

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

17 december 2025

WETSONTWERP

houdende harmonisatie
van de geldende wetsbepalingen
van Justitie met het Strafwetboek
van 29 februari 2024 (II)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

17 décembre 2025

PROJET DE LOI

relatif à la mise en concordance
des dispositions légales
en vigueur de la Justice
avec le Code pénal du 29 février 2024 (II)

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	34
Impactanalyse	73
Advies van de Raad van State.....	85
Wetsontwerp	104
Coördinatie van de artikelen	163

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	34
Analyse d'impact.....	79
Avis du Conseil d'État	85
Projet de loi	104
Coordination des articles	433

De regering heeft dit wetsontwerp op 17 december 2025 ingediend.	Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 17 décembre 2025.
De “goedkeuring tot drukken” werd op 17 december 2025 door de Kamer ontvangen.	Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 17 décembre 2025.

N-VA : Nieuw-Vlaamse Alliantie
 VB : Vlaams Belang
 MR : Mouvement Réformateur
 PS : Parti Socialiste
 PVDA-PTB : Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
 Les Engagés : Les Engagés
 Vooruit : Vooruit
 cd&v : Christen-Democratisch en Vlaams
 Ecolo-Groen : Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
 Open Vld : Open Vlaamse liberalen en democraten
 DéFI : Démocrate Fédéraliste Indépendant
 ONAFH/INDÉP : Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

Het nieuwe Strafwetboek treedt in werking op 8 april 2026. Deze hervorming vereist een aanpassing van de bestaande wetgeving. Dit wetsontwerp houdt het tweede gedeelte in van de wetgevingstechnische aanpassingen teneinde de federale wetgeving met betrekking tot Justitie af te stemmen op de beginselen van het nieuwe Strafwetboek. Deze wijzigingen hebben betrekking op de aanpassing van de wettelijke verwijzingen naar de nieuwe bepalingen van het Strafwetboek, maar ook op de afstemming van de straffen op de nieuwe straffenschaal, de modernisering van de gebruikte terminologie en aanpassingen aan nieuwe basisregels zoals deze met betrekking tot de poging en het moreel bestanddeel.

RÉSUMÉ

Le nouveau Code pénal entre en vigueur le 8 avril 2026. Cette réforme nécessite une adaptation de la législation existante. Ce projet de loi constitue la deuxième partie des adaptations législatives techniques afin d'aligner la législation fédérale relative à la Justice sur les principes du nouveau Code pénal. Ces modifications portent sur l'adaptation des références légales aux nouvelles dispositions du Code pénal, mais également sur l'alignement des peines sur la nouvelle échelle des peines, la modernisation de la terminologie utilisée et les adaptations aux nouvelles règles de base telles que celles relatives à la tentative et à l'élément moral.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Het nieuwe Strafwetboek van 29 februari 2024 zal op 8 april 2026 in werking treden en markeert een ingrijpende herziening van het Belgische strafrecht. Deze hervorming vereist een aanpassing van de bestaande wetgeving, niet alleen wat betreft de verwijzing naar de nieuwe bepalingen, maar ook door diepgaandere aanpassingen van bepaalde regels ten gronde.

Dit wetsontwerp beoogt de wetgevingstechnische aanpassingen door te voeren die nodig zijn om de geldende federale wetgeving met betrekking tot Justitie af te stemmen op de nieuwe principes die door het Strafwetboek worden ingevoerd. De harmonisatie van de strafwetgeving moet vervolgens ook verder worden gezet voor de wetgeving die betrekking heeft in andere domeinen dan Justitie, zoals ook de gewestelijke- en gemeenschapswetgeving. Zonder wetgevend ingrijpen moet in al deze gevallen worden teruggevallen op het conversiemechanisme uit artikel 78 van het Strafwetboek.

De voorgestelde wijzigingen zijn voornamelijk van wetgevingstechnische aard en hebben niet alleen betrekking op de aanpassing van de wettelijke verwijzingen naar de nieuwe bepalingen van het Strafwetboek, maar ook op de afstemming van de straffen op de nieuwe straffenschaal en de modernisering van de gebruikte terminologie. Zo verdwijnt de driedelige indeling van misdaden, wanbedrijven en overtredingen ten gunste van de geharmoniseerde term “misdrijf”. Deze technische veranderingen zijn essentieel om een consistente toepassing van het nieuwe strafrechtkader te waarborgen. Dit ontwerp maakt deel uit van een eerste fase van herziening op wetgevend vlak; de overige aanpassingen zullen volgen vóór de inwerkingtreding van het Strafwetboek om een volledige en coherente overgang te garanderen.

Verscheidene wijzigingsbepalingen zijn al geïntroduceerd in de wetten van 29 februari 2024, die boek I en boek II van het nieuwe Strafwetboek invoeren. Sommige van deze wetten zijn sindsdien evenwel gewijzigd, waardoor bepaalde bepalingen achterhaald zijn (bijvoorbeeld de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd door de wetten van 9 april 2024 en 15 mei 2024, waarvan de aanpassingen het onderwerp zijn van een afzonderlijk wetsontwerp). Bovendien zijn de wijzigingen

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le nouveau Code pénal du 29 février 2024 entrera en vigueur le 8 avril 2026, marquant une refonte significative du droit pénal belge. Cette réforme nécessite d'adapter la législation existante, non seulement pour les références aux nouvelles dispositions, mais aussi afin d'opérer des ajustements plus profonds de certaines règles de fond.

Ce projet de loi vise à mettre en œuvre les adaptations techniques légistiques requises pour aligner la législation fédérale en vigueur en matière de Justice sur les nouveaux principes introduits par le Code pénal. L'harmonisation de la législation pénale devra se poursuivre par la suite pour inclure les législations relatives à des domaines autres que la Justice ainsi que la législation régionalisée et communautarisée. À défaut d'intervention du législateur, il y aura lieu dans ces cas de se retourner vers le mécanisme de conversion de l'article 78 du Code pénal.

Les modifications proposées sont principalement d'ordre légistique, visant non seulement à adopter les références légales aux nouvelles dispositions du Code pénal, mais également à adapter les peines à la nouvelle échelle des peines et à moderniser la terminologie utilisée. Par exemple, la division tripartite entre crimes, délits et contraventions disparaît au profit du terme unifié d'“infractions”. Ces changements techniques sont essentiels pour assurer une application cohérente du nouveau cadre pénal. Ce projet s'inscrit dans le cadre d'une première phase de révision législative; le reste des adaptations suivra avant l'entrée en vigueur du Code pénal afin d'assurer une transition complète et cohérente.

Plusieurs dispositions modificatives ont déjà été introduites dans les lois du 29 février 2024, introduisant le livre Ier et le livre II du nouveau Code pénal. Toutefois, certaines de ces lois ont été modifiées depuis, rendant obsolètes certaines de ces dispositions (par exemple, le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, modifié par les lois du 9 avril 2024 et du 15 mai 2024, dont les adaptations font l'objet d'un projet de loi distinct). De plus, les modifications apportées par les lois

die door de wetten van 29 februari 2024 zijn aangebracht niet exhaustief en moeten er andere aanpassingen worden doorgevoerd in dezelfde teksten.

In het belang van coherentie en eenvoud wordt voorgesteld de wijzigings- en opheffingsbepalingen in de wetten van 29 februari 2024, die de boeken I en II van het Strafwetboek invoeren, op te heffen en deze bepalingen samen te voegen in dit wetsontwerp. Dit wordt bewerkstelligd in het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek met een inwerkingtreding op 7 april 2025¹. De bepalingen van deze ontwerptekst zijn dus geformuleerd op basis van deze “schone lei”.

Gezien de omvang en technische aard van deze herziening, zal dit ontwerp zich uitsluitend richten op de wetboeken en bijzondere wetgevingen die onder de bevoegdheid van de minister van Justitie vallen.

Nadat het algemene kader van deze wetgevende hervorming is vastgesteld, is het noodzakelijk om dieper in te gaan op verschillende fundamentele principes van het nieuwe Strafwetboek die specifieke wijzigingen vereisen. Deze principes hebben onder meer betrekking op de aard van de straffen, de toepassing van boek I van het Strafwetboek, evenals herhaling, poging en verboden. Het huidige wetsontwerp beoogt daarom deze nieuwe concepten te integreren en juridische samenhang te waarborgen in de volledige geldende wetgeving. De voorgestelde aanpassingen zijn uitgevoerd op basis van de aanbevelingen van de experts van de hervorming van het strafrecht.

De volgende principes staan centraal in de voorziene aanpassingen:

- nieuwe straffenschaal;
- nieuwe straffen;
- nieuwe concepten;
- de strafbare poging;
- het moreel bestanddeel;
- ontzettingen en verboden;
- herhaling;

¹ De aanbevelingen die de Raad van State heeft gedaan naar aanleiding van voormelde ontwerptekst alsook het onderhavige ontwerp zijn dan ook opgevolgd.

du 29 février 2024 ne sont pas exhaustives, et d’autres ajustements doivent être réalisés dans ces mêmes textes.

Dans un souci de cohérence et de simplicité, il est dès lors proposé d’abroger les dispositions modificatives et abrogatoires contenues dans les lois du 29 février 2024 introduisant les livres Ier et II du Code pénal. Ceci est réalisé dans le projet de loi modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal avec une entrée en vigueur le 7 avril 2025¹. Les dispositions du présent projet de texte sont donc formulées sur base de cette “table rase”.

Compte tenu de l’ampleur et de la technicité de cette révision, ce projet se concentrera uniquement sur les codes et législations particulières relevant de la compétence de la ministre de la Justice.

Après avoir établi le cadre général de cette réforme législative, il est nécessaire de se pencher plus en détail sur plusieurs principes fondamentaux du nouveau Code pénal qui appellent des modifications spécifiques. Ces principes concernent notamment la nature des peines, l’application du livre Ier du Code pénal, la récidive, la tentative, et les interdictions. Le présent projet de loi vise donc à intégrer ces nouveaux concepts et à assurer une cohérence juridique dans l’ensemble de la législation en vigueur. Les adaptations proposées ont été réalisées sur la base de recommandations faites par les experts de la réforme du droit pénal.

Les principes suivants sont au cœur des adaptations envisagées:

- la nouvelle échelle des peines;
- les nouvelles peines;
- les nouvelles notions;
- la tentative punissable;
- l’élément moral;
- les déchéances et interdictions;
- la récidive;

¹ Les recommandations formulées par le Conseil d’État à l’occasion du projet de texte précité ainsi que du présent projet ont donc bien été suivies.

- kruisverwijzingen;
- opgeheven bepalingen.

1. De nieuwe straffenschaal

Het nieuwe Strafwetboek voert nieuwe strafscales in met niveaus (1 tot 8).

De artikelen 36 en 38 bepalen de straffen die voor elk niveau zijn voorzien, respectievelijk voor natuurlijke personen en rechtspersonen.

Het is belangrijk eraan te herinneren dat de straf van behandeling onder vrijheidsbeneming nog niet in 2026 in werking zal treden.

1.1. De gevangenisstraf

Artikel 78 van het nieuwe Strafwetboek voorziet in een conversiesysteem, voor het geval de straffen niet door de wetgever zijn aangepast aan de nieuwe straffenschaal. Dit conversiesysteem wordt hier toegepast. Het voorziet het volgende:

- 1) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit levenslange opsluiting of levenslange hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 8;
- 2) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan twintig jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste dertig jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 7;
- 3) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan vijftien jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 5;
- 4) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan tien jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste vijftien jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 4;
- 5) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit vijf jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste tien jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 3;
- 6) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan drie jaar gevangenisstraf tot ten hoogste vijf jaar gevangenisstraf, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 3;

- les références croisées;
- les dispositions abrogées.

1. La nouvelle échelle des peines

Le nouveau Code pénal introduit une nouvelle échelle de peines en niveaux (1 à 8).

Les articles 36 et 38 déterminent les peines prévues pour chaque niveau respectivement pour les personnes physiques et les personnes morales.

Il convient de rappeler que la peine de traitement sous privation de liberté n'entrera pas encore en vigueur en 2026.

1.1. La peine d'emprisonnement

L'article 78 du nouveau Code pénal prévoit un système de conversion, dans l'éventualité où les peines n'auraient pas été adaptées par le Législateur à la nouvelle échelle de peine. Ce système de conversion est appliqué ici. Il prévoit ce qui suit:

- 1) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention à perpétuité, elle doit être lue comme une peine de niveau 8;
- 2) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de plus de vingt ans à trente ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 7;
- 3) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de plus de quinze ans à vingt ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 5;
- 4) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de plus de dix ans à quinze ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 4;
- 5) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de cinq ans à dix ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 3;
- 6) si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement de plus de trois ans à cinq ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 3;

7) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit een jaar gevangenisstraf tot ten hoogste drie jaar gevangenisstraf, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 2;

8) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit acht dagen gevangenisstraf tot ten hoogste twaalf maanden gevangenisstraf, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 1;

9) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit een geldboete van meer dan 25 euro, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 1.

Wanneer het misdrijf strafbaar is met gevangenisstraf van 5 tot 10 jaar als gevolg van een verzwarende omstandigheid (en het basismisdrijf dus met een lichtere straf wordt bestraft), wordt de verzwarende omstandigheid geherformuleerd als een verzwarende factor (zie artikel 28 van het nieuwe Strafwetboek) om zo dicht mogelijk bij de huidige tekst te blijven. In feite wordt volgens het huidige Strafwetboek van 1867 het effect van deze verzwarende omstandigheid immers volledig geannuleerd door de systematische correctionalisering. Door de elementen te behouden waaraan de wetgever bijzondere waarde heeft gehecht in de vorm van een verzwarende factor, wordt geprobeerd een link te leggen met de doelstellingen van de wetgever bij de opstelling van de wet.

Artikel 78 voorziet ook dat als de maximumstraf voor de hoofdstraf een gevangenisstraf van zeven dagen of minder is of een geldboete van maximaal 25 euro, de incriminatie als opgeheven moet worden beschouwd. In het kader van de harmonisatie met het nieuwe Strafwetboek zal het de bevoegde dienst en het beleidsniveau toekomen te beoordelen of de strafbaarstelling gedecriminaliseerd kan worden of als er een straf van niveau 1 moet worden voorzien (of een administratieve sanctie moet worden voorzien).

1.2. *Het bedrag van de geldboeten*

In het nieuwe systeem van strafclassificatie is de geldboete voor natuurlijke personen een hoofdstraf van niveau 1 (art. 36).

Voor rechtspersonen is de geldboete een hoofdstraf in alle strafniveaus. Het nieuwe Strafwetboek laat het conversiesysteem voor rechtspersonen vallen (zie art. 38 voor de straffenschaal voor rechtspersonen).

De geldboete is ook een bijkomende straf die de rechter altijd facultatief kan opleggen indien een hoofdstraf van niveau 2 tot 8 wordt opgelegd (art. 52). Deze straf kan

7) si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement d'un an à trois ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 2;

8) si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement de huit jours à douze mois au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 1;

9) si le maximum de la peine principale consiste en une amende supérieure à 25 euros, elle doit être lue comme une peine de niveau 1.

Lorsque l'infraction est passible d'une peine d'emprisonnement de 5 à 10 ans à la suite d'une circonstance aggravante (et que l'infraction de base est donc punie d'une peine moins lourde), la circonstance aggravante est reformulée en facteur aggravant (voir article 28 du nouveau Code pénal) afin de rester au plus près du texte actuel. En effet, en vertu du Code pénal actuel de 1867, l'effet de cette circonstance aggravante est complètement annulé par la correctionnalisation systématique. En retenant les éléments auxquels le législateur a voulu accorder une importance particulière sous forme de facteur aggravant, un lien avec les objectifs du législateur au moment de la rédaction de la loi est recherché.

L'article 78 prévoit également que, si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement de sept jours au plus ou une amende de 25 euros au plus, l'incrimination doit être considérée comme abrogée. Dans le cadre de l'harmonisation avec le nouveau Code pénal, il appartiendra au service compétent et au niveau politique d'évaluer si l'incrimination peut être dépénalisée ou s'il convient de prévoir une peine de niveau 1 (ou de prévoir une sanction administrative).

1.2. *Le montant des amendes*

Dans le nouveau système de classification des peines, l'amende est, pour les personnes physiques, une peine principale de niveau 1 (art. 36).

Pour les personnes morales, la peine d'amende constitue une peine principale dans tous les niveaux de peine. Le nouveau Code pénal abandonne le système de conversion pour les personnes morales (voir art. 38 pour l'échelle des peines des personnes morales).

L'amende constitue également une peine accessoire que le juge peut toujours prononcer de façon facultative lorsqu'une peine principale de niveau 2 à 8 est prononcée

naast een hoofdstraf worden opgelegd (inclusief wanneer de hoofdstraf een geldboete is). De bijkomende geldstraf is ook onderverdeeld in niveaus (op basis van de straf *in concreto*).

Het bedrag van de geldboeten in het nieuwe Strafwetboek is vastgesteld door de opdecimen op nul te zetten.

In het geval dat de straffen niet zijn aangepast aan de nieuwe straffenschaal, bepaalt artikel 78 van het nieuwe Strafwetboek het volgende met betrekking tot het bedrag van de geldboetes: "In afwijking van artikel 36, achtste lid, 1°, en artikel 38, negende lid, 1°, bestaat het minimale en maximale bedrag van de geldboete uit het bedrag dat in de bijzondere strafwet respectievelijk is bepaald, vermenigvuldigd met 8, behoudens indien de feiten dateren van voor de inwerkingtreding van dit Wetboek. In dat laatste geval wordt het bedrag van de geldboete verhoogd overeenkomstig de op het moment van de feiten van toepassing zijnde opdecimen zoals bepaald in artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdécimes op de strafrechtelijke geldboeten".

Bij de omzetting van geldboeten wordt een geldboete als hoofdstraf omgezet naar een straf van niveau 1.

Wanneer men het bedrag van de geldboete, voorzien in de herziene strafwetgeving met 8 vermenigvuldigt en het resultaat meer dan een derde boven de grenzen ligt die zijn voorzien in artikel 36, achtste lid, van het nieuwe Strafwetboek, is ervoor gekozen de bedoeling van de oorspronkelijke wetgever te behouden en hiertoe een uitzondering op het maximum van de vork voorzien door het nieuwe Strafwetboek, in te stellen. Bijgevolg heeft de rechtbank altijd voldoende manoeuvreerruimte om de geldboete te verlagen, aangezien, de minimale geldboete voor alle misdrijven is vastgesteld op 200 euro.

Wanneer het resultaat van het vermenigvuldigen van het bedrag van de geldboete als hoofdstraf voorzien door de herziene strafwetgeving met 8 lager ligt dan een derde boven de vork voorzien door het nieuwe Strafwetboek, is deze specifieke bepaling niet nodig, omdat dit overbodig wordt door de algemene toepassing van boek I van het nieuwe Strafwetboek.

Dezelfde aanpak wordt gehanteerd als de geldboete niet de hoofdstraf is. In dit geval wordt het straffeniveau bepaald op basis van de gevangenisstraf (zie hierboven). Echter, om coherentie te waarborgen met de hoogte van de geldboeten voorzien in de huidige bijzondere wetgevingen, wanneer men het bedrag van de geldboete, voorzien in de herziene strafwetgeving, met 8 vermenigvuldigt

(art. 52). Cette peine peut être prononcée en plus d'une peine principale (y compris, lorsque la peine principale est une amende). La peine accessoire d'amende est également subdivisée en niveaux (sur la base de la peine *in concreto*).

Le montant des amendes dans le nouveau Code pénal a été fixées en remettant le compteur des décimes additionnels à zéro.

Dans l'éventualité où les peines n'ont pas été adaptées à la nouvelle échelle de peine, l'article 78 du nouveau Code pénal dispose ce qui suit en ce qui concerne le montant des amendes: "Par dérogation à l'article 36, alinéa 8, 1°, et à l'article 38, alinéa 9, 1°, le montant minimal et maximal de l'amende est le montant fixé respectivement dans la loi pénale particulière multiplié par 8, sauf si les faits sont antérieurs à la date d'entrée en vigueur du présent Code. Dans ce dernier cas, le montant de l'amende est majoré conformément aux décimes additionnels applicables au moment des faits tels que fixés à l'article 1er de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales".

Dans le cadre de la conversion des peines d'amende, une peine d'amende à titre de peine principale est convertie vers le niveau 1.

Lorsqu'en multipliant par 8 le montant de l'amende prévue par la législation pénale révisée, le résultat se situe à plus d'un tiers au-dessus des fourchettes prévues par l'article 36, alinéa 8, du nouveau Code pénal, il a été choisi de préserver l'intention du législateur initial et, à cette fin, de prévoir une dérogation au maximum de la fourchette prévue par le nouveau code pénal. Ce faisant, le tribunal dispose toujours d'une marge de manoeuvre suffisante pour atténuer l'amende puisque, l'amende minimale pour toutes les infractions est fixée à 200 euros.

Lorsqu'en multipliant par 8 le montant de l'amende prévue par la législation pénale révisée, le résultat se situe en deçà du tiers au-dessus de la fourchette prévue par le nouveau Code pénal, cette disposition spécifique n'est pas nécessaire, car elle est rendue superflue par l'application générale du livre Ier du nouveau Code pénal.

La même approche est adoptée lorsque l'amende n'est pas la peine principale. Dans ce cas, le niveau de la peine est déterminé en fonction de la peine d'emprisonnement (voir *supra*). Néanmoins, pour assurer une cohérence avec le montant des amendes prévues dans les législations particulières actuelles, lorsqu'en multipliant par 8 le montant de l'amende prévue par la législation

en het resultaat meer dan een derde boven de vorken ligt die zijn voorzien in artikel 52, § 1, van het nieuwe Strafwetboek, is er ook voor gekozen de bedoeling van de oorspronkelijke wetgever te behouden en hiertoe een uitzondering te voorzien op de bedragen van de bijkomende straffen voorzien door het nieuwe Strafwetboek. Er wordt onderlijnd dat dit van maximumbedrag van toepassing is ongeacht de opgelegde straf, inclusief na toelating van verzachtende omstandigheden.

In zijn advies merkt de Raad van State op dat talrijke bepalingen van het voorontwerp straffen van niveau 1 vaststellen waarbij het bedrag van de geldboetes hoger ligt, soms aanzienlijk hoger, dan de bedragen die zijn vastgesteld in de artikelen 36 en 38 van het nieuwe Strafwetboek. Hetzelfde geldt voor bepaalde bepalingen die straffen van niveau 2 vaststellen in afwijking van artikel 52, § 1, lid 2, 7°, van het Strafwetboek (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 3). De Raad van State begrijpt dat het bedrag van de geldboetes in het nieuwe Strafwetboek is vastgesteld door de teller van de opdecimen op nul te zetten. Het is dan ook noodzakelijk om het bedrag van de geldboetes in de bijzondere wetten aan te passen (x8). Het bedrag van de huidige geldboetes moet met 8 worden vermenigvuldigd en er moet naar het juiste niveau worden verwezen. Dit neemt niet weg dat de bedragen in de loop van de tijd kunnen worden aangepast aan nieuwe, nog te bepalen opdecimen. Hiervoor moet de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdécimes op de strafrechtelijke geldboeten worden aangepast. De Raad van State merkt op dat deze wijziging tot op heden nog niet heeft plaatsgevonden.

Er kan als volgt worden geantwoord op de opmerking van de Raad van State. De wijziging van de wet van 5 maart 1952 is opgenomen in een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdécimes op de strafrechtelijke geldboeten, van het sociaal strafwetboek en verscheidene bepalingen van sociaal strafrecht. Dit wetsontwerp actualiseert deze wet om rekening te houden met de nieuwe bepalingen van het Strafwetboek, en integreert tegelijkertijd de aanpassingen die zijn voorzien in een wetsontwerp betreffende de verhoging van opdecimes en de verzwaring van de geldboeten voor inbreuken op het Sociaal Strafwetboek met een verzwarende factor. Dit wetsontwerp, dat op 3 november 2025 bij de Kamer van volksvertegenwoordigers werd ingediend, verhoogt de opdecimen van 70 naar 90 (*Parl. St.*, Kamer, gewone zitting, 2025-2026, DOC 56 1094). De goedkeuring ervan zal plaatsvinden vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek.

pénale révisée, le résultat se situe à plus d'un tiers au-dessus des fourchettes prévues par l'article 52, § 1er, il a été aussi choisi de préserver l'intention du législateur initial et de déroger aux montants des peines accessoires prévues par le nouveau Code pénal. Il est souligné que ce montant maximum s'applique quel que soit la peine prononcée, y compris après admission de circonstances atténuantes.

Dans son avis, le Conseil d'État observe que de nombreuses dispositions de l'avant-projet fixent des peines de niveau 1 pour lesquelles le montant de l'amende est supérieur, parfois significativement, aux montants fixés par les articles 36 et 38 du nouveau Code pénal. Il en est de même pour certaines dispositions qui fixent des peines de niveau 2 par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 3). Le Conseil d'État comprend que le montant des amendes, dans le nouveau Code pénal, a été fixé en remettant le compteur des décimes additionnels à zéro. Il est dès lors nécessaire d'adapter le montant des amendes dans les lois particulières (x8). Il convient de multiplier le montant de la peine d'amende actuelle par 8 et de faire référence au niveau adéquat. Cela n'empêche pas que, au fil du temps, les montants puissent être adaptés à de nouveaux décimes à déterminer. Ceci nécessite une adaptation de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales. Le Conseil d'État observe que cette modification n'est pas intervenue à ce jour.

Il peut être répondu comme suit à la remarque du Conseil d'État. La modification de la loi du 5 mars 1952 est reprise dans un avant-projet de loi modifiant la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales, le Code pénal social et diverses dispositions de droit pénal social. Ce projet de texte actualise cette loi pour tenir compte des nouvelles dispositions du Code pénal, tout en intégrant également les adaptations prévues par un projet de loi relatif à la majoration des décimes additionnels et à l'aggravation des amendes en cas d'infraction au Code pénal social commise avec un facteur aggravant. Ce projet de loi, qui a été déposé à la Chambre des représentants le 3 novembre 2025, augmente les décimes additionnels de 70 à 90 (*Doc. parl.*, Chambre, sess. ord., 2025-2026, DOC 56 1094). Son adoption interviendra avant l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal.

2. De nieuwe straffen

Het nieuwe Strafwetboek voert nieuwe straffen in, zoals de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, of de veroordeling bij schuldigverklaring. Het is daarom noodzakelijk om de wetboeken en bijzondere wetten aan te passen, zodat deze nieuwe straffen in overweging kunnen worden genomen.

De terminologie van de autonome probatiestraf wordt aangepast. Deze wordt de probatiestraf. Deze wijziging moet in de bijzondere wetgevingen ook in rekening worden genomen.

3. De nieuwe terminologie

3.1. De afschaffing van de begrippen van misdaad, wanbedrijf en overtreding

Het nieuwe Strafwetboek maakt een einde aan de driedelige indeling van overtreding/wanbedrijf/misdaad.

Vanaf nu wordt er alleen nog gesproken van “misdrijf” (met, om symbolische redenen, uitzondering van misdaden van internationaal humanitair recht en de misdaad van ecocide; het gebruik van de term “misdaad” heeft daar echter geen enkel juridisch gevolg).

Daarom worden de verwijzingen naar deze begrippen vervangen overeenkomstig artikel 78, § 7, van het nieuwe Strafwetboek.

De term “wanbedrijf” wordt vervangen door “misdrijf waarvoor een straf van niveau 1, 2 of 3 is voorzien”. Wanneer de term “wanbedrijf” daarentegen in het algemeen in de betekenis van “misdrijf” wordt gebruikt, kan deze worden vervangen door “misdrijf”. Over het algemeen is deze term terug te vinden in bepaalde Franse versies van strafbepalingen. In de Nederlandse versies wordt de term “misdrijf” al gebruikt. De term “misdaad” wordt vervangen door “misdrijf waarvoor een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8 is voorzien”.

Het nieuwe Strafwetboek schrapt de categorie van overtredingen evenals de politiestraffen. Overtredingen worden dus gedepenaliseerd of gedecriminaliseerd. In sommige gevallen heeft de wetgever ervoor gekozen de straf naar niveau 1 te verhogen.

3.2. De andere aangepaste begrippen en termen

Andere begrippen en termen moeten worden aangepast in het licht van het nieuwe Strafwetboek. Bijvoorbeeld, de termen “politiestraffen”, “correctioneel” en “crimineel” verdwijnen, behalve wanneer ze verwijzen naar een

2. Les nouvelles peines

Le nouveau Code pénal introduit de nouvelles peines telles que la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ou la condamnation par déclaration de culpabilité. Il convient dès lors d'adapter les codes et lois particulières afin que ces nouvelles peines puissent être prises en considération.

La terminologie de la peine de probation autonome est adaptée. Celle-ci devient la peine de probation. Il convient également de prendre en compte cette modification dans les législations particulières.

3. Les nouvelles notions

3.1. La suppression des notions de contravention, délit et crime

Le nouveau Code pénal met fin à la division tripartite entre contravention/délit/crime.

Désormais, on ne parle plus que d’“infraction” (à l’exception, pour des raisons symboliques, des crimes de droit international humanitaire et du crime d’écocide; l’utilisation du terme “crime” n’a cependant aucune conséquence juridique.).

Dès lors, les références à ces notions sont remplacées conformément à l’article 78, § 7, du Code pénal nouveau.

Le terme “délit” est remplacé par “infraction pour laquelle une peine de niveau 1, 2 ou 3 est prévue”. Par contre, lorsque le terme “délit” est utilisé de façon générale dans le sens de “infraction”, celui-ci peut être remplacé par “infraction”. De façon générale, cette occurrence se retrouve dans certaines versions françaises de dispositions pénales, le terme “*misdrijf*” étant déjà utilisé dans les versions néerlandaises. Le terme “crime” est remplacé par “infraction pour laquelle une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8 est prévue”.

Le nouveau Code pénal supprime la catégorie des contraventions ainsi que les peines de police. Les contraventions sont donc dépenalisées ou décriminalisées. Dans certains cas, le législateur a choisi de rehausser la peine vers le niveau 1.

3.2. Les autres notions et termes adaptés

D’autres notions et termes doivent être adaptés à la lumière du nouveau Code pénal. Par exemple, les termes de “peines de police”, “correctionnel” et “criminel” disparaissent, sauf lorsqu’ils se réfèrent à une juridiction.

gerecht. De begrippen “mededader” en “medeplichtige” worden vervangen door het begrip “deelnemer”. De bijzondere verbeurdverklaring wordt eenvoudigweg verbeurdverklaring. Een misdaad of wanbedrijf op heterdaad wordt een misdrijf op heterdaad. De probatieopschorting verdwijnt. Alleen de opschorting blijft bestaan.

4. De strafbare poging

Het nieuwe Strafwetboek past de regels met betrekking tot de poging aan. Het huidige Strafwetboek stelt systematisch de poging tot misdaad strafbaar en stelt de poging tot wanbedrijf alleen strafbaar wanneer een bepaling dit uitdrukkelijk voorziet (artikelen 52 en 53 van het huidige Strafwetboek). In overeenstemming met artikel 9, § 1, derde lid, van het nieuwe Strafwetboek, is de poging om een opzettelijk misdrijf te plegen nu altijd strafbaar. De bepalingen die de poging tot het begaan van een specifiek misdrijf strafbaar stellen, kunnen dus worden afgeschaft als het om een opzettelijk misdrijf gaat. Indien de poging niet strafbaar is volgens de geldende wetgeving en het om een opzettelijk misdrijf gaat, dient de toepasbaarheid van de poging uitgesloten te worden wanneer hier gegronde redenen voor zijn en dit de keuze is van de bijzondere wetgever. Zo zal, wanneer de desbetreffende bepaling een wanbedrijf betreft en de poging niet uitdrukkelijk wordt voorzien, de strafbaarheid van de poging in principe worden uitgesloten.

5. Het moreel bestanddeel

Het moreel bestanddeel moet ook aangepast worden waar nodig. Hoewel voor bijzondere strafwetten het uitgangspunt is dat het in staat zijn bewust en uit vrije wil te handelen volstaat, geldt dit niet voor sommige bijzondere strafwetten die algemeen opzet vereisen. Overeenkomstig de systematiek van het nieuwe Strafwetboek moet dergelijk algemeen opzet worden vermeld in de misdrijfomschrijving door de toevoeging van het woord “opzettelijk”. Dit verandert de strekking van de strafbaarstelling niet, maar codificeert de bestaande rechtspraak. Deze toevoeging en explicitering is daarnaast ook noodzakelijk aangezien enkel de poging tot opzettelijke misdrijven strafbaar is (art. 9, § 1, derde lid, nieuw Strafwetboek). Voor reglementaire inbreuken of misdrijven waarvoor een bijzonder opzet vereist is, is geen aanpassing nodig. In geval de wetgever zich daarentegen wil conformeren aan het nieuwe Strafwetboek, wordt het morele bestanddeel voor niet-opzettelijke misdrijven “ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid” in plaats van “door onvoorzichtigheid” of “door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid”.

Les notions de “coauteur” et de “complice” sont remplacées par la notion de “participant”. La confiscation spéciale devient confiscation tout court. Un flagrant délit ou un flagrant crime devient une infraction en état de flagrance. La suspension probatoire disparaît. Seule la suspension subsiste.

4. La tentative punissable

Le nouveau Code pénal adapte les règles relatives à la tentative. Le Code pénal actuel incrimine systématiquement la tentative de crime et n’incrimine la tentative de délit que lorsqu’une disposition le prévoit expressément (articles 52 et 53 du Code pénal actuel). Conformément à l’article 9, § 1er, troisième alinéa, du nouveau Code pénal, la tentative de commettre une infraction intentionnelle est désormais toujours punissable. Les dispositions qui incriminent la tentative de commettre une infraction spécifique peuvent donc être abolies s’il s’agit d’une infraction intentionnelle. Si la tentative n’est pas punissable en vertu de la législation en vigueur et qu’il s’agit d’une infraction intentionnelle, il convient d’exclure l’application de la tentative lorsqu’il existe des raisons fondées pour cela et si c’est le choix du législateur spécial. Ainsi lorsque la disposition visée concerne un délit et que la tentative n’est pas expressément prévue, il conviendra d’exclure l’incrimination de la tentative.

5. L’élément moral

L’élément moral doit également être adapté là où c’est nécessaire. Bien que le principe de base des lois pénales spéciales soit que la capacité d’agir consciemment et librement soit suffisante, cela ne s’applique pas à certaines lois pénales spéciales qui requièrent le dol général. Conformément à l’économie du nouveau Code pénal, cette intention générale doit être mentionnée dans la description de l’infraction par l’ajout du mot “délibérément”. Cela ne change pas la portée de l’incrimination, mais codifie la jurisprudence existante. Cet ajout et cette explication sont également nécessaires puisque seule la tentative de commettre des infractions intentionnelles est punissable (art. 9, § 1er, troisième alinéa, Code pénal nouveau). Pour les infractions réglementaires ou les infractions pour lesquels un dol spécial est requis, aucune adaptation n’est nécessaire. En revanche, si le législateur veut se conformer au nouveau Code pénal, l’élément moral pour les infractions non intentionnelles devient “par défaut grave de prévoyance ou de précaution” en lieu et place de “par imprudence ou par défaut de prévoyance ou de précaution”.

6. De ontzettingen en verboden

Indien een bepaling een ontzetting uit bepaalde burgerlijke en politieke rechten mogelijk maakt, kan deze worden opgeheven. In toepassing van artikel 47 van het nieuwe Strafwetboek is er immers geen bijzondere bepaling meer nodig om deze bijkomende straf op te kunnen leggen.

Indien de strafbepaling een vorm van beroepsverbod voorziet, is het gepast om op te nemen: “De bepalingen van artikel 48, derde en vierde lid Strafwetboek zijn hierop van toepassing”. Op die manier wordt meer uniformiteit verkregen in de beroepsverboden wat betreft de aanvang, berekening van de duur en de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbank. *Mutatis mutandis* geldt hetzelfde voor andere straffen zoals bijvoorbeeld de sluiting van de inrichting (waarbij moet worden verwezen naar 59 nieuw Strafwetboek), het verbod om een activiteit die deel uitmaakt van het voorwerp uit te oefenen (waarbij moet worden verwezen naar artikel 57 nieuw Strafwetboek) en het verblijfs-, plaats- of contactverbod (waarbij moet worden verwezen naar artikel 50 nieuw Strafwetboek). Wanneer de bijzondere wet het niet naleven van een verbod bestraft, wordt best verwezen naar artikel 686 van het nieuwe Strafwetboek om zo de nodige coherentie te krijgen.

7. De herhaling

De regels met betrekking tot herhaling die afwijken van boek I van het Strafwetboek kunnen worden gehandhaafd in bijzondere wetten. Bij gebreke daaraan zijn de algemene bepalingen van boek I van toepassing.

8. De kruisverwijzingen

De hervorming van het nieuwe Strafwetboek gaat gepaard met een nieuwe nummering. Bijvoorbeeld, het beroepsgeheim bevindt zich niet meer in artikel 458 van het Strafwetboek, maar in artikel 352 van het nieuwe Strafwetboek. Verwijzingen naar hernummerde bepalingen in de federale wetgeving met betrekking tot Justitie zijn aangepast in het huidige ontwerp.

Tenzij er een uitzonderlijke reden is om hiervan af te wijken, worden alle bepalingen die de bepalingen van boek I van het huidige Strafwetboek (al dan niet inclusief hoofdstuk VII en artikel 85) van toepassing maken op deze bijzondere strafwet, opgeheven. Deze zijn overbodig geworden door artikel 77 van het nieuwe Strafwetboek dat alle bepalingen van het Wetboek van toepassing maakt op de bijzondere strafwetten. De *ratio legis* van de uitzonderlijke afwijkingen van de regels inzake deelneming of verzachtende omstandigheden bij wanbedrijven

6. Les déchéances et interdictions

Si une disposition permet de priver certains droits civils et politiques, elle peut être abrogée. En effet, par application de l'article 47 du nouveau Code pénal, aucune disposition particulière n'est requise pour pouvoir imposer cette peine complémentaire.

Si la disposition pénale prévoit une forme d'interdiction professionnelle, il convient d'y inclure: “Les dispositions de l'article 48, troisième et quatrième alinéas du Code pénal s'appliquent à cette interdiction”. De cette façon, une plus grande uniformité est obtenue dans les interdictions professionnelles en ce qui concerne l'entrée en vigueur, le calcul de la durée et la compétence du tribunal de l'application des peines. Il en est de même, *mutatis mutandis*, pour d'autres sanctions telles que, par exemple, la fermeture de l'établissement (il convient de se référer à l'article 59 du nouveau Code pénal), l'interdiction d'exercer une activité relevant de l'objet (il convient de se référer à l'article 57 du nouveau Code pénal) et l'interdiction de résidence, de lieu ou de contact (il convient de se référer à l'article 50 du nouveau Code pénal). Lorsque la loi particulière sanctionne le non-respect d'une interdiction, il est préférable de se référer à l'article 686 du nouveau Code pénal afin d'obtenir la cohérence nécessaire.

7. La récidive

Les règles relatives à la récidive qui dérogent au livre Ier du Code pénal peuvent être maintenues dans les lois particulières. À défaut, les dispositions générales du livre Ier s'appliquent.

8. Les références croisées

La réforme du nouveau Code pénal s'accompagne d'une numérotation nouvelle. Par exemple, le secret professionnel n'est plus à l'article 458 du Code pénal, mais à l'article 352 du nouveau Code pénal. Les références à des dispositions renumérotées dans la législation fédérale relative à la Justice sont adaptées dans le présent projet.

À moins qu'il n'y ait une raison exceptionnelle de s'en écarter, toutes les dispositions qui rendent applicables à cette loi pénale spéciale les dispositions du livre premier du Code pénal actuel (y compris ou non le chapitre VII et l'article 85) sont abrogées. Celles-ci sont devenues superflues vu l'article 77 du nouveau Code pénal, selon lequel toutes les dispositions du Code s'appliquent aux lois pénales spéciales. La *ratio legis* des dérogations exceptionnelles aux règles de participation ou aux circonstances atténuantes en cas de délits en vertu du

onder toepassing van het Strafwetboek 1867 bestaat de facto niet meer, zodat geen enkel uitzondering meer moeten worden gemaakt.

9. De opgeheven bepalingen

De herziening van de federale strafwetgeving met betrekking tot Justitie heeft bepalingen aan het licht gebracht die overbodig zijn geworden omdat ze zijn geïntegreerd in het nieuwe Strafwetboek, verouderde bepalingen die hun relevantie of toegevoegde waarde hebben verloren door de algemene toepassing van boek I van het nieuwe Strafwetboek, evenals bepalingen die in onbruik zijn geraakt zijn waarvoor besloten is deze op te heffen samen met de twee eerste categorieën, in plaats van onterecht de inhoud ervan aan te passen.

Om deze wijzigingen duidelijker, toegankelijker en completer te maken, wordt voorgesteld om de wijzigings- en opheffingsbepalingen in de wetten van 29 februari 2024, die boek I en II van het Strafwetboek invoeren, op te heffen en deze rechtstreeks in dit wetsontwerp op te nemen.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

TITEL 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet bepaalt artikel 1 dat het wetsontwerp de aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2

Wijzigingsbepalingen

HOOFDSTUK 1

Wijzigingen van de wet van 2 maart 1954 tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten

Deze opheffingsbepalingen nemen artikel 118, 12°, van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek over.

Deze laatste bepaling wordt opgeheven in het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet

Code pénal de 1867 n'existe plus, de sorte qu'aucune exception ne doit être faite.

9. Les dispositions abrogées

La révision de la législation fédérale pénale en matière de Justice a mis en lumière des dispositions devenues superflues car intégrées dans le nouveau Code pénal, des dispositions obsolètes car dépouillées de pertinence ou de plus-value par l'application générale du livre Ier du nouveau Code pénal ainsi que des dispositions tombées en désuétude qu'il a été choisi d'abroger avec les deux premières catégories plutôt qu'en adapter inutilement le contenu.

Afin de rendre ces modifications plus claires, accessibles et complètes, il est proposé d'abroger les dispositions modificatives et abrogatoires présentes dans les lois du 29 février 2024 introduisant le livre Ier et II du Code pénal et de les intégrer directement dans ce projet de loi.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

TITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article premier précise que le projet de loi règle des matières visées à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2

Dispositions modificatives

CHAPITRE 1ER

Modifications de la loi du 2 mars 1954 tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution

Ces dispositions abrogatoires reproduisent l'article 118, 12°, de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal.

Cette dernière disposition est abrogée dans le projet de loi modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant

van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek. Dit is de reden waarom het niet nodig is om gevolg te geven aan de opmerking van de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 dat “met het oog op de rechtszekerheid en om te voorkomen dat twee bepalingen tot intrekking van een identieke bepaling in de rechtsorde blijven bestaan, zal het nodig zijn om in het voorontwerp een bepaling op te nemen die het artikel “van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek” intrekt”.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord

De opschrift van de wet in de Franse tekst is gecorrigeerd in overeenstemming met de opmerking van de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025.

Art. 5

Over de conversie van het bedrag van 100 frank in 100 euro in artikel 5, derde lid, van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht op antwoord moet een toelichting worden gegeven.

De huidige wet en voorbereiden werken zijn niet duidelijk over de aard van dit bedrag.

Uit de cassatierechtspraak blijkt dat dit eerder een schadevergoeding is dan een geldboete: “Wanneer de strafrechter, waarbij de burgerlijke vordering aanhangig is gemaakt op grond van een schending van artikel 4 van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, na de invoering van het antwoord binnen een bepaalde termijn te hebben bevolen, de beschuldigde veroordeelt, bij gebreke daarvan, om de houder van het recht op antwoord een vergoeding van 100 frank per dag vertraging te betalen, vermeerderd met de wettelijke intresten en kosten, vormt deze veroordeling geen strafrechtelijke sanctie, maar heeft als enig doel de volledige vergoeding van de door deze houder geleden schade” – vrije vertaling (Cass. 9 juni 1975, Pas. 1975, blz. 971).

Daarom is het niet nodig om de opdecimen toe te passen.

Volgens de bepalingen van artikel 3 van de wet van 26 juni 2000 moet dit bedrag worden omgezet in een bedrag van 2,5 euro. Aangezien dit artikel niet gewijzigd is sinds 1961 is het nodig om dit bedrag op te trekken

le livre II du Code pénal. C’est la raison pour laquelle il n’est nécessaire de donner suite à la remarque du Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 disant que: “À des fins de sécurité juridique et pour que ne subsistent pas dans l’ordre juridique deux dispositions abrogeant une disposition identique, il conviendra de prévoir une disposition abrogeant l’article “de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal dans l’avant-projet”.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 23 juin 1961 relative au droit de réponse

L’intitulé de la loi dans le texte français a été corrigé conformément à la remarque du Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025.

Art. 5

Il convient d’apporter une explication sur la conversion du montant de 100 francs en 100 euros à l’article 5, alinéa 3, de la loi du 23 juin 1961 au droit de réponse.

La loi actuelle et les travaux préparatoires ne sont pas clairs sur la nature de ce montant.

La jurisprudence de la Cour de cassation montre qu’il s’agit davantage d’une indemnité que d’une amende: “Lorsque le juge pénal, saisi de l’action civile fondée sur une infraction à l’article 4 de la loi du 23 juin 1961 relative au droit de réponse, après avoir ordonné l’insertion de la réponse dans un délai déterminé, condamne le prévenu, à défaut de ce faire, à payer au titulaire du droit de réponse une indemnité de 100 francs par jour de retard augmentée des intérêts légaux et des dépens, cette condamnation ne constitue pas une sanction pénale mais a pour seul objet la réparation complète du préjudice subi par ledit titulaire” (Cass. 9 juin 1975, Pas. 1975, p. 971).

Par conséquent, il n’est pas nécessaire d’appliquer les décimes additionnels.

Selon les dispositions de l’article 3 de la loi du 26 juin 2000, ce montant doit être converti en un montant de 2,5 euros. Toutefois, cet article n’ayant pas été modifié depuis 1961, il est nécessaire d’augmenter ce

om de bepaling relevant te houden. De wetgever heeft er daarom voor gekozen om het bedrag aan te passen naar 100 euro, te betalen aan de titularis van het recht van antwoord.

De verbeteringen die de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025 heeft aanbevolen, zijn doorgevoerd.

Art. 6

Vermeldenswaard is de opmerking van de Raad van State in zijn advies 783200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025.

“1. Artikel 6 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 15 van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, dat deel uitmaakt van hoofdstuk II van die wet over “Audiovisuele middelen”. Deze wijziging zal slechts gevolg kunnen hebben voor zover de betrokken bepaling nog tot de federale bevoegdheid behoort.

Naar aanleiding van het (inmiddels uitgevoerde) voorname van de Vlaamse en de Duitstalige Gemeenschap om hoofdstuk II van de wet van 23 juni 1961 binnen hun bevoegdheidssfeer op te heffen en te vervangen door een eigen regeling van het recht van antwoord betreffende audiovisuele en auditieve media,² wees de Raad van State, afdeling Wetgeving, op het volgende:

“Wat het recht van antwoord betreft (...), kan worden herinnerd aan wat is opgemerkt in advies 44.986/1/V:

“4.5. Volgens een arrest nr. 14/91 van het Grondwettelijk Hof van 28 mei 1991 behoren de regels inzake het recht van antwoord op radio en televisie, zoals vastgelegd bij federale wet, niet tot het bevoegdheidsterrein van de gemeenschapswetgever inzake de radio en televisie.

Anders dan wat de zo-even besproken aangelegenheid van de tabaksreclame en aanverwante aangelegenheden betreft, meent de afdeling wetgeving van de Raad van State dat er reden is om aan te nemen in het licht van latere rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake grondrechten, dat het recht van antwoord niet als een op zich staande aangelegenheid moet worden beschouwd. Voor zijn omstandige redenering verwijst de Raad naar zijn advies nr. 30.993/AV/3 van 14 januari 2003 over een voorstel van decreet “houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht van antwoord en een recht van

² Zie voor de opheffing van hoofdstuk II van de wet van 23 juni 1961 artikel 240 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 2009 “betreffende radio-omroep en televisie” en artikel 153 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 1 maart 2021 “über die Mediendienste und die Kinovorstellungen”.

montant afin de maintenir la pertinence de la disposition. Le législateur a donc choisi d’adapter le montant à 100 euros à payer au titulaire du droit de réponse.

Les améliorations recommandées par le Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 ont été apportées.

Art. 6

Il convient d’indiquer le commentaire fait par le Conseil d’État dans son avis 783200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025.

“1. L’article 6 de l’avant-projet a pour objet de modifier l’article 15 de la loi du 23 juin 1961 relative au droit de réponse, qui fait partie du chapitre II de cette loi consacré à l’“audiovisuel”. Cette modification ne pourra aboutir que pour autant que la disposition concernée relève encore de la compétence fédérale.

Faisant suite à l’intention (entre-temps mise à exécution) des Communautés flamande et germanophone d’abroger le chapitre II de la loi du 23 juin 1961 dans leur sphère de compétences et de le remplacer par un régime propre du droit de réponse concernant les médias audiovisuels et sonores², le Conseil d’État, section de législation, a souligné ce qui suit:

“Wat het recht van antwoord betreft (...), kan worden herinnerd aan wat is opgemerkt in advies 44.986/1/V:

“4.5. Volgens een arrest nr. 14/91 van het Grondwettelijk Hof van 28 mei 1991 behoren de regels inzake het recht van antwoord op radio en televisie, zoals vastgelegd bij federale wet, niet tot het bevoegdheidsterrein van de gemeenschapswetgever inzake de radio en televisie.

Anders dan wat de zo-even besproken aangelegenheid van de tabaksreclame en aanverwante aangelegenheden betreft, meent de afdeling wetgeving van de Raad van State dat er reden is om aan te nemen in het licht van latere rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake grondrechten, dat het recht van antwoord niet als een op zich staande aangelegenheid moet worden beschouwd. Voor zijn omstandige redenering verwijst de Raad naar zijn advies nr. 30.993/AV/3 van 14 januari 2003 over een voorstel van decreet “houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht van antwoord en een recht van mededeling

² Voir, pour l’abrogation du chapitre II de la loi du 23 juin 1961, l’article 240 du décret de la Communauté flamande du 27 mars 2009 “betreffende radio-omroep en televisie” et l’article 153 du décret de la Communauté germanophone du 1er mars 2021 “über die Mediendienste und die Kinovorstellungen”.

mededeling ten aanzien van radio en televisie”³. De Raad erkent evenwel dat het aan het Grondwettelijk Hof zelf toekomt om uitsluitel te geven over de vraag of de leer van zijn arrest nr. 14/91 van 28 mei 1991, bekeken in het licht van zijn latere rechtspraak inzake grondrechten, nog actueel is. Het Grondwettelijk Hof heeft zich sinds het advies nr. 30.993/AV/3 van de Raad van State, afdeling wetgeving, nog niet kunnen buigen over deze kwestie naar aanleiding van een beroep tot nietigverklaring of een prejudiciële vraag.”⁴

Het Grondwettelijk Hof heeft zich nog steeds niet kunnen buigen over deze kwestie.”⁵

Ervan uitgaande dat het recht van antwoord niet als een op zich staande aangelegenheid beschouwd moet worden, behoort artikel 15 van de wet van 23 juni 1961 tot de aangelegenheid van de audiovisuele en de audiotieve mediadiensten in de zin van artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 “tot hervorming der instellingen”, waarvoor de federale overheid, gelet op artikel 127 van de Grondwet, enkel nog bevoegd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, althans voor zover het niet gaat om instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot hetzij de Vlaamse Gemeenschap, hetzij de Franse Gemeenschap. De ontworpen wijziging van dat artikel 15 zal dan ook enkel binnen die bevoegdheids-sfeer uitwerking kunnen krijgen.”

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

Vermeldenswaard is de opmerking van de Raad van State in zijn advies 783200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025.

“2.1. Artikel 8 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 36*bis*, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 “betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen

*ten aanzien van radio en televisie”*³. De Raad erkent evenwel dat het aan het Grondwettelijk Hof zelf toekomt om uitsluitel te geven over de vraag of de leer van zijn arrest nr. 14/91 van 28 mei 1991, bekeken in het licht van zijn latere rechtspraak inzake grondrechten, nog actueel is. Het Grondwettelijk Hof heeft zich sinds het advies nr. 30.993/AV/3 van de Raad van State, afdeling wetgeving, nog niet kunnen buigen over deze kwestie naar aanleiding van een beroep tot nietigverklaring of een prejudiciële vraag.”⁴

*Het Grondwettelijk Hof heeft zich nog steeds niet kunnen buigen over deze kwestie”*⁵.

Partant du principe que le droit de réponse ne doit pas être considéré comme une matière autonome, l'article 15 de la loi du 23 juin 1961 relève des services de médias audiovisuels et sonores au sens de l'article 4, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 “de réformes institutionnelles”, pour lesquels, eu égard à l'article 127 de la Constitution, l'autorité fédérale n'est plus compétente que dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale, du moins pour autant qu'il ne s'agisse pas d'institutions qui, en raison de leurs activités, doivent être considérées comme appartenant exclusivement soit à la Communauté flamande, soit à la Communauté française. La modification en projet de cet article 15 ne pourra dès lors produire ses effets que dans cette sphère de compétences.”

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

Il convient d'indiquer le commentaire fait par le Conseil d'État dans son avis 783200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025.

“2.1. L'article 8 de l'avant-projet de loi entend modifier l'article 36*bis*, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 “relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des

³ Voetnoot 20 van het aangehaalde advies: Voetnoot 19 uit het aangehaalde advies: [Parl. St., VI. Parl. 1999, nr. 52/2, 3-24.]

⁴ Voetnoot 21 van het aangehaalde advies: Adv.RvS 44.986/1/V van 10 september 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 2009 “betreffende radio-omroep en televisie”, punt 4.5, *l.c.*, 161-162.

⁵ Adv.RvS 68.213/3 van 16 december 2020 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 1 maart 2021 “über die Mediendienste und die Kinovorstellungen”, opmerking 18 (Parl. St. D.Parl. 2020-21, nr. 123/1).

³ Note de bas de page 20 de l'avis cité: Voetnoot 19 uit het aangehaalde advies: [Parl. St., VI. Parl. 1999, nr. 52/2, 3-24.]

⁴ Note de bas de page 21 de l'avis cité: Adv. RvS 44.986/1/V van 10 september 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 2009 “betreffende radio-omroep en televisie”, punt 4.5, *l.c.*, 161-162.

⁵ Avis 68.213/3 donné le 16 décembre 2020 sur l'avant-projet devenu le décret du 1er mars 2021 “über die Mediendienste und die Kinovorstellungen”, observation 18 (Doc. parl., Parl. Comm. germ., 2020-21, n° 123/1).

van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade”.

Artikel 36*bis*, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 werd opgeheven bij decreet respectievelijk bij ordonnantie door de bevoegde gemeenschappen respectievelijk de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.⁶ De inhoud van artikel 36*bis*, eerste lid, werd overgenomen in de desbetreffende decreten en ordonnantie.

2.2. Artikel 11 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 52*quater*, tweede lid, van de wet van 8 april 1965, dat betrekking heeft op de voorwaarden voor een plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling als voorlopige maatregel. Artikel 52*quater*, tweede lid, van de wet van 8 april 1965 werd bij decreet van de bevoegde gemeenschappen en bij ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie opgeheven.⁷

Artikel 12 van het voorontwerp strekt tot wijziging van de tweede zin van artikel 61, eerste lid, van de wet van 8 april 1965, op grond waarvan ten aanzien van de persoon die een als misdrijf omschreven feit gepleegd heeft, de bijzondere verbeurdverklaring kan worden uitgesproken. Artikel 61, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 werd bij decreet van bepaalde bevoegde gemeenschappen gewijzigd.⁸

Sedert de zesde staatshervorming omvat de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake jeugdbescherming immers de bevoegdheid inzake “de opgave van de maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien

mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait”.

L'article 36*bis*, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 a été abrogé respectivement par décret et par ordonnance respectivement des communautés compétentes et de la Commission communautaire commune⁶. Le contenu de l'article 36*bis*, alinéa 1er, a été reproduit dans les décrets et l'ordonnance concernés.

2.2. L'article 11 de l'avant-projet vise à modifier l'article 52*quater*, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965, qui concerne les conditions pour un placement dans un régime éducatif fermé à titre de mesure provisoire. L'article 52*quater*, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965 a été abrogé par décret des communautés compétentes et par ordonnance de la Commission communautaire commune⁷.

L'article 12 de l'avant-projet vise à modifier la deuxième phrase de l'article 61, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965, en vertu de laquelle la confiscation spéciale peut être prononcée à l'égard de la personne ayant commis un fait qualifié infraction. L'article 61, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 a été modifié par décret de certaines communautés compétentes⁸.

Depuis la sixième réforme de l'État, la compétence des communautés en matière de protection de la jeunesse comporte en effet la compétence en ce qui concerne “la détermination des mesures qui peuvent être prises

⁶ Zie artikel 49, 1°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 15 februari 2019 “betreffende het jeugddelinquentierecht”; artikel 184, 3°, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 18 januari 2018 “portant le code de la prévention, de l'Aide à la jeunesse et de la protection de la Jeunesse”; artikel 127, 1, van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 november 2023 “über die Jugendhilfe und den Jugendschutz”. Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is de opheffing nog niet in werking getreden: zie de artikelen 93, 3°, en 95 van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 16 mei 2019 “betreffende de jeugdhulpverlening en jeugdbescherming”.

⁷ Zie artikel 66, 1°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 15 februari 2019; artikel 184, 22°, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 18 januari 2018; artikel 150 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 november 2023. Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is de opheffing nog niet in werking getreden: zie de artikelen 93, 17°, en 95 van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 16 mei 2019.

⁸ Zie artikel 73 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 15 februari 2019 en artikel 157 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 november 2023.

⁶ Voir l'article 49, 1°, du décret de la Communauté flamande du 15 février 2019 “betreffende het jeugddelinquentierecht”; l'article 184, 3°, du décret de la Communauté française du 18 janvier 2018 “portant le code de la prévention, de l'Aide à la jeunesse et de la protection de la Jeunesse”; l'article 127, 1°, du décret de la Communauté germanophone du 13 novembre 2023 “über die Jugendhilfe und den Jugendschutz”. Pour la région bilingue de Bruxelles-Capitale, l'abrogation n'est pas encore entrée en vigueur: voir les articles 93, 3°, et 95 de l'ordonnance de la Commission communautaire commune du 16 mai 2019 “relative à l'aide et à la protection de la jeunesse”.

⁷ Voir l'article 66, 1°, du décret de la Communauté flamande du 15 février 2019; l'article 184, 22°, du décret de la Communauté française du 8 janvier 2018; l'article 150 du décret de la Communauté germanophone du 13 novembre 2023. Pour la région bilingue de Bruxelles-Capitale, l'abrogation n'est pas encore entrée en vigueur: voir les articles 93, 17°, et 95 de l'ordonnance de la Commission communautaire commune du 16 mai 2019.

⁸ Voir l'article 73 du décret de la Communauté flamande du 15 février 2019 et l'article 157 du décret de la Communauté germanophone du 13 novembre 2023.

van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd”.⁹

2.3. Het is voor de federale wetgever niet meer mogelijk om artikel 36*bis*, eerste lid, 2°; artikel 52*quater*, tweede lid, en artikel 61, eerste lid, tweede zin, van de wet van 8 april 1965 te wijzigen.

De artikelen 8, 11 en 12 van het voorontwerp kunnen geen doorgang vinden. Het komt de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie toe om in hun desbetreffende regelingen de nodige aanpassingen aan het nieuwe Strafwetboek door te voeren.”.

Het wetsontwerp is aangepast in overeenstemming met de bovenstaande opmerkingen: de becommentarieerde bepalingen zijn weggelaten.

Art. 7

De verbetering die de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025 heeft aanbevolen, is doorgevoerd.

Art. 9

De verbeteringen die de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025 heeft aanbevolen, zijn doorgevoerd.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van het Gerechtelijk wetboek

Dit hoofdstuk wijzigt verschillende bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek in overeenstemming met de principes van het nieuwe Strafwetboek. De volgende bepalingen moeten worden verduidelijkt.

In artikel 92*bis* van dit wetboek heeft de verwijzing naar de correctionele gevangenisstraf van dertig tot veertig jaar geen enkele betekenis of praktische draagwijdte meer na het arrest van het Grondwettelijk Hof waarbij de bepalingen van de wet Potpourri II met betrekking tot de correctionalisering van misdrijven die voorheen niet correctionaliseerbaar waren, nietig werden verklaard (GwH 21 december 2017, arrest nr. 148/2017). Aangezien in het nieuwe Strafwetboek wordt afgestapt van het veralgemeende systeem van correctionalisering, is het woord “correctionele” geschrapt.

⁹ Zie artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd bij artikel 9, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 2014 “met betrekking tot de Zesde Staatshervorming”.

à l’égard des mineurs ayant commis un fait qualifié d’infraction”⁹.

2.3. Il n’est plus possible pour le législateur fédéral de modifier l’article 36*bis*, alinéa 1er, 2°, l’article 52*quater*, alinéa 2, ni l’article 61, alinéa 1er, deuxième phrase, de la loi du 8 avril 1965.

Les articles 8, 11 et 12 de l’avant-projet ne peuvent donc se concrétiser. Il appartient aux Communautés et à la Commission communautaire commune d’apporter dans leurs régimes correspondants les adaptations nécessaires au nouveau Code pénal.”.

Le projet de loi a été adapté selon les remarques ci-dessus: les dispositions commentées en ont été extraites.

Art. 7

L’amélioration recommandée par le Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 a été apportée.

Art. 9

Les améliorations recommandées par le Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 ont été apportées.

CHAPITRE 4

Modifications du Code judiciaire

Ce chapitre modifie plusieurs dispositions du Code judiciaire avec les principes du nouveau Code pénal. Il est opportun d’apporter quelques précisions sur les dispositions qui suivent.

Dans l’article 92*bis* de ce Code, le référence à la peine correctionnelle de trente ans à quarante ans d’emprisonnement n’a plus de sens ni de portée pratique à la suite de l’arrêt de la Cour constitutionnelle annulant les dispositions de la loi pot-pourri II relatives à la correctionnalisation des crimes antérieurement non correctionnalisables (C. const. 21 décembre 2017, arrêt n° 148/2017). Étant donné qu’avec le nouveau Code pénal le système généralisé de correctionnalisation est abandonné, le mot “correctionnelle” est supprimé.

⁹ Voir l’article 5, § 1er, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980, modifié par l’article 9, 2°, de la loi spéciale du 6 janvier 2014 “relative à la Sixième Réforme de l’État”.

Er wordt voorgesteld de woorden “correctionele gevangenisstraf van dertig jaar tot veertig jaar, een opsluiting van dertig jaar of meer” te vervangen door “gevangenisstraf van dertig jaar”.

Artikel 259*bis*1, § 1, lid 3, van hetzelfde Wetboek bepaalt dat om te worden benoemd in de Hoge Raad voor Justitie, leden niet mogen zijn veroordeeld, zelfs niet met uitstel, door een in kracht van gewijsde gegane veroordeling tot enige correctionele of criminele straf, tenzij ze in eer en rechten hersteld zijn. Aangezien hier wordt verwezen naar een veroordeling, hoeft de bepaling niet te worden aangepast aan de nieuwe strafniveaus. Het nieuwe Strafwetboek maakt een einde aan de driedeling overtreding/wanbedrijf/misdaad. De notie van een correctionele of criminele straf moet daarom worden afgeschaft en er moet worden verwezen naar de straffen bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Strafwetboek. Dezelfde wijzigingen worden aangebracht in de artikelen 287*quinquies*, § 3, 510, § 3, 2° en 555/8 van hetzelfde Wetboek.

Artikel 530 van het Gerechtelijk wetboek stelt dat de plaatsvervangende gerechtsdeurwaarder die na het verstrijken van de periode van plaatsvervangende een handeling verricht welke tot het ambt van gerechtsdeurwaarder behoort, wordt gestraft met de in artikel 262 Strafwetboek bepaalde straffen. Artikel 262 is echter niet opgenomen in het nieuwe Strafwetboek. Daarom wordt voorgesteld om deze bepaling vergezeld te laten gaan van een straf van niveau 1, naar het voorbeeld van artikel 456 van het nieuwe Strafwetboek, dat de aanmatiging van een openbare titel of graad bestraft.

Artikel 555/5, § 9, van hetzelfde Wetboek bepaalt dat artikel 262 van het Strafwetboek van toepassing is op de notaris, de gerechtsdeurwaarder of de kandidaat-gerechtsdeurwaarder die preventief geschorst is.

Zoals hierboven vermeld, is artikel 262 van het Strafwetboek niet langer opgenomen in het nieuwe Strafwetboek. In de voorbereidende werken voor de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek staat het volgende: “Ook voor wat de huidige artikelen 261 en 262 Sw. betreft, die handelen over de onwettige vervroegde of verlengde uitoefening van het openbaar gezag, kan, zich steunende op het Taxatie-instrument, er op gewezen worden dat deze inbreuken al samen kunnen hangen met andere strafrechtelijk te handhaven inbreuken, zoals de inbreuken betreffende de aanmatiging van ambten, titel en namen. Daarenboven is een mogelijk niet-penaal antwoord mogelijk.”. Hier is het consequent om voor te stellen paragraaf 9 van artikel 555/5 op te heffen.

Il est proposé de remplacer les mots “correctionnelle de trente ans à quarante ans d’emprisonnement, à une réclusion de trente ans ou plus” par les mots “d’emprisonnement de trente ans”.

L’article 259*bis*1, § 1er, alinéa 3, du même Code, prescrit que, pour être nommé au Conseil supérieur de la Justice, les membres ne peuvent pas avoir été condamnés, même avec sursis, par une condamnation coulée en force de chose jugée, à une peine correctionnelle ou criminelle, sauf s’ils ont été réhabilités. Comme il est fait référence ici à une condamnation, la disposition ne doit pas être adaptée avec les nouveaux niveaux de sanctions. Le nouveau Code pénal met fin à la triple division contravention/délit/crime. Il convient donc d’abroger la notion de peine correctionnelle ou criminelle et de renvoyer aux peines visées aux articles 36 et 37 du Code pénal. Les mêmes modifications sont apportées aux articles 287*quinquies*, § 3, 510, § 3, 2° et 555/8 du même Code.

L’article 530 du Code judiciaire prescrit que l’huissier de justice suppléant qui accomplit un acte relevant du ministère de l’huissier de justice après l’expiration de la période de suppléance est passible des peines prévues à l’article 262 du Code pénal. Or, l’article 262 n’est pas repris dans le nouveau Code pénal. Il est dès lors proposé d’assortir cette disposition d’une peine de niveau 1 à l’instar de l’article 456 du nouveau Code pénal sanctionnant l’usurpation de titre ou de grade public.

L’article 555/5, § 9, du même Code prescrit que l’article 262 du Code pénal s’applique au notaire, huissier de justice ou candidat-huissier de justice qui fait l’objet d’une mesure de suspension préventive.

Comme précisé plus haut, l’article 262 du Code pénal ne se retrouve plus dans le nouveau Code pénal. Les travaux préparatoires de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal précisent ce qui suit: “En ce qui concerne les actuels articles 261 et 262 du Code pénal, qui traitent de l’exercice de l’autorité publique illégalement anticipé ou prolongé, on peut souligner en se basant sur l’instrument de taxation que ces infractions peuvent déjà être liées à d’autres infractions punissables pénalement comme les infractions relatives à l’usurpation de fonctions, de titres ou de nom. En outre, une réponse non pénale est possible.”. Ici, il est cohérent de proposer d’abroger le paragraphe 9 de l’article 555/5.

Artikel 1270, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, van toepassing zijn op het in eerste lid bedoelde strafbare feit. Het is de bedoeling dit lid, dat niet langer opportuun is, op te heffen aangezien artikel 77 van het nieuwe Strafwetboek de toepassing van de bepalingen van dit boek op boek II en op bijzondere wetten regelt. Het vierde lid van artikel 1411*bis*, § 5, wordt om dezelfde redenen opgeheven.

In artikel 1389*bis*/18 is de aanpassing niet van dezelfde orde, aangezien het artikel de toepassing van hoofdstuk V van het Strafwetboek betreffende herhaling op de misdrijven bedoeld in de artikelen 1389*bis*/15 en 1389*bis*/1 uitsluit. Het nieuwe Strafwetboek sluit ook de toepassing van herhaling uit door te bepalen dat artikel 60 van het Strafwetboek niet van toepassing is op de misdrijven waarnaar wordt verwezen in de artikelen 1389*bis*/15 en 1389*bis*/16. De wijzigingen in artikel 1394/17 hebben dezelfde reikwijdte als die in artikel 1389*bis*/18.

Voor bepalingen waarin de verwijzing naar een geldboete wordt vervangen door een verwijzing naar een straf van niveau 1, beveelt de Raad van State aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om bepaalde straffen van dit niveau op te leggen, wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is van de wetgever (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2). Het antwoord op deze opmerking van de Raad van State is opgenomen in het commentaar onder artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 28), die ook geldt voor de artikelen 782, § 8, 1389*bis*/15, 1389*bis*/16, 1394/14, 1394/15, 1411*bis*, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek.

In zijn advies merkt de Raad van State op dat in verschillende artikelen van deel II van het Gerechtelijk Wetboek over de gerechtelijke organisatie de uitdrukkingen “in correctionele zaken” en “correctionele zaken” worden vervangen door de begrippen “in strafzaken” en “strafzaken” (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, pagina's 28 en 29).

In dit verband vraagt de Raad van State zich af waarom de uitdrukking “correctionele zaken” niet ook vervangen wordt door “strafzaken” in artikel 76, § 1, eerste lid, en artikel 79, laatste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (over de “kamers voor correctionele zaken” in de rechtbank van eerste aanleg), en de artikelen 101, § 1, eerste lid,

L'article 1270, alinéa 2, du Code judiciaire, stipule que toutes les dispositions du livre Ier du Code pénal y compris le chapitre VII et l'article 85 sont applicables à l'infraction visée à l'alinéa 1er. Il est prévu d'abroger cet alinéa qui n'est plus opportun étant donné que l'article 77 du nouveau Code pénal règle l'application des dispositions du présent livre au livre II et aux lois particulières. L'alinéa 4 de l'article 1411*bis*, § 5, est abrogé pour les mêmes raisons.

Dans l'article 1389*bis*/18, l'adaptation n'est pas du même ordre puisque l'article exclut l'application du chapitre V du Code pénal concernant la récidive aux infractions visées aux articles 1389*bis*/15 et 1389*bis*/1. Avec le nouveau Code pénal, il s'agit d'exclure également l'application de la récidive en établissant que l'article 60 du Code pénal ne s'applique pas aux infractions visées aux articles 1389*bis*/15 et 1389*bis*/16. Les modifications apportées à l'article 1394/17 ont la même portée que celles visant l'article 1389*bis*/18.

Pour les dispositions qui remplacent la référence à une peine d'amende par une référence à une peine de niveau 1, le Conseil d'État recommande de veiller à exclure la possibilité d'infliger certaines peines comprises dans ce niveau, si telle est l'intention du législateur (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). La réponse à cette observation du Conseil d'État est reprise dans le commentaire figurant sous l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (Chapitre 28), lequel vaut également pour les articles 782, § 8, 1389*bis*/15, 1389*bis*/16, 1394/14, 1394/15, 1411*bis*, § 5, du Code judiciaire.

Dans son avis, le Conseil d'État observe que, dans plusieurs articles de la partie II du Code judiciaire sur l'organisation judiciaire, les expressions “en matière correctionnelle” et “affaires correctionnelles” sont remplacées par les notions de “en matière pénale” et “affaires pénales” (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, page 10).

À cet égard, le Conseil d'État se demande pourquoi le mot “correctionnelles” (l'expression “*correctionele zaken*” en néerlandais) n'est pas également remplacé par le mot “pénales” (“*strafzaken*” en néerlandais) à l'article 76, § 1er, alinéa 1er, et à l'article 79, dernier alinéa, du Code judiciaire (concernant les “chambres

en 162, § 2, vijfde lid, eerste streepje (over de “kamers voor correctionele zaken” in het hof van beroep).

De Raad van State merkt op dat het feit dat de naam “correctionele rechtbank” behouden blijft, immers niet wegneemt dat de kamers die samen deze rechtbank vormen, zich niet meer zullen bezighouden met “correctionele zaken”.

In antwoord op de Raad van State moet de term “correctionele zaken” worden gehandhaafd, aangezien er nog steeds een correctionele rechtbank bestaat. De correctionele rechtbank blijft namelijk een bestaande en functionerende rechtbank en er zijn op dit moment geen plannen om de gebruikte terminologie te wijzigen.

Voor het overige zijn de technische verbeteringen die de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025 heeft aanbevolen, aangebracht.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse

De verbeteringen die de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025 heeft aanbevolen, zijn doorgevoerd.

HOOFDSTUK 7

Wijzigingen van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en openen van privécommunicatie en -telecommunicatie

De verbetering van de opschrift die de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025 heeft aanbevolen, is doorgevoerd.

Voor bepalingen waarin de verwijzing naar een geldboete wordt vervangen door een verwijzing naar een straf van niveau 1, beveelt de Raad van State aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om bepaalde straffen van dit niveau op te leggen, wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is van de wetgever (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2).

correctionnelles” – “kamers voor correctionele zaken” en néerlandais – du tribunal de première instance) ainsi qu’aux articles 101, § 1er, alinéa 1er, et 162, § 2, alinéa 5, premier tiret (concernant les “chambres correctionnelles” – “kamers voor correctionele zaken” en néerlandais – de la cour d’appel).

Le Conseil d’État relève que le fait que la dénomination “tribunal correctionnel” soit conservée n’empêche en effet pas que les chambres qui composent ce tribunal ne traiteront plus d’“affaires correctionnelles”.

En réponse au Conseil d’État, il convient de maintenir l’expression “affaires correctionnelles”, puisqu’un tribunal correctionnel subsiste. En effet, le tribunal correctionnel demeure une juridiction existante et fonctionnelle, et il n’est pas envisagé, à ce stade, de modifier la terminologie utilisée.

Pour le reste, les améliorations techniques recommandées par le Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 ont été apportées.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l’Organe de coordination pour l’analyse de la menace

Les améliorations recommandées par le Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 ont été apportées.

CHAPITRE 7

Modifications de la loi du 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l’enregistrement de communications et télécommunications privées

L’amélioration de l’intitulé recommandée par le Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 a été apportée.

Pour les dispositions qui remplacent la référence à une peine d’amende par une référence à une peine de niveau 1, le Conseil d’État recommande de veiller à exclure la possibilité d’infliger certaines peines comprises dans ce niveau, si telle est l’intention du législateur (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). La réponse à cette observation du

Het antwoord op deze opmerking van de Raad van State is opgenomen in het commentaar onder artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 28), die ook geldt voor artikel 6 van de wet van 30 juni 1994.

Overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 werd een wijzigingsbepaling van artikel 9 van de wet ingevoegd.

HOOFDSTUK 8

Wijzigingen van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd

Art. 91

In de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, kunnen de artikelen 1 tot 3 worden opgeheven aangezien de strafbaarstelling uit deze wet wordt hernomen in het ontworpen artikel 256 van het Strafwetboek. Deze bepalingen hernemen de inhoud van de opheffingsbepalingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek.

Art. 92

Aangezien de strafbaarstelling uit artikel 1 van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd door het ontwerp naar het Strafwetboek wordt overgeheveld, dient ook artikel 4 van deze wet te worden aangepast. Die bepaling maakt het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, alsmede iedere vereniging die op het ogenblik van de feiten ten minste vijf jaar rechtspersoonlijkheid geniet, en die zich, op grond van haar statuten, tot doel stelt de morele belangen en de eer van het verzet of van de gedeporteerden te verdedigen, bevoegd om in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven.

Conseil d'État est reprise dans le commentaire figurant sous l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (Chapitre 28), lequel vaut également pour l'article 6 de la loi du 30 juin 1994.

Conformément à la recommandation faite par le Conseil d'État dans son avis 78.200/1-2-4-16, une disposition modificative de l'article 9 de la loi a été insérée.

CHAPITRE 8

Modifications de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale

Art. 91

Dans la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la Seconde guerre mondiale, les articles 1er à 3 inclus sont abrogés étant donné que l'incrimination de cette loi est reprise à l'article 256 du nouveau Code pénal. Ces dispositions reprennent le contenu des dispositions abrogatoires de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal.

Art. 92

Étant donné que l'incrimination en vertu de l'article 1er de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la Seconde guerre mondiale est transférée vers le Code pénal, il convient également d'adapter l'article 4 de cette loi. Selon cette disposition, le Centre interfédéral pour l'Égalité des chances et la lutte contre le racisme et les discriminations ainsi que toute association qui, au moment des faits, jouissait de la personnalité juridique depuis au moins cinq ans et qui se propose, sur la base de ses statuts, de défendre les intérêts moraux et l'honneur de la résistance ou des déportés, peuvent ester en justice dans les litiges auxquels l'application de la présente loi peut donner lieu.

Door het voorliggende artikel wordt in dit artikel een verwijzing opgenomen naar het artikel 256 van het nieuw Strafwetboek, om zo de huidige toestand te handhaven.

HOOFDSTUK 9

Wijzigingen van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel

Art. 94

De discrepantie tussen de Nederlandse en de Franse versie van de tekst, vastgesteld door de Raad van State in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, werd gecorrigeerd.

HOOFDSTUK 13

Wijzigingen van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Geen bijzondere opmerkingen.

Voor bepalingen waarin de verwijzing naar een geldboete wordt vervangen door een verwijzing naar een straf van niveau 1, beveelt de Raad van State aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om bepaalde straffen van dit niveau op te leggen, wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is van de wetgever (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2). Het antwoord op deze opmerking van de Raad van State is opgenomen in het commentaar onder artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 28), die ook geldt voor artikelen 13/6, § 6, 13/7, § 8, 16/2, § 3, 16/6, § 2, 18/6, § 3, 18/7, § 3, 18/8, § 3, 18/14, § 3, 18/16, 18/17, § 3, en 44/5, van de wet van 30 november 1998.

HOOFDSTUK 14

Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

Er dient te worden benadrukt dat bij de aanpassing van de verwijzingen naar het nieuwe Strafwetboek de verzwarende factoren niet worden vermeld; enkel de strafbaarstellingen en de verzwarende bestanddelen zijn opgenomen. Het nieuwe misdrijf van vervaardiging en verspreiding van pedopornografische handleidingen

Par le présent article, cet article reprend une référence à l'article 256 du nouveau Code pénal, afin de maintenir ainsi la situation actuelle.

CHAPITRE 9

Modifications de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains

Art. 94

La discordance entre les versions néerlandaise et française du texte, relevée par le Conseil d'État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, a été corrigée.

CHAPITRE 13

Modifications de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité

Pas de remarque particulière.

Pour les dispositions qui remplacent la référence à une peine d'amende par une référence à une peine de niveau 1, le Conseil d'État recommande de veiller à exclure la possibilité d'infliger certaines peines comprises dans ce niveau, si telle est l'intention du législateur (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). La réponse à cette observation du Conseil d'État est reprise dans le commentaire figurant sous l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (Chapitre 28), lequel vaut également pour les articles 13/6, § 6, 13/7, § 8, 16/2, § 3, 16/6, § 2, 18/6, § 3, 18/7, § 3, 18/8, § 3, 18/14, § 3, 18/16, 18/17, § 3, et 44/5, de la loi du 30 novembre 1998.

CHAPITRE 14

Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Il convient de souligner qu'en adaptant les références au nouveau Code pénal, les facteurs aggravants ne sont pas mentionnés, seuls les incriminations et éléments aggravants sont repris. La nouvelle infraction de production et diffusion de manuels pédopornographiques (article 177) est ajoutée à la liste pour la cohérence avec

(artikel 177) is aan de lijst toegevoegd om in overeenstemming te zijn met de productie en verspreiding van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen. Voor het overige wordt verwezen naar de algemene toelichting.

In overeenstemming met het advies van de Raad van State werden in deze artikelen een aantal legistische aanpassingen gedaan. Hetzelfde advies beveelt ook aan te vermelden dat huidig ontwerp rekening houdt met wijzigingen die aangebracht worden door een ander ontwerp van wet dat wellicht eerder (en sowieso voor de inwerkingtreding van huidig ontwerp) zal gestemd worden, namelijk het ontwerp van wet houdende diverse technische en dringende bepalingen. In die tekst worden wijzigingen aangebracht in de opsomming van misdrijven bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid van de DNA-wet. Zo wordt in de bepaling onder 8° het volledige hoofdstuk betreffende de misdrijven tegen de seksuele integriteit, het seksuele zelfbeschikkingsrecht, en de goede zeden ondergebracht. Dat verklaart waarom in het vijfde lid enkel wordt verwezen naar het derde lid, 8°, en niet meer naar 9° zoals voorheen.

HOOFDSTUK 15

Wijzigingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

Art. 128

Om de huidige situatie te behouden, wordt de bijzondere recidive voorzien in artikel 65 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers behouden. Aangezien de straffen voorzien bij toepassing van artikel 65 geldboeten blijven, dient te worden gepreciseerd dat het voor de toepassing van boek I van het Strafwetboek gaat om een straf van niveau 1.

Art. 126, 127 en 129

Voor bepalingen waarin de verwijzing naar een geldboete wordt vervangen door een verwijzing naar een straf van niveau 1, beveelt de Raad van State aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om bepaalde straffen van dit niveau op te leggen, wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is van de wetgever (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2). Het antwoord op deze opmerking van de Raad van State is opgenomen in het commentaar onder artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking

la production et la diffusion d'images d'abus sexuels sur mineurs. Pour le surplus, il est renvoyé à l'exposé général.

Conformément à l'avis du Conseil d'État, plusieurs modifications légistiques ont été apportées à ces articles. Le même avis recommande également de mentionner que le présent projet tient compte des modifications apportées par un autre projet de loi qui sera probablement voté avant (et en tout cas avant l'entrée en vigueur du présent projet), à savoir le projet de loi portant diverses dispositions techniques et urgentes. Ce texte apporte des modifications à la liste des infractions visées à l'article 5, § 1er, troisième alinéa, de la loi sur l'ADN. Ainsi, la disposition sous 8° regroupe l'ensemble du chapitre relatif aux infractions portant atteinte à l'intégrité sexuelle, au droit à l'autodétermination sexuelle et aux bonnes mœurs. Cela explique pourquoi le cinquième alinéa ne fait référence qu'au troisième alinéa, 8°, et non plus au 9° comme auparavant.

CHAPITRE 15

Modifications de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs

Art. 128

Afin de maintenir la situation actuelle, la récidive spéciale prévue à l'article 65 de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs est maintenue. Étant donné que les peines prévues en cas d'application de l'article 65 restent des peines d'amende, il convient de préciser que pour l'application du livre Ier du Code pénal, il s'agit d'une peine de niveau 1.

Art. 126, 127 et 129

Pour les dispositions qui remplacent la référence à une peine d'amende par une référence à une peine de niveau 1, le Conseil d'État recommande de veiller à exclure la possibilité d'infliger certaines peines comprises dans ce niveau, si telle est l'intention du législateur (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). La réponse à cette observation du Conseil d'État est reprise dans le commentaire figurant sous l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel (Chapitre 28),

van persoonsgegevens (hoofdstuk 28), die ook geldt voor artikelen 63 en 64 van de wet van 7 mei 1999.

Daarnaast heeft de Raad van State met betrekking tot artikel 131 de volgende opmerking gemaakt:

“Artikel 66 van de wet van 7 mei 1999 voorziet in de mogelijkheid om de plegers van een inbreuk op die wet overeenkomstig artikel 33 van het oud Strafwetboek te ontzetten uit bepaalde rechten.

Artikel 77 van het nieuw Strafwetboek bepaalt: “Bij gebreke van andersluidende bepalingen in boek II en in de bijzondere wetten en verordeningen, worden de bepalingen van dit boek toegepast op de misdrijven die bij boek II alsook bij die bijzondere wetten en verordeningen strafbaar zijn gesteld.”.

In artikel 47 van het nieuw Strafwetboek wordt een regeling inzake ontzetting verankerd die lijkt op die van artikel 33 van het oud Strafwetboek maar dat alleen toepasselijk is in het geval dat de schuldige veroordeeld wordt tot een straf van ten minste niveau 2.

De opheffing van artikel 66 van de wet van 7 mei 1999 zal dan ook tot gevolg hebben dat het niet langer mogelijk zal zijn de plegers van een inbreuk op die wet te veroordelen tot het verbod op het uitoefenen van bepaalde rechten.

De steller van het voorontwerp moet zich ervan vergewissen dat dit wel degelijk zijn bedoeling is.”.

De opstellers van het ontwerp bevestigen dat zij bij de opmaak van dit artikel rekening hebben gehouden met de gevolgen van de intrekking van artikel 66 van de wet van 7 mei 1999.

In de praktijk is de ontzetting van artikel 66 van de kansspelwet nooit toegepast. Dit komt doordat strafrechtelijke vervolgingen voor inbreuken op de kansspelwet uiterst zeldzaam zijn. Inbreuken op de Kansspelwet worden namelijk hoofdzakelijk bestraft met administratieve geldboetes die door de Kansspelcommissie worden opgelegd overeenkomstig artikel 15/1 van de Kansspelwet. Dit artikel bepaalt: “Art. 15/1. § 1. Indien de procureur des Konings, binnen een termijn van zes maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het origineel van het proces-verbaal, geen mededeling doet aan de commissie of deze laat weten dat, zonder het bestaan van de inbreuk in twijfel te trekken, geen gevolg zal worden gegeven aan de feiten, past de commissie artikel 15/3 toe.

§ 2. Indien de procureur des Konings, binnen de in § 1 gestelde termijn, de commissie ter kennis brengt

lequel vaut également pour les articles 63 et 64 de la loi du 7 mai 1999.

Par ailleurs, au sujet de l'article 131, le Conseil d'État a formulé la remarque suivante:

“L'article 66 de la loi du 7 mai 1999 prévoit la possibilité de prononcer, à l'égard des auteurs d'une infraction à cette loi, l'interdiction de l'exercice de certains droits conformément à l'article 33 de l'ancien Code pénal.

L'article 77 du nouveau Code pénal prévoit: “À défaut de dispositions contraires dans le livre II ainsi que dans les lois et règlements particuliers, les dispositions du présent livre s'appliquent aux infractions prévues au livre II ainsi que dans les lois et règlements particuliers.”.

L'article 47 du nouveau Code pénal consacre un régime de déchéance similaire à celui de l'article 33 de l'ancien Code pénal mais uniquement applicable dans le cas où le coupable est condamné à une peine de niveau 2 au moins.

L'abrogation de l'article 66 de la loi du 7 mai 1999 aura dès lors pour conséquence qu'il ne sera plus possible de condamner à une interdiction de l'exercice de certains droits les auteurs d'une infraction à cette loi.

L'auteur de l'avant-projet s'assurera que telle est bien son intention.”.

Les auteurs du projet confirment avoir tenu compte des conséquences liées l'abrogation de l'article 66 de la loi du 7 mai 1999 au moment de la rédaction de cet article.

Dans la pratique, l'interdiction visée à l'article 66 de la loi sur les jeux de hasard n'a jamais été appliquée. Cela s'explique par le fait que les poursuites pénales pour infractions à la loi sur les jeux de hasard sont extrêmement rares. En effet, les infractions à la loi sur les jeux de hasard sont principalement punies par des amendes administratives prononcées par la Commission des jeux de hasard en application de l'article 15/1 de la loi sur les jeux de hasard. Cet article prévoit: “Art. 15/1. § 1er. Si dans les six mois de la réception de l'original du procès-verbal, le procureur du Roi n'adresse aucune communication à la commission ou lui fait savoir que, sans mettre en doute l'existence de l'infraction, il ne sera pas donné suite aux faits, la commission applique l'article 15/3.

§ 2. Si dans le délai fixé au § 1er le procureur du Roi informe la commission que des poursuites seront

dat een vervolging zal worden ingesteld of dat hij van oordeel is dat geen toereikende bezwaren voorhanden zijn, vervalt de mogelijkheid voor de commissie om toepassing te maken van artikel 15/3.”.

Zoals de Raad van State aangeeft, zal de opheffing van artikel 66 tot gevolg hebben dat het niet langer mogelijk zal zijn de plegers van een inbreuk op die wet te veroordelen tot de ontzetting van het uitoefenen van bepaalde rechten. Op grond van artikel 47 van het nieuwe Strafwetboek blijft de ontzetting van bepaalde rechten echter van toepassing wanneer de schuldige veroordeeld wordt tot een straf van ten minste niveau 2. Dit betekent dat als een persoon die onder de kansspelwetgeving valt (bijvoorbeeld een vergunninghouder) zich schuldig maakt aan een strafbaar feit dat bestraft wordt met een straf van niveau 2 en dat niet onder de kansspelwet valt (bijvoorbeeld voor witwassen), er een ontzetting kan worden opgelegd.

Voor het overige zijn er geen bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK 16

Wijzigingen van de wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen

Artikel 6 van de wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen vormt een opzettelijk misdrijf. In overeenstemming met de misdrijven inzake het misbruik van functies, titels of een naam die zijn opgenomen in hoofdstuk 3 van titel 5 van boek II van het nieuwe Strafwetboek, wordt voorgesteld om te verduidelijken dat de overtreding van het misbruik van de titel van bedrijfsjurist met bedrieglijk opzet moet worden gepleegd.

In zijn advies herinnert de Raad van State eraan dat het huidige eerste lid van artikel 6 van de wet van 1 maart 2000 bepaalt dat niemand de titel van bedrijfsjurist mag voeren zonder te voldoen aan de vereiste voorwaarden en zonder de vereiste hoedanigheid te bezitten. Het huidige tweede lid van hetzelfde artikel 6 stelt de overtreding van dit verbod strafbaar.

De Raad van State merkt op dat het voorontwerp van wet het begrip “bedrieglijk opzet” niet invoegt in de strafbaarstelling (het tweede lid), maar in het eerste lid van artikel 6 van de wet van 1 maart 2000. Daardoor wordt het morele bestanddeel van het misdrijf niet, zoals gewoonlijk, geregeld binnen de strafbaarstelling zelf, maar wordt het “vermengd” met de omschrijving van het te bestraffen verbod.

engagées ou qu’il estime qu’il n’y a pas suffisamment de charges, la commission perd la possibilité de faire application de l’article 15/3.”.

Comme l’indique le Conseil d’État, l’abrogation de l’article 66 aura pour conséquence qu’il ne sera plus possible de condamner à une interdiction de l’exercice de certains droits les auteurs d’une infraction à cette loi. Toutefois, en application de l’article 47 du nouveau Code pénal, l’interdiction de certains droits reste applicable dans le cas où le coupable est condamné à une peine de niveau 2 au moins. Cela veut dire que si une personne soumise à la législation sur les jeux de hasard (par exemple, un titulaire de licence) se rend coupable d’une infraction punie d’une peine de niveau 2 qui ne relève pas de la loi sur les jeux de hasard (par exemple, pour blanchiment), une interdiction pourra être prononcée.

Pour le surplus, il n’y a pas de remarque particulière.

CHAPITRE 16

Modifications de la loi du 1er mars 2000 créant un Institut de juristes d’entreprises

L’article 6 de la loi du 1er mars 2000 créant un Institut de juristes d’entreprises constitue une infraction intentionnelle. Conformément aux infractions d’usurpation de fonctions, de titres ou de nom rassemblées dans le chapitre 3 du titre 5 du livre II du nouveau Code pénal, il est proposé de préciser que l’infraction d’usurpation du titre de juristes d’entreprises doit être commise avec une intention frauduleuse.

Dans son avis, le Conseil d’État rappelle que l’actuel alinéa 1er, de l’article 6 de la loi du 1er mars 2000 prévoit que nul ne peut porter le titre de juriste d’entreprise sans remplir les conditions requises et sans avoir la qualité requise. L’actuel alinéa 2 du même article 6 incrimine l’infraction à cette interdiction.

Le Conseil d’État observe que l’avant-projet de loi n’insère toutefois pas la notion d’“intention frauduleuse” dans l’incrimination (l’alinéa 2), mais dans l’alinéa 1er de l’article 6 de la loi du 1er mars 2000. Dès lors, l’élément moral de l’infraction n’est pas réglé, comme tel est le cas habituellement, dans l’incrimination même, mais il est “mêlé” à la définition de l’interdiction à punir.

De Raad van State voegt het volgende toe: “het gevolg hiervan is onder meer dat het voeren van de titel van bedrijfsjurist zonder dat aan de voorwaarden en de hoedanigheid is voldaan, voortaan enkel verboden zal zijn wanneer er bedrieglijk opzet is of met andere woorden, dat het onrechtmatig voeren van de titel van bedrijfsjurist zonder bedrieglijk opzet niet alleen niet langer tot een strafsancie kan leiden, maar ook geen aanleiding meer kan geven tot burgerrechtelijke sancties of burgerlijke vorderingen. De vraag rijst of dat de bedoeling is van de stellers van het ontwerp. Bovendien kan het ontworpen eerste lid, door het drievoudig gebruik van een negatie, tot uiteenlopende interpretaties aanleiding geven.”

De Raad van State beveelt aan het “bedrieglijk opzet” in te voegen in het tweede lid van artikel 6.

De ontworpen bepaling is aangepast overeenkomstig de door de Raad van State in het advies geformuleerde suggestie. De door de Raad van State voorgestelde formulering is overgenomen.

HOOFDSTUK 17

Wijzigingen van de wet van 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

Voor een uitleg over de wijzigingen aan deze artikelen kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

HOOFDSTUK 19

Wijzigingen van het oud Burgerlijk Wetboek van 11 juli 1931 – Boek III – Titel XVII: Zakelijke zekerheden op roerende goederen

Voor een uitleg over de wijzigingen aan deze artikelen kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

HOOFDSTUK 20

Wijzigingen van wet van 21 december 2013 houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken

Voor een uitleg over de wijzigingen aan deze artikelen kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

Voor bepalingen waarin de verwijzing naar een geldboete wordt vervangen door een verwijzing naar een straf

Le Conseil d'État ajoute ce qui suit: “Il en résulte notamment que porter le titre de juriste d'entreprise sans remplir les conditions et sans en avoir la qualité sera désormais uniquement interdit lorsque l'intention est frauduleuse ou, en d'autres termes, que porter abusivement le titre de juriste d'entreprise sans intention frauduleuse non seulement ne pourra plus donner lieu à une sanction pénale, mais ne pourra plus non plus donner lieu à des sanctions civiles ou à des actions civiles. La question se pose de savoir si telle est l'intention des auteurs du projet. En outre, en raison de la triple utilisation de la négation, l'alinéa 1er en projet peut être sujet à des interprétations divergentes.”

Le Conseil d'État recommande d'insérer l'“intention frauduleuse” dans l'alinéa 2 de l'article 6.

La disposition en projet a été adaptée conformément à la suggestion formulée par le Conseil d'État dans son avis. La rédaction proposée par le Conseil d'État y est reprise.

CHAPITRE 17

Modifications de la loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne

Pour une explication quant aux modifications apportées à ces articles, il peut être renvoyé à l'exposé général.

CHAPITRE 19

Modifications de l'ancien code civil du 11 juillet 1931 – Livre III – Titre XVII: Des sûretés réelles mobilières

Pour une explication quant aux modifications apportées à ces articles, il peut être renvoyé à l'exposé général.

CHAPITRE 20

Modifications de la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses Intérieur

Pour une explication quant aux modifications apportées à ces articles, il peut être renvoyé à l'exposé général.

Pour les dispositions qui remplacent la référence à une peine d'amende par une référence à une peine de

van niveau 1, beveelt de Raad van State aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om bepaalde straffen van dit niveau op te leggen, wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is van de wetgever (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2). Het antwoord op deze opmerking van de Raad van State is opgenomen in het commentaar onder artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 28), die ook geldt voor artikelen 4 en 5 van de wet van 21 december 2013.

HOOFDSTUK 21

Wijzigingen van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering

Voor een uitleg over de wijzigingen aan deze artikelen kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

Het is echter passend om het volgende punt aan de orde te stellen. In de Franse versie worden de begrippen “*délit politique*”, “*délit de presse*” en “*délits de presse inspirés par le racisme ou la xénophobie*” vervangen door de woorden “*infraction politique*”, “*infraction de presse*” en “*infractions de presse inspirées par le racisme ou la xénophobie*”. Dit verwijst naar de algemene verklaring waarin wordt uitgelegd dat het nieuwe wetboek alleen verwijst naar strafbare feiten, aangezien de dieldeling van strafbare feiten (misdaad, wanbedrijf, overtreding) is afgeschaft. Dezelfde opmerking kan worden gemaakt met betrekking tot de wijzigingen in artikel 15, § 2, derde lid.

Op dezelfde manier worden de woorden “als misdaad of wanbedrijf omschreven” vervangen door de woorden “als misdrijf omschreven”. (artikelen 15, § 1, tweede lid en 135, § 7, eerste lid).

HOOFDSTUK 22

Wijzigingen van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken

In de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken moet worden aangegeven dat artikel 11 niet is aangepast. Paragraaf 3 van artikel 11 schrijft het volgende voor: “Paragraaf 1 is eveneens niet van toepassing ingeval het gaat om een van de volgende strafbare feiten, voor zover deze in de uitvaardigende Staat met een maximale vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel van minimaal

niveau 1, le Conseil d’État recommande de veiller à exclure la possibilité d’infliger certaines peines comprises dans ce niveau, si telle est l’intention du législateur (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). La réponse à cette observation du Conseil d’État est reprise dans le commentaire figurant sous l’article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel (Chapitre 28), lequel vaut également pour les articles 4 et 5 de la loi du 21 décembre 2013.

CHAPITRE 21

Modifications de la loi du 5 mai 2014 relative à l’internement

Pour une explication quant aux modifications apportées à ces articles, il peut être renvoyé à l’exposé général.

Il est cependant opportun de soulever la remarque suivante. Il est proposé de remplacer la phrase liminaire de l’article 9, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mai 2014. Dans la version française, les notions de “*délit politique*”, “*délit de presse*” et de “*délits de presse inspirés par le racisme ou la xénophobie*” sont remplacés par les mots “*infraction politique*”, “*infraction de presse*” et “*infractions de presse inspirées par le racisme ou la xénophobie*”. Ceci renvoie à l’exposé général qui explique qu’on ne parle plus que d’infraction avec le nouveau Code étant donné qu’il est mis fin à la division tripartite des infractions (crime, délit, contravention). La même remarque peut être soulevée en ce qui concerne les changements apportés à l’article 15, § 2, alinéa 3.

De la même manière, les mots “fait qualifié crime ou délit” sont remplacés par les mots “fait qualifié infraction”. (articles 15, § 1er, alinéa 2 et 135, § 7, alinéa 1er).

CHAPITRE 22

Modifications de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d’enquête européenne en matière pénale

Dans la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d’enquête européenne en matière pénale, il est opportun d’indiquer que l’article 11 n’a pas été adapté. Le paragraphe 3 de l’article 11 prescrit ce qui suit: “Le paragraphe 1er ne s’applique pas non plus si les faits constituent une des infractions suivantes, pour autant qu’elles soient punies dans l’État d’émission d’une peine ou d’une mesure de sûreté privative de liberté d’un

drie jaar worden gestraft.” Deze bepaling wordt niet omgezet naar de strafscales die het nieuwe Strafwetboek voorschrijft, aangezien hier wordt verwezen naar de straf of de tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel van de uitvaardigende Staat. Ook de lijst met strafbare feiten is niet aangepast aan de nieuwe concepten van het Strafwetboek. De formulering kan ongewijzigd blijven, omdat deze is ontleend aan Europese instrumenten. Dit is een formulering die in alle landen van de Europese Unie geldt.

Voor de rest zijn er geen bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK 23

Wijzigingen van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

Voor een uitleg over de wijzigingen aan deze artikelen kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

HOOFDSTUK 24

Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Ook hier is het opportuun te vermelden dat artikel 4, 23°, dat bepaalt welke misdrijven vallen onder de criminele activiteiten in de zin van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, niet wordt gewijzigd. De gebruikte concepten zijn in feite ontleend aan Europese instrumenten en zijn gemeenschappelijk voor alle staten van de Europese Unie.

In artikel 5, § 1, veertiende lid, 3°, c), wordt voorgesteld om de woorden “strafrechtelijke geldboete van minstens 2500 euro, vóór toepassing van de opdecimen” te vervangen door de woorden “strafrechtelijke geldboete van minstens 20.000 euro of een geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel”.

Het is belangrijk om hier te benadrukken dat het bedrag van 2500 euro werd vermenigvuldigd met de opdecimen, aangezien met het nieuwe Strafwetboek het bedrag van de opdecimen op nul wordt gezet. Wanneer nieuwe opdecimen van toepassing zullen zijn, zal het gaan om een bedrag van de strafrechtelijke boete vóór de toepassing van de opdecimen.

maximum d’au moins trois ans.”. On ne convertit pas cette disposition avec les niveaux de peines prescrits par le nouveau Code pénal étant donné qu’il est fait référence ici à la peine ou à la mesure de sûreté privative de liberté de l’État d’émission. De même la liste des infractions n’a pas été adaptée avec les nouvelles notions du Code pénal. La formulation peut être conservée telle quelle car elle est empruntée aux instruments européens. C’est une formulation qui est commune à tous les États de l’Union européenne.

Pour le surplus, il n’y a pas de remarque particulière.

CHAPITRE 23

Modifications de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne

Pour une explication quant aux modifications apportées à ces articles, il peut être renvoyé à l’exposé général.

CHAPITRE 24

Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l’utilisation des espèces

Ici aussi il est opportun de mentionner que l’article 4, 23°, qui détermine quelles sont les infractions qui entrent dans le champ d’application des activités criminelles au sens de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l’utilisation des espèces, n’est pas modifié. En effet, les notions utilisées sont empruntées aux instruments européens et sont communes à tous les États de l’Union européenne.

Dans l’article 5, § 1er, alinéa 14, 3°, c), il est proposé de remplacer les mots “amende pénale de 2500 euros au moins, avant application des décimes additionnels,” par les mots “amende pénale de 20.000 euros au moins ou une peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l’infraction”.

Il est important de souligner ici que le montant de 2500 euros a été multiplié par les décimes additionnels étant donné qu’avec le nouveau Code pénal le montant des décimes additionnels est remis à zéro. Lorsque des nouveaux décimes additionnels seront applicables, il s’agira d’un montant d’amende pénale avant application de décimes additionnels.

Gezien het doel van de bepaling wordt bovendien voorgesteld om hier te verwijzen naar de nieuwe geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel.

Voor de rest zijn er geen bijzondere opmerkingen.

Voor bepalingen waarin de verwijzing naar een geldboete wordt vervangen door een verwijzing naar een straf van niveau 1, beveelt de Raad van State aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om bepaalde straffen van dit niveau op te leggen, wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is van de wetgever (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2). Het antwoord op deze opmerking van de Raad van State is opgenomen in het commentaar onder artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 28), die ook geldt voor artikel 137 van 18 september 2017.

HOOFDSTUK 25

Wijzigingen van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed

De wijzigingen in deze wet geven geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

De technische verbetering die door de Raad van State werd aanbevolen in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, werd aangebracht.

HOOFDSTUK 28

Wijzigingen van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens

De wijzigingen in deze wet geven geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

In zijn advies merkt de Raad van State op dat het voorontwerp tot doel heeft de verwijzing naar de straf bedoeld in artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens te vervangen door een verwijzing naar “een straf van niveau 1” (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2). Hij benadrukt echter dat, in tegenstelling tot het bovengenoemde artikel 227, dat alleen in een geldboete voorzag, een straf van

En outre, compte tenu de l’objectif de la disposition, il est proposé de faire référence ici à la nouvelle peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l’infraction.

Pour le surplus, il n’y a pas de remarque particulière.

Pour les dispositions qui remplacent la référence à une peine d’amende par une référence à une peine de niveau 1, le Conseil d’État recommande de veiller à exclure la possibilité d’infliger certaines peines comprises dans ce niveau, si telle est l’intention du législateur (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). La réponse à cette observation du Conseil d’État est reprise dans le commentaire figurant sous l’article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel (Chapitre 28), lequel vaut également pour l’article 137 de la loi du 18 septembre 2017.

CHAPITRE 25

Modifications de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l’occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d’autrui

Les modifications apportées à cette loi n’appellent pas de remarques particulières.

L’amélioration technique recommandée par le Conseil d’État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 a été apportée.

CHAPITRE 28

Modifications de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel

Les modifications apportées à cette loi n’appellent pas de remarques particulières.

Dans son avis, le Conseil d’État relève que l’avant-projet a pour objet de remplacer la référence à la peine visée à l’article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel par une référence à “une peine de niveau 1” (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). Il souligne toutefois que, contrairement à l’article 227 précité, qui ne prévoyait qu’une peine d’amende, une sanction pénale de niveau 1 peut également consister en

niveau 1 ook kan bestaan uit andere straffen dan een geldboete, zoals een werkstraf of een probatiestraf (zie de artikelen 36 en 38 *in fine* van het nieuwe Strafwetboek). De Raad van State beveelt dan ook aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om deze andere straffen op te leggen wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is.

Er kan als volgt wordt geantwoord op deze opmerking van de Raad van State. Het lijkt niet opportuun om de andere straffen voor niveau 1 uit te sluiten. Deze optie sluit volledig aan bij de logica van het nieuwe Strafwetboek, dat de diversificatie van sancties en de valorisatie van alternatieve straffen vooropstelt. De keuze om de verwijzing naar een “straf van niveau 1” te handhaven, biedt de rechter een zekere flexibiliteit bij het opleggen van straffen en stelt hem in staat om, afhankelijk van de omstandigheden van het geval, de straf te beoordelen die het meest geschikt is voor de gepleegde feiten.

Deze opmerking geldt ook voor de artikelen 222, 223, 224 en 226 van de wet van 30 juli 2018.

De technische verbetering die door de Raad van State werd aanbevolen in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, werd aangebracht.

HOOFDSTUK 29

Wijzigingen van de wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsafbreking, tot opheffing van de artikelen 350 en 351 van het Strafwetboek, tot wijziging van de artikelen 352 en 383 van hetzelfde Wetboek en tot wijziging van diverse wetsbepalingen

Art. 183

Allereerst wordt voorgesteld om uitdrukkelijk te vermelden dat de in artikel 3 van de wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsonderbreking bedoelde strafbare feiten opzettelijk moeten worden gepleegd. Het gaat namelijk om opzettelijke misdrijven en overeenkomstig de opzet van het nieuwe Strafwetboek moet dit algemeen opzet in de beschrijving van het strafbare feit worden vermeld door toevoeging van het woord “opzettelijk”.

Onder het Strafwetboek van 1867 was de poging tot het plegen van de in artikel 3 van de wet van 15 oktober 2018 bedoelde misdrijven niet strafbaar. Op grond van het nieuwe Strafwetboek wordt de poging tot het plegen van deze misdrijven daarentegen wel strafbaar gesteld, aangezien het gaat om opzettelijke misdrijven, behoudens uitdrukkelijke uitsluiting (zie artikel 9 van het

d'autres peines qu'une peine d'amende telles qu'une peine de travail ou une peine de probation (voy. les articles 36 et 38 *in fine* du nouveau Code pénal). Le Conseil d'État recommande dès lors de veiller à exclure la possibilité d'infliger ces autres peines si telle est l'intention poursuivie.

Il peut être répondu à cette remarque du Conseil d'État comme suit. Il ne paraît pas opportun d'exclure les autres peines prévues pour le niveau 1. Cette option s'inscrit pleinement dans la logique du nouveau Code pénal, qui met en avant la diversification des sanctions et la valorisation des peines alternatives. Le choix de maintenir la référence à une “peine de niveau 1” offre au juge une certaine souplesse dans l'application des peines et lui permet d'apprécier, en fonction des circonstances de l'espèce, la peine la plus appropriée aux faits commis.

Ce commentaire vaut également pour les articles 222, 223, 224 et 226 de la loi du 30 juillet 2018.

L'amélioration technique recommandée par le Conseil d'État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 a été apportée.

CHAPITRE 29

Modifications de la loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse, abrogeant les articles 350 et 351 du Code pénal et modifiant les articles 352 et 383 du même Code et modifiant diverses dispositions législatives

Art. 183

Il est tout d'abord proposé d'indiquer expressément que les infractions visées dans l'article 3 de la loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse doivent être commises délibérément. En effet, il s'agit d'infractions intentionnelles et, conformément à l'économie du nouveau Code pénal, cette intention générale doit être mentionnée dans la description de l'infraction par l'ajout du mot “délibérément”.

Sous le Code pénal de 1867, la tentative de commettre les infractions visées à l'article 3 de la loi du 15 octobre 2018 n'est pas punissable. En vertu du nouveau Code pénal, la tentative de commettre ces infractions devient toutefois réprimée, dès lors qu'il s'agit d'infractions intentionnelles, sauf exclusion expresse (voy. article 9 du Code pénal de 2024). Il convient de souligner

Strafwetboek van 2024). Opmerkelijk is dat de poging tot gewelddaden voortaan wél strafbaar is onder het nieuwe regime, in tegenstelling tot de poging tot slagen en verwondingen onder het Wetboek van 1867. Het lijkt dan ook niet gerechtvaardigd om de poging met betrekking tot de misdrijven bedoeld in voormeld artikel 3 uit te sluiten, teneinde een ongerechtvaardigd onderscheid te vermijden tussen opzettelijke gewelddaden van gelijkaardige aard.

Voor het overige, kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

HOOFDSTUK 30

Wijzigingen van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen

Voor een uitleg over de wijzigingen aan deze artikelen kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

Voor bepalingen waarin de verwijzing naar een geldboete wordt vervangen door een verwijzing naar een straf van niveau 1, beveelt de Raad van State aan ervoor te zorgen dat de mogelijkheid om bepaalde straffen van dit niveau op te leggen, wordt uitgesloten, indien dat de bedoeling is van de wetgever (advies nr. 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, algemene opmerkingen, punt 2). Het antwoord op deze opmerking van de Raad van State is opgenomen in het commentaar onder artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 28), die ook geldt voor artikelen 1:36, 2:108, 3:43, 3:45, 3:45/1, 3:45/2 en 3:97 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.

HOOFDSTUK 33

Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

Art. 206 tot 215

In de Franse versie van deze bepalingen wordt het woord “*délit*” vervangen door de term “*infraction*”, en de term “*quasi-délit*” wordt vervangen door “*acte illicite*”. Zo wordt er samenhang gecreëerd tussen de Franse en Nederlandse versies.

Voor het overige zijn er geen bijzondere opmerkingen.

que la tentative d’actes de violence est désormais punissable dans le nouveau régime, à la différence de ce qui prévalait sous le Code de 1867. Il ne se justifie dès lors pas d’exclure la tentative des infractions visées à l’article 3 précité, afin d’éviter l’instauration d’une distinction injustifiée entre infractions intentionnelles de même nature.

Pour le surplus, il peut être renvoyé à l’exposé général.

CHAPITRE 30

Modifications du Code des sociétés et des associations

Pour une explication quant aux modifications apportées à ces articles, il peut être renvoyé à l’exposé général.

Pour les dispositions qui remplacent la référence à une peine d’amende par une référence à une peine de niveau 1, le Conseil d’État recommande de veiller à exclure la possibilité d’infliger certaines peines comprises dans ce niveau, si telle est l’intention du législateur (avis n° 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025, observations générales, point 2). La réponse à cette observation du Conseil d’État est reprise dans le commentaire figurant sous l’article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel (chapitre 28), lequel vaut également pour les articles 1:36, 2:108, 3:43, 3:45, 3:45/1, 3:45/2 et 3:97 du Code des sociétés et associations.

CHAPITRE 33

Modifications du Code civil

Art. 206 à 215

Dans la version française de ces dispositions, le mot “*délit*” est remplacé par le terme “*infraction*” et le terme “*quasi-délit*” est remplacé par celui d’“*acte illicite*”. Ainsi, une cohérence est apportée entre les versions françaises et néerlandaises.

Pour le surplus, il n’y a pas de remarque particulière.

HOOFDSTUK 34

Wijziging van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden met betrekking tot het seksueel strafrecht

Art. 216

In artikel 115/1 van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden, worden de verwijzingen aangepast aan het nieuwe Strafwetboek.

HOOFDSTUK 41

Opheffingsbepaling

Het nieuwe Strafwetboek vervangt het huidige Strafwetboek en integreert daarnaast ook een aantal misdrijven in het Strafwetboek. Dit resulteert in de opheffing van een belangrijk aantal bijzondere strafwetten en strafbepalingen. De volgende opmerkingen bevatten de toelichting bij de wetten van 29 februari 2024 die de boeken I en II van het Strafwetboek invoeren, onder voorbehoud van de reeds in ontwerp 1 opgenomen opheffingsbepalingen en van enkele vormelijke correcties.

De wet van 22 mei 2014 ter bestrijding van seksisme in de openbare ruimte en tot aanpassing van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie teneinde de daad van discriminatie te bestraffen kan worden opgeheven (onder 18°), aangezien de bepalingen van deze wet worden hernomen in artikel 257 het nieuwe Strafwetboek.

TITEL 3

Inwerkingtreding

Dit hoofdstuk regelt de inwerkingtreding van het huidige ontwerp, die is vastgesteld op dezelfde datum als die van de inwerkingtreding van het Strafwetboek van 29 februari 2024.

De technische verbetering die door de Raad van State werd aanbevolen in zijn advies 78.200/1-2-4-16 van 10 oktober 2025, werd aangebracht.

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

CHAPITRE 34

Modification de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d'ester en justice, en ce qui concerne le droit pénal sexuel

Art. 216

À l'article 115/1 de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d'ester en justice, les références sont adaptées au nouveau Code pénal.

CHAPITRE 41

Disposition abrogatoire

Le nouveau Code pénal remplace l'actuel Code pénal et intègre un certain nombre d'infractions dans le Code pénal. Il en résulte l'abrogation d'un nombre important de lois et de dispositions pénales particulières. Les commentaires suivants reprennent l'exposé des motifs des lois du 29 février 2024 introduisant les livres Ier et II du Code pénal, sous réserve des dispositions abrogatoires déjà prévues dans le projet 1 et de quelques corrections de forme.

La loi du 22 mai 2014 tendant à lutter contre le sexisme dans l'espace public et modifiant la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes afin de pénaliser l'acte de discrimination peut être abrogée (sous 18°), étant donné que les dispositions de cette loi sont reprises dans l'article 257 du nouveau Code pénal.

TITRE 3

Entrée en vigueur

Ce chapitre règle l'entrée en vigueur du présent projet, qui est fixé à la même date que celle de l'entrée en vigueur du Code pénal du 29 février 2024.

L'amélioration technique recommandée par le Conseil d'État dans son avis 78.200/1-2-4-16 du 10 octobre 2025 a été apportée.

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State**

**Voorontwerp van wet houdende harmonisatie
van de geldende wetsbepalingen van Justitie
met het Strafwetboek van 29 februari 2024 II**

TITEL 1 – Algemene bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2 – Wijzigingsbepalingen**Hoofdstuk 1**

Wijzigingen van de wet van 2 maart 1954 tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten

Art. 2. Artikel 1, tweede lid, van de wet van 2 maart 1954 tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten, vervangen bij de wet van 6 juli 2017, wordt opgeheven.

Art. 3. De artikelen 2 en 3 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 6 juli 2017, worden opgeheven.

Art. 4. De artikelen 4 en 5 van dezelfde wet, worden opgeheven.

Hoofdstuk 2

Wijzigingen van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord

Art. 5. In artikel 5 van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid, worden de woorden “geldboete van 26 frank tot 5.000 frank” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

2° Het tweede lid wordt opgeheven;

3° In het derde lid, worden de woorden “geldboete van 100 frank” vervangen door de woorden “bedrag van 100 euro”.

Art. 6. In artikel 15 van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 4 maart 1977, worden de woorden “geldboete van 26 tot 5.000 frank” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij, in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l’avis du Conseil d’État**

**Avant-projet de loi relatif à la mise en concordance
des dispositions légales en vigueur de la Justice
avec le Code pénal du 29 février 2024 II**

Titre 1er – Disposition générale

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l’article 74 de la Constitution.

Titre 2 – Dispositions modificatives**Chapitre 1er**

Modifications de la loi du 2 mars 1954 tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution

Art. 2. L’article 1er, alinéa 2, de la loi du 2 mars 1954 tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution, remplacé par la loi du 6 juillet 2017, est abrogé.

Art. 3. Les articles 2 et 3 de la même loi, remplacés par la loi du 6 juillet 2017, sont abrogés.

Art. 4. Les articles 4 et 5 de la même loi, sont abrogés.

Chapitre 2

Modifications de la loi du 23 juin 1961 au droit de réponse

Art. 5. Dans l’article 5 de la loi du 23 juin 1961 au droit de réponse, les modifications suivantes sont apportées:

1° Dans l’alinéa 1er, les mots “une amende de 26 francs à 5.000 francs” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximum est de 40.000 euros”;

2° L’alinéa 2 est abrogé;

3° Dans l’alinéa 3, les mots “amende de 100 francs” sont remplacés par les mots “montant de 100 euros”.

Art. 6. Dans l’article 15 de la même loi, inséré par la loi du 4 mars 1977, les mots “amende de 26 à 5.000 francs” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximum est de 40.000 euros”.

Hoofdstuk 3

Wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

Art. 7. In artikel 32, eerste lid, 1°, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, worden de woorden “criminele of correctionele” opgeheven.

Art. 8. In artikel 36*bis*, eerste lid, 2°, van dezelfde wet, worden de woorden “artikelen 418, 419 en 420” vervangen door de woorden “artikelen 106, 107, 107/1, 217 en 218”.

Art. 9. In de Franse tekst van artikel 49, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”.

Art. 10. In artikel 51, § 2, laatstelijk gewijzigd door de wet van 13 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

2° in het derde lid, worden de woorden “geldboete van één euro tot honderd vijftig euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1”;

3° in het vierde lid, wordt het woord “geldboete” vervangen door de woorden “straf van niveau 1”.

Art. 11. In artikel 52*quater*, tweede lid, 3°, van dezelfde wet, worden de woorden “nieuwe misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “nieuwe misdrijven”.

Art. 12. In artikel 61, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 15 mei 2006 en de wet van 27 december 2006, worden de woorden “Bijzondere verbeurdverklaring” vervangen door de woorden “Een verbeurdverklaring”.

Hoofdstuk 4

Wijzigingen van het Gerechtelijk wetboek

Art. 13. In artikel 32*quater*/2, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016 en gewijzigd bij de wetten van 5 mei 2019 en 28 november 2021, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 14. In artikel 76, § 3, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 30 juli 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, worden de woorden “van een wanbedrijf of correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “van een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering”.

Chapitre 3

Modifications de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

Art. 7. Dans l'article 32, alinéa 1er, 1°, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, modifié par la loi du 31 mars 1987, les mots “criminelle ou correctionnelle” sont abrogés.

Art. 8. Dans l'article 36*bis*, alinéa 1er, 2°, de la même loi, les mots “articles 418, 419 et 420” sont remplacés par les mots “articles 106, 107, 217 et 218”.

Art. 9. Dans l'article 49, alinéa 1er, de la même loi, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 10. Dans l'article 51, § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 13 juin 2006, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”;

2° dans l'alinéa 3, les mots “amende d'un euro à cent cinquante euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1”;

3° dans l'alinéa 4, le mot “amende” est remplacé par les mots “peine de niveau 1”.

Art. 11. Dans l'article 52*quater*, alinéa 2, 3°, de la même loi, les mots “nouveaux crimes ou délits” sont remplacés par les mots “nouvelles infractions”.

Art. 12. Dans l'article 61, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 15 mai 2006 et la loi du 27 décembre 2006, les mots “confiscation spéciale” sont remplacés par le mot “confiscation”.

Chapitre 4

Modifications du Code judiciaire

Art. 13. Dans l'article 32*quater*/2, § 4, du Code judiciaire, inséré par la loi du 4 mai 2016 et modifié par les lois du 5 mai 2019 et 28 novembre 2021, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 14. Dans l'article 76, § 3, du même Code, remplacé par la loi du 30 juillet 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du 8 mai 2014, les mots “d'un délit ou crime correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle”.

Art. 15. In artikel 79, tweede en vierde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 18 juli 1991 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de woorden “de artikelen 137 tot 141” tweemaal vervangen door de woorden “de artikelen 371 tot 386”.

Art. 16. In artikel 92 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “misdaden waarop een straf staat van meer dan twintig jaar opsluiting” vervangen door de woorden “misdrijven niet genoemd in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering en die strafbaar zijn met een straf van niveau 7”;

2° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “en wanbedrijf of correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “van een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering”.

Art. 17. In artikel 92*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 maart 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “correctionele gevangenisstraf van dertig jaar tot veertig jaar, een opsluiting van dertig jaar of meer” worden vervangen door de woorden “gevangenisstraf van dertig jaar”;

2° de woorden “, overeenkomstig de artikelen 34*ter* of 34*quater* van het Strafwetboek” worden opgeheven.

Art. 18. In artikel 94 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “in correctionele zaken” vervangen door de woorden “in strafzaken”.

Art. 19. In artikel 101, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 30 juli 2013, worden de woorden “van een wanbedrijf en/of correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “van een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering”.

Art. 20. In artikel 113 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “De correctionele zaken” vervangen door de woorden “De strafzaken”.

Art. 21. In artikel 119, § 2, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “een niet-correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering”.

Art. 22. In artikel 133, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “in criminele, correctionele en politiezaken” vervangen door de woorden “in strafzaken”.

Art. 23. In artikel 144*ter*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 juni 2001 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 augustus 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Art. 15. Dans l'article 79, alinéa 2 et 4, du même Code, remplacé par la loi du 18 juillet 1991 et modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les mots “aux articles 137 à 141” sont remplacés à deux reprises par les mots “aux articles 371 à 386”.

Art. 16. Dans l'article 92 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “aux crimes punissables d'une peine de réclusion de plus de vingt ans” sont remplacés par les mots “aux infractions qui ne sont pas visées par l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle et qui sont punissables d'une peine de niveau 7”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “d'un délit ou d'un crime correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle”.

Art. 17. Dans l'article 92*bis* du même Code, inséré par la loi du 17 mars 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “correctionnelle de trente ans à quarante ans d'emprisonnement, à une réclusion de trente ans ou plus” sont remplacés par les mots “d'emprisonnement de trente ans”;

2° les mots “, conformément aux articles 34*ter* ou 34*quater* du Code pénal” sont abrogés.

Art. 18. Dans l'article 94 du même Code, modifié par la loi du 12 mars 1998, les mots “en matière correctionnelle” sont remplacés par les mots “en matière pénale”.

Art. 19. Dans l'article 101, § 1er, alinéa 3, du même Code, remplacé par la loi du 30 juillet 2013, les mots “d'un délit et/ou d'un crime correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle”.

Art. 20. Dans l'article 113, du même Code, les mots “Les affaires correctionnelles” sont remplacés par les mots “Les affaires pénales”.

Art. 21. Dans l'article 119, § 2, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 5 mai 2019, les mots “d'un crime non correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction visée à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle”.

Art. 22. Dans l'article 133, alinéa 1er, du même Code, les mots “en matière criminelle, correctionnelle et de police” sont remplacés par les mots “en matière pénale”.

Art. 23. À l'article 144*ter*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 21 juin 2001 et modifié en dernier lieu par la loi du 3 août 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° de misdrijven welke bedoeld zijn in:

— de artikelen 389 tot 402, 542 tot 546, 551 tot 613 en 624 van het Strafwetboek;

— de artikelen 233, 412 tot 418 en 470 tot 474 van het Strafwetboek;

— de artikelen 260 en 261 van het Strafwetboek;”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in boek II, titel I^{ter}” vervangen door de woorden “in boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

3° in de bepaling onder 5°, worden de woorden “in hoofdstuk I van titel VI van boek II” vervangen door de woorden “in hoofdstuk 4 van titel 4 van boek II”.

Art. 24. In artikel 144^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 augustus 2003 en gewijzigd bij de wetten van 30 december 2009 en 8 mei 2019, worden de woorden “in boek II, titel I^{bis},” vervangen door de woorden “in boek II, titel 1,”.

Art. 25. In artikel 162, § 2, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 februari 2016, worden de woorden “op artikel 419, tweede lid,” vervangen door de woorden “op artikelen 107 en 107/1”.

Art. 26. In de Franse tekst van artikel 186, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 1 december 2013, worden de woorden “*les délits*” vervangen door de woorden “*les infractions*” en worden de woorden “*des délits*” vervangen door de woorden “*des infractions*”.

Art. 27. In artikel 217, 5°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

Art. 28. In artikel 223, eerste lid, 11°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

Art. 29. In artikel 224, 13°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

Art. 30. In artikel 230 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “zoals in correctionele zaken” opgeheven.

Art. 31. In artikel 231, d), van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

Art. 32. In artikel 259^{bis}1, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 november 2015, worden

1° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° les infractions visées:

— aux articles 389 à 402, 542 à 546, 551 à 613 et 624 du Code pénal;

— aux articles 233, 412 à 418 et 470 à 474 du Code pénal;

— aux articles 260 et 261 Code pénal;”;

2° dans le 2°, les mots “au livre II, titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “au livre II, titre 4, chapitre 1er”;

3° dans le 5°, les mots “au chapitre Ier du titre VI du livre II” sont remplacés par les mots “au chapitre 4 du titre 4 du livre II”.

Art. 24. Dans l'article 144^{quater} du même Code, inséré par la loi du 5 août 2003 et modifié par les lois du 30 décembre 2009 et 8 mai 2019, les mots “au livre II, titre I^{bis},” sont remplacés par les mots “au livre II, titre 1er,”.

Art. 25. Dans l'article 162, § 2, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 5 février 2016, les mots “à l'article 419, alinéa 2,” sont remplacés par les mots “aux articles 107 et 107/1”.

Art. 26. Dans l'article 186, § 2, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 1er décembre 2013, les mots “*les délits*” sont remplacés par les mots “*les infractions*” et les mots “*des délits*” sont remplacés par les mots “*des infractions*”.

Art. 27. Dans l'article 217, 5°, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 28. Dans l'article 223, alinéa 1er, 11°, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 29. Dans l'article 224, 13°, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 30. Dans l'article 230, les mots “comme en matière correctionnelle” sont abrogés.

Art. 31. Dans l'article 231, d), du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 32. Dans l'article 259^{bis}1, § 1er, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 23 novembre 2015, les mots “à une

de woorden “tot enige correctionele of criminele straf” vervangen bij de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek”.

Art. 33. In artikel 259*bis*19, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998 en gewijzigd bij de wet van 23 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de tweede paragraaf, worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”;

2° in de derde paragraaf, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 34. In artikel 287*quinquies*, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “tot enige correctionele of criminele straf” vervangen door de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek”.

Art. 35. In artikel 315*ter* van hetzelfde Wetboek, worden in paragraaf 6, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019 en gewijzigd bij de wet van 28 november 2021, en in paragraaf 7, derde lid, ingevoegd bij de wet van 28 november 2021, de woorden “Artikel 458” telkens vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 36. In artikel 334, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “van criminele, correctionele en politiezaken” vervangen door de woorden “van strafzaken”.

Art. 37. In artikel 335, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “de criminele, correctionele en politiezaken” vervangen door de woorden “de strafzaken”.

Art. 38. In artikel 336 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “van de correctionele zaken” vervangen door de woorden “van de strafzaken”.

Art. 39. In artikel 340, § 4, derde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 3 mei 2003, worden de woorden “van misdaden en wanbedrijven” vervangen door de woorden “van misdrijven”.

Art. 40. In artikel 406, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002 en gewijzigd bij de wet van 15 juli 2013, worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 41. In artikel 434/1, § 6, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 42. In artikel 446*quater*, § 5, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 43. In artikel 508/13/6 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

peine correctionnelle ou criminelle” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 38 du Code pénal”.

Art. 33. Dans l'article 259*bis*19, du même Code, inséré par la loi du 22 décembre 1998 et modifié par la loi du 23 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, les mots “d'un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “d'une infraction”;

2° dans le paragraphe 3, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 34. Dans l'article 287*quinquies*, § 3, du même Code, inséré par la loi du 25 avril 2007 et modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 2016, les mots “à une peine correctionnelle ou criminelle” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 38 du Code pénal”.

Art. 35. Dans l'article 315*ter* du même Code, dans le paragraphe 6, inséré par la loi du 5 mai 2019 et modifié par la loi du 28 novembre 2021, et dans le paragraphe 7, alinéa 3, inséré par la loi du 28 novembre 2021, les mots “L'article 458” sont chaque fois remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 36. Dans l'article 334, alinéa 3, du même Code, les mots “des affaires criminelles, correctionnelles et de police” sont remplacés par les mots “des affaires pénales”.

Art. 37. Dans l'article 335, alinéa 1er, du même Code, les mots “des affaires criminelles, correctionnelles et de police” sont remplacés par les mots “des affaires pénales”.

Art. 38. Dans l'article 336, du même Code, les mots “des affaires correctionnelles” sont remplacés par les mots “des affaires pénales”.

Art. 39. Dans l'article 340, § 4, alinéa 3, du même Code, remplacé par la loi du 3 mai 2003, les mots “de crimes et de délits” sont remplacés par les mots “d'infractions”.

Art. 40. Dans l'article 406, § 1er, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002 et modifié par la loi du 15 juillet 2013, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 41. Dans l'article 434/1, § 6, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 42. Dans l'article 446*quater*, § 5, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013 et modifié par la loi du 15 mai 2024, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 43. Dans l'article 508/13/6 du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° in de tweede paragraaf, worden in de bepaling onder 4° de woorden “artikel 458*bis*” vervangen door de woorden “artikel 353, § 1,”;

2° in de zevende paragraaf, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 44. In artikel 510, § 3, 2°, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de woorden “tot enige correctionele of criminele straf” vervangen door de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek”.

Art. 45. In artikel 512, § 6, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 46. In artikel 530, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 7 januari 2014, worden de woorden “de in artikel 262 van het Strafwetboek bepaalde straffen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1”.

Art. 47. In artikel 555/1*bis*, § 6, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 48. In 555/5, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt paragraaf 9 opgeheven.

Art. 49. In artikel 555/8, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “, tot een correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete, een werkstraf of een gevangenisstraf” vervangen door de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek”.

Art. 50. In artikel 569, 1° en 1°/1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 januari 2022, worden de woorden “artikel 391*octies*” tweemaal vervangen door de woorden “artikel 296”.

Art. 51. In artikel 572*bis*, 1° en 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 juli 2022, worden de woorden “artikel 391*octies*” tweemaal vervangen door de woorden “artikel 296”.

Art. 52. In artikel 584 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vijfde lid, 7°, worden de woorden “in geval van niet-consensuele verspreiding van beelden of opnames bedoeld in de artikelen 417/9, 417/10, 417/15, derde en vierde streepje, 417/16, derde en vierde streepje, 417/17, derde en vierde streepje, 417/18, derde en vierde streepje, 417/19, derde en vierde streepje, 417/20, derde en vierde streepje, 417/21, derde en vierde streepje en 417/22, derde en vierde streepje, van het Strafwetboek, en op verzoek van de persoon die op de beelden of de opname voorkomt” vervangen door de woorden “in geval van niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud bedoeld in artikelen 136, 137, 142,

1° dans le paragraphe 2, 4°, les mots “l’article 458*bis*” sont remplacés par les mots “l’article 353, § 1er,”;

2° dans le paragraphe 7, les mots “de l’article 458” sont remplacés par les mots “de l’article 352”.

Art. 44. Dans l’article 510, § 3, 2°, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les mots “à une peine correctionnelle ou criminelle” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 38 du Code pénal”.

Art. 45. Dans l’article 512, § 6, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 46. Dans l’article 530, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 7 janvier 2014, les mots “des peines prévues à l’article 262 du Code pénal” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 1”.

Art. 47. Dans l’article 555/1*bis*, § 6, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 48. Dans l’article 555/5, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, le paragraphe 9 est abrogé.

Art. 49. Dans l’article 555/8, alinéa 1er, 2°, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “à une peine correctionnelle ou criminelle consistant en une amende, une peine de travail ou une peine de prison” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 38 du Code pénal”.

Art. 50. Dans l’article 569, 1° et 1°/1, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 19 janvier 2022, les mots “l’article 391*octies*” sont remplacés à deux reprises par les mots “l’article 296”.

Art. 51. Dans l’article 572*bis*, 1° et 2°, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du 20 juillet 2022, les mots “l’article 391*octies*” sont remplacés à deux reprises par les mots “l’article 296”.

Art. 52. Dans l’article 584 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 5, 7°, les mots “dans le cas de la diffusion non consensuelle d’images ou d’enregistrements visée aux articles 417/9, 417/10, 417/15, troisième et quatrième tirets, 417/16, troisième et quatrième tirets, 417/17, troisième et quatrième tirets, 417/18, troisième et quatrième tirets, 417/19, troisième et quatrième tirets, 417/20, troisième et quatrième tirets, 417/21, troisième et quatrième tirets, et 417/22, troisième et quatrième tirets, du Code pénal, et à la demande de la personne figurant sur les images ou l’enregistrement” sont remplacés par les mots “dans le cas de la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel visée aux articles 136, 137, 142 troisième

derde en vierde streepje, 143, derde en vierde streepje, 144, derde en vierde streepje, 145, derde en vierde streepje, 146, derde en vierde streepje, 147, derde en vierde streepje, 148, derde en vierde streepje, en 149, derde en vierde streepje, van het Strafwetboek, en op verzoek van de persoon die op de visuele of geluidsinhoud voorkomt”;

2° in het zesde lid, worden de woorden “artikel 417/6, van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “artikel 133 van het Strafwetboek” en de woorden “deze beelden of opnames” vervangen door de woorden “deze visuele of geluidsinhoud”.

Art. 53. In artikel 699 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van 100 F tot 5.000 F, of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 54. In de Franse tekst van artikel 764, eerste lid, 4°, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 maart 2019, worden de woorden “*d'un délit de presse*” vervangen door de woorden “*d'une infraction de presse*”.

Art. 55. In artikel 782 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5, derde lid, 4°, worden de woorden “artikelen 137 tot 141ter, 324bis en 324ter” vervangen door de woorden “artikelen 371 tot 388 en 406 tot 409”;

2° in paragraaf 5, zesde lid, worden de woorden “met de straf bedoeld in artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.”;

3° in paragraaf 8, tweede lid, worden de woorden “met de straf bedoeld in artikel 222 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 120.000 euro.”;

4° in paragraaf 8, vijfde lid, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 56. In artikel 1253/4, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2018, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

et quatrième tirets, 143, troisième et quatrième tirets, 144, troisième et quatrième tirets, 145, troisième et quatrième tirets, 146, troisième et quatrième tirets, 147, troisième et quatrième tirets, 148, troisième et quatrième tirets, et 149, troisième et quatrième tirets, du Code pénal, et à la demande de la personne figurant sur le contenu visuel ou audio”;

2° dans l’alinéa 6, les mots “l’article 417/6, du Code pénal, présumée non consensuelle” sont remplacés par les mots “l’article 133 du Code pénal, présumée non consentie” et les mots “ces images ou enregistrements” sont remplacés par les mots “ce contenu visuel ou audio”.

Art. 53. Dans l’article 699 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “d’un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de 100 à 5.000 francs, ou de l’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 par laquelle, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale s’élève à 40.000 euros”;

2° l’alinéa 2 est abrogé.

Art. 54. Dans l’article 764, alinéa 1er, 4°, du même Code, modifié pour la dernière fois le 23 mars 2019, les mots “d’un délit de presse” sont remplacés par les mots “d’une infraction de presse”.

Art. 55. Dans l’article 782 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 5, alinéa 3, 4°, les mots “articles 137 à 141ter, 324bis et 324ter” sont remplacés par les mots “articles 371 à 388 et 406 à 409”;

2° dans le paragraphe 5, alinéa 6, les mots “de la peine visée à l’article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel.” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 160.000 euros.”;

3° dans le paragraphe 8, alinéa 2, les mots “de la peine visée à l’article 222 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel.” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 120.000 euros.”;

4° dans le paragraphe 8, alinéa 5, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 56. Dans l’article 1253/4, § 2, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2018, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 57. In artikel 1253ter/5, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, worden de woorden “de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek, of heeft gepoogd een feit te plegen als bedoeld in de artikelen 375, 393, 394 of 397” vervangen door de woorden “de artikelen 138, 143, vijfde streepje, 144, vijfde streepje, 194, 195, 196, 198 van het Strafwetboek, of heeft gepoogd een feit te plegen als bedoeld in de artikelen 96, 97, 138, 143, vijfde streepje of 144, vijfde streepje”.

Art. 58. In artikel 1253sexies, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1976, worden de woorden “van artikel 507” vervangen door de woorden “van artikel 665”.

Art. 59. In artikel 1270 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Weergave van de debatten door middel van de pers is verboden. Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 60. In artikel 1389bis/4 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 61. In de Franse tekst van artikel 1389bis/12, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, worden de woorden “*autre délit*” vervangen door de woorden “*autre infraction*”.

Art. 62. In artikel 1389bis/15, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, worden de woorden “met een geldboete van honderd tot vijfduizend frank” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 63. In artikel 1389bis/16, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000 en gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van honderd tot vijfduizend frank of met een van deze straffen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 64. Artikel 1389bis/18, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, wordt vervangen als volgt:

“Art. 1389bis/18. Artikel 60 van het Strafwetboek is niet van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 1389bis/15 en 1389bis/16.”.

Art. 65. In artikel 1391/3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 18 juni 2018, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 57. Dans l'article 1253ter/5, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013 et modifié par la loi du 8 mai 2014, les mots “l'article 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal ou a tenté de commettre un fait visé à l'article 375, 393, 394 ou 397” sont remplacés par les mots “l'article 138, 143, cinquième tiret, 144, cinquième tiret, 194, 195, 196, 198 du Code pénal ou a tenté de commettre un fait visé à l'article 96, 97, 138, 143, cinquième tiret ou 144, cinquième tiret”.

Art. 58. Dans l'article 1253sexies, § 2, du même Code, inséré par la loi du 14 juillet 1976, les mots “l'article 507” sont remplacés par les mots “l'article 665”.

Art. 59. Dans l'article 1270 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“La reproduction des débats par la voie de la presse est interdite. Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.”;

2° l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 60. Dans l'article 1389bis/4 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “mots “L'article 352”.

Art. 61. Dans l'article 1389bis/12, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, les mots “autre délit” sont remplacés par les mots “autre infraction”.

Art. 62. Dans l'article 1389bis/15 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, les mots “d'une amende de cent à cinq mille francs” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 63. Dans l'article 1389bis/16 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000 et modifié par la loi du 26 décembre 2022, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cent à cinq mille francs ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 64. L'article 1389bis/18 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 1389bis/18. L'article 60 du Code pénal ne s'applique pas aux infractions visées aux articles 1389bis/15 et 1389bis/16.”.

Art. 65. Dans l'article 1391/3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 18 juin 2018, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 66. In artikel 1394/3 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 67. In de Franse tekst van artikel 1394/11, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “*autre délit*” vervangen door de woorden “*autre infraction*”.

Art. 68. In artikel 1394/14 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “met een geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 69. In artikel 1394/15 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro of met een van deze straffen alleen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 70. Artikel 1394/17, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 1394/17. Artikel 60 van het Strafwetboek is niet van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 1394/14 en 1394/15.”

Art. 71. In artikel 1394/27, § 4, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 oktober 2015, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 72. In artikel 1411*bis*, § 5, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “geldboete van 200 euro tot 5.000 euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

2° in het derde lid, worden de woorden “geldboete van 200 euro tot 5.000 euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

3° het vierde lid wordt opgeheven.

Art. 73. In artikel 1502, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 29 mei 2000 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “de artikelen 490*bis* en 507” vervangen door de woorden “de artikelen 496, 497 en 665”.

Art. 66. Dans l'article 1394/3 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 67. Dans l'article 1394/11, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “*autre délit*” sont remplacés par les mots “*autre infraction*”.

Art. 68. Dans l'article 1394/14 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “d'une amende de cent euros à cinq mille euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 69. Dans l'article 1394/15 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cent euros à cinq mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 70. L'article 1394/17 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 1394/17. L'article 60 du Code pénal ne s'applique pas aux infractions visées aux articles 1394/14 et 1394/15.”

Art. 71. Dans l'article 1394/27, § 4, du même Code, inséré par la loi du 19 octobre 2015, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 72. Dans l'article 1411*bis*, § 5, inséré par la loi du 27 décembre 2005, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “d'une amende de 200 euros à 5.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”;

2° dans l'alinéa 3, les mots “d'une amende de 200 euros à 5.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”;

3° l'alinéa 4 est abrogé.

Art. 73. Dans l'article 1502, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 29 mai 2000 et modifié par la loi du 15 mai 2024, les mots “les articles 490*bis* et 507” sont remplacés par les mots “les articles 496, 497 et 665”.

Art. 74. In artikel 1675/18 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 juli 1998, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 75. In artikel 1675/22, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 76. In artikel 1728, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 februari 2005 en vervangen bij de wet van 18 juni 2018, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Hoofdstuk 5

Wijzigingen van de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht

Art. 77. In artikel 1, tweede lid, van de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In de bepaling onder het 2°, worden de woorden “heterdaad van een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “heterdaad van een misdrijf”;

2° In de bepaling onder het 6°, eerste streepje, gewijzigd door de wet van 27 april 2016, worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

3° In de bepaling onder het 6°, tweede streepje, gewijzigd door de wet van 27 april 2016, worden de woorden “titel VI, Hoofdstuk I” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 4”.

Art. 78. In artikel 2, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 april 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In de bepaling onder het 2°, worden de woorden “heterdaad van een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “heterdaad van een misdrijf”;

2° In de bepaling onder het 5°, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, eerste streepje, worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

3° In de bepaling onder het 5°, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, tweede streepje, worden de woorden “titel VI, hoofdstuk I” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 4”.

Art. 74. Dans l'article 1675/18 du même Code, inséré par la loi du 5 juillet 1998, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 75. Dans l'article 1675/22, § 2, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 76. Dans l'article 1728, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 21 février 2005 et remplacé par la loi du 18 juin 2018, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Chapitre 5

Modifications de la loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions, visites domiciliaires ou privation de liberté

Art. 77. Dans l'article 1er, alinéa 2, de la loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions, visites domiciliaires ou privation de liberté, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans le 2°, les mots “un crime ou délit flagrant” sont remplacés par les mots “une infraction en flagrance”;

2° Dans le 6°, premier tiret, modifié par la loi du 27 avril 2016, les mots “titre I^{er}ter” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

3° Dans le 6°, deuxième tiret, modifié par la loi du 27 avril 2016, les mots “titre VI, chapitre Ier” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 4”.

Art. 78. Dans l'article 2, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 27 avril 2016, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans le 2°, les mots “d'un crime ou délit flagrant” sont remplacés par les mots “d'une infraction en flagrance”;

2° Dans le 5°, modifié par la loi du 31 octobre 2017, premier tiret, les mots “titre I^{er}ter” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

3° Dans le 5°, modifié par la loi du 31 octobre 2017, deuxième tiret, les mots “titre VI, chapitre Ier” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 4”.

Hoofdstuk 6

Wijzigingen van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse

Art. 79. In artikel 14 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid, gewijzigd door de wet van 10 juli 2006, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door het woord “misdrijven begaan”;

2° In het tweede lid, gewijzigd door de wet van 1 april 1999, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

3° In het derde lid, gewijzigd door de wet van 10 juli 2006, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door de woorden “misdrijven begaan”.

Art. 80. In artikel 16 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het derde lid, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven die ten laste worden gelegd” vervangen door de woorden “misdrijven die ten laste worden gelegd”;

2° In het vierde lid, gewijzigd door de wet van 1 april 1999, worden de woorden “wanbedrijven en misdaden welke leden van de politiediensten en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse ten laste worden gelegd” vervangen door de woorden “misdrijven welke leden van de politiediensten en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse ten laste worden gelegd”.

Art. 81. In artikel 22, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 82. In artikel 24, § 4, derde lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 9 februari 2011, worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot één jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 83. In artikel 26 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf gepleegd” vervangen door de woorden “misdrijf gepleegd”.

Art. 84. In artikel 38 van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 10 juli 2006 en 30 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door de woorden “misdrijven begaan”;

Chapitre 6

Modifications de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace

Art. 79. Dans l'article 14 de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace, les modifications suivantes sont apportées:

1° Dans l'alinéa 1er, modifié par la loi du 10 juillet 2006, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”;

2° Dans l'alinéa 2, modifié par la loi du 1er avril 1999, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

3° Dans l'alinéa 3, modifié par la loi du 10 juillet 2006, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 80. Dans l'article 16 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° Dans l'alinéa 3, modifié par la loi du 10 juillet 2006, les mots “crimes et délits mis” sont remplacés par les mots “infractions mises”;

2° Dans l'alinéa 4, modifié par la loi du 1er avril 1999, les mots “délits et crimes mis à charge des membres de services de police (et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace)” sont remplacés par les mots “infractions mises à charge des membres de services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace”.

Art. 81. Dans l'article 22, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 3 mai 2003, les mots “d'un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “d'une infraction”.

Art. 82. Dans l'article 24, § 4, alinéa 3, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 9 février 2011, les mots “un emprisonnement d'un mois à un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 83. Dans l'article 26 de la même loi, modifié par la loi du 3 mai 2003, les mots “un crime ou un délit commis” sont remplacés par les mots “une infraction commise”.

Art. 84. Dans l'article 38 de la même loi, modifié par les lois du 10 juillet 2006 et 30 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° Dans l'alinéa 1er, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”;

2° In het tweede lid, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

3° In het derde lid, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door de woorden “misdrijven begaan”.

Art. 85. In artikel 40, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 10 juli 2006 en 30 juli 2018, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 86. In artikel 46, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 30 juli 2018, worden de woorden “misdaad of van een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 87. In artikel 48, § 4, derde lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 30 juli 2018, worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot één jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 88. In artikel 50 van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 18 april 2010 en 30 juli 2018, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf gepleegd” vervangen door de woorden “misdrijf gepleegd”.

Art. 89. In artikel 64, tweede lid, van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° De woorden “artikel 458” worden vervangen door de woorden “artikel 352”;

2° De woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot vierduizend frank of met een van die straffen alleen” worden vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, bedraagt de maximale geldboete 32.000 euro bedraagt”.

Hoofdstuk 7

Wijzigingen van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het af luisteren, kennisnemen en openen van privécommunicatie en -telecommunicatie

Art. 90. In artikel 5 van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het af luisteren, kennisnemen en openen van privécommunicatie en -telecommunicatie, worden de woorden “de wanbedrijven bedoeld in de artikelen 259bis en 314bis” vervangen door de woorden “de misdrijven bedoeld in de artikelen 342 tot 346” en worden de woorden “de artikelen 259bis en 314bis” vervangen door de woorden “de artikelen 342 tot 346”.

Art. 91. In artikel 6 van dezelfde wet, worden de woorden “gestraft met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank” vervangen door de woorden “bestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt”.

2° Dans l’alinéa 2, les mots “crime ou délit” sont remplacés par le mot “infraction”;

3° Dans l’alinéa 3, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 85. Dans l’article 40, alinéa 3, de la même loi, modifié par les lois du 10 juillet 2006 et 30 juillet 2018, les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 86. Dans l’article 46, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 2018, les mots “d’un crime ou d’un délit” sont remplacés par les mots “d’une infraction”.

Art. 87. Dans l’article 48, § 4, alinéa 3, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 30 juillet 2018, les mots “un emprisonnement d’un mois à un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 88. Dans l’article 50 de la même loi, modifié par les lois du 18 avril 2010 et 30 juillet 2018, les mots “un crime ou un délit commis” sont remplacés par les mots “une infraction commise”.

Art. 89. Dans l’article 64, alinéa 2, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° Les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”;

2° Les mots “un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de cent francs à quatre mille francs ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2, où par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 32.000 euros”.

Chapitre 7

Modifications de la loi du 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l’enregistrement de communications et télécommunications privées

Art. 90. Dans l’article 5 de la loi 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l’enregistrement de communications et télécommunications privées, les mots “les délits prévus par les articles 259bis et 314bis” sont remplacés par les mots “les infractions prévues par les articles 342 à 346” et les mots “les articles 259bis et 314bis” sont remplacés par les mots “les articles 342 à 346”.

Art. 91. Dans l’article 6 de la même loi, les mots “punies d’une amende de deux cents francs à vingt mille francs” sont remplacés par les mots “punies d’une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38, l’amende maximale s’élève à 160.000 euros”.

Art. 92. Artikel 10 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Hoofdstuk 8

Wijzigingen van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd

Art. 93. De artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, worden opgeheven.

Art. 94. In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 17 augustus 2013 en van 21 december 2018, worden de woorden “van deze wet” vervangen door de woorden “van artikel 256 van het Strafwetboek”.

Hoofdstuk 9

Wijzigingen van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel

Art. 95. In artikel 9 van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel, gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2005, worden de woorden “hetzij de in de artikelen 379, 380, 433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek, hetzij de in de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “de in de artikelen 152 tot 163 of 258 tot 260 van het Strafwetboek”.

Art. 96. In artikel 11 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016 en de wet van 22 maart 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “artikelen 433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “258 en 260 van het Strafwetboek als zij mensenhandel viseren”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “artikelen 259 en 260 van het Strafwetboek als zij mensenhandel viseren”;

3° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “artikel 433quinquies” vervangen door de woorden “artikel 258”;

4° in de bepaling onder 4°, worden de woorden “artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

Art. 92. L'article 10 de la même loi est abrogé.

Chapitre 8

Modifications de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale

Art. 93. Les articles 1, 2 et 3 de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale, est abrogé.

Art. 94. Dans l'article 4 de la même loi, modifié par les lois du 17 août 2013 et du 21 décembre 2018, les mots “de la présente loi” sont remplacés par les mots “de l'article 256 du Code pénal”.

Chapitre 9

Modifications de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains

Art. 95. Dans l'article 9 de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains, modifié par la loi du 10 août 2005, les mots “soit aux articles 379, 380, 433quinquies à 433octies du Code pénal, soit aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “aux articles 152 à 163 ou 258 à 260 du Code pénal”.

Art. 96. Dans l'article 11, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 31 mai 2016 et la loi du 22 mars 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “articles 433quinquies à 433octies du Code pénal” sont remplacés par les mots “258 et 260 du Code pénal en tant qu'ils visent la traite des êtres humains”;

2° dans le 2°, les mots “articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “articles 259 et 260 du Code pénal en tant qu'ils visent le trafic des êtres humains”;

3° dans le 3°, les mots “l'article 433quinquies” sont remplacés par les mots “l'article 258”;

4° dans le 4°, les mots “l'article 77bis de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “artikel 259 van het Strafwetboek”;

5° in de bepaling onder 5°, worden de woorden “artikel 77bis van dezelfde wet zou zijn gepleegd met een omstandigheid beoogd in de artikelen 77ter tot 77quinquies van dezelfde wet” vervangen door de woorden “artikel 258 van het Strafwetboek zou zijn gepleegd met een omstandigheid beoogd in de artikelen 260 en 261 van hetzelfde Wetboek”.

Hoofdstuk 10

Wijzigingen van de wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen

Art. 97. In artikel 4 van de wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen, worden de woorden “van artikel 42, 1°,” vervangen door de woorden “van artikel 53, § 2, eerste lid, 1° en 2°,” de woorden “van artikel 42, 2°,” vervangen door de woorden “van artikel 53, § 2, eerste lid, 3°,” en de woorden “van artikel 42, 3°,” vervangen door de woorden “van artikel 53, § 2, eerste lid, 4°.”

Art. 98. In artikel 5 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “in artikel 42, 3°,” vervangen door de woorden “in artikel 53, § 2, eerste lid, 4°,”;

2° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “artikel 43bis” vervangen door de woorden “artikel 53, § 5”.

Art. 99. In artikel 8, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “de artikelen 42, 43 en 43bis” vervangen door de woorden “de artikelen 53 en 67, derde lid,”.

Hoofdstuk 11

Wijziging van de wet van 2 juni 1998 houdende oprichting van een Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties en van een Administratieve coördinatiecel inzake de strijd tegen schadelijke sektarische organisaties

Art. 100. In artikel 10 van de wet van 2 juni 1998 houdende oprichting van een Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties en van een Administratieve coördinatiecel inzake de strijd tegen schadelijke sektarische organisaties, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Hoofdstuk 12

Wijzigingen van de wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers

Art. 101. In artikel 7 van de wet van 25 juni tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers, worden

l’*éloignement des étrangers*” sont remplacés par les mots “l’*article 259 du Code pénal*”;

5° dans le 5°, les mots “l’*article 77bis de la même loi en présence d’une circonstance visée aux articles 77ter à 77quinquies de la même loi*” sont remplacés par les mots “l’*article 258 du Code pénal en présence d’une circonstance visée aux articles 260 et 261 du même Code*”.

Chapitre 10

Modifications de la loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l’exécution de saisies et de confiscations

Art. 97. Dans l’article 4 de la loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l’exécution de saisies et de confiscations, les mots “de l’*article 42, 1°*,” sont remplacés par les mots “de l’*article 53, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°*,” les mots “de l’*article 42, 2°*,” sont remplacés par les mots “de l’*article 53, § 2, alinéa 1er, 3°*,” et les mots “de l’*article 42, 3°*,” sont remplacés par les mots “de l’*article 53, § 2, alinéa 1er, 4°*.”

Art. 98. Dans l’article 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “à l’*article 42, 3°*” sont remplacés par les mots “à l’*article 53, § 2, alinéa 1er, 4°*,”;

2° dans le 1°, les mots “à l’*article 43bis*” sont remplacés par les mots “à l’*article 53, § 5*”.

Art. 99. Dans l’article 8, alinéa 1er, de la même loi, les mots “aux *articles 42, 43 et 43bis*” sont remplacés par les mots “aux *articles 53 et 67, alinéa 3*,”.

Chapitre 11

Modification de la loi du 2 juin 1998 portant création d’un Centre d’Information et d’Avis sur les organisations sectaires nuisibles et d’une Cellule administrative de Coordination de la lutte contre les organisations sectaires nuisibles

Art. 100. Dans l’article 10 de la loi du 2 juin 1998 portant création d’un Centre d’Information et d’Avis sur les organisations sectaires nuisibles et d’une Cellule administrative de Coordination de la lutte contre les organisations sectaires nuisibles, les mots “l’*article 458*” sont remplacés par les mots “l’*article 352*”.

Chapitre 12

Modifications de la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres

Art. 101. Dans l’article 7 de la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres, les mots “le cas de

de woorden “Behalve bij op heterdaad ontdekte misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “Behalve in geval van heterdaad”.

Art. 102. Artikel 15, tweede lid, van dezelfde wet, wordt opgeheven.

Art. 103. In artikel 16 van dezelfde wet, worden de woorden “noch een misdaad, noch een wanbedrijf, noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 104. In de Franse tekst van artikel 17 van dezelfde wet, worden de woorden “*de flagrant délit*” vervangen door de woorden “*de flagrante*”.

Art. 105. In artikel 29 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “mededaders van en de medeplichtigen” vervangen door de woorden “daders en deelnemers”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “misdaden en van politieke misdrijven en drukpersmisdrijven” vervangen door de woorden “misdrijven die tot de bevoegdheid van het hof van assisen behoren”.

Hoofdstuk 13

Wijzigingen van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Art. 106. In artikel 8, 1°, f), van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 107. Artikel 13/6, § 6, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“§ 6. Eenieder die opzettelijk weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 5 bedoelde vorderingen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 108. Artikel 13/7, § 8, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“§ 8. Eenieder die opzettelijk weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 7 bedoelde vorderingen wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro”.

Art. 109. Artikel 16/2, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 februari 2016 en gewijzigd bij de wet van 1 september 2016, wordt vervangen als volgt:

crime ou délit flagrant” sont remplacés par les mots “en cas de flagrante”.

Art. 102. L'article 15, alinéa 2, de la même loi, est abrogée.

Art. 103. Dans l'article 16 de la même loi, les mots “ni un crime, ni un délit, ni une contravention” sont remplacés par les mots “pas une infraction”.

Art. 104. Dans l'article 17 de la même loi, les mots “de flagrant délit” sont remplacés par les mots “de flagrante”.

Art. 105. Dans l'article 29 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “coauteurs et les complices de” sont remplacés par les mots “auteurs et les participants à”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “de crimes et de délits politiques et délits de presse” sont remplacés par les mots “d'infractions relevant de la compétence de la cour d'assises”.

Chapitre 13

Modifications de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité

Art. 106. Dans l'article 8, 1°, f), de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité, les mots “des crimes et délits” sont remplacés par les mots “des infractions”.

Art. 107. L'article 13/6, § 6, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“§ 6. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 5 est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 108. L'article 13/7, § 8, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“§ 8. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 7 est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 109. L'article 16/2, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 5 février 2016 et modifié par la loi du 1er septembre 2016, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. Eenieder die opzettelijk weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen of de vereiste toegang te verschaffen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 80.000 euro.”.

Art. 110. Artikel 16/6, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“De gevorderde persoon of instelling die de in dit artikel bedoelde medewerking opzettelijk weigert te verlenen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”.

Art. 111. In artikel 18/2, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wetten van 30 november 2017 en 14 juli 2022, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 112. Artikel 18/6, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De postoperator die opzettelijk weigert de in dit artikel bedoelde medewerking te verlenen wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”.

Art. 113. Artikel 18/7 § 3, laatste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“Elke in het eerste lid bedoelde persoon die opzettelijk weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”.

Art. 114. Artikel 18/8, § 3, laatste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet 20 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“Elke in het eerste lid bedoelde persoon die opzettelijk weigert zijn technische medewerking te verlenen aan de vorderingen bedoeld in dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”.

Art. 115. Artikel 18/14, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De postoperator die opzettelijk weigert de medewerking te verlenen als bedoeld in de §§ 1 en 2 wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”.

Art. 116. In artikel 18/15, § 4, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Toute personne qui refuse délibérément de communiquer les données ainsi demandées ou de fournir l'accès requis est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.”.

Art. 110. L'article 16/6, § 2, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“La personne ou l'institution requise qui refuse délibérément de prêter le concours visé au présent article est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”.

Art. 111. Dans l'article 18/2, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010, et modifié par les lois du 30 novembre 2017 et du 14 juillet 2022, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 112. L'article 18/6, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. L'opérateur postal qui refuse délibérément de prêter le concours visé au présent article est puni d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”.

Art. 113. L'article 18/7, § 3, dernier alinéa, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne visée à l'alinéa 1er qui refuse délibérément de communiquer les données ainsi demandées est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”.

Art. 114. L'article 18/8, § 3, dernier alinéa, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne visée à l'alinéa 1er qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées au présent article est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”.

Art. 115. L'article 18/14, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. L'opérateur postal qui refuse délibérément de prêter le concours visé aux §§ 1er et 2 est puni d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”.

Art. 116. L'article 18/15, § 4, de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Iedere gevorderde persoon of instelling die de gegevens opzettelijk weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt bestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.

Art. 117. In artikel 18/16, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Eenieder die zijn technische medewerking weigert te verlenen aan de in § 3 bedoelde vorderingen wordt bestraft een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.”;

2° in paragraaf 5, worden de woorden “artikel 137” vervangen door de woorden “artikel 371”.

Art. 118. Artikel 18/17, § 3, tweede lid, eerste zin, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“Eenieder die zijn technische medewerking opzettelijk weigert te verlenen aan de in het eerste lid bedoelde vorderingen, wordt bestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt. De nadere regels en termijnen voor deze technische medewerking worden door de Koning vastgesteld, op voorstel van de ministers van Justitie, van Landsverdediging en van de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie.”.

Art. 119. In artikel 19/1, eerste en tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wetten van 30 maart 2017 en van 28 maart 2024, worden de woorden “van een misdaad of wanbedrijf” telkens vervangen door de woorden “van een misdrijf”.

Art. 120. In artikel 31 van dezelfde wet, hersteld door de wet van 30 maart 2017, worden de woorden “artikelen 70, 416 en 417” vervangen door de woorden “artikelen 11, 12 en 14” en worden de woorden “misdad of van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van strafvordering” vervangen door de woorden “misdrijf waarop een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8 is gesteld of op heterdaad ontdekt in de zin van artikel 41 van het Wetboek van strafvordering indien het misdrijf met een straf van niveau 1, 2 of 3 is bestraft”.

Art. 121. In artikel 43 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 4 februari 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

2° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Toute personne ou institution requise qui refuse délibérément de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie d’une peine de niveau 2, où par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal l’amende s’élève à 160.000 euros au plus.

Art. 117. Dans l’article 18/16, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées au § 3 est punie d’une peine de niveau 1, où dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 160.000 euros.”;

2° au paragraphe 5, les mots “l’article 137” sont remplacés par les mots “l’article 371”.

Art. 118. L’article 18/17, § 3, alinéa 2, première phrase, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées à l’alinéa 1er est punie d’une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 160.000 euros. Les modalités et délais de ce concours technique sont déterminés par le Roi, sur la proposition des ministres de la Justice et de la Défense et du ministre qui a les Communications électroniques dans ses attributions.”.

Art. 119. Dans l’article 19/1, alinéas 1er et 2, de la même loi, insérés par la loi du 4 février 2010 et modifiés par les lois du 30 mars 2017 et du 28 mars 2024, les mots “d’un crime ou d’un délit” sont chaque fois remplacés par les mots “d’une infraction”.

Art. 120. Dans l’article 31 de la même loi, rétabli par la loi du 30 mars 2017, les mots “articles 70, 416 et 417” sont remplacés par les mots “articles 11, 12 et 14” et les mots “de crime ou de délit flagrant au sens de l’article 41 du Code d’instruction criminelle” sont remplacés par les mots “d’infraction pour laquelle une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8 est prévue ou, en cas de flagrance au sens de l’article 41 du Code d’instruction criminelle si l’infraction est punie d’une peine de niveau 1, 2 ou 3”.

Art. 121. Dans l’article 43 de la même loi, remplacé par la loi du 4 février 2010, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”;

2° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° met een straf van niveau 1, de agent of de persoon bedoeld in artikel 36 die de geheimen met schending van dit artikel opzettelijk onthult;”;

3° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 240.000 euro bedraagt, de agent of persoon bedoeld in artikel 36 die de identiteit opzettelijk onthult van een persoon die om anonimiteit verzoekt;”;

4° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot dertigduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de maximale geldboete 240.000 euro bedraagt”;

5° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijven is niet strafbaar.”.

Art. 122. In artikel 43/7, § 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Onverminderd artikel 352 van het Strafwetboek worden zij bestraft met een straf van niveau 2, indien zij die geheimen opzettelijk onthullen in andere omstandigheden dan die bepaald bij deze wet. In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 32.000 euro. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.”.

Art. 123. Artikel 44/5, tweede lid, eerste zin, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“Eenieder die zijn medewerking opzettelijk weigert te verlenen aan de vorderingen bedoeld in het eerste lid, wordt bestraft met een straf van niveau 1 waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.”.

Hoofdstuk 14

Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

Art. 124. In artikel 5, § 1, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken, ingevoegd bij de wet van 7 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, wordt het woord “autonome” opgeheven;

“1° est puni d'une peine de niveau 1, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a délibérément révélé les secrets en violation de cet article;”;

3° le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° est puni d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, Code pénal, l'amende maximale est de 240.000 euros, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a délibérément révélé l'identité d'une personne qui demande l'anonymat;”;

4° dans le 3°, les mots “d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de cinq cents euros à trente mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 240.000 euros”;

5° l'article est complété par un alinéa, rédigés comme suit:

“La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.”.

Art. 122. Dans l'article 43/7, § 2, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Sans préjudice de l'article 352 du Code pénal, ils seront punis d'une peine de niveau 2, s'ils révèlent délibérément ces secrets dans des circonstances autres que celles prévues par la présente loi. Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende s'élève à 32.000 euros au plus. La tentative de commettre l'infraction visée par cet article n'est pas punissable.”.

Art. 123. L'article 44/5, alinéa 2, première phrase, de la même loi, inséré par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées à l'alinéa 1er est punie d'une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros. La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.”.

Chapitre 14

Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Art. 124. Dans l'article 5, § 1er, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, inséré par la loi du 7 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 2, le mot “autonome” est abrogé;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“De misdrijven die het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich meebrengen, zijn die welke bedoeld zijn in:

1° de artikelen 82 tot 92 van het Strafwetboek;

2° de artikelen 371 tot 386 van hetzelfde Wetboek;

3° de artikelen 403 tot 409 van hetzelfde Wetboek;

4° de artikelen 226 tot 229 van hetzelfde Wetboek;

5° de artikelen 96 tot 102 van hetzelfde Wetboek;

6° de artikelen 196, 197 en 198, 3° en 4°, van hetzelfde Wetboek;

7° de artikelen 112 tot 127 van hetzelfde Wetboek;

8° de strafbare feiten bedoeld in Boek II, Titel 3, Hoofdstuk 3, van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 265 en 268, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 265 van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 223 tot 225 van hetzelfde Wetboek;

11° artikel 260 van hetzelfde Wetboek;

12° artikel 469 van hetzelfde Wetboek;

13° artikel 473 van hetzelfde Wetboek;

14° de artikelen 509 en 520 van hetzelfde Wetboek;

15° artikel 2*bis*, § 3, b, en § 4, b, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdoovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

De veroordeling voor een poging tot het plegen van een van deze misdrijven brengt eveneens het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich mee.

De veroordeling voor een misdrijf als bedoeld in het derde lid, 8°, brengt eveneens het opslaan van het Y-STR-profiel van de veroordeelde in de DNA-gegevensbank met zich mee.

De gegevens met betrekking tot de voormelde DNA-profielen, die opgesomd zijn in de artikelen 5*bis*, tweede lid, 5*ter*, § 3, derde lid, 5*quater*, § 3, en 8, § 3, worden eveneens in de DNA-gegevensbank opgeslagen.

De DNA-profielen van referentiestalen kunnen in de gegevensbank “Veroordeelden” enkel opgeslagen worden onder hun DNA-codenummer.”.

2° l’alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Donnent lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN, les infractions visées:

1° aux articles 82 à 92 du Code pénal;

2° aux articles 371 à 386 du même Code;

3° aux articles 403 à 409 du même Code;

4° aux articles 226 à 229 du même Code;

5° aux articles 96 à 102 du même Code;

6° aux articles 196, 197 et 198, 3° et 4°, du même Code;

7° aux articles 112 à 127 du même Code;

8° les infractions visées au Livre II, Titre 3, Chapitre 3 du même Code;

9° aux articles 265 et 268, pour ce qui concerne l’infraction visée à l’article 265 du même Code;

10° aux articles 223 à 225 du même Code;

11° à l’article 260 du même Code;

12° à l’article 469 du même Code;

13° à l’article 473 du même Code;

14° aux articles 509 et 520 du même Code;

15° à l’article 2*bis*, § 3, b, et § 4, b, de la loi 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, désinfectantes ou antiseptiques.

La condamnation pour une tentative de commettre une de ces infractions donne également lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN.

La condamnation pour une infraction visée à l’alinéa 3, 8°, , donne également lieu à un enregistrement du profil Y-STR de la personne condamnée dans la banque de données ADN.

Les données relatives aux profils ADN précités, qui sont énumérées aux articles 5*bis*, alinéa 2, 5*ter*, § 3, alinéa 3, 5*quater*, § 3, et 8, § 3, sont également enregistrées dans la banque de données ADN.

Les profils ADN des échantillons de référence ne peuvent être enregistrés dans la banque de données “Condamnés” que sous leur numéro de code ADN.”.

Art. 125. In artikel 6 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Met gevangenisstraf van niveau 2, wordt gestraft hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, opzettelijk kennisneemt van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen. In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt wordt bestraft hij die:

1° hetzij, terwijl hij weet dat gegevens verkregen zijn door het plegen van het misdrijf bedoeld in § 1, die gegevens opzettelijk gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

2° hetzij, terwijl hij daartoe gerechtigd is, kennis heeft genomen van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen en die resultaten wetens gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

3° hetzij de aangetroffen sporen of de referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten, opzettelijk gebruikt heeft voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen”;

3° in paragraaf 3, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van 500 frank tot 50.000 frank of met een van deze straffen alleen, wordt gestraft, hij die wetens” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt, hij die opzettelijk”;

3° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijven is niet strafbaar.”.

Hoofdstuk 15

Wijzigingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

Art. 126. In artikel 3*bis* van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, ingevoegd bij de wet van

Art. 125. Dans l'article 6 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Sera puni d'une peine de niveau 2, quiconque, sans y être autorisé, aura pris délibérément connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN. Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, l'amende maximale s'élève à 80.000 euros.”;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Sera puni d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal l'amende maximale s'élève à 160.000 euros au plus, quiconque:

1° soit, alors qu'il savait que certaines données avaient été obtenues par la perpétration de l'infraction visée au § 1er, aura délibérément utilisé des données à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

2° soit, alors qu'il y était autorisé, aura pris connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN, et les aura délibérément utilisés à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

3° soit aura délibérément utilisé les traces découvertes ou les échantillons de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN, à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues.”;

3° au paragraphe 3, les mots “d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de 500 francs à 50.000 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui sciemment” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 3, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 6°, du Code pénal l'amende maximale s'élève à 400.000 euros, celui qui délibérément”;

3° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.”.

Chapitre 15

Modifications de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs

Art. 126. Dans l'article 3*bis* de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, inséré par la loi du

19 april 2002, gedeeltelijk vernietigd bij arrest 33/2004 van het Arbitragehof en gewijzigd bij de wet van 10 januari 2010, worden de woorden “de artikelen 301, 302, 303 en 304” vervangen door de woorden “de artikelen 534 tot 537”.

Art. 127. In artikel 17, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden “in artikel 458” vervangen door de woorden “in artikel 352”.

Art. 128. In artikel 63 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 10 januari 2010 en 7 mei 2024, worden de woorden “gestraft met een boete van 26 euro tot 120.000 euro” vervangen door de woorden “bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 960.000 euro.”.

Art. 129. In artikel 64 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 7 mei 2024, worden de woorden “gestraft met een geldboete van 26 euro tot 72.000 euro” vervangen door de woorden “bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de maximale geldboete 576.000 euro.”.

Art. 130. Artikel 65 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 7 mei 2024, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van boek I van het Strafwetboek wordt de straf bedoeld in het eerste lid aangemerkt als een straf van niveau 1.”.

Art. 131. Artikel 66 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 132. Artikel 68, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de woorden “overeenkomstig artikel 59 van het Strafwetboek”.

Art. 133. Artikel 69 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Hoofdstuk 16

Wijziging van de wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen

Art. 134. Artikel 6 van de wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen, wordt vervangen als volgt:

“Art. 6. Niemand mag met bedrieglijk opzet de titel van bedrijfsjurist voeren wanneer hij niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 4, en wanneer het Instituut hem niet de hoedanigheid van lid van het Instituut heeft verleend en hem niet heeft toegestaan de titel van bedrijfsjurist te voeren.

Iedere overtreding van het voorgaande lid wordt bestraft met een straf van niveau 1.”.

19 avril 2002, partiellement annulé par l'arrêt 33/2004 de la Cour d'arbitrage et modifié par la loi du 10 janvier 2010, les mots “des articles 301, 302, 303 et 304” sont remplacés par les mots “des articles 534 à 537”.

Art. 127. Dans l'article 17, alinéa 2, de la même loi, les mots “à l'article 458” sont remplacés par les mots “à l'article 352”.

Art. 128. Dans l'article 63 de la même loi, modifié par les lois des 10 janvier 2010 et 7 mai 2024, les mots “d'une amende de 26 euros à 120.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 960.000 euros.”.

Art. 129. L'article 64 de la même loi, remplacé par la loi du 7 mai 2024, les mots “d'une amende de 26 euros à 72.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 576.000 euros.”.

Art. 130. L'article 65 de la même loi, modifié par la loi du 7 mai 2024, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'application du livre Ier du Code pénal, la peine visée à l'alinéa 1er est considérée comme une peine de niveau 1.”.

Art. 131. L'article 66 de la même loi est abrogé.

Art. 132. L'article 68, alinéa 1er, de la même loi est complété par les mots “conformément à l'article 59 du Code pénal”.

Art. 133. L'article 69 de la même loi est abrogé.

Chapitre 16

Modification de la loi du 1er mars 2000 créant un Institut de juristes d'entreprises

Art. 134. L'article 6 de la loi du 1er mars 2000 créant un Institut de juristes d'entreprises, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 6. Nul ne peut porter le titre de juriste d'entreprise dans une intention frauduleuse s'il ne remplit les conditions visées à l'article 4 et s'il ne s'est vu conférer par l'Institut la qualité de membre de l'Institut et l'autorisation de porter le titre de juriste d'entreprise.

Toute infraction à l'alinéa qui précède est punie d'une peine de niveau 1.”.

Hoofdstuk 17**Wijzigingen van de wet van 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie**

Art. 135. In artikel 17, § 4, tweede lid, van de wet van 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie, worden de woorden “nieuwe misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “nieuwe misdrijven”.

Hoofdstuk 18**Wijzigingen van de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld**

Art. 136. In artikel 5/1 van de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld, ingevoegd door de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van 26 euro tot 100 euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 137. In artikel 5/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van 26 euro tot 100 euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Hoofdstuk 19**Wijzigingen van het oud Burgerlijk Wetboek van 11 juli 2013 – Boek III – Titel XVII: Zakelijke zekerheden op roerende goederen**

Art. 138. In artikel 22, derde lid, van het oud Burgerlijk Wetboek van 11 juli 2013 – Boek III – Titel XVII: Zakelijke zekerheden op roerende goederen, worden de woorden “artikel 491” vervangen door de woorden “artikel 475”.

Hoofdstuk 20**Wijzigingen van wet van 21 december 2013 houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken**

Art. 139. In artikel 3 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, en met een geldboete van 50 euro tot 50.000 euro, of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt”.

Art. 140. In artikel 4 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 228” vervangen door de woorden “artikel 460” en

Chapitre 17**Modifications de la loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne**

Art. 135. Dans l'article 17, § 4, alinéa 2, de la loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne, les mots “nouveaux crimes ou délits” sont remplacés par le mot “nouvelles infractions”.

Chapitre 18**Modifications de la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique**

Art. 136. Dans l'article 5/1 de la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 26 euros à 100 euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2”.

Art. 137. Dans l'article 5/2 de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 26 euros à 100 euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2”.

Chapitre 19**Modifications de l'ancien code civil du 11 juillet 2013 – Livre III – Titre XVII: Des sûretés réelles mobilières**

Art. 138. Dans l'article 22, alinéa 3, de l'ancien code civil du 11 juillet 2013 – Livre III – Titre XVII: Des sûretés réelles mobilières les mots “article 491” sont remplacés par les mots “article 475”.

Chapitre 20**Modifications de la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses Intérieur**

Art. 139. Dans l'article 3 de la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses Intérieur, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 50 euros à 50.000 euros, ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximum est de 400.000 euros”.

Art. 140. Dans l'article 4 de la même loi, les mots “l'article 228” sont remplacés par les mots “l'article 460” et les

de woorden “gestraft met een geldboete van 200 euro tot 1.000 euro” worden vervangen door de woorden “gestraft met een straf van niveau 1”.

Art. 141. In artikel 5 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 228” vervangen door de woorden “artikel 460” en de woorden “gestraft met een geldboete van 200 euro tot 1.000 euro” worden vervangen door de woorden “gestraft met een straf van niveau 1”.

Art. 142. Artikel 7 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 143. In artikel 8 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 42” vervangen door de woorden “artikel 53, § 2, eerste lid.”.

Art. 144. Artikel 9 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Hoofdstuk 21

Wijzigingen van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering

Art. 145. In artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, vervangen bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “op de in artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten of de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten” vervangen door de woorden “op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek”.

Art. 146. In artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 28 maart 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de inleidende zin van paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen als volgt: “De onderzoeksgerechten, tenzij het gaat om misdrijven die worden beschouwd als politieke misdrijven of drukpersmisdrijven, behoudens voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie ingegeven zijn, en de vonnis-gerechten kunnen de internering bevelen van een persoon.”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, in de bepaling onder 1°, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 147. In artikel 15 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “als misdaad of wanbedrijf omschreven” vervangen door de woorden “als misdrijf omschreven”;

2° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “een politieke misdaad, een politiek wanbedrijf of een persdelict” vervangen door de woorden “een politiek misdrijf of een drukpersmisdrijf”.

mots “puni d’une amende de 200 euros à 1.000 euros” sont remplacés par les mots “punie d’une peine de niveau 1”.

Art. 141. Dans l’article 5 de la même loi, les mots “l’article 228” sont remplacés par les mots “l’article 460” et les mots “puni d’une amende de 200 euros à 1.000 euros” sont remplacés par les mots “punie d’une peine de niveau 1”.

Art. 142. L’article 7 de la même loi est abrogé.

Art. 143. Dans l’article 8 de la même loi, les mots “l’article 42” sont remplacés par les mots “l’article 53, § 2, alinéa 1er”.

Art. 144. L’article 9 de la même loi est abrogé.

Chapitre 21

Modifications de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement

Art. 145. Dans l’article 5, § 1er, 5°, de la loi du 5 mai 2014 relative à l’internement, remplacé par la loi du 4 mai 2016, les mots “aux articles 371/1 à 378 du Code pénal ou sur des faits visés aux articles 379 à 387 du même Code” sont remplacés par les mots “aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal”.

Art. 146. Dans l’article 9 de la même loi, modifié par les lois du 4 mai 2016 et 28 mars 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° la phrase liminaire du paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit: “Les juridictions d’instruction, sauf s’il s’agit d’une infraction considérée comme une infraction politique ou une infraction de presse, à l’exception des infractions de presse inspirées par le racisme ou la xénophobie, et les juridictions de jugement peuvent ordonner l’internement d’une personne.”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 147. Dans l’article 15 de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “un fait qualifié crime ou délit” sont remplacés par les mots “un fait qualifié infraction”;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “Lorsqu’il s’agit d’un crime ou d’un délit politique ou de presse” sont remplacés par les mots “Lorsqu’il s’agit d’une infraction politique ou d’une infraction de presse”.

Art. 148. In artikel 16 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 149. In artikel 17, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 1 februari 2016 en 4 mei 2016, worden de woorden “artikelen 371/1 tot 377, 377^{quater}, 379 tot 380ter, 381, 383 tot 387,” vervangen door de woorden “artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185,”.

Art. 150. In artikel 18, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 71” vervangen door de woorden “artikel 25”.

Art. 151. In artikel 40, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 1 februari 2016 en 4 mei 2016, worden de woorden “in de artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten, of voor de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten” vervangen door de woorden “op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek”.

Art. 152. In artikel 47, § 2, derde lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 4 mei 2016 en gewijzigd bij de wetten van 6 juli 2017 en 5 mei 2019, worden de woorden “in de artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten of voor de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten” vervangen door de woorden “op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek”.

Art. 153. In artikel 59, 1°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf zoals bedoeld” vervangen door de woorden “een misdrijf zoals bedoeld”.

Art. 154. In artikel 77/1, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 155. In artikel 135, § 7, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf omschreven feit” vervangen door de woorden “misdrijf omschreven feit”.

Hoofdstuk 22

Wijzigingen van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken

Art. 156. In artikel 33, § 8, van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken, worden de woorden “Artikelen 215 tot 219, 221 en 222” vervangen door de woorden “Artikelen 647 en 648”.

Art. 148. Dans l'article 16 de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, le mot “spéciale” est abrogé.

Art. 149. Dans l'article 17, § 1er, de la même loi, modifié par les lois du 1er février 2016 et 4 mai 2016, les mots “aux articles 371/1 à 377, 377^{quater}, 379 à 380ter, 381, 383 à 387,” sont remplacés par les mots “aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185,”.

Art. 150. Dans l'article 18, § 1er, de la même loi, les mots “article 71” sont remplacés par les mots “article 25”.

Art. 151. Dans l'article 40, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois du 1er février 2016 et 4 mai 2016, les mots “aux articles 371/1 à 378 du Code pénal, ou pour les faits visés aux articles 379 à 387 du même Code” sont remplacés par les mots “aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal”.

Art. 152. Dans l'article 47, § 2, alinéa 3, de la même loi, remplacé par la loi du 4 mai 2016 et modifié par les lois du 6 juillet 2017 et 5 mai 2019, les mots “aux articles 371/1 à 378 du Code pénal, ou pour les faits visés aux articles 379 à 387 du même Code” sont remplacés par les mots “aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal”.

Art. 153. Dans l'article 59, 1°, de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “un délit ou un crime visé” sont remplacés par les mots “une infraction visée”.

Art. 154. Dans l'article 77/1, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 4 mai 2016, les mots “un crime ou un délit visé” sont remplacés par les mots “une infraction visée”.

Art. 155. Dans l'article 135, § 7, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “fait qualifié crime ou délit commis” sont remplacés par les mots “fait qualifié infraction commise”.

Chapitre 22

Modifications de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d'enquête européenne en matière pénale

Art. 156. Dans l'article 33, § 8, de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d'enquête européenne en matière pénale, les mots “articles 215 à 219, 221 et 222” sont remplacés par les mots “articles 647 et 648”.

Hoofdstuk 23

Wijzigingen van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

Art. 157. In de Franse tekst van artikel 4, § 3, eerste lid, van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, worden de woorden “*du délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction*”.

Hoofdstuk 24

Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Art. 158. In artikel 5, § 1, veertiende lid, 3°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder a), worden de woorden “een criminele straf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 7 of 8”;

2° in de bepaling onder c) worden de woorden “strafrechtelijke geldboete van minstens 2.500 euro, vóór toepassing van de opdecimen,” vervangen door de woorden “strafrechtelijke geldboete van minstens 20.000 euro of een geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel”.

Art. 159. In artikel 83, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 160. Artikel 89, § 4, van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Inbreuken op dit artikel worden bestraft met de straffen bepaald in artikel 352 van het Strafwetboek.”.

Art. 161. In artikel 91/1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 162. In artikel 91/2, vierde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 163. In artikel 136, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 1 februari 2022, worden de woorden “een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 50 tot 10.000 euro, of met één van die straffen alleen” worden vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 164. In artikel 137, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 februari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Chapitre 23

Modifications de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne

Art. 157. Dans l’article 4, § 3, alinéa 1er, de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne, les mots “*du délit*” sont remplacés par les mots “*de l’infraction*”.

Chapitre 24

Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l’utilisation des espèces

Art. 158. Dans l’article 5, § 1er, alinéa 14, 3°, de la même loi, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° au a), les mots “une peine criminelle” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 7 ou 8”;

2° au c), les mots “amende pénale de 2.500 euros au moins, avant application des décimes additionnels,” sont remplacés par les mots “amende pénale de 20.000 euros au moins ou une peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l’infraction”.

Art. 159. Dans l’article 83, § 1er, alinéa 2, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 160. L’article 89, § 4, de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Les infractions au présent article sont punies des peines prévues par l’article 352 du Code pénal.”.

Art. 161. Dans l’article 91/1, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2020, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 162. Dans l’article 91/2, alinéa 4, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2020, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 163. Dans l’article 136, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 1er février 2022, les mots “d’un emprisonnement d’un mois à un an et d’une amende de 50 euros à 10.000 euros, ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 164. Dans l’article 137 alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 1er février 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “geldboete van 250 tot 225.000 euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 1.800.000 euro bedraagt”;

2° in de bepaling onder 2°, wordt het woord “opzet” vervangen door het woord “opzettelijk”.

Art. 165. In artikel 138, van dezelfde wet, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Hoofdstuk 25

Wijzigingen van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed

Art. 166. In artikel 12 van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed, ingevoegd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “artikel 442/1, § 1,” vervangen door de woorden “artikel 350”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, 4°, worden de woorden “artikel 442/1, § 2,” vervangen door de woorden “artikel 351”.

Hoofdstuk 26

Wijzigingen van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit

Art. 167. In artikel 88 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit worden de woorden “van art. 550*bis*” vervangen door de woorden “van de artikelen 524 tot 530”.

Hoofdstuk 27

Wijzigingen van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (genoemd “COIV-wet”)

Art. 168. In artikel 3, van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, vervangen door de wet van 18 april 2024, worden in de bepaling onder 5°, de woorden “van artikel 44” vervangen door de woorden “van artikel 67”.

Art. 169. In artikel 14, § 3, van dezelfde wet, worden de woorden “in artikel 507*bis*” vervangen door de woorden “in artikel 683”.

Art. 170. In artikel 17 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 april 2024, worden de woorden “in artikel 324*bis*” telkens vervangen door de woorden “in artikel 406”.

1° dans la phrase liminaire, les mots “amende de 250 à 225.000 euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est 1.800.000 euros”;

2° au 2°, le mot “volontairement” est remplacé par le mot “délibérément”.

Art. 165. Dans l’article 138, de la même loi, le paragraphe 1er est abrogé.

Chapitre 25

Modifications de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l’occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d’autrui

Art. 166. Dans l’article 12 de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l’occupation ou séjour illégitimes dans le bien d’autrui, inséré par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “article 442/1, § 1er,” sont remplacés par les mots “article 350”;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, 4°, les mots “article 442/1, § 2,” sont remplacés par les mots “article 351”.

Chapitre 26

Modifications de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l’Autorité de protection des données

Art. 167. Dans l’article 88 de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l’Autorité de protection des données, les mots “de l’article 550*bis*” sont remplacés par les mots “des articles 524 à 530”.

Chapitre 27

Modifications de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l’Organe central pour la Saisie et la Confiscation (appelée “loi OCSC”)

Art. 168. Dans l’article 3, 5°, de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l’Organe central pour la Saisie et la Confiscation, remplacé par la loi du 18 avril 2024, les mots “de l’article 44” sont remplacés par les mots “de l’article 67”.

Art. 169. Dans l’article 14, § 3, de la même loi, les mots “à l’article 507*bis*” sont remplacés par les mots “à l’article 683”.

Art. 170. Dans l’article 17 de la même loi, modifié par la loi du 18 avril 2024, les mots “à l’article 324*bis*” sont chaque fois remplacés par les mots “à l’article 406”.

Art. 171. In artikel 21, § 5, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 172. In artikel 22 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij wet van 18 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 7, worden de woorden “artikel 507” vervangen door de woorden “artikel 665”;

2° in paragraaf 8, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 173. In artikel 39, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Hoofdstuk 28

Wijzigingen van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens

Art. 174. In artikel 8 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”;

2° in paragraaf 3, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 175. In artikel 203, 1°, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 176. In artikel 222 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijftienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 120.000 euro bedraagt”;

2° in de bepaling onder 8° worden de woorden “artikel 269” vervangen door de woorden “artikel 644, eerste lid,”.

Art. 177. In artikel 223 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van vijfhonderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 240.000 euro bedraagt”.

Art. 178. In artikel 224 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 171. Dans l'article 21, § 5, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 172. Dans l'article 22 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 18 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 7, les mots “article 507” sont remplacés par les mots “article 665”;

2° dans le paragraphe 8, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 173. Dans l'article 39, § 1er, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Chapitre 28

Modifications de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel

Art. 174. Dans l'article 8 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° au paragraphe 3, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 175. Dans l'article 203, 1°, de la même loi, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 176. Dans l'article 222 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “amende de deux cent cinquante euros à quinze mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 120.000 euros”;

2° au 8°, les mots “l'article 269” sont remplacés par les mots “l'article 644, alinéa 1er,”.

Art. 177. Dans l'article 223 de la même loi, les mots “amende de cinq cents euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 240.000 euros”.

Art. 178. Dans l'article 224 de la même loi, les mots “amende de deux cents euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 80.000 euros”.

Art. 179. In artikel 225 van dezelfde wet worden de woorden “, overeenkomstig artikel 58 van het Strafwetboek,” ingevoegd tussen het woord “rechtbank “en het woord “bevelen”.

Art. 180. In artikel 226 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van honderd euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 181. In artikel 227 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van honderd euro tot twintigduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt”.

Art. 182. Artikel 230 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 183. In artikel 233, § 4, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 184. In artikel 245, § 4, derde lid, van dezelfde wet, worden de woorden “een gevangenisstraf van één maand tot twee jaar en een geldboete van honderd euro tot duizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 8.000 euro bedraagt”.

Hoofdstuk 29

Wijzigingen van de wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsafbreking, tot opheffing van de artikelen 350 en 351 van het Strafwetboek, tot wijziging van de artikelen 352 en 383 van hetzelfde Wetboek en tot wijziging van diverse wetsbepalingen

Art. 185. In artikel 3 van de wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsafbreking, tot opheffing van de artikelen 350 en 351 van het Strafwetboek, tot wijziging van de artikelen 352 en 383 van hetzelfde Wetboek en tot wijziging van diverse wetsbepalingen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “hij die” vervangen door de woorden “hij die opzettelijk” en de woorden “gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en tot een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “hij die” vervangen door de woorden “hij die opzettelijk” en de woorden “gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en tot een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

3° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“De vrouw die opzettelijk een vruchtafdrijving laat verrichten buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2, wordt bestraft met een straf van niveau 2”;

Art. 179. Dans l'article 225 de la même loi, les mots “, conformément à l'article 58 du Code pénal,” entre le mot “ordonner” et les mots “l'insertion”.

Art. 180. Dans l'article 226 de la même loi, les mots “amende de cent euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 80. 000 euros”.

Art. 181. Dans l'article 227 de la même loi, les mots “amende de cent euros à vingt mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 160.000 euros”.

Art. 182. L'article 230 de la même loi est abrogé.

Art. 183. Dans l'article 233, § 4, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 184. Dans l'article 245, § 4, alinéa 3, de la même loi, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cent euros à mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximale est de 8.000 euros”.

Chapitre 29

Modifications de la loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse, abrogeant les articles 350 et 351 du Code pénal et modifiant les articles 352 et 383 du même Code et modifiant diverses dispositions législatives

Art. 185. Dans l'article 3 de la loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse, abrogeant les articles 350 et 351 du Code pénal et modifiant les articles 352 et 383 du même Code et modifiant diverses dispositions législatives, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “qui aura fait” sont remplacés par les mots “qui aura délibérément fait” et les mots “un emprisonnement de trois mois à un an et à une amende de cent euros à cinq cents euros” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “qui tente” sont remplacés par les mots “qui tente délibérément” et les mots “un emprisonnement de trois mois à un an et à une amende de cent euros à cinq cents euros” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

3° l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“La femme qui délibérément aura fait pratiquer un avortement en dehors des conditions prévues à l'article 2 sera punie d'une peine de niveau 2.”;

4° in het vierde lid, worden de woorden “opsluiting van vijf jaar tot tien jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3”;

5° het vijfde lid wordt opgeheven.

Hoofdstuk 30

Wijzigingen van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen

Art. 186. In artikel 1:36, eerste lid, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden “geldboete van 50 euro tot 5.000 euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 187. Het artikel 1:37 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 188. In artikel 2:82, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikelen 489 tot 490bis” vervangen door de woorden “artikelen 489 tot 493, 496 en 497”.

Art. 189. In artikel 2:108, van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin van het eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.” vervangen door de woorden “worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 190. In artikel 2:119, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikelen 489 tot 490bis” vervangen door de woorden “artikelen 489 tot 493, 496 en 497”.

Art. 191. In artikel 2:145 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “De artikelen 5, 6, 7 en 8 van het decreet van 20 juli 1831 op de drukpers zijn” vervangen door de woorden “Het artikel 240, derde lid, van het Strafwetboek is”.

Art. 192. In artikel 3:43 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3°, wordt het woord “wetens” tweemaal vervangen door het woord “opzettelijk”;

4° dans l’alinéa 4, les mots “la réclusion de cinq à dix ans” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 3”;

5° l’alinéa 5 est abrogé.

Chapitre 30

Modifications du Code des sociétés et des associations

Art. 186. Dans l’article 1:36, alinéa 1er, du Code des sociétés et des associations, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les mots “amende de 50 euros à 5.000 euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est 40.000 euros”.

Art. 187. L’article 1:37 du même Code est abrogé.

Art. 188. Dans l’article 2:82, alinéa 3, du même Code, les mots “articles 489 à 490bis” sont remplacés par les mots “articles 489 à 493, 496 et 497”.

Art. 189. Dans l’article 2:108, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire de l’alinéa 1er, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “en outre être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an ou de ces deux peines cumulées.” sont remplacés par les mots “être punis d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 190. Dans l’article 2:119, alinéa 4, du même Code, les mots “articles 489 à 490bis” sont remplacés par les mots “articles 489 à 493, 496 et 497”.

Art. 191. Dans l’article 2:145 du même Code, les mots “Les articles 5, 6, 7 et 8 du décret du 20 juillet 1831 sur la presse sont” sont remplacés par les mots “L’article 240, alinéa 3, du Code pénal est”.

Art. 192. Dans l’article 3:43 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, le mot “sciemment” est remplacé à deux reprises par le mot “délibérément”;

3° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 193. In artikel 3:44, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweeduizend euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 16.000 euro bedraagt”.

Art. 194. In artikel 3:45, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.” vervangen door de woorden “worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 195. In artikel 3:45/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 januari 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.” vervangen door de woorden “worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 196. In artikel 3:45/2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 januari 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen” vervangen door de woorden

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “d’un emprisonnement d’un mois à un an et d’une amende de cinquante à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 193. Dans l’article 3:44, alinéa 1er, du même Code, modifié par la loi du 2 décembre 2024, les mots “de la réclusion de cinq ans à dix ans et d’une amende de vingt-six euros à deux mille euros” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 3 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 6°, du Code pénal, l’amende maximale est 16.000 euros”.

Art. 194. Dans l’article 3:45 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “en outre être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an ou de ces deux peines cumulées.” sont remplacés par les mots “être punis d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximum est de 80.000 euros.”.

Art. 195. Dans l’article 3:45/1 du même Code, inséré par la loi du 8 janvier 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “en outre être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an ou des deux peines cumulées.” sont remplacés par les mots “être punis d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros.”.

Art. 196. Dans l’article 3:45/2 du même Code, inséré par la loi du 2 décembre 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “par ailleurs être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an ou de ces deux peines cumulées” sont remplacés par les mots “être punis d’une peine

“worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 197. In artikel 3:46 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 198. In artikel 3:69, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 199. In de inleidende zin van artikel 3:96 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 200. In artikel 3:97 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord “wetens” vervangen door het woord “opzettelijk” en de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” worden vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

3° in paragraaf 1/1, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, wordt het woord “wetens” vervangen door het woord “opzettelijk” en de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

4° in paragraaf 1/1, tweede lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

5° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

6° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro of met een van die straffen

de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 197. Dans l'article 3:46 du même Code, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 198. Dans l'article 3:69, alinéa 3, du même Code, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 199. Dans la phrase liminaire de l'article 3:96 du même Code, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros, ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 200. Dans l'article 3:97 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “sciemment” est remplacé par le mot “délibérément” et les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

2° au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

3° au paragraphe 1/1, alinéa 1er, inséré par la loi du 2 décembre 2024, le mot “sciemment” est remplacé par le mot “délibérément” et les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

4° au paragraphe 1/1, alinéa 2, inséré par la loi du 2 décembre 2024, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

5° au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

6° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés

alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

7° in paragraaf 2/1, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

8° in paragraaf 2/1, tweede lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

Art. 201. In de inleidende zin van artikel 5:158 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 28 april 2020, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 202. In de inleidende zin van artikel 6:128 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 28 april 2020, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 203. In de inleidende zin van artikel 7:232 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 204. In de inleidende zin van artikel 16:32 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot één jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Hoofdstuk 31

Wijzigingen van de wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoering van een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering

Art. 205. In Franse tekst van artikel 3, § 1, derde lid, 11°, van de wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoering van

par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

7° au paragraphe 2/1, alinéa 1er, inséré par la loi du 2 décembre 2024, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

8° au paragraphe 2/1, alinéa 2, inséré par la loi du 2 décembre 2024, les mots “d’un emprisonnement d’un mois à un an et d’une amende de cinquante à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 201. Dans la phrase liminaire de l’article 5:158 du même Code, modifié par la loi du 28 avril 2020, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros et pourront en outre être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 202. Dans la phrase liminaire de l’article 6:128 du même Code, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros et pourront en outre être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 203. Dans la phrase liminaire de l’article 7:232 du même Code, les mots “amende de cinquante à dix mille euros et pourront en outre être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 204. Dans la phrase liminaire de l’article 16:32 du même Code, les mots “amende de cinquante à dix mille euros et pourront en outre être punis d’un emprisonnement d’un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”.

Chapitre 31

Modifications de la loi du 23 mars 2019 concernant les frais de justice en matière pénale et les frais assimilés et insérant un article 648 dans le Code d’instruction criminelle

Art. 205. Dans l’article 3, § 1er, alinéa 3, 11°, de la loi du 23 mars 2019 concernant les frais de justice en matière pénale et les frais assimilés et insérant un article 648 dans le Code

een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering worden de woorden “*d’un délit*” vervangen door de woorden “*d’une infraction*”.

Hoofdstuk 32

Wijzigingen van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie, modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank

Art. 206. In artikel 2, 2° van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie, modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank, gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “opsluiting, hechtenis,” en de woorden “militaire gevangenisstraf,” opgeheven.

Art. 207. In artikel 22 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Hoofdstuk 33

Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

Art. 208. In artikel 2.3.14, § 2, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, worden de woorden “de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 tot 3 en 5 en 422bis van het Strafwetboek of van een poging tot het plegen van een feit bedoeld in de artikelen 375, 393 tot 397, 401, 404 en 409, § 4, van hetzelfde Wetboek, indien de andere echtgenoot door in kracht van gewijsde gegane beslissing uit dien hoofde als dader, mededader of medeplichtige” vervangen door de woorden “de artikelen 146, vijfde streepje, 201.206 tot 208, 210, 211 en 299 van het Strafwetboek of van een poging tot het plegen van een feit bedoeld in de artikelen 101, 146, vijfde streepje, en 209 van hetzelfde Wetboek, indien de andere echtgenoot door in kracht van gewijsde gegane beslissing uit dien hoofde als dader of deelnemer”.

Art. 209. In de Franse tekst van de artikelen 2.3.24 en 2.3.26, § 4, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “*d’un délit ou quasi-délit*” vervangen door de woorden “*d’un acte illicite*”.

Art. 210. In artikel 2.3.88, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 211. In artikel 4.6, § 1, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “als dader, mededader of medeplichtige schuldig is bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd dat zijn dood heeft veroorzaakt, als bedoeld in de artikelen 376, 393 tot 397, 401, 404 en 409, § 4,” vervangen door de woorden “als dader of deelnemer schuldig is bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd dat zijn dood heeft veroorzaakt, als bedoeld in de artikelen 96 tot 102, 209, 139, 197 en 198, 4°, 119, 4°, 200, 4°, 201, 4° en 202, 4°, ”;

d’instruction criminelle, les mots “*d’un délit*” sont remplacés par les mots “*d’une infraction*”.

Chapitre 32

Modifications de la loi du 5 mai 2019 portant dispositions diverses en matière d’informatisation de la Justice, de modernisation du statut des juges consulaires et relativement à la banque des actes notariés

Art. 206. Dans l’article 2, 2°, de la loi du 5 mai 2019 portant dispositions diverses en matière d’informatisation de la Justice, de modernisation du statut des juges consulaires et relativement à la banque des actes notariés, modifié par la loi du 15 mai 2024, les mots “la réclusion, la détention,” et les mots “l’emprisonnement militaire,” sont abrogés.

Art. 207. Dans l’article 22 de la même loi, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Chapitre 33

Modifications du Code civil

Art. 208. Dans l’article 2.3.14, § 2, alinéa 2, du Code civil, les mots “aux articles 375, 398 à 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1er à 3 et 5, et 422bis du Code pénal ou d’une tentative de commission d’un fait visé aux articles 375, 393 à 397, 401, 404 et 409, § 4, du même Code, si l’autre époux a été reconnu coupable de ce chef comme auteur, coauteur ou complice” sont remplacés par les mots “aux articles 146, 5ème tiret, 201.206 à 208, 210, 211 et 299 du Code pénal ou d’une tentative de commission d’un fait visé aux articles 101, 146, 5ème tiret, et 209 du même Code, si l’autre époux a été reconnu coupable de ce chef comme auteur ou participant”.

Art. 209. Dans les articles 2.3.24 et 2.3.26, § 4, alinéa 1er, du même Code, les mots “*d’un délit ou quasi-délit*” sont remplacés par les mots “*d’un acte illicite*”.

Art. 210. Dans l’article 2.3.88, § 2, alinéa 3, du même Code, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 211. Dans l’article 4.6, § 1er, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “comme auteur, coauteur ou complice, commis sur la personne du défunt, un fait ayant entraîné sa mort, tel que visé aux articles 376, 393 à 397, 401, 404 et 409, § 4,” sont remplacés par les mots “comme auteur ou participant, commis sur la personne du défunt, un fait ayant entraîné sa mort, tel que visé aux articles 96 à 102, 209, 139, 197 et 198, 4°, 199, 4°, 200, 4°, 201, 4° et 202, 4°, ”;

2° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “als dader, mededader of medeplichtige schuldig werd bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 tot 3 en 5, en 422bis” vervangen door de woorden “als dader of deelnemer schuldig werd bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd als bedoeld in de artikelen 138, 139, tweede streepje, 140, eerste lid, tweede streepje, 141, tweede streepje, 142, vijfde streepje, 143, vijfde streepje, 144, vijfde streepje, 145, vijfde streepje, 146, vijfde streepje, 147, tweede lid, vijfde streepje, 148, vijfde streepje, 149, vijfde streepje, 194 tot 196, 198, 1° tot 3°, 199, 1° tot 3°, 200, 1° tot 3°, 201, 1° tot 3°, 202, 1° tot 3°, 206 tot 208, 210, 211, 299, 300 en 305”.

Art. 212. In artikel 4.131, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 213. In de Franse tekst van artikel 4.174, § 1, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt het woord “*délits*” vervangen door het woord “*infractions*”.

Art. 214. In de Franse tekst van artikel 4.175 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “*à compter du jour du délit imputé par le donateur au donataire, ou du jour où le délit a pu être connu*” vervangen door de woorden “*à compter du jour de l’infraction imputée par le donateur au donataire, ou du jour où l’infraction a pu être connue*”;

2° in het derde lid, wordt de bepaling onder 2° vervangen als volgt:

“2° le donateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le donateur a pu connaître l’infraction”;

3° in het derde lid, in de bepaling onder 3°, worden de woorden “*le délit*” telkens vervangen door de woorden “*l’infraction*”.

Art. 215. In de Franse tekst van artikel 4.218 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, 1°, wordt vervangen als volgt:

“1° le testateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le testateur a pu connaître l’infraction”;

2° in paragraaf 2 worden in de bepaling onder 2° de woorden “*le délit*” telkens vervangen door de woorden “*l’infraction*”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “*du délit ou du jour où les héritiers ont pu connaître le délit*” vervangen door de

2° dans le 3°, les mots “comme auteur, coauteur ou complice, sur la personne du défunt un fait tel que visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1er à 3 et 5, et 422bis” sont remplacés par les mots “comme auteur ou participant, sur la personne du défunt un fait tel que visé aux articles 138, 139, 2ème tiret, 140, alinéa 1er, 2ème tiret, 141, 2ème tiret, 142, 5ème tiret, 143, 5ème tiret, 144, 5ème tiret, 145, 5ème tiret, 146, 5ème tiret, 147, alinéa 2, 5ème tiret, 148, 5ème tiret, 149, 5ème tiret, 194 à 196, 198, 1° à 3°, 199, 1° à 3°, 200, 1° à 3°, 201, 1° à 3°, 202, 1° à 3°, 206 à 208, 210, 211, 299, 300 et 305”.

Art. 212. Dans l’article 4.131, § 2, alinéa 3, du même Code, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 213. Dans l’article 4.174, § 1er, 2°, du même Code, le mot “*délits*” est remplacé par le mot “*infractions*”.

Art. 214. Dans l’article 4.175 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “à compter du jour du délit imputé par le donateur au donataire, ou du jour où le délit a pu être connu” sont remplacés par les mots “à compter du jour de l’infraction imputée par le donateur au donataire, ou du jour où l’infraction a pu être connue”;

2° l’alinéa 3, 2°, est remplacé par ce qui suit:

“2° le donateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le donateur a pu connaître l’infraction”;

3° dans l’alinéa 3, 3°, les mots “le délit” sont chaque fois remplacés par les mots “l’infraction”.

Art. 215. Dans l’article 4.218 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2, 1°, est remplacé par ce qui suit:

“1° le testateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le testateur a pu connaître l’infraction”;

2° dans le paragraphe 2, 2°, les mots “le délit” sont chaque fois remplacés par les mots “l’infraction”;

3° dans le paragraphe 3, les mots “du délit ou du jour où les héritiers ont pu connaître le délit” sont remplacés par les

woorden “*de l’infraction ou du jour où les héritiers ont pu connaître l’infraction*”.

Art. 216. In de Franse tekst van artikel 4.247, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt het woord “*délits*” vervangen door het woord “*infractions*”.

Art. 217. In artikel 4.266, § 4, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Hoofdstuk 34

Wijziging van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden met betrekking tot het seksueel strafrecht

Art. 218. In artikel 115/1, eerste lid, van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden met betrekking tot het seksueel strafrecht, ingevoegd bij de wet van 18 januari 2024, worden de woorden “artikelen 417/25 tot 417/41 en 417/43 tot 417/47, 433*quinquies*, § 1, eerste lid, 1°,” vervangen door de woorden “artikelen 152 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179 en 258, § 1, eerste lid, 1°,”.

Hoofdstuk 35

Wijziging van de wet van 4 mei 2023 betreffende het Centraal register van bestuursverboden

Art. 219. In artikel 15, eerste lid, van de wet van 4 mei 2023 betreffende het Centraal register van bestuursverboden, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Hoofdstuk 36

Wijziging van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen

Art. 220. In artikel 13, § 1, eerste lid, van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen, worden de woorden “artikel 458*ter*” vervangen door de woorden “artikel 353, § 2,”.

Hoofdstuk 37

Wijzigingen van de wet van 15 januari 2024 betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de instelling van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen

Art. 221. In artikel 22, § 1, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 2024 betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de instelling van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling

mots “*de l’infraction ou du jour où les héritiers ont pu connaître l’infraction*”.

Art. 216. Dans l’article 4.247, alinéa 1er, 2°, du même Code, le mot “*délits*” est remplacé par le mot “*infractions*”.

Art. 217. Dans l’article 4.266, § 4, alinéa 3, du même Code, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Chapitre 34

Modification de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d’ester en justice, en ce qui concerne le droit pénal sexuel

Art. 218. À l’article 115/1, alinéa 1er, de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d’ester en justice, en ce qui concerne le droit pénal sexuel, inséré par la loi du 18 janvier 2024, les mots “articles 417/25 à 417/41 et 417/43 à 417/47, 433*quinquies*, § 1er, alinéa 1er, 1°,” sont remplacés par les mots “articles 152 à 168, 170 à 174, 177 à 179 et 258, § 1er, alinéa 1er, 1°,”.

Chapitre 35

Modification de la loi du 4 mai 2023 relative au Registre central des interdictions de gérer

Art. 219. Dans l’article 15, alinéa 1er, de la loi du 4 mai 2023 relative au Registre central des interdictions de gérer, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Chapitre 36

Modification de la loi du 13 juillet 2023 sur la prévention et la lutte contre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences

Art. 220. Dans l’article 13, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 13 juillet 2023 sur la prévention et la lutte contre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences, les mots “l’article 458*ter*” sont remplacés par les mots “l’article 353, § 2,”.

Chapitre 37

Modifications de la loi du 15 janvier 2024 relative à l’approche administrative communale, à la mise en place d’une enquête d’intégrité communale et portant création d’une Direction chargée de l’Évaluation de l’Intégrité pour les Pouvoirs publics

Art. 221. Dans l’article 22, § 1er, alinéa 1er, 2°, de la loi du 15 janvier 2024 relative à l’approche administrative communale, à la mise en place d’une enquête d’intégrité communale et portant création d’une Direction chargée de l’Évaluation

voor Openbare Besturen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder a), worden de woorden “tot criminele, correctionele of politiestrafen” vervangen door de woorden “tot straffen”;

2° in de Franse tekst van de bepaling onder e), worden de woorden “peines de substitution” vervangen door de woorden “peines subsidiaires”.

Art. 222. In artikel 30, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Hoofdstuk 38

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij

Art. 223. In artikel 2, eerste lid, van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “of een opsluiting” worden opgeheven;

2° de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” worden vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf”;

3° de woorden “een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf” worden vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of hoger”.

Art. 224. In artikel 5 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste streepje, worden de woorden “met een correctionele hoofdgevangenisstraf van minimum vijf jaar of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 4 of hoger”;

2° in paragraaf 1, tweede streepje, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf” en de woorden “een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of hoger”;

3° in paragraaf 2, 2°, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf”.

Art. 225. In artikel 9 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, worden de woorden “of een opsluiting” opgeheven;

2° in paragraaf 1, 3°, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw

de l'Intégrité pour les Pouvoirs publics, les modifications suivantes sont apportées:

1° au a), les mots “de nature criminelle, correctionnelle ou policière” sont abrogés;

2° au e), les mots “peines de substitution” sont remplacés par les mots “peines subsidiaires”.

Art. 222. Dans l'article 30, § 1er, de la même loi, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Chapitre 38

Modifications de la loi du 29 février 2024 en vue d'insérer en vue d'insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société

Art. 223. Dans l'article 2, alinéa 1er, de la loi du 29 février 2024 en vue d'insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “ou une réclusion” sont abrogés;

2° les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction”;

3° les mots “une peine d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur”.

Art 224. Dans l'article 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, premier tiret, les mots “d'un emprisonnement correctionnel principal de minimum cinq ans ou d'une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur”;

2° au paragraphe 1er, 2ème tiret, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction” et les mots “une peine d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur”;

3° au paragraphe 2, 2°, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction”.

Art 225. Dans l'article 9 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, 1°, les mots “ou de réclusion” sont abrogés;

2° au paragraphe 1er, 3°, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction”

misdrifj" en de woorden "een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf" vervangen door de woorden "een straf van niveau 4 of hoger".

Art. 226. In artikel 11, § 1, 2°, van dezelfde wet, worden de woorden "een nieuwe misdaad of wanbedrijf" vervangen door de woorden "een nieuw misdrijf" en de woorden "een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf" vervangen door de woorden "een straf van niveau 4 of hoger".

Art. 227. In artikel 17, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden "in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 en 417/55" vervangen door de woorden "in de artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185".

Art. 228. In artikel 26 van dezelfde wet, worden de woorden "een nieuwe misdaad of wanbedrijf" vervangen door de woorden "een nieuw misdrijf".

Art. 229. In artikel 31 van dezelfde wet, worden de woorden "in correctionele en criminele zaken" vervangen door de woorden "in strafzaken".

Hoofdstuk 39

Wijzigingen van de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R.") en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt

Art. 230. In artikel 2 van de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R.") en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 9°, c), iii, worden de woorden "een misdaad of wanbedrijf" vervangen door de woorden "een misdrijf" en de woorden "artikel 137" vervangen door de woorden "artikel 371";

2° in de bepaling onder 10°, a), i, worden de woorden "een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I^{ter}" vervangen door de woorden "een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1," en de woorden "terroristische misdrijven bedoeld in boek II, titel I^{ter}," vervangen door de woorden "misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,";

et les mots "une peine d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde" sont remplacés par les mots "une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur".

Art. 226. Dans l'article 11, § 1er, 2°, de la même loi, les mots "un nouveau crime ou délit" sont remplacés par les mots "une nouvelle infraction" et les mots "une peine d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde" sont remplacés par les mots "une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur".

Art. 227. Dans l'article 17, § 2, alinéa 2, de la même loi, les mots "aux articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 et 417/55" sont remplacés par les mots "aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185".

Art. 228. Dans l'article 26 de la même loi, les mots "un nouveau crime ou délit" sont remplacés par les mots "une nouvelle infraction".

Art. 229. Dans l'article 31 de la même loi, les mots "en matière criminelle et correctionnelle" sont remplacés par les mots "en matière pénale".

Chapitre 39

Modifications de la loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune "Terrorisme, Extrémisme, processus de Radicalisation" ("T.E.R.") et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d'extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police

Art. 230. Dans l'article 2 de la loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune "Terrorisme, Extrémisme, processus de Radicalisation" ("T.E.R.") et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d'extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, les modifications suivantes sont apportées:

1° au 9°, c), iii, les mots "un crime ou un délit" sont remplacés par les mots "une infraction" et les mots "l'article 137" sont remplacés par les mots "l'article 371";

2° au 10°, a), i, les mots "une infraction terroriste visée au livre II, titre I^{ter}" sont remplacés par les mots "une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er," et les mots "d'infractions terroristes visées au livre II, titre I^{ter}," sont remplacés par les mots "d'infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er,";

3° in de bepaling onder 10°, a), ii, worden de woorden “terroristische misdrijven bedoeld in boek II, titel I~~ter~~” vervangen door de woorden “misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,” en de woorden “een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I~~ter~~,” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,”;

4° in de bepaling onder 10°, a), iii, worden de woorden “een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I~~ter~~” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,” en de woorden “terroristische misdrijven bedoeld in boek II, titel I~~ter~~,” vervangen door de woorden “misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,”.

Art. 231. In artikel 18, derde lid, van dezelfde wet, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 232. In artikel 31, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458~~ter~~” vervangen door de woorden “artikel 353, § 2,”.

Hoofdstuk 40

Wijzigingen van de wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II

Art. 233. Artikel 141, § 1, tweede lid, van de wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II, wordt vervangen als volgt:

“De veroordelingen voor de hiernavolgende misdrijven worden geacht niet verenigbaar te zijn met de uitoefening van een functie als bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, en de morele dienstverlening aan personen:

1° in titel 1 van boek II van het Strafwetboek inzake de ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht;

2° in titel 3 van boek II van hetzelfde Wetboek inzake de misdrijven tegen de persoon;

3° in titel 4 van boek II van hetzelfde Wetboek:

— in hoofdstuk 1 inzake terrorisme;

— in hoofdstuk 2 inzake de aanslag op en samenspanning tegen de burgerlijke vrede;

— in hoofdstuk 3 inzake de vorming van gewapende groepen en deelneming aan dergelijke groepen, de artikelen 393 en 398 tot 402;

— in hoofdstuk 4 inzake de vereniging met het oog op het plegen van een misdrijf en criminele organisatie;

— in hoofdstuk 5 inzake de externe beveiliging van kernmateriaal en ander radioactief materiaal;

3° au 10°, a), ii, les mots “d’infractions terroristes visées au livre II, titre I~~ter~~” sont remplacés par les mots “d’infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er,” et les mots “d’infraction terroriste sur la base du livre II, titre I~~ter~~,” sont remplacés par les mots “d’infraction sur la base du livre II, titre 4, chapitre 1er,”;

4° au 10°, a), iii, les mots “une infraction terroriste visée au livre II, titre I~~ter~~” sont remplacés par les mots “une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er,” et les mots “d’infractions terroristes visées au livre II, titre I~~ter~~,” sont remplacés par les mots “d’infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er,”.

Art. 231. Dans l’article 18, alinéa 3, de la même loi, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 232. Dans l’article 31, alinéa 2, de la même loi, les mots “l’article 458~~ter~~” sont remplacés par les mots “l’article 353, § 2,”.

Chapitre 40

Modifications de la loi du 15 mai 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses II

Art. 233. L’article 141, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 mai 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses II, est remplacé par ce qui suit:

“Sont considérées comme incompatibles avec l’exercice d’une fonction de ministre du culte ou de délégué, et du service moral aux personnes, les condamnations portant sur les infractions suivantes:

1° au titre 1er du livre II du Code pénal concernant les violations graves du droit international humanitaire;

2° au titre 3 du livre II du même Code concernant les infractions contre la personne;

3° au titre 4 du livre II du même Code:

— dans le chapitre 1er concernant le terrorisme;

— dans le chapitre 2 concernant les attentats et complots contre la paix civile;

— dans le chapitre 3 concernant la constitution de groupes armés et la participation à de tels groupes, les articles 393 et 398 à 402;

— dans le chapitre 4 concernant l’association en vue de commettre une infraction et l’organisation criminelle;

— dans le chapitre 5 concernant la protection physique des matières nucléaires et des autres matières radioactives;

— in hoofdstuk 6 inzake de schending van havengebieden of binnendringen van een voertuig;

4° in titel 5 van boek II van hetzelfde Wetboek inzake valsheden;

5° in titel 6 van boek II van hetzelfde Wetboek:

— in hoofdstuk 1 inzake de misdrijven met betrekking tot de onrechtmatige toe-eigening van goederen;

— in hoofdstuk 2 inzake de misdrijven met betrekking tot de beschadiging en vernieling van goederen;

6° in titel 8 van boek II van hetzelfde Wetboek:

— in hoofdstuk 1 inzake de misdrijven tegen de staatsordening;

— in hoofdstuk 2 inzake misdrijven tegen de landsverdediging en de essentiële belangen van België;

— in hoofdstuk 4 inzake de ambtsmisdrijven;

— in hoofdstuk 5 inzake misdrijven tegen de rechtsbedeling, de artikelen 644 tot 652, 657 tot 665, 668, 677 tot 688.”.

Hoofdstuk 41

Opheffingsbepaling

Art. 234. De wet van 22 mei 2014 ter bestrijding van seksisme in de openbare ruimte en tot aanpassing van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie teneinde de daad van discriminatie te bestraffen, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 42

Inwerkingtreding

Art. 235. Deze wet treedt in werking op 8 april 2026.

— dans le chapitre 6 concernant la violation de zones portuaires ou l'intrusion dans un véhicule;

4° au titre 5 du livre II du même Code concernant les faux;

5° au titre 6 du livre II du même Code:

— dans le chapitre 1er concernant les infractions relatives à l'appropriation frauduleuse de biens;

— dans le chapitre 2 concernant les infractions relatives à la dégradation et la destruction de biens;

6° au titre 8 du livre II du même Code:

— dans le chapitre 1er concernant les infractions contre la structure de l'État;

— dans le chapitre 2 concernant les infractions contre la défense nationale et les intérêts essentiels de la Belgique;

— dans le chapitre 4 concernant les forfaitures;

— dans le chapitre 5 concernant les infractions contre l'administration de la justice, les articles 644 à 652, 657 à 665, 668, 677 à 688.”.

Chapitre 41

Disposition abrogatoire

Art. 234. La loi du 22 mai 2014 tendant à lutter contre le sexisme dans l'espace public et modifiant la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes afin de pénaliser l'acte de discrimination est abrogée.

Chapitre 42

Entrée en vigueur

Art. 235. La présente loi entre en vigueur le 8 avril 2026.

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

- :: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
- :: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
- :: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.veroeenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	Minister van Justitie
Contactpersoon beleidscel (naam, e-mail, tel.)	Christophe Reineson, christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Overheidsdienst	FOD Justitie
Contactpersoon overheidsdienst (naam, e-mail, tel.)	Kris Decramer, kris.decramer@just.fgov.be , 02 542 79 21 en Anne-Marie Baldovin, anne-marie.baldovin@just.fgov.be , 02 542 67 30

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de geldende wetsbepalingen van Justitie met het Strafwetboek van 29 februari 2024 II	
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit ...), de beoogde doelen van uitvoering.	Dit voorontwerp van wet omvat de vereiste wetwijzigingen teneinde de bijzondere wetgeving die onder de bevoegdheid van Justitie valt af te stemmen op het Strafwetboek van 29 februari 2024.	
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja ☒ Nee	Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: --

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen:	Inspecteur van Financiën, akkoordbevinding minister van begroting, Raad van State

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en contactpersonen:	--

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's **3**, **10**, **11** en **21** worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de [handleiding](#) of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen hebt.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

↓ Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

↓ Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

[Elke persoon](#)

↓ Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

↓ Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

--

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

--

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

 Leg uit.

☒ Geen impact
Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

 Leg uit.

☒ Geen impact
Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

 Leg uit.

☒ Geen impact
Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

 Leg uit.

☒ Geen impact
Investerings .8.

Investerings in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuur), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringcijfer in procent van het bbbp.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

 Leg uit.

☒ Geen impact
Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

 Leg uit.

☒ Geen impact

KMO .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).

Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

[Alle bedrijven.](#)

↓ Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.
N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

--

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

--

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

↓ Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

a. [Huidige regelgeving](#)

b. [Regelgeving in ontwerp](#)

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot 4a.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a.

b.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a.

b.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

a.

b.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Energie .12.

Energemix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energietoegang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtkwaliteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SO _x , NO _x , NH ₃), fijn stof.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitats, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de		

ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protest bewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.									
1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: <table border="0"> <tr> <td>☐ voedselveiligheid</td> <td>☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)</td> </tr> <tr> <td>☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen</td> <td>☐ mobiliteit van personen</td> </tr> <tr> <td>☐ waardig werk</td> <td>☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)</td> </tr> <tr> <td>☐ lokale en internationale handel</td> <td>☐ vrede en veiligheid</td> </tr> </table> Indien er geen enkel ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom. ↓ Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2. 2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). Zie bijlage ↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3. 3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren? --		☐ voedselveiligheid	☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)	☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen	☐ mobiliteit van personen	☐ waardig werk	☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)	☐ lokale en internationale handel	☐ vrede en veiligheid
☐ voedselveiligheid	☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)								
☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen	☐ mobiliteit van personen								
☐ waardig werk	☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)								
☐ lokale en internationale handel	☐ vrede en veiligheid								

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

- :: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
- :: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
- :: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Ministre de la Justice
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Christophe Reineson , christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Administration compétente	SPF Justice
Contact administration (nom, email, tél.)	Kris Decramer , kris.decramer@just.fgov.be , 02 542 79 21 en Anne-Marie Baldovin, anne-marie.baldovin@just.fgov.be , 02 542 67 30

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Avant-projet de loi relatif à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024 II	
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	Cet avant-projet de loi comprend les modifications législatives nécessaires afin d'adapter la législation spéciale relevant de la compétence du ministère de la Justice au Code pénal du 29 février 2024.	
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui ☒ Non	Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : <u> </u>

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	Inspecteur de Finances, accord du Ministre du Budget, Conseil d'état

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence, organisations et personnes de référence :	<u> </u>

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes.
 Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème.
 S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs**, **expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et **indiquez** les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs.
 Pour les thèmes **3, 10, 11 et 21**, des questions plus approfondies sont posées.
 Consultez le [manuel](#) ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Toute personne](#)

Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

--

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

--

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabète et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact
Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact
Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact
Développement économique .7.

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact
Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact
Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?
 Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).
 Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Toute entreprise](#)

↓ Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.
 N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

↓ S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez
 --
4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez
 --
5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?
 --

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

↓ Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.
 S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

a. [réglementation actuelle*](#)b. [réglementation en projet**](#)

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux questions 2a à 4a.

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?
 a. b.
3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?
 a. b.
4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?
 a. b.
5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?
 --

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Ressources naturelles .16.

Gestion efficace des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées), altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, ...), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Autorités publiques .20.

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Cohérence des politiques en faveur du développement .21.

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.									
1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>☐ sécurité alimentaire</td> <td>☐ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)</td> </tr> <tr> <td>☐ santé et accès aux médicaments</td> <td>☐ mobilité des personnes</td> </tr> <tr> <td>☐ travail décent</td> <td>☐ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)</td> </tr> <tr> <td>☐ commerce local et international</td> <td>☐ paix et sécurité</td> </tr> </table> Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné.		☐ sécurité alimentaire	☐ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)	☐ santé et accès aux médicaments	☐ mobilité des personnes	☐ travail décent	☐ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)	☐ commerce local et international	☐ paix et sécurité
☐ sécurité alimentaire	☐ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)								
☐ santé et accès aux médicaments	☐ mobilité des personnes								
☐ travail décent	☐ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)								
☐ commerce local et international	☐ paix et sécurité								
--									
↓	S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2.								
2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel									
--									
↓	S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3.								
3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ?									
--									

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 78.200/1-2-4-16 VAN 10 OKTOBER 2025

Op 9 september 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Justitie, belast met Noordzee, verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende harmonisatie van de geldende wetsbepalingen van Justitie met het Strafwetboek van 29 februari 2024'.

Titel 1 en titel 2, hoofdstukken 16 en 42, zijn door de eerste kamer onderzocht op 30 september 2025. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Brecht STEEN.

Titel 1 en titel 2, hoofdstukken 1, 4 (artikelen 13 en 50 tot 76), 6, 11 tot 13, 19, 20, 24, 26, 28, 30, 33, 35 tot 37 en 39 tot 42, zijn door de tweede kamer onderzocht op 29 september 2025. De kamer was samengesteld uit Patrick RONVAUX, kamervoorzitter, Laurence VANCRAVEBECK en Michèle BELMESSIERI, staatsraden, Christian BEHRENDT en Jacques ENGLEBERT, assessoren, en Béatrice DRAPIER FACCO, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd, Clément PESESSE en Timo TALLGREN, adjunct-auditeurs.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Patrick RONVAUX.

Titel 1 en titel 2, hoofdstukken 15 en 42, zijn door de vierde kamer onderzocht op 1 oktober 2025. De kamer was samengesteld uit Bernard BLERO, kamervoorzitter, Géraldine ROSOUX en Dimitri YERNAULT, staatsraden, Christian BEHRENDT en Jacques ENGLEBERT, assessoren, en Charles-Henri VAN HOVE, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd, en Timo TALLGREN, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Géraldine ROSOUX.

Titel 1 en titel 2, hoofdstukken 2, 3, 4 (artikelen 14 tot 49), 5, 7 tot 10, 14, 17, 18, 21 tot 23, 25, 27, 29, 31, 32, 34, 38 en 42, zijn door de zestiende kamer onderzocht op 2 oktober 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D'ESPALLIER, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 78.200/1-2-4-16 DU 10 OCTOBRE 2025

Le 9 septembre 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de la Justice, chargée de la Mer du Nord, à communiquer un avis dans un délai de trente jours sur un avant-projet de loi 'relative à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024'.

Le titre 1er et le titre 2, chapitres 16 et 42, ont été examinés par la première chambre le 30 septembre 2025. La chambre était composée de Pierre LEFRANC, président de chambre, Brecht STEEN et Tim CORTHAUT, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Katrien DIDDEN, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Brecht STEEN.

Le titre 1er et le titre 2, chapitres 1er, 4 (articles 13 et 50 à 76), 6, 11 à 13, 19, 20, 24, 26, 28, 30, 33, 35 à 37 et 39 à 42, ont été examinés par la deuxième chambre le 29 septembre 2025. La chambre était composée de Patrick RONVAUX, président de chambre, Laurence VANCRAVEBECK et Michèle BELMESSIERI, conseillères d'État, Christian BEHRENDT et Jacques ENGLEBERT, assesseurs, et Béatrice DRAPIER FACCO, greffier.

Les rapports ont été présentés par Xavier DELGRANGE, premier auditeur chef de section, Clément PESESSE et Timo TALLGREN, auditeurs adjoints.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Patrick RONVAUX.

Le titre 1er et le titre 2, chapitres 15 et 42, ont été examinés par la quatrième chambre le 1er octobre 2025. La chambre était composée de Bernard BLERO, président de chambre, Géraldine ROSOUX et Dimitri YERNAULT, conseillers d'État, Christian BEHRENDT et Jacques ENGLEBERT, assesseurs, et Charles-Henri VAN HOVE, greffier.

Le rapport a été présenté par Xavier DELGRANGE, premier auditeur chef de section, et Timo TALLGREN, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Géraldine ROSOUX.

Le titre 1er et le titre 2, chapitres 2, 3, 4 (articles 14 à 49), 5, 7 à 10, 14, 17, 18, 21 à 23, 25, 27, 29, 31, 32, 34, 38 et 42, ont été examinés par la seizième chambre le 2 octobre 2025. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre f.f., Toon MOONEN et Annelies D'ESPALLIER, conseillers d'État, Jan VELAERS et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur, en Peter SCHOLLEN, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 oktober 2025.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten ‘op de Raad van State’, gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving zich, overeenkomstig artikel 84, § 3, van de gecoördineerde wetten, voornamelijk tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond[‡] en de vraag of de voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet beoogt in diverse wetten in het federale beleidsdomein justitie de nodige aanpassingen aan te brengen om deze in overeenstemming te brengen met het nieuwe Strafwetboek. De inwerkingtreding wordt vastgelegd op 8 april 2026, wat overeenstemt met de datum van inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek.¹

BEVOEGDHEID

1. Artikel 6 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 15 van de wet van 23 juni 1961 ‘betreffende het recht tot antwoord’, dat deel uitmaakt van hoofdstuk II van die wet over “Audiovisuele middelen”. Deze wijziging zal slechts gevolg kunnen hebben voor zover de betrokken bepaling nog tot de federale bevoegdheid behoort.

Naar aanleiding van het (inmiddels uitgevoerde) voornemen van de Vlaamse en de Duitstalige Gemeenschap om hoofdstuk II van de wet van 23 juni 1961 binnen hun bevoegdheidssfeer op te heffen en te vervangen door een eigen regeling van het recht van antwoord betreffende audiovisuele en auditieve media,² wees de Raad van State, afdeling Wetgeving, op het volgende:

[‡] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

¹ Het voorontwerp streeft derwijze eenzelfde doelstelling na als twee andere voorontwerpen die aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor advies werden voorgelegd: het voorontwerp van wet ‘houdende harmonisatie van de geldende wetsbepalingen van Justitie met het Strafwetboek van 29 februari 2024’ (78.062/16) en het voorontwerp van wet ‘houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024’ (78.195/16).

² Zie voor de opheffing van hoofdstuk II van de wet van 23 juni 1961 artikel 240 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’ en artikel 153 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 1 maart 2021 ‘über die Mediendienste und die Kinovorstellungen’.

Le rapport a été présenté par Katrien DIDDEN, auditeur, et Peter SCHOLLEN, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 10 octobre 2025.

*

Comme la demande d’avis est introduite sur la base de l’article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois ‘sur le Conseil d’État’, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite essentiellement son examen à la compétence de l’auteur de l’acte, au fondement juridique[‡] ainsi qu’à l’accomplissement des formalités prescrites, conformément à l’article 84, § 3, des lois coordonnées.

PORTÉE DE L’AVANT-PROJET

L’avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet d’apporter les adaptations nécessaires à diverses lois dans le domaine politique fédéral en matière de Justice, afin de mettre ces dernières en conformité avec le nouveau Code pénal. L’entrée en vigueur est fixée au 8 avril 2026, ce qui correspond à la date d’entrée en vigueur du nouveau Code pénal¹.

COMPÉTENCE

1. L’article 6 de l’avant-projet a pour objet de modifier l’article 15 de la loi du 23 juin 1961 ‘relative au droit de réponse’, qui fait partie du chapitre II de cette loi consacré à l’“audiovisuel”. Cette modification ne pourra aboutir que pour autant que la disposition concernée relève encore de la compétence fédérale.

Faisant suite à l’intention (entre-temps mise à exécution) des Communautés flamande et germanophone d’abroger le chapitre II de la loi du 23 juin 1961 dans leur sphère de compétences et de le remplacer par un régime propre du droit de réponse concernant les médias audiovisuels et sonores², le Conseil d’État, section de législation, a souligné ce qui suit:

[‡] S’agissant d’un avant-projet de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité aux normes supérieures.

¹ Ainsi, l’avant-projet vise un même objectif que deux autres avant-projets qui ont été soumis pour avis au Conseil d’État, section de législation: l’avant-projet de loi ‘relatif à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024’ (78.062/16) et l’avant-projet de loi ‘relatif à la mise en concordance de la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d’instruction criminelle et la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive avec le Code pénal du 29 février 2024’ (78.195/16).

² Voir, pour l’abrogation du chapitre II de la loi du 23 juin 1961, l’article 240 du décret de la Communauté flamande du 27 mars 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’ et l’article 153 du décret de la Communauté germanophone du 1er mars 2021 ‘über die Mediendienste und die Kinovorstellungen’.

“Wat het recht van antwoord betreft (...), kan worden herinnerd aan wat is opgemerkt in advies 44.986/1/V:

‘4.5. Volgens een arrest nr. 14/91 van het Grondwettelijk Hof van 28 mei 1991 behoren de regels inzake het recht van antwoord op radio en televisie, zoals vastgelegd bij federale wet, niet tot het bevoegdheidsterrein van de gemeenschaps-wetgever inzake de radio en televisie.

Anders dan wat de zo-even besproken aangelegenheid van de tabaksreclame en aanverwante aangelegenheden betreft, meent de afdeling wetgeving van de Raad van State dat er reden is om aan te nemen in het licht van latere rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake grondrechten, dat het recht van antwoord niet als een op zich staande aangelegenheid moet worden beschouwd. Voor zijn omstandige redenering verwijst de Raad naar zijn advies nr. 30.993/AV/3 van 14 januari 2003 over een voorstel van decreet ‘houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht van antwoord en een recht van mededeling ten aanzien van radio en televisie’³. De Raad erkent evenwel dat het aan het Grondwettelijk Hof zelf toekomt om uitsluitsel te geven over de vraag of de leer van zijn arrest nr. 14/91 van 28 mei 1991, bekeken in het licht van zijn latere rechtspraak inzake grondrechten, nog actueel is. Het Grondwettelijk Hof heeft zich sinds het advies nr. 30.993/AV/3 van de Raad van State, afdeling wetgeving, nog niet kunnen buigen over deze kwestie naar aanleiding van een beroep tot nietigverklaring of een prejudiciële vraag.⁴

Het Grondwettelijk Hof heeft zich nog steeds niet kunnen buigen over deze kwestie.⁵

Ervan uitgaande dat het recht van antwoord niet als een op zich staande aangelegenheid beschouwd moet worden, behoort artikel 15 van de wet van 23 juni 1961 tot de aangelegenheid van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten in de zin van artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, waarvoor de federale overheid, geleid op artikel 127 van de Grondwet, enkel nog bevoegd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, althans voor zover het niet gaat om instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot hetzij de Vlaamse Gemeenschap, hetzij de Franse Gemeenschap. De ontworpen wijziging van dat artikel 15 zal dan ook enkel binnen die bevoegdheidsfeer uitwerking kunnen krijgen.

2.1. Artikel 8 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 36bis, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 ‘betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade’.

³ Voetnoot 20 van het aangehaalde advies: Voetnoot 19 uit het aangehaalde advies: [Parl. St., VI. Parl. 1999, nr. 52/2, 3-24.]

⁴ Voetnoot 21 van het aangehaalde advies: Adv.RvS 44.986/1/V van 10 september 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’, punt 4.5, *l.c.*, 161-162.

⁵ Adv.RvS 68.213/3 van 16 december 2020 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 1 maart 2021 ‘über die Mediendienste und die Kinovorstellungen’, opmerking 18 (*P arl.St. D.Parl. 2020-21*, nr. 123/1).

“Wat het recht van antwoord betreft (...), kan worden herinnerd aan wat is opgemerkt in advies 44.986/1/V:

‘4.5. Volgens een arrest nr. 14/91 van het Grondwettelijk Hof van 28 mei 1991 behoren de regels inzake het recht van antwoord op radio en televisie, zoals vastgelegd bij federale wet, niet tot het bevoegdheidsterrein van de gemeenschaps-wetgever inzake de radio en televisie.

Anders dan wat de zo-even besproken aangelegenheid van de tabaksreclame en aanverwante aangelegenheden betreft, meent de afdeling wetgeving van de Raad van State dat er reden is om aan te nemen in het licht van latere rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake grondrechten, dat het recht van antwoord niet als een op zich staande aangelegenheid moet worden beschouwd. Voor zijn omstandige redenering verwijst de Raad naar zijn advies nr. 30.993/AV/3 van 14 januari 2003 over een voorstel van decreet ‘houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht van antwoord en een recht van mededeling ten aanzien van radio en televisie’³. De Raad erkent evenwel dat het aan het Grondwettelijk Hof zelf toekomt om uitsluitsel te geven over de vraag of de leer van zijn arrest nr. 14/91 van 28 mei 1991, bekeken in het licht van zijn latere rechtspraak inzake grondrechten, nog actueel is. Het Grondwettelijk Hof heeft zich sinds het advies nr. 30.993/AV/3 van de Raad van State, afdeling wetgeving, nog niet kunnen buigen over deze kwestie naar aanleiding van een beroep tot nietigverklaring of een prejudiciële vraag.⁴

Het Grondwettelijk Hof heeft zich nog steeds niet kunnen buigen over deze kwestie.⁵

Partant du principe que le droit de réponse ne doit pas être considéré comme une matière autonome, l'article 15 de la loi du 23 juin 1961 relève des services de médias audiovisuels et sonores au sens de l'article 4, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 ‘de réformes institutionnelles’, pour lesquels, eu égard à l'article 127 de la Constitution, l'autorité fédérale n'est plus compétente que dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale, du moins pour autant qu'il ne s'agisse pas d'institutions qui, en raison de leurs activités, doivent être considérées comme appartenant exclusivement soit à la Communauté flamande, soit à la Communauté française. La modification en projet de cet article 15 ne pourra dès lors produire ses effets que dans cette sphère de compétences.

2.1. L'article 8 de l'avant-projet de loi entend modifier l'article 36bis, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 ‘relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait’.

³ Note de bas de page 20 de l'avis cité: Voetnoot 19 uit het aangehaalde advies: [Parl. St., VI. Parl. 1999, nr. 52/2, 3-24.]

⁴ Note de bas de page 21 de l'avis cité: Adv. RvS 44.986/1/V van 10 september 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’, punt 4.5, *l.c.*, 161-162.

⁵ Avis 68.213/3 donné le 16 décembre 2020 sur l'avant-projet devenu le décret du 1er mars 2021 ‘über die Mediendienste und die Kinovorstellungen’, observation 18 (*Doc. parl., Parl. Comm. germ., 2020-21*, n° 123/1).

Artikel 36*bis*, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 werd opgeheven bij decreet respectievelijk bij ordonnantie door de bevoegde gemeenschappen respectievelijk de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.⁶ De inhoud van artikel 36*bis*, eerste lid, werd overgenomen in de desbetreffende decreten en ordonnantie.

2.2. Artikel 11 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 52*quater*, tweede lid, van de wet van 8 april 1965, dat betrekking heeft op de voorwaarden voor een plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling als voorlopige maatregel. Artikel 52*quater*, tweede lid, van de wet van 8 april 1965 werd bij decreet van de bevoegde gemeenschappen en bij ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie opgeheven.⁷

Artikel 12 van het voorontwerp strekt tot wijziging van de tweede zin van artikel 61, eerste lid, van de wet van 8 april 1965, op grond waarvan ten aanzien van de persoon die een als misdrijf omschreven feit gepleegd heeft, de bijzondere verbeurdverklaring kan worden uitgesproken. Artikel 61, eerste lid, van de wet van 8 april 1965 werd bij decreet van bepaalde bevoegde gemeenschappen gewijzigd.⁸

Sedert de zesde staatshervorming omvat de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake jeugdbescherming immers de bevoegdheid inzake “de opgave van de maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd”.⁹

2.3. Het is voor de federale wetgever niet meer mogelijk om artikel 36*bis*, eerste lid, 2°; artikel 52*quater*, tweede lid, en artikel 61, eerste lid, tweede zin, van de wet van 8 april 1965 te wijzigen.

De artikelen 8, 11 en 12 van het voorontwerp kunnen geen doorgang vinden. Het komt de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie toe om

L'article 36*bis*, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 a été abrogé respectivement par décret et par ordonnance respectivement des communautés compétentes et de la Commission communautaire commune⁶. Le contenu de l'article 36*bis*, alinéa 1er, a été reproduit dans les décrets et l'ordonnance concernés.

2.2. L'article 11 de l'avant-projet vise à modifier l'article 52*quater*, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965, qui concerne les conditions pour un placement dans un régime éducatif fermé à titre de mesure provisoire. L'article 52*quater*, alinéa 2, de la loi du 8 avril 1965 a été abrogé par décret des communautés compétentes et par ordonnance de la Commission communautaire commune⁷.

L'article 12 de l'avant-projet vise à modifier la deuxième phrase de l'article 61, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965, en vertu de laquelle la confiscation spéciale peut être prononcée à l'égard de la personne ayant commis un fait qualifié infraction. L'article 61, alinéa 1er, de la loi du 8 avril 1965 a été modifié par décret de certaines communautés compétentes⁸.

Depuis la sixième réforme de l'État, la compétence des communautés en matière de protection de la jeunesse comporte en effet la compétence en ce qui concerne “la détermination des mesures qui peuvent être prises à l'égard des mineurs ayant commis un fait qualifié d'infraction”⁹.

2.3. Il n'est plus possible pour le législateur fédéral de modifier l'article 36*bis*, alinéa 1er, 2°, l'article 52*quater*, alinéa 2, ni l'article 61, alinéa 1er, deuxième phrase, de la loi du 8 avril 1965.

Les articles 8, 11 et 12 de l'avant-projet ne peuvent donc se concrétiser. Il appartient aux Communautés et à la Commission communautaire commune d'apporter dans leurs régimes

⁶ Zie artikel 49, 1°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 15 februari 2019 ‘betreffende het jeugddelinquentierecht’; artikel 184, 3°, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 18 januari 2018 ‘portant le code de la prévention, de l'Aide à la jeunesse et de la protection de la Jeunesse’; artikel 127, 1, van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 november 2023 ‘über die Jugendhilfe und den Jugendschutz’. Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is de opheffing nog niet in werking getreden: zie de artikelen 93, 3°, en 95 van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 16 mei 2019 ‘betreffende de jeugdhulpverlening en jeugdbescherming’.

⁷ Zie artikel 66, 1°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 15 februari 2019; artikel 184, 22°, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 18 januari 2018; artikel 150 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 november 2023. Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is de opheffing nog niet in werking getreden: zie de artikelen 93, 17°, en 95 van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 16 mei 2019.

⁸ Zie artikel 73 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 15 februari 2019 en artikel 157 van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 november 2023.

⁹ Zie artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd bij artikel 9, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’.

⁶ Voir l'article 49, 1°, du décret de la Communauté flamande du 15 février 2019 ‘betreffende het jeugddelinquentierecht’; l'article 184, 3°, du décret de la Communauté française du 18 janvier 2018 ‘portant le code de la prévention, de l'Aide à la jeunesse et de la protection de la Jeunesse’; l'article 127, 1°, du décret de la Communauté germanophone du 13 novembre 2023 ‘über die Jugendhilfe und den Jugendschutz’. Pour la région bilingue de Bruxelles-Capitale, l'abrogation n'est pas encore entrée en vigueur: voir les articles 93, 3°, et 95 de l'ordonnance de la Commission communautaire commune du 16 mai 2019 ‘relative à l'aide et à la protection de la jeunesse’.

⁷ Voir l'article 66, 1°, du décret de la Communauté flamande du 15 février 2019; l'article 184, 22°, du décret de la Communauté française du 18 janvier 2018; l'article 150 du décret de la Communauté germanophone du 13 novembre 2023. Pour la région bilingue de Bruxelles-Capitale, l'abrogation n'est pas encore entrée en vigueur: voir les articles 93, 17°, et 95 de l'ordonnance de la Commission communautaire commune du 16 mai 2019.

⁸ Voir l'article 73 du décret de la Communauté flamande du 15 février 2019 et l'article 157 du décret de la Communauté germanophone du 13 novembre 2023.

⁹ Voir l'article 5, § 1er, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980, modifiée par l'article 9, 2°, de la loi spéciale du 6 janvier 2014 ‘relative à la Sixième Réforme de l'État’.

in hun desbetreffende regelingen de nodige aanpassingen aan het nieuwe Strafwetboek door te voeren.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Het voorontwerp bevat verscheidene wijzigingsbepalingen die dezelfde inhoud hebben als wijzigingsbepalingen die eerder reeds werden opgenomen in de wetten van 29 februari 2024 'tot invoering van boek I [resp. II] van het Strafwetboek'.¹⁰

Deze wijzigingsbepalingen worden echter opgeheven bij het voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek', dat aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor advies werd voorgelegd onder het rolnummer 77.988/16.¹¹

Er dient over te worden gewaakt dat de inwerkingtreding van de vermelde teksten op elkaar is afgestemd. De opheffing, en dus de verwijdering uit de wetten van 29 februari 2024, moet plaatsvinden op een datum vóór 8 april 2026. Het zou evenwel de coherentie en de begrijpelijkheid ten goede komen om de opheffing van de betreffende bepalingen op te nemen in de voorontwerpen die voorts ook de verdere wijzigingen bevatten.

2. Artikel 55, 2°, van het voorontwerp strekt ertoe de verwijzing naar de straf "bedoeld in artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens" te vervangen door een verwijzing naar "een straf van niveau 1". In tegenstelling tot artikel 227 van de wet van 30 juli 2018, waarin alleen geldboetes als straf werd opgelegd, kan een strafrechtelijke straf van niveau 1 ook andere straffen omvatten dan een geldboete (werkstraf, probatiestraf, enz.; zie de artikelen 36 en 38 *in fine* van het nieuwe Strafwetboek). De

correspondants les adaptations nécessaires au nouveau Code pénal.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJET

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

1. L'avant-projet contient différentes dispositions modificatives ayant le même contenu que des dispositions modificatives qui ont déjà été insérées précédemment dans les lois du 29 février 2024 'introduisant le livre Ier [resp. II] du Code pénal'.¹⁰

Ces dispositions modificatives ont toutefois été abrogées par l'avant-projet de loi 'modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal', qui a été soumis pour avis au Conseil d'État, section de législation, sous le numéro de rôle 77.988/16.¹¹

Il sera veillé à ce que l'entrée en vigueur des textes mentionnés soit harmonisée. L'abrogation et, partant, la suppression de ces dispositions modificatives des lois du 29 février 2024 doit avoir lieu à une date antérieure au 8 avril 2026. Toutefois, l'insertion de l'abrogation des dispositions concernées dans les avant-projets qui contiennent par ailleurs également les autres modifications permettrait d'améliorer la cohérence et l'intelligibilité du texte.

2. L'article 55, 2°, de l'avant-projet vise à remplacer la référence à la peine "visée à l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel" par une référence à "une peine de niveau 1". Contrairement à l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018, qui ne visait que l'amende comme peine, une sanction pénale de niveau 1 peut également consister en d'autres peines qu'une peine d'amende (peine de travail, peine de probation, etc., voir les articles 36 et 38 *in fine* du nouveau Code pénal). L'auteur

¹⁰ Vgl. in dat opzicht artikel 15 van het voorontwerp en artikel 72 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'; artikel 17 van het voorontwerp en artikel 16 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek I van het Strafwetboek'; artikel 23 van het voorontwerp en artikel 73 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'; artikel 24 van het voorontwerp en artikel 74 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'; artikel 25 van het voorontwerp en artikel 75 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'; artikel 33, 2°, van het voorontwerp en artikel 76 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'; artikel 35 van het voorontwerp en artikel 77 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'; artikel 41 van het voorontwerp en artikel 78 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'; artikel 47 van het voorontwerp en artikel 80 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'.

¹¹ Zie adv. RvS 77.988/16 van 7 oktober 2025 over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek', opmerkingen 3 en 29.

¹⁰ Comparer à cet égard l'article 15 de l'avant-projet et l'article 72 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'; l'article 17 de l'avant-projet et l'article 16 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre Ier du Code pénal'; l'article 23 de l'avant-projet et l'article 73 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'; l'article 24 de l'avant-projet et l'article 74 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'; l'article 25 de l'avant-projet et l'article 75 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'; l'article 33, 2°, de l'avant-projet et l'article 76 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'; l'article 35 de l'avant-projet et l'article 77 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'; l'article 41 de l'avant-projet l'article 78 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'; l'article 47 de l'avant-projet et l'article 80 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal'.

¹¹ Voir l'avis 77.988/16 donné le 7 octobre 2025 sur un avant-projet de loi 'modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal', observations 3 et 29.

steller van het voorontwerp moet erop toezien dat de mogelijkheid om die andere straffen op te leggen wordt uitgesloten, zo dat de bedoeling is.

Dezelfde opmerking geldt, *mutatis mutandis*, voor de artikelen 55, 3°, 62, 63, 68, 69, 72, 1° en 2°, 91, 107, 108, 109, 110, 112, 113, 114, 115, 117, 1°, 118, 123, 128, 129, 140, 141, 164, 1°, 176, 177, 178, 180, 181, 186, 189, 1°, 192, 1°, 194, 1°, 195, 1°, 196, 1°, 200, 1°, 3°, 5° en 7° van het voorontwerp.

3. Door bestaande straffen af te stemmen op de nieuwe strafschalen waarin voorzien wordt in het nieuwe Strafwetboek, worden in verschillende bepalingen van het voorontwerp straffen van niveau 1 vastgelegd die geldboetes omvatten waarvan het bedrag (soms aanzienlijk) hoger ligt dan het bedrag vastgelegd bij de artikelen 36 en 38 van het nieuwe Strafwetboek. Hetzelfde geldt voor een aantal bepalingen waarin straffen van niveau 2 worden vastgelegd in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek.

Bij het onderzoek van het voorontwerp van “Strafwetboek – Boek I” heeft de afdeling Wetgeving in advies 60.893/3 van 27 maart 2017 de volgende opmerking geformuleerd:

“239. Gevraagd naar de gevolgen van het nieuwe Boek 1 van het Strafwetboek op de opcentiemen, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

‘In Boek II Sw. zullen de bijkomende straffen – tenzij de invulling al voor zich spreekt in Boek I Sw. – per misdrijf verder worden verijnd, uiteraard ook wat het maximum betreft. De opdecimen – die dan zouden moeten gelden voor de geldboeten – zouden in de eerste fase van de inwerkingtreding niet toepasselijk zijn, daar het de intentie is van de wetgever om de opdecimen op 0 te zetten. Bij de bepaling van de bedragen werd hiermee rekening gehouden. Dit neemt niet weg dat na verloop van tijd de bedragen kunnen worden aangepast aan nieuw te bepalen opdecimen.’

De wet van 5 maart 1952 ‘betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten’ zal dan dienen te worden aangepast.”

Die wijziging is vooralsnog niet aangebracht. In zoverre de bedragen waarvan sprake is in het voorontwerp verhoogd

de l'avant-projet veillera à exclure la possibilité d'infliger ces autres peines si telle est l'intention poursuivie.

La même observation vaut, *mutatis mutandis*, pour les articles 55, 3°, 62, 63, 68, 69, 72, 1° et 2°, 91, 107, 108, 109, 110, 112, 113, 114, 115, 117, 1°, 118, 123, 128, 129, 140, 141, 164, 1°, 176, 177, 178, 180, 181, 186, 189, 1°, 192, 1°, 194, 1°, 195, 1°, 196, 1°, 200, 1°, 3°, 5° et 7°, de l'avant-projet.

3. En adaptant des peines existantes à la nouvelle échelle des peines prévue par le nouveau Code pénal, de nombreuses dispositions de l'avant-projet fixent des peines de niveau 1 pour lesquelles le montant de l'amende est supérieur, parfois significativement, aux montants fixés par les articles 36 et 38 du nouveau Code pénal. Il en est de même pour certaines dispositions qui fixent des peines de niveau 2 par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal.

Lors de l'examen de l'avant-projet de “Code Pénal - Livre Premier”, la section de législation, dans son avis 60.893/3 du 27 mars 2017, a formulé l'observation suivante:

“239. Interrogé sur les effets du nouveau Livre 1er du Code pénal sur les centimes additionnels, le délégué a déclaré ce qui suit:

‘In Boek II Sw. zullen de bijkomende straffen – tenzij de invulling al voor zich spreekt in Boek I Sw. – per misdrijf verder worden verijnd, uiteraard ook wat het maximum betreft. De opdecimen – die dan zouden moeten gelden voor de geldboeten – zouden in de eerste fase van de inwerkingtreding niet toepasselijk zijn, daar het de intentie is van de wetgever om de opdecimen op 0 te zetten. Bij de bepaling van de bedragen werd hiermee rekening gehouden. Dit neemt niet weg dat na verloop van tijd de bedragen kunnen worden aangepast aan nieuw te bepalen opdecimen.’

Il conviendra dès lors d'adapter la loi du 5 mars 1952 ‘relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales’.

Cette modification n'est pas intervenue à ce jour. La même observation doit dès lors être réitérée, sous peine de mettre

zouden worden met opdecimen, moet dezelfde opmerking derhalve opnieuw worden geformuleerd, zo niet zou het beginsel van de evenredigheid van de straffen¹² in het gedrang komen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Titel 1 – Algemene bepaling

Bij deze titel zijn geen opmerkingen te maken.

Titel 2 – Wijzigingsbepalingen

Hoofdstuk 1 – Wijzigingen van de wet van 2 maart 1954 tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten

Artikelen 2 tot 4

In de memorie van toelichting staat het volgende:

“In het belang van coherentie en eenvoud wordt voorgesteld de wijzigings- en opheffingsbepalingen in de wetten van 29 februari 2024, die de boeken I en II van het Strafwetboek invoeren, op te heffen en deze bepalingen samen te voegen in dit wetsontwerp. Gezien de omvang en technische aard van deze herziening, zal dit ontwerp zich uitsluitend richten op de wetboeken en bijzondere wetgevingen die onder de bevoegdheid van de minister van Justitie vallen.”

Bij het lezen van het voorontwerp blijkt evenwel dat niet wordt voorzien in de opheffing van de bepaling die reeds strekt tot de opheffing van artikel 1, tweede lid, de artikelen 2 en 3 en de artikelen 4 en 5 van de wet van 2 maart 1954 ‘tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten’ (namelijk artikel 118, 12°, van de wet van 29 februari 2024 ‘tot invoering van boek II van het Strafwetboek’).

Ter wille van de rechtszekerheid en om te vermijden dat er in de rechtsorde twee bepalingen blijven bestaan die eenzelfde bepaling opheffen, verdient het aanbeveling om in het

¹² Zie in verband met dat beginsel, inzonderheid advies 60.893/3 (opmerking 12) en advies 74.284/3 van 5 oktober 2022 over een voorontwerp van wet “betreffende de strafrechtelijke en administratieve sancties betreffende de inbreuken op sommige bepalingen van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, van de wet van [11 juli 2023] betreffende het vervoer van waterstof door middel van leidingen en van hun uitvoeringsbesluiten” (opmerking 25.3: “Het Grondwettelijk Hof merkte op dat, niettegenstaande de ‘beoordeling van de ernst van een misdrijf en van de strengheid waarmee het misdrijf kan worden bestraft, (...) tot de beoordelingsbevoegdheid van de wetgever [behoort]”, het Hof bij de vraag naar de evenredigheid van de ingevoerde strafsancities een beoordeling vormt van ‘die gevallen waar de keuze van de wetgever leidt tot een kennelijk onredelijk verschil in behandeling tussen vergelijkbare misdrijven, of tot onevenredige gevolgen, gelet op de door de wetgever nagestreefde doelstellingen’ (...).”

à mal le principe de proportionnalité des peines¹², en ce que les montants prévus dans l’avant-projet seraient majorés de décimes additionnels.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

TITRE 1er – DISPOSITION GÉNÉRALE

Ce titre n’appelle aucune observation.

TITRE 2 – DISPOSITIONS MODIFICATIVES

Chapitre 1er – Modifications de la loi du 2 mars 1954 tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution

Articles 2 à 4

L’exposé des motifs indique:

“Dans un souci de cohérence et de simplicité, il est dès lors proposé d’abroger les dispositions modificatives et abrogatoires contenues dans les lois du 29 février 2024 introduisant les livres Ier et II du Code pénal et de regrouper ces dispositions au sein de ce projet de loi. Compte tenu de l’ampleur et de la technicité de cette révision, ce projet se concentrera uniquement sur les codes et législations particulières relevant de la compétence de la ministre de la Justice”.

À la lecture de l’avant-projet, il n’est néanmoins pas prévu d’abroger la disposition abrogeant déjà l’article 1er, alinéa 2, les articles 2 et 3, ainsi que les articles 4 et 5 de la loi du 2 mars 1954 ‘tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution’ (étant l’article 118, 12°, de la loi du 29 février 2024 ‘introduisant le livre II du Code pénal’).

À des fins de sécurité juridique et pour que ne subsistent pas dans l’ordre juridique deux dispositions abrogeant une disposition identique, il conviendra de prévoir une disposition

¹² Sur ce principe, voir notamment l’avis 60.893/3 (observation 12) et l’avis 74.284/3 donné le 5 octobre 2022 sur un avant-projet de loi “relative aux sanctions pénales et administratives concernant les infractions à certaines dispositions de la loi du 29 avril 1999 relative à l’organisation du marché de l’électricité, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisation, de la loi du [11 juillet 2023] relatif au transport d’hydrogène par canalisations et de leurs arrêtés d’exécution” (observation 25.3: “La Cour constitutionnelle a observé que, bien que l’appréciation de la gravité d’une infraction et de la sévérité avec laquelle l’infraction peut être punie relève du pouvoir d’appréciation du législateur”, en s’interrogeant sur la proportionnalité des sanctions pénales instaurées, elle apprécie les ‘cas dans lesquels le choix du législateur aboutit à traiter de manière manifestement déraisonnable des infractions comparables ou à produire des effets disproportionnés, eu égard aux objectifs poursuivis par le législateur’ (...).”

voorontwerp te voorzien in een bepaling die strekt tot opheffing van artikel 118, 12°, van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek II van het Strafwetboek'.

Hoofdstuk 2 – Wijzigingen van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord

OPSCHRIFT

In de Franse tekst van het opschrift van hoofdstuk 2 van het voorontwerp, en in de inleidende zin van artikel 5 van het voorontwerp, ontbreekt het woord "relative" tussen de woorden "1961" en "au".

DISPOSITIEF

Artikel 5

1. In de Franse tekst van artikel 5, 3°, van het voorontwerp moet het woord "une" mee worden opgenomen vooraan in de te vervangen woordgroep en het woord "un" toegevoegd worden vooraan de ter vervanging ontworpen woordgroep.

2. Het strekt tot aanbeveling van de gelegenheid gebruik te maken om niet alleen in de memorie van toelichting, maar ook in artikel 5, derde lid, van de wet van 23 juni 1961 'betreffende het recht tot antwoord' te verduidelijken aan wie het "bedrag" waarover artikel 5, 3°, van het voorontwerp spreekt, betaald dient te worden, namelijk aan de titularis van het recht van antwoord.

Hoofdstuk 3 – Wijzigingen van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

Artikel 7

De vermelding "modifié par la loi du 31 mars 1987," in de Franse tekst van artikel 7 van het voorontwerp, dient te worden weggelaten, vermits deze wet geen wijziging heeft aangebracht aan artikel 32, eerste lid, 1°, van de wet van 8 april 1965.

Artikel 10

1. In de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 10 van het voorontwerp ontbreekt de vermelding "van dezelfde wet" na "artikel 51, § 2,".

2. Vermits het woord "geldboete" tweemaal voorkomt in de tekst van artikel 51, § 2, vierde lid, van de wet van 8 april 1965, wordt in artikel 10, 3°, van het voorontwerp het best verduidelijkt dat dit woord in beide gevallen vervangen wordt. In de Nederlandse tekst van artikel 10, 3°, van het voorontwerp kan dat door gewoon het woord "telkens" toe te voegen, in de Franse tekst dient ermee rekening te worden gehouden dat bij de vervanging van de tweede vermelding van het woord "amende" in artikel 51, § 2, vierde lid, van de wet van 8 april 1965 ook het lidwoord zal moeten worden gewijzigd.

abrogeant l'article 118, 12°, de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre II du Code pénal' dans l'avant-projet.

Chapitre 2 – Modifications de la loi du 23 juin 1961 [relative] au droit de réponse

INTITULÉ

Dans la version française de l'intitulé du chapitre 2 de l'avant-projet ainsi que dans la phrase liminaire de l'article 5 de l'avant-projet, le mot "relative" fait défaut entre les mots "1961" et "au".

DISPOSITIF

Article 5

1. Dans la version française de l'article 5, 3°, de l'avant-projet, il convient d'insérer le mot "une" au début du groupe de mots à remplacer et d'ajouter le mot "un" au début du groupe de mots en projet prévu en remplacement.

2. Il est recommandé de mettre l'occasion à profit pour préciser, non seulement dans l'exposé des motifs, mais aussi à l'article 5, alinéa 3, de la loi du 23 juin 1961 'relative au droit de réponse', à qui le "montant" dont il est question à l'article 5, 3°, de l'avant-projet, doit être payé, à savoir au titulaire du droit de réponse.

Chapitre 3 – Modifications de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

Article 7

La mention "modifié par la loi du 31 mars 1987" dans la version française de l'article 7 de l'avant-projet doit être omise, dès lors que cette loi n'a pas modifié l'article 32, alinéa 1er, 1°, de la loi du 8 avril 1965.

Article 10

1. Dans la version néerlandaise de la phrase liminaire de l'article 10 de l'avant-projet, la mention "van dezelfde wet" fait défaut après "artikel 51, § 2,".

2. Dès lors que le mot "amende" apparaît deux fois dans le texte de l'article 51, § 2, alinéa 4, de la loi du 8 avril 1965, mieux vaut préciser, à l'article 10, 3°, de l'avant-projet, que ce mot est remplacé dans les deux cas. C'est possible en ajoutant simplement le mot "telkens" dans la version néerlandaise de l'article 10, 3°, de l'avant-projet, alors que dans la version française, il faut tenir compte du fait que le remplacement de la deuxième mention du mot "amende" à l'article 51, § 2, alinéa 4, de la loi du 8 avril 1965 implique également de modifier le déterminant.

Hoofdstuk 4 – Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Algemeen

In de memorie van toelichting wordt, onder punt 3.2 van de algemene toelichting, verduidelijkt dat de termen “politiestrafen”, “correctioneel” en “crimineel” verdwijnen, behalve wanneer ze verwijzen naar een gerecht. Aldus wordt de uitdrukking “correctionele zaken” in verschillende artikelen van deel II van het Gerechtelijk Wetboek over de “Rechterlijke organisatie” vervangen door de notie “strafzaken” (zie de artikelen 18, 20 en 38 van het voorontwerp).

Hierbij wordt er blijkbaar van uitgegaan dat de afbakenende functie van dat begrip ten opzichte van de vroegere “criminele zaken” in de betrokken bepalingen over de betrokken rechtscolleges niet meer nodig is, vermits dit reeds volgt uit de bepalingen die de bevoegdheid van de betrokken rechtscolleges afbakenen.

In dat opzicht rijst evenwel de vraag waarom de uitdrukking “correctionele zaken” niet ook vervangen wordt door “strafzaken” in artikel 76, § 1, eerste lid, en artikel 79, laatste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (over de “kamers voor correctionele zaken” in de rechtbank van eerste aanleg), en de artikelen 101, § 1, eerste lid, en 162, § 2, vijfde lid, eerste streepje (over de “kamers voor correctionele zaken” in het hof van beroep). Het feit dat de naam “correctionele rechtbank” behouden blijft, neemt immers niet weg dat de kamers die samen deze rechtbank vormen, zich niet meer zullen bezighouden met “correctionele zaken”.

Aan de gemachtigde werd gevraagd of het niet logischer zou zijn om te spreken van kamers “voor strafzaken” binnen de rechtbank van eerste aanleg, die samen de correctionele rechtbank vormen, waarbij uit de relevante bepalingen van het Wetboek van Strafvordering volgt dat de bedoelde strafzaken niet deze zullen zijn die tot de bevoegdheid van het hof van assisen behoren. Ook werd gevraagd of het verwant begrip “correctionele kamer(s)” dat een aantal keren gebruikt wordt in deel II van het Gerechtelijk Wetboek, niet beter zou worden vervangen door bijvoorbeeld “strafkamer(s)”, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Dit wordt beter ongewijzigd gelaten in deze uitdrukking van ‘correctionele zaken’ omdat er nog altijd sprake is van een ‘correctionele rechtbank’. De experts van de Commissie tot hervorming van het Strafrecht zijn hierover bevestigd en stonden ook het behoud van de terminologie voor.”

De wetgever zal zich erover moeten beraden welke terminologische keuze het beste tegemoetkomt aan de nood aan duidelijkheid en de coherentie.

Chapitre 4 – Modifications du Code judiciaire

Généralités

Le point 3.2 de l'exposé général dans l'exposé des motifs précise que les termes de “peines de police”, “correctionnel” et “criminel” disparaissent, sauf lorsqu'ils se réfèrent à une juridiction. Ainsi, les expressions “en matière correctionnelle” et “affaires correctionnelles” dans plusieurs articles de la partie II du Code judiciaire sur l’“organisation judiciaire” sont remplacées par les notions de “en matière pénale” et “affaires pénales” (voir les articles 18, 20 et 38 de l'avant-projet).

Il semble que l'on parte ici du principe que la fonction délimitatrice de cette notion par rapport aux anciennes “affaires pénales” dans les dispositions en question relatives aux juridictions concernées n'est plus nécessaire, étant donné que cela découle déjà des dispositions qui délimitent la compétence des juridictions concernées.

À cet égard, on peut toutefois se demander pourquoi le mot “correctionnelles” (l'expression “correctionele zaken” en néerlandais) n'est pas également remplacé par le mot “pénales” (“strafzaken” en néerlandais) à l'article 76, § 1er, alinéa 1er, et à l'article 79, dernier alinéa, du Code judiciaire (concernant les “chambres correctionnelles” – “kamers voor correctionele zaken” en néerlandais – du tribunal de première instance) ainsi qu'aux articles 101, § 1er, alinéa 1er, et 162, § 2, alinéa 5, premier tiret (concernant les “chambres correctionnelles” – “kamers voor correctionele zaken” en néerlandais – de la cour d'appel). Le fait que la dénomination “tribunal correctionnel” soit conservée n'empêche en effet pas que les chambres qui composent ce tribunal ne traiteront plus d’“affaires correctionnelles”.

Il a été demandé au délégué s'il ne serait pas plus logique d'employer l'expression chambres “pénales” au sein du tribunal de première instance, qui forment ensemble le tribunal correctionnel, dès lors qu'il découle des dispositions pertinentes du Code d'instruction criminelle que les affaires pénales visées ne seront pas celles relevant de la compétence de la Cour d'assises. En outre, à la question de savoir s'il ne vaudrait pas mieux remplacer la notion apparentée de “chambres correctionnelles”, utilisée à plusieurs reprises dans la partie II du Code judiciaire, par la notion de “chambres pénales”, par exemple, le délégué a répondu comme suit:

“Dit wordt beter ongewijzigd gelaten in deze uitdrukking van ‘correctionele zaken’ omdat er nog altijd sprake is van een ‘correctionele rechtbank’. De experts van de Commissie tot hervorming van het Strafrecht zijn hierover bevestigd en stonden ook het behoud van de terminologie voor”.

Le législateur devra examiner quel choix terminologique rencontre le mieux la nécessité de clarté et de cohérence.

DISPOSITIEFArtikel 13

Paragraaf 4 van artikel 32^{quater}/2 is niet gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, noch bij de wet van 28 november 2021. De verwijzing naar die wetten moet dan ook weggelaten worden.

Artikel 14

In de inleidende zin van artikel 14 van het voorontwerp, dat strekt tot wijziging van artikel 76, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek, moet niet verwezen worden naar de wet van 8 mei 2014, vermits deze wet niet rechtstreeks dat artikel, maar wel de wijzigingswet van 30 juli 2013 gewijzigd heeft.

Artikel 15

Vermits in de inleidende zin van artikel 15 van het voorontwerp als te wijzigen bepaling een specifiek onderdeel van artikel 79 van het Gerechtelijk Wetboek genoemd wordt, met name het tweede en vierde lid, moet niet de wetshistoriek van dat artikel in zijn geheel, maar die van dat specifieke onderdeel dat “ingevoegd werd bij wet van 27 december 2005”, vermeld worden.

Artikel 16

In de Nederlandse tekst van artikel 16, 2°, van het voorontwerp dient de te vervangen woordgroep te beginnen met het woord “een” in plaats van “en”, en dient het woord “van” vooraan de ter vervanging ontworpen woordgroep te worden weggelaten.

Artikel 32

1. Zoals correct aangegeven wordt in de memorie van toelichting, dient in de ontworpen woordgroep die zal worden ingevoegd in artikel 259bis-1, § 1, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek te worden gesproken over de artikelen “36 en 37” van het Strafwetboek in plaats van de artikelen “36 en 38”. Artikel 38 van het nieuwe Strafwetboek heeft immers betrekking op straffen voor rechtspersonen, niet voor natuurlijke personen.

2. Eenzelfde opmerking geldt voor de woordgroep die door artikel 34 van het voorontwerp zal worden ingevoegd in artikel 287^{quinqüies}, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek,¹³ door artikel 44 van het voorontwerp in artikel 510, § 3, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, en door artikel 49 van het voorontwerp in artikel 555/8, eerste lid, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek.

¹³ In artikel 34 van het voorontwerp is bovendien de vermelding “laatstelijk” overbodig.

DISPOSITIFArticle 13

Le paragraphe 4 de l'article 32^{quater}/2 n'a pas été modifié par la loi du 5 mai 2019 ni par la loi du 28 novembre 2021. La référence à ces lois sera omise.

Article 14

Dans la phrase liminaire de l'article 14 de l'avant-projet, qui vise à modifier l'article 76, § 3, du Code judiciaire, il ne faut pas viser la loi du 8 mai 2014, dès lors que cette loi n'a pas modifié directement cet article, mais bien la loi modificative du 30 juillet 2013.

Article 15

Étant donné que la phrase liminaire de l'article 15 de l'avant-projet mentionne, en tant que disposition à modifier, une partie spécifique de l'article 79 du Code judiciaire, à savoir les alinéas 2 et 4, il convient de mentionner non pas l'historique de cet article dans son ensemble, mais celui de cette partie spécifique, ces alinéas ayant été “insérés par la loi du 27 décembre 2005”.

Article 16

Dans la version néerlandaise de l'article 16, 2°, de l'avant-projet, le groupe de mots à remplacer doit commencer par le mot “een” et non par “en”, et il convient d'omettre le mot “van” au début du groupe de mots en projet prévu en remplacement.

Article 32

1. Comme l'indique correctement l'exposé des motifs, il doit s'agir des articles “36 et 37” du Code pénal dans le groupe de mots, en projet, à insérer à l'article 259bis-1, § 1er, alinéa 3, du Code judiciaire, et non des articles “36 et 38”. L'article 38 du nouveau Code pénal porte en effet sur des peines applicables aux personnes morales et non aux personnes physiques.

2. La même observation vaut pour le groupe de mots à insérer dans l'article 287^{quinqüies}, § 3, du Code judiciaire¹³ par l'article 34 de l'avant-projet, dans l'article 510, § 3, 2°, du Code judiciaire par l'article 44 de l'avant-projet et dans l'article 555/8, alinéa 1er, 2°, du Code judiciaire par l'article 49 de l'avant-projet.

¹³ À l'article 34 de l'avant-projet, la mention “en dernier lieu” est en outre superflue.

Artikel 33

In de inleidende zin van artikel 33 van het voorontwerp dient te worden gepreciseerd dat het te wijzigen artikel, dat immers reeds eerder werd gewijzigd, “laatstelijk” gewijzigd werd bij de wet van 23 maart 2019.

Artikel 37

In de Nederlandse tekst van artikel 37 van het voorontwerp ontbreekt in de te vervangen woordgroep van artikel 335, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek telkens het woord “de” voor de woorden “correctionele” en “politiezaken”.

Artikel 40

In artikel 40 van het voorontwerp hoeft de wijziging van artikel 406 van het Gerechtelijk Wetboek bij de wet van 15 juli 2013 niet vermeld te worden, vermits deze geen betrekking had op het eerste lid van de eerste paragraaf van dat artikel, dat als te wijzigen bepaling wordt vermeld.

Artikel 50

De punten 1° en 1°/1 van artikel 569 van het Gerechtelijk Wetboek zijn gewijzigd bij de wet van 2 juni 2013. De verwijzing naar de wijziging bij de wet van 19 januari 2022 moet vervangen worden door een verwijzing naar die wet van 2 juni 2013.

Artikel 51

Artikel 572*bis*, 1° en 2°, van het Gerechtelijk Wetboek is laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 september 2017 (wat punt 1° betreft) en bij de wet van 8 mei 2014 (wat punt 2° betreft).

De bepaling moet herzien worden zodat die wijzigingen worden vermeld.

Artikel 54

Artikel 764, eerste lid, 4°, van het Gerechtelijk Wetboek is niet gewijzigd bij de wet van 23 maart 2019. Alleen de wijzigingen die zijn aangebracht in de specifieke onderverdeling die gewijzigd wordt bij het voorontwerp moeten vermeld worden.¹⁴ Bijgevolg moeten de woorden “laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 maart 2019” uit het dispositief geschrapt worden.

Hoofdstuk 5 – Wijzigingen van de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht

¹⁴ *Beginselen van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab “Wetgevingstechniek”, aanbeveling 113, d).

Article 33

Dans la phrase liminaire de l'article 33 de l'avant-projet, il faut préciser que l'article à modifier, qui a en effet déjà été modifié précédemment, a été modifié “en dernier lieu” par la loi du 23 mars 2019.

Article 37

Dans la version néerlandaise de l'article 37 de l'avant-projet, le mot “de” fait chaque fois défaut devant les mots “correctionele” et “politiezaken” dans le groupe de mots, à remplacer, de l'article 335, alinéa 1er, du Code judiciaire.

Article 40

À l'article 40 de l'avant-projet, il n'est pas nécessaire de mentionner la modification de l'article 406 du Code judiciaire par la loi du 15 juillet 2013, dès lors que celle-ci ne portait pas sur l'alinéa 1er du paragraphe 1er de cet article, mentionné comme étant la disposition à modifier.

Article 50

Les 1° et 1°/1 de l'article 569 du Code judiciaire ont été modifiés par la loi du 2 juin 2013. La référence à la modification par la loi du 19 janvier 2022 sera remplacée par une référence à cette loi du 2 juin 2013.

Article 51

L'article 572*bis*, 1° et 2°, du Code judiciaire a été dernièrement modifié par la loi du 19 septembre 2017 (pour le 1°) et la loi du 8 mai 2014 (pour le 2°).

Le dispositif sera revu afin de faire apparaître ces modifications.

Article 54

L'article 764, alinéa 1er, 4°, du Code judiciaire n'a pas été modifié par la loi du 23 mars 2019. Il convient de ne mentionner que les modifications apportées à la subdivision spécifique modifiée par l'avant-projet¹⁴. Par conséquent, il y a lieu d'omettre les mots “modifié pour la dernière fois le 23 mars 2019” du dispositif.

Chapitre 5 – Modifications de la loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions, visites domiciliaires ou privation de liberté

¹⁴ *Principes de technique législative - Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvst-consetat.be, onglet “Technique législative”, recommandation 113, d).

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 6 – Wijzigingen van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse

Artikel 80

De woorden “gewijzigd door de wet van 1 april 1999” moeten vervangen worden door de woorden “laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 2006”.

Artikel 89

De woorden “vervangen bij de wet van 1 april 1999,” moeten ingevoegd worden vóór de woorden “worden de volgende wijzigingen aangebracht”.

Hoofdstuk 7 – Wijzigingen van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en openen van privécommunicatie en -telecommunicatie

OPSCHRIFT

In de Franse tekst van het opschrift van hoofdstuk 7 van het voorontwerp, en in de inleidende zin van artikel 90 van het voorontwerp, ontbreekt het woord “de” tussen de woorden “et” en “télécommunications”.

ALGEMENE OPMERKING

Hoofdstuk 7 van het voorontwerp strekt ertoe in de wet van 30 juni 1994 ‘ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en openen van privécommunicatie en -telecommunicatie’ de nodige aanpassingen aan te brengen om deze in overeenstemming te brengen met het nieuwe Strafwetboek. Daartoe worden aanpassingen ontworpen van de artikelen 5, 6 en 10 van deze wet. Artikel 9 van de wet van 30 juni 1994 bevat ook een strafbaarstelling waarvoor de straf nog niet uitgedrukt wordt in termen van de nieuwe straffenschaal. Gevraagd waarom dat artikel niet aangepast wordt, antwoordt de gemachtigde:

“In art. 9 W. 30/06/1994 moet de strafmaat inderdaad worden vervangen, m.a.w. het vervangen van de woorden ‘gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank of met één van die straffen alleen’ door de woorden ‘een straf van niveau 2’.”

Het voorontwerp dient te worden aangevuld op dit punt. Daarbij moeten de stellers van het voorontwerp nagaan of het, rekening houdend met hetgeen in de memorie van toelichting (punt 1.2 van de algemene toelichting) als aanpak is uiteengezet, niet nodig is in een uitzondering te voorzien op de bedragen van de bijkomende straffen opgenomen in het nieuwe Strafwetboek.

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 6 – Modifications de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l’Organe de coordination pour l’analyse de la menace

Article 80

Les mots “modifié par la loi du 1er avril 1999” seront remplacés par les mots “modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 2006”.

Article 89

Les mots “remplacé par la loi du 1er avril 1999,” seront insérés avant les mots “les modifications suivantes”.

Chapitre 7 – Modifications de la loi du 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l’enregistrement de communications et [de] télécommunications privées

INTITULÉ

Dans la version française de l’intitulé du chapitre 7 de l’avant-projet, et dans la phrase liminaire de l’article 90 de l’avant-projet, le mot “de” fait défaut entre les mots “et” et “télécommunications”.

OBSERVATION GÉNÉRALE

Le chapitre 7 de l’avant-projet vise à apporter les adaptations nécessaires dans la loi du 30 juin 1994 ‘relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l’enregistrement de communications et de télécommunications privées’ afin de la mettre en conformité avec le nouveau Code pénal. À cet effet, des adaptations sont proposées pour les articles 5, 6 et 10 de cette loi. L’article 9 de la loi du 30 juin 1994 comporte également une incrimination pour laquelle la peine n’est pas encore exprimée dans les termes de la nouvelle échelle de peines. À la question de savoir pour quel motif cet article n’est pas adapté, le délégué fournit la réponse suivante:

“In art. 9 W. 30/06/1994 moet de strafmaat inderdaad worden vervangen, m.a.w. het vervangen van de woorden ‘gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank of met één van die straffen alleen’ door de woorden ‘een straf van niveau 2’.”

L’avant-projet doit être complété sur ce point. À cet égard, les auteurs de l’avant-projet doivent vérifier s’il n’est pas nécessaire, compte tenu de l’approche expliquée dans l’exposé des motifs (point 1.2 de l’exposé général), de prévoir une exception aux montants des peines accessoires figurant dans le nouveau Code pénal.

Hoofdstuk 8 – Wijzigingen van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 9 – Wijzigingen van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel

Artikel 96

Er is een discordantie tussen de Nederlandse en de Franse tekst van artikel 96, 2°, van het voorontwerp. De ontworpen Nederlandse tekst dient te worden gecorrigeerd en te verwijzen naar “artikelen 259 en 260 van het Strafwetboek als zij mensensmokkel viseren” (zie artikel 259 van het Strafwetboek en in de Franse tekst “tant qu’ils visent le trafic des êtres humains”).

Hoofdstuk 10 – Wijzigingen van de wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 11 – Wijziging van de wet van 2 juni 1998 houdende oprichting van een Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties en van een Administratieve coördinatiecél inzake de strijd tegen schadelijke sektarische organisaties

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 12 – Wijzigingen van de wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 13 – Wijzigingen van de wet van 30 november 1998 houdende de regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 14 – Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

Artikel 124

1. Met de ontworpen bepaling onder 2° wordt niet enkel het derde lid van artikel 5, § 1, van de wet van 22 maart 1999 ‘betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken’ vervangen, maar ook het vierde tot zevende lid. De inleidende zin onder 2° dient dan ook te worden gecorrigeerd als volgt:

Chapitre 8 – Modifications de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l’approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale.

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 9 – Modifications de la loi du 13 avril 1995 concernant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains

Article 96

Il y a une discordance entre les versions française et néerlandaise de l’article 96, 2°, de l’avant-projet. Il convient de corriger le texte néerlandais en projet et de viser les “artikelen 259 en 260 van het Strafwetboek als zij mensensmokkel viseren” (voir l’article 259 du Code pénal et dans la version française “tant qu’ils visent le trafic des êtres humains”).

Chapitre 10 – Modifications de la loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l’exécution de saisies et de confiscations

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 11 – Modification de la loi du 2 juin 1998 portant création d’un Centre d’Information et d’Avis sur les organisations sectaires nuisibles et d’une Cellule administrative de Coordination de la lutte contre les organisations sectaires nuisibles

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 12 – Modifications de la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 13 – Modifications de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 14 – Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d’identification par analyse ADN en matière pénale

Article 124

1. La disposition en projet figurant au 2° remplace non seulement l’alinéa 3 de l’article 5, § 1er, de la loi du 22 mars 1999 ‘relative à la procédure d’identification par analyse ADN en matière pénale’, mais aussi les alinéas 4 à 7. La phrase liminaire figurant au 2° devra dès lors être rectifiée comme suit:

“2° het derde tot het zevende lid worden vervangen als volgt.”

2. Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom in het vijfde lid enkel wordt verwezen naar het derde lid, 8°, en niet meer naar 9°. De gemachtigde licht dit als volgt toe:

“De tekst van dit artikel houdt al rekening met wijzigingen die aangebracht worden door een ander voorontwerp van wet dat wellicht eerder (en sowieso voor de inwerkingtreding van het voorontwerp dat hier voor advies voorligt) zal gestemd worden, namelijk het voorontwerp van wet houdende diverse technische en dringende bepalingen (rolnummer RvS 78.061/2-16-1/V-2/V). In dit voorontwerp staat immers het volgende:

Art. 58. In artikel 5, § 1, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de bepalingen onder 8° tot 11° vervangen als volgt:

‘8° de strafbare feiten bedoeld in Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk I/1, van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 428 tot 430, van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 433^{quater}/1 en 433^{quater}/4, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 433^{quater}/1 van hetzelfde Wetboek;’

2° In het vijfde lid worden de woorden ‘het derde lid, 8° 9° of 10°,’ vervangen door de woorden ‘het derde lid, 8°’.

Er wordt enkel verwezen naar het punt onder 8° omdat dit punt het volledige hoofdstuk seksueel strafrecht bevat, en het is enkel voor die misdrijven dat een Y-STR-profiel van de veroordeelde mee opgeslagen wordt in de DNA-gegevensbank ‘Veroordeelden’.”

Het verdient aanbeveling deze verduidelijking in de memorie van toelichting op te nemen.

Artikel 125

1. In artikel 125, 1°, van het voorontwerp moeten in de Franse tekst de woorden “du Code pénal” worden ingevoegd na de woorden “à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°,” en dient de ontworpen Nederlandse tekst van artikel 6, § 1, van de wet van 22 maart 1999 te worden gecorrigeerd als volgt:

“§ 1. Met gevangenisstraf van niveau 2, wordt gestraft hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, opzettelijk kennisneemt van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen. In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 80.000 euro.”

“les alinéas 3 à 7 sont remplacés par ce qui suit.”

2. Il a été demandé au délégué pourquoi l'alinéa 5 ne vise que l'alinéa 3, 8°, et non plus le 9°. Le délégué précise ce point comme suit:

“De tekst van dit artikel houdt al rekening met wijzigingen die aangebracht worden door een ander voorontwerp van wet dat wellicht eerder (en sowieso voor de inwerkingtreding van het voorontwerp dat hier voor advies voorligt) zal gestemd worden, namelijk het voorontwerp van wet houdende diverse technische en dringende bepalingen (rolnummer RvS 78.061/2-16-1/V-2/V). In dit voorontwerp staat immers het volgende:

Art. 58. In artikel 5, § 1, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de bepalingen onder 8° tot 11° vervangen als volgt:

‘8° de strafbare feiten bedoeld in Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk I/1, van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 428 tot 430, van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 433^{quater}/1 en 433^{quater}/4, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 433^{quater}/1 van hetzelfde Wetboek;’

2° In het vijfde lid worden de woorden ‘het derde lid, 8° 9° of 10°,’ vervangen door de woorden ‘het derde lid, 8°’.

Er wordt enkel verwezen naar het punt onder 8° omdat dit punt het volledige hoofdstuk seksueel strafrecht bevat, en het is enkel voor die misdrijven dat een Y-STR-profiel van de veroordeelde mee opgeslagen wordt in de DNA-gegevensbank ‘Veroordeelden’.”

Il est recommandé d'intégrer ces précisions dans l'exposé des motifs.

Article 125

1. À l'article 125, 1°, de l'avant-projet, il convient d'ajouter, dans la version française, les mots “du Code pénal” après les mots “à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°,” et de corriger la version néerlandaise en projet de l'article 6, § 1er, de la loi du 22 mars 1999 comme suit:

“§ 1. Met gevangenisstraf van niveau 2, wordt gestraft hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, opzettelijk kennisneemt van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen. In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 80.000 euro”.

In artikel 125, 3°, dient de ontworpen Nederlandse tekst van artikel 6, § 3, van de wet van 22 maart 1999 te worden gecorrigeerd als volgt:

“een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt, wordt gestraft, hij die opzettelijk”.

2. De laatste ontworpen bepaling, waarbij paragraaf 4 van artikel 6 van de wet van 22 maart 1999 wordt vervangen, dient te worden voorafgegaan door de nummering “4°” in plaats van “3°”.

Hoofdstuk 15 – Wijzigingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

Artikel 131

Artikel 66 van de wet van 7 mei 1999 voorziet in de mogelijkheid om de plegers van een inbreuk op die wet overeenkomstig artikel 33 van het oud Strafwetboek te ontzetten uit bepaalde rechten.

Artikel 77 van het nieuw Strafwetboek bepaalt:

“Bij gebreke van andersluidende bepalingen in boek II en in de bijzondere wetten en verordeningen, worden de bepalingen van dit boek toegepast op de misdrijven die bij boek II alsook bij die bijzondere wetten en verordeningen strafbaar zijn gesteld.”

In artikel 47 van het nieuw Strafwetboek wordt een regeling inzake ontzetting verankerd die lijkt op die van artikel 33 van het oud Strafwetboek maar dat alleen toepasselijk is in het geval dat de schuldige veroordeeld wordt tot een straf van ten minste niveau 2.

De opheffing van artikel 66 van de wet van 7 mei 1999 zal dan ook tot gevolg hebben dat het niet langer mogelijk zal zijn de plegers van een inbreuk op die wet te veroordelen tot het verbod op het uitoefenen van bepaalde rechten.

De steller van het voorontwerp moet zich ervan vergewissen dat dit wel degelijk zijn bedoeling is.

De bepaling moet opnieuw onderzocht en, in voorkomend geval, herzien worden.

Hoofdstuk 16 – Wijziging van de wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen

Artikel 134

1. Artikel 134 van het voorontwerp beoogt artikel 6 van de wet van 1 maart 2000 ‘tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen’ te vervangen, teneinde de formulering van het in die bepaling omschreven misdrijf, het onrechtmatig voeren van de titel van bedrijfsjurist, af te stemmen op de wijze

À l’article 125, 3°, la version néerlandaise en projet de l’article 6, § 3, de la loi du 22 mars 1999 doit être corrigé comme suit:

“een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt, wordt gestraft, hij die opzettelijk”.

2. La dernière disposition en projet, qui remplace le paragraphe 4 de l’article 6 de la loi du 22 mars 1999, doit être précédée du numéro “4°” et non du numéro “3°”.

Chapitre 15 – Modifications de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs

Article 131

L’article 66 de la loi du 7 mai 1999 prévoit la possibilité de prononcer, à l’égard des auteurs d’une infraction à cette loi, l’interdiction de l’exercice de certains droits conformément à l’article 33 de l’ancien Code pénal.

L’article 77 du nouveau Code pénal prévoit:

“À défaut de dispositions contraires dans le livre II ainsi que dans les lois et règlements particuliers, les dispositions du présent livre s’appliquent aux infractions prévues au livre II ainsi que dans les lois et règlements particuliers”.

L’article 47 du nouveau Code pénal consacre un régime de déchéance similaire à celui de l’article 33 de l’ancien Code pénal mais uniquement applicable dans le cas où le coupable est condamné à une peine de niveau 2 au moins.

L’abrogation de l’article 66 de la loi du 7 mai 1999 aura dès lors pour conséquence qu’il ne sera plus possible de condamner à une interdiction de l’exercice de certains droits les auteurs d’une infraction à cette loi.

L’auteur de l’avant-projet s’assurera que telle est bien son intention.

La disposition sera réexaminée et, le cas échéant, revue.

Chapitre 16 – Modification de la loi du 1er mars 2000 créant un Institut des juristes d’entreprise

Article 134

1. L’article 134 de l’avant-projet vise à remplacer l’article 6 de la loi du 1er mars 2000 ‘créant un Institut des juristes d’entreprise’ afin d’aligner la formulation de l’infraction définie dans cette disposition, à savoir le fait de porter abusivement le titre de juriste d’entreprise, sur la manière dont les infractions en

waarop de misdrijven inzake aanmatiging van functies, titels of een naam in de artikelen 455 tot 462 van het Strafwetboek zijn geformuleerd. Als gevolg van de wijziging is het voeren van de titel van bedrijfsjurist zonder dat de daartoe vereiste voorwaarden zijn vervuld, enkel strafbaar wanneer die titel met bedrieglijk opzet wordt gevoerd.

2. Het huidige eerste lid van artikel 6 van de wet van 1 maart 2000 bepaalt dat niemand de titel van bedrijfsjurist mag voeren zonder te voldoen aan de vereiste voorwaarden en hoedanigheid. Het huidige tweede lid van datzelfde artikel 6, stelt de overtreding van dit verbod strafbaar.

Het ontworpen artikel 6 neemt hetzelfde stramien over. Het begrip “bedrieglijk opzet” wordt door de ontworpen bepaling evenwel niet ingevoegd in de strafbaarstelling (het tweede lid), maar in het eerste lid van artikel 6 van de wet van 1 maart 2000. Aldus wordt het moreel bestanddeel van het misdrijf niet geregeld, zoals gebruikelijk, in de strafbaarstelling zelf, maar wordt het “vermengd” met de omschrijving van het te bestraffen verbod. Het gevolg hiervan is onder meer dat het voeren van de titel van bedrijfsjurist zonder dat aan de voorwaarden en de hoedanigheid is voldaan, voortaan enkel verboden zal zijn wanneer er bedrieglijk opzet is, of met andere woorden, dat het onrechtmatig voeren van de titel van bedrijfsjurist zonder bedrieglijk opzet niet alleen niet langer tot een strafsancie kan leiden, maar ook geen aanleiding meer kan geven tot burgerrechtelijke sancties of burgerrechtelijke vorderingen. De vraag rijst of dat de bedoeling is van de stellers van het ontwerp. Bovendien kan het ontworpen eerste lid, door het drievoudig gebruik van een negatie, tot uiteenlopende interpretaties aanleiding geven.

Het verdient dan ook aanbeveling om het “bedrieglijk opzet” als moreel element in te voegen in het tweede lid van artikel 6 en om de ontworpen bepaling als volgt te formuleren:

“Niemand mag de titel van bedrijfsjurist voeren tenzij hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 4, het Instituut hem de hoedanigheid van lid van het Instituut heeft verleend en hem bovendien heeft toegestaan de titel van bedrijfsjurist te voeren.

Iedere overtreding van het voorgaande lid met bedrieglijk opzet wordt gestraft met een straf van niveau 1.”

Hoofdstuk 17 – Wijzigingen van de wet van 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 18 – Wijzigingen van de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

matière d'usurpation de fonctions, de titres ou de nom sont formulées aux articles 455 à 462 du Code pénal. Cette modification a pour effet que le port du titre de juriste d'entreprise sans remplir les conditions requises à cet effet n'est punissable que lorsque ce titre est porté dans une intention frauduleuse.

2. L'actuel alinéa 1er de l'article 6 de la loi du 1er mars 2000 prévoit que nul ne peut porter le titre de juriste d'entreprise sans remplir les conditions requises et sans avoir la qualité requise. L'actuel alinéa 2 du même article 6 incrimine l'infraction à cette interdiction.

L'article 6 en projet reproduit le même schéma. La disposition en projet n'insère toutefois pas la notion d'“intention frauduleuse” dans l'incrimination (l'alinéa 2), mais dans l'alinéa 1er de l'article 6 de la loi du 1er mars 2000. Dès lors, l'élément moral de l'infraction n'est pas réglé, comme tel est le cas habituellement, dans l'incrimination même, mais il est “mêlé” à la définition de l'interdiction à punir. Il en résulte notamment que porter le titre de juriste d'entreprise sans remplir les conditions et sans en avoir la qualité sera désormais uniquement interdit lorsque l'intention est frauduleuse ou, en d'autres termes, que porter abusivement le titre de juriste d'entreprise sans intention frauduleuse non seulement ne pourra plus donner lieu à une sanction pénale, mais ne pourra plus non plus donner lieu à des sanctions civiles ou à des actions civiles. La question se pose de savoir si telle est l'intention des auteurs du projet. En outre, en raison de la triple utilisation de la négation, l'alinéa 1er en projet peut être sujet à des interprétations divergentes.

Il est par conséquent recommandé d'insérer l'“intention frauduleuse” comme élément moral dans l'alinéa 2 de l'article 6 et de formuler la disposition en projet comme suit:

“Nul ne peut porter le titre de juriste d'entreprise à moins qu'il ne remplisse les conditions visées à l'article 4 et qu'il ne se soit vu conférer par l'Institut la qualité de membre de l'Institut ainsi que l'autorisation de porter le titre de juriste d'entreprise.

Toute infraction à l'alinéa qui précède commise dans une intention frauduleuse est punie d'une peine de niveau 1”.

Chapitre 17 – Modifications de la loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 18 – Modifications de la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Hoofdstuk 19 – Wijzigingen van het oud Burgerlijk Wetboek van 11 juli 2013 – Boek III- Titel XVII: Zakelijke zekerheden op roerende goederen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 20 – Wijzigingen van wet van 21 december 2013 houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 21 – Wijzigingen van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 22 – Wijziging van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 23 – Wijzigingen van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 24 – Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken

Hoofdstuk 25 – Wijzigingen van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed

Artikel 166

Artikel 166, 2°, van het voorontwerp beoogt een wijziging van paragraaf 2, eerste lid, 5°, en niet van paragraaf 2, eerste lid, 4°, van artikel 12 van de wet van 18 oktober 2017 'betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed'.

Hoofdstuk 26 – Wijzigingen van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 27 – Wijzigingen van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagname en de Verbeurdverklaring (genoemd "COIV-wet")

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Chapitre 19 – Modifications de l'ancien code civil du 11 juillet 2013 – Livre III – Titre XVII: Des sûretés réelles mobilières

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 20 – Modifications de la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses Intérieur

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 21 – Modifications de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 22 – Modification de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d'enquête européenne en matière pénale

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 23 – Modifications de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l'aide juridique de deuxième ligne

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 24 – Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 25 – Modifications de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l'occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d'autrui

Article 166

L'article 166, 2°, de l'avant-projet vise à modifier le paragraphe 2, alinéa 1er, 5°, et non le paragraphe 2, alinéa 1er, 4°, de l'article 12 de la loi du 18 octobre 2017 'relative à la pénétration, à l'occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d'autrui'.

Chapitre 26 – Modifications de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l'autorité de protection des données

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 27 – Modifications de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation (appelée la "loi OCSC")

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Hoofdstuk 28 – Wijzigingen van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens

In de Franse tekst van artikel 179 moet een werkwoord worden toegevoegd ter wille van het goed begrip van de zin.

Hoofdstuk 29 – Wijzigingen van de wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsafbreking, tot opheffing van de artikelen 350 en 351 van het Strafwetboek, tot wijziging van de artikelen 352 en 383 van hetzelfde Wetboek en tot wijziging van diverse wetsbepalingen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 30 – Wijzigingen van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 31 – Wijzigingen van de wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoeging van een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 32 – Wijzigingen van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie, modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 33 – Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 34 – Wijzigingen van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden met betrekking tot het seksueel strafrecht

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 35 – Wijziging van de wet van 4 mei 2023 betreffende het Centraal register van bestuursverboden

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 36 – Wijziging van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 37 – Wijzigingen van de wet van 15 januari 2024 betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de instelling van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en

Chapitre 28 – Modifications de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel

Dans la version française de l'article 179, il y a lieu d'ajouter un verbe pour que la phrase soit compréhensible.

Chapitre 29 – Modifications de la loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse, abrogeant les articles 350 et 351 du Code pénal et modifiant les articles 352 et 383 du même Code et modifiant diverses dispositions législatives

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 30 – Modifications du Code des sociétés et des associations

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 31 – Modifications de la loi du 23 mars 2019 concernant les frais de justice en matière pénale et les frais assimilés et insérant un article 648 dans le Code d'instruction criminelle

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 32 – Modifications de la loi du 5 mai 2019 portant dispositions diverses en matière d'informatisation de la Justice, de modernisation du statut des juges consulaires et relativement à la banque des actes notariés

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 33 – Modifications du Code civil

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 34 – Modification de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d'ester en justice, en ce qui concerne le droit pénal sexuel

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 35 – Modification de la loi du 4 mai 2023 relative au Registre central des interdictions de gérer

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 36 – Modification de la loi du 13 juillet 2023 sur la prévention et la lutte contre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 37 – Modifications de la loi du 15 janvier 2024 relative à l'approche administrative communale, à la mise en place d'une enquête d'intégrité communale et portant création

houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 38 – Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 39 – Wijzigingen van de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank “Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces” (“T.E.R.”) en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 40 – Wijzigingen van de wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 41 – Opheffingsbepaling

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 42 – Inwerkingtreding

Vermits de inwerkingtredingsbepaling geen wijzigingsbepaling is, dient artikel 235 van het voorontwerp niet te worden opgenomen in een afzonderlijk hoofdstuk binnen titel 2 met de “Wijzigingsbepalingen”, maar in een afzonderlijke titel (titel 3) over de “Inwerkingtreding”.

De griffier,

Charles-Henri VAN HOVE

De griffier,

Béatrice DRAPIER FACCO

De griffier,

Wim GEURTS

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Bernard BLERO

De voorzitter,

Patrick RONVAUX

De voorzitter,

Pierre LEFRANC

De voorzitter,

Wouter PAS

d’une Direction chargée de l’Évaluation de l’Intégrité pour les Pouvoirs publics

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 38 – Modifications de la loi du 29 février 2024 en vue d’insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 39 – Modifications de la loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune “Terrorisme, Extremisme, processus de Radicalisation” (“T.E.R.”) et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d’extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 40 – Modifications de la loi du 15 mai 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses II

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 41 – Disposition abrogatoire

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 42 – Entrée en vigueur

La disposition d’entrée en vigueur n’étant pas une disposition modificative, il n’y a pas lieu d’insérer l’article 235 de l’avant-projet dans un chapitre distinct du titre 2 qui comporte les “Dispositions modificatives”, mais dans un titre distinct (titre 3) concernant l’“Entrée en vigueur”.

Le greffier,

Charles-Henri VAN HOVE

Le greffier,

Béatrice DRAPIER FACCO

Le greffier,

Wim GEURTS

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Bernard BLERO

Le président,

Patrick RONVAUX

Le président,

Pierre LEFRANC

Le président,

Wouter PAS

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Justitie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

TITEL 1*Algemene bepaling***Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2*Wijzigingsbepalingen***HOOFDSTUK 1**

Wijzigingen van de wet van 2 maart 1954 tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten

Art. 2

Artikel 1, tweede lid, van de wet van 2 maart 1954 tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten, vervangen bij de wet van 6 juli 2017, wordt opgeheven.

Art. 3

De artikelen 2 en 3 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 6 juli 2017, worden opgeheven.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de la Justice est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER*Disposition générale***Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2*Dispositions modificatives***CHAPITRE 1ER**

Modifications de la loi du 2 mars 1954 tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution

Art. 2

L'article 1er, alinéa 2, de la loi du 2 mars 1954 tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution, remplacé par la loi du 6 juillet 2017, est abrogé.

Art. 3

Les articles 2 et 3 de la même loi, remplacés par la loi du 6 juillet 2017, sont abrogés.

Art. 4

De artikelen 4 en 5 van dezelfde wet, worden opgeheven.

HOOFDSTUK 2

**Wijzigingen van de wet van 23 juni 1961
betreffende het recht tot antwoord**

Art. 5

In artikel 5 van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “geldboete van 26 frank tot 5.000 frank” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het derde lid, worden de woorden “geldboete van 100 frank” vervangen door de woorden “bedrag van 100 euro, te betalen aan de titularis van het recht van antwoord”.

Art. 6

In artikel 15 van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 4 maart 1977, worden de woorden “geldboete van 26 tot 5.000 frank” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij, in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

HOOFDSTUK 3

**Wijzigingen van de wet van 8 april 1965
betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade**

Art. 7

In artikel 32, eerste lid, 1°, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit

Art. 4

Les articles 4 et 5 de la même loi, sont abrogés.

CHAPITRE 2

**Modifications de la loi du 23 juin 1961 relative au
droit de réponse**

Art. 5

Dans l'article 5 de la loi du 23 juin 1961 au droit de réponse, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “une amende de 26 francs à 5.000 francs” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximum est de 40.000 euros”;

2° l'alinéa 2 est abrogé;

3° dans l'alinéa 3, les mots “une amende de 100 francs” sont remplacés par les mots “un montant de 100 euros à payer au titulaire du droit de réponse”.

Art. 6

Dans l'article 15 de la même loi, inséré par la loi du 4 mars 1977, les mots “amende de 26 à 5.000 francs” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximum est de 40.000 euros”.

CHAPITRE 3

**Modifications de la loi du 8 avril 1965 relative à la
protection de la jeunesse, à la prise en charge des
mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et
à la réparation du dommage causé par ce fait**

Art. 7

Dans l'article 32, alinéa 1er, 1°, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et

hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, worden de woorden “criminele of correctionele” opgeheven.

Art. 8

In de Franse tekst van artikel 49, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”.

Art. 9

In artikel 51, § 2, van dezelfde wet laatstelijk gewijzigd door de wet van 13 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

2° in het derde lid, worden de woorden “geldboete van één euro tot honderd vijftig euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1”;

3° in het vierde lid, wordt het woord “geldboete” telkens vervangen door de woorden “straf van niveau 1”.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van het Gerechtelijk wetboek

Art. 10

In artikel 32*quater*/2, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 11

In artikel 76, § 3, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 30 juli 2013, worden de woorden “van een wanbedrijf of correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “van een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering”.

Art. 12

In artikel 79, tweede en vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd werd bij de wet van 27 december

à la réparation du dommage causé par ce fait, les mots “criminelle ou correctionnelle” sont abrogés.

Art. 8

Dans l'article 49, alinéa 1er, de la même loi, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 9

Dans l'article 51, § 2, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 13 juin 2006, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”;

2° dans l'alinéa 3, les mots “amende d'un euro à cent cinquante euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1”;

3° dans l'alinéa 4, les mots “une amende” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 1” et les mots “l'amende” sont remplacés par les mots “la peine”.

CHAPITRE 4

Modifications du Code judiciaire

Art. 10

Dans l'article 32*quater*/2, § 4, du Code judiciaire, inséré par la loi du 4 mai 2016, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 11

Dans l'article 76, § 3, du même Code, remplacé par la loi du 30 juillet 2013, les mots “d'un délit ou crime correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle”.

Art. 12

Dans l'article 79, alinéas 2 et 4, du même Code, insérés par la loi du 27 décembre 2005, les mots “aux

2005, worden de woorden “de artikelen 137 tot 141” tweemaal vervangen door de woorden “de artikelen 371 tot 386”.

Art. 13

In artikel 92 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “misdaden waarop een straf staat van meer dan twintig jaar opsluiting” vervangen door de woorden “misdrijven niet genoemd in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering en die strafbaar zijn met een straf van niveau 7”;

2° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “een wanbedrijf of correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering”.

Art. 14

In artikel 92*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 maart 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “correctionele gevangenisstraf van dertig jaar tot veertig jaar, een opsluiting van dertig jaar of meer” worden vervangen door de woorden “gevangenisstraf van dertig jaar”;

2° de woorden “, overeenkomstig de artikelen 34*ter* of 34*quater* van het Strafwetboek” worden opgeheven.

Art. 15

In artikel 94 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “in correctionele zaken” vervangen door de woorden “in strafzaken”.

Art. 16

In artikel 101, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 30 juli 2013, worden de woorden “van een wanbedrijf en/of correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “van een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering”.

articles 137 à 141” sont remplacés à deux reprises par les mots “aux articles 371 à 386”.

Art. 13

Dans l'article 92 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “aux crimes punissables d'une peine de réclusion de plus de vingt ans” sont remplacés par les mots “aux infractions qui ne sont pas visées par l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle et qui sont punissables d'une peine de niveau 7”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “d'un délit ou d'un crime correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle”.

Art. 14

Dans l'article 92*bis* du même Code, inséré par la loi du 17 mars 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “correctionnelle de trente ans à quarante ans d'emprisonnement, à une réclusion de trente ans ou plus” sont remplacés par les mots “d'emprisonnement de trente ans”;

2° les mots “, conformément aux articles 34*ter* ou 34*quater* du Code pénal” sont abrogés.

Art. 15

Dans l'article 94 du même Code, modifié par la loi du 12 mars 1998, les mots “en matière correctionnelle” sont remplacés par les mots “en matière pénale”.

Art. 16

Dans l'article 101, § 1er, alinéa 3, du même Code, remplacé par la loi du 30 juillet 2013, les mots “d'un délit et/ou d'un crime correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle”.

Art. 17

In artikel 113 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “De correctionele zaken” vervangen door de woorden “De strafzaken”.

Art. 18

In artikel 119, § 2, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “een niet-correctionaliseerbare misdaad” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in artikel 216^{novies} van het Wetboek van Strafvordering”.

Art. 19

In artikel 133, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “in criminele, correctionele en politiezaken” vervangen door de woorden “in strafzaken”.

Art. 20

In artikel 144ter, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 juni 2001 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 augustus 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° de misdrijven welke bedoeld zijn in:

— de artikelen 389 tot 402, 542 tot 546, 551 tot 613 en 624 van het Strafwetboek;

— de artikelen 233, 412 tot 418 en 470 tot 474 van het Strafwetboek;

— de artikelen 260 en 261 van het Strafwetboek;”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in boek II, titel I^{ter}” vervangen door de woorden “in boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

3° in de bepaling onder 5°, worden de woorden “in hoofdstuk I van titel VI van boek II” vervangen door de woorden “in hoofdstuk 4 van titel 4 van boek II”.

Art. 21

In artikel 144^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 augustus 2003 en gewijzigd bij de

Art. 17

Dans l'article 113, du même Code, les mots “Les affaires correctionnelles” sont remplacés par les mots “Les affaires pénales”.

Art. 18

Dans l'article 119, § 2, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 5 mai 2019, les mots “d'un crime non correctionnalisable” sont remplacés par les mots “d'une infraction visée à l'article 216^{novies} du Code d'instruction criminelle”.

Art. 19

Dans l'article 133, alinéa 1er, du même Code, les mots “en matière criminelle, correctionnelle et de police” sont remplacés par les mots “en matière pénale”.

Art. 20

À l'article 144ter, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 21 juin 2001 et modifié en dernier lieu par la loi du 3 août 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° les infractions visées:

— aux articles 389 à 402, 542 à 546, 551 à 613 et 624 du Code pénal;

— aux articles 233, 412 à 418 et 470 à 474 du Code pénal;

— aux articles 260 et 261 Code pénal;”;

2° dans le 2°, les mots “au livre II, titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “au livre II, titre 4, chapitre 1er”;

3° dans le 5°, les mots “au chapitre Ier du titre VI du livre II” sont remplacés par les mots “au chapitre 4 du titre 4 du livre II”.

Art. 21

Dans l'article 144^{quater} du même Code, inséré par la loi du 5 août 2003 et modifié par les lois du 30 décembre

wetten van 30 december 2009 en 8 mei 2019, worden de woorden “in boek II, titel *lbis*,” vervangen door de woorden “in boek II, titel 1,”.

Art. 22

In artikel 162, § 2, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 februari 2016, worden de woorden “op artikel 419, tweede lid,” vervangen door de woorden “op artikelen 107 en 107/1”.

Art. 23

In de Franse tekst van artikel 186, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 1 december 2013, worden de woorden “*les délits*” vervangen door de woorden “*les infractions*” en worden de woorden “*des délits*” vervangen door de woorden “*des infractions*”.

Art. 24

In artikel 217, 5°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

Art. 25

In artikel 223, eerste lid, 11°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

Art. 26

In artikel 224, 13°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

Art. 27

In artikel 230 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “zoals in correctionele zaken” opgeheven.

Art. 28

In artikel 231, d), van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt het woord “autonome” opgeheven.

2009 et 8 mai 2019, les mots “au livre II, titre *lbis*,” sont remplacés par les mots “au livre II, titre 1er,”.

Art. 22

Dans l'article 162, § 2, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 5 février 2016, les mots “à l'article 419, alinéa 2,” sont remplacés par les mots “aux articles 107 et 107/1”.

Art. 23

Dans l'article 186, § 2, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 1er décembre 2013, les mots “les délits” sont remplacés par les mots “les infractions” et les mots “des délits” sont remplacés par les mots “des infractions”.

Art. 24

Dans l'article 217, 5°, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 25

Dans l'article 223, alinéa 1er, 11°, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 26

Dans l'article 224, 13°, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 27

Dans l'article 230, les mots “comme en matière correctionnelle” sont abrogés.

Art. 28

Dans l'article 231, d), du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009 et modifié par la loi du 8 mai 2014, le mot “autonome” est abrogé.

Art. 29

In artikel 259*bis*1, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 november 2015, worden de woorden “tot enige correctionele of criminele straf” vervangen bij de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Strafwetboek”.

Art. 30

In artikel 259*bis*19, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de tweede paragraaf, worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”;

2° in de derde paragraaf, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 31

In artikel 287*quinqüies*, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “tot enige correctionele of criminele straf” vervangen door de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Strafwetboek”.

Art. 32

In artikel 315*ter* van hetzelfde Wetboek, worden in paragraaf 6, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019 en gewijzigd bij de wet van 28 november 2021, en in paragraaf 7, derde lid, ingevoegd bij de wet van 28 november 2021, de woorden “Artikel 458” telkens vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 33

In artikel 334, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “van criminele, correctionele en politiezaken” vervangen door de woorden “van strafzaken”.

Art. 34

In artikel 335, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “de criminele, de correctionele en de politiezaken” vervangen door de woorden “de strafzaken”.

Art. 29

Dans l'article 259*bis*1, § 1er, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 23 novembre 2015, les mots “à une peine correctionnelle ou criminelle” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal”.

Art. 30

Dans l'article 259*bis*19, du même Code, inséré par la loi du 22 décembre 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 23 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, les mots “d'un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “d'une infraction”;

2° dans le paragraphe 3, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 31

Dans l'article 287*quinqüies*, § 3, du même Code, inséré par la loi du 25 avril 2007 et modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “à une peine correctionnelle ou criminelle” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal”.

Art. 32

Dans l'article 315*ter* du même Code, dans le paragraphe 6, inséré par la loi du 5 mai 2019 et modifié par la loi du 28 novembre 2021, et dans le paragraphe 7, alinéa 3, inséré par la loi du 28 novembre 2021, les mots “L'article 458” sont chaque fois remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 33

Dans l'article 334, alinéa 3, du même Code, les mots “des affaires criminelles, correctionnelles et de police” sont remplacés par les mots “des affaires pénales”.

Art. 34

Dans l'article 335, alinéa 1er, du même Code, les mots “des affaires criminelles, correctionnelles et de police” sont remplacés par les mots “des affaires pénales”.

Art. 35

In artikel 336 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “van de correctionele zaken” vervangen door de woorden “van de strafzaken”.

Art. 36

In artikel 340, § 4, derde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 3 mei 2003, worden de woorden “van misdaden en wanbedrijven” vervangen door de woorden “van misdrijven”.

Art. 37

In artikel 406, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 juli 2002, worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 38

In artikel 434/1, § 6, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 39

In artikel 446*quater*, § 5, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 40

In artikel 508/13/6 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de tweede paragraaf, worden in de bepaling onder 4° de woorden “artikel 458*bis*” vervangen door de woorden “artikel 353, § 1,”;

2° in de zevende paragraaf, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 41

In artikel 510, § 3, 2°, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden

Art. 35

Dans l'article 336, du même Code, les mots “des affaires correctionnelles” sont remplacés par les mots “des affaires pénales”.

Art. 36

Dans l'article 340, § 4, alinéa 3, du même Code, remplacé par la loi du 3 mai 2003, les mots “de crimes et de délits” sont remplacés par les mots “d'infractions”.

Art. 37

Dans l'article 406, § 1er, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 7 juillet 2002, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 38

Dans l'article 434/1, § 6, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 39

Dans l'article 446*quater*, § 5, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013 et modifié par la loi du 15 mai 2024, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 40

Dans l'article 508/13/6 du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, 4°, les mots “l'article 458*bis*” sont remplacés par les mots “l'article 353, § 1er,”;

2° dans le paragraphe 7, les mots “de l'article 458” sont remplacés par les mots “de l'article 352”.

Art. 41

Dans l'article 510, § 3, 2°, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les mots “à

de woorden “tot enige correctionele of criminele straf” vervangen door de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Strafwetboek”.

Art. 42

In artikel 512, § 6, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 43

In artikel 530, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 7 januari 2014, worden de woorden “de in artikel 262 van het Strafwetboek bepaalde straffen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1”.

Art. 44

In artikel 555/1*bis*, § 6, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 45

In 555/5, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt paragraaf 9 opgeheven.

Art. 46

In artikel 555/8, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “, tot een correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete, een werkstraf of een gevangenisstraf” vervangen door de woorden “tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Strafwetboek”.

Art. 47

In artikel 569, 1° en 1°/1, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 2 juni 2013, worden de woorden “artikel 391*octies*” tweemaal vervangen door de woorden “artikel 296”.

une peine correctionnelle ou criminelle” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal”.

Art. 42

Dans l'article 512, § 6, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 43

Dans l'article 530, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 7 janvier 2014, les mots “des peines prévues à l'article 262 du Code pénal” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1”.

Art. 44

Dans l'article 555/1*bis*, § 6, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 45

Dans l'article 555/5, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, le paragraphe 9 est abrogé.

Art. 46

Dans l'article 555/8, alinéa 1er, 2°, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “à une peine correctionnelle ou criminelle consistant en une amende, une peine de travail ou une peine de prison” sont remplacés par les mots “à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal”.

Art. 47

Dans l'article 569, 1° et 1°/1, du même Code, modifié par la loi du 2 juin 2013, les mots “l'article 391*octies*” sont remplacés à deux reprises par les mots “l'article 296”.

Art. 48

In artikel 572*bis*, 1° en 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wetten van 8 mei 2014 en 19 september 2017, worden de woorden “artikel 391*octies*” tweemaal vervangen door de woorden “artikel 296”.

Art. 49

In artikel 584 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vijfde lid, 7°, worden de woorden “in geval van niet-consensuele verspreiding van beelden of opnames bedoeld in de artikelen 417/9, 417/10, 417/15, derde en vierde streepje, 417/16, derde en vierde streepje, 417/17, derde en vierde streepje, 417/18, derde en vierde streepje, 417/19, derde en vierde streepje, 417/20, derde en vierde streepje, 417/21, derde en vierde streepje en 417/22, derde en vierde streepje, van het Strafwetboek, en op verzoek van de persoon die op de beelden of de opname voorkomt” vervangen door de woorden “in geval van niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud bedoeld in artikelen 136, 137, 142, derde en vierde streepje, 143, derde en vierde streepje, 144, derde en vierde streepje, 145, derde en vierde streepje, 146, derde en vierde streepje, 147, derde en vierde streepje, 148, derde en vierde streepje, en 149, derde en vierde streepje, van het Strafwetboek, en op verzoek van de persoon die op de visuele of geluidsinhoud voorkomt”;

2° in het zesde lid, worden de woorden “artikel 417/6, van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “artikel 133 van het Strafwetboek” en de woorden “deze beelden of opnames” vervangen door de woorden “deze visuele of geluidsinhoud”.

Art. 50

In artikel 699 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van 100 F tot 5.000 F, of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 48

Dans l'article 572*bis*, 1° et 2°, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013 et modifié en dernier lieu par les lois du 8 mai 2014 et 19 septembre 2017, les mots “l'article 391*octies*” sont remplacés à deux reprises par les mots “l'article 296”.

Art. 49

Dans l'article 584 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 5, 7°, les mots “dans le cas de la diffusion non consensuelle d'images ou d'enregistrements visée aux articles 417/9, 417/10, 417/15, troisième et quatrième tirets, 417/16, troisième et quatrième tirets, 417/17, troisième et quatrième tirets, 417/18, troisième et quatrième tirets, 417/19, troisième et quatrième tirets, 417/20, troisième et quatrième tirets, 417/21, troisième et quatrième tirets, et 417/22, troisième et quatrième tirets, du Code pénal, et à la demande de la personne figurant sur les images ou l'enregistrement” sont remplacés par les mots “dans le cas de la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel visée aux articles 136, 137, 142 troisième et quatrième tirets, 143, troisième et quatrième tirets, 144, troisième et quatrième tirets, 145, troisième et quatrième tirets, 146, troisième et quatrième tirets, 147, troisième et quatrième tirets, 148, troisième et quatrième tirets, et 149, troisième et quatrième tirets, du Code pénal, et à la demande de la personne figurant sur le contenu visuel ou audio”;

2° dans l'alinéa 6, les mots “l'article 417/6, du Code pénal, présumée non consensuelle” sont remplacés par les mots “l'article 133 du Code pénal, présumée non consentie” et les mots “ces images ou enregistrements” sont remplacés par les mots “ce contenu visuel ou audio”.

Art. 50

Dans l'article 699 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 100 à 5.000 francs, ou de l'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale s'élève à 40.000 euros”;

2° l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 51

In de Franse tekst van artikel 764, eerste lid, 4°, worden de woorden “*d’un délit de presse*” vervangen door de woorden “*d’une infraction de presse*”.

Art. 52

In artikel 782 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5, derde lid, 4°, worden de woorden “artikelen 137 tot 141*ter*, 324*bis* en 324*ter*” vervangen door de woorden “artikelen 371 tot 388 en 406 tot 409”;

2° in paragraaf 5, zesde lid, worden de woorden “met de straf bedoeld in artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.”;

3° in paragraaf 8, tweede lid, worden de woorden “met de straf bedoeld in artikel 222 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 120.000 euro.”;

4° in paragraaf 8, vijfde lid, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 53

In artikel 1253/4, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2018, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 54

In artikel 1253*ter*/5, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, worden de woorden “de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek, of heeft gepoogd een feit te plegen als bedoeld in de artikelen 375, 393, 394 of 397” vervangen door de woorden “de artikelen 138, 143, vijfde streepje, 144, vijfde streepje,

Art. 51

Dans l'article 764, alinéa 1er, 4°, du même Code, les mots “*d'un délit de presse*” sont remplacés par les mots “*d'une infraction de presse*”.

Art. 52

Dans l'article 782 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 5, alinéa 3, 4°, les mots “articles 137 à 141*ter*, 324*bis* et 324*ter*” sont remplacés par les mots “articles 371 à 388 et 406 à 409”;

2° dans le paragraphe 5, alinéa 6, les mots “de la peine visée à l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”;

3° dans le paragraphe 8, alinéa 2, les mots “de la peine visée à l'article 222 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 120.000 euros.”;

4° dans le paragraphe 8, alinéa 5, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 53

Dans l'article 1253/4, § 2, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2018, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 54

Dans l'article 1253*ter*/5, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2013 et modifié par la loi du 8 mai 2014, les mots “l'article 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal ou a tenté de commettre un fait visé à l'article 375, 393, 394 ou 397” sont remplacés par les mots “l'article 138, 143, cinquième tiret, 144, cinquième tiret, 194, 195, 196, 198 du Code pénal ou

194, 195, 196, 198 van het Strafwetboek, of heeft gepoogd een feit te plegen als bedoeld in de artikelen 96, 97, 138, 143, vijfde streepje of 144, vijfde streepje”.

Art. 55

In artikel 1253*sexies*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1976, worden de woorden “van artikel 507” vervangen door de woorden “van artikel 665”.

Art. 56

In artikel 1270 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Weergave van de debatten door middel van de pers is verboden. Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 57

In artikel 1389*bis*/4 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 58

In de Franse tekst van artikel 1389*bis*/12, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, worden de woorden “*autre délit*” vervangen door de woorden “*autre infraction*”.

Art. 59

In artikel 1389*bis*/15, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, worden de woorden “met een geldboete van honderd tot vijftienduizend frank” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

a tenté de commettre un fait visé à l'article 96, 97, 138, 143, cinquième tiret ou 144, cinquième tiret”.

Art. 55

Dans l'article 1253*sexies*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 14 juillet 1976, les mots “l'article 507” sont remplacés par les mots “l'article 665”.

Art. 56

Dans l'article 1270 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“La reproduction des débats par la voie de la presse est interdite. Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.”;

2° l'alinéa 2 est abrogé.

Art. 57

Dans l'article 1389*bis*/4 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 58

Dans l'article 1389*bis*/12, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, les mots “autre délit” sont remplacés par les mots “autre infraction”.

Art. 59

Dans l'article 1389*bis*/15 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, les mots “d'une amende de cent à cinq mille francs” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 60

In artikel 1389*bis*/16, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000 en gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van honderd tot vijfduizend frank of met een van deze straffen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 61

Artikel 1389*bis*/18, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 mei 2000, wordt vervangen als volgt:

“Art. 1389*bis*/18. Artikel 60 van het Strafwetboek is niet van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 1389*bis*/15 en 1389*bis*/16.”

Art. 62

In artikel 1391/3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 18 juni 2018, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 63

In artikel 1394/3 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 64

In de Franse tekst van artikel 1394/11, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “*autre délit*” vervangen door de woorden “*autre infraction*”.

Art. 65

In artikel 1394/14 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “met een geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 60

Dans l'article 1389*bis*/16 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000 et modifié par la loi du 26 décembre 2022, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cent à cinq mille francs ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 61

L'article 1389*bis*/18 du même Code, inséré par la loi du 29 mai 2000, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 1389*bis*/18. L'article 60 du Code pénal ne s'applique pas aux infractions visées aux articles 1389*bis*/15 et 1389*bis*/16.”

Art. 62

Dans l'article 1391/3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 18 juin 2018, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 63

Dans l'article 1394/3 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 64

Dans l'article 1394/11, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “*autre délit*” sont remplacés par les mots “*autre infraction*”.

Art. 65

Dans l'article 1394/14 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “d'une amende de cent euros à cinq mille euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 66

In artikel 1394/15 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro of met een van deze straffen alleen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 67

Artikel 1394/17, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 1394/17. Artikel 60 van het Strafwetboek is niet van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 1394/14 en 1394/15.”

Art. 68

In artikel 1394/27, § 4, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 oktober 2015, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 69

In artikel 1411*bis*, § 5, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “geldboete van 200 euro tot 5.000 euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

2° in het derde lid, worden de woorden “geldboete van 200 euro tot 5.000 euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”;

3° het vierde lid wordt opgeheven.

Art. 70

In artikel 1502, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 29 mei 2000 en gewijzigd bij

Art. 66

Dans l'article 1394/15 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, les mots “d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cent euros à cinq mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”.

Art. 67

L'article 1394/17 du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 1394/17. L'article 60 du Code pénal ne s'applique pas aux infractions visées aux articles 1394/14 et 1394/15.”

Art. 68

Dans l'article 1394/27, § 4, du même Code, inséré par la loi du 19 octobre 2015, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 69

Dans l'article 1411*bis*, § 5, inséré par la loi du 27 décembre 2005, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “d'une amende de 200 euros à 5.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”;

2° dans l'alinéa 3, les mots “d'une amende de 200 euros à 5.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros”;

3° l'alinéa 4 est abrogé.

Art. 70

Dans l'article 1502, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 29 mai 2000 et modifié par la loi du

de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “de artikelen 490*bis* en 507” vervangen door de woorden “de artikelen 496, 497 en 665”.

Art. 71

In artikel 1675/18 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 juli 1998, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 72

In artikel 1675/22, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 73

In artikel 1728, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 februari 2005 en vervangen bij de wet van 18 juni 2018, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht

Art. 74

In artikel 1, tweede lid, van de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder het 2°, worden de woorden “heterdaad van een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “heterdaad van een misdrijf”;

2° in de bepaling onder het 6°, eerste streepje, gewijzigd door de wet van 27 april 2016, worden de woorden “titel I*ter*” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

3° in de bepaling onder het 6°, tweede streepje, gewijzigd door de wet van 27 april 2016, worden de woorden “titel VI, Hoofdstuk I” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 4”.

15 mai 2024, les mots “les articles 490*bis* et 507” sont remplacés par les mots “les articles 496, 497 et 665”.

Art. 71

Dans l'article 1675/18 du même Code, inséré par la loi du 5 juillet 1998, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 72

Dans l'article 1675/22, § 2, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 73

Dans l'article 1728, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 21 février 2005 et remplacé par la loi du 18 juin 2018, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions, visites domiciliaires ou privation de liberté

Art. 74

Dans l'article 1er, alinéa 2, de la loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions, visites domiciliaires ou privation de liberté, sont apportées les modifications suivantes:

1° dans le 2°, les mots “un crime ou délit flagrant” sont remplacés par les mots “une infraction en flagrance”;

2° dans le 6°, premier tiret, modifié par la loi du 27 avril 2016, les mots “titre I*er*ter” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

3° dans le 6°, deuxième tiret, modifié par la loi du 27 avril 2016, les mots “titre VI, chapitre Ier” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 4”.

Art. 75. In artikel 2, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 27 april 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder het 2°, worden de woorden “heterdaad van een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “heterdaad van een misdrijf”;

2° in de bepaling onder het 5°, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, eerste streepje, worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

3° in de bepaling onder het 5°, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, tweede streepje, worden de woorden “titel VI, hoofdstuk I” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 4”.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse

Art. 76

In artikel 14 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, gewijzigd door de wet van 10 juli 2006, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door het woord “misdrijven begaan”;

2° in het tweede lid, gewijzigd door de wet van 1 april 1999, worden de woorden “misdad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

3° in het derde lid, gewijzigd door de wet van 10 juli 2006, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door de woorden “misdrijven begaan”.

Art. 77

In artikel 16 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven die ten laste worden gelegd” vervangen door de woorden “misdrijven die ten laste worden gelegd”;

Art. 75. Dans l'article 2, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 27 avril 2016, sont apportées les modifications suivantes:

1° dans le 2°, les mots “d'un crime ou délit flagrant” sont remplacés par les mots “d'une infraction en flagrance”;

2° dans le 5°, modifié par la loi du 31 octobre 2017, premier tiret, les mots “titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

3° dans le 5°, modifié par la loi du 31 octobre 2017, deuxième tiret, les mots “titre VI, chapitre Ier” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 4”.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace

Art. 76

Dans l'article 14 de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, modifié par la loi du 10 juillet 2006, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”;

2° dans l'alinéa 2, modifié par la loi du 1er avril 1999, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

3° dans l'alinéa 3, modifié par la loi du 10 juillet 2006, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 77

Dans l'article 16 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 3, modifié par la loi du 10 juillet 2006, les mots “crimes et délits mis” sont remplacés par les mots “infractions mises”;

2° in het vierde lid, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 2006, worden de woorden “wanbedrijven en misdaden welke leden van de politiediensten en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse ten laste worden gelegd” vervangen door de woorden “misdrijven welke leden van de politiediensten en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse ten laste worden gelegd”.

Art. 78

In artikel 22, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 79

In artikel 24, § 4, derde lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 9 februari 2011, worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot één jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 80

In artikel 26 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf gepleegd” vervangen door de woorden “misdrijf gepleegd”.

Art. 81

In artikel 38 van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 10 juli 2006 en 30 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door de woorden “misdrijven begaan”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

3° in het derde lid, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven begaan” vervangen door de woorden “misdrijven begaan”.

2° dans l’alinéa 4, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 2006, les mots “délits et crimes mis à charge des membres de services de police (et de l’Organe de coordination pour l’analyse de la menace)” sont remplacés par les mots “infractions mises à charge des membres de services de police et de l’Organe de coordination pour l’analyse de la menace”.

Art. 78

Dans l’article 22, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 3 mai 2003, les mots “d’un crime ou d’un délit” sont remplacés par les mots “d’une infraction”.

Art. 79

Dans l’article 24, § 4, alinéa 3, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 9 février 2011, les mots “un emprisonnement d’un mois à un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 80

Dans l’article 26 de la même loi, modifié par la loi du 3 mai 2003, les mots “un crime ou un délit commis” sont remplacés par les mots “une infraction commise”.

Art. 81

Dans l’article 38 de la même loi, modifié par les lois du 10 juillet 2006 et 30 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “crime ou délit” sont remplacés par le mot “infraction”;

3° dans l’alinéa 3, les mots “crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 82

In artikel 40, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 10 juli 2006 en 30 juli 2018, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 83

In artikel 46, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 30 juli 2018, worden de woorden “misdaad of van een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 84

In artikel 48, § 4, derde lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 30 juli 2018, worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot één jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 85

In artikel 50 van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 18 april 2010 en 30 juli 2018, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf gepleegd” vervangen door de woorden “misdrijf gepleegd”.

Art. 86

In artikel 64, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 1 april 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “artikel 458” worden vervangen door de woorden “artikel 352”;

2° de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot vierduizend frank of met een van die straffen alleen” worden vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, bedraagt de maximale geldboete 32.000 euro bedraagt”.

Art. 82

Dans l'article 40, alinéa 3, de la même loi, modifié par les lois du 10 juillet 2006 et 30 juillet 2018, les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 83

Dans l'article 46, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 2018, les mots “d'un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “d'une infraction”.

Art. 84

Dans l'article 48, § 4, alinéa 3, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 30 juillet 2018, les mots “un emprisonnement d'un mois à un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 85

Dans l'article 50 de la même loi, modifié par les lois du 18 avril 2010 et 30 juillet 2018, les mots “un crime ou un délit commis” sont remplacés par les mots “une infraction commise”.

Art. 86

Dans l'article 64, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 1er avril 1999, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”;

2° les mots “un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de cent francs à quatre mille francs ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 32.000 euros”.

HOOFDSTUK 7

Wijzigingen van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en openen van privécommunicatie en -telecommunicatie

Art. 87

In artikel 5 van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het afluisteren, kennisnemen en openen van privécommunicatie en -telecommunicatie, worden de woorden “de wanbedrijven bedoeld in de artikelen 259*bis* en 314*bis*” vervangen door de woorden “de misdrijven bedoeld in de artikelen 342 tot 346” en worden de woorden “de artikelen 259*bis* en 314*bis*” vervangen door de woorden “de artikelen 342 tot 346”.

Art. 88

In artikel 6 van dezelfde wet, worden de woorden “gestraft met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank” vervangen door de woorden “bestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt”.

Art. 89

In artikel 9 van dezelfde wet, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de maximale geldboete 160.000 euro bedraagt”.

Art. 90

Artikel 10 van dezelfde wet wordt opgeheven.

CHAPITRE 7

Modifications de la loi du 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et de télécommunications privées

Art. 87

Dans l'article 5 de la loi 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et télécommunications privées, les mots “les délits prévus par les articles 259*bis* et 314*bis*” sont remplacés par les mots “les infractions prévues par les articles 342 à 346” et les mots “les articles 259*bis* et 314*bis*” sont remplacés par les mots “les articles 342 à 346”.

Art. 88

Dans l'article 6 de la même loi, les mots “punies d'une amende de deux cents francs à vingt mille francs” sont remplacés par les mots “punies d'une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38, l'amende maximale s'élève à 160.000 euros”.

Art. 89

Dans l'article 9 de la même loi, les mots “un emprisonnement de six mois à un an et d'une amende de deux cents à vingt mille francs ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros”.

Art. 90

L'article 10 de la même loi est abrogé.

HOOFDSTUK 8

Wijzigingen van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd

Art. 91

De artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, worden opgeheven.

Art. 92

In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 17 augustus 2013 en van 21 december 2018, worden de woorden “van deze wet” vervangen door de woorden “van artikel 256 van het Strafwetboek”.

HOOFDSTUK 9

Wijzigingen van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel

Art. 93

In artikel 9 van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel, gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2005, worden de woorden “hetzij de in de artikelen 379, 380, 433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek, hetzij de in de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “de in de artikelen 152 tot 163 of 258 tot 260 van het Strafwetboek”.

Art. 94

In artikel 11 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016 en de wet van 22 maart 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “artikelen 433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek”

CHAPITRE 8

Modifications de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l’approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale

Art. 91

Les articles 1, 2 et 3 de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l’approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale, est abrogé.

Art. 92

Dans l’article 4 de la même loi, modifié par les lois du 17 août 2013 et du 21 décembre 2018, les mots “de la présente loi” sont remplacés par les mots “de l’article 256 du Code pénal”.

CHAPITRE 9

Modifications de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains

Art. 93

Dans l’article 9 de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains, modifié par la loi du 10 août 2005, les mots “soit aux articles 379, 380, 433quinquies à 433octies du Code pénal, soit aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “aux articles 152 à 163 ou 258 à 260 du Code pénal”.

Art. 94

Dans l’article 11, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 31 mai 2016 et la loi du 22 mars 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “articles 433quinquies à 433octies du Code pénal” sont remplacés par les mots “258

vervangen door de woorden “258 en 260 van het Strafwetboek als zij mensenhandel viseren”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “artikelen 259 en 260 van het Strafwetboek als zij mensensmokkel viseren”;

3° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “artikel 433quinquies” vervangen door de woorden “artikel 258”;

4° in de bepaling onder 4°, worden de woorden “artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “artikel 259 van het Strafwetboek”;

5° in de bepaling onder 5°, worden de woorden “artikel 77bis van dezelfde wet zou zijn gepleegd met een omstandigheid beoogd in de artikelen 77ter tot 77quinquies van dezelfde wet” vervangen door de woorden “artikel 258 van het Strafwetboek zou zijn gepleegd met een omstandigheid beoogd in de artikelen 260 en 261 van hetzelfde Wetboek”.

HOOFDSTUK 10

Wijzigingen van de wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen

Art. 95

In artikel 4 van de wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen, worden de woorden “van artikel 42, 1°,” vervangen door de woorden “van artikel 53, § 2, eerste lid, 1° en 2°,” de woorden “van artikel 42, 2°,” vervangen door de woorden “van artikel 53, § 2, eerste lid, 3°,” en de woorden “van artikel 42, 3°,” vervangen door de woorden “van artikel 53, § 2, eerste lid, 4°,”.

Art. 96

In artikel 5 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

et 260 du Code pénal en tant qu'ils visent la traite des êtres humains”;

2° dans le 2°, les mots “articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “articles 259 et 260 du Code pénal en tant qu'ils visent le trafic des êtres humains”;

3° dans le 3°, les mots “l'article 433quinquies” sont remplacés par les mots “l'article 258”;

4° dans le 4°, les mots “l'article 77bis de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “l'article 259 du Code pénal”;

5° dans le 5°, les mots “l'article 77bis de la même loi en présence d'une circonstance visée aux articles 77ter à 77quinquies de la même loi” sont remplacés par les mots “l'article 258 du Code pénal en présence d'une circonstance visée aux articles 260 et 261 du même Code”.

CHAPITRE 10

Modifications de la loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations

Art. 95

Dans l'article 4 de la loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations, les mots “de l'article 42, 1°,” sont remplacés par les mots “de l'article 53, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°,” les mots “de l'article 42, 2°,” sont remplacés par les mots “de l'article 53, § 2, alinéa 1er, 3°,” et les mots “de l'article 42, 3°,” sont remplacés par les mots “de l'article 53, § 2, alinéa 1er, 4°,”.

Art. 96

Dans l'article 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “in artikel 42, 3,” vervangen door de woorden “in artikel 53, § 2, eerste lid, 4°,”;

2° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “artikel 43bis” vervangen door de woorden “artikel 53, § 5”.

Art. 97

In artikel 8, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “de artikelen 42, 43 en 43bis” vervangen door de woorden “de artikelen 53 en 67, derde lid,”.

HOOFDSTUK 11

Wijziging van de wet van 2 juni 1998 houdende oprichting van een Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties en van een Administratieve coördinatiecel inzake de strijd tegen schadelijke sektarische organisaties

Art. 98

In artikel 10 van de wet van 2 juni 1998 houdende oprichting van een Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties en van een Administratieve coördinatiecel inzake de strijd tegen schadelijke sektarische organisaties, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

HOOFDSTUK 12

Wijzigingen van de wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers

Art. 99

In artikel 7 van de wet van 25 juni tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers, worden de woorden “Behalve bij op heterdaad ontdekte misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “Behalve in geval van heterdaad”.

Art. 100

Artikel 15, tweede lid, van dezelfde wet, wordt opgeheven.

1° dans la phrase liminaire, les mots “à l’article 42, 3°” sont remplacés par les mots “à l’article 53, § 2, alinéa 1er, 4°,”;

2° dans le 1°, les mots “à l’article 43bis” sont remplacés par les mots “à l’article 53, § 5”.

Art. 97

Dans l’article 8, alinéa 1er, de la même loi, les mots “aux articles 42, 43 et 43bis” sont remplacés par les mots “aux articles 53 et 67, alinéa 3,”.

CHAPITRE 11

Modification de la loi du 2 juin 1998 portant création d’un Centre d’Information et d’Avis sur les organisations sectaires nuisibles et d’une Cellule administrative de Coordination de la lutte contre les organisations sectaires nuisibles

Art. 98

Dans l’article 10 de la loi du 2 juin 1998 portant création d’un Centre d’Information et d’Avis sur les organisations sectaires nuisibles et d’une Cellule administrative de Coordination de la lutte contre les organisations sectaires nuisibles, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

CHAPITRE 12

Modifications de la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres

Art. 99

Dans l’article 7 de la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres, les mots “le cas de crime ou délit flagrant” sont remplacés par les mots “en cas de flagrance”.

Art. 100

L’article 15, alinéa 2, de la même loi, est abrogée.

Art. 101

In artikel 16 van dezelfde wet, worden de woorden “noch een misdaad, noch een wanbedrijf, noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 102

In de Franse tekst van artikel 17 van dezelfde wet, worden de woorden “*de flagrant délit*” vervangen door de woorden “*de flagrance*”.

Art. 103

In artikel 29 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “mededaders van en de medeplichtigen” vervangen door de woorden “daders en deelnemers”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “misdaden en van politieke misdrijven en drukpersmisdrijven” vervangen door de woorden “misdrijven die tot de bevoegdheid van het hof van assisen behoren”.

HOOFDSTUK 13

Wijzigingen van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Art. 104

In artikel 8, 1°, f), van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 105

Artikel 13/6, § 6, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“§ 6. Eenieder die opzettelijk weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 5 bedoelde vorderingen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 101

Dans l'article 16 de la même loi, les mots “ni un crime, ni un délit, ni une contravention” sont remplacés par les mots “pas une infraction”.

Art. 102

Dans l'article 17 de la même loi, les mots “de flagrant délit” sont remplacés par les mots “de flagrance”.

Art. 103

Dans l'article 29 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “coauteurs et les complices de” sont remplacés par les mots “auteurs et les participants à”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “de crimes et de délits politiques et délits de presse” sont remplacés par les mots “d'infractions relevant de la compétence de la cour d'assises”.

CHAPITRE 13

Modifications de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité

Art. 104

Dans l'article 8, 1°, f), de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité, les mots “des crimes et délits” sont remplacés par les mots “des infractions”.

Art. 105

L'article 13/6, § 6, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“§ 6. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 5 est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 106

Artikel 13/7, § 8, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“§ 8. Eenieder die opzettelijk weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 7 bedoelde vorderingen wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 107

Artikel 16/2, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 februari 2016 en gewijzigd bij de wet van 1 september 2016, wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Eenieder die opzettelijk weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen of de vereiste toegang te verschaffen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 80.000 euro.”

Art. 108

Artikel 16/6, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“De gevorderde persoon of instelling die de in dit artikel bedoelde medewerking opzettelijk weigert te verlenen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 109

In artikel 18/2, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wetten van 30 november 2017 en 14 juli 2022, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 110

Artikel 18/6, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De postoperator die opzettelijk weigert de in dit artikel bedoelde medewerking te verlenen wordt

Art. 106

L'article 13/7, § 8, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“§ 8. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 7 est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 107

L'article 16/2, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 5 février 2016 et modifié par la loi du 1er septembre 2016, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. Toute personne qui refuse délibérément de communiquer les données ainsi demandées ou de fournir l'accès requis est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.”

Art. 108

L'article 16/6, § 2, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“La personne ou l'institution requise qui refuse délibérément de prêter le concours visé au présent article est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 109

Dans l'article 18/2, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010, et modifié par les lois du 30 novembre 2017 et du 14 juillet 2022, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 110

L'article 18/6, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. L'opérateur postal qui refuse délibérément de prêter le concours visé au présent article est puni d'une

bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 111

Artikel 18/7 § 3, laatste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“Elke in het eerste lid bedoelde persoon die opzettelijk weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 112

Artikel 18/8, § 3, laatste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet 20 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“Elke in het eerste lid bedoelde persoon die opzettelijk weigert zijn technische medewerking te verlenen aan de vorderingen bedoeld in dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 113

Artikel 18/14, § 3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De postoperator die opzettelijk weigert de medewerking te verlenen als bedoeld in de §§ 1 en 2 wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.”

Art. 114

In artikel 18/15, § 4, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 14 juli 2022, wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Iedere gevorderde persoon of instelling die de gegevens opzettelijk weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt bestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.”

peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 111

L’article 18/7, § 3, dernier alinéa, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne visée à l’alinéa 1er qui refuse délibérément de communiquer les données ainsi demandées est punie d’une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 112

L’article 18/8, § 3, dernier alinéa, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne visée à l’alinéa 1er qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées au présent article est punie d’une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 113

L’article 18/14, § 3, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. L’opérateur postal qui refuse délibérément de prêter le concours visé aux §§ 1er et 2 est puni d’une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 160.000 euros.”

Art. 114

L’article 18/15, § 4, de la même loi, inséré par la loi du 14 juillet 2022, est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Toute personne ou institution requise qui refuse délibérément de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie d’une peine de niveau 2, où par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal l’amende s’élève à 160.000 euros au plus.”

Art. 115

In artikel 18/16, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Eenieder die zijn technische medewerking weigert te verlenen aan de in § 3 bedoelde vorderingen wordt bestraft een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.”;

2° in paragraaf 5, worden de woorden “artikel 137” vervangen door de woorden “artikel 371”.

Art. 116

Artikel 18/17, § 3, tweede lid, eerste zin, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“Eenieder die zijn technische medewerking opzettelijk weigert te verlenen aan de in het eerste lid bedoelde vorderingen, wordt bestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt. De nadere regels en termijnen voor deze technische medewerking worden door de Koning vastgesteld, op voorstel van de ministers van Justitie, van Landsverdediging en van de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie.”

Art. 117

In artikel 19/1, eerste en tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010 en gewijzigd bij de wetten van 30 maart 2017 en van 28 maart 2024, worden de woorden “van een misdaad of wanbedrijf” telkens vervangen door de woorden “van een misdrijf”.

Art. 118

In artikel 31 van dezelfde wet, hersteld door de wet van 30 maart 2017, worden de woorden “artikelen 70, 416 en 417” vervangen door de woorden “artikelen 11, 12 en 14” en worden de woorden “misdad of van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van strafvordering” vervangen door de woorden “misdrijf waarop een straf van niveau 4, 5, 6,

Art. 115

Dans l'article 18/16, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées au § 3 est punie d'une peine de niveau 1, où dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.”;

2° au paragraphe 5, les mots “l'article 137” sont remplacés par les mots “l'article 371”.

Art. 116

L'article 18/17, § 3, alinéa 2, première phrase, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010 et modifié par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées à l'alinéa 1er est punie d'une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros. Les modalités et délais de ce concours technique sont déterminés par le Roi, sur la proposition des ministres de la Justice et de la Défense et du ministre qui a les Communications électroniques dans ses attributions.”

Art. 117

Dans l'article 19/1, alinéas 1er et 2, de la même loi, insérés par la loi du 4 février 2010 et modifiés par les lois du 30 mars 2017 et du 28 mars 2024, les mots “d'un crime ou d'un délit” sont chaque fois remplacés par les mots “d'une infraction”.

Art. 118

Dans l'article 31 de la même loi, rétabli par la loi du 30 mars 2017, les mots “articles 70, 416 et 417” sont remplacés par les mots “articles 11, 12 et 14” et les mots “de crime ou de délit flagrant au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle” sont remplacés par les mots “d'infraction pour laquelle une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8 est prévue ou, en cas de flagrance au

7 of 8 is gesteld of op heterdaad ontdekt in de zin van artikel 41 van het Wetboek van strafvordering indien het misdrijf met een straf van niveau 1, 2 of 3 is bestraft”.

Art. 119

In artikel 43 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 4 februari 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

2° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° met een straf van niveau 1, de agent of de persoon bedoeld in artikel 36 die de geheimen met schending van dit artikel opzettelijk onthult;”;

3° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 240.000 euro bedraagt, de agent of persoon bedoeld in artikel 36 die de identiteit opzettelijk onthult van een persoon die om anonimiteit verzoekt;”;

4° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot dertigduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de maximale geldboete 240.000 euro bedraagt”;

5° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijven is niet strafbaar.”

Art. 120

In artikel 43/7, § 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2010, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Onverminderd artikel 352 van het Strafwetboek worden zij bestraft met een straf van niveau 2, indien zij die geheimen opzettelijk onthullen in andere omstandigheden dan die bepaald bij deze wet. In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 32.000 euro. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.”

sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle si l'infraction est punie d'une peine de niveau 1, 2 ou 3”.

Art. 119

Dans l'article 43 de la même loi, remplacé par la loi du 4 février 2010, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”;

2° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° est puni d'une peine de niveau 1, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a délibérément révélé les secrets en violation de cet article;”;

3° le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° est puni d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, Code pénal, l'amende maximale est de 240.000 euros, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a délibérément révélé l'identité d'une personne qui demande l'anonymat;”;

4° dans le 3°, les mots “d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de cinq cents euros à trente mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 240.000 euros”;

5° l'article est complété par un alinéa, rédigés comme suit:

“La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.”

Art. 120

Dans l'article 43/7, § 2, de la même loi, inséré par la loi du 4 février 2010, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Sans préjudice de l'article 352 du Code pénal, ils seront punis d'une peine de niveau 2, s'ils révèlent délibérément ces secrets dans des circonstances autres que celles prévues par la présente loi. Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende s'élève à 32.000 euros au plus. La tentative de commettre l'infraction visée par cet article n'est pas punissable.”

Art. 121

Artikel 44/5, tweede lid, eerste zin, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 maart 2017, wordt vervangen als volgt:

“Eenieder die zijn medewerking opzettelijk weigert te verlenen aan de vorderingen bedoeld in het eerste lid, wordt bestraft met een straf van niveau 1 waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.”

HOOFDSTUK 14

Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

Art. 122

In artikel 5, § 1, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken, ingevoegd bij de wet van 7 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, wordt het woord “autonome” opgeheven;

2° het derde tot het zevende lid worden vervangen als volgt:

“De misdrijven die het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich meebrengen, zijn die welke bedoeld zijn in:

1° de artikelen 82 tot 92 van het Strafwetboek;

2° de artikelen 371 tot 386 van hetzelfde Wetboek;

3° de artikelen 403 tot 409 van hetzelfde Wetboek;

4° de artikelen 226 tot 229 van hetzelfde Wetboek;

5° de artikelen 96 tot 102 van hetzelfde Wetboek;

6° de artikelen 196, 197 en 198, 3° en 4°, van hetzelfde Wetboek;

7° de artikelen 112 tot 127 van hetzelfde Wetboek;

8° de strafbare feiten bedoeld in Boek II, Titel 3, Hoofdstuk 3, van hetzelfde Wetboek;

Art. 121

L'article 44/5, alinéa 2, première phrase, de la même loi, inséré par la loi du 30 mars 2017, est remplacé par ce qui suit:

“Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées à l'alinéa 1er est punie d'une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros. La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.”

CHAPITRE 14

Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Art. 122

Dans l'article 5, § 1er, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, inséré par la loi du 7 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 2, le mot “autonome” est abrogé;

2° les alinéas 3 à 7 sont remplacés par ce qui suit:

“Donnent lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN, les infractions visées:

1° aux articles 82 à 92 du Code pénal;

2° aux articles 371 à 386 du même Code;

3° aux articles 403 à 409 du même Code;

4° aux articles 226 à 229 du même Code;

5° aux articles 96 à 102 du même Code;

6° aux articles 196, 197 et 198, 3° et 4°, du même Code;

7° aux articles 112 à 127 du même Code;

8° les infractions visées au Livre II, Titre 3, Chapitre 3 du même Code;

9° de artikelen 265 en 268, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 265 van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 223 tot 225 van hetzelfde Wetboek;

11° artikel 260 van hetzelfde Wetboek;

12° artikel 469 van hetzelfde Wetboek;

13° artikel 473 van hetzelfde Wetboek;

14° de artikelen 509 en 520 van hetzelfde Wetboek;

15° artikel *2bis*, § 3, b, en § 4, b, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

De veroordeling voor een poging tot het plegen van een van deze misdrijven brengt eveneens het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich mee.

De veroordeling voor een misdrijf als bedoeld in het derde lid, 8°, brengt eveneens het opslaan van het Y-STR-profiel van de veroordeelde in de DNA-gegevensbank met zich mee.

De gegevens met betrekking tot de voormelde DNA-profielen, die opgesomd zijn in de artikelen *5bis*, tweede lid, *5ter*, § 3, derde lid, *5quater*, § 3, en 8, § 3, worden eveneens in de DNA-gegevensbank opgeslagen.

De DNA-profielen van referentiestalen kunnen in de gegevensbank “Veroordeelden” enkel opgeslagen worden onder hun DNA-codenummer.”

Art. 123

In artikel 6 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Met gevangenisstraf van niveau 2, wordt gestraft hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, opzettelijk kennisneemt van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen. In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 80.000 euro.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek

9° aux articles 265 et 268, pour ce qui concerne l'infraction visée à l'article 265 du même Code;

10° aux articles 223 à 225 du même Code;

11° à l'article 260 du même Code;

12° à l'article 469 du même Code;

13° à l'article 473 du même Code;

14° aux articles 509 et 520 du même Code;

15° à l'article *2bis*, § 3, b, et § 4, b, de la loi 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, désinfectantes ou antiseptiques.

La condamnation pour une tentative de commettre une de ces infractions donne également lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN.

La condamnation pour une infraction visée à l'alinéa 3, 8°, donne également lieu à un enregistrement du profil Y-STR de la personne condamnée dans la banque de données ADN.

Les données relatives aux profils ADN précités, qui sont énumérées aux articles *5bis*, alinéa 2, *5ter*, § 3, alinéa 3, *5quater*, § 3, et 8, § 3, sont également enregistrées dans la banque de données ADN.

Les profils ADN des échantillons de référence ne peuvent être enregistrés dans la banque de données “Condamnés” que sous leur numéro de code ADN.”

Art. 123

Dans l'article 6 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Sera puni d'une peine de niveau 2, quiconque, sans y être autorisé, aura pris délibérément connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN. Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale s'élève à 80.000 euros.”;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Sera puni d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal

de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt wordt bestraft hij die:

1° hetzij, terwijl hij weet dat gegevens verkregen zijn door het plegen van het misdrijf bedoeld in § 1, die gegevens opzettelijk gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

2° hetzij, terwijl hij daartoe gerechtigd is, kennis heeft genomen van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen en die resultaten wetens gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

3° hetzij de aangetroffen sporen of de referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten, opzettelijk gebruikt heeft voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen.”;

3° in paragraaf 3, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van 500 frank tot 50.000 frank of met een van deze straffen alleen, wordt gestraft, hij die wetens” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt, wordt gestraft, hij die opzettelijk”;

4° paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijven is niet strafbaar.”

HOOFDSTUK 15

Wijzigingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

Art. 124

In artikel 3*bis* van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, ingevoegd bij de wet van 19 april 2002, gedeeltelijk vernietigd bij arrest 33/2004 van het Arbitragehof en gewijzigd bij de wet van

l'amende maximale s'élève à 160.000 euros au plus, quiconque:

1° soit, alors qu'il savait que certaines données avaient été obtenues par la perpétration de l'infraction visée au § 1er, aura délibérément utilisé des données à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

2° soit, alors qu'il y était autorisé, aura pris connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN, et les aura délibérément utilisés à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

3° soit aura délibérément utilisé les traces découvertes ou les échantillons de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN, à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues.”;

3° au paragraphe 3, les mots “d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de 500 francs à 50.000 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui sciemment” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 3, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 6°, du Code pénal l'amende maximale s'élève à 400.000 euros, celui qui délibérément”;

4° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.”

CHAPITRE 15

Modifications de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs

Art. 124

Dans l'article 3*bis* de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, inséré par la loi du 19 avril 2002, partiellement annulé par l'arrêt 33/2004 de la Cour d'arbitrage et modifié par la loi du 10 janvier

10 januari 2010, worden de woorden “de artikelen 301, 302, 303 en 304” vervangen door de woorden “de artikelen 534 tot 537”.

Art. 125

In artikel 17, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden “in artikel 458” vervangen door de woorden “in artikel 352”.

Art. 126

In artikel 63 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 10 januari 2010 en 7 mei 2024, worden de woorden “gestraft met een boete van 26 euro tot 120.000 euro” vervangen door de woorden “bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 960.000 euro.”

Art. 127

In artikel 64 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 7 mei 2024, worden de woorden “gestraft met een geldboete van 26 euro tot 72.000 euro” vervangen door de woorden “bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de maximale geldboete 576.000 euro.”

Art. 128

Artikel 65 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 7 mei 2024, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van boek I van het Strafwetboek wordt de straf bedoeld in het eerste lid aangemerkt als een straf van niveau 1.”

Art. 129

Artikel 66 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 130

Artikel 68, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de woorden “overeenkomstig artikel 59 van het Strafwetboek”.

2010, les mots “des articles 301, 302, 303 et 304” sont remplacés par les mots “des articles 534 à 537”.

Art. 125

Dans l'article 17, alinéa 2, de la même loi, les mots “à l'article 458” sont remplacés par les mots “à l'article 352”.

Art. 126

Dans l'article 63 de la même loi, modifié par les lois des 10 janvier 2010 et 7 mai 2024, les mots “d'une amende de 26 euros à 120.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 960.000 euros.”

Art. 127

L'article 64 de la même loi, remplacé par la loi du 7 mai 2024, les mots “d'une amende de 26 euros à 72.000 euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 576.000 euros.”

Art. 128

L'article 65 de la même loi, modifié par la loi du 7 mai 2024, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'application du livre Ier du Code pénal, la peine visée à l'alinéa 1er est considérée comme une peine de niveau 1.”

Art. 129

L'article 66 de la même loi est abrogé.

Art. 130

L'article 68, alinéa 1er, de la même loi est complété par les mots “conformément à l'article 59 du Code pénal”.

Art. 131

Artikel 69 van dezelfde wet wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 16

Wijziging van de wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen

Art. 132

Artikel 6 van de wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen wordt vervangen als volgt:

“Art. 6. Niemand mag de titel van bedrijfsjurist voeren tenzij hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 4, het Instituut hem de hoedanigheid van lid van het Instituut heeft verleend en hem bovendien heeft toegestaan de titel van bedrijfsjurist te voeren.

Iedere overtreding van het voorgaande lid met bedrieglijk opzet wordt bestraft met een straf van niveau 1.”

HOOFDSTUK 17

Wijzigingen van de wet van 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

Art. 133

In artikel 17, § 4, tweede lid van de wet van 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie, worden de woorden “nieuwe misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “nieuwe misdrijven”.

HOOFDSTUK 18

Wijzigingen van de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld

Art. 134

In artikel 5/1 van de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld,

Art. 131

L'article 69 de la même loi est abrogé.

CHAPITRE 16

Modification de la loi du 1er mars 2000 créant un Institut de juristes d'entreprises

Art. 132

L'article 6 de la loi du 1er mars 2000 créant un Institut de juristes d'entreprises est remplacé par ce qui suit:

“Art. 6. Nul ne peut porter le titre de juriste d'entreprise à moins qu'il ne remplisse les conditions visées à l'article 4 et qu'il ne se soit vu conférer par l'Institut la qualité de membre de l'Institut ainsi que l'autorisation de porter le titre de juriste d'entreprise.

Toute infraction à l'alinéa qui précède commise dans une intention frauduleuse est punie d'une peine de niveau 1.”

CHAPITRE 17

Modifications de la loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne

Art. 133

Dans l'article 17, § 4, alinéa 2, de la loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne, les mots “nouveaux crimes ou délits” sont remplacés par les mots “nouvelles infractions”.

CHAPITRE 18

Modifications de la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique

Art. 134

Dans l'article 5/1 de la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence

ingevoegd door de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van 26 euro tot 100 euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 135

In artikel 5/2 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van 26 euro tot 100 euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

HOOFDSTUK 19

Wijzigingen van het oud Burgerlijk Wetboek van 11 juli 2013 – Boek III – Titel XVII: Zakelijke zekerheden op roerende goederen

Art. 136

In artikel 22, derde lid, van het oud Burgerlijk Wetboek van 11 juli 2013 – Boek III – Titel XVII: Zakelijke zekerheden op roerende goederen, worden de woorden “artikel 491” vervangen door de woorden “artikel 475”.

HOOFDSTUK 20

Wijzigingen van wet van 21 december 2013 houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken

Art. 137

In artikel 3 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, en met een geldboete van 50 euro tot 50.000 euro, of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt.”

Art. 138

In artikel 4 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 228” vervangen door de woorden “artikel 460” en de woorden “gestraft met een geldboete van 200 euro tot 1.000 euro” worden vervangen door de woorden “gestraft met een straf van niveau 1”.

domestique, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d’un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de 26 euros à 100 euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2”.

Art. 135

Dans l’article 5/2 de la même loi, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d’un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de 26 euros à 100 euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2”.

CHAPITRE 19

Modifications de l’ancien code civil du 11 juillet 2013 – Livre III – Titre XVII: Des sûretés réelles mobilières

Art. 136

Dans l’article 22, alinéa 3, de l’ancien code civil du 11 juillet 2013 – Livre III – Titre XVII: Des sûretés réelles mobilières les mots “article 491” sont remplacés par les mots “article 475”.

CHAPITRE 20

Modifications de la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses Intérieur

Art. 137

Dans l’article 3 de la loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses Intérieur, les mots “d’un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de 50 euros à 50.000 euros, ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximum est de 400.000 euros.”

Art. 138

Dans l’article 4 de la même loi, les mots “l’article 228” sont remplacés par les mots “l’article 460” et les mots “puni d’une amende de 200 euros à 1.000 euros” sont remplacés par les mots “punie d’une peine de niveau 1”.

Art. 139

In artikel 5 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 228” vervangen door de woorden “artikel 460” en de woorden “gestraft met een geldboete van 200 euro tot 1.000 euro” worden vervangen door de woorden “gestraft met een straf van niveau 1”.

Art. 140

Artikel 7 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 141

In artikel 8 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 42” vervangen door de woorden “artikel 53, § 2, eerste lid,”.

Art. 142

Artikel 9 van dezelfde wet wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 21

**Wijzigingen van de wet van 5 mei 2014
betreffende de internering**

Art. 143

In artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, vervangen bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “op de in artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten of de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten” vervangen door de woorden “op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek”.

Art. 144

In artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 28 maart 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de inleidende zin van paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen als volgt: “De onderzoeksgerechten, tenzij het gaat om misdrijven die worden beschouwd als politieke misdrijven of drukpersmisdrijven, behoudens voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie

Art. 139

Dans l'article 5 de la même loi, les mots “l'article 228” sont remplacés par les mots “l'article 460” et les mots “puni d'une amende de 200 euros à 1.000 euros” sont remplacés par les mots “punie d'une peine de niveau 1”.

Art. 140

L'article 7 de la même loi est abrogé.

Art. 141

Dans l'article 8 de la même loi, les mots “l'article 42” sont remplacés par les mots “l'article 53, § 2, alinéa 1er,”.

Art. 142

L'article 9 de la même loi est abrogé.

CHAPITRE 21

**Modifications de la loi du 5 mai 2014 relative à
l'internement**

Art. 143

Dans l'article 5, § 1er, 5°, de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement, remplacé par la loi du 4 mai 2016, les mots “aux articles 371/1 à 378 du Code pénal ou sur des faits visés aux articles 379 à 387 du même Code” sont remplacés par les mots “aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal”.

Art. 144

Dans l'article 9 de la même loi, modifié par les lois du 4 mai 2016 et 28 mars 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° la phrase liminaire du paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit: “Les juridictions d'instruction, sauf s'il s'agit d'une infraction considérée comme une infraction politique ou une infraction de presse, à l'exception des infractions de presse inspirées par le racisme

ingegeven zijn, en de vonnisgerechten kunnen de internering bevelen van een persoon:";

2° in paragraaf 1, eerste lid, in de bepaling onder 1°, worden de woorden "een misdaad of wanbedrijf" vervangen door de woorden "een misdrijf".

Art. 145

In artikel 15 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "als misdaad of wanbedrijf omschreven" vervangen door de woorden "als misdrijf omschreven";

2° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden "een politieke misdaad, een politiek wanbedrijf of een persdelict" vervangen door de woorden "een politiek misdrijf of een drukpersmisdrijf".

Art. 146

In artikel 16 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, wordt het woord "bijzondere" opgeheven.

Art. 147

In artikel 17, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 1 februari 2016 en 4 mei 2016, worden de woorden "artikelen 371/1 tot 377, 377*quater*, 379 tot 380*ter*, 381, 383 tot 387," vervangen door de woorden "artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185,".

Art. 148

In artikel 18, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden "artikel 71" vervangen door de woorden "artikel 25".

Art. 149

In artikel 40, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 1 februari 2016 en 4 mei 2016, worden de woorden "in de artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten, of voor de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten" vervangen door de woorden "op de in artikelen 134 tot

ou la xénophobie, et les juridictions de jugement peuvent ordonner l'internement d'une personne:";

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, les mots "un crime ou un délit" sont remplacés par les mots "une infraction".

Art. 145

Dans l'article 15 de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots "un fait qualifié crime ou délit" sont remplacés par les mots "un fait qualifié infraction";

2° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots "Lorsqu'il s'agit d'un crime ou d'un délit politique ou de presse" sont remplacés par les mots "Lorsqu'il s'agit d'une infraction politique ou d'une infraction de presse".

Art. 146

Dans l'article 16 de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, le mot "spéciale" est abrogé.

Art. 147

Dans l'article 17, § 1er, de la même loi, modifié par les lois du 1er février 2016 et 4 mai 2016, les mots "aux articles 371/1 à 377, 377*quater*, 379 à 380*ter*, 381, 383 à 387," sont remplacés par les mots "aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185,".

Art. 148

Dans l'article 18, § 1er, de la même loi, les mots "article 71" sont remplacés par les mots "article 25".

Art. 149

Dans l'article 40, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois du 1er février 2016 et 4 mai 2016, les mots "aux articles 371/1 à 378 du Code pénal, ou pour les faits visés aux articles 379 à 387 du même Code" sont remplacés par les mots "aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation

149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek”.

Art. 150

In artikel 47, § 2, derde lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 4 mei 2016 en gewijzigd bij de wetten van 6 juli 2017 en 5 mei 2019, worden de woorden “in de artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten of voor de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten” vervangen door de woorden “op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek”.

Art. 151

In artikel 59, 1°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf zoals bedoeld” vervangen door de woorden “een misdrijf zoals bedoeld”.

Art. 152

In artikel 77/1, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 153

In artikel 135, § 7, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “misdad of wanbedrijf omschreven feit” vervangen door de woorden “misdrijf omschreven feit”.

HOOFDSTUK 22

Wijzigingen van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken

Art. 154

In artikel 33, § 8, van de wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken, worden de woorden “Artikelen 215 tot 219, 221 en 222” vervangen door de woorden “Artikelen 647 en 648”.

concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal”.

Art. 150

Dans l'article 47, § 2, alinéa 3, de la même loi, remplacé par la loi du 4 mai 2016 et modifié par les lois du 6 juillet 2017 et 5 mai 2019, les mots “aux articles 371/1 à 378 du Code pénal, ou pour les faits visés aux articles 379 à 387 du même Code” sont remplacés par les mots “aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal”.

Art. 151

Dans l'article 59, 1°, de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “un délit ou un crime visé” sont remplacés par les mots “une infraction visée”.

Art. 152

Dans l'article 77/1, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 4 mai 2016, les mots “un crime ou un délit visé” sont remplacés par les mots “une infraction visée”.

Art. 153

Dans l'article 135, § 7, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “fait qualifié crime ou délit commis” sont remplacés par les mots “fait qualifié infraction commise”.

CHAPITRE 22

Modifications de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d'enquête européenne en matière pénale

Art. 154

Dans l'article 33, § 8, de la loi du 22 mai 2017 relative à la décision d'enquête européenne en matière pénale, les mots “articles 215 à 219, 221 et 222” sont remplacés par les mots “articles 647 et 648”.

HOOFDSTUK 23

Wijzigingen van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

Art. 155

In de Franse tekst van artikel 4, § 3, eerste lid, van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, worden de woorden “du délit” vervangen door de woorden “de l’infraction”.

HOOFDSTUK 24

Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Art. 156

In artikel 5, § 1, veertiende lid, 3°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder a), worden de woorden “een criminele straf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 7 of 8”;

2° in de bepaling onder c) worden de woorden “strafrechtelijke geldboete van minstens 2.500 euro, vóór toepassing van de opdecimen,” vervangen door de woorden “strafrechtelijke geldboete van minstens 20.000 euro of een geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel”.

Art. 157

In artikel 83, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 158

Artikel 89, § 4, van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Inbreuken op dit artikel worden bestraft met de straffen bepaald in artikel 352 van het Strafwetboek.”

CHAPITRE 23

Modifications de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne

Art. 155

Dans l’article 4, § 3, alinéa 1er, de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l’aide juridique de deuxième ligne, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

CHAPITRE 24

Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l’utilisation des espèces

Art. 156

Dans l’article 5, § 1er, alinéa 14, 3°, de la même loi, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° au a), les mots “une peine criminelle” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 7 ou 8”;

2° au c), les mots “amende pénale de 2.500 euros au moins, avant application des décimes additionnels,” sont remplacés par les mots “amende pénale de 20.000 euros au moins ou une peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l’infraction”.

Art. 157

Dans l’article 83, § 1er, alinéa 2, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 158

L’article 89, § 4, de la même loi, est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Les infractions au présent article sont punies des peines prévues par l’article 352 du Code pénal.”

Art. 159

In artikel 91/1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 160

In artikel 91/2, vierde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 161

In artikel 136, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 1 februari 2022, worden de woorden “een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 50 tot 10.000 euro, of met één van die straffen alleen” worden vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 162

In artikel 137, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 februari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “geldboete van 250 tot 225.000 euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 1.800.000 euro bedraagt”;

2° in de bepaling onder 2°, wordt het woord “opzet” vervangen door het woord “opzettelijk”.

Art. 163

In artikel 138, van dezelfde wet, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Art. 159

Dans l'article 91/1, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2020, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 160

Dans l'article 91/2, alinéa 4, de la même loi, inséré par la loi du 20 juillet 2020, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 161

Dans l'article 136, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 1er février 2022, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10.000 euros, ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 162

Dans l'article 137, alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 1er février 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “amende de 250 à 225.000 euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 1.800.000 euros”;

2° au 2°, le mot “volontairement” est remplacé par le mot “délibérément”.

Art. 163

Dans l'article 138, de la même loi, le paragraphe 1er est abrogé.

HOOFDSTUK 25

Wijzigingen van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed

Art. 164

In artikel 12 van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed, ingevoegd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “artikel 442/1, § 1,” vervangen door de woorden “artikel 350”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, 5°, worden de woorden “artikel 442/1, § 2,” vervangen door de woorden “artikel 351”.

HOOFDSTUK 26

Wijzigingen van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit

Art. 165

In artikel 88 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit worden de woorden “van art. 550*bis*” vervangen door de woorden “van de artikelen 524 tot 530”.

HOOFDSTUK 27

Wijzigingen van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (genoemd “COIV-wet”)

Art. 166

In artikel 3, van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, vervangen door de wet van 18 april 2024, worden in de bepaling onder 5°, de woorden “van artikel 44” vervangen door de woorden “van artikel 67”.

CHAPITRE 25

Modifications de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l’occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d’autrui

Art. 164

Dans l’article 12 de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l’occupation ou séjour illégitimes dans le bien d’autrui, inséré par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “article 442/1, § 1er,” sont remplacés par les mots “article 350”;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, 5°, les mots “article 442/1, § 2,” sont remplacés par les mots “article 351”.

CHAPITRE 26

Modifications de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l’Autorité de protection des données

Art. 165

Dans l’article 88 de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l’Autorité de protection des données, les mots “de l’article 550*bis*” sont remplacés par les mots “des articles 524 à 530”.

CHAPITRE 27

Modifications de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l’Organe central pour la Saisie et la Confiscation (appelée “loi OCSC”)

Art. 166

Dans l’article 3, 5°, de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l’Organe central pour la Saisie et la Confiscation, remplacé par la loi du 18 avril 2024, les mots “de l’article 44” sont remplacés par les mots “de l’article 67”.

Art. 167

In artikel 14, § 3, van dezelfde wet, worden de woorden “in artikel 507*bis*” vervangen door de woorden “in artikel 683”.

Art. 168

In artikel 17 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 april 2024, worden de woorden “in artikel 324*bis*” telkens vervangen door de woorden “in artikel 406”.

Art. 169

In artikel 21, § 5, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 170

In artikel 22 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij wet van 18 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 7, worden de woorden “artikel 507” vervangen door de woorden “artikel 665”;

2° in paragraaf 8, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 171

In artikel 39, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

HOOFDSTUK 28

**Wijzigingen van de wet van 30 juli 2018
betreffende de bescherming van natuurlijke
personen met betrekking tot de verwerking van
persoonsgegevens**

Art. 172

In artikel 8 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 2°, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”;

Art. 167

Dans l'article 14, § 3, de la même loi, les mots “à l'article 507*bis*” sont remplacés par les mots “à l'article 683”.

Art. 168

Dans l'article 17 de la même loi, modifié par la loi du 18 avril 2024, les mots “à l'article 324*bis*” sont chaque fois remplacés par les mots “à l'article 406”.

Art. 169

Dans l'article 21, § 5, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 170

Dans l'article 22 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 18 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 7, les mots “article 507” sont remplacés par les mots “article 665”;

2° dans le paragraphe 8, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 171

Dans l'article 39, § 1er, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

CHAPITRE 28

**Modifications de la loi du 30 juillet 2018 relative à
la protection des personnes physiques à l'égard
des traitements de données à caractère personnel**

Art. 172

Dans l'article 8 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° in paragraaf 3, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 173

In artikel 203, 1°, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 174

In artikel 222 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijftienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 120.000 euro bedraagt”;

2° in de bepaling onder 8° worden de woorden “artikel 269” vervangen door de woorden “artikel 644, eerste lid,”.

Art. 175

In artikel 223 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van vijfhonderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 240.000 euro bedraagt”.

Art. 176

In artikel 224 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 177

In artikel 225 van dezelfde wet worden de woorden “, overeenkomstig artikel 58 van het Strafwetboek,” ingevoegd tussen het woord “rechtbank” en het woord “bevelen”.

2° au paragraphe 3, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 173

Dans l'article 203, 1°, de la même loi, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 174

Dans l'article 222 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “amende de deux cent cinquante euros à quinze mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 120.000 euros”;

2° au 8°, les mots “l'article 269” sont remplacés par les mots “l'article 644, alinéa 1er,”.

Art. 175

Dans l'article 223 de la même loi, les mots “amende de cinq cents euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 240.000 euros”.

Art. 176

Dans l'article 224 de la même loi, les mots “amende de deux cents euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 80.000 euros”.

Art. 177

Dans l'article 225 de la même loi, les mots “, conformément à l'article 58 du Code pénal,” sont insérés entre le mot “ordonner” et les mots “l'insertion”.

Art. 178

In artikel 226 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van honderd euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 179

In artikel 227 van dezelfde wet worden de woorden “geldboete van honderd euro tot twintigduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt”.

Art. 180

Artikel 230 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 181

In artikel 233, § 4, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 182

In artikel 245, § 4, derde lid, van dezelfde wet, worden de woorden “een gevangenisstraf van één maand tot twee jaar en een geldboete van honderd euro tot duizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 8.000 euro bedraagt”.

HOOFDSTUK 29

Wijzigingen van de wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsafbreking, tot opheffing van de artikelen 350 en 351 van het Strafwetboek, tot wijziging van de artikelen 352 en 383 van hetzelfde Wetboek en tot wijziging van diverse wetsbepalingen

Art. 183

In artikel 3 van de wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsafbreking, tot opheffing van de artikelen 350 en 351 van het Strafwetboek, tot wijziging van de artikelen 352 en 383 van hetzelfde

Art. 178

Dans l'article 226 de la même loi, les mots “amende de cent euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 80. 000 euros”.

Art. 179

Dans l'article 227 de la même loi, les mots “amende de cent euros à vingt mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 160.000 euros”.

Art. 180

L'article 230 de la même loi est abrogé.

Art. 181

Dans l'article 233, § 4, de la même loi, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 352”.

Art. 182

Dans l'article 245, § 4, alinéa 3, de la même loi, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cent euros à mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximale est de 8.000 euros”.

CHAPITRE 29

Modifications de la loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse, abrogeant les articles 350 et 351 du Code pénal et modifiant les articles 352 et 383 du même Code et modifiant diverses dispositions législatives

Art. 183

Dans l'article 3 de la loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse, abrogeant les articles 350 et 351 du Code pénal et modifiant les articles 352 et 383 du même Code et modifiant diverses

Wetboek en tot wijziging van diverse wetsbepalingen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “hij die” vervangen door de woorden “hij die opzettelijk” en de woorden “gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en tot een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “hij die” vervangen door de woorden “hij die opzettelijk” en de woorden “gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en tot een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

3° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“De vrouw die opzettelijk een vruchtafwijving laat verrichten buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2, wordt bestraft met een straf van niveau 2”;

4° in het vierde lid, worden de woorden “opsluiting van vijf jaar tot tien jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3”;

5° het vijfde lid wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 30

Wijzigingen van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen

Art. 184

In artikel 1:36, eerste lid, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden “geldboete van 50 euro tot 5.000 euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt”.

Art. 185

Het artikel 1:37 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 186

In artikel 2:82, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikelen 489 tot 490bis” vervangen door de woorden “artikelen 489 tot 493, 496 en 497”.

dispositions législatives, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “qui aura fait” sont remplacés par les mots “qui aura délibérément fait” et les mots “un emprisonnement de trois mois à un an et à une amende de cent euros à cinq cents euros” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “qui tente” sont remplacés par les mots “qui tente délibérément” et les mots “un emprisonnement de trois mois à un an et à une amende de cent euros à cinq cents euros” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

3° l’alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“La femme qui délibérément aura fait pratiquer un avortement en dehors des conditions prévues à l’article 2 sera punie d’une peine de niveau 2.”;

4° dans l’alinéa 4, les mots “la réclusion de cinq à dix ans” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 3”;

5° l’alinéa 5 est abrogé.

CHAPITRE 30

Modifications du Code des sociétés et des associations

Art. 184

Dans l’article 1:36, alinéa 1er, du Code des sociétés et des associations, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les mots “amende de 50 euros à 5.000 euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est 40.000 euros”.

Art. 185

L’article 1:37 du même Code est abrogé.

Art. 186

Dans l’article 2:82, alinéa 3, du même Code, les mots “articles 489 à 490bis” sont remplacés par les mots “articles 489 à 493, 496 et 497”.

Art. 187

In artikel 2:108, van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin van het eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.” vervangen door de woorden “worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.”

Art. 188

In artikel 2:119, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikelen 489 tot 490*bis*” vervangen door de woorden “artikelen 489 tot 493, 496 en 497”.

Art. 189

In artikel 2:145 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “De artikelen 5, 6, 7 en 8 van het decreet van 20 juli 1831 op de drukpers zijn” vervangen door de woorden “Het artikel 240, derde lid, van het Strafwetboek is”.

Art. 190

In artikel 3:43 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3°, wordt het woord “wetens” tweemaal vervangen door het woord “opzettelijk”;

3° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “gevangenisstraf van één maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een

Art. 187

Dans l'article 2:108, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire de l'alinéa 1er, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou de ces deux peines cumulées.” sont remplacés par les mots “être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.”

Art. 188

Dans l'article 2:119, alinéa 4, du même Code, les mots “articles 489 à 490*bis*” sont remplacés par les mots “articles 489 à 493, 496 et 497”.

Art. 189

Dans l'article 2:145 du même Code, les mots “Les articles 5, 6, 7 et 8 du décret du 20 juillet 1831 sur la presse sont” sont remplacés par les mots “L'article 240, alinéa 3, du Code pénal est”.

Art. 190

Dans l'article 3:43 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, le mot “sciemment” est remplacé à deux reprises par le mot “délibérément”;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine

straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 191

In artikel 3:44, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweeduizend euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 16.000 euro bedraagt”.

Art. 192

In artikel 3:45, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.” vervangen door de woorden “worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.”

Art. 193

In artikel 3:45/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 januari 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.” vervangen door de woorden “worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.”

de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 191

Dans l'article 3:44, alinéa 1er, du même Code, modifié par la loi du 2 décembre 2024, les mots “de la réclusion de cinq ans à dix ans et d'une amende de vingt-six euros à deux mille euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 3 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 6°, du Code pénal, l'amende maximale est 16.000 euros”.

Art. 192

Dans l'article 3:45 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou de ces deux peines cumulées.” sont remplacés par les mots “être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximum est de 80.000 euros.”

Art. 193.

l'article 3:45/1 du même Code, inséré par la loi du 8 janvier 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou des deux peines cumulées.” sont remplacés par les mots “être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.”

Art. 194

In artikel 3:45/2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 januari 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen” vervangen door de woorden “worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.”

Art. 195

In artikel 3:46 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 196

In artikel 3:69, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 197

In de inleidende zin van artikel 3:96 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 198

In artikel 3:97 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord “wetens” vervangen door het woord “opzettelijk” en de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” worden vervangen door de woorden “een straf

Art. 194

Dans l'article 3:45/2 du même Code, inséré par la loi du 8 janvier 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “par ailleurs être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou de ces deux peines cumulées” sont remplacés par les mots “être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.”

Art. 195

Dans l'article 3:46 du même Code, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 196

Dans l'article 3:69, alinéa 3, du même Code, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 197

Dans la phrase liminaire de l'article 3:96 du même Code, les mots “d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros, ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 198

Dans l'article 3:97 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “sciemment” est remplacé par le mot “délibérément” et les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux

van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

3° in paragraaf 1/1, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, wordt het woord “wetens” vervangen door het woord “opzettelijk” en de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

4° in paragraaf 1/1, tweede lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

5° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

6° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

7° in paragraaf 2/1, eerste lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

8° in paragraaf 2/1, tweede lid, ingevoegd bij de wet van 2 december 2024, worden de woorden “gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van

articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

2° au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “d’un emprisonnement d’un mois à un an et d’une amende de cinquante à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

3° au paragraphe 1/1, alinéa 1er, inséré par la loi du 2 décembre 2024, le mot “sciemment” est remplacé par le mot “délibérément” et les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

4° au paragraphe 1/1, alinéa 2, inséré par la loi du 2 décembre 2024, les mots “d’un emprisonnement d’un mois à un an et d’une amende de cinquante à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

5° au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

6° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “d’un emprisonnement d’un mois à un an et d’une amende de cinquante à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation à l’article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

7° au paragraphe 2/1, alinéa 1er, inséré par la loi du 2 décembre 2024, les mots “amende de cinquante à dix mille euros” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l’amende maximale est de 80.000 euros”;

8° au paragraphe 2/1, alinéa 2, inséré par la loi du 2 décembre 2024, les mots “d’un emprisonnement d’un mois à un an et d’une amende de cinquante à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 2 où, par dérogation

niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”;

Art. 199

In de inleidende zin van artikel 5:158 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 28 april 2020, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 200

In de inleidende zin van artikel 6:128 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 28 april 2020, worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 201

In de inleidende zin van artikel 7:232 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

Art. 202

In de inleidende zin van artikel 16:32 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot één jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt”.

à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 199

Dans la phrase liminaire de l'article 5:158 du même Code, modifié par la loi du 28 avril 2020, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 200

Dans la phrase liminaire de l'article 6:128 du même Code, les mots “amende de cinquante euros à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 201

Dans la phrase liminaire de l'article 7:232 du même Code, les mots “amende de cinquante à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

Art. 202

Dans la phrase liminaire de l'article 16:32 du même Code, les mots “amende de cinquante à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an” sont remplacés par les mots “peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros”.

HOOFDSTUK 31

**Wijzigingen van de wet van 23 maart 2019
betreffende de gerechtskosten in strafzaken en
gelijkgestelde kosten en tot invoeging van een
artikel 648 in het Wetboek van strafvordering**

Art. 203

In Franse tekst van artikel 3, § 1, derde lid, 11°, van de wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoeging van een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering worden de woorden “*d’un délit*” vervangen door de woorden “*d’une infraction*”.

HOOFDSTUK 32

**Wijzigingen van de wet van 5 mei 2019 houdende
diverse bepalingen inzake informatisering van
Justitie, modernisering van het statuut van
rechters in ondernemingszaken en inzake de
notariële aktebank**

Art. 204

In artikel 2, 2° van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie, modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank, gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “opsluiting, hechtenis,” en de woorden “militaire gevangenisstraf,” opgeheven.

Art. 205

In artikel 22 van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

HOOFDSTUK 33

Wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek

Art. 206

In artikel 2.3.14, § 2, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, worden de woorden “de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 tot 3 en 5 en 422bis van het Strafwetboek of van een poging tot het plegen van een feit bedoeld in de artikelen 375, 393 tot 397, 401, 404 en 409, § 4, van hetzelfde Wetboek, indien de andere echtgenoot door in kracht van gewijsde gegane

CHAPITRE 31

**Modifications de la loi du 23 mars 2019
concernant les frais de justice en matière pénale
et les frais assimilés et insérant un article 648
dans le Code d’instruction criminelle**

Art. 203

Dans l’article 3, § 1er, alinéa 3, 11°, de la loi du 23 mars 2019 concernant les frais de justice en matière pénale et les frais assimilés et insérant un article 648 dans le Code d’instruction criminelle, les mots “d’un délit” sont remplacés par les mots “d’une infraction”.

CHAPITRE 32

**Modifications de la loi du 5 mai 2019 portant
dispositions diverses en matière d’informatisation
de la Justice, de modernisation du statut des
juges consulaires et relativement à la banque des
actes notariés**

Art. 204

Dans l’article 2, 2°, de la loi du 5 mai 2019 portant dispositions diverses en matière d’informatisation de la Justice, de modernisation du statut des juges consulaires et relativement à la banque des actes notariés, modifié par la loi du 15 mai 2024, les mots “la réclusion, la détention,” et les mots “l’emprisonnement militaire,” sont abrogés.

Art. 205

Dans l’article 22 de la même loi, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

CHAPITRE 33

Modifications du Code civil

Art. 206

Dans l’article 2.3.14, § 2, alinéa 2, du Code civil, les mots “aux articles 375, 398 à 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1er à 3 et 5, et 422bis du Code pénal ou d’une tentative de commission d’un fait visé aux articles 375, 393 à 397, 401, 404 et 409, § 4, du même Code, si l’autre époux a été reconnu coupable de ce chef comme auteur, coauteur ou complice” sont remplacés par les mots “aux

beslissing uit dien hoofde als dader, mededader of medeplichtige" vervangen door de woorden "de artikelen 146, vijfde streepje, 201, 206 tot 208, 210, 211 en 299 van het Strafwetboek of van een poging tot het plegen van een feit bedoeld in de artikelen 101, 146, vijfde streepje, en 209 van hetzelfde Wetboek, indien de andere echtgenoot door in kracht van gewijsde gegane beslissing uit dien hoofde als dader of deelnemer".

Art. 207

In de Franse tekst van de artikelen 2.3.24 en 2.3.26, § 4, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden "*d'un délit ou quasi-délit*" vervangen door de woorden "*d'un acte illicite*".

Art. 208

In artikel 2.3.88, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden "Artikel 458" vervangen door de woorden "Artikel 352".

Art. 209

In artikel 4.6, § 1, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden "als dader, mededader of medeplichtige schuldig is bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd dat zijn dood heeft veroorzaakt, als bedoeld in de artikelen 376, 393 tot 397, 401, 404 en 409, § 4," vervangen door de woorden "als dader of deelnemer schuldig is bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd dat zijn dood heeft veroorzaakt, als bedoeld in de artikelen 96 tot 102, 209, 139, 197 en 198, 4, 119, 4°, 200, 4°, 201, 4° en 202, 4°";

2° in de bepaling onder 3°, worden de woorden "als dader, mededader of medeplichtige schuldig werd bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 tot 3 en 5, en 422bis" vervangen door de woorden "als dader of deelnemer schuldig werd bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd als bedoeld in de artikelen 138, 139, tweede streepje, 140, eerste lid, tweede streepje, 141, tweede streepje, 142, vijfde streepje, 143, vijfde streepje, 144, vijfde streepje, 145, vijfde streepje, 146, vijfde streepje, 147, tweede lid, vijfde streepje, 148, vijfde streepje, 149, vijfde streepje, 194 tot 196, 198, 1° tot 3°, 199, 1° tot 3°, 200, 1° tot 3°, 201, 1° tot 3°, 202, 1° tot 3°, 206 tot 208, 210, 211, 299, 300 en 305".

articles 146, 5° tiret, 201, 206 à 208, 210, 211 et 299 du Code pénal ou d'une tentative de commission d'un fait visé aux articles 101, 146, 5° tiret, et 209 du même Code, si l'autre époux a été reconnu coupable de ce chef comme auteur ou participant".

Art. 207

Dans les articles 2.3.24 et 2.3.26, § 4, alinéa 1er, du même Code, les mots "*d'un délit ou quasi-délit*" sont remplacés par les mots "*d'un acte illicite*".

Art. 208

Dans l'article 2.3.88, § 2, alinéa 3, du même Code, les mots "L'article 458" sont remplacés par les mots "L'article 352".

Art. 209

Dans l'article 4.6, § 1er, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots "comme auteur, coauteur ou complice, commis sur la personne du défunt, un fait ayant entraîné sa mort, tel que visé aux articles 376, 393 à 397, 401, 404 et 409, § 4," sont remplacés par les mots "comme auteur ou participant, commis sur la personne du défunt, un fait ayant entraîné sa mort, tel que visé aux articles 96 à 102, 209, 139, 197 et 198, 4°, 199, 4°, 200, 4°, 201, 4° et 202, 4°";

2° dans le 3°, les mots "comme auteur, coauteur ou complice, sur la personne du défunt un fait tel que visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1er à 3 et 5, et 422bis" sont remplacés par les mots "comme auteur ou participant, sur la personne du défunt un fait tel que visé aux articles 138, 139, 2° tiret, 140, alinéa 1er, 2° tiret, 141, 2° tiret, 142, 5° tiret, 143, 5° tiret, 144, 5° tiret, 145, 5° tiret, 146, 5° tiret, 147, alinéa 2, 5° tiret, 148, 5° tiret, 149, 5° tiret, 194 à 196, 198, 1° à 3°, 199, 1° à 3°, 200, 1° à 3°, 201, 1° à 3°, 202, 1° à 3°, 206 à 208, 210, 211, 299, 300 et 305".

Art. 210

In artikel 4.131, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 211

In de Franse tekst van artikel 4.174, § 1, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt het woord “*délits*” vervangen door het woord “*infractions*”.

Art. 212

In de Franse tekst van artikel 4.175 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “*à compter du jour du délit imputé par le donateur au donataire, ou du jour où le délit a pu être connu*” vervangen door de woorden “*à compter du jour de l’infraction imputée par le donateur au donataire, ou du jour où l’infraction a pu être connue*”;

2° in het derde lid, wordt de bepaling onder 2° vervangen als volgt:

“2° le donateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le donateur a pu connaître l’infraction;

3° in het derde lid, in de bepaling onder 3°, worden de woorden “*le délit*” telkens vervangen door de woorden “*l’infraction*”.

Art. 213

In de Franse tekst van artikel 4.218 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, 1°, wordt vervangen als volgt:

“1° le testateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le testateur a pu connaître l’infraction;”;

2° in paragraaf 2 worden in de bepaling onder 2° de woorden “*le délit*” telkens vervangen door de woorden “*l’infraction*”;

Art. 210

Dans l’article 4.131, § 2, alinéa 3, du même Code, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

Art. 211

Dans l’article 4.174, § 1er, 2°, du même Code, le mot “*délits*” est remplacé par le mot “*infractions*”.

Art. 212

Dans l’article 4.175 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “à compter du jour du délit imputé par le donateur au donataire, ou du jour où le délit a pu être connu” sont remplacés par les mots “à compter du jour de l’infraction imputée par le donateur au donataire, ou du jour où l’infraction a pu être connue”;

2° l’alinéa 3, 2°, est remplacé par ce qui suit:

“2° le donateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le donateur a pu connaître l’infraction;

3° dans l’alinéa 3, 3°, les mots “le délit” sont chaque fois remplacés par les mots “l’infraction”.

Art. 213

Dans l’article 4.218 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2, 1°, est remplacé par ce qui suit:

“1° le testateur est décédé dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où il a pu connaître l’infraction; les héritiers doivent alors intenter l’action dans l’année à compter soit du jour de l’infraction, soit du jour où le testateur a pu connaître l’infraction;”;

2° dans le paragraphe 2, 2°, les mots “le délit” sont chaque fois remplacés par les mots “l’infraction”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “*du délit ou du jour où les héritiers ont pu connaître le délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction ou du jour où les héritiers ont pu connaître l’infraction*”.

Art. 214

In de Franse tekst van artikel 4.247, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt het woord “*délits*” vervangen door het woord “*infractions*”.

Art. 215

In artikel 4.266, § 4, derde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

HOOFDSTUK 34

Wijziging van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden met betrekking tot het seksueel strafrecht

Art. 216

In artikel 115/1, eerste lid, van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden met betrekking tot het seksueel strafrecht, ingevoegd bij de wet van 18 januari 2024, worden de woorden “artikelen 417/25 tot 417/41 en 417/43 tot 417/47, 433*quinquies*, § 1, eerste lid, 1°,” vervangen door de woorden “artikelen 152 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179 en 258, § 1, eerste lid, 1°,”.

HOOFDSTUK 35

Wijziging van de wet van 4 mei 2023 betreffende het Centraal register van bestuursverboden

Art. 217

In artikel 15, eerste lid, van de wet van 4 mei 2023 betreffende het Centraal register van bestuursverboden, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

3° dans le paragraphe 3, les mots “*du délit ou du jour où les héritiers ont pu connaître le délit*” sont remplacés par les mots “*de l’infraction ou du jour où les héritiers ont pu connaître l’infraction*”.

Art. 214

Dans l’article 4.247, alinéa 1er, 2°, du même Code, le mot “*délits*” est remplacé par le mot “*infractions*”.

Art. 215

Dans l’article 4.266, § 4, alinéa 3, du même Code, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

CHAPITRE 34

Modification de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d’ester en justice, en ce qui concerne le droit pénal sexuel

Art. 216

À l’article 115/1, alinéa 1er, de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d’ester en justice, en ce qui concerne le droit pénal sexuel, inséré par la loi du 18 janvier 2024, les mots “articles 417/25 à 417/41 et 417/43 à 417/47, 433*quinquies*, § 1er, alinéa 1er, 1°,” sont remplacés par les mots “articles 152 à 168, 170 à 174, 177 à 179 et 258, § 1er, alinéa 1er, 1°,”.

CHAPITRE 35

Modification de la loi du 4 mai 2023 relative au Registre central des interdictions de gérer

Art. 217

Dans l’article 15, alinéa 1er, de la loi du 4 mai 2023 relative au Registre central des interdictions de gérer, les mots “L’article 458” sont remplacés par les mots “L’article 352”.

HOOFDSTUK 36

Wijziging van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen

Art. 218

In artikel 13, § 1, eerste lid, van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen, worden de woorden “artikel 458ter” vervangen door de woorden “artikel 353, § 2,”.

HOOFDSTUK 37

Wijzigingen van de wet van 15 januari 2024 betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de instelling van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen

Art. 219

In artikel 22, § 1, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 2024 betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de instelling van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder a), worden de woorden “tot criminele, correctionele of politiestrafen” vervangen door de woorden “tot straffen”;

2° in de Franse tekst van de bepaling onder e), worden de woorden “*peines de substitution*” vervangen door de woorden “*peines subsidiaires*”.

Art. 220

In artikel 30, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

CHAPITRE 36

Modification de la loi du 13 juillet 2023 sur la prévention et la lutte contre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences

Art. 218

Dans l'article 13, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 13 juillet 2023 sur la prévention et la lutte contre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences, les mots “l'article 458ter” sont remplacés par les mots “l'article 353, § 2,”.

CHAPITRE 37

Modifications de la loi du 15 janvier 2024 relative à l'approche administrative communale, à la mise en place d'une enquête d'intégrité communale et portant création d'une Direction chargée de l'Évaluation de l'Intégrité pour les Pouvoirs publics

Art. 219

Dans l'article 22, § 1er, alinéa 1er, 2°, de la loi du 15 janvier 2024 relative à l'approche administrative communale, à la mise en place d'une enquête d'intégrité communale et portant création d'une Direction chargée de l'Évaluation de l'Intégrité pour les Pouvoirs publics, les modifications suivantes sont apportées:

1° au a), les mots “de nature criminelle, correctionnelle ou policière” sont abrogés;

2° au e), les mots “peines de substitution” sont remplacés par les mots “peines subsidiaires”.

Art. 220

Dans l'article 30, § 1er, de la même loi, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

HOOFDSTUK 38

**Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024
tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter
bescherming van de maatschappij**

Art. 221

In artikel 2, eerste lid, van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “of een opsluiting” worden opgeheven;
- 2° de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” worden vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf”;
- 3° de woorden “een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf” worden vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of hoger”.

Art. 222

In artikel 5 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste streepje, worden de woorden “met een correctionele hoofdgevangenisstraf van minimum vijf jaar of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “met een straf van niveau 4 of hoger”;
- 2° in paragraaf 1, tweede streepje, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf” en de woorden “een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of hoger”;
- 3° in paragraaf 2, 2°, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf”.

Art. 223

In artikel 9 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, 1°, worden de woorden “of een opsluiting” opgeheven;

CHAPITRE 38

**Modifications de la loi du 29 février 2024 en vue
d’insérer en vue d’insérer une mesure de sûreté
pour la protection de la société**

Art. 221

Dans l'article 2, alinéa 1er, de la loi du 29 février 2024 en vue d'insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société, les modifications suivantes sont apportées:

- 1° les mots “ou une réclusion” sont abrogés;
- 2° les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction”;
- 3° les mots “une peine d’emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4 ou d’un niveau supérieur”.

Art 222

Dans l'article 5 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

- 1° au paragraphe 1er, premier tiret, les mots “d’un emprisonnement correctionnel principal de minimum cinq ans ou d’une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 4 ou d’un niveau supérieur”;
- 2° au paragraphe 1er, 2e tiret, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction” et les mots “une peine d’emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4 ou d’un niveau supérieur”;
- 3° au paragraphe 2, 2°, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction”.

Art 223

Dans l'article 9 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

- 1° au paragraphe 1er, 1°, les mots “ou de réclusion” sont abrogés;

2° in paragraaf 1, 3°, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf” en de woorden “een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of hoger”.

Art. 224

In artikel 11, § 1, 2°, van dezelfde wet, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf” en de woorden “een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of hoger”.

Art. 225

In artikel 17, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden “in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 en 417/55” vervangen door de woorden “in de artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185”.

Art. 226

In artikel 26 van dezelfde wet, worden de woorden “een nieuwe misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een nieuw misdrijf”.

Art. 227

In artikel 31 van dezelfde wet, worden de woorden “in correctionele en criminele zaken” vervangen door de woorden “in strafzaken”.

2° au paragraphe 1er, 3°, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction” et les mots “une peine d’emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4 ou d’un niveau supérieur”.

Art. 224

Dans l’article 11, § 1er, 2°, de la même loi, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction” et les mots “une peine d’emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4 ou d’un niveau supérieur”.

Art. 225

Dans l’article 17, § 2, alinéa 2, de la même loi, les mots “aux articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 et 417/55” sont remplacés par les mots “aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185”.

Art. 226

Dans l’article 26 de la même loi, les mots “un nouveau crime ou délit” sont remplacés par les mots “une nouvelle infraction”.

Art. 227

Dans l’article 31 de la même loi, les mots “en matière criminelle et correctionnelle” sont remplacés par les mots “en matière pénale”.

HOOFDSTUK 39

Wijzigingen van de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank “Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces” (“T.E.R.”) en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt

Art. 228

In artikel 2 van de wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank “Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces” (“T.E.R.”) en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 9°, c), iii, worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf” en de woorden “artikel 137” vervangen door de woorden “artikel 371”;

2° in de bepaling onder 10°, a), i, worden de woorden “een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I~~ter~~” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,” en de woorden “terroristische misdrijven bedoeld in boek II, titel I~~ter~~,” vervangen door de woorden “misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,”;

3° in de bepaling onder 10°, a), ii, worden de woorden “terroristische misdrijven bedoeld in boek II, titel I~~ter~~” vervangen door de woorden “misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,” en de woorden “een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I~~ter~~,” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,”;

4° in de bepaling onder 10°, a), iii, worden de woorden “een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I~~ter~~” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,” en de woorden “terroristische misdrijven bedoeld in boek II, titel I~~ter~~,” vervangen door de woorden “misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1,”.

CHAPITRE 39

Modifications de la loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune “Terrorisme, Extrémisme, processus de Radicalisation” (“T.E.R.”) et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d’extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police

Art. 228

Dans l’article 2 de la loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune “Terrorisme, Extrémisme, processus de Radicalisation” (“T.E.R.”) et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l’égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d’extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, les modifications suivantes sont apportées:

1° au 9°, c), iii, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction” et les mots “l’article 137” sont remplacés par les mots “l’article 371”;

2° au 10°, a), i, les mots “une infraction terroriste visée au livre II, titre I~~ter~~” sont remplacés par les mots “une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er,” et les mots “d’infractions terroristes visées au livre II, titre I~~ter~~,” sont remplacés par les mots “d’infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er,”;

3° au 10°, a), ii, les mots “d’infractions terroristes visées au livre II, titre I~~ter~~” sont remplacés par les mots “d’infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er,” et les mots “d’infraction terroriste sur la base du livre II, titre I~~ter~~,” sont remplacés par les mots “d’infraction sur la base du livre II, titre 4, chapitre 1er,”;

4° au 10°, a), iii, les mots “une infraction terroriste visée au livre II, titre I~~ter~~” sont remplacés par les mots “une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er,” et les mots “d’infractions terroristes visées au livre II, titre I~~ter~~,” sont remplacés par les mots “d’infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er,”.

Art. 229

In artikel 18, derde lid, van dezelfde wet, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 230

In artikel 31, tweede lid, van dezelfde wet, worden de woorden “artikel 458ter” vervangen door de woorden “artikel 353, § 2,”.

HOOFDSTUK 40

Wijzigingen van de wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II

Art. 231

Artikel 141, § 1, tweede lid, van de wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II, wordt vervangen als volgt:

“De veroordelingen voor de hiernavolgende misdrijven worden geacht niet verenigbaar te zijn met de uitoefening van een functie als bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, en de morele dienstverlening aan personen:

1° in titel 1 van boek II van het Strafwetboek inzake de ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht;

2° in titel 3 van boek II van hetzelfde Wetboek inzake de misdrijven tegen de persoon;

3° in titel 4 van boek II van hetzelfde Wetboek:

- in hoofdstuk 1 inzake terrorisme;
- in hoofdstuk 2 inzake de aanslag op en samenleving tegen de burgerlijke vrede;
- in hoofdstuk 3 inzake de vorming van gewapende groepen en deelneming aan dergelijke groepen, de artikelen 393 en 398 tot 402;
- in hoofdstuk 4 inzake de vereniging met het oog op het plegen van een misdrijf en criminele organisatie;
- in hoofdstuk 5 inzake de externe beveiliging van kernmateriaal en ander radioactief materiaal;

Art. 229

Dans l'article 18, alinéa 3, de la même loi, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 230

Dans l'article 31, alinéa 2, de la même loi, les mots “l'article 458ter” sont remplacés par les mots “l'article 353, § 2,”.

CHAPITRE 40

Modifications de la loi du 15 mai 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses II

Art. 231

L'article 141, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 mai 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses II, est remplacé par ce qui suit:

“Sont considérées comme incompatibles avec l'exercice d'une fonction de ministre du culte ou de délégué, et du service moral aux personnes, les condamnations portant sur les infractions suivantes:

1° au titre 1er du livre II du Code pénal concernant les violations graves du droit international humanitaire;

2° au titre 3 du livre II du même Code concernant les infractions contre la personne;

3° au titre 4 du livre II du même Code:

- dans le chapitre 1er concernant le terrorisme;
- dans le chapitre 2 concernant les attentats et complots contre la paix civile;
- dans le chapitre 3 concernant la constitution de groupes armés et la participation à de tels groupes, les articles 393 et 398 à 402;
- dans le chapitre 4 concernant l'association en vue de commettre une infraction et l'organisation criminelle;
- dans le chapitre 5 concernant la protection physique des matières nucléaires et des autres matières radioactives;

— in hoofdstuk 6 inzake de schending van havengebieden of binnendringen van een voertuig;

4° in titel 5 van boek II van hetzelfde Wetboek inzake valsheden;

5° in titel 6 van boek II van hetzelfde Wetboek:

— in hoofdstuk 1 inzake de misdrijven met betrekking tot de onrechtmatige toe-eigening van goederen;

— in hoofdstuk 2 inzake de misdrijven met betrekking tot de beschadiging en vernieling van goederen;

6° in titel 8 van boek II van hetzelfde Wetboek:

— in hoofdstuk 1 inzake de misdrijven tegen de staatsordening;

— in hoofdstuk 2 inzake misdrijven tegen de landverdediging en de essentiële belangen van België;

— in hoofdstuk 4 inzake de ambtsmisdrijven;

— in hoofdstuk 5 inzake misdrijven tegen de rechtsbedeling, de artikelen 644 tot 652, 657 tot 665, 668, 677 tot 688.”

HOOFDSTUK 41

Opheffingsbepaling

Art. 232

De wet van 22 mei 2014 ter bestrijding van seksisme in de openbare ruimte en tot aanpassing van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie teneinde de daad van discriminatie te bestraffen, wordt opgeheven.

— dans le chapitre 6 concernant la violation de zones portuaires ou l'intrusion dans un véhicule;

4° au titre 5 du livre II du même Code concernant les faux;

5° au titre 6 du livre II du même Code:

— dans le chapitre 1er concernant les infractions relatives à l'appropriation frauduleuse de biens;

— dans le chapitre 2 concernant les infractions relatives à la dégradation et la destruction de biens;

6° au titre 8 du livre II du même Code:

— dans le chapitre 1er concernant les infractions contre la structure de l'État;

— dans le chapitre 2 concernant les infractions contre la défense nationale et les intérêts essentiels de la Belgique;

— dans le chapitre 4 concernant les forfaitures;

— dans le chapitre 5 concernant les infractions contre l'administration de la justice, les articles 644 à 652, 657 à 665, 668, 677 à 688.”

CHAPITRE 41

Disposition abrogatoire

Art. 232

La loi du 22 mai 2014 tendant à lutter contre le sexisme dans l'espace public et modifiant la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes afin de pénaliser l'acte de discrimination, est abrogée.

TITEL 3*Inwerkingtreding***Art. 233**

Deze wet treedt in werking op 8 april 2026.

Gegeven te Brussel, 11 december 2025.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

TITRE 3*Entrée en vigueur***Art. 233**

La présente loi entre en vigueur le 8 avril 2026.

Donné à Bruxelles, le 11 décembre 2025.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELEN**BASISTEKST****TEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP**

Wet van 2 maart 1954 tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten

Art. 1

Voor de toepassing van deze wet wordt onder “wetgevende vergadering” verstaan: de Kamer van volksvertegenwoordigers, de Senaat, een gewest- of gemeenschapsparlement, de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie of de Vergadering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het is aan ieder die niet tot de wetgevende vergadering of haar diensten behoort, verboden zonder wettige reden de lokalen ervan te betreden die uitsluitend bestemd zijn voor de leden en voor de diensten van de vergadering of zich in enig lokaal van de wetgevende vergadering te buiten te gaan aan om het even welke daden, gebaren, woorden of handelingen die de parlementaire werkzaamheden kan storen.

Art. 2

De overtredingen van artikel 1 worden gestraft, voor zover betreft de aanwezigheid zonder wettige reden, met gevangenisstraf van één tot zeven dagen en geldboete van één tot vijf en twintig frank, of met één van die straffen alleen en, voor zover betreft de overige feiten, met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 26 tot 200 frank, of met één van die straffen alleen. Zij worden niet vervolgd dan op aangifte van de voorzitter van de wetgevende vergadering.

Art. 1

Voor de toepassing van deze wet wordt onder “wetgevende vergadering” verstaan: de Kamer van volksvertegenwoordigers, de Senaat, een gewest- of gemeenschapsparlement, de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie of de Vergadering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Opgeheven**Art. 2****Opgeheven**

Art. 3

Samenscholingen in de open lucht en individuele demonstraties zijn verboden: **Opgeheven**

1° in het gedeelte van het grondgebied van de hoofdstad dat de hierna vermelde openbare wegen omvat: Hertogstraat, Noordstraat (van de Leuvenseweg tot het Surlet de Chokierplein), IJzerenkruisstraat, Koningsstraat (van het kruispunt van de IJzerenkruisstraat, de Onderrichtsstraat en de Treurenberg tot het Koningsplein), Koloniënstraat (van de Koningsstraat tot de Jonkersstraat), Paleizenplein en Brederodestraat, alsmede binnen het door die openbare wegen begrensde gebied;

2° in het gedeelte van het grondgebied van de stad Namen dat de hierna vermelde openbare wegen omvat: place Kegeljan tot aan de rue Bord de l'Eau, rue Notre-Dame (van het place Kegeljan tot de rue de la Sarrasse) en de linkerzijde van de avenue Baron Louis Huart (van de rue de la Sarrasse tot het place Kegeljan), alsmede binnen het door die openbare wegen begrensde gebied;

3° in het gedeelte van het grondgebied van de stad Eupen binnen een perimeter van 200 meter rond de zetel van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap, gelegen op het Platz des Parlements 1 te Eupen.

Vallen niet onder dit verbod, de samenscholingen die worden veroorzaakt door de vereisten van het verkeer, de uitvoering van een openbare dienst, de militaire optochten en wapenschouwingen, de plechtigheden, feesten en vermakelijkheden ingericht door de openbare overheid, de begrafenisplechtigheden alsook de bijeenkomsten waartoe een bijzondere machtiging werd verleend bij besluit van de burgemeester van de stad Brussel voor de gedeelten van het grondgebied bedoeld in het eerste lid, 1°, van de burgemeester van de stad Namen voor het gedeelte van het grondgebied bedoeld in het eerste lid, 2°, of van de burgemeester van de stad Eupen voor het

Art. 3

gedeelte van het grondgebied bedoeld in het eerste lid, 3°.

Art. 4

Hij die de bepalingen van artikel 3 overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 26 tot 200 frank, of met één van die straffen alleen.

Met dezelfde straffen wordt gestraft, hij die tracht op onregelmatige wijze de in artikel 3 vermelde plaatsen te betreden, wanneer de toegang daartoe verboden is, of wie de besluiten, reglementen of verordeningen overtreedt, die in het bijzonder tot handhaving van de rust en de orde in bedoelde plaatsen werden genomen.

Art. 4

Opgeheven

Art. 5

Hoofdstuk VII en artikel 85 van boek I van het Wetboek van Strafrecht zijn op de in deze wet bepaalde misdrijven toepasselijk.

Art. 5

Opgeheven

Wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord

Art. 5

In geval van overtreding van artikel 4, wordt de uitgever gestraft met geldboete van 26 frank tot 5 000 frank.

Artikel 85 van het Strafwetboek is op dit misdrijf van toepassing.

Indien de dag van het vonnis het antwoord nog niet werd opgenomen, gelast de rechtbank de opneming binnen een termijn die zij vaststelt, en veroordeelt zij bovendien de uitgever tot een geldboete van 100 frank per dag vertraging van het verstrijken vanaf deze

Art. 5

In geval van overtreding van artikel 4, wordt de uitgever gestraft met **een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt.**

Opgeheven

Indien de dag van het vonnis het antwoord nog niet werd opgenomen, gelast de rechtbank de opneming binnen een termijn die zij vaststelt, en veroordeelt zij bovendien de uitgever tot een **straf van niveau 1, te betalen aan de titularis van het recht van antwoord** per dag vertraging van het verstrijken

termijn; in een speciaal met redenen omklede beschikking kan zij verklaren dat het gedeelte van het vonnis dat de opneming beveelt uitvoerbaar is bij voorraad niettegenstaande verzet of beroep.

Artikel 9 der wet van 31 mei 1888 waarbij de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorwaardelijke veroordelingen in het strafstelsel worden ingevoerd, zoals het bij de wet van 14 november 1947 werd gewijzigd, is niet van toepassing op de veroordelingen waarvan sprake in het voorgaande lid.

vanaf deze termijn; in een speciaal met redenen omklede beschikking kan zij verklaren dat het gedeelte van het vonnis dat de opneming beveelt uitvoerbaar is bij voorraad niettegenstaande verzet of beroep.

Artikel 9 der wet van 31 mei 1888 waarbij de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorwaardelijke veroordelingen in het strafstelsel worden ingevoerd, zoals het bij de wet van 14 november 1947 werd gewijzigd, is niet van toepassing op de veroordelingen waarvan sprake in het voorgaande lid.

Art. 15

Met geldboete van 26 tot 5 000 frank en onverminderd burgerrechtelijk herstel kan worden gestraft het feit van een antwoord niet uit te zenden of op te nemen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 11, § 1 en § 2, tweede lid, of de minnelijke schikking dan wel de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg niet uit te voeren.

Met **straf van niveau 1, waarbij, in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt** en onverminderd burgerrechtelijk herstel kan worden gestraft het feit van een antwoord niet uit te zenden of op te nemen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 11, § 1 en § 2, tweede lid, of de minnelijke schikking dan wel de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg niet uit te voeren.

Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

Art. 32

Van (het ouderlijk gezag) ten aanzien van alle kinderen, of van één of meer onder hen, kan geheel of ten dele worden ontzet:

1° de vader of de moeder die is veroordeeld tot een criminele of correctionele straf wegens enig feit gepleegd op de persoon of met behulp van een van de kinderen of afstammelingen;

2° de vader of de moeder die, door slechte behandeling, misbruik van gezag, kennelijk slecht gedrag of erge nalatigheid, de

Art. 32

Van (het ouderlijk gezag) ten aanzien van alle kinderen, of van één of meer onder hen, kan geheel of ten dele worden ontzet:

1° de vader of de moeder die is veroordeeld tot een straf wegens enig feit gepleegd op de persoon of met behulp van een van de kinderen of afstammelingen;

2° de vader of de moeder die, door slechte behandeling, misbruik van gezag, kennelijk slecht gedrag of erge nalatigheid, de gezondheid, de

gezondheid, de veiligheid of de zedelijkheid van het kind in gevaar brengt.

Hetzelfde geldt voor de vader of de moeder die huwt met een persoon die van (het ouderlijk gezag) is ontzet.

De ontzetting wordt uitgesproken door de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie.

veiligheid of de zedelijkheid van het kind in gevaar brengt.

Hetzelfde geldt voor de vader of de moeder die huwt met een persoon die van (het ouderlijk gezag) is ontzet.

De ontzetting wordt uitgesproken door de jeugdrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie.

Art. 51

§ 1. Zodra een als misdrijf omschreven feit bij de rechtbank aanhangig is gemaakt, informeert de rechtbank de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over de betrokkene en, desgevallend, de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, (...), teneinde hen de mogelijkheid te bieden aanwezig te zijn.

§ 2.) (Wanneer de zaak eenmaal aanhangig is bij de jeugdrechtbank, kan deze te allen tijde de betrokkene, de ouders, de voogden, degenen die hem onder hun bewaring hebben, evenals iedere andere persoon oproepen, onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek, artikel 156 van het Wetboek van strafvordering en artikel 931 van het Gerechtelijk Wetboek.

In de aangelegenheden bedoeld (in de artikelen 145, 148, 302, 353-10, 354-2,) 373, 374, (375, 376, 377, 379), en 477 van het Burgerlijk Wetboek, worden de vader, de moeder en eventueel de persoon aan wie de bewaring van het kind is toevertrouwd, voor de rechtbank opgeroepen door de griffier. In de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 485 van het Burgerlijk Wetboek, (...), (43, 45, 46 en 46bis van de wet van 3 juli 1978 op de arbeidsovereenkomsten, gewijzigd bij de wet van 30 maart 1981), worden de verzoeker, de vader, de moeder of de voogd en de minderjarige voor de rechtbank opgeroepen door de griffier; bij de oproeping van degene of degenen van hen die geen verzoek heeft of hebben ingediend, wordt een gelijkluidend afschrift van de vordering gevoegd.

Art. 51

§ 1. Zodra een als misdrijf omschreven feit bij de rechtbank aanhangig is gemaakt, informeert de rechtbank de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over de betrokkene en, desgevallend, de personen die hem in rechte of in feite onder hun bewaring hebben, (...), teneinde hen de mogelijkheid te bieden aanwezig te zijn.

§ 2.) (Wanneer de zaak eenmaal aanhangig is bij de jeugdrechtbank, kan deze te allen tijde de betrokkene, de ouders, de voogden, degenen die hem onder hun bewaring hebben, evenals iedere andere persoon oproepen, onverminderd **artikel 352** van het Strafwetboek, artikel 156 van het Wetboek van strafvordering en artikel 931 van het Gerechtelijk Wetboek.

In de aangelegenheden bedoeld (in de artikelen 145, 148, 302, 353-10, 354-2,) 373, 374, (375, 376, 377, 379), en 477 van het Burgerlijk Wetboek, worden de vader, de moeder en eventueel de persoon aan wie de bewaring van het kind is toevertrouwd, voor de rechtbank opgeroepen door de griffier. In de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 485 van het Burgerlijk Wetboek, (...), (43, 45, 46 en 46bis van de wet van 3 juli 1978 op de arbeidsovereenkomsten, gewijzigd bij de wet van 30 maart 1981), worden de verzoeker, de vader, de moeder of de voogd en de minderjarige voor de rechtbank opgeroepen door de griffier; bij de oproeping van degene of degenen van hen die geen verzoek heeft of hebben ingediend, wordt een gelijkluidend afschrift van de vordering gevoegd.

Indien, in de andere aangelegenheden, de betrokkene of de personen die ten aanzien van de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen, op de oproeping niet verschijnen en deze personen dit niet kunnen rechtvaardigen, kunnen zij door de jeugdrechtsbank worden veroordeeld tot een geldboete van één euro tot honderd vijftig euro.

De in het derde lid bedoelde personen die veroordeeld zijn tot een geldboete, en die, op een tweede uitnodiging om te verschijnen, ten overstaan van de jeugdrechter of de jeugdrechtsbank wettige redenen tot verschoning voorleggen, kunnen, op advies van het openbaar ministerie, ontheffing van de geldboete verkrijgen.

NOTA: bij arrest nr 49/2008 van 13-03-2008 (B.St. 14-04-2008, p. 19864-19874), heeft het Grondwettelijk Hof in artikel 51, § 2, derde lid, zoals gewijzigd bij de wet van 13 juni 2006, de woorden “de betrokkene of” vernietigd

Indien, in de andere aangelegenheden, de betrokkene of de personen die ten aanzien van de minderjarige het ouderlijk gezag uitoefenen, op de oproeping niet verschijnen en deze personen dit niet kunnen rechtvaardigen, kunnen zij door de jeugdrechtsbank worden veroordeeld tot een **straf van niveau 1**.

De in het derde lid bedoelde personen die veroordeeld zijn tot een **straf van niveau 1**, en die, op een tweede uitnodiging om te verschijnen, ten overstaan van de jeugdrechter of de jeugdrechtsbank wettige redenen tot verschoning voorleggen, kunnen, op advies van het openbaar ministerie, ontheffing van de **straf van niveau 1** verkrijgen.

NOTA: bij arrest nr 49/2008 van 13-03-2008 (B.St. 14-04-2008, p. 19864-19874), heeft het Grondwettelijk Hof in artikel 51, § 2, derde lid, zoals gewijzigd bij de wet van 13 juni 2006, de woorden “de betrokkene of” vernietigd

Gerechtelijk wetboek

Art. 32quater/2

§ 1. Bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt een geïnformatiseerde gegevensbank opgericht, “Centraal register van gedematerialiseerde authentieke akten van gerechtsdeurwaarders” geheten. Hierin worden de door de Koning aangeduide gegevens en digitale documenten, verzameld die nodig zijn om de rechtsgeldigheid van een betekening na te gaan en in rechte vast te stellen. Het register bevat eveneens elke andere door de Koning, aangeduide authentieke akte die opgemaakt wordt door een gerechtsdeurwaarder. Dit register geldt als authentieke bron voor alle akten die erin zijn opgenomen. De doeleinden van het register zijn tevens het vergemakkelijken van het vervullen van de wettelijke verplichtingen en van de opdrachten van gerechtsdeurwaarders, de

§ 1. Bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt een geïnformatiseerde gegevensbank opgericht, “Centraal register van gedematerialiseerde authentieke akten van gerechtsdeurwaarders” geheten. Hierin worden de door de Koning aangeduide gegevens en digitale documenten, verzameld die nodig zijn om de rechtsgeldigheid van een betekening na te gaan en in rechte vast te stellen. Het register bevat eveneens elke andere door de Koning, aangeduide authentieke akte die opgemaakt wordt door een gerechtsdeurwaarder. Dit register geldt als authentieke bron voor alle akten die erin zijn opgenomen. De doeleinden van het register zijn tevens het vergemakkelijken van het vervullen van de wettelijke verplichtingen en van de opdrachten van gerechtsdeurwaarders, de controle van hun activiteiten en het verbeteren van hun

controle van hun activiteiten en het verbeteren van hun dienstverlening, evenals het verzamelen en verwerken van statistische gegevens.

De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders houdt in dit register een lijst bij van de adressen van elektronische woonstkeuze waarvoor de titularis de in artikel 32quater/1, § 1, bedoelde toestemming heeft gegeven. Deze lijst en de daarin opgenomen gegevens zullen, onder toezicht van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, uitsluitend door gerechtsdeurwaarders kunnen geraadpleegd worden in uitvoering van hun wettelijke opdrachten en mogen niet aan derden worden verstrekt. De Koning bepaalt, de nadere regels voor de opstelling, de bewaring en de raadpleging van deze lijst.

§ 2. De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt met betrekking tot het in paragraaf 1 bedoelde register beschouwd als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7) van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

Het is de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders verboden om de in paragraaf 1 bedoelde gegevens te verstrekken aan andere dan de in paragraaf 3 bedoelde personen.

De bewaartermijn van de gegevens opgenomen in het in paragraaf 1 bedoelde register bedraagt dertig jaar.

De Koning stelt, een procedure vast op grond waarvan de gegevens van een betekening op elektronische wijze onder de door Hem bepaalde voorwaarden op een eerder tijdstip uit het register kunnen worden verwijderd.

dienstverlening, evenals het verzamelen en verwerken van statistische gegevens.

De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders houdt in dit register een lijst bij van de adressen van elektronische woonstkeuze waarvoor de titularis de in artikel 32quater/1, § 1, bedoelde toestemming heeft gegeven. Deze lijst en de daarin opgenomen gegevens zullen, onder toezicht van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, uitsluitend door gerechtsdeurwaarders kunnen geraadpleegd worden in uitvoering van hun wettelijke opdrachten en mogen niet aan derden worden verstrekt. De Koning bepaalt, de nadere regels voor de opstelling, de bewaring en de raadpleging van deze lijst.

§ 2. De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt met betrekking tot het in paragraaf 1 bedoelde register beschouwd als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7) van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

Het is de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders verboden om de in paragraaf 1 bedoelde gegevens te verstrekken aan andere dan de in paragraaf 3 bedoelde personen.

De bewaartermijn van de gegevens opgenomen in het in paragraaf 1 bedoelde register bedraagt dertig jaar.

De Koning stelt, een procedure vast op grond waarvan de gegevens van een betekening op elektronische wijze onder de door Hem bepaalde voorwaarden op een eerder tijdstip uit het register kunnen worden verwijderd.

§ 3. De magistraten van de rechterlijke orde bedoeld in artikel 58*bis*, de griffiers en de parketsecretarissen, voor zover de raadpleging betrekking heeft op betekeningen die onder hun bevoegdheid vallen, en de gerechtsdeurwaarders, voor de vervulling van hun wettelijke opdrachten, kunnen de gegevens van het in paragraaf 1 bedoelde register rechtstreeks raadplegen.

§ 4. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het in paragraaf 1 bedoelde register geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

§ 5. De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders staat in voor de controle op de werking en het gebruik van het in paragraaf 1 bedoelde register. In voorkomend geval is hoofdstuk VII van boek IV van deel II van dit Wetboek van toepassing.

Binnen de door Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG toegestane grenzen is de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders bevoegd de in het in paragraaf 1 bedoelde register bewaarde documenten en gegevens te verwerken voor statistische doeleinden of ter verbetering van de kwaliteit van het register, de akten en de dienstverlening van de gerechtsdeurwaarders. Daartoe wendt de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders alle technische en organisatorische maatregelen aan overeenkomstig de principes van proportionaliteit en noodzakelijkheid bedoeld in artikel 89, § 1, van de bovenvermelde verordening. Elke verdere overdracht van geaggregeerde gegevens voor statistische doeleinden wordt door de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders alleen verricht voor een doeleinde dat verenigbaar is met de

§ 3. De magistraten van de rechterlijke orde bedoeld in artikel 58*bis*, de griffiers en de parketsecretarissen, voor zover de raadpleging betrekking heeft op betekeningen die onder hun bevoegdheid vallen, en de gerechtsdeurwaarders, voor de vervulling van hun wettelijke opdrachten, kunnen de gegevens van het in paragraaf 1 bedoelde register rechtstreeks raadplegen.

§ 4. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het in paragraaf 1 bedoelde register geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

§ 5. De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders staat in voor de controle op de werking en het gebruik van het in paragraaf 1 bedoelde register. In voorkomend geval is hoofdstuk VII van boek IV van deel II van dit Wetboek van toepassing.

Binnen de door Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG toegestane grenzen is de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders bevoegd de in het in paragraaf 1 bedoelde register bewaarde documenten en gegevens te verwerken voor statistische doeleinden of ter verbetering van de kwaliteit van het register, de akten en de dienstverlening van de gerechtsdeurwaarders. Daartoe wendt de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders alle technische en organisatorische maatregelen aan overeenkomstig de principes van proportionaliteit en noodzakelijkheid bedoeld in artikel 89, § 1, van de bovenvermelde verordening. Elke verdere overdracht van geaggregeerde gegevens voor statistische doeleinden wordt door de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders alleen verricht voor een doeleinde dat verenigbaar is met de statistische doeleinden waarvoor de gegevens werden geaggregeerd. De geaggregeerde gegevens

statistische doeleinden waarvoor de gegevens werden geaggregeerd. De geaggregeerde gegevens of de persoonsgegevens waarop zij zijn gebaseerd, mogen niet worden gebruikt als ondersteunend materiaal voor maatregelen of beslissingen die een bepaalde natuurlijke persoon betreffen.

§ 6. De Koning bepaalt, edoelde register en de gegevens die erin zullen worden opgenomen.

§ 7. Binnen de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders stelt de voorzitter van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders een aangestelde voor de gegevensbescherming aan.

De aangestelde voor de gegevensbescherming is meer bepaald belast met:

1. het verstrekken van deskundige adviezen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging van persoonsgegevens en informatie en inzake hun verwerking;

2. het informeren en adviseren van de voorzitter en de medewerkers die de persoonsgegevens behandelen over hun verplichtingen binnen het kader van deze wet en binnen het algemeen kader van de bescherming van de gegevens en de privacy;

3. het opstellen, het toepassen, het bijwerken en het controleren van een beleid inzake de beveiliging en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

4. het vormen van het contactpunt voor de Gegevensbeschermingsautoriteit;

5. de uitvoering van de andere opdrachten inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging die door de Koning worden bepaald;

Bij het uitoefenen van zijn opdrachten handelt de aangestelde voor de gegevensbescherming volledig onafhankelijk en brengt hij rechtstreeks verslag uit aan de voorzitter van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

of de persoonsgegevens waarop zij zijn gebaseerd, mogen niet worden gebruikt als ondersteunend materiaal voor maatregelen of beslissingen die een bepaalde natuurlijke persoon betreffen.

§ 6. De Koning bepaalt, edoelde register en de gegevens die erin zullen worden opgenomen.

§ 7. Binnen de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders stelt de voorzitter van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders een aangestelde voor de gegevensbescherming aan.

De aangestelde voor de gegevensbescherming is meer bepaald belast met:

1. het verstrekken van deskundige adviezen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging van persoonsgegevens en informatie en inzake hun verwerking;

2. het informeren en adviseren van de voorzitter en de medewerkers die de persoonsgegevens behandelen over hun verplichtingen binnen het kader van deze wet en binnen het algemeen kader van de bescherming van de gegevens en de privacy;

3. het opstellen, het toepassen, het bijwerken en het controleren van een beleid inzake de beveiliging en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

4. het vormen van het contactpunt voor de Gegevensbeschermingsautoriteit;

5. de uitvoering van de andere opdrachten inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging die door de Koning worden bepaald;

Bij het uitoefenen van zijn opdrachten handelt de aangestelde voor de gegevensbescherming volledig onafhankelijk en brengt hij rechtstreeks verslag uit aan de voorzitter van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

De Koning bepaalt, de nadere regels volgens welke de aangestelde voor de gegevensbescherming zijn opdrachten uitvoert.

De Koning bepaalt, de nadere regels volgens welke de aangestelde voor de gegevensbescherming zijn opdrachten uitvoert.

Art. 76

§ 1. De rechtbank van eerste aanleg en, in voorkomend geval, de afdelingen ervan, bestaan uit een of meer kamers voor burgerlijke zaken, uit een of meer kamers voor correctionele zaken, uit een of meer kamers voor familiezaken, uit een of meer jeugdkamers en, voor de afdeling van de rechtbank van eerste aanleg waar de zetel van het hof van beroep is gevestigd, uit een of meer strafuitvoeringskamers en kamers voor de bescherming van de maatschappij.

Die kamers vormen vier secties, respectievelijk genaamd: burgerlijke rechtbank, correctionele rechtbank, familie- en jeugdrechtbank en strafuitvoeringsrechtbank.

De familie- en jeugdrechtbank bestaat uit de familiekamer(s) en de kamer(s) voor minnelijke schikking die de familierechtbank vormen en uit de jeugdkamer(s) die de jeugdrechtbank vormen.

De burgerlijke rechtbank bestaat uit de burgerlijke kamer(s) en een of meer kamers voor minnelijke schikking. Wanneer de rechtbank van eerste aanleg is verdeeld in afdelingen, bestaat de burgerlijke rechtbank van een van de afdelingen uit ten minste één kamer voor minnelijke schikking.

§ 2. In de sectie van de correctionele rechtbank worden een of meer kamers onder meer bevoegd voor de procedures van onmiddellijke verschijning en van oproeping bij proces-verbaal.

Ten minste één correctionele kamer neemt in het bijzonder kennis van de overtredingen van de wetten en verordeningen over een van de aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, en, in geval van samenloop of samenhang, van

§ 1. De rechtbank van eerste aanleg en, in voorkomend geval, de afdelingen ervan, bestaan uit een of meer kamers voor burgerlijke zaken, uit een of meer kamers voor correctionele zaken, uit een of meer kamers voor familiezaken, uit een of meer jeugdkamers en, voor de afdeling van de rechtbank van eerste aanleg waar de zetel van het hof van beroep is gevestigd, uit een of meer strafuitvoeringskamers en kamers voor de bescherming van de maatschappij.

Die kamers vormen vier secties, respectievelijk genaamd: burgerlijke rechtbank, correctionele rechtbank, familie- en jeugdrechtbank en strafuitvoeringsrechtbank.

De familie- en jeugdrechtbank bestaat uit de familiekamer(s) en de kamer(s) voor minnelijke schikking die de familierechtbank vormen en uit de jeugdkamer(s) die de jeugdrechtbank vormen.

De burgerlijke rechtbank bestaat uit de burgerlijke kamer(s) en een of meer kamers voor minnelijke schikking. Wanneer de rechtbank van eerste aanleg is verdeeld in afdelingen, bestaat de burgerlijke rechtbank van een van de afdelingen uit ten minste één kamer voor minnelijke schikking.

§ 2. In de sectie van de correctionele rechtbank worden een of meer kamers onder meer bevoegd voor de procedures van onmiddellijke verschijning en van oproeping bij proces-verbaal.

Ten minste één correctionele kamer neemt in het bijzonder kennis van de overtredingen van de wetten en verordeningen over een van de aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, en, in geval van samenloop of samenhang, van genoemde

genoemde overtredingen samen met een of meer overtredingen die niet behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten.

§ 3. In de sectie van de jeugdrechtbank worden één of meer specifieke kamers, kamers van uithandengeving genaamd, bevoegd voor de berechting van personen ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving is genomen overeenkomstig de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, in het kader van een wanbedrijf of correctionaliseerbare misdaad.

§ 4. Behoudens voor de uitspraak van de vonnissen waarvoor zij zitting houden in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep, houden de strafuitvoeringskamers zitting in de gevangenis ten aanzien van de veroordeelden die in de gevangenis verblijven. Zij mogen zitting houden in de gevangenis of in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep ten aanzien van de veroordeelden die niet in de gevangenis verblijven. Wanneer de artikelen 37, tweede en derde lid, en 53, achtste en negende lid van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten worden toegepast, houden zij zitting in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep.

Behoudens voor de uitspraak van de vonnissen, waarvoor zij zitting houden in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep, mogen de kamers voor de bescherming van de maatschappij zitting houden in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep, in de penitentiaire inrichtingen, in de inrichtingen tot bescherming van de maatschappij en in alle inrichtingen waar geïnterneerde personen verblijven.

overtredingen samen met een of meer overtredingen die niet behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten.

§ 3. In de sectie van de jeugdrechtbank worden één of meer specifieke kamers, kamers van uithandengeving genaamd, bevoegd voor de berechting van personen ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving is genomen overeenkomstig de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel **van een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216novies van het Wetboek van Strafvordering.**

§ 4. Behoudens voor de uitspraak van de vonnissen waarvoor zij zitting houden in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep, houden de strafuitvoeringskamers zitting in de gevangenis ten aanzien van de veroordeelden die in de gevangenis verblijven. Zij mogen zitting houden in de gevangenis of in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep ten aanzien van de veroordeelden die niet in de gevangenis verblijven. Wanneer de artikelen 37, tweede en derde lid, en 53, achtste en negende lid van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten worden toegepast]⁵, houden zij zitting in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep.

Behoudens voor de uitspraak van de vonnissen, waarvoor zij zitting houden in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep, mogen de kamers voor de bescherming van de maatschappij zitting houden in elke rechtbank van eerste aanleg gevestigd in het rechtsgebied van het hof van beroep, in de penitentiaire inrichtingen, in de inrichtingen tot bescherming van de maatschappij en in alle inrichtingen waar geïnterneerde personen verblijven.

§ 5. De raadkamer kan zitting hebben in de gevangenis voor de behandeling van zaken in toepassing van de artikelen 21, 22 en 22bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, artikel 16 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de artikelen 3 en 5 van de uitleveringswet van 15 maart 1874.

§ 6. In geval van veiligheidsrisico's, kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur des Konings, gelasten dat de correctionele rechtbank in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in de zetel van een rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied van het hof van beroep en zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar terecht wordt.

§ 7. Indien buitengewone omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, in samenspraak met de minister bevoegd voor Justitie, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur des Konings of deze magistraat gehoord, en desgevallend in overleg met de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of de eerste voorzitter van het hof van beroep van het betrokken rechtsgebied, gelasten dat de correctionele rechtbank in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in een zittingsplaats die hij daartoe aanwijst en, zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar terecht wordt.

§ 5. De raadkamer kan zitting hebben in de gevangenis voor de behandeling van zaken in toepassing van de artikelen 21, 22 en 22bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, artikel 16 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de artikelen 3 en 5 van de uitleveringswet van 15 maart 1874.

§ 6. In geval van veiligheidsrisico's, kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur des Konings, gelasten dat de correctionele rechtbank in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in de zetel van een rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied van het hof van beroep en zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar terecht wordt.

§ 7. Indien buitengewone omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, in samenspraak met de minister bevoegd voor Justitie, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur des Konings of deze magistraat gehoord, en desgevallend in overleg met de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of de eerste voorzitter van het hof van beroep van het betrokken rechtsgebied, gelasten dat de correctionele rechtbank in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in een zittingsplaats die hij daartoe aanwijst en, zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar terecht wordt.

Art. 79

De Koning wijst uit de rechters in de rechtbank van eerste aanleg, volgens de behoeften van de dienst, een of meer onderzoeksrechters, een of meer beslagrechters en, een of meer rechters in de familie- en jeugdrechtbank en één of meer rechters in de strafuitvoeringsrechtbank aan.

In het rechtsgebied van elk hof van beroep wijst de eerste voorzitter, op advies van de federale procureur, onder de onderzoeksrechters één of meerdere

De Koning wijst uit de rechters in de rechtbank van eerste aanleg, volgens de behoeften van de dienst, een of meer onderzoeksrechters, een of meer beslagrechters en, een of meer rechters in de familie- en jeugdrechtbank en één of meer rechters in de strafuitvoeringsrechtbank aan.

In het rechtsgebied van elk hof van beroep wijst de eerste voorzitter, op advies van de federale procureur, onder de onderzoeksrechters één of meerdere onderzoeksrechters aan wier contingent

onderzoeksrechters aan wier contingent zal worden vastgesteld door de Koning. Deze onderzoeksrechters dienen over een nuttige ervaring te beschikken voor het onderzoek van de bij de artikelen 137 tot 141 van het Strafwetboek bepaalde misdrijven. Deze aanwijzing heeft geen enkel gevolg voor hun statuut noch voor hun affectatie. Krachtens deze aanwijzing, behandelen zij bij voorrang de dossiers die bij hen aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering.

De onderzoeksrechter met de meeste dienstjaren die aangewezen is door de Eerste Voorzitter van het hof van beroep te Brussel zorgt, als deken, voor de verdeling van de dossiers die door de federale procureur bij hem aanhangig zijn gemaakt krachtens artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering.

In geval van wettelijke verhindering van de deken, wijst deze in het rechtsgebied van het hof van beroep van Brussel een andere onderzoeksrechter aan gespecialiseerd om kennis te nemen van de in de artikelen 137 tot 141 van het Strafwetboek bedoelde misdrijven, die hem vervangt.

Een of meer door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg aangewezen onderzoeksrechters behandelen bij voorrang de zaken wegens overtreding van de wetten en de verordeningen in fiscale aangelegenheden.

Op advies van de procureur-generaal van het rechtsgebied van het hof van beroep, wijst de eerste voorzitter in het rechtsgebied van de hoven van beroep te Antwerpen, Bergen en Gent onder de onderzoeksrechters één onderzoeksrechter aan, in het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, één Nederlandstalige en één Franstalige onderzoeksrechter en in het rechtsgebied van het hof van beroep te Luik, één onderzoeksrechter en één onderzoeksrechter die de kennis van de Duitse taal aantoonst. Deze onderzoeksrechters dienen over een nuttige ervaring te beschikken voor het onderzoek van de misdrijven waarvoor het Europees

zal worden vastgesteld door de Koning. Deze onderzoeksrechters dienen over een nuttige ervaring te beschikken voor het onderzoek van de bij **de artikelen 371 tot 386** van het Strafwetboek bepaalde misdrijven. Deze aanwijzing heeft geen enkel gevolg voor hun statuut noch voor hun affectatie. Krachtens deze aanwijzing, behandelen zij bij voorrang de dossiers die bij hen aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering.

De onderzoeksrechter met de meeste dienstjaren die aangewezen is door de Eerste Voorzitter van het hof van beroep te Brussel zorgt, als deken, voor de verdeling van de dossiers die door de federale procureur bij hem aanhangig zijn gemaakt krachtens artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering.

In geval van wettelijke verhindering van de deken, wijst deze in het rechtsgebied van het hof van beroep van Brussel een andere onderzoeksrechter aan gespecialiseerd om kennis te nemen van de in **de artikelen 371 tot 386** van het Strafwetboek bedoelde misdrijven, die hem vervangt.

Een of meer door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg aangewezen onderzoeksrechters behandelen bij voorrang de zaken wegens een overtreding van de wetten en de verordeningen in fiscale aangelegenheden.

Op advies van de procureur-generaal van het rechtsgebied van het hof van beroep, wijst de eerste voorzitter in het rechtsgebied van de hoven van beroep te Antwerpen, Bergen en Gent onder de onderzoeksrechters één onderzoeksrechter aan, in het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, één Nederlandstalige en één Franstalige onderzoeksrechter en in het rechtsgebied van het hof van beroep te Luik, één onderzoeksrechter en één onderzoeksrechter die de kennis van de Duitse taal aantoonst. Deze onderzoeksrechters dienen over een nuttige ervaring te beschikken voor het onderzoek van de misdrijven waarvoor het Europees Openbaar Ministerie bevoegd is. Deze aanwijzing heeft geen enkel gevolg voor hun statuut

Openbaar Ministerie bevoegd is. Deze aanwijzing heeft geen enkel gevolg voor hun statuut noch voor hun affectatie. Krachtens deze aanwijzing, behandelen zij bij voorrang de dossiers die bij hen aanhangig zijn gemaakt door de Europese aanklager en de gedelegeerde Europese aanklagers die worden aangewezen overeenkomstig artikel 309/2.

De onderzoeksrechters, de beslagrechters en de rechters in de strafuitvoeringsrechtbank kunnen volgens hun rang zitting blijven nemen voor de berechting van de zaken die aan de rechtbank van eerste aanleg worden voorgelegd.

Onverminderd artikel 734/4, § 4, kunnen de rechters in de familie- en jeugdrechtbank zitting nemen in de burgerlijke kamers van de rechtbank van eerste aanleg.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg kan de rechter in de familie- en jeugdrechtbank, bij wijze van uitzondering en op advies van de procureur des Konings verzoeken zitting te nemen in de kamers voor correctionele zaken van de rechtbank van eerste aanleg. Wanneer ze worden verzocht zitting te nemen in de correctionele kamers van de rechtbank van eerste aanleg, worden de rechters in de familie- en jeugdrechtbank bij voorrang belast met de strafzaken betreffende misdrijven tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid.

noch voor hun affectatie. Krachtens deze aanwijzing, behandelen zij bij voorrang de dossiers die bij hen aanhangig zijn gemaakt door de Europese aanklager en de gedelegeerde Europese aanklagers die worden aangewezen overeenkomstig artikel 309/2.

De onderzoeksrechters, de beslagrechters en de rechters in de strafuitvoeringsrechtbank kunnen volgens hun rang zitting blijven nemen voor de berechting van de zaken die aan de rechtbank van eerste aanleg worden voorgelegd.

Onverminderd artikel 734/4, § 4, kunnen de rechters in de familie- en jeugdrechtbank zitting nemen in de burgerlijke kamers van de rechtbank van eerste aanleg.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg kan de rechter in de familie- en jeugdrechtbank, bij wijze van uitzondering en op advies van de procureur des Konings verzoeken zitting te nemen in de kamers voor correctionele zaken van de rechtbank van eerste aanleg. Wanneer ze worden verzocht zitting te nemen in de correctionele kamers van de rechtbank van eerste aanleg, worden de rechters in de familie- en jeugdrechtbank bij voorrang belast met de strafzaken betreffende misdrijven tegen de orde der familie en tegen de openbare zedelijkheid.

Art. 92

§ 1. De strafzaken betreffende misdaden waarop een straf staat van meer dan twintig jaar opsluiting en het hoger beroep tegen vonnissen gewezen in strafzaken door de politierechtbank, worden toegewezen aan een kamer met drie rechters.

In strafuitvoerings- en interneringszaken worden de zaken die niet aan een alleenrechtsprekend rechter worden toegewezen, toegewezen aan de

§ 1. De strafzaken betreffende **misdrijven niet genoemd in artikel 216** ~~novies van het Wetboek van Strafvordering~~ **en die strafbaar zijn met een straf van niveau 7** en het hoger beroep tegen vonnissen gewezen in strafzaken door de politierechtbank, worden toegewezen aan een kamer met drie rechters.

In strafuitvoerings- en interneringszaken worden de zaken die niet aan een alleenrechtsprekend rechter worden toegewezen, toegewezen aan de overeenkomstig artikel 78, tweede en derde lid, samengestelde kamers.

overeenkomstig artikel 78, tweede en derde lid, samengestelde kamers.

De berechting van de personen ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving is genomen overeenkomstig de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, wegens een wanbedrijf of correctionaliseerbare misdaad wordt toegewezen aan de overeenkomstig artikel 78, achtste lid, samengestelde kamers.

§ 1/1. In afwijking van artikel 91 kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, wanneer de complexiteit of het belang van de zaak of bijzondere, objectieve omstandigheden daartoe aanleiding geven, zaken geval per geval ambtshalve aan een kamer met drie rechters toewijzen.

§ 2. Wanneer er van verscheidene samenhangende zaken ten minste één bij een kamer met drie rechters moet worden aanhangig gemaakt, dan verwijst de voorzitter van de rechtbank al die zaken naar zulke kamer. Te dien einde kan hij ook hun vroegere verdeling wijzigen.

De berechting van de personen ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving is genomen overeenkomstig de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, wegens **een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216novies van het Wetboek van Strafvordering** wordt toegewezen aan de overeenkomstig artikel 78, achtste lid, samengestelde kamers.

§ 1/1. In afwijking van artikel 91 kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, wanneer de complexiteit of het belang van de zaak of bijzondere, objectieve omstandigheden daartoe aanleiding geven, zaken geval per geval ambtshalve aan een kamer met drie rechters toewijzen.

§ 2. Wanneer er van verscheidene samenhangende zaken ten minste één bij een kamer met drie rechters moet worden aanhangig gemaakt, dan verwijst de voorzitter van de rechtbank al die zaken naar zulke kamer. Te dien einde kan hij ook hun vroegere verdeling wijzigen.

Art. 92bis

In strafuitvoeringszaken worden de zaken betreffende een veroordeling tot een correctionele gevangenisstraf van dertig jaar tot veertig jaar, een opsluiting van dertig jaar of meer of tot een levenslange vrijheidsstraf, met een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank, overeenkomstig de artikelen 34ter of 34quater van het Strafwetboek, toegewezen aan de overeenkomstig artikel 78, vijfde lid, samengestelde kamers.

In strafuitvoeringszaken worden de zaken betreffende een veroordeling tot een **gevangenisstraf van dertig jaar** of tot een levenslange vrijheidsstraf, met een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank, toegewezen aan de overeenkomstig artikel 78, vijfde lid, samengestelde kamers.

Art. 94

De raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg die zitting houdt in correctionele zaken bestaat uit één rechter.

De raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg die zitting houdt in **strafzaken** bestaat uit één rechter.

Art. 101

§ 1 Er zijn in het hof van beroep kamers voor burgerlijke zaken, waarvan een of meer kamers voor minnelijke schikking, kamers voor correctionele zaken, jeugdkamers en familiekamers, tot die laatste kamers behoren kamers voor minnelijke schikking.

§ 1 Er zijn in het hof van beroep kamers voor burgerlijke zaken, waarvan een of meer kamers voor minnelijke schikking, kamers voor correctionele zaken, jeugdkamers en familiekamers, tot die laatste kamers behoren kamers voor minnelijke schikking.

Ten minste één correctionele kamer neemt kennis van het hoger beroep ingesteld tegen de vonnissen gewezen betreffende de in artikel 76, § 2, tweede lid, bedoelde aangelegenheden.

Ten minste één correctionele kamer neemt kennis van het hoger beroep ingesteld tegen de vonnissen gewezen betreffende de in artikel 76, § 2, tweede lid, bedoelde aangelegenheden.

Ten minste één van de jeugdkamers wordt bevoegd voor de vervolgingen ingesteld tegen personen ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving is genomen overeenkomstig de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dat feit veroorzaakte schade, in het kader van een wanbedrijf en/of correctionaliseerbare misdaad.

Ten minste één van de jeugdkamers wordt bevoegd voor de vervolgingen ingesteld tegen personen ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving is genomen overeenkomstig de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dat feit veroorzaakte schade, in het kader **van een misdrijf met uitzondering van misdrijven bedoeld in artikel 216novies van het Wetboek van Strafvordering**.

In het hof van beroep te Brussel zijn er tevens kamers voor marktzaken, wier bevoegdheid wordt bepaald bij de wet. Die kamers vormen een sectie, Marktenhof genoemd.

In het hof van beroep te Brussel zijn er tevens kamers voor marktzaken, wier bevoegdheid wordt bepaald bij de wet. Die kamers vormen een sectie, Marktenhof genoemd.

De Koning kan, na advies van de eerste voorzitter, de procureur-generaal, de hoofdgriffier en de stafhouders van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep, bepalen dat een of meer jeugdkamers of familiekamers zitting houden ter zetel van de rechtbank van eerste aanleg of een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg in een andere provincie van het rechtsgebied van het hof voor de behandeling van de hogere beroepen tegen de vonnissen van de familie- en jeugdrechtbanken van de betrokken provincie.

De Koning kan, na advies van de eerste voorzitter, de procureur-generaal, de hoofdgriffier en de stafhouders van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep, bepalen dat een of meer jeugdkamers of familiekamers zitting houden ter zetel van de rechtbank van eerste aanleg of een afdeling van de rechtbank van eerste aanleg in een andere provincie van het rechtsgebied van het hof voor de behandeling van de hogere beroepen tegen de vonnissen van de familie- en jeugdrechtbanken van de betrokken provincie.

§ 2. Het hof van beroep bestaat uit een eerste voorzitter, kamervoorzitters en raadsheren in het hof van beroep. De kamers van het hof van beroep houden zitting, ofwel met drie raadsheren in het hof van beroep, de voorzitter daaronder begrepen, ofwel met één lid, kamervoorzitter of raadsheer in het hof.

De in § 1, tweede lid, bedoelde gespecialiseerde correctionele kamer is samengesteld uit twee raadsheren in het hof van beroep, de voorzitter daaronder begrepen, en uit één raadsheer in het arbeidshof.

Opdat de in § 1, derde lid, bedoelde jeugdkamers rechtsgeldig zouden zijn samengesteld, moeten ten minste twee leden ervan de opleiding hebben genoten die georganiseerd wordt in het kader van de voortgezette vorming van de magistraten, zoals bedoeld in artikel 259^{sexies}, § 1, 1°, derde lid, die vereist is voor de uitoefening van het ambt van rechter in de familie- en jeugdrechtbank.

Elke kamer voor minnelijke schikking bestaat uit een raadsheer in het hof die de door het Instituut voor gerechtelijke opleiding georganiseerde gespecialiseerde opleiding inzake verzoening en doorverwijzing naar bemiddeling heeft gevolgd. Als de dienstbehoeften zulks verantwoorden, kan de eerste voorzitter van het hof van beroep, uitzonderlijk en nadat het advies van de procureur-generaal is ingewonnen, een werkend magistraat aanwijzen om de bovengenoemde functies voor een termijn van ten hoogste een jaar te vervullen, zelfs als die magistraat de gespecialiseerde opleiding niet heeft genoten.

Het Marktenhof, bedoeld in paragraaf 1, vierde lid, omvat ten minste zes raadsheren, onder wie ten hoogste zes raadsheren kunnen worden benoemd met toepassing van artikel 207, § 3, 4°. Bij de benoeming wordt er rekening gehouden met het taalevenwicht.

De raadsheren die zetelen in de correctionele kamers, de familiekamers en de jeugdkamers, en de kamer van inbeschuldigingstelling volgen

§ 2. Het hof van beroep bestaat uit een eerste voorzitter, kamervoorzitters en raadsheren in het hof van beroep. De kamers van het hof van beroep houden zitting, ofwel met drie raadsheren in het hof van beroep, de voorzitter daaronder begrepen, ofwel met één lid, kamervoorzitter of raadsheer in het hof.

De in § 1, tweede lid, bedoelde gespecialiseerde correctionele kamer is samengesteld uit twee raadsheren in het hof van beroep, de voorzitter daaronder begrepen, en uit één raadsheer in het arbeidshof.

Opdat de in § 1, derde lid, bedoelde jeugdkamers rechtsgeldig zouden zijn samengesteld, moeten ten minste twee leden ervan de opleiding hebben genoten die georganiseerd wordt in het kader van de voortgezette vorming van de magistraten, zoals bedoeld in artikel 259^{sexies}, § 1, 1°, derde lid, die vereist is voor de uitoefening van het ambt van rechter in de familie- en jeugdrechtbank.

Elke kamer voor minnelijke schikking bestaat uit een raadsheer in het hof die de door het Instituut voor gerechtelijke opleiding georganiseerde gespecialiseerde opleiding inzake verzoening en doorverwijzing naar bemiddeling heeft gevolgd. Als de dienstbehoeften zulks verantwoorden, kan de eerste voorzitter van het hof van beroep, uitzonderlijk en nadat het advies van de procureur-generaal is ingewonnen, een werkend magistraat aanwijzen om de bovengenoemde functies voor een termijn van ten hoogste een jaar te vervullen, zelfs als die magistraat de gespecialiseerde opleiding niet heeft genoten.

Het Marktenhof, bedoeld in paragraaf 1, vierde lid, omvat ten minste zes raadsheren, onder wie ten hoogste zes raadsheren kunnen worden benoemd met toepassing van artikel 207, § 3, 4°. Bij de benoeming wordt er rekening gehouden met het taalevenwicht.

De raadsheren die zetelen in de correctionele kamers, de familiekamers en de jeugdkamers, en de kamer van inbeschuldigingstelling volgen binnen het

binnen het jaar na hun eerste aanwijzing een grondige opleiding inzake seksueel- en intrafamiliaal geweld met in het bijzonder aandacht voor feminicides en gendergerelateerde dodingen, georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding.

§ 3. De kamer van inbeschuldigingstelling kan zitting hebben in de gevangenis voor de behandeling van zaken met toepassing van artikel 30 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, de artikelen 14 en 17 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de artikelen 3 en 5 van de uitleveringswet van 15 maart 1874.

§ 4. In geval van veiligheidsrisico's, kan de eerste voorzitter van het hof van beroep, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur-generaal, gelasten dat een correctionele kamer in het hof van beroep in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in de zetel van een rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied van het hof van beroep en zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar berecht wordt.

§ 5. Indien buitengewone omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de eerste voorzitter van het hof van beroep, in samenspraak met de minister bevoegd voor Justitie, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur-generaal of deze magistraat gehoord, en desgevallend in overleg met de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of de eerste voorzitter van het hof van beroep van het betrokken rechtsgebied, gelasten dat een correctionele kamer in het hof van beroep in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in een zittingsplaats die hij daartoe aanwijst en, zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar berecht wordt.

jaar na hun eerste aanwijzing een grondige opleiding inzake seksueel- en intrafamiliaal geweld met in het bijzonder aandacht voor feminicides en gendergerelateerde dodingen, georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding.

§ 3. De kamer van inbeschuldigingstelling kan zitting hebben in de gevangenis voor de behandeling van zaken met toepassing van artikel 30 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, de artikelen 14 en 17 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de artikelen 3 en 5 van de uitleveringswet van 15 maart 1874.

§ 4. In geval van veiligheidsrisico's, kan de eerste voorzitter van het hof van beroep, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur-generaal, gelasten dat een correctionele kamer in het hof van beroep in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in de zetel van een rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied van het hof van beroep en zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar berecht wordt.

§ 5. Indien buitengewone omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de eerste voorzitter van het hof van beroep, in samenspraak met de minister bevoegd voor Justitie, op schriftelijke of mondelinge vordering van de procureur-generaal of deze magistraat gehoord, en desgevallend in overleg met de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg of de eerste voorzitter van het hof van beroep van het betrokken rechtsgebied, gelasten dat een correctionele kamer in het hof van beroep in een bepaalde zaak een of meerdere zittingen houdt in een zittingsplaats die hij daartoe aanwijst en, zo daartoe grond bestaat, dat die zaak aldaar berecht wordt.

Art. 113

De correctionele zaken bedoeld in artikel 479 van het Wetboek van strafvordering worden toegewezen aan de kamer voor burgerlijke zaken, voorgezeten door de eerste voorzitter

De strafzaken bedoeld in artikel 479 van het Wetboek van strafvordering worden toegewezen aan de kamer voor burgerlijke zaken, voorgezeten

of door de voorzitter of de raadsheer in het hof die hem vervangt.

door de eerste voorzitter of door de voorzitter of de raadsheer in het hof die hem vervangt.

Art. 119

§ 1. Het hof van assisen bestaat uit een voorzitter en twee assessoren. Het hof houdt zitting bijgestaan door een jury. Voor de behandeling en de berechting van burgerlijke rechtsvorderingen houdt het zitting zonder jury.

§ 1. Het hof van assisen bestaat uit een voorzitter en twee assessoren. Het hof houdt zitting bijgestaan door een jury. Voor de behandeling en de berechting van burgerlijke rechtsvorderingen houdt het zitting zonder jury.

§ 2. Voor de berechting van ten minste één persoon ten aanzien van wie, met toepassing van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, een beslissing tot uithandengeving is genomen wegens een niet-correctionaliseerbare misdaad, moet het hof van assisen, om rechtsgeldig samengesteld te zijn, bestaan uit minstens twee magistraten die de voortgezette opleiding hebben gevolgd als bedoeld in artikel 259*sexies*, § 1, 1°, derde lid, of artikel 259*sexies*, § 1, 2°, tweede lid.

§ 2. Voor de berechting van ten minste één persoon ten aanzien van wie, met toepassing van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, een beslissing tot uithandengeving is genomen wegens **een misdrijf bedoeld in artikel 216*novies* van het Wetboek van Strafvordering**, moet het hof van assisen, om rechtsgeldig samengesteld te zijn, bestaan uit minstens twee magistraten die de voortgezette opleiding hebben gevolgd als bedoeld in artikel 259*sexies*, § 1, 1°, derde lid, of artikel 259*sexies*, § 1, 2°, tweede lid.

Art. 133

De eerste kamer neemt kennis van de voorzieningen in burgerlijke zaken en handelszaken, de tweede van de voorzieningen in criminele, correctionele en politiezaken, de derde van de voorzieningen tegen beslissingen in laatste aanleg gewezen door de arbeidshoven en -rechtbanken. De overige zaken die ingevolge de wet ter kennisneming van het Hof van Cassatie staan, worden door de eerste voorzitter verdeeld over de kamers.

De eerste kamer neemt kennis van de voorzieningen in burgerlijke zaken en handelszaken, de tweede van de voorzieningen **in strafzaken**, de derde van de voorzieningen tegen beslissingen in laatste aanleg gewezen door de arbeidshoven en -rechtbanken. De overige zaken die ingevolge de wet ter kennisneming van het Hof van Cassatie staan, worden door de eerste voorzitter verdeeld over de kamers.

Wanneer de behoeften van de dienst het rechtvaardigen, behandelt iedere kamer, na verwijzing bevolen door de eerste voorzitter, de voorzieningen waarvan de andere kamers dienen kennis te nemen.

Wanneer de behoeften van de dienst het rechtvaardigen, behandelt iedere kamer, na verwijzing bevolen door de eerste voorzitter, de voorzieningen waarvan de andere kamers dienen kennis te nemen.

Art. 144ter

§ 1. Indien een goede rechtsbedeling het vereist, wordt, behoudens in de gevallen bepaald in de bijzondere wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van leden van een gemeenschaps- of gewestregering en de wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers, de strafvordering uitgeoefend door de federale procureur voor:

1° de misdrijven welke bedoeld zijn in:

- de artikelen 101 tot 136 van het Strafwetboek;
- de artikelen 331bis, 477 tot 477sexies en 488bis tot 488quinquies van het Strafwetboek;
- (de artikelen 433sexies, 433septies en 433octies van het Strafwetboek en de artikelen 77ter, 77quater en 77quinquies) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2° de misdrijven gepleegd met gebruik van geweld tegen personen of materiële belangen om ideologische of politieke redenen met het doel zijn doelstellingen door middel van terreur, intimidatie of bedreigingen te bereiken, en in het bijzonder de in boek II, titel I ter van het Strafwetboek bedoelde misdrijven;

3° de misdrijven die in belangrijke mate verschillende rechtsgebieden betreffen of een internationale dimensie hebben, in het bijzonder die van de georganiseerde criminaliteit;

4° de misdrijven gepleegd in het kader van de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materiaal en daaraan verbonden technologie in de gevallen waarin de strafvordering wordt uitgeoefend door het openbaar ministerie;

§ 1. Indien een goede rechtsbedeling het vereist, wordt, behoudens in de gevallen bepaald in de bijzondere wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van leden van een gemeenschaps- of gewestregering en de wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers, de strafvordering uitgeoefend door de federale procureur voor:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

- de artikelen 389 tot 402, 542 tot 546, 551 tot 613 en 624 van het Strafwetboek;**
- de artikelen 233, 412 tot 418 en 470 tot 474 van het Strafwetboek;**
- de artikelen 260 en 261 van het Strafwetboek;**

2° de misdrijven gepleegd met gebruik van geweld tegen personen of materiële belangen om ideologische of politieke redenen met het doel zijn doelstellingen door middel van terreur, intimidatie of bedreigingen te bereiken, en in het bijzonder de **in boek II, titel 4, hoofdstuk 1** van het Strafwetboek bedoelde misdrijven;

3° de misdrijven die in belangrijke mate verschillende rechtsgebieden betreffen of een internationale dimensie hebben, in het bijzonder die van de georganiseerde criminaliteit;

4° de misdrijven gepleegd in het kader van de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materiaal en daaraan verbonden technologie in de gevallen waarin de strafvordering wordt uitgeoefend door het openbaar ministerie;

5° de misdrijven bedoeld in hoofdstuk I van titel VI van boek II van het Strafwetboek;

6° de misdrijven die samenhangend zijn met die bedoeld in 1°, 2°, 3°, 4° en 5°.

§ 2. De procureur des Konings, of in de gevallen bepaald in de artikelen 479 en volgende van het Wetboek van strafvordering, de procureur-generaal, licht ambtshalve de federale procureur in wanneer hij kennis neemt van een misdrijf bedoeld in § 1. Hij licht bovendien de federale procureur in, telkens als dit voor de uitoefening van de strafvordering door de federale procureur van belang is.

§ 3. In de gevallen bedoeld in § 1 beslist de federale procureur of, hetzij de procureur des Konings of in de gevallen bedoeld in de artikelen 479 en volgende van het Wetboek van strafvordering de procureur-generaal, hetzij hijzelf de strafvordering uitoefent. De beslissing wordt, behoudens dringende en noodzakelijke omstandigheden, genomen na overleg met de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal. Tegen de beslissing staat geen rechtsmiddel open.

§ 4. De federale procureur licht de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal in, telkens dit voor de uitoefening van de strafvordering door de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal, van belang is.

§ 5. Inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal, en de federale procureur betreffende de uitoefening van de strafvordering kunnen geen nietigheden worden opgeworpen.

Art. 144^{quater}

Voor de misdrijven bedoeld in boek II, titel Ibis, van het Strafwetboek en in de artikel en 4.5.1.1. en 4.5.2.2. van het Belgisch Scheepvaartwetboek wordt de strafvordering

5° de misdrijven bedoeld **in hoofdstuk 4 van titel 4 van boek II** van het Strafwetboek;

6° de misdrijven die samenhangend zijn met die bedoeld in 1°, 2°, 3°, 4° en 5°.

§ 2. De procureur des Konings, of in de gevallen bepaald in de artikelen 479 en volgende van het Wetboek van strafvordering, de procureur-generaal, licht ambtshalve de federale procureur in wanneer hij kennis neemt van een misdrijf bedoeld in § 1. Hij licht bovendien de federale procureur in, telkens als dit voor de uitoefening van de strafvordering door de federale procureur van belang is.

§ 3. In de gevallen bedoeld in § 1 beslist de federale procureur of, hetzij de procureur des Konings of in de gevallen bedoeld in de artikelen 479 en volgende van het Wetboek van strafvordering de procureur-generaal, hetzij hijzelf de strafvordering uitoefent. De beslissing wordt, behoudens dringende en noodzakelijke omstandigheden, genomen na overleg met de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal. Tegen de beslissing staat geen rechtsmiddel open.

§ 4. De federale procureur licht de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal in, telkens dit voor de uitoefening van de strafvordering door de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal, van belang is.

§ 5. Inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de procureur des Konings, respectievelijk de procureur-generaal, en de federale procureur betreffende de uitoefening van de strafvordering kunnen geen nietigheden worden opgeworpen.

Art. 144^{quater}

Voor de misdrijven bedoeld **in boek II, titel 1**, van het Strafwetboek en in de artikel en 4.5.1.1. en 4.5.2.2. van het Belgisch Scheepvaartwetboek wordt de strafvordering uitsluitend uitgeoefend door de federale procureur.

uitsluitend uitgeoefend door de federale procureur.

Art. 162

§ 1. Er kunnen personeelsleden worden benoemd in niveau A die de titel dragen van referendaris of parketjurist.

De referendarissen staan de magistraten van de hoven van beroep, de arbeidshoven en de rechtbanken bij. De parketjuristen staan de magistraten van het openbaar ministerie bij.

§ 2. Zij bereiden het werk van de magistraten op juridisch vlak voor, onder hun gezag en volgens hun aanwijzingen, met uitsluiting van de aan de griffiers of aan de secretarissen overeenkomstig dit wetboek opgedragen taken.

Zij staan onder gezag en toezicht van de korpschef van het hof, de rechtbank of het parket waaraan zij zijn toegewezen. De korpschef staat in voor de toewijzing van hun opdrachten.

Bij een met redenen omklede individuele beschikking en na positief advies van de bevoegde procureur-generaal, kan de korpschef de uitoefening van alle bevoegdheden van het openbaar ministerie delen met de bij het parket-generaal, het auditoraat-generaal, het federaal parket, het parket voor de verkeersveiligheid, het parket of het arbeidsauditoraat aangewezen vastbenoemde parketjuristen, voor zover deze over een anciënniteit van ten minste twee jaar als jurist binnen de rechterlijke orde beschikken.

De in het derde lid bedoelde parketjuristen kunnen de strafvordering voor de politierechtbank uitoefenen, behoudens wat inbreuken op artikel 419, tweede lid, van het Strafwetboek betreft.

Uitgesloten zijn:

- de bevoegdheid van het uitoefenen van de strafvordering voor de hoven van assisen, voor

Art. 162

§ 1. Er kunnen personeelsleden worden benoemd in niveau A die de titel dragen van referendaris of parketjurist.

De referendarissen staan de magistraten van de hoven van beroep, de arbeidshoven en de rechtbanken bij. De parketjuristen staan de magistraten van het openbaar ministerie bij.

§ 2. Zij bereiden het werk van de magistraten op juridisch vlak voor, onder hun gezag en volgens hun aanwijzingen, met uitsluiting van de aan de griffiers of aan de secretarissen overeenkomstig dit wetboek opgedragen taken.

Zij staan onder gezag en toezicht van de korpschef van het hof, de rechtbank of het parket waaraan zij zijn toegewezen. De korpschef staat in voor de toewijzing van hun opdrachten.

Bij een met redenen omklede individuele beschikking en na positief advies van de bevoegde procureur-generaal, kan de korpschef de uitoefening van alle bevoegdheden van het openbaar ministerie delen met de bij het parket-generaal, het auditoraat-generaal, het federaal parket, het parket voor de verkeersveiligheid, het parket of het arbeidsauditoraat aangewezen vastbenoemde parketjuristen, voor zover deze over een anciënniteit van ten minste twee jaar als jurist binnen de rechterlijke orde beschikken.

De in het derde lid bedoelde parketjuristen kunnen de strafvordering voor de politierechtbank uitoefenen, behoudens wat inbreuken **op artikelen 107 en 107/1** van het Strafwetboek betreft.

Uitgesloten zijn:

- de bevoegdheid van het uitoefenen van de strafvordering voor de hoven van assisen, voor de

de kamers voor correctionele zaken van de hoven van beroep en voor de correctionele rechtbanken;

- de bevoegdheden van het openbaar ministerie in het kader van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis;

- het vorderingsrecht tot het opleggen van maatregelen op grond van als misdrijf omschreven feiten voor de jeugdkamers van de hoven van beroep of de jeugdrechtbank.

De bevoegdheden die enkel parketmagistraten die daartoe een bijzondere, door de wet voorgeschreven opleiding hebben gevolgd, kunnen uitoefenen, kunnen de parketjuristen enkel uitoefenen mits eenzelfde opleiding gevolgd te hebben.

De werkelijk gepresteerde diensten in de hoedanigheid van contractueel jurist worden in aanmerking genomen voor de berekening van de vereiste anciënniteit. Deze toekenning van bevoegdheden kan op elk ogenblik door de korpschef worden ingetrokken. De parketjurist staat onder het gezag en toezicht van zijn korpschef en oefent de hem toegekende bevoegdheden uit onder de verantwoordelijkheid van een of meerdere magistraten.

§ 3. Zij worden door de Koning benoemd per rechtsgebied van een hof van beroep, bij het federaal parket of bij het parket voor de verkeersveiligheid. Met uitzondering van de parketjuristen benoemd bij het federaal parket en het parket voor de verkeersveiligheid, worden zij door de minister bevoegd voor Justitie aangewezen om hun ambt, volgens de behoeften van de dienst, uit te oefenen binnen dit rechtsgebied. Die aanwijzing kan ofwel plaatsvinden bij het hof van beroep, het arbeidshof of het parket-generaal, ofwel bij een rechtbank of een parket uit het rechtsgebied van dat hof van beroep.

Hun aantal wordt bepaald volgens de behoeften van de dienst waarover de minister bevoegd voor Justitie het gemotiveerd advies inwint van het College van de hoven en rechtbanken wat de referendarissen betreft en

kamers voor correctionele zaken van de hoven van beroep en voor de correctionele rechtbanken;

- de bevoegdheden van het openbaar ministerie in het kader van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis;

- het vorderingsrecht tot het opleggen van maatregelen op grond van als misdrijf omschreven feiten voor de jeugdkamers van de hoven van beroep of de jeugdrechtbank.

De bevoegdheden die enkel parketmagistraten die daartoe een bijzondere, door de wet voorgeschreven opleiding hebben gevolgd, kunnen uitoefenen, kunnen de parketjuristen enkel uitoefenen mits eenzelfde opleiding gevolgd te hebben.

De werkelijk gepresteerde diensten in de hoedanigheid van contractueel jurist worden in aanmerking genomen voor de berekening van de vereiste anciënniteit. Deze toekenning van bevoegdheden kan op elk ogenblik door de korpschef worden ingetrokken. De parketjurist staat onder het gezag en toezicht van zijn korpschef en oefent de hem toegekende bevoegdheden uit onder de verantwoordelijkheid van een of meerdere magistraten.

§ 3. Zij worden door de Koning benoemd per rechtsgebied van een hof van beroep, bij het federaal parket of bij het parket voor de verkeersveiligheid]. Met uitzondering van de parketjuristen benoemd bij het federaal parket en het parket voor de verkeersveiligheid, worden zij door de minister bevoegd voor Justitie aangewezen om hun ambt, volgens de behoeften van de dienst, uit te oefenen binnen dit rechtsgebied. Die aanwijzing kan ofwel plaatsvinden bij het hof van beroep, het arbeidshof of het parket-generaal, ofwel bij een rechtbank of een parket uit het rechtsgebied van dat hof van beroep.

Hun aantal wordt bepaald volgens de behoeften van de dienst waarover de minister bevoegd voor Justitie het gemotiveerd advies inwint van het College van de hoven en rechtbanken wat de

van het College van het openbaar ministerie wat de parketjuristen betreft.

Het aantal referendarissen, kan per rechtsgebied van het hof van beroep en het arbeidshof niet meer bedragen dan 45 % van het aantal magistraten van de zetel, Hof van Cassatie uitgezonderd, en op het nationaal niveau niet meer bedragen dan 35 % van het totaal aantal magistraten van de zetel van het Koninkrijk, Hof van Cassatie uitgezonderd. Het aantal parketjuristen, met inbegrip van diegenen die benoemd zijn bij het federaal parket en bij het parket voor de verkeersveiligheid, kan per rechtsgebied van het hof van beroep of het arbeidshof niet meer bedragen dan 50 % van het aantal magistraten van het openbaar ministerie, Hof van Cassatie uitgezonderd, en op het nationaal niveau niet meer bedragen dan 40 % van het totaal aantal magistraten van het openbaar ministerie van het Koninkrijk, Hof van Cassatie uitgezonderd.

§ 4. In afwijking van paragraaf 3, tweede lid, wordt het aantal parketjuristen binnen het parket voor de verkeersveiligheid opgenomen in een personeelsplan dat jaarlijks wordt opgesteld door het directiecomité en ter goedkeuring aan het College van het openbaar ministerie wordt voorgelegd.

Het personeelsplan beschrijft, voor het jaar waarop het betrekking heeft, de gewenste eindprojectie van de personeelsleden uitgedrukt in voltijdse equivalenten en hun budgettaire last uitgaande van de initiële voltijdse equivalenten en hun budgettaire last. Het omvat een synthese van de beoogde evolutie van de human resources, van hun budgettaire lasten alsook een raming van de budgettaire marges.

Art. 217

Om op de lijst van gezworenen te worden ingeschreven, moet men voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° ingeschreven zijn in het kiezersregister;

referendarissen betreft en van het College van het openbaar ministerie wat de parketjuristen betreft.

Het aantal referendarissen, kan per rechtsgebied van het hof van beroep en het arbeidshof niet meer bedragen dan 45 % van het aantal magistraten van de zetel, Hof van Cassatie uitgezonderd, en op het nationaal niveau niet meer bedragen dan 35 % van het totaal aantal magistraten van de zetel van het Koninkrijk, Hof van Cassatie uitgezonderd. Het aantal parketjuristen, met inbegrip van diegenen die benoemd zijn bij het federaal parket en bij het parket voor de verkeersveiligheid, kan per rechtsgebied van het hof van beroep of het arbeidshof niet meer bedragen dan 50 % van het aantal magistraten van het openbaar ministerie, Hof van Cassatie uitgezonderd, en op het nationaal niveau niet meer bedragen dan 40 % van het totaal aantal magistraten van het openbaar ministerie van het Koninkrijk, Hof van Cassatie uitgezonderd.

§ 4. In afwijking van paragraaf 3, tweede lid, wordt het aantal parketjuristen binnen het parket voor de verkeersveiligheid opgenomen in een personeelsplan dat jaarlijks wordt opgesteld door het directiecomité en ter goedkeuring aan het College van het openbaar ministerie wordt voorgelegd.

Het personeelsplan beschrijft, voor het jaar waarop het betrekking heeft, de gewenste eindprojectie van de personeelsleden uitgedrukt in voltijdse equivalenten en hun budgettaire last uitgaande van de initiële voltijdse equivalenten en hun budgettaire last. Het omvat een synthese van de beoogde evolutie van de human resources, van hun budgettaire lasten alsook een raming van de budgettaire marges.

Art. 217

Om op de lijst van gezworenen te worden ingeschreven, moet men voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° ingeschreven zijn in het kiezersregister;

2° de burgerlijke en politieke rechten genieten;

3° ten volle achtentwintig jaar en minder dan vijftien jaar zijn;

4° kunnen lezen en schrijven;

5° geen strafrechtelijke veroordeling tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder elektronisch toezicht van meer dan vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een autonome probatiestraf van een jaar of meer hebben opgelopen.

2° de burgerlijke en politieke rechten genieten;

3° ten volle achtentwintig jaar en minder dan vijftien jaar zijn;

4° kunnen lezen en schrijven;

5° geen strafrechtelijke veroordeling tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder elektronisch toezicht van meer dan vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een probatiestraf van een jaar of meer hebben opgelopen.

Art. 223

De burgemeester is ertoe gehouden een onderzoek in te stellen bij iedere kiezer die op de voorbereidende lijst is ingeschreven gebleven, teneinde te bepalen:

1° of hij kan lezen en schrijven;

2° a) in de provincies Antwerpen, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Limburg en Vlaams-Brabant, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Nederlands te volgen;

b) in de provincies Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en Waals-Brabant, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Frans te volgen;

c) in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Nederlands, in het Frans of in de twee talen te volgen; in dit laatste geval kan de kiezer aangeven welke taal hij verkiest;

d) in het gerechtelijk arrondissement Eupen en de kantons Limburg, Spa en in de twee kantons Verviers, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Frans, in het Duits of in beide talen te volgen; in dit laatste geval kan de kiezer aangeven welke taal hij verkiest;

Art. 223

De burgemeester is ertoe gehouden een onderzoek in te stellen bij iedere kiezer die op de voorbereidende lijst is ingeschreven gebleven, teneinde te bepalen:

1° of hij kan lezen en schrijven;

2° a) in de provincies Antwerpen, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Limburg en Vlaams-Brabant, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Nederlands te volgen;

b) in de provincies Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en Waals-Brabant, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Frans te volgen;

c) in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Nederlands, in het Frans of in de twee talen te volgen; in dit laatste geval kan de kiezer aangeven welke taal hij verkiest;

d) in het gerechtelijk arrondissement Eupen en de kantons Limburg, Spa en in de twee kantons Verviers, of hij ertoe in staat is de debatten van het hof van assisen in het Frans, in het Duits of in beide talen te volgen; in dit laatste geval kan de kiezer aangeven welke taal hij verkiest;

3° of hij werkelijk een beroep uitoefent en hetwelk;	3° of hij werkelijk een beroep uitoefent en hetwelk;
4° of hij, al dan niet als hoofdbetrekking, een openbaar ambt bekleedt en hetwelk;	4° of hij, al dan niet als hoofdbetrekking, een openbaar ambt bekleedt en hetwelk;
5° of hij bedienaar is van een door de Staat erkende eredienst of afgevaardigde van een door de wet erkende organisatie die morele diensten verleent op basis van een niet-confessionele levensbeschouwing;	5° of hij bedienaar is van een door de Staat erkende eredienst of afgevaardigde van een door de wet erkende organisatie die morele diensten verleent op basis van een niet-confessionele levensbeschouwing;
6° of hij militair is in actieve dienst;	6° of hij militair is in actieve dienst;
7° of hij in het bezit is van een diploma afgeleverd door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling, van een diploma van hoger secundair onderwijs, van een diploma of een getuigschrift van technisch onderwijs, ingericht, gesubsidieerd of erkend door de Staat of door een van de Gemeenschappen, of door een examencommissie ingesteld krachtens een wet of een decreet, van een diploma van onderwijzer of onderwijzeres of van een diploma van geaggregeerde van het secundair onderwijs van de lagere graad;	7° of hij in het bezit is van een diploma afgeleverd door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling, van een diploma van hoger secundair onderwijs, van een diploma of een getuigschrift van technisch onderwijs, ingericht, gesubsidieerd of erkend door de Staat of door een van de Gemeenschappen, of door een examencommissie ingesteld krachtens een wet of een decreet, van een diploma van onderwijzer of onderwijzeres of van een diploma van geaggregeerde van het secundair onderwijs van de lagere graad;
8° of hij gewezen lid is van het Europees Parlement, van de federale wetgevende Kamers, van de gemeenschaps- en gewestparlementen, van de provincieraden, van de gemeenteraden, van de agglomeratieraden, van de federatieraden, van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, van de Franse Gemeenschapscommissie, van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, van de federale Regering en van de gemeenschaps -en gewestregeringen of gewezen burgemeester;	8° of hij gewezen lid is van het Europees Parlement, van de federale wetgevende Kamers, van de gemeenschaps- en gewestparlementen, van de provincieraden, van de gemeenteraden, van de agglomeratieraden, van de federatieraden, van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, van de Franse Gemeenschapscommissie, van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, van de federale Regering en van de gemeenschaps -en gewestregeringen of gewezen burgemeester;
9° of hij lid of gewezen lid is van een raad van advies ingesteld krachtens een wet of een koninklijk besluit;	9° of hij lid of gewezen lid is van een raad van advies ingesteld krachtens een wet of een koninklijk besluit;
10° of er voor hem enig beletsel bestaat waardoor het onmogelijk is het ambt van gezworene te vervullen;	10° of er voor hem enig beletsel bestaat waardoor het onmogelijk is het ambt van gezworene te vervullen;
11° of hij een strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder	11° of hij een strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder elektronisch

elektronisch toezicht van meer vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een autonome probatiestraf van een jaar of meer.

Die kiezers dienen nauwkeurig een formulier in te vullen waarvan de minister van Justitie het model vaststelt.

toezicht van meer vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een probatiestraf van een jaar of meer.

Die kiezers dienen nauwkeurig een formulier in te vullen waarvan de minister van Justitie het model vaststelt.

Art. 224

Op grond van de inlichtingen ingewonnen door middel van het onderzoek bedoeld in artikel 223, laat de burgemeester uit de voorbereidende lijst van gezworenen weg:

1° de personen die niet kunnen lezen of schrijven;

2° de personen die de taal niet kennen die gebruikt wordt in de rechtspleging ter zitting van het hof van assisen bij hetwelk zij zouden opgeroepen zijn om het ambt van gezworenen te vervullen;

3° de personen die lid zijn van het Europees Parlement, van de federale wetgevende kamers, van de parlementen van de gemeenschappen en gewesten, van de provincieraden, van de gemeenteraden, van de agglomeratieraden, van de federatieraden, van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, van de Franse Gemeenschapscommissie, van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, van de federale regering en van de gemeenschaps- en gewestregeringen en de burgemeesters;

4° de werkende magistraten van de rechterlijke orde, de raadsheren en de rechters in sociale zaken en in handelszaken, de assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank, de referendarissen bij het Hof van Cassatie, de griffiers en de leden van de parketsecretariaten;

5° de leden van de Raad van State, de assessoren van de afdeling Wetgeving, de leden van het auditoraat, van het

Art. 224

Op grond van de inlichtingen ingewonnen door middel van het onderzoek bedoeld in artikel 223, laat de burgemeester uit de voorbereidende lijst van gezworenen weg:

1° de personen die niet kunnen lezen of schrijven;

2° de personen die de taal niet kennen die gebruikt wordt in de rechtspleging ter zitting van het hof van assisen bij hetwelk zij zouden opgeroepen zijn om het ambt van gezworenen te vervullen;

3° de personen die lid zijn van het Europees Parlement, van de federale wetgevende kamers, van de parlementen van de gemeenschappen en gewesten, van de provincieraden, van de gemeenteraden, van de agglomeratieraden, van de federatieraden, van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, van de Franse Gemeenschapscommissie, van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, van de federale regering en van de gemeenschaps- en gewestregeringen en de burgemeesters;

4° de werkende magistraten van de rechterlijke orde, de raadsheren en de rechters in sociale zaken en in handelszaken, de assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank, de referendarissen bij het Hof van Cassatie, de griffiers en de leden van de parketsecretariaten;

5° de leden van de Raad van State, de assessoren van de afdeling Wetgeving, de leden van het auditoraat, van het coördinatiebureau, de leden van

coördinatiebureau, de leden van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en van de griffie;

6° de leden van het Grondwettelijk Hof, de referendarissen bij het Grondwettelijk Hof en de leden van de griffie;

7° de leden van het Rekenhof;

8° de provinciegouverneurs, de arrondissementscommissarissen en de provinciale griffiers;

9° de leden van de Hoge Raad voor de Justitie;

10° de titularissen van een management- of staffunctie in een ministerieel departement, federale overheidsdienst of programmatorische overheidsdienst, de ambtenaren-generaal en de bestuursdirecteurs bij de ministeriële departementen van de Gemeenschappen en Gewesten;

11° de militairen in actieve dienst;

12° de bedienaars van een door de Staat erkende eredienst en de afgevaardigden van door de wet erkende organisaties die morele diensten verlenen op basis van een niet-confessionele levensbeschouwing;

13° de personen die een strafrechtelijke veroordeling hebben opgelopen tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder elektronisch toezicht van meer dan vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een autonome probatiestraf van een jaar of meer.

Art. 230

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg belast een van de oudstbenoemde rechters met het opmaken van de definitieve lijst van gezworenen. Hij kan een tweede rechter aanwijzen die de eerste bijstaat in alle verrichtingen. Deze geschieden in raadkamer, in aanwezigheid van het openbaar ministerie en nadat het gehoord is; de griffie maakt er proces-verbaal van op zoals in correctionele

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en van de griffie;

6° de leden van het Grondwettelijk Hof, de referendarissen bij het Grondwettelijk Hof en de leden van de griffie;

7° de leden van het Rekenhof;

8° de provinciegouverneurs, de arrondissementscommissarissen en de provinciale griffiers;

9° de leden van de Hoge Raad voor de Justitie;

10° de titularissen van een management- of staffunctie in een ministerieel departement, federale overheidsdienst of programmatorische overheidsdienst, de ambtenaren-generaal en de bestuursdirecteurs bij de ministeriële departementen van de Gemeenschappen en Gewesten;

11° de militairen in actieve dienst;

12° de bedienaars van een door de Staat erkende eredienst en de afgevaardigden van door de wet erkende organisaties die morele diensten verlenen op basis van een niet-confessionele levensbeschouwing;

13° de personen die een strafrechtelijke veroordeling hebben opgelopen tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder elektronisch toezicht van meer dan vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een probatiestraf van een jaar of meer.

Art. 230

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg belast een van de oudstbenoemde rechters met het opmaken van de definitieve lijst van gezworenen. Hij kan een tweede rechter aanwijzen die de eerste bijstaat in alle verrichtingen. Deze geschieden in raadkamer, in aanwezigheid van het openbaar ministerie en nadat het gehoord is; de griffie maakt er proces-verbaal van op. De rechter wint door tussenkomst van het openbaar ministerie de

zaken. De rechter wint door tussenkomst van het openbaar ministerie de inlichtingen in die nodig zijn voor de toepassing van artikel 231.

inlichtingen in die nodig zijn voor de toepassing van artikel 231.

Art. 231

De rechter laat uit de provinciale lijst de namen weg van de personen die:

a) bij vergissing ingeschreven zijn gebleven op de gemeentelijke lijst of (die vermoedelijk afwezig zijn in de zin van artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek);

b) die niet of onvolledig hebben geantwoord bij het onderzoek voorgeschreven bij artikel 223, wanneer er voor hen een beletsel bestaat om aanwezig te zijn op de zittingen van het hof van assisen;

c) wier oorzaken van verhindering, ingeroepen bij het in artikel 223 bedoelde onderzoek, hij aanneemt.

d) een veroordeling hebben opgelopen tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder elektronisch toezicht van meer dan vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een autonome probatiestraf van een jaar of meer.

Art. 231

De rechter laat uit de provinciale lijst de namen weg van de personen die:

a) bij vergissing ingeschreven zijn gebleven op de gemeentelijke lijst of (die vermoedelijk afwezig zijn in de zin van artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek);

b) die niet of onvolledig hebben geantwoord bij het onderzoek voorgeschreven bij artikel 223, wanneer er voor hen een beletsel bestaat om aanwezig te zijn op de zittingen van het hof van assisen;

c) wier oorzaken van verhindering, ingeroepen bij het in artikel 223 bedoelde onderzoek, hij aanneemt.

d) een veroordeling hebben opgelopen tot een gevangenisstraf van meer dan vier maanden, tot een straf onder elektronisch toezicht van meer dan vier maanden, tot een werkstraf van meer dan zestig uur of tot een probatiestraf van een jaar of meer.

Art. 259bis1

§ 1. De Hoge Raad voor de Justitie zoals ingesteld door artikel 151 van de Grondwet, hierna te noemen "Hoge Raad", telt vierenveertig leden van Belgische nationaliteit.

De Hoge Raad bestaat uit een Nederlandstalig en een Franstalig college van elk tweeëntwintig leden. Elk college telt elf magistraten en elf niet-magistraten.

Alle leden moeten de burgerlijke en politieke rechten genieten. Zij mogen niet veroordeeld zijn door een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, zelfs niet met uitstel, tot enige correctionele of criminele straf, tenzij ze in eer

Art. 259bis1

§ 1. De Hoge Raad voor de Justitie zoals ingesteld door artikel 151 van de Grondwet, hierna te noemen "Hoge Raad", telt vierenveertig leden van Belgische nationaliteit.

De Hoge Raad bestaat uit een Nederlandstalig en een Franstalig college van elk tweeëntwintig leden. Elk college telt elf magistraten en elf niet-magistraten.

Alle leden moeten de burgerlijke en politieke rechten genieten. Zij mogen niet veroordeeld zijn door een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, zelfs niet met uitstel, **tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 38 van het**

en rechten hersteld zijn. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op personen die in het buitenland tot een soortgelijke straf zijn veroordeeld door een in kracht van gewijsde gegane veroordeling.

§ 2. De groep magistraten bestaat per college ten minste uit:

1° een lid van een hof of van het openbaar ministerie bij een hof;

2° een lid van de zittende magistratuur;

3° een lid van het openbaar ministerie;

4° een lid per rechtsgebied van het hof van beroep.

De magistraten van het Hof van Cassatie, de bijstandsmagistraten, de verbindingsmagistraten in jeugdzaken, de federale magistraten en de magistraten van het parket voor de verkeersveiligheid worden geacht deel uit te maken van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel. De magistraten die met toepassing van artikel 144bis, § 3, eerste en tweede lid, belast zijn met een opdracht, blijven, voor de verkiezingen bedoeld in artikel 259bis-2, verbonden aan hun rechtscollege.

§ 3. De groep niet-magistraten telt per college ten minste vier leden van elk geslacht en bestaat uit ten minste:

1° vier advocaten met een beroepservaring van ten minste tien jaar balie;

2° drie hoogleraren aan een universiteit of een hogeschool in de Vlaamse of Franse Gemeenschap met een voor de opdracht van de Hoge Raad relevante beroepservaring van ten minste tien jaar;

3° vier leden die houder zijn van ten minste een diploma van een hogeschool van de Vlaamse of Franse Gemeenschap met een voor de opdracht van de Hoge Raad relevante beroepservaring van ten minste tien jaar op juridisch, economisch, administratief, sociaal of wetenschappelijk vlak.

Strafwetboek, tenzij ze in eer en rechten hersteld zijn. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op personen die in het buitenland tot een soortgelijke straf zijn veroordeeld door een in kracht van gewijsde gegane veroordeling.

§ 2. De groep magistraten bestaat per college ten minste uit:

1° een lid van een hof of van het openbaar ministerie bij een hof;

2° een lid van de zittende magistratuur;

3° een lid van het openbaar ministerie;

4° een lid per rechtsgebied van het hof van beroep.

De magistraten van het Hof van Cassatie, de bijstandsmagistraten, de verbindingsmagistraten in jeugdzaken, de federale magistraten en de magistraten van het parket voor de verkeersveiligheid worden geacht deel uit te maken van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel. De magistraten die met toepassing van artikel 144bis, § 3, eerste en tweede lid, belast zijn met een opdracht, blijven, voor de verkiezingen bedoeld in artikel 259bis-2, verbonden aan hun rechtscollege.

§ 3. De groep niet-magistraten telt per college ten minste vier leden van elk geslacht en bestaat uit ten minste:

1° vier advocaten met een beroepservaring van ten minste tien jaar balie;

2° drie hoogleraren aan een universiteit of een hogeschool in de Vlaamse of Franse Gemeenschap met een voor de opdracht van de Hoge Raad relevante beroepservaring van ten minste tien jaar;

3° vier leden die houder zijn van ten minste een diploma van een hogeschool van de Vlaamse of Franse Gemeenschap met een voor de opdracht van de Hoge Raad relevante beroepservaring van ten minste tien jaar op juridisch, economisch, administratief, sociaal of wetenschappelijk vlak.

Om te kunnen worden benoemd in de groep niet magistraten mag een kandidaat in de vijf jaar die voorafgaan aan zijn kandidaatstelling geen beroepsmagistraat in actieve dienst zijn geweest.

Ten minste één lid van het Franstalig college moet het bewijs leveren van de kennis van het Duits.

Om te kunnen worden benoemd in de groep niet magistraten mag een kandidaat in de vijf jaar die voorafgaan aan zijn kandidaatstelling geen beroepsmagistraat in actieve dienst zijn geweest.

Ten minste één lid van het Franstalig college moet het bewijs leveren van de kennis van het Duits.

Art. 259bis19

§ 1. Het is de leden van de Hoge Raad verboden deel te nemen aan een beraadslaging of een beslissing over zaken waarbij zij een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben, waarbij hun bloed- of aanverwanten tot in de vierde graad of de personen met wie zij een feitelijk gezin vormen een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben of waarbij zij in een professionele hoedanigheid betrokken zijn of zijn geweest.

§ 2. Wanneer een lid van de Hoge Raad bij de uitoefening van zijn opdrachten kennis krijgt van een misdaad of een wanbedrijf, moet hij overeenkomstig artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering de bevoegde procureur des Konings onverwijld in kennis stellen.

§ 2bis. Wanneer de Hoge Raad bij het uitvoeren van zijn opdrachten van mening is dat een van zijn leden behorend tot de Rechterlijke Orde, een magistraat, een lid van de griffies en parketsecretariaten, een lid van het personeel van de griffies en de parketsecretariaten of een verstrekker van het advies bedoeld in de artikelen 259ter, § 1, en 259quater, § 1, niet voldoet aan de plichten van zijn ambt of weigert zijn medewerking te verlenen, brengt de Hoge Raad dit in voorkomend geval ter kennis van de bevoegde tuchtoverheden met het verzoek te onderzoeken of een tuchtprocedure dient te worden ingesteld. Hij deelt dit terzelfder tijd mee aan de Minister van Justitie.

Art. 259bis19

§ 1. Het is de leden van de Hoge Raad verboden deel te nemen aan een beraadslaging of een beslissing over zaken waarbij zij een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben, waarbij hun bloed- of aanverwanten tot in de vierde graad of de personen met wie zij een feitelijk gezin vormen een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben of waarbij zij in een professionele hoedanigheid betrokken zijn of zijn geweest.

§ 2. Wanneer een lid van de Hoge Raad bij de uitoefening van zijn opdrachten kennis krijgt van **een misdrijf**, moet hij overeenkomstig artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering de bevoegde procureur des Konings onverwijld in kennis stellen.

§ 2bis. Wanneer de Hoge Raad bij het uitvoeren van zijn opdrachten van mening is dat een van zijn leden behorend tot de Rechterlijke Orde, een magistraat, een lid van de griffies en parketsecretariaten, een lid van het personeel van de griffies en de parketsecretariaten of een verstrekker van het advies bedoeld in de artikelen 259ter, § 1, en 259quater, § 1, niet voldoet aan de plichten van zijn ambt of weigert zijn medewerking te verlenen, brengt de Hoge Raad dit in voorkomend geval ter kennis van de bevoegde tuchtoverheden met het verzoek te onderzoeken of een tuchtprocedure dient te worden ingesteld. Hij deelt dit terzelfder tijd mee aan de Minister van Justitie.

Wanneer de Hoge Raad dezelfde vaststelling doet omtrent zijn andere leden, deelt hij dit terzelfder tijd mee aan de voorzitter van de Senaat.

Wanneer de Hoge Raad dezelfde vaststelling doet omtrent zijn andere leden, deelt hij dit terzelfder tijd mee aan de voorzitter van de Senaat.

De tuchtoverheden stellen de Hoge Raad op een met redenen omklede wijze in kennis van het gevolg dat hieraan is gegeven.

De tuchtoverheden stellen de Hoge Raad op een met redenen omklede wijze in kennis van het gevolg dat hieraan is gegeven.

Een in artikel 259*bis*-5, § 1, bedoeld orgaan dat vaststelt dat een magistraat zijn medewerking weigert te verlenen aan de uitoefening van de in artikelen 259*bis*-10, 259*bis*-12, 259*bis*-14, 259*bis*-15, 259*bis*-16 en 259*bis*-17, bedoelde bevoegdheden van de Hoge Raad kan de zaak doorverwijzen naar de tuchtrechtbank en maakt haar in dat geval de uiteenzetting van de feiten en de middelen over. Het betrokken orgaan brengt de minister bevoegd voor Justitie terzelfder tijd op de hoogte van deze doorverwijzing.

Een in artikel 259*bis*-5, § 1, bedoeld orgaan dat vaststelt dat een magistraat zijn medewerking weigert te verlenen aan de uitoefening van de in artikelen 259*bis*-10, 259*bis*-12, 259*bis*-14, 259*bis*-15, 259*bis*-16 en 259*bis*-17, bedoelde bevoegdheden van de Hoge Raad kan de zaak doorverwijzen naar de tuchtrechtbank en maakt haar in dat geval de uiteenzetting van de feiten en de middelen over. Het betrokken orgaan brengt de minister bevoegd voor Justitie terzelfder tijd op de hoogte van deze doorverwijzing.

§ 3. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de leden van de Hoge Raad, op hun opvolgers, op de deskundigen en op het personeel van de Raad voor alle gegevens waarvan zij kennis nemen in het kader van de uitoefening van hun opdrachten in de Hoge Raad.

§ 3. **Artikel 352** van het Strafwetboek is van toepassing op de leden van de Hoge Raad, op hun opvolgers, op de deskundigen en op het personeel van de Raad voor alle gegevens waarvan zij kennis nemen in het kader van de uitoefening van hun opdrachten in de Hoge Raad.

Art. 287quinquies

§ 1. Voor de ambten, de functies en bedieningen die in deze titel zijn bepaald moet de kandidaat aan de bij de wet gestelde eisen inzake kennis van de landstalen hebben voldaan.

§ 2. Voor de ambten en functies bedoeld in de artikelen 187 tot 194, 207 tot 209 en de artikelen 254 en 258, moeten de kandidaten de voorgeschreven juridische functies als houder van het diploma van master, licentiaat of doctor in de rechten en als voornaamste beroepsactiviteit hebben uitgeoefend.

§ 3. Voor de ambten, de functies en de bedieningen die in deze titel zijn bepaald moeten de betrokkenen een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van de

Art. 287quinquies

§ 1. Voor de ambten, de functies en bedieningen die in deze titel zijn bepaald moet de kandidaat aan de bij de wet gestelde eisen inzake kennis van de landstalen hebben voldaan.

§ 2. Voor de ambten en functies bedoeld in de artikelen 187 tot 194, 207 tot 209 en de artikelen 254 en 258, moeten de kandidaten de voorgeschreven juridische functies als houder van het diploma van master, licentiaat of doctor in de rechten en als voornaamste beroepsactiviteit hebben uitgeoefend.

§ 3. Voor de ambten, de functies en de bedieningen die in deze titel zijn bepaald moeten de betrokkenen een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van de beoogde betrekking en de

beoogde betrekking en de burgerlijke en politieke rechten genieten. ^[1] De voorwaarde met betrekking tot het gedrag wordt bewezen door middel van een uittreksel uit het strafregister waaruit blijkt dat de kandidaat niet werd veroordeeld, zelfs niet met uitstel, bij een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, tot enige correctionele of criminele straf, tenzij hij in eer en rechten hersteld is. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de personen die soortgelijke, in kracht van gewijsde gegane veroordelingen hebben ondergaan in het buitenland.

§ 4. Voor de ambten, de functies en de bedieningen van het gerechtelijk personeel die in deze titel zijn bepaald, mag de kandidaat niet ontslagen zijn geweest in de rechterlijke orde wegens dringende reden te rekenen vanaf drie jaar na de ontslagbeslissing.

Art. 315ter

§ 1. De Federale Overheidsdienst Justitie stelt een elektronische lijst op van de personen die een gerechtelijk ambt uitoefenen zoals bedoeld in Deel II, boek II, eerste titel, en van de magistraten in opleiding bedoeld in artikel 259octies, § 1, vierde lid, hierna “de lijst” genoemd.

Behoudens tegenbewijs, wordt in geval van niet-overeenstemming de voorkeur gegeven aan de vermeldingen op die lijst boven elke andere vermelding.

§ 2. De Federale Overheidsdienst Justitie, hierna “de beheerder” genoemd, staat in voor inrichting en het beheer van de lijst. Zij staat in voor de controle op de werking en het gebruik van deze lijst en ziet erop toe dat deze voortdurend wordt bijgewerkt.

De Federale Overheidsdienst Justitie wordt met betrekking tot de lijst beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van artikel 4, 7) van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de

burgerlijke en politieke rechten genieten. ^[1] De voorwaarde met betrekking tot het gedrag wordt bewezen door middel van een uittreksel uit het strafregister waaruit blijkt dat de kandidaat niet werd veroordeeld, zelfs niet met uitstel, bij een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, **tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek**, tenzij hij in eer en rechten hersteld is. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de personen die soortgelijke, in kracht van gewijsde gegane veroordelingen hebben ondergaan in het buitenland.

§ 4. Voor de ambten, de functies en de bedieningen van het gerechtelijk personeel die in deze titel zijn bepaald, mag de kandidaat niet ontslagen zijn geweest in de rechterlijke orde wegens dringende reden te rekenen vanaf drie jaar na de ontslagbeslissing.

Art. 315ter

§ 1. De Federale Overheidsdienst Justitie stelt een elektronische lijst op van de personen die een gerechtelijk ambt uitoefenen zoals bedoeld in Deel II, boek II, eerste titel, en van de magistraten in opleiding bedoeld in artikel 259octies, § 1, vierde lid, hierna “de lijst” genoemd.

Behoudens tegenbewijs, wordt in geval van niet-overeenstemming de voorkeur gegeven aan de vermeldingen op die lijst boven elke andere vermelding.

§ 2. De Federale Overheidsdienst Justitie, hierna “de beheerder” genoemd, staat in voor inrichting en het beheer van de lijst. Zij staat in voor de controle op de werking en het gebruik van deze lijst en ziet erop toe dat deze voortdurend wordt bijgewerkt.

De Federale Overheidsdienst Justitie wordt met betrekking tot de lijst beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van artikel 4, 7) van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke

bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

§ 3. De Koning bepaalt, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de gegevens die in de lijst zijn opgenomen.

§ 4. De lijst en de daarin opgenomen gegevens zullen, onder toezicht van de beheerder en voor zover noodzakelijk voor het vervullen van hun respectievelijke wettelijke opdrachten, uitsluitend kunnen worden geraadpleegd door:

1° de Federale Overheidsdienst Justitie;

2° de personen opgenomen in de lijst bedoeld in paragraaf 1.

§ 5. De gegevens die in de lijst zijn opgenomen, worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen vanaf de dag waarop het gerechtelijk ambt zoals bedoeld in Deel II, boek II, eerste titel, of de gerechtelijke stage bedoeld in artikel 259octies eindigt.

§ 6. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in de lijst opgenomen gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

§ 7. Teneinde voor de toepassing van de eerste paragraaf de personen die een gerechtelijk ambt uitoefenen zoals bedoeld in deel II, boek II, eerste titel en de magistraten in opleiding bedoeld in artikel 259octies, § 1, vierde lid, te identificeren, is de beheerder gemachtigd om:

1° gebruik te maken van het rijksregisternummer van de personen die een gerechtelijk ambt uitoefenen zoals bedoeld in Deel II, boek II, eerste titel, en van de magistraten in opleiding bedoeld in artikel 259octies, § 1, vierde lid en toegang te hebben tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid,

personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

§ 3. De Koning bepaalt, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de gegevens die in de lijst zijn opgenomen.

§ 4. De lijst en de daarin opgenomen gegevens zullen, onder toezicht van de beheerder en voor zover noodzakelijk voor het vervullen van hun respectievelijke wettelijke opdrachten, uitsluitend kunnen worden geraadpleegd door:

1° de Federale Overheidsdienst Justitie;

2° de personen opgenomen in de lijst bedoeld in paragraaf 1.

§ 5. De gegevens die in de lijst zijn opgenomen, worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen vanaf de dag waarop het gerechtelijk ambt zoals bedoeld in Deel II, boek II, eerste titel, of de gerechtelijke stage bedoeld in artikel 259octies eindigt.

§ 6. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in de lijst opgenomen gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

§ 7. Teneinde voor de toepassing van de eerste paragraaf de personen die een gerechtelijk ambt uitoefenen zoals bedoeld in deel II, boek II, eerste titel en de magistraten in opleiding bedoeld in artikel 259octies, § 1, vierde lid, te identificeren, is de beheerder gemachtigd om:

1° gebruik te maken van het rijksregisternummer van de personen die een gerechtelijk ambt uitoefenen zoals bedoeld in Deel II, boek II, eerste titel, en van de magistraten in opleiding bedoeld in artikel 259octies, § 1, vierde lid en toegang te hebben tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 6°, en tweede lid, van de wet van 8

1°, 2°, 6°, en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen;

2° toegang te hebben tot de volgende gegevens uit de registers bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid:

a) naam en voornamen;

b) geboorteplaats en -datum;

c) datum van overlijden.

Het rijksregisternummer, de geboorteplaats en -datum en de datum van overlijden van de in het vorige lid bedoelde fysieke personen mogen niet worden meegedeeld aan het publiek.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in het eerste lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Art. 334

Het gerechtelijk jaar begint op 1 september en eindigt op 30 juni. Van 1 juli tot 31 augustus houden de hoven en rechtbanken vakantiezittingen.

De zaken worden opgeroepen en de pleidooien gehoord, tot en met 30 juni, met dien verstande dat, zo nodig, de debatten kunnen voortgezet worden na de hervatting van de werkzaamheden van de hoven en rechtbanken.

De behandeling en berechting van criminele, correctionele en politiezaken wordt noch vertraagd noch onderbroken.

augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen;

2° toegang te hebben tot de volgende gegevens uit de registers bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid:

a) naam en voornamen;

b) geboorteplaats en -datum;

c) datum van overlijden.

Het rijksregisternummer, de geboorteplaats en -datum en de datum van overlijden van de in het vorige lid bedoelde fysieke personen mogen niet worden meegedeeld aan het publiek.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in het eerste lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Art. 334

Het gerechtelijk jaar begint op 1 september en eindigt op 30 juni. Van 1 juli tot 31 augustus houden de hoven en rechtbanken vakantiezittingen.

De zaken worden opgeroepen en de pleidooien gehoord, tot en met 30 juni, met dien verstande dat, zo nodig, de debatten kunnen voortgezet worden na de hervatting van de werkzaamheden van de hoven en rechtbanken.

De behandeling en berechting **van strafzaken** wordt noch vertraagd noch onderbroken.

Art. 335

Er is in het Hof van Cassatie een vakantiekamer, die opdracht heeft de criminele, de correctionele en de politiezaken, alsook alle spoedeisende zaken af te doen.

In de hoven van beroep, in de arbeidshoven, in de rechtbanken van eerste aanleg, in de arbeidsrechtbanken en in de ondernemingsrechtbanken zijn er één of meer vakantiekamers.

In het hof van beroep en in de rechtbank van eerste aanleg is er ten minste één kamer met drie magistraten en één kamer met één magistraat.

Die vakantiekamers zijn belast met de behandeling van de spoedeisende zaken, en bij het hof van beroep en de rechtbank van eerste aanleg met de dienst van de correctionele kamers, de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling.

De vakantiekamers worden ieder jaar derwijze vernieuwd dat alle leden van het hof of de rechtbank er beurtelings dienst doen. Zij worden samengesteld met inachtneming van de bepalingen van de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

De kamervoorzitters, de voorzitters en de ondervoorzitters doen er beurtelings dienst, en in rechtbanken waar geen ondervoorzitter is, de voorzitter en de oudstbenoemde rechter.

Art. 336

De vakantiekamers van de hoven en van de rechtbanken houden ten minste twee zittingen per week, buiten de zittingen van het hof van beroep en de rechtbank van eerste aanleg voor het berechten van de correctionele zaken en van de inbeschuldigingstellingen, waarmee zij mochten belast worden.

Art. 340**Art. 335**

Er is in het Hof van Cassatie een vakantiekamer, die opdracht heeft **de strafzaken**, alsook alle spoedeisende zaken af te doen.

In de hoven van beroep, in de arbeidshoven, in de rechtbanken van eerste aanleg, in de arbeidsrechtbanken en in de ondernemingsrechtbanken zijn er één of meer vakantiekamers.

In het hof van beroep en in de rechtbank van eerste aanleg is er ten minste één kamer met drie magistraten en één kamer met één magistraat.

Die vakantiekamers zijn belast met de behandeling van de spoedeisende zaken, en bij het hof van beroep en de rechtbank van eerste aanleg met de dienst van de correctionele kamers, de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling.

De vakantiekamers worden ieder jaar derwijze vernieuwd dat alle leden van het hof of de rechtbank er beurtelings dienst doen. Zij worden samengesteld met inachtneming van de bepalingen van de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

De kamervoorzitters, de voorzitters en de ondervoorzitters doen er beurtelings dienst, en in rechtbanken waar geen ondervoorzitter is, de voorzitter en de oudstbenoemde rechter.

Art. 336

De vakantiekamers van de hoven en van de rechtbanken houden ten minste twee zittingen per week, buiten de zittingen van het hof van beroep en de rechtbank van eerste aanleg voor het berechten **van de strafzaken** en van de inbeschuldigingstellingen, waarmee zij mochten belast worden.

Art. 340

§ 1. Bij elk hof, elke rechtbank en in elk arrondissement wat betreft de vrederechters, en de rechters in de politierechtbank, wordt een algemene vergadering opgericht.

De algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank heeft haar zetel op de politierechtbank.

§ 2. De algemene vergadering wordt bijeengeroepen:

1° (hetzij om te beraadslagen en te beslissen over onderwerpen die voor alle kamers of voor de vrederechters of de rechters in de politierechtbank van belang zijn, hetzij ter behandeling van zaken van openbare orde die tot de bevoegdheid van één van deze rechtscolleges of de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank behoren;

1° hetzij om te beraadslagen en te beslissen over onderwerpen die voor alle kamers of voor de vrederechters of de rechters in de politierechtbank van belang zijn, hetzij ter behandeling van zaken van openbare orde die tot de bevoegdheid van één van deze rechtscolleges of de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank behoren;

2° voor het opstellen van het werkingsverslag bedoeld in § 3;

3° voor de verkiezing van de magistraten belast met de evaluatie en hun plaatsvervangers;

4° voor de aanwijzing in de adjunct-mandaten;

5° voor de voordrachten bij de aanwijzing in de bijzondere mandaten, met uitzondering van het mandaat van rechter in de strafuitvoeringsrechtbank;

6° voor de aanwijzing of de selectie van de kandidaten voor een mandaat van rechter, van raadsheer en assessor in de in artikel 58 bedoelde tuchtrechtscolleges;

7° voor het opstellen van het advies bedoeld in artikel 259novies, § 10, vijfde lid;

§ 1. Bij elk hof, elke rechtbank en in elk arrondissement wat betreft de vrederechters, en de rechters in de politierechtbank, wordt een algemene vergadering opgericht.

De algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank heeft haar zetel op de politierechtbank.

§ 2. De algemene vergadering wordt bijeengeroepen:

1° (hetzij om te beraadslagen en te beslissen over onderwerpen die voor alle kamers of voor de vrederechters of de rechters in de politierechtbank van belang zijn, hetzij ter behandeling van zaken van openbare orde die tot de bevoegdheid van één van deze rechtscolleges of de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank behoren;

1° hetzij om te beraadslagen en te beslissen over onderwerpen die voor alle kamers of voor de vrederechters of de rechters in de politierechtbank van belang zijn, hetzij ter behandeling van zaken van openbare orde die tot de bevoegdheid van één van deze rechtscolleges of de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank behoren;

2° voor het opstellen van het werkingsverslag bedoeld in § 3;

3° voor de verkiezing van de magistraten belast met de evaluatie en hun plaatsvervangers;

4° voor de aanwijzing in de adjunct-mandaten;

5° voor de voordrachten bij de aanwijzing in de bijzondere mandaten, met uitzondering van het mandaat van rechter in de strafuitvoeringsrechtbank;

6° voor de aanwijzing of de selectie van de kandidaten voor een mandaat van rechter, van raadsheer en assessor in de in artikel 58 bedoelde tuchtrechtscolleges;

7° voor het opstellen van het advies bedoeld in artikel 259novies, § 10, vijfde lid;

8° voor de vaststelling van de lijst van curatoren bepaald in artikel XX.122 van het Wetboek van economisch recht;

9° voor het schrappen van de lijst van curatoren uitgesproken op grond van artikel XX.125 van het Wetboek van economisch recht.

§ 3. De werkingsverslagen worden opgesteld per elektronische drager en overgezonden voor 1 april van elk jaar door de rechtbanken en de algemene vergaderingen van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken, voor 31 mei van elk jaar door de hoven.

De Minister van Justitie bepaalt, na advies van de Hoge Raad voor de Justitie, het College van het openbaar ministerie en het College van de hoven en rechtbanken, elk voor wat hun organisatie betreft, het standaardformulier volgens hetwelk de werkingsverslagen worden opgesteld.

Ze behandelen met name de volgende punten met betrekking tot het afgelopen kalenderjaar:

- a) de evolutie van de personeelsformaties en de personeelsbezetting;
- b) de logistieke middelen;
- c) de organisatie;
- d) de overlegstructuren;
- e) de statistieken;
- f) de evolutie van de hangende zaken;
- g) de evolutie van de werklast;
- h) de evolutie van de gerechtelijke achterstand;
- i) de achterstand in het beraad;
- j) de evolutie van realisatie van het beheersplan en de doelstellingen;

8° voor de vaststelling van de lijst van curatoren bepaald in artikel XX.122 van het Wetboek van economisch recht;

9° voor het schrappen van de lijst van curatoren uitgesproken op grond van artikel XX.125 van het Wetboek van economisch recht.

§ 3. De werkingsverslagen worden opgesteld per elektronische drager en overgezonden voor 1 april van elk jaar door de rechtbanken en de algemene vergaderingen van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken, voor 31 mei van elk jaar door de hoven.

De Minister van Justitie bepaalt, [na advies van de Hoge Raad voor de Justitie, het College van het openbaar ministerie en het College van de hoven en rechtbanken, elk voor wat hun organisatie betreft, het standaardformulier volgens hetwelk de werkingsverslagen worden opgesteld.

Ze behandelen met name de volgende punten met betrekking tot het afgelopen kalenderjaar:

- a) de evolutie van de personeelsformaties en de personeelsbezetting;
- b) de logistieke middelen;
- c) de organisatie;
- d) de overlegstructuren;
- e) de statistieken;
- f) de evolutie van de hangende zaken;
- g) de evolutie van de werklast;
- h) de evolutie van de gerechtelijke achterstand;
- i) de achterstand in het beraad;
- j) de evolutie van realisatie van het beheersplan en de doelstellingen;

k) de wijze waarop de middelen worden ingezet;

l) het kwaliteitsbeleid;

m) de werking van de afdelingen;

n) in voorkomend geval, de maatregelen genomen met het oog op de handhaving van de tucht, met inbegrip van de tuchtstraffen, en de initiatieven genomen met het oog op de inachtneming van de algemene beginselen inzake de deontologie.

Desgevallend wijst het werkingsverslag de behoeften aan en bevat het voorstellen om de werking van het rechtscollege verbeteren (de gerechtelijke achterstand weg te werken en de naleving van de termijnen van het beraad te waarborgen).

De korpschef zendt het werkingsverslag en het tussentijds verslag samen met het betrokken proces-verbaal van de verrichtingen van de algemene vergadering over aan de korpschef van het onmiddellijk hogere rechtscollege, de Minister van Justitie, de Hoge Raad voor de Justitie en de voorzitters van de federale Wetgevende Kamers. De Hoge Raad voor de Justitie stelt elk jaar een geconsolideerd verslag op over de maatregelen en initiatieven die werden genomen op grond van het derde lid, n), zulks met inachtneming van de anonimiteit. Dit verslag wordt openbaar gemaakt.

§ 4. De algemene vergadering van de hoven wordt eveneens bijeengeroepen voor de adviezen bedoeld in artikel 259ter, § 3, en 259quater, § 3.

De algemene vergadering van de hoven van beroep en de arbeidshoven wordt eveneens bijeengeroepen wanneer de eerste voorzitter na kennisgeving door een lid van het hof dat aangifte wenst te doen in enige tot de bevoegdheid van het hof behorende zaak van openbare orde, de bijeenroeping van het hof dienstig acht. Indien de eerste voorzitter het niet nodig heeft geacht het hof bijeen te roepen, kan diegene die een aangifte wenste te doen zijn kamer inlichten over de zaak welke

k) de wijze waarop de middelen worden ingezet;

l) het kwaliteitsbeleid;

m) de werking van de afdelingen;

n) in voorkomend geval, de maatregelen genomen met het oog op de handhaving van de tucht, met inbegrip van de tuchtstraffen, en de initiatieven genomen met het oog op de inachtneming van de algemene beginselen inzake de deontologie.

Desgevallend wijst het werkingsverslag de behoeften aan en bevat het voorstellen om de werking van het rechtscollege verbeteren (de gerechtelijke achterstand weg te werken en de naleving van de termijnen van het beraad te waarborgen).

De korpschef zendt het werkingsverslag en het tussentijds verslag samen met het betrokken proces-verbaal van de verrichtingen van de algemene vergadering over aan de korpschef van het onmiddellijk hogere rechtscollege, de Minister van Justitie, de Hoge Raad voor de Justitie en de voorzitters van de federale Wetgevende Kamers. De Hoge Raad voor de Justitie stelt elk jaar een geconsolideerd verslag op over de maatregelen en initiatieven die werden genomen op grond van het derde lid, n), zulks met inachtneming van de anonimiteit. Dit verslag wordt openbaar gemaakt.

§ 4. De algemene vergadering van de hoven wordt eveneens bijeengeroepen voor de adviezen bedoeld in artikel 259ter, § 3, en 259quater, § 3.

De algemene vergadering van de hoven van beroep en de arbeidshoven wordt eveneens bijeengeroepen wanneer de eerste voorzitter na kennisgeving door een lid van het hof dat aangifte wenst te doen in enige tot de bevoegdheid van het hof behorende zaak van openbare orde, de bijeenroeping van het hof dienstig acht. Indien de eerste voorzitter het niet nodig heeft geacht het hof bijeen te roepen, kan diegene die een aangifte wenste te doen zijn kamer inlichten over de zaak welke hij voornemens was aan te geven; indien de

hij voornemens was aan te geven; indien de kamer, na beraadslaging, om bijeenroeping van de algemene vergadering verzoekt, is de eerste voorzitter gehouden daarop in te gaan.

Bovendien wordt de algemene vergadering van het hof van beroep bijeengeroepen om een van zijn leden te horen in de aangifte van misdaden en wanbedrijven; het kan de procureur-generaal ontbieden om hem wegens die feiten bevel tot vervolging te geven of hem de reeds ingestelde vervolging te horen verantwoorden.

§ 5. De algemene vergaderingen worden, al naar gelang, bijeengeroepen:

1° door de eerste voorzitter of de voorzitter;

2° wanneer een vierde van de leden er om verzoekt;

3° op de met redenen omklede vordering van de procureur-generaal, de procureur des Konings of de arbeidsauditeur. In dit geval geschiedt de bijeenroeping binnen drie dagen na de vordering.

4° in het geval bedoeld in § 2, 7°, door de magistraat bedoeld in artikel 319, eerste lid, tweede zin, of 319, tweede lid, tweede zin.

Er wordt over geen andere zaak beraadslaagd dan die waarvoor de bijeenroeping is geschied.

De algemene vergadering mag de gang van de zittingen in geen geval verhinderen of onderbreken.

Art. 406

§ 1. Ingeval de betrokkene wordt vervolgd wegens een misdaad of een wanbedrijf of tuchtrechtelijk wordt vervolgd, kan hij in het belang van de dienst, op grond van een ordemaatregel uit zijn ambt worden geschorst voor de duur van de vervolging en tot de eindbeslissing is genomen.

De ordemaatregel wordt uitgesproken door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid voor

kamer, na beraadslaging, om bijeenroeping van de algemene vergadering verzoekt, is de eerste voorzitter gehouden daarop in te gaan.

Bovendien wordt de algemene vergadering van het hof van beroep bijeengeroepen om een van zijn leden te horen in de aangifte **van misdrijven**; het kan de procureur-generaal ontbieden om hem wegens die feiten bevel tot vervolging te geven of hem de reeds ingestelde vervolging te horen verantwoorden.

§ 5. De algemene vergaderingen worden, al naar gelang, bijeengeroepen:

1° door de eerste voorzitter of de voorzitter;

2° wanneer een vierde van de leden er om verzoekt;

3° op de met redenen omklede vordering van de procureur-generaal, de procureur des Konings of de arbeidsauditeur. In dit geval geschiedt de bijeenroeping binnen drie dagen na de vordering.

4° in het geval bedoeld in § 2, 7°, door de magistraat bedoeld in artikel 319, eerste lid, tweede zin, of 319, tweede lid, tweede zin.

Er wordt over geen andere zaak beraadslaagd dan die waarvoor de bijeenroeping is geschied.

De algemene vergadering mag de gang van de zittingen in geen geval verhinderen of onderbreken.

Art. 406

§ 1. Ingeval de betrokkene wordt vervolgd wegens **een misdrijf** of tuchtrechtelijk wordt vervolgd, kan hij in het belang van de dienst, op grond van een ordemaatregel uit zijn ambt worden geschorst voor de duur van de vervolging en tot de eindbeslissing is genomen.

De ordemaatregel wordt uitgesproken door de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid voor de duur van

de duur van hoogstens drie maanden en kan worden verlengd voor periodes van hoogstens drie maanden tot de eindbeslissing. De maatregel kan een inhouding van 20 % van de brutowedde meebrengen. Het openbaar ministerie kan zich wenden of wendt zich op injunctie van de Minister van Justitie tot de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid met een verzoek tot schorsing in het belang van de dienst.

Een ordemaatregel of verlenging kan enkel worden uitgesproken nadat de betrokken persoon is gehoord of behoorlijk opgeroepen of, wanneer zijn verhoor onmogelijk is, nadat hij zijn verweermiddelen schriftelijk heeft kunnen doen gelden of zich heeft kunnen laten vertegenwoordigen.

Evenwel kan bij uiterst dringende noodzakelijkheid of bij betrapping op heterdaad een voorlopige ordemaatregel worden genomen zonder voorafgaand verhoor van de betrokkene. De betrokkene wordt na het toepassen van de voorlopige ordemaatregel onverwijld gehoord. Deze voorlopige ordemaatregel vervalt na tien dagen, tenzij de overheid die de maatregel genomen heeft, hem binnen deze termijn heeft bekrachtigd.

De oproeping wordt aan de betrokken persoon bezorgd tegen ontvangstbewijs of bij een aangetekende zending, met vermelding van de ten laste gelegde feiten, de plaats waar en de termijn waarin het dossier kan worden geraadpleegd alsook de plaats en de datum van verschijning.

Van de beslissing van de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid wordt tegen ontvangstbewijs of bij een aangetekende zending kennis gegeven aan de betrokken persoon en aan het parket binnen vijf dagen volgend op het verhoor van de betrokken persoon of op de voor dat verhoor vastgestelde datum of op de schriftelijke indiening van de verweermiddelen.

De kennisgeving maakt melding van het recht om beroep in te stellen, alsook van de geldende vormen en termijn.

hoogstens drie maanden en kan worden verlengd voor periodes van hoogstens drie maanden tot de eindbeslissing. De maatregel kan een inhouding van 20 % van de brutowedde meebrengen. Het openbaar ministerie kan zich wenden of wendt zich op injunctie van de Minister van Justitie tot de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid met een verzoek tot schorsing in het belang van de dienst.

Een ordemaatregel of verlenging kan enkel worden uitgesproken nadat de betrokken persoon is gehoord of behoorlijk opgeroepen of, wanneer zijn verhoor onmogelijk is, nadat hij zijn verweermiddelen schriftelijk heeft kunnen doen gelden of zich heeft kunnen laten vertegenwoordigen.

Evenwel kan bij uiterst dringende noodzakelijkheid of bij betrapping op heterdaad een voorlopige ordemaatregel worden genomen zonder voorafgaand verhoor van de betrokkene. De betrokkene wordt na het toepassen van de voorlopige ordemaatregel onverwijld gehoord. Deze voorlopige ordemaatregel vervalt na tien dagen, tenzij de overheid die de maatregel genomen heeft, hem binnen deze termijn heeft bekrachtigd.

De oproeping wordt aan de betrokken persoon bezorgd tegen ontvangstbewijs of bij een aangetekende zending, met vermelding van de ten laste gelegde feiten, de plaats waar en de termijn waarin het dossier kan worden geraadpleegd alsook de plaats en de datum van verschijning.

Van de beslissing van de in artikel 412, § 1, bedoelde overheid wordt tegen ontvangstbewijs of bij een aangetekende zending kennis gegeven aan de betrokken persoon en aan het parket binnen vijf dagen volgend op het verhoor van de betrokken persoon of op de voor dat verhoor vastgestelde datum of op de schriftelijke indiening van de verweermiddelen.

De kennisgeving maakt melding van het recht om beroep in te stellen, alsook van de geldende vormen en termijn.

De beslissing is onmiddellijk uitvoerbaar.

§ 2. Wanneer een tuchtstraf met inhouding van wedde wordt uitgesproken tegen een persoon die het voorwerp is geweest van een ordemaatregel met vermindering van wedde, heeft de tuchtstraf ten vroegste uitwerking op de dag waarop de ordemaatregel is ingegaan.

Het tijdens de ordemaatregel ingehouden bedrag van wedde wordt afgetrokken van het bedrag van verlies van wedde dat voortvloeit uit de tuchtstraf met inhouding van wedde. Als het bedrag van de ingehouden wedde hoger is dan het bedrag van het verlies van wedde dat voortvloeit uit de tuchtstraf met inhouding van wedde, wordt het verschil aan de betrokkene uitbetaald.

De ingehouden bedragen worden aan de betrokkene uitbetaald wanneer de ordemaatregel niet gevolgd wordt door een tuchtstraf of een strafrechtelijke veroordeling wegens dezelfde feiten, of wanneer de strafvordering vervallen is, dan wel aanleiding heeft gegeven tot een beschikking van buitenvervolginstelling of tot een seponering.

De beslissing is onmiddellijk uitvoerbaar.

§ 2. Wanneer een tuchtstraf met inhouding van wedde wordt uitgesproken tegen een persoon die het voorwerp is geweest van een ordemaatregel met vermindering van wedde, heeft de tuchtstraf ten vroegste uitwerking op de dag waarop de ordemaatregel is ingegaan.

Het tijdens de ordemaatregel ingehouden bedrag van wedde wordt afgetrokken van het bedrag van verlies van wedde dat voortvloeit uit de tuchtstraf met inhouding van wedde. Als het bedrag van de ingehouden wedde hoger is dan het bedrag van het verlies van wedde dat voortvloeit uit de tuchtstraf met inhouding van wedde, wordt het verschil aan de betrokkene uitbetaald.

De ingehouden bedragen worden aan de betrokkene uitbetaald wanneer de ordemaatregel niet gevolgd wordt door een tuchtstraf of een strafrechtelijke veroordeling wegens dezelfde feiten, of wanneer de strafvordering vervallen is, dan wel aanleiding heeft gegeven tot een beschikking van buitenvervolginstelling of tot een seponering.

Art. 434/1

§ 1. De “Orde van Vlaamse balies” en de “Ordre des barreaux francophones et germanophone” maken de volgende gezamenlijke elektronische lijsten op:

1° een gezamenlijke elektronisch tableau van de advocaten ingeschreven op de in artikel 430, 1 bedoelde tableaux van de verschillende ordes van advocaten waaruit zij zijn samengesteld;

2° een gezamenlijke elektronische lijst van de advocaten ingeschreven op de in artikel 430, 1 bedoelde lijsten van advocaten die hun beroep uitoefenen onder de beroepstitel van een andere lidstaat van de Europese Unie, bijgehouden door de verschillende ordes van advocaten waaruit zij zijn samengesteld;

Art. 434/1

§ 1. De “Orde van Vlaamse balies” en de “Ordre des barreaux francophones et germanophone” maken de volgende gezamenlijke elektronische lijsten op:

1° een gezamenlijke elektronisch tableau van de advocaten ingeschreven op de in artikel 430, 1 bedoelde tableaux van de verschillende ordes van advocaten waaruit zij zijn samengesteld;

2° een gezamenlijke elektronische lijst van de advocaten ingeschreven op de in artikel 430, 1 bedoelde lijsten van advocaten die hun beroep uitoefenen onder de beroepstitel van een andere lidstaat van de Europese Unie, bijgehouden door de verschillende ordes van advocaten waaruit zij zijn samengesteld;

3° een gezamenlijke elektronische lijst van de advocaten ingeschreven op de in artikel 430, 1 bedoelde lijsten van de stagiairs, bijgehouden door de verschillende ordes van advocaten waaruit zij zijn samengesteld.

Deze drie gezamenlijke elektronische lijsten worden hierna “de lijsten” genoemd.

Behoudens tegenbewijs, wordt in geval van niet-overeenstemming de voorkeur gegeven aan de vermeldingen op deze lijsten boven elke andere vermelding.

§ 2. De “Orde van Vlaamse balies” en de “Ordre des barreaux francophones et germanophone”, hierna “de beheerder” genoemd, staan gezamenlijk in voor de inrichting en het beheer van de lijsten. Zij staan gezamenlijk in voor de controle op de werking en het gebruik van deze lijsten en zien er gezamenlijk op toe dat deze voortdurend worden bijgewerkt.

De “Orde van Vlaamse balies” en de “Ordre des barreaux francophones et germanophone” worden met betrekking tot de lijsten gezamenlijk beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van de artikelen 4, 7) en 26 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG.

§ 3. De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de gegevens die in de lijst zijn opgenomen.

§ 4. De lijsten en de daarin opgenomen gegevens zijn publiek.

§ 5. De gegevens die in de lijst zijn opgenomen, worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen vanaf de dag waarop de advocaat of stagiair wordt geschrapt van het tableau of de

3° een gezamenlijke elektronische lijst van de advocaten ingeschreven op de in artikel 430, 1 bedoelde lijsten van de stagiairs, bijgehouden door de verschillende ordes van advocaten waaruit zij zijn samengesteld.

Deze drie gezamenlijke elektronische lijsten worden hierna “de lijsten” genoemd.

Behoudens tegenbewijs, wordt in geval van niet-overeenstemming de voorkeur gegeven aan de vermeldingen op deze lijsten boven elke andere vermelding.

§ 2. De “Orde van Vlaamse balies” en de “Ordre des barreaux francophones et germanophone”, hierna “de beheerder” genoemd, staan gezamenlijk in voor de inrichting en het beheer van de lijsten. Zij staan gezamenlijk in voor de controle op de werking en het gebruik van deze lijsten en zien er gezamenlijk op toe dat deze voortdurend worden bijgewerkt.

De “Orde van Vlaamse balies” en de “Ordre des barreaux francophones et germanophone” worden met betrekking tot de lijsten gezamenlijk beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van de artikelen 4, 7) en 26 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG.

§ 3. De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de gegevens die in de lijst zijn opgenomen.

§ 4. De lijsten en de daarin opgenomen gegevens zijn publiek.

§ 5. De gegevens die in de lijst zijn opgenomen, worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen vanaf de dag waarop de advocaat of stagiair wordt geschrapt van het tableau of de lijst bedoeld in artikel 430, 1, al naargelang het geval.

lijst bedoeld in artikel 430, 1, al naargelang het geval.

§ 6. Teneinde voor de toepassing van de eerste paragraaf de personen die het beroep van advocaat uitoefenen, te identificeren, is de beheerder gemachtigd om:

1° gebruik te maken van het rijksregisternummer van de advocaten en de stagiairs, en toegang te hebben tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 6°, en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen;

2° toegang te hebben tot de volgende gegevens uit de registers bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid:

d) naam en voornamen;

e) geboorteplaats en -datum;

f) datum van overlijden.

Het rijksregisternummer, de geboorteplaats en -datum en de datum van overlijden van de in het vorige lid bedoelde fysieke personen mogen niet worden meegedeeld aan het publiek.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in het tweede lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

Art. 446quater

§ 1. Elke advocaat maakt een onderscheid tussen zijn eigen gelden en derdengelden.

De gelden die advocaten in de uitoefening van hun beroep ontvangen ten behoeve van cliënten of derden worden gestort op een of meer rekeningen geopend op hun naam of op

§ 6. Teneinde voor de toepassing van de eerste paragraaf de personen die het beroep van advocaat uitoefenen, te identificeren, is de beheerder gemachtigd om:

1° gebruik te maken van het rijksregisternummer van de advocaten en de stagiairs, en toegang te hebben tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 6°, en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen;

2° toegang te hebben tot de volgende gegevens uit de registers bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid:

d) naam en voornamen;

e) geboorteplaats en -datum;

f) datum van overlijden.

Het rijksregisternummer, de geboorteplaats en -datum en de datum van overlijden van de in het vorige lid bedoelde fysieke personen mogen niet worden meegedeeld aan het publiek.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in het tweede lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

Art. 446quater

§ 1. Elke advocaat maakt een onderscheid tussen zijn eigen gelden en derdengelden.

De gelden die advocaten in de uitoefening van hun beroep ontvangen ten behoeve van cliënten of derden worden gestort op een of meer rekeningen geopend op hun naam of op naam van hun

naam van hun advocatenvennootschap met vermelding van hun of haar hoedanigheid. Deze rekening of rekeningen worden geopend overeenkomstig de door de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone vast te stellen regels.

De advocaat verhandelt gelden van cliënten of derden via deze rekening. Hij verzoekt cliënten en derden steeds om uitsluitend op deze rekening te betalen.

Het beheer van deze rekening berust uitsluitend bij de advocaat, onverminderd de aanvullende regels inzake verhandeling van gelden van cliënten of derden vastgesteld door de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone.

§ 2. De in § 1 bedoelde rekeningen omvatten de derdenrekeningen en de rubriekrekeningen.

De derdenrekening is een globale rekening waarop gelden worden ontvangen of beheerd die naar cliënten of derden moeten worden doorgestort.

De rubriekrekening is een geïndividualiseerde rekening geopend met betrekking tot een bepaald dossier of voor een bepaalde cliënt.

§ 3. De derdenrekening en de rubriekrekening zijn rekeningen die zijn geopend bij een door de Nationale Bank van België op grond van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen vergunde instelling of de Deposito- en Consignatiekas en die minstens voldoen aan volgende eisen:

1° de derdenrekening en de rubriekrekening mogen nooit een debetsaldo vertonen;

2° op een derdenrekening of een rubriekrekening mag geen krediet in welke vorm ook, worden toegestaan; die rekeningen kunnen nooit tot zekerheid dienen;

3° elke schuldvergelijking, fusie of bepaling van eenheid van rekening tussen de derdenrekening, de rubriekrekening en andere

advocatenvennootschap met vermelding van hun of haar hoedanigheid. Deze rekening of rekeningen worden geopend overeenkomstig de door de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone vast te stellen regels.

De advocaat verhandelt gelden van cliënten of derden via deze rekening. Hij verzoekt cliënten en derden steeds om uitsluitend op deze rekening te betalen.

Het beheer van deze rekening berust uitsluitend bij de advocaat, onverminderd de aanvullende regels inzake verhandeling van gelden van cliënten of derden vastgesteld door de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone.

§ 2. De in § 1 bedoelde rekeningen omvatten de derdenrekeningen en de rubriekrekeningen.

De derdenrekening is een globale rekening waarop gelden worden ontvangen of beheerd die naar cliënten of derden moeten worden doorgestort.

De rubriekrekening is een geïndividualiseerde rekening geopend met betrekking tot een bepaald dossier of voor een bepaalde cliënt.

§ 3. De derdenrekening en de rubriekrekening zijn rekeningen die zijn geopend bij een door de Nationale Bank van België op grond van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen vergunde instelling of de Deposito- en Consignatiekas en die minstens voldoen aan volgende eisen:

1° de derdenrekening en de rubriekrekening mogen nooit een debetsaldo vertonen;

2° op een derdenrekening of een rubriekrekening mag geen krediet in welke vorm ook, worden toegestaan; die rekeningen kunnen nooit tot zekerheid dienen;

3° elke schuldvergelijking, fusie of bepaling van eenheid van rekening tussen de derdenrekening, de rubriekrekening en andere bankrekeningen is

bankrekeningen is uitgesloten; nettingovereenkomsten kunnen op deze rekeningen geen toepassing vinden.

uitgesloten; nettingovereenkomsten kunnen op deze rekeningen geen toepassing vinden.

De Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone kunnen aanvullende regels inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden vaststellen.

De Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone kunnen aanvullende regels inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden vaststellen.

§ 4. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden stort de advocaat de op zijn derdenrekening ontvangen gelden zo vlug mogelijk door aan de bestemming.

§ 4. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden stort de advocaat de op zijn derdenrekening ontvangen gelden zo vlug mogelijk door aan de bestemming.

Ingeval de advocaat om gegronde redenen de gelden niet binnen de bij het reglement van de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone bepaalde termijn en uiterlijk binnen twee maanden na de ontvangst ervan aan de bestemming kan overmaken, stort hij ze op een rubriekrekening.

Ingeval de advocaat om gegronde redenen de gelden niet binnen de bij het reglement van de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone bepaalde termijn en uiterlijk binnen twee maanden na de ontvangst ervan aan de bestemming kan overmaken, stort hij ze op een rubriekrekening.

Onverminderd de toepassing van dwingende rechtsregels is het tweede lid niet van toepassing indien het totaal van de bedragen ontvangen voor rekening van eenzelfde persoon of bij gelegenheid van eenzelfde verrichting of per dossier, 2.500 euro niet te boven gaat. De Koning kan dit bedrag om de twee jaar aan de economische toestand aanpassen. Deze aanpassing geldt vanaf 1 januari van het jaar volgend op de bekendmaking van het aanpassingsbesluit.

Onverminderd de toepassing van dwingende rechtsregels is het tweede lid niet van toepassing indien het totaal van de bedragen ontvangen voor rekening van eenzelfde persoon of bij gelegenheid van eenzelfde verrichting of per dossier, 2.500 euro niet te boven gaat. De Koning kan dit bedrag om de twee jaar aan de economische toestand aanpassen. Deze aanpassing geldt vanaf 1 januari van het jaar volgend op de bekendmaking van het aanpassingsbesluit.

§ 5. De Orde van Vlaamse balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone analyseren, op automatische geïnformatiseerde wijze, de transacties op de derdenrekeningen en rubriekrekeningen bedoeld in paragraaf 2, met uitzondering van de rekeningen die beheerd worden in het kader van een gerechtelijk mandaat, teneinde verdachte en onrechtmatige transacties op te sporen en te documenteren, de processen ter opsporing van dergelijke transacties te optimaliseren, en, in voorkomend geval, alle gegevens ter identificatie van verdachte en onrechtmatige transacties door te geven aan de stafhouder van de Orde waarbij de houder van de rekening is ingeschreven.

§ 5. De Orde van Vlaamse balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone analyseren, op automatische geïnformatiseerde wijze, de transacties op de derdenrekeningen en rubriekrekeningen bedoeld in paragraaf 2, met uitzondering van de rekeningen die beheerd worden in het kader van een gerechtelijk mandaat, teneinde verdachte en onrechtmatige transacties op te sporen en te documenteren, de processen ter opsporing van dergelijke transacties te optimaliseren, en, in voorkomend geval, alle gegevens ter identificatie van verdachte en onrechtmatige transacties door te geven aan de stafhouder van de Orde waarbij de houder van de rekening is ingeschreven.

Daartoe ontvangen de Orde van Vlaamse balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone, als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken, van de vergunde instellingen bedoeld in paragraaf 3, eerste lid, voor de in het eerste lid bedoelde rekeningen de gegevens met betrekking tot de transacties die in het bezit zijn van de financiële instelling, zoals het type transactie, het bedrag, de munteenheid, de uitvoeringsdatum van de transactie, alsook de naam en het adres van de rekeninghouder, van de opdrachtgever en van de begunstigde, het rekeningnummer van de opdrachtgever en van de begunstigde en de vrije of gestructureerde mededeling.

De identificatiegegevens van de houder van de rekening, van de opdrachtgever en van de begunstigde van de transactie worden bewaard gedurende tien jaar te rekenen vanaf de datum van de transactie. In geval van een gerechtelijk onderzoek of gerechtelijke procedure dan wel een tuchtonderzoek of tuchtprocedure worden deze gegevens bewaard tot op het moment dat alle rechtsmiddelen tegen de beslissingen die hieruit voortkomen, zijn uitgeput.

Eenieder die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het derde lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, nemen het vertrouwelijk karakter ervan in acht en houden ze geheim. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

Door de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone wordt een toezichtregeling ingevoerd en georganiseerd, waarin minstens wordt bepaald wie, waarop, wanneer en op welke wijze toezicht wordt gehouden op de naleving van de bepalingen bedoeld in de §§ 1 tot 4, met uitzondering van de rekeningen die beheerd worden in het kader van een gerechtelijk mandaat. Deze toezichtregeling bepaalt in het bijzonder de sancties en maatregelen die in geval van overtreding kunnen worden genomen. Ze doet geen afbreuk aan andere wettelijke bepalingen die

Daartoe ontvangen de Orde van Vlaamse balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone, als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken, van de vergunde instellingen bedoeld in paragraaf 3, eerste lid, voor de in het eerste lid bedoelde rekeningen de gegevens met betrekking tot de transacties die in het bezit zijn van de financiële instelling, zoals het type transactie, het bedrag, de munteenheid, de uitvoeringsdatum van de transactie, alsook de naam en het adres van de rekeninghouder, van de opdrachtgever en van de begunstigde, het rekeningnummer van de opdrachtgever en van de begunstigde en de vrije of gestructureerde mededeling.

De identificatiegegevens van de houder van de rekening, van de opdrachtgever en van de begunstigde van de transactie worden bewaard gedurende tien jaar te rekenen vanaf de datum van de transactie. In geval van een gerechtelijk onderzoek of gerechtelijke procedure dan wel een tuchtonderzoek of tuchtprocedure worden deze gegevens bewaard tot op het moment dat alle rechtsmiddelen tegen de beslissingen die hieruit voortkomen, zijn uitgeput.

Eenieder die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het derde lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, nemen het vertrouwelijk karakter ervan in acht en houden ze geheim. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

Door de Orde van Vlaamse Balies en de Ordre des barreaux francophones et germanophone wordt een toezichtregeling ingevoerd en georganiseerd, waarin minstens wordt bepaald wie, waarop, wanneer en op welke wijze toezicht wordt gehouden op de naleving van de bepalingen bedoeld in de §§ 1 tot 4, met uitzondering van de rekeningen die beheerd worden in het kader van een gerechtelijk mandaat. Deze toezichtregeling bepaalt in het bijzonder de sancties en maatregelen die in geval van overtreding kunnen worden genomen. Ze doet geen afbreuk aan andere wettelijke bepalingen die voorzien in een toezicht

voorzien in een toezicht op de gelden ontvangen op de in § 2 bedoelde rekeningen.

§ 6. Alle sommen, ongeacht het bedrag ervan die door de gerechtigde niet zijn teruggevorderd, noch aan hem zijn overgemaakt twee jaar na de afsluiting van het dossier naar aanleiding waarvan zij door de advocaat werden ontvangen, worden door deze laatste in de Deposito- en Consignatiekas gestort. De termijn wordt geschorst tot zolang deze sommen het voorwerp uitmaken van een rechtsgeding.

Die deposito's worden ingeschreven op naam van de gerechtigde, die door de advocaat wordt aangewezen. Ze worden door de Deposito- en Consignatiekas ter beschikking van de gerechtigde gehouden tot het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935 tot samenschakeling van de wetten betreffende de inrichting en de werking van de Deposito- en Consignatiekas en tot aanbrenging van wijzigingen daarin krachtens de wet van 31 juli 1934.

§ 7. De Koning kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het beheer, de toegang, de controle en het toezicht op de in § 2 bedoelde rekeningen.

op de gelden ontvangen op de in § 2 bedoelde rekeningen.

§ 6. Alle sommen, ongeacht het bedrag ervan die door de gerechtigde niet zijn teruggevorderd, noch aan hem zijn overgemaakt twee jaar na de afsluiting van het dossier naar aanleiding waarvan zij door de advocaat werden ontvangen, worden door deze laatste in de Deposito- en Consignatiekas gestort. De termijn wordt geschorst tot zolang deze sommen het voorwerp uitmaken van een rechtsgeding.

Die deposito's worden ingeschreven op naam van de gerechtigde, die door de advocaat wordt aangewezen. Ze worden door de Deposito- en Consignatiekas ter beschikking van de gerechtigde gehouden tot het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935 tot samenschakeling van de wetten betreffende de inrichting en de werking van de Deposito- en Consignatiekas en tot aanbrenging van wijzigingen daarin krachtens de wet van 31 juli 1934.

§ 7. De Koning kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het beheer, de toegang, de controle en het toezicht op de in § 2 bedoelde rekeningen.

Art. 508/13/6

§ 1. De bureaus voor juridische bijstand maken voor de uitvoering van hun taken zoals bepaald in dit Hoofdstuk gebruik van het register tweedelijsbijstand.

§ 2. De beheerder van het register tweedelijsbijstand heeft de volgende taken:

1° instaan voor de inrichting en het beheer van het register en erop toezien dat deze voortdurend wordt bijgewerkt met de gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de doelstelling zoals bepaald in artikel 508/13/5, § 3.

Het register bevat:

Art. 508/13/6

§ 1. De bureaus voor juridische bijstand maken voor de uitvoering van hun taken zoals bepaald in dit Hoofdstuk gebruik van het register tweedelijsbijstand.

§ 2. De beheerder van het register tweedelijsbijstand heeft de volgende taken:

1° instaan voor de inrichting en het beheer van het register en erop toezien dat deze voortdurend wordt bijgewerkt met de gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de doelstelling zoals bepaald in artikel 508/13/5, § 3.

Het register bevat:

a) de gegevens van de rechtzoekende die nodig zijn voor zijn aanvraag; b) de aanvragen tot juridische tweedelijsbijstand; c) het onderzoek van de aanvraag tot juridische tweedelijsbijstand inzake de vervulling van de toegangsvereisten; d) de benoeming van de advocaat die juridische tweedelijsbijstand verleent; e) de controle van de toe te kennen punten, de betaling van de vergoeding aan de aangestelde advocaat voor zijn prestaties in het dossier alsook de voor hetzelfde doel uitgevoerde audits; f) de verzoeken tot ontheffing; g) de rapportering en controle van de door de advocaat verleende diensten overeenkomstig de nomenclatuur met inbegrip van eventuele aanpassingen van de punten; h) de verdeling onder de lokale balies van de vergoedingen die verschuldigd zijn aan de aangestelde advocaten; i) rapportering van tweedelijsbijstand dossiers; j) in voorkomend geval de dienstroosters van de permanenties; 2° beheer van de toegangen tot het register, aan de hand van elektronische identificatie, authenticatie, verificatie van hoedanigheden en autorisatie van de verschillende betrokkenen bij hun uitoefening van hun taken als advocaat of als medewerker van het bureau voor juridische bijstand of de overheden zoals bedoeld in artikel 488, telkens in hun hoedanigheid van medewerker van justitie; 3° controle op het gebruik en de raadplegingen van het register, met inbegrip van het vermijden van eventueel misbruik ervan, o.m. aan de hand van logging, monitoring en datamining;	a) de gegevens van de rechtzoekende die nodig zijn voor zijn aanvraag; b) de aanvragen tot juridische tweedelijsbijstand; c) het onderzoek van de aanvraag tot juridische tweedelijsbijstand inzake de vervulling van de toegangsvereisten; d) de benoeming van de advocaat die juridische tweedelijsbijstand verleent; e) de controle van de toe te kennen punten, de betaling van de vergoeding aan de aangestelde advocaat voor zijn prestaties in het dossier alsook de voor hetzelfde doel uitgevoerde audits; f) de verzoeken tot ontheffing; g) de rapportering en controle van de door de advocaat verleende diensten overeenkomstig de nomenclatuur met inbegrip van eventuele aanpassingen van de punten; h) de verdeling onder de lokale balies van de vergoedingen die verschuldigd zijn aan de aangestelde advocaten; i) rapportering van tweedelijsbijstand dossiers; j) in voorkomend geval de dienstroosters van de permanenties; 2° beheer van de toegangen tot het register, aan de hand van elektronische identificatie, authenticatie, verificatie van hoedanigheden en autorisatie van de verschillende betrokkenen bij hun uitoefening van hun taken als advocaat of als medewerker van het bureau voor juridische bijstand of de overheden zoals bedoeld in artikel 488, telkens in hun hoedanigheid van medewerker van justitie; 3° controle op het gebruik en de raadplegingen van het register, met inbegrip van het vermijden van eventueel misbruik ervan, o.m. aan de hand van logging, monitoring en datamining;

4° publicatie van openbare informatie inzake juridische tweedelijnsbijstand: op verzoek van de minister van Justitie, de wetgevende kamers en het Planbureau en na advies van de functionaris voor gegevensbescherming, verlenen de beheerders toegang tot anonieme gegevens die nuttig zijn voor de opstelling van statistieken over de juridische tweedelijnsbijstand. Gecodeerde gegevens mogen alleen worden meegedeeld in overeenstemming met de geldende regels inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de verwerking van persoonsgegevens en met het beroepsgeheim zoals bedoeld in artikel 458bis van het Strafwetboek;

5° publicatie van de lijst van advocaten die inzetbaar zijn voor het verlenen van juridische bijstand zoals bepaald in artikel 508/7, opgesteld door de verschillende bureaus voor juridische bijstand;

6° toegangsbeheer van de medewerkers en advocaten die gemachtigd zijn om voor het bureau op te treden bij de uitvoering van hun taken als medewerker van het gerecht;

7° beheer van de aanvragen van rechtzoekenden tot inzage van of kopie van hun dossier in overeenstemming met de geldende regels inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de verwerking van persoonsgegevens.

§ 3. De beheerder en de Ordes van advocaten worden voor de uitvoering van deze taken gezamenlijk beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van de artikelen 4, 7) en 26 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

§ 4. De beheerder en de Ordes van advocaten stellen een gemeenschappelijke aangestelde voor de gegevensbescherming van de

4° publicatie van openbare informatie inzake juridische tweedelijnsbijstand: op verzoek van de minister van Justitie, de wetgevende kamers en het Planbureau en na advies van de functionaris voor gegevensbescherming, verlenen de beheerders toegang tot anonieme gegevens die nuttig zijn voor de opstelling van statistieken over de juridische tweedelijnsbijstand. Gecodeerde gegevens mogen alleen worden meegedeeld in overeenstemming met de geldende regels inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de verwerking van persoonsgegevens en met het beroepsgeheim zoals bedoeld in **artikel 353, § 1**, van het Strafwetboek;

5° publicatie van de lijst van advocaten die inzetbaar zijn voor het verlenen van juridische bijstand zoals bepaald in artikel 508/7, opgesteld door de verschillende bureaus voor juridische bijstand;

6° toegangsbeheer van de medewerkers en advocaten die gemachtigd zijn om voor het bureau op te treden bij de uitvoering van hun taken als medewerker van het gerecht;

7° beheer van de aanvragen van rechtzoekenden tot inzage van of kopie van hun dossier in overeenstemming met de geldende regels inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de verwerking van persoonsgegevens.

§ 3. De beheerder en de Ordes van advocaten worden voor de uitvoering van deze taken gezamenlijk beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van de artikelen 4, 7) en 26 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

§ 4. De beheerder en de Ordes van advocaten stellen een gemeenschappelijke aangestelde voor

gegevens van het register aan. Deze is meer bepaald belast met:

1° het verstrekken van deskundige adviezen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging van persoonsgegevens en informatie en inzake hun verwerking;

2° het informeren en adviseren van de beheerder en de Ordes van advocaten over hun verplichtingen krachtens deze wet en het algemeen kader van de bescherming van de gegevens en de persoonlijke levenssfeer;

3° het opstellen, het toepassen, het bijwerken en het controleren van een beleid inzake de beveiliging en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

4° het functioneren als contactpunt voor de Gegevens- beschermingsautoriteit;

5° de uitvoering van de andere opdrachten inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging die door de Koning worden bepaald, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Bij het uitoefenen van zijn opdrachten handelt de aangestelde voor de gegevensbescherming volledig onafhankelijk en brengt rechtstreeks verslag uit aan de beheerder. De Koning bepaalt, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels volgens dewelke de aangestelde voor de gegevensbescherming zijn opdrachten uitvoert.

§ 5. De rechtszoekenden, de derden die namens hen optreden alsook de advocaten, in het kader van de vervulling van hun taken als medewerker van het gerecht, hebben toegang tot de voor hen relevante gegevens van het register, voor zover de mededeling van deze informatie geen inbreuk betekent op het beroepsgeheim van de advocaat en/of de privacy van derden.

§ 6. Het rijksregisternummer, het identificatienummer in het bisregister, de geboorteplaats en -datum, het geslacht, de nationaliteit, de hoofdverblijfplaats, de datum

de gegevensbescherming van de gegevens van het register aan. Deze is meer bepaald belast met:

1° het verstrekken van deskundige adviezen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging van persoonsgegevens en informatie en inzake hun verwerking;

2° het informeren en adviseren van de beheerder en de Ordes van advocaten over hun verplichtingen krachtens deze wet en het algemeen kader van de bescherming van de gegevens en de persoonlijke levenssfeer;

3° het opstellen, het toepassen, het bijwerken en het controleren van een beleid inzake de beveiliging en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

4° het functioneren als contactpunt voor de Gegevens- beschermingsautoriteit;

5° de uitvoering van de andere opdrachten inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de beveiliging die door de Koning worden bepaald, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Bij het uitoefenen van zijn opdrachten handelt de aangestelde voor de gegevensbescherming volledig onafhankelijk en brengt rechtstreeks verslag uit aan de beheerder. De Koning bepaalt, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels volgens dewelke de aangestelde voor de gegevensbescherming zijn opdrachten uitvoert.

§ 5. De rechtszoekenden, de derden die namens hen optreden alsook de advocaten, in het kader van de vervulling van hun taken als medewerker van het gerecht, hebben toegang tot de voor hen relevante gegevens van het register, voor zover de mededeling van deze informatie geen inbreuk betekent op het beroepsgeheim van de advocaat en/of de privacy van derden.

§ 6. Het rijksregisternummer, het identificatienummer in het bisregister, de geboorteplaats en -datum, het geslacht, de nationaliteit, de hoofdverblijfplaats, de datum van

van overlijden, de burgerlijke staat en de samenstelling van het gezin van de in het artikel 508/13/2 bedoelde fysieke personen mogen niet worden publiek gemaakt, maar worden wel meegedeeld aan de rechtzoekende zelf, zijn advocaat, alsook aan zijn gemandateerden bij de uitoefening van hun taak als medewerkers van het gerecht, en aan het bureau voor juridische bijstand en hun beheerder, voor de uitoefening van hun wettelijke taken.

§ 7. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in dit Hoofdstuk bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Bij een inbreuk zijn de straffen van artikel 458 van het Strafwetboek op hem toepasselijk.

Art. 510

§ 1. Ieder jaar benoemt de Koning een bepaald aantal kandidaat-gerechtsdeurwaarders.

Zij worden benoemd tot de leeftijd van zeventig jaar.

§ 2. Na het advies van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders ingewonnen te hebben, stelt de Koning ieder jaar het aantal te benoemen kandidaat-gerechtsdeurwaarders, per taalrol, vast. Dit aantal wordt vastgesteld door de Koning op basis van het aantal te benoemen gerechtsdeurwaarders-titularis, van het aantal laureaten van vroegere sessies die nog niet benoemd zijn en van de behoefte aan bijkomende kandidaat-gerechtsdeurwaarders. De taalrol wordt bepaald door de taal van het diploma.

Het krachtens het eerste lid genomen koninklijk besluit, alsook een oproep tot kandidaatstelling worden jaarlijks bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. Om tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder te kunnen worden benoemd, moet de betrokkene:

overlijden, de burgerlijke staat en de samenstelling van het gezin van de in het artikel 508/13/2 bedoelde fysieke personen mogen niet worden publiek gemaakt, maar worden wel meegedeeld aan de rechtzoekende zelf, zijn advocaat, alsook aan zijn gemandateerden bij de uitoefening van hun taak als medewerkers van het gerecht, en aan het bureau voor juridische bijstand en hun beheerder, voor de uitoefening van hun wettelijke taken.

§ 7. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in dit Hoofdstuk bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Bij een inbreuk zijn de straffen van **artikel 352** van het Strafwetboek op hem toepasselijk.

Art. 510

§ 1. Ieder jaar benoemt de Koning een bepaald aantal kandidaat-gerechtsdeurwaarders.

Zij worden benoemd tot de leeftijd van zeventig jaar.

§ 2. Na het advies van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders ingewonnen te hebben, stelt de Koning ieder jaar het aantal te benoemen kandidaat-gerechtsdeurwaarders, per taalrol, vast. Dit aantal wordt vastgesteld door de Koning op basis van het aantal te benoemen gerechtsdeurwaarders-titularis, van het aantal laureaten van vroegere sessies die nog niet benoemd zijn en van de behoefte aan bijkomende kandidaat-gerechtsdeurwaarders. De taalrol wordt bepaald door de taal van het diploma.

Het krachtens het eerste lid genomen koninklijk besluit, alsook een oproep tot kandidaatstelling worden jaarlijks bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. Om tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder te kunnen worden benoemd, moet de betrokkene:

1° houder zijn van het diploma van doctor, licentiaat of master in de rechten;

2° een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van de beoogde betrekking. Het vervullen van deze voorwaarde wordt bewezen door middel van een uittreksel uit het strafregister dat dateert van na de bekendmaking van de oproep tot kandidaatstelling bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, waaruit blijkt dat de kandidaat-gerechtsdeurwaarder niet werd veroordeeld, zelfs niet met uitstel, bij een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, tot enige correctionele of criminele straf, tenzij hij in eer en rechten hersteld is. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de personen die in het buitenland werden veroordeeld tot soortgelijke, in kracht van gewijsde gegane veroordelingen;

3° Belg zijn en de burgerlijke en politieke rechten genieten;

4° houder zijn van het in artikel 511 bedoelde stagecertificaat;

5° voorkomen op de in artikel 513, § 5, bedoelde definitieve lijst.

1° houder zijn van het diploma van doctor, licentiaat of master in de rechten;

2° een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van de beoogde betrekking. Het vervullen van deze voorwaarde wordt bewezen door middel van een uittreksel uit het strafregister dat dateert van na de bekendmaking van de oproep tot kandidaatstelling bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, waaruit blijkt dat de kandidaat-gerechtsdeurwaarder niet werd veroordeeld, zelfs niet met uitstel, bij een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, **tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Strafwetboek**, tenzij hij in eer en rechten hersteld is. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de personen die in het buitenland werden veroordeeld tot soortgelijke, in kracht van gewijsde gegane veroordelingen;

3° Belg zijn en de burgerlijke en politieke rechten genieten;

4° houder zijn van het in artikel 511 bedoelde stagecertificaat;

5° voorkomen op de in artikel 513, § 5, bedoelde definitieve lijst.

Art. 512

§ 1. Er wordt een Nederlandstalige en een Franstalige benoemingscommissie voor gerechtsdeurwaarders opgericht. Beide commissies vormen samen de verenigde benoemingscommissies voor gerechtsdeurwaarders.

De Nederlandstalige benoemingscommissie is bevoegd voor:

- de rangschikking van de meest geschikte kandidaten voor een benoeming tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder, van wie de in artikel 510, § 3, 1°, bedoelde taal van het diploma het Nederlands is;

- de rangschikking van de kandidaten voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder-titularis

Art. 512

§ 1. Er wordt een Nederlandstalige en een Franstalige benoemingscommissie voor gerechtsdeurwaarders opgericht. Beide commissies vormen samen de verenigde benoemingscommissies voor gerechtsdeurwaarders.

De Nederlandstalige benoemingscommissie is bevoegd voor:

- de rangschikking van de meest geschikte kandidaten voor een benoeming tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder, van wie de in artikel 510, § 3, 1°, bedoelde taal van het diploma het Nederlands is;

- de rangschikking van de kandidaten voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder-titularis in de

in de gerechtelijke arrondissementen waar noch de Franstalige, noch de verenigde benoemingscommissies bevoegd voor zijn.

De Franstalige benoemingscommissie is bevoegd voor:

- de rangschikking van de meest geschikte kandidaten voor een benoeming tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder, van wie de in artikel 510, § 3, 1°, bedoelde taal van het diploma het Frans is;

- de rangschikking van de kandidaten voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder-titularis in de in het Waalse Gewest gelegen gerechtelijke arrondissementen.

De verenigde benoemingscommissies zijn bevoegd voor:

- de rangschikking van de kandidaten voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder-titularis in het gerechtelijk arrondissement Brussel;

- het opstellen van het programma van de in artikel 513 bedoelde vergelijkende toelatingsproef.

§ 2. Elke benoemingscommissies is samengesteld als volgt:

1° een magistraat in functie die wordt gekozen uit de zittende magistraten van de hoven en rechtbanken en de magistraten van het openbaar ministerie;

2° drie gerechtsdeurwaarders die ten minste uit twee verschillende gerechtelijke arrondissementen afkomstig zijn en, wanneer zij uit hetzelfde gerechtelijke arrondissement afkomstig zijn, die afkomstig zijn uit twee verschillende gerechtelijke kantons, onder wie een gerechtsdeurwaarder die op het ogenblik van zijn aanstelling minder dan vijf jaren anciënniteit heeft;

3° een hoogleraar of docent aan een faculteit voor rechtsgeleerdheid van een Belgische universiteit, die geen gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder is;

gerechtelijke arrondissementen waar noch de Franstalige, noch de verenigde benoemingscommissies bevoegd voor zijn.

De Franstalige benoemingscommissie is bevoegd voor:

- de rangschikking van de meest geschikte kandidaten voor een benoeming tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder, van wie de in artikel 510, § 3, 1°, bedoelde taal van het diploma het Frans is;

- de rangschikking van de kandidaten voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder-titularis in de in het Waalse Gewest gelegen gerechtelijke arrondissementen.

De verenigde benoemingscommissies zijn bevoegd voor:

- de rangschikking van de kandidaten voor een benoeming tot gerechtsdeurwaarder-titularis in het gerechtelijk arrondissement Brussel;

- het opstellen van het programma van de in artikel 513 bedoelde vergelijkende toelatingsproef.

§ 2. Elke benoemingscommissies is samengesteld als volgt:

1° een magistraat in functie die wordt gekozen uit de zittende magistraten van de hoven en rechtbanken en de magistraten van het openbaar ministerie;

2° drie gerechtsdeurwaarders die ten minste uit twee verschillende gerechtelijke arrondissementen afkomstig zijn en, wanneer zij uit hetzelfde gerechtelijke arrondissement afkomstig zijn, die afkomstig zijn uit twee verschillende gerechtelijke kantons, onder wie een gerechtsdeurwaarder die op het ogenblik van zijn aanstelling minder dan vijf jaren anciënniteit heeft;

3° een hoogleraar of docent aan een faculteit voor rechtsgeleerdheid van een Belgische universiteit, die geen gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder is;

4° een extern lid met een voor de opdracht relevante beroepservaring.

§ 3. De minister van Justitie benoemt de leden van de benoemingscommissies. Geen enkel lid mag de leeftijd van zesenzestig jaar bereiken hebben op het ogenblik van het indienen van zijn kandidatuur tenzij hij zijn beroep gedurende vier volle jaren kan blijven uitoefenen en op voorwaarde dat hij de leeftijd van eenenzeventig jaar niet heeft bereikt op het ogenblik van het indienen van zijn kandidatuur.

De leden-gerechtsdeurwaarders worden benoemd op voordracht van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

Elk lid wordt volgens zijn taalrol aangewezen om deel uit te maken van de ene of de andere benoemingscommissie. De taalrol wordt voor gerechtsdeurwaarders, docenten of hoogleraren bepaald door de taal van hun diploma. Ten minste een lid van de Franstalige benoemingscommissie of een plaatsvervanger moet het bewijs leveren van de kennis van het Duits overeenkomstig de artikelen 45, § 2, en 43quiquies van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Voor elk lid wordt een plaatsvervanger aangewezen die aan dezelfde voorwaarden voldoet.

Een mandaat in een benoemingscommissie is onverenigbaar met een politiek mandaat of met een mandaat binnen het directiecomité van de Nationale Kamer.

De leden van een benoemingscommissie hebben zitting voor een termijn van vier jaar; een uittredend lid kan éénmaal herbenoemd worden. Elk lid kan op zijn verzoek door de voorzitter van de benoemingscommissie van zijn mandaat worden ontheven. Een effectief lid dat in de onmogelijkheid verkeert zijn mandaat verder uit te oefenen of ontslagnemende is wordt van rechtswege opgevolgd door zijn plaatsvervanger, die het mandaat voltooit. De voorzitter verzoekt om de aanwijzing van een nieuwe plaatsvervanger die het mandaat voltooit van het

4° een extern lid met een voor de opdracht relevante beroepservaring.

§ 3. De minister van Justitie benoemt de leden van de benoemingscommissies. Geen enkel lid mag de leeftijd van zesenzestig jaar bereiken hebben op het ogenblik van het indienen van zijn kandidatuur tenzij hij zijn beroep gedurende vier volle jaren kan blijven uitoefenen en op voorwaarde dat hij de leeftijd van eenenzeventig jaar niet heeft bereikt op het ogenblik van het indienen van zijn kandidatuur.

De leden-gerechtsdeurwaarders worden benoemd op voordracht van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

Elk lid wordt volgens zijn taalrol aangewezen om deel uit te maken van de ene of de andere benoemingscommissie. De taalrol wordt voor gerechtsdeurwaarders, docenten of hoogleraren bepaald door de taal van hun diploma. Ten minste een lid van de Franstalige benoemingscommissie of een plaatsvervanger moet het bewijs leveren van de kennis van het Duits overeenkomstig de artikelen 45, § 2, en 43quiquies van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Voor elk lid wordt een plaatsvervanger aangewezen die aan dezelfde voorwaarden voldoet.

Een mandaat in een benoemingscommissie is onverenigbaar met een politiek mandaat [of met een mandaat binnen het directiecomité van de Nationale Kamer.

De leden van een benoemingscommissie hebben zitting voor een termijn van vier jaar; een uittredend lid kan éénmaal herbenoemd worden. Elk lid kan op zijn verzoek door de voorzitter van de benoemingscommissie van zijn mandaat worden ontheven. Een effectief lid dat in de onmogelijkheid verkeert zijn mandaat verder uit te oefenen of ontslagnemende is wordt van rechtswege opgevolgd door zijn plaatsvervanger, die het mandaat voltooit. De voorzitter verzoekt om de aanwijzing van een nieuwe plaatsvervanger die het mandaat voltooit van het plaatsvervangend lid. Indien de resterende duur van het mandaat minder

plaatsvervangend lid. Indien de resterende duur van het mandaat minder dan twee jaar bedraagt, wordt deze niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de in deze bepaling vastgestelde beperking van het aantal mandaten.

§ 4. Elke benoemingscommissie kiest uit haar effectieve leden, bij gewone meerderheid, een voorzitter, een ondervoorzitter en een secretaris.

Bij afwezigheid van de voorzitter wordt het voorzitterschap van de benoemingscommissie waargenomen door de ondervoorzitter en bij diens afwezigheid, door het oudste aanwezige lid.

Het voorzitterschap van de verenigde benoemingscommissies wordt beurtelings bekleed voor een termijn van twee jaar door de respectieve voorzitters van de Nederlandstalige en Franstalige benoemingscommissie. Gedurende de eerste twee jaar wordt het voorzitterschap toevertrouwd aan de oudste van beiden. Bij afwezigheid van de voorzitter wordt het voorzitterschap waargenomen door de ondervoorzitter die behoort tot dezelfde commissie als de voorzitter in functie en bij diens afwezigheid, door het oudste aanwezig lid dat behoort tot dezelfde commissie als de voorzitter in functie.

§ 5. Om geldig te beraadslagen en te beslissen, moet de meerderheid van de leden van de benoemingscommissie, of een meerderheid van de leden van elke benoemingscommissie in geval van een beraadslaging of beslissing van de verenigde benoemingscommissies, aanwezig zijn. Ingeval van afwezigheid of verhindering van een effectief lid treedt zijn plaatsvervanger op.

De beslissingen worden bij gewone meerderheid van stemmen genomen. Bij staking van stemmen is de stem van het lid dat het voorzitterschap waarneemt doorslaggevend.

§ 6. Het is de leden van een benoemingscommissie verboden deel te

dan twee jaar bedraagt, wordt deze niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de in deze bepaling vastgestelde beperking van het aantal mandaten.

§ 4. Elke benoemingscommissie kiest uit haar effectieve leden, bij gewone meerderheid, een voorzitter, een ondervoorzitter en een secretaris.

[Bij afwezigheid van de voorzitter wordt het voorzitterschap van de benoemingscommissie waargenomen door de ondervoorzitter en bij diens afwezigheid, door het oudste aanwezige lid.

Het voorzitterschap van de verenigde benoemingscommissies wordt beurtelings bekleed voor een termijn van twee jaar door de respectieve voorzitters van de Nederlandstalige en Franstalige benoemingscommissie. Gedurende de eerste twee jaar wordt het voorzitterschap toevertrouwd aan de oudste van beiden. Bij afwezigheid van de voorzitter wordt het voorzitterschap waargenomen door de ondervoorzitter die behoort tot dezelfde commissie als de voorzitter in functie en bij diens afwezigheid, door het oudste aanwezig lid dat behoort tot dezelfde commissie als de voorzitter in functie.

§ 5. Om geldig te beraadslagen en te beslissen, moet de meerderheid van de leden van de benoemingscommissie, of een meerderheid van de leden van elke benoemingscommissie in geval van een beraadslaging of beslissing van de verenigde benoemingscommissies, aanwezig zijn. Ingeval van afwezigheid of verhindering van een effectief lid treedt zijn plaatsvervanger op.

De beslissingen worden bij gewone meerderheid van stemmen genomen. Bij staking van stemmen is de stem van het lid dat het voorzitterschap waarneemt doorslaggevend.

§ 6. Het is de leden van een benoemingscommissie verboden deel te nemen aan een beraadslaging of

nemen aan een beraadslaging of een beslissing waarbij zij een persoonlijk, rechtstreeks of onrechtstreeks belang hebben. De leden van een benoemingscommissie zijn tot geheimhouding verplicht. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 7. De nadere regels voor de werking van de benoemingscommissies en het presentiegeld van de leden worden door de Koning bepaald. De benoemingscommissies kunnen een huishoudelijk reglement opstellen dat dient goedgekeurd te worden door de Koning. De benoemingscommissies hanteren een lijst van uniforme evaluatiecriteria. Het reglement en de lijst worden door de Koning goedgekeurd.

Art. 530

Op straffe van tuchtmaatregelen is het de vervangen gerechtsdeurwaarder verboden gedurende de vervangingstermijn zijn ambtelijke taken uit te oefenen.

De plaatsvervanger die na het verstrijken van de gestelde termijn een handeling verricht welke tot het ambt van gerechtsdeurwaarder behoort, wordt gestraft met de in artikel 262 van het Strafwetboek bepaalde straffen.

Niet-naleving van deze verbodsbepalingen heeft geen nietigheid van de betrokken handeling tot gevolg.

Art. 555/1/bis

§ 1. Behoudens tegenbewijs, wordt in geval van niet-overeenstemming de voorkeur gegeven aan de vermeldingen op de in artikel 555/1, eerste lid, 15°, en, in ondergeschikte orde, 22°, bedoelde lijsten, hierna “de lijsten” genoemd, boven elke andere vermelding.

§ 2. De Nationale Kamer, hierna “de beheerder” genoemd, staat in voor inrichting en het beheer van de lijsten. Zij staat in voor de controle op de werking en het gebruik van deze

een beslissing waarbij zij een persoonlijk, rechtstreeks of onrechtstreeks belang hebben. De leden van een benoemingscommissie zijn tot geheimhouding verplicht. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 7. De nadere regels voor de werking van de benoemingscommissies en het presentiegeld van de leden worden door de Koning bepaald. De benoemingscommissies kunnen een huishoudelijk reglement opstellen dat dient goedgekeurd te worden door de Koning. De benoemingscommissies hanteren een lijst van uniforme evaluatiecriteria. Het reglement en de lijst worden door de Koning goedgekeurd.

Art. 530

Op straffe van tuchtmaatregelen is het de vervangen gerechtsdeurwaarder verboden gedurende de vervangingstermijn zijn ambtelijke taken uit te oefenen.

De plaatsvervanger die na het verstrijken van de gestelde termijn een handeling verricht welke tot het ambt van gerechtsdeurwaarder behoort, wordt gestraft met **een straf van niveau 1**.

Niet-naleving van deze verbodsbepalingen heeft geen nietigheid van de betrokken handeling tot gevolg.

Art. 555/1/bis

§ 1. Behoudens tegenbewijs, wordt in geval van niet-overeenstemming de voorkeur gegeven aan de vermeldingen op de in artikel 555/1, eerste lid, 15°, en, in ondergeschikte orde, 22°, bedoelde lijsten, hierna “de lijsten” genoemd, boven elke andere vermelding.

§ 2. De Nationale Kamer, hierna “de beheerder” genoemd, staat in voor inrichting en het beheer van de lijsten. Zij staat in voor de controle op de werking en het gebruik van deze lijsten en ziet erop toe dat deze voortdurend worden bijgewerkt.

lijsten en ziet erop toe dat deze voortdurend worden bijgewerkt.

De Nationale Kamer wordt met betrekking tot de lijsten beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van artikel 4, 7) van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG.

§ 3. De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de gegevens die in de lijsten zijn opgenomen.

§ 4. De lijsten en de daarin opgenomen gegevens zijn publiek.

§ 5. De gegevens die in de lijsten zijn opgenomen, worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen vanaf de dag waarop hun ambt bedoeld in het tweede deel, boek V, hoofdstuk I, een einde neemt.

§ 6. Teneinde voor de toepassing van artikel 555/1, eerste lid, 1° en 2° de gerechtsdeurwaarders, de kandidaat-gerechtsdeurwaarders, de gerechtsdeurwaarders-titularis en de plaatsvervangende gerechtsdeurwaarders te identificeren, is de beheerder gemachtigd om:

1° gebruik te maken van het rijksregisternummer van de gerechtsdeurwaarders, de kandidaat-gerechtsdeurwaarders, de gerechtsdeurwaarders-titularis en de plaatsvervangende gerechtsdeurwaarders, en toegang te hebben tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 6°, en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen;

2° toegang te hebben tot de volgende gegevens uit de registers bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid:

De Nationale Kamer wordt met betrekking tot de lijsten beschouwd als de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van artikel 4, 7) van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG.

§ 3. De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de gegevens die in de lijsten zijn opgenomen.

§ 4. De lijsten en de daarin opgenomen gegevens zijn publiek.

§ 5. De gegevens die in de lijsten zijn opgenomen, worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen vanaf de dag waarop hun ambt bedoeld in het tweede deel, boek V, hoofdstuk I, een einde neemt.

§ 6. Teneinde voor de toepassing van artikel 555/1, eerste lid, 1° en 2° de gerechtsdeurwaarders, de kandidaat-gerechtsdeurwaarders, de gerechtsdeurwaarders-titularis en de plaatsvervangende gerechtsdeurwaarders te identificeren, is de beheerder gemachtigd om:

1° gebruik te maken van het rijksregisternummer van de gerechtsdeurwaarders, de kandidaat-gerechtsdeurwaarders, de gerechtsdeurwaarders-titularis en de plaatsvervangende gerechtsdeurwaarders, en toegang te hebben tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 6°, en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen;

2° toegang te hebben tot de volgende gegevens uit de registers bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid:

g) naam en voornamen;

h) geboorteplaats en -datum;

i) datum van overlijden.

Het rijksregisternummer, de geboorteplaats en -datum en de datum van overlijden van de in het vorige lid bedoelde fysieke personen mogen niet worden meegedeeld aan het publiek.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in het tweede lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

g) naam en voornamen;

h) geboorteplaats en -datum;

i) datum van overlijden.

Het rijksregisternummer, de geboorteplaats en -datum en de datum van overlijden van de in het vorige lid bedoelde fysieke personen mogen niet worden meegedeeld aan het publiek.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de verwerking van de in het tweede lid bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet in voorkomend geval het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

Art. 555/5

§ 1. De bevoegde tuchtkamer kan een preventieve schorsing opleggen overeenkomstig de volgende modaliteiten.

§ 2. Indien er ernstige vermoedens bestaan ten aanzien van de gegrondheid van de ten laste gelegde feiten en er kennelijk gevaar bestaat dat de voortzetting van zijn beroepsactiviteit derden ernstig nadeel kan berokkenen of in belangrijke mate afbreuk kan doen aan de waardigheid van het beroep, kan de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer de betrokken notaris, gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder die het voorwerp uitmaakt van een strafrechtelijke vervolging of een tuchtprocedure, preventief schorsen voor hoogstens de duur van de procedure. De beschikking is, niettegenstaande enig verzet of beroep, vanaf de uitspraak uitvoerbaar.

De betrokkene wordt in kort geding voor de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer gedagvaard, hetzij door de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld, hetzij door de procureur des Konings. De voorzitter kan het advies van de kamer van notarissen of de

Art. 555/5

§ 1. De bevoegde tuchtkamer kan een preventieve schorsing opleggen overeenkomstig de volgende modaliteiten.

§ 2. Indien er ernstige vermoedens bestaan ten aanzien van de gegrondheid van de ten laste gelegde feiten en er kennelijk gevaar bestaat dat de voortzetting van zijn beroepsactiviteit derden ernstig nadeel kan berokkenen of in belangrijke mate afbreuk kan doen aan de waardigheid van het beroep, kan de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer de betrokken notaris, gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder die het voorwerp uitmaakt van een strafrechtelijke vervolging of een tuchtprocedure, preventief schorsen voor hoogstens de duur van de procedure. De beschikking is, niettegenstaande enig verzet of beroep, vanaf de uitspraak uitvoerbaar.

De betrokkene wordt in kort geding voor de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer gedagvaard, hetzij door de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld, hetzij door de procureur des Konings. De voorzitter kan het advies van de kamer van notarissen of de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders inwinnen.

Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders inwinnen.

§ 3. Indien uit klachten tegen een notaris, gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder of uit onderzoeken blijkt dat er imminent en kennelijk gevaar bestaat dat de voortzetting van zijn beroepsactiviteit derden ernstig nadeel kan berokkenen of in belangrijke mate afbreuk kan doen aan de waardigheid van het beroep, kan de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer aan de betrokkene, nog vóór een tucht- of strafrechtelijke procedure werd ingeleid, een preventieve schorsing opleggen.

De vordering wordt ingeleid op eenzijdig verzoekschrift van de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen of van de procureur des Konings. In dit laatste geval wint de voorzitter het advies in van de kamer van notarissen of de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

De maatregel kan slechts voor een duur van een maand worden opgelegd, eenmaal verlengbaar met een maand. De beschikking is, niettegenstaande enig verzet of hoger beroep, vanaf de uitspraak uitvoerbaar.

§ 4. Een afschrift van de beschikking wordt onverwijld door de griffie aan betrokkene, de instantie die bevoegd is om de tuchtprocedure in te stellen of ingesteld heeft, de procureur des Konings, en al naargelang het geval, de Nationale Kamer van Notarissen of de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, meegedeeld bij aangetekende zending, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daarvoor is aangeduid.

§ 5. De voorzitter van de bevoegde tuchtkamer kan op verzoek van de procureur des Konings, van de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen of van betrokkene de maatregel op elk ogenblik opheffen. Dit verzoek wordt middels verzoekschrift aanhangig gemaakt.

§ 3. Indien uit klachten tegen een notaris, gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder of uit onderzoeken blijkt dat er imminent en kennelijk gevaar bestaat dat de voortzetting van zijn beroepsactiviteit derden ernstig nadeel kan berokkenen of in belangrijke mate afbreuk kan doen aan de waardigheid van het beroep, kan de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer aan de betrokkene, nog vóór een tucht- of strafrechtelijke procedure werd ingeleid, een preventieve schorsing opleggen.

De vordering wordt ingeleid op eenzijdig verzoekschrift van de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen of van de procureur des Konings. In dit laatste geval wint de voorzitter het advies in van de kamer van notarissen of de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

De maatregel kan slechts voor een duur van een maand worden opgelegd, eenmaal verlengbaar met een maand. De beschikking is, niettegenstaande enig verzet of hoger beroep, vanaf de uitspraak uitvoerbaar.

§ 4. Een afschrift van de beschikking wordt onverwijld door de griffie aan betrokkene, de instantie die bevoegd is om de tuchtprocedure in te stellen of ingesteld heeft, de procureur des Konings, en al naargelang het geval, de Nationale Kamer van Notarissen of de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, meegedeeld bij aangetekende zending, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daarvoor is aangeduid.

§ 5. De voorzitter van de bevoegde tuchtkamer kan op verzoek van de procureur des Konings, van de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen of van betrokkene de maatregel op elk ogenblik opheffen. Dit verzoek wordt middels verzoekschrift aanhangig gemaakt.

§ 6. De notaris, gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder die preventief geschorst is, mag tijdens de duur van de maatregel zijn beroep niet uitoefenen. De kandidaat-gerechtsdeurwaarder die preventief geschorst is, mag geen plaatsvervangingen verrichten. Hij mag de briefwisseling die verband houdt met zijn beroep niet ondertekenen en mag geen cliënten ontvangen. De preventief geschorste notaris of gerechtsdeurwaarder heeft recht op het ereloon verschuldigd naar aanleiding van akten verleden tijdens de preventieve schorsing, behoudens hetgeen bepaald onder de paragrafen 7 en 8.

§ 7. Indien de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer, overeenkomstig paragraaf 2 of paragraaf 3, de notaris meer dan vijftien dagen preventief schorst, stelt de voorzitter onmiddellijk een plaatsvervanger aan, overeenkomstig artikel 64, § 3, eerste lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt. Duurt de preventieve schorsing ten hoogste vijftien dagen, dan kan de voorzitter van de tuchtkamer een plaatsvervanger aanstellen op verzoek van, hetzij degene die preventief geschorst is, hetzij de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen, hetzij de procureur des Konings, hetzij de kamer van notarissen. Wanneer het verzoek uitgaat van de kamer van notarissen, wordt het advies van de procureur des Konings gevraagd. Wanneer het verzoek uitgaat van de procureur des Konings, wordt het advies van de kamer van notarissen gevraagd. Wanneer het verzoek uitgaat van de geschorste persoon, wordt het advies gevraagd van de instantie die de preventieve schorsing heeft gevorderd.

De plaatsvervanger heeft, ten laste van de vervangen persoon, recht op terugbetaling van de kosten die hij heeft gemaakt, alsook op de vergoeding die door de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer werd vastgesteld na het advies van de kamer van notarissen te hebben ingewonnen.

De Nationale Kamer van notarissen staat in voor de bekendmaking van het niet-actief statuut ten gevolge van de beslissing in de door

§ 6. De notaris, gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder die preventief geschorst is, mag tijdens de duur van de maatregel zijn beroep niet uitoefenen. De kandidaat-gerechtsdeurwaarder die preventief geschorst is, mag geen plaatsvervangingen verrichten. Hij mag de briefwisseling die verband houdt met zijn beroep niet ondertekenen en mag geen cliënten ontvangen. De preventief geschorste notaris of gerechtsdeurwaarder heeft recht op het ereloon verschuldigd naar aanleiding van akten verleden tijdens de preventieve schorsing, behoudens hetgeen bepaald onder de paragrafen 7 en 8.

§ 7. Indien de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer, overeenkomstig paragraaf 2 of paragraaf 3, de notaris meer dan vijftien dagen preventief schorst, stelt de voorzitter onmiddellijk een plaatsvervanger aan, overeenkomstig artikel 64, § 3, eerste lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt. Duurt de preventieve schorsing ten hoogste vijftien dagen, dan kan de voorzitter van de tuchtkamer een plaatsvervanger aanstellen op verzoek van, hetzij degene die preventief geschorst is, hetzij de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen, hetzij de procureur des Konings, hetzij de kamer van notarissen. Wanneer het verzoek uitgaat van de kamer van notarissen, wordt het advies van de procureur des Konings gevraagd. Wanneer het verzoek uitgaat van de procureur des Konings, wordt het advies van de kamer van notarissen gevraagd. Wanneer het verzoek uitgaat van de geschorste persoon, wordt het advies gevraagd van de instantie die de preventieve schorsing heeft gevorderd.

De plaatsvervanger heeft, ten laste van de vervangen persoon, recht op terugbetaling van de kosten die hij heeft gemaakt, alsook op de vergoeding die door de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer werd vastgesteld na het advies van de kamer van notarissen te hebben ingewonnen.

De Nationale Kamer van notarissen staat in voor de bekendmaking van het niet-actief statuut ten gevolge van de beslissing in de door haar gehouden

haar gehouden elektronische lijst bedoeld in artikel 91, eerste lid, 12° van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt. Enkel het niet actief statuut wordt bekendgemaakt in de voormelde elektronische lijst en in geen geval de oorzaak van de inactiviteit.

§ 8. Indien de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer een gerechtsdeurwaarder preventief schorst die niet werkzaam is binnen een gerechtsdeurwaardersassociatie of een formeel samenwerkingsverband, stelt hij een vervanger aan op verzoek van de instantie die bevoegd is om de tuchtprocedure in te stellen. Hiertoe is het advies vereist van de raad van het gerechtelijk arrondissement waar de betrokkene toe behoort.

Indien een kandidaat-gerechtsdeurwaarder als vervanger wordt aangesteld, treedt hij in dezelfde rechten en verplichtingen als de vervangen gerechtsdeurwaarder.

De vervanger heeft, ten laste van de preventief geschorste gerechtsdeurwaarder, recht op terugbetaling van de kosten die hij maakt, alsook op de vergoeding die door de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer werd vastgesteld na het advies van de arrondissementskamer waar de vervangen gerechtsdeurwaarder toe behoort, te hebben ingewonnen.

De preventieve schorsing van een gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder wordt door de griffie van de tuchtraad ter kennis gebracht van de syndicus van het gerechtelijk arrondissement waar de betrokkene toe behoort, en van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

De syndicus staat in voor de bekendmaking van de vervanging en het niet-actief statuut ten gevolge van de beslissing in het tableau bedoeld in artikel 552, § 2.

De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders staat in voor de bekendmaking van de vervanging en het niet-actief statuut ten gevolge van de beslissing in de door haar gehouden elektronische lijst bedoeld in artikel 555/1, § 1, 15°. Enkel het

elektronische lijst bedoeld in artikel 91, eerste lid, 12° van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt. Enkel het niet actief statuut wordt bekendgemaakt in de voormelde elektronische lijst en in geen geval de oorzaak van de inactiviteit.

§ 8. Indien de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer een gerechtsdeurwaarder preventief schorst die niet werkzaam is binnen een gerechtsdeurwaardersassociatie of een formeel samenwerkingsverband, stelt hij een vervanger aan op verzoek van de instantie die bevoegd is om de tuchtprocedure in te stellen. Hiertoe is het advies vereist van de raad van het gerechtelijk arrondissement waar de betrokkene toe behoort.

Indien een kandidaat-gerechtsdeurwaarder als vervanger wordt aangesteld, treedt hij in dezelfde rechten en verplichtingen als de vervangen gerechtsdeurwaarder.

De vervanger heeft, ten laste van de preventief geschorste gerechtsdeurwaarder, recht op terugbetaling van de kosten die hij maakt, alsook op de vergoeding die door de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer werd vastgesteld na het advies van de arrondissementskamer waar de vervangen gerechtsdeurwaarder toe behoort, te hebben ingewonnen.

De preventieve schorsing van een gerechtsdeurwaarder of kandidaat-gerechtsdeurwaarder wordt door de griffie van de tuchtraad ter kennis gebracht van de syndicus van het gerechtelijk arrondissement waar de betrokkene toe behoort, en van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

De syndicus staat in voor de bekendmaking van de vervanging en het niet-actief statuut ten gevolge van de beslissing in het tableau bedoeld in artikel 552, § 2.

De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders staat in voor de bekendmaking van de vervanging en het niet-actief statuut ten gevolge van de beslissing in de door haar gehouden elektronische lijst bedoeld in artikel 555/1, § 1, 15°. Enkel het actief statuut wordt bekendgemaakt in de

niet actief statuut wordt bekendgemaakt in de voormelde elektronische lijst en in geen geval de oorzaak van de inactiviteit.

voormelde elektronische lijst en in geen geval de oorzaak van de inactiviteit.

§ 9. Artikel 262 van het Strafwetboek is van toepassing op de notaris, de gerechtsdeurwaarder of de kandidaat-gerechtsdeurwaarder die preventief is geschorst.

Opgeheven

Art. 555/8

Enkel de natuurlijke personen die voldoen aan de volgende voorwaarden kunnen worden opgenomen in het nationaal register voor gerechtsdeskundigen en beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken:

1° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie of er wettelijk verblijven;

2° niet veroordeeld zijn bij een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, zelfs niet met uitstel, tot een correctionele of criminele straf, bestaande uit een geldboete, een werkstraf of een gevangenisstraf, behoudens veroordelingen wegens inbreuken op de wetgeving betreffende de politie over het wegverkeer en behoudens veroordelingen die volgens de minister van Justitie kennelijk geen bezwaar vormen voor de uitvoering van deskundigenonderzoeken in het domein van deskundigheid en specialisatie waarvoor ze zich in de hoedanigheid van gerechtsdeskundige hebben laten registreren of voor de uitvoering van de vertaal- of tolkwerkzaamheden door de beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken, in de talen waarvoor ze zich hebben laten registreren in de hoedanigheid van beëdigd vertaler, tolk of vertaler-tolk.

Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op personen die in het buitenland tot een soortgelijke straf zijn veroordeeld bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis.

3° ten minste 21 jaar oud zijn voor wat betreft de beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken;

Art. 555/8

Enkel de natuurlijke personen die voldoen aan de volgende voorwaarden kunnen worden opgenomen in het nationaal register voor gerechtsdeskundigen en beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken:

1° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie of er wettelijk verblijven;

2° niet veroordeeld zijn bij een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, zelfs niet met uitstel, **tot een straf bedoeld in de artikelen 36 en 37 van het Strafwetboek**, behoudens veroordelingen wegens inbreuken op de wetgeving betreffende de politie over het wegverkeer en behoudens veroordelingen die volgens de minister van Justitie kennelijk geen bezwaar vormen voor de uitvoering van deskundigenonderzoeken in het domein van deskundigheid en specialisatie waarvoor ze zich in de hoedanigheid van gerechtsdeskundige hebben laten registreren of voor de uitvoering van de vertaal- of tolkwerkzaamheden door de beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken, in de talen waarvoor ze zich hebben laten registreren in de hoedanigheid van beëdigd vertaler, tolk of vertaler-tolk.

Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op personen die in het buitenland tot een soortgelijke straf zijn veroordeeld bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis.

3° ten minste 21 jaar oud zijn voor wat betreft de beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken;

4° het bewijs leveren dat zij over de nodige beroepsbekwaamheid en juridische kennis beschikken.

De volgende categorieën worden verondersteld over de nodige beroepsbekwaamheid en juridische kennis te beschikken en hoeven dit bewijs niet te leveren:

- De gerechtsdeskundigen die verbonden zijn aan een instelling waarvoor een accreditatiecertificaat is afgegeven, op de wijze bepaald door het koninklijk besluit van 31 januari 2006 tot oprichting van het BELAC accreditatiesysteem van instellingen voor de conformiteitsbeoordeling en bij die instelling activiteiten uitvoeren die onder de accreditatie bij deze laatste vallen, dit voor zover de vereiste juridische kennis wordt geïntegreerd in het opleidingsplan. Indien een gerechtsdeskundige niet meer verbonden is aan de instelling, is deze instelling ertoe gehouden hiervan de Federale Overheidsdienst Justitie in kennis te stellen.

- De gerechtsdeskundige waarvan het activiteitendomein een bij wet gereguleerd beroep is en die ingeschreven is op de ledenlijst van de instelling of van de orde van dat beroep is, voor wat betreft de uitoefening van opdrachten die tot dat activiteitendomein behoren, voor wat betreft de voorwaarde inzake beroepsbekwaamheid. Zij dienen wel nog het bewijs van juridische kennis te leveren.

- De gerechtsdeskundige of beëdigd vertaler, tolk of vertaler-tolk die in die hoedanigheid tewerkgesteld is bij de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 569

De rechtbank van eerste aanleg neemt kennis:

1° van vorderingen betreffende de staat van de personen alsmede van alle geschillen tussen echtgenoten betreffende de uitoefening van hun rechten of betreffende hun goederen met

4° het bewijs leveren dat zij over de nodige beroepsbekwaamheid en juridische kennis beschikken.

De volgende categorieën worden verondersteld over de nodige beroepsbekwaamheid en juridische kennis te beschikken en hoeven dit bewijs niet te leveren:

- De gerechtsdeskundigen die verbonden zijn aan een instelling waarvoor een accreditatiecertificaat is afgegeven, op de wijze bepaald door het koninklijk besluit van 31 januari 2006 tot oprichting van het BELAC accreditatiesysteem van instellingen voor de conformiteitsbeoordeling en bij die instelling activiteiten uitvoeren die onder de accreditatie bij deze laatste vallen, dit voor zover de vereiste juridische kennis wordt geïntegreerd in het opleidingsplan. Indien een gerechtsdeskundige niet meer verbonden is aan de instelling, is deze instelling ertoe gehouden hiervan de Federale Overheidsdienst Justitie in kennis te stellen.

- De gerechtsdeskundige waarvan het activiteitendomein een bij wet gereguleerd beroep is en die ingeschreven is op de ledenlijst van de instelling of van de orde van dat beroep is, voor wat betreft de uitoefening van opdrachten die tot dat activiteitendomein behoren, voor wat betreft de voorwaarde inzake beroepsbekwaamheid. Zij dienen wel nog het bewijs van juridische kennis te leveren.

- De gerechtsdeskundige of beëdigd vertaler, tolk of vertaler-tolk die in die hoedanigheid tewerkgesteld is bij de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 569

De rechtbank van eerste aanleg neemt kennis:

1° van vorderingen betreffende de staat van de personen alsmede van alle geschillen tussen echtgenoten betreffende de uitoefening van hun rechten of betreffende hun goederen met

uitzondering van de aangelegenheden waarvoor de vrederechter bijzonder bevoegd is en onverminderd de door artikel 391octies van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan de strafrechter toegekende bevoegdheid

1°/1 van vorderingen betreffende de nietigverklaring van de wettelijke samenwoning, onverminderd de door artikel 391octies van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan de strafrechter toegekende bevoegdheid;

2° van vorderingen tot inbezitstelling door onregelmatige erfopvolgers, van verzoeken tot aanwijzing van een curator van een onbeheerde nalatenschap, van aanvragen tot verlenging van de termijnen bepaald in de artikelen 798 en 1458 van het Burgerlijk Wetboek

3° van vorderingen tot verklaring van erfrechtelijke onwaardigheid als bedoeld in artikel 4.6, § 1, 2°, van het Burgerlijk Wetboek;

4° van vorderingen tot verdeling;

5° van geschillen over de tenuitvoerlegging van vonnissen en arresten;

6° van de vorderingen ingesteld hetzij krachtens het decreet van 26 juli-3 augustus 1791 betreffende het opvorderen en het optreden van de openbare macht tegen samenscholingen, hetzij krachtens het decreet van 10 vendémiaire, jaar IV op de inwendige politie van de gemeenten;

(...)

10° van vorderingen betreffende onteigeningen ten algemenen nutte, onverminderd de bevoegdheid die krachtens artikel 595 aan de vrederechter is toegekend;

uitzondering van de aangelegenheden waarvoor de vrederechter bijzonder bevoegd is en onverminderd de door **artikel 296** van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan de strafrechter toegekende bevoegdheid

1°/1 van vorderingen betreffende de nietigverklaring van de wettelijke samenwoning, onverminderd de door **artikel 296** van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan de strafrechter toegekende bevoegdheid;

2° van vorderingen tot inbezitstelling door onregelmatige erfopvolgers, van verzoeken tot aanwijzing van een curator van een onbeheerde nalatenschap, van aanvragen tot verlenging van de termijnen bepaald in de artikelen 798 en 1458 van het Burgerlijk Wetboek

3° van vorderingen tot verklaring van erfrechtelijke onwaardigheid als bedoeld in artikel 4.6, § 1, 2°, van het Burgerlijk Wetboek;

4° van vorderingen tot verdeling;

5° van geschillen over de tenuitvoerlegging van vonnissen en arresten;

6° van de vorderingen ingesteld hetzij krachtens het decreet van 26 juli-3 augustus 1791 betreffende het opvorderen en het optreden van de openbare macht tegen samenscholingen, hetzij krachtens het decreet van 10 vendémiaire, jaar IV op de inwendige politie van de gemeenten;

(...)

10° van vorderingen betreffende onteigeningen ten algemenen nutte, onverminderd de bevoegdheid die krachtens artikel 595 aan de vrederechter is toegekend;

11° van vorderingen betreffende de bekendmaking en de aanwending van uitvindingen en fabrieksgeheimen die belang hebben voor de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat;	11° van vorderingen betreffende de bekendmaking en de aanwending van uitvindingen en fabrieksgeheimen die belang hebben voor de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat;
12° van de vorderingen ingesteld krachtens [de artikelen 1188 tot 1193] betreffende sommige openbare verkopen van onroerende goederen;	12° van de vorderingen ingesteld krachtens [de artikelen 1188 tot 1193] betreffende sommige openbare verkopen van onroerende goederen;
13° van geschillen betreffende door een scheepskapitein verschuldigde loodsgelden;	13° van geschillen betreffende door een scheepskapitein verschuldigde loodsgelden;
14° van vorderingen tot vervallenverklaring van een concessie inzake mijnen, groeven en graverijen;	14° van vorderingen tot vervallenverklaring van een concessie inzake mijnen, groeven en graverijen;
15° van vorderingen tot regeling van het niet bij tarief vastgestelde ereloon van notarissen;	15° van vorderingen tot regeling van het niet bij tarief vastgestelde ereloon van notarissen;
16° van de vorderingen tot schadevergoeding op grond van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;	16° van de vorderingen tot schadevergoeding op grond van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;
17° van de vorderingen ingesteld krachtens de de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie	17° van de vorderingen ingesteld krachtens de de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van kernenergie
(...)	(...)
24° van de vorderingen tot het verkrijgen van betalingsfaciliteiten zoals geregeld in artikel 59 van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet;	24° van de vorderingen tot het verkrijgen van betalingsfaciliteiten zoals geregeld in artikel 59 van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet;
25° van de gedingen ingesteld krachtens artikel 49 van de wet op het politieambt;	25° van de gedingen ingesteld krachtens artikel 49 van de wet op het politieambt;
(...)	(...)
27° van de gedingen ingesteld krachtens artikel 93 van de wet van 20 mei 1994 inzake de rechtstoestanden van het militair personeel;	27° van de gedingen ingesteld krachtens artikel 93 van de wet van 20 mei 1994 inzake de rechtstoestanden van het militair personeel;
(...)	(...)
29° van de vorderingen tot teruggave van cultuurgooederen ingesteld op grond van artikel 7 van de wet van 28 oktober 1996 betreffende	29° van de vorderingen tot teruggave van cultuurgooederen ingesteld op grond van artikel 7 van de wet van 28 oktober 1996 betreffende de

de teruggave van cultuurgooederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht.

30° bij gebreke van andere bepalingen luidens welke bevoegdheid wordt toegekend, de vorderingen ingesteld krachtens de wet van 22 april 1999 betreffende de exclusieve economische zone van België in de Noordzee

31° bij ontstentenis van andere bepalingen tot toekenning van bevoegdheid, van de vorderingen ingeleid krachtens de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België.

32° van geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet.

33° van vorderingen tot homologatie van akten van bekendheid opgesteld krachtens de artikelen 71 en 72 van het burgerlijk Wetboek en krachtens artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

34° van de vorderingen betreffende de afzetting van bestuurders, de ontbinding en de vereffening van landsbonden van ziekenfondsen, ziekenfondsen en maatschappijen van onderlinge bijstand in de zin van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

35° het beroep tegen de in artikel 47 van de wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919 betreffende de regeling der luchtvaart vermelde beslissing.

(...)

37° van de beroepen bedoeld in artikel 62decies van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

38° van de vorderingen bedoeld in artikel 26ter van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, in artikel 57ter van de wet van 22 maart 1993 op

teruggave van cultuurgooederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van bepaalde buitenlandse Staten zijn gebracht.

30° bij gebreke van andere bepalingen luidens welke bevoegdheid wordt toegekend, de vorderingen ingesteld krachtens de wet van 22 april 1999 betreffende de exclusieve economische zone van België in de Noordzee

31° bij ontstentenis van andere bepalingen tot toekenning van bevoegdheid, van de vorderingen ingeleid krachtens de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België.

32° van geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet.

33° van vorderingen tot homologatie van akten van bekendheid opgesteld krachtens de artikelen 71 en 72 van het burgerlijk Wetboek en krachtens artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

34° van de vorderingen betreffende de afzetting van bestuurders, de ontbinding en de vereffening van landsbonden van ziekenfondsen, ziekenfondsen en maatschappijen van onderlinge bijstand in de zin van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

35° het beroep tegen de in artikel 47 van de wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 november 1919 betreffende de regeling der luchtvaart vermelde beslissing.

(...)

37° van de beroepen bedoeld in artikel 62decies van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

38° van de vorderingen bedoeld in artikel 26ter van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, in artikel 57ter van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het

het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, en in artikel 23/2 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

39° van de beroepen tegen de beslissing van het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 21*octies*, derde lid, van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek;

(...)

41° van geschillen tussen een patiënt of zijn rechtverkrijgenden, een zorgverlener of een verzekeraar en het Fonds voor medische ongevallen opgericht bij de wet van 31 maart 2010 betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg.

(...)

43° van de vorderingen ingeleid krachtens de wet van 25 mei 2024 betreffende de bescherming van mens en milieu bij de prospectie, exploratie en exploitatie van rijkdommen van de zee- en oceaانبodem en de ondergrond ervan voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht;

44° vorderingen ingesteld krachtens de artikelen 15/2*sexies*, § 4, tweede lid, 15/2*septies*, § 4, tweede lid, 15/2*octies*, § 3, tweede lid, en 15/2*novies*, § 4, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;

45° vorderingen ingesteld krachtens de artikelen 14/1, § 4, tweede lid, 14/2, § 4, tweede lid, 14/3, § 3, tweede lid, et 14/4, § 4, tweede lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

46° des demandes introduites en vertu de la loi du 15 mai 2024 instaurant un Service citoyen.

In de gevallen onder het eerste lid, 17°, 29°, 34°, 37°, 43°, 44° en 45°, zijn alleen de

toezicht op de kredietinstellingen, en in artikel 23/2 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

39° van de beroepen tegen de beslissing van het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 21*octies*, derde lid, van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek;

(...)

41° van geschillen tussen een patiënt of zijn rechtverkrijgenden, een zorgverlener of een verzekeraar en het Fonds voor medische ongevallen opgericht bij de wet van 31 maart 2010 betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg.

(...)

43° van de vorderingen ingeleid krachtens de wet van 25 mei 2024 betreffende de bescherming van mens en milieu bij de prospectie, exploratie en exploitatie van rijkdommen van de zee- en oceaانبodem en de ondergrond ervan voorbij de grenzen van de nationale rechtsmacht;

44° vorderingen ingesteld krachtens de artikelen 15/2*sexies*, § 4, tweede lid, 15/2*septies*, § 4, tweede lid, 15/2*octies*, § 3, tweede lid, en 15/2*novies*, § 4, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;

45° vorderingen ingesteld krachtens de artikelen 14/1, § 4, tweede lid, 14/2, § 4, tweede lid, 14/3, § 3, tweede lid, et 14/4, § 4, tweede lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

46° des demandes introduites en vertu de la loi du 15 mai 2024 instaurant un Service citoyen.

In de gevallen onder het eerste lid, 17°, 29°, 34°, 37°, 43°, 44° en 45°, zijn alleen de rechtbanken van eerste aanleg te Brussel bevoegd

rechtbanken van eerste aanleg te Brussel bevoegd

Art. 572bis

Onverminderd de bijzondere bevoegdheden die zijn toegekend aan de vrederechter de jeugdrechtbank, in het kader van de jeugdbeschermingsmaatregelen en de bijzondere wetgevingen, neemt de familierechtbank kennis van:

1° vorderingen betreffende de staat van personen, met inbegrip van vorderingen betreffende de Belgische nationaliteit en met betrekking tot de erkenning van de status van staatloze, onverminderd de door artikel 391octies van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan de strafrechter toegekende bevoegdheid;

2° vorderingen tot nietigverklaring van de wettelijke samenwoning en de beroepen tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de akte van verklaring van wettelijke samenwoning op te maken, onverminderd de bevoegdheid die aan de strafrechter wordt toegekend bij artikel 391octies van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3° vorderingen tussen echtgenoten en wettelijk samenwonenden betreffende de uitoefening van hun rechten of betreffende hun goederen, alsook de voorlopige maatregelen die daarop betrekking hebben;

4° vorderingen betreffende de uitoefening van het ouderlijk gezag, de verblijfsregeling of het recht op persoonlijk contact ten aanzien van minderjarige kinderen;

5° de vaststelling van de voortdurende onmogelijkheid om het ouderlijk gezag uit te

Art. 572bis

Onverminderd de bijzondere bevoegdheden die zijn toegekend aan de vrederechter de jeugdrechtbank, in het kader van de jeugdbeschermingsmaatregelen en de bijzondere wetgevingen, neemt de familierechtbank kennis van:

1° vorderingen betreffende de staat van personen, met inbegrip van vorderingen betreffende de Belgische nationaliteit en met betrekking tot de erkenning van de status van staatloze, onverminderd de door **artikel 296** van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan de strafrechter toegekende bevoegdheid;

2° vorderingen tot nietigverklaring van de wettelijke samenwoning en de beroepen tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om de akte van verklaring van wettelijke samenwoning op te maken, onverminderd de bevoegdheid die aan de strafrechter wordt toegekend bij **artikel 296** van het Strafwetboek en artikel 79quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3° vorderingen tussen echtgenoten en wettelijk samenwonenden betreffende de uitoefening van hun rechten of betreffende hun goederen, alsook de voorlopige maatregelen die daarop betrekking hebben;

4° vorderingen betreffende de uitoefening van het ouderlijk gezag, de verblijfsregeling of het recht op persoonlijk contact ten aanzien van minderjarige kinderen;

5° de vaststelling van de voortdurende onmogelijkheid om het ouderlijk gezag uit te

oefenen bedoeld in artikel 389 van het Burgerlijk Wetboek;	oefenen bedoeld in artikel 389 van het Burgerlijk Wetboek;
6° vorderingen bedoeld in artikel 1322bis;	6° vorderingen bedoeld in artikel 1322bis;
7° vorderingen met betrekking tot onderhoudsverplichtingen;	7° vorderingen met betrekking tot onderhoudsverplichtingen;
8° geschillen met betrekking tot het aanwijzen van de bijslagtrekkende(n) van de kinderbijslag voor de kinderen indien de ouders niet meer samenwonen, en het verzoek tegen de uitbetaling aan de rechthebbende;	8° geschillen met betrekking tot het aanwijzen van de bijslagtrekkende(n) van de kinderbijslag voor de kinderen indien de ouders niet meer samenwonen, en het verzoek tegen de uitbetaling aan de rechthebbende;
9° vorderingen met betrekking tot het huwelijksvermogensrecht, de erfopvolging, schenkingen onder levenden of testamenten;	9° vorderingen met betrekking tot het huwelijksvermogensrecht, de erfopvolging, schenkingen onder levenden of testamenten;
10° vorderingen tot vereffening of tot verdeling bedoeld in artikel 1207;	10° vorderingen tot vereffening of tot verdeling bedoeld in artikel 1207;
11° vorderingen tot tijdelijk huisverbod als bedoeld in de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld;	11° vorderingen tot tijdelijk huisverbod als bedoeld in de wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld;
12° het verzet van de persoon die het ouderlijk gezag uitoefent tegen de uitoefening van de rechten van de niet-ontvoogde minderjarige om de op diens spaarboekje ingeschreven sommen op te vragen;	12° het verzet van de persoon die het ouderlijk gezag uitoefent tegen de uitoefening van de rechten van de niet-ontvoogde minderjarige om de op diens spaarboekje ingeschreven sommen op te vragen;
13° de vorderingen ingesteld met toepassing van artikel 220, § 3, van het Burgerlijk Wetboek;	13° de vorderingen ingesteld met toepassing van artikel 220, § 3, van het Burgerlijk Wetboek;
14° het verzet tegen de uitbetaling van de gezinsbijslag aan de bijslagtrekkende bedoeld in artikel 69, § 3, van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders gecoördineerd op 19 december 1939, tenzij een vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 8°;	14° het verzet tegen de uitbetaling van de gezinsbijslag aan de bijslagtrekkende bedoeld in artikel 69, § 3, van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders gecoördineerd op 19 december 1939, tenzij een vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 8°;
15° het verzet tegen de uitbetaling aan de bijslagtrekkende van de gezinsbijslag voor	15° het verzet tegen de uitbetaling aan de bijslagtrekkende van de gezinsbijslag voor

zelfstandigen, bedoeld in artikel 31, § 3, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen, tenzij een vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 9°.

zelfstandigen, bedoeld in artikel 31, § 3, van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen, tenzij een vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig werd gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, en tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 9°.

Art. 584

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg doet, in gevallen die hij spoedeisend acht, bij voorraad uitspraak in alle zaken, behalve die welke de wet aan de rechterlijke macht onttrekt.

Als de zaak behoort tot de bevoegdheid van de familierechtbank, wordt deze enkel in geval van volstreekte noodzakelijkheid bij de voorzitter aanhangig gemaakt.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank en de voorzitter van de ondernemingsrechtbank kunnen bij voorraad uitspraak doen in gevallen die zij spoedeisend achten, in aangelegenheden die tot de respectieve bevoegdheid van die rechtbanken behoren.

De zaak wordt vóór de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of, in geval van volstreekte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

De voorzitter kan onder meer:

1° sekwesters aanstellen;

2° om het even welke vaststellingen of deskundige onderzoeken bevelen, zelfs met raming van de schade en opsporing van de oorzaken ervan;

3° alle nodige maatregelen bevelen tot vrijwaring van de rechten van hen die de nodige voorzieningen niet kunnen treffen, met

Art. 584

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg doet, in gevallen die hij spoedeisend acht, bij voorraad uitspraak in alle zaken, behalve die welke de wet aan de rechterlijke macht onttrekt.

Als de zaak behoort tot de bevoegdheid van de familierechtbank, wordt deze enkel in geval van volstreekte noodzakelijkheid bij de voorzitter aanhangig gemaakt.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank en de voorzitter van de ondernemingsrechtbank kunnen bij voorraad uitspraak doen in gevallen die zij spoedeisend achten, in aangelegenheden die tot de respectieve bevoegdheid van die rechtbanken behoren.

De zaak wordt vóór de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of, in geval van volstreekte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

De voorzitter kan onder meer:

1° sekwesters aanstellen;

2° om het even welke vaststellingen of deskundige onderzoeken bevelen, zelfs met raming van de schade en opsporing van de oorzaken ervan;

3° alle nodige maatregelen bevelen tot vrijwaring van de rechten van hen die de nodige voorzieningen

inbegrip van de verkoop van roerende goederen die heerloos of verlaten zijn;

4° bevelen dat een of meer getuigen worden gehoord wanneer een partij van een kennelijk belang doet blijken, zelfs met het oog op een toekomstig geschil, indien vaststaat dat het bij enige vertraging van dat verhoor te vrezen is dat het getuigenis niet meer zal kunnen worden afgenomen.

(5° bevelen, in geval van een inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht bepaald bij artikel 1369bis /1, begaan op commerciële schaal, en op verzoek van de houder van het recht die omstandigheden aantoont die de schadevergoeding in gevaar dreigen te brengen, om ten bewarende titel beslag te laten leggen op de roerende en onroerende goederen van de vermeende inbreukmaker, met inbegrip van het blokkeren van zijn bankrekeningen en andere tegoeden. De voorzitter, die uitspraak doet over deze vordering, gaat na:

1) of het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming wordt ingeroepen, ogenschijnlijk geldig is;

2) of de inbreuk op het betrokken intellectueel recht niet redelijkerwijze betwist kan worden;

3) of, na de betrokken belangen, waaronder het algemeen belang, te hebben afgewogen, de feiten en, in voorkomend geval, de stukken waarop de eiser zich baseert van dien aard zijn dat ze het beslag - dat tot de bescherming strekt van het ingeroepen recht - redelijkerwijze verantwoorden.

6° bevelen, in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, en op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, om ten bewarende titel beslag te leggen op de inbreukmakende goederen, met inbegrip van ingevoerde goederen, of om ze af te geven, om te vermijden dat ze in de handel worden gebracht of zich in het handelsverkeer bevinden;

niet kunnen treffen, met inbegrip van de verkoop van roerende goederen die heerloos of verlaten zijn;

4° bevelen dat een of meer getuigen worden gehoord wanneer een partij van een kennelijk belang doet blijken, zelfs met het oog op een toekomstig geschil, indien vaststaat dat het bij enige vertraging van dat verhoor te vrezen is dat het getuigenis niet meer zal kunnen worden afgenomen.

(5° bevelen, in geval van een inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht bepaald bij artikel 1369bis /1, begaan op commerciële schaal, en op verzoek van de houder van het recht die omstandigheden aantoont die de schadevergoeding in gevaar dreigen te brengen, om ten bewarende titel beslag te laten leggen op de roerende en onroerende goederen van de vermeende inbreukmaker, met inbegrip van het blokkeren van zijn bankrekeningen en andere tegoeden. De voorzitter, die uitspraak doet over deze vordering, gaat na:

1) of het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming wordt ingeroepen, ogenschijnlijk geldig is;

2) of de inbreuk op het betrokken intellectueel recht niet redelijkerwijze betwist kan worden;

3) of, na de betrokken belangen, waaronder het algemeen belang, te hebben afgewogen, de feiten en, in voorkomend geval, de stukken waarop de eiser zich baseert van dien aard zijn dat ze het beslag - dat tot de bescherming strekt van het ingeroepen recht - redelijkerwijze verantwoorden.

6° bevelen, in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, en op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, om ten bewarende titel beslag te leggen op de inbreukmakende goederen, met inbegrip van ingevoerde goederen, of om ze af te geven, om te vermijden dat ze in de handel worden gebracht of zich in het handelsverkeer bevinden;

7° in geval van niet-consensuele verspreiding van beelden of opnames bedoeld in de artikelen 417/9, 417/10, 417/15, derde en vierde streepje, 417/16, derde en vierde streepje, 417/17, derde en vierde streepje, 417/18, derde en vierde streepje, 417/19, derde en vierde streepje, 417/20, derde en vierde streepje, 417/21, derde en vierde streepje en 417/22, derde en vierde streepje, van het Strafwetboek, en op verzoek van de persoon die op de beelden of de opname voorkomt of van zijn wettelijke vertegenwoordiger of van zijn rechtsopvolgers, bevelen dat de verspreider of elke als tussenpersoon optredende dienstverlener die een activiteit uitoefent als bedoeld in de artikelen 4 of 6 van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG, alle passende middelen aanwendt om de beelden onmiddellijk weg te halen of ontoegankelijk te maken, uiterlijk binnen zes uur na de betekening van de beschikking.

8° herstelmaatregelen tegen de represailles treffen, met inbegrip van voorlopige maatregelen in afwachting van de beslechting van de gerechtelijke procedure, in het kader van de geschillen bedoeld in artikel 578, 25°, van dit wetboek.

Voor de vorderingen bedoeld in het vijfde lid, in de bepaling onder 7°, geldt een vermoeden van volstreekte noodzakelijkheid en wordt elke verspreiding geacht niet-consensueel te zijn tot het bewijs van het tegendeel is geleverd, onverminderd artikel 417/6, van het Strafwetboek. De voorzitter, die uitspraak doet over deze vorderingen, verzekert zich ervan dat zijn beschikking alle gegevens bevat, noodzakelijk voor de identificatie van deze beelden of opnames. Deze gegevens worden, op straffe van nietigheid, opgenomen in de vordering. Indien de eiser echter in zijn vordering aantoont dat hij deze gegevens of een deel ervan niet kan verstrekken, gelast de voorzitter de overlegging ervan aan elke andere houder overeenkomstig de artikelen 871 en 877 tot 882. Hij kan in voorkomend

7° in geval van niet-consensuele verspreiding van seksueel getinte inhoud bedoeld in artikelen 136, 137, 142, derde en vierde streepje, 143, derde en vierde streepje, 144, derde en vierde streepje, 145, derde en vierde streepje, 146, derde en vierde streepje, 147, derde en vierde streepje, 148, derde en vierde streepje, en 149, derde en vierde streepje, van het Strafwetboek, en op verzoek van de persoon die op de visuele of geluidsinhoud voorkomt of van zijn wettelijke vertegenwoordiger of van zijn rechtsopvolgers, bevelen dat de verspreider of elke als tussenpersoon optredende dienstverlener die een activiteit uitoefent als bedoeld in de artikelen 4 of 6 van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG, alle passende middelen aanwendt om de beelden onmiddellijk weg te halen of ontoegankelijk te maken, uiterlijk binnen zes uur na de betekening van de beschikking.

8° herstelmaatregelen tegen de represailles treffen, met inbegrip van voorlopige maatregelen in afwachting van de beslechting van de gerechtelijke procedure, in het kader van de geschillen bedoeld in artikel 578, 25°, van dit wetboek.

Voor de vorderingen bedoeld in het vijfde lid, in de bepaling onder 7°, geldt een vermoeden van volstreekte noodzakelijkheid en wordt elke verspreiding geacht niet-consensueel te zijn tot het bewijs van het tegendeel is geleverd, onverminderd **artikel 133 van het Strafwetboek**. De voorzitter, die uitspraak doet over deze vorderingen, verzekert zich ervan dat zijn beschikking alle gegevens bevat, noodzakelijk voor de identificatie van deze beelden of opnames. Deze gegevens worden, op straffe van nietigheid, opgenomen in de vordering. Indien de eiser echter in zijn vordering aantoont dat hij deze gegevens of een deel ervan niet kan verstrekken, gelast de voorzitter de overlegging ervan aan elke andere houder overeenkomstig de artikelen 871 en 877 tot 882. Hij kan in voorkomend geval een eerste beschikking geven op basis van de gegevens waarover hij beschikt.

geval een eerste beschikking geven op basis van de gegevens waarover hij beschikt.

Art. 699

Hij die door bewust onjuiste verklaringen of door andere bedrieglijke middelen rechtsbijstand verkrijgt of tracht te verkrijgen zonder recht erop te hebben, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van 100 F tot 5 000 F, of met een van die straffen alleen.

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op deze misdrijven.

Art. 699

Hij die door bewust onjuiste verklaringen of door andere bedrieglijke middelen rechtsbijstand verkrijgt of tracht te verkrijgen zonder recht erop te hebben, wordt gestraft **met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt.**

Opgeheven

Art. 782

§ 1. Het vonnis wordt in gedematerialiseerde vorm opgemaakt. De Koning bepaalt de technische voorwaarden waaraan het in gedematerialiseerde vorm opgemaakte vonnis moet voldoen.

Indien het onmogelijk is het vonnis overeenkomstig het eerste lid in gedematerialiseerde vorm op te maken, kan het worden opgemaakt in niet-gedematerialiseerde vorm.

§ 2. Voor de uitspraak wordt het vonnis ondertekend door de rechters die het hebben gewezen en door de griffier.

Het eerste lid is evenwel niet van toepassing indien de rechter of rechters oordelen dat het vonnis onmiddellijk na de debatten kan worden uitgesproken. In dat geval wordt het vonnis binnen de drie dagen ondertekend door de rechters die het hebben gewezen en door de griffier.

Indien het vonnis in gedematerialiseerde vorm is opgemaakt, wordt het ondertekend met een gekwalificeerde elektronische handtekening in de zin van artikel 3.12. van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en

Art. 782

§ 1. Het vonnis wordt in gedematerialiseerde vorm opgemaakt. De Koning bepaalt de technische voorwaarden waaraan het in gedematerialiseerde vorm opgemaakte vonnis moet voldoen.

Indien het onmogelijk is het vonnis overeenkomstig het eerste lid in gedematerialiseerde vorm op te maken, kan het worden opgemaakt in niet-gedematerialiseerde vorm.

§ 2. Voor de uitspraak wordt het vonnis ondertekend door de rechters die het hebben gewezen en door de griffier.

Het eerste lid is evenwel niet van toepassing indien de rechter of rechters oordelen dat het vonnis onmiddellijk na de debatten kan worden uitgesproken. In dat geval wordt het vonnis binnen de drie dagen ondertekend door de rechters die het hebben gewezen en door de griffier.

Indien het vonnis in gedematerialiseerde vorm is opgemaakt, wordt het ondertekend met een gekwalificeerde elektronische handtekening in de zin van artikel 3.12. van de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad

de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

§ 3. Van zodra het vonnis is ondertekend overeenkomstig paragraaf 2, wordt het opgenomen in het Centraal register bedoeld in paragraaf 4.

§ 4. Bij de Federale Overheidsdienst Justitie wordt een “Centraal register voor de beslissingen van de rechterlijke orde” opgericht, hierna “Centraal register” genoemd.

Het Centraal register is een geïnformatiseerde gegevensbank met als doelen:

1° het gecentraliseerd opnemen en bewaren van de vonnissen in gedematerialiseerde vorm teneinde de uitoefening van de wettelijke opdrachten van de rechterlijke orde te vergemakkelijken;

2° te fungeren als authentieke bron, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 6°, van de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator, van de vonnissen waarvan de minuut of een door de griffier eensluidend verklaard gedematerialiseerd afschrift van de minuut erin is opgenomen;

3° de raadpleging via elektronische weg van de in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, toe te laten door de personen en actoren die deze met toepassing van paragraaf 8, eerste lid, 2°, mogen raadplegen;

4° de verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, voor het verbeteren van de kwaliteit van die gegevens;

5° de verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 4°, voor het optimaliseren van de organisatie van de rechterlijke orde, om een efficiënter beheer, een betere beleidsondersteuning, een betere

van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

§ 3. Van zodra het vonnis is ondertekend overeenkomstig paragraaf 2, wordt het opgenomen in het Centraal register bedoeld in paragraaf 4.

§ 4. Bij de Federale Overheidsdienst Justitie wordt een “Centraal register voor de beslissingen van de rechterlijke orde” opgericht, hierna “Centraal register” genoemd.

Het Centraal register is een geïnformatiseerde gegevensbank met als doelen:

1° het gecentraliseerd opnemen en bewaren van de vonnissen in gedematerialiseerde vorm teneinde de uitoefening van de wettelijke opdrachten van de rechterlijke orde te vergemakkelijken;

2° te fungeren als authentieke bron, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 6°, van de wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator, van de vonnissen waarvan de minuut of een door de griffier eensluidend verklaard gedematerialiseerd afschrift van de minuut erin is opgenomen;

3° de raadpleging via elektronische weg van de in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, toe te laten door de personen en actoren die deze met toepassing van paragraaf 8, eerste lid, 2°, mogen raadplegen;

4° de verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, voor het verbeteren van de kwaliteit van die gegevens;

5° de verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 4°, voor het optimaliseren van de organisatie van de rechterlijke orde, om een efficiënter beheer, een betere beleidsondersteuning, een betere impactanalyse

impactanalyse van wetswijzigingen en een betere toewijzing van de menselijke en logistieke middelen binnen de rechterlijke orde mogelijk te maken;

6° de verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens voor de ondersteuning van de leden van de rechterlijke orde, opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst, bij de uitoefening van hun wettelijke opdrachten;

7° de verwerking van een geheel van of van individuele in het Centraal register opgenomen gegevens, voor historische of wetenschappelijke doeleinden;

8° de verwerking van gespecificeerde individuele in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, voor journalistieke doeleinden;

9° het ter beschikking stellen aan het publiek van de gepseudonimiseerde vonnissen als onderdeel van hun openbare bekendmaking in de zin van artikel 149 van de Grondwet, die onder meer de transparantie van en controle op de werking van de rechterlijke macht als doel heeft;

10° de verwerking voor statistische doeleinden, binnen de grenzen gesteld door titel 4 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, van de in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 4°.

§ 5. In het Centraal register worden de volgende gegevens opgenomen:

1° de minuut van het vonnis opgemaakt overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid;

2° een door de griffier eensluidend verklaard gedematerialiseerd afschrift van de minuut van het vonnis opgemaakt in niet-gedematerialiseerde vorm overeenkomstig paragraaf 1, tweede lid;

van wetswijzigingen en een betere toewijzing van de menselijke en logistieke middelen binnen de rechterlijke orde mogelijk te maken;

6° de verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens voor de ondersteuning van de leden van de rechterlijke orde, opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst, bij de uitoefening van hun wettelijke opdrachten;

7° de verwerking van een geheel van of van individuele in het Centraal register opgenomen gegevens, voor historische of wetenschappelijke doeleinden;

8° de verwerking van gespecificeerde individuele in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, voor journalistieke doeleinden;

9° het ter beschikking stellen aan het publiek van de gepseudonimiseerde vonnissen als onderdeel van hun openbare bekendmaking in de zin van artikel 149 van de Grondwet, die onder meer de transparantie van en controle op de werking van de rechterlijke macht als doel heeft;

10° de verwerking voor statistische doeleinden, binnen de grenzen gesteld door titel 4 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, van de in het Centraal register opgenomen gegevens, bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 4°.

§ 5. In het Centraal register worden de volgende gegevens opgenomen:

1° de minuut van het vonnis opgemaakt overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid;

2° een door de griffier eensluidend verklaard gedematerialiseerd afschrift van de minuut van het vonnis opgemaakt in niet-gedematerialiseerde vorm overeenkomstig paragraaf 1, tweede lid;

3° de metagegevens noodzakelijk voor het bereiken van de doelen bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, te weten:

a) de gegevens betreffende het gerecht dat het vonnis heeft gewezen;

b) de gegevens betreffende het vonnis;

c) de gegevens betreffende de zitting waarop het vonnis werd gewezen;

d) de noodzakelijke identificatiegegevens van de in het vonnis vermelde personen;

e) het unieke identificatienummer van het vonnis;

f) de gegevens waarvan de wet vereist dat deze met het vonnis worden verbonden na zijn opmaak;

4° de gepseudonimiseerde vonnissen bedoeld in de artikelen 782*bis* en 1109 en in de artikelen 163, 176, 190, 209, 337 et 346 van het Wetboek van strafvordering, en elk vonnis waarvan het gerecht dat het heeft gewezen beveelt dat het in gepseudonimiseerde vorm moet worden bekendgemaakt via het Centraal register.

De Koning bepaalt, na advies van de in paragraaf 6, eerste lid, bedoelde beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de exacte gegevens bedoeld in het eerste lid, 3°, opgenomen in het register.

Voorafgaand aan de opname van een vonnis in het Centraal register met het oog op de bewaring ervan als gegeven bedoeld in het eerste lid, 4°, worden de volgende gegevens gepseudonimiseerd in de zin van artikel 4, 5), van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van de Richtlijn 95/46/EG, dit in overeenstemming met de technische en praktische standaarden van kracht op het ogenblik van de pseudonimisering:

3° de metagegevens noodzakelijk voor het bereiken van de doelen bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, te weten:

a) de gegevens betreffende het gerecht dat het vonnis heeft gewezen;

b) de gegevens betreffende het vonnis;

c) de gegevens betreffende de zitting waarop het vonnis werd gewezen;

d) de noodzakelijke identificatiegegevens van de in het vonnis vermelde personen;

e) het unieke identificatienummer van het vonnis;

f) de gegevens waarvan de wet vereist dat deze met het vonnis worden verbonden na zijn opmaak;

4° de gepseudonimiseerde vonnissen bedoeld in de artikelen 782*bis* en 1109 en in de artikelen 163, 176, 190, 209, 337 et 346 van het Wetboek van strafvordering, en elk vonnis waarvan het gerecht dat het heeft gewezen beveelt dat het in gepseudonimiseerde vorm moet worden bekendgemaakt via het Centraal register.

De Koning bepaalt, na advies van de in paragraaf 6, eerste lid, bedoelde beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de exacte gegevens bedoeld in het eerste lid, 3°, opgenomen in het register.

Voorafgaand aan de opname van een vonnis in het Centraal register met het oog op de bewaring ervan als gegeven bedoeld in het eerste lid, 4°, worden de volgende gegevens gepseudonimiseerd in de zin van artikel 4, 5), van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van de Richtlijn 95/46/EG, dit in overeenstemming met de technische en praktische standaarden van kracht op het ogenblik van de pseudonimisering:

1° de identiteitsgegevens van de natuurlijke personen vermeld in het vonnis, met uitzondering van de identiteitsgegevens van de magistraten, de leden van de griffie en de advocaten;

2° elk element in het vonnis dat toelaat natuurlijke personen vermeld in het vonnis, met uitzondering van de magistraten, de leden van de griffie en de advocaten, rechtstreeks of onrechtstreeks te identificeren, binnen de limieten van de leesbaarheid en begrijpelijkheid van het vonnis;

3° in afwijking van de bepalingen onder 1° en 2°, op beslissing van de korpschef van het gerecht na advies van het openbaar ministerie of, wanneer het de veiligheid van een advocaat of zijn entourage betreft, na advies van de bevoegde stafhouder, indien de verspreiding ervan de veiligheid van de magistraten, de leden van de griffie, de advocaten of hun entourage in het gedrang kan brengen, de identiteitsgegevens van deze personen vermeld in het vonnis evenals, binnen de limieten van zijn leesbaarheid en begrijpelijkheid, elk element in het vonnis dat toelaat deze personen rechtstreeks of onrechtstreeks te identificeren;

4° in afwijking van de bepalingen onder 1° en 2°, de identiteitsgegevens van de magistraten, de leden van de griffie en de advocaten vermeld in het vonnis dat betrekking heeft op strafzaken betreffende de misdrijven bedoeld in de artikelen 137 tot 141ter, 324bis en 324ter van het Strafwetboek, evenals, binnen de limieten van zijn leesbaarheid en begrijpelijkheid, elk element in het vonnis dat toelaat deze personen rechtstreeks of onrechtstreeks te identificeren.

Indien de in het derde lid bedoelde pseudonimisering op geautomatiseerde wijze plaatsvindt middels informaticatechnieken, wordt het resultaat van deze geautomatiseerde pseudonimisering onderworpen aan een menselijke controle. De Koning wijst de instantie aan die wordt belast met deze controle. Deze instantie hangt

1° de identiteitsgegevens van de natuurlijke personen vermeld in het vonnis, met uitzondering van de identiteitsgegevens van de magistraten, de leden van de griffie en de advocaten;

2° elk element in het vonnis dat toelaat natuurlijke personen vermeld in het vonnis, met uitzondering van de magistraten, de leden van de griffie en de advocaten, rechtstreeks of onrechtstreeks te identificeren, binnen de limieten van de leesbaarheid en begrijpelijkheid van het vonnis;

3° in afwijking van de bepalingen onder 1° en 2°, op beslissing van de korpschef van het gerecht na advies van het openbaar ministerie of, wanneer het de veiligheid van een advocaat of zijn entourage betreft, na advies van de bevoegde stafhouder, indien de verspreiding ervan de veiligheid van de magistraten, de leden van de griffie, de advocaten of hun entourage in het gedrang kan brengen, de identiteitsgegevens van deze personen vermeld in het vonnis evenals, binnen de limieten van zijn leesbaarheid en begrijpelijkheid, elk element in het vonnis dat toelaat deze personen rechtstreeks of onrechtstreeks te identificeren;

4° in afwijking van de bepalingen onder 1° en 2°, de identiteitsgegevens van de magistraten, de leden van de griffie en de advocaten vermeld in het vonnis dat betrekking heeft op strafzaken betreffende de misdrijven bedoeld in de artikelen 137 tot 141ter, 324bis en 324ter van het Strafwetboek, evenals, binnen de limieten van zijn leesbaarheid en begrijpelijkheid, elk element in het vonnis dat toelaat deze personen rechtstreeks of onrechtstreeks te identificeren.

Indien de in het derde lid bedoelde pseudonimisering op geautomatiseerde wijze plaatsvindt middels informaticatechnieken, wordt het resultaat van deze geautomatiseerde pseudonimisering onderworpen aan een menselijke controle. De Koning wijst de instantie aan die wordt belast met deze controle. Deze instantie hangt rechtstreeks af van de rechterlijke macht of staat onder haar controle.

rechtstreeks af van de rechterlijke macht of staat onder haar controle.

Elke belanghebbende die meent dat bepaalde niet-gepseudonimiseerde gegevens vermeld in een gepseudonimiseerd vonnis moeten worden gepseudonimiseerd overeenkomstig het derde lid, kan hiertoe een schriftelijk verzoek indienen bij de door de Koning aangewezen instantie belast met de menselijke controle bedoeld in het vierde lid.

De identiteitsgegevens van magistraten, leden van de griffie en advocaten mogen niet het voorwerp uitmaken van een hergebruik met als doel of als gevolg het evalueren, analyseren, vergelijken of voorspellen van hun werkelijke of veronderstelde professionele praktijken. De overtreding van dit verbod wordt bestraft met de straf bedoeld in artikel 227 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels voor de pseudonimisering bedoeld in het derde lid en voor de menselijke controle bedoeld in het vierde lid.

De Koning bepaalt de technische voorwaarden waaraan het gedematerialiseerd afschrift bedoeld in het eerste lid, 2°, moet voldoen.

§ 6. Bij de Federale Overheidsdienst Justitie wordt een beheerscomité van het Centraal register voor de beslissingen van de rechterlijke orde en van het videoconferentiesysteem van Justitie opgericht, hierna “de beheerder” genoemd.

De beheerder is samengesteld uit:

1° vier vertegenwoordigers gemandateerd door het College van de hoven en rechtbanken;

2° twee vertegenwoordigers gemandateerd door het Hof van Cassatie;

Elke belanghebbende die meent dat bepaalde niet-gepseudonimiseerde gegevens vermeld in een gepseudonimiseerd vonnis moeten worden gepseudonimiseerd overeenkomstig het derde lid, kan hiertoe een schriftelijk verzoek indienen bij de door de Koning aangewezen instantie belast met de menselijke controle bedoeld in het vierde lid.

De identiteitsgegevens van magistraten, leden van de griffie en advocaten mogen niet het voorwerp uitmaken van een hergebruik met als doel of als gevolg het evalueren, analyseren, vergelijken of voorspellen van hun werkelijke of veronderstelde professionele praktijken. De overtreding van dit verbod wordt bestraft **met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.**

De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels voor de pseudonimisering bedoeld in het derde lid en voor de menselijke controle bedoeld in het vierde lid.

De Koning bepaalt de technische voorwaarden waaraan het gedematerialiseerd afschrift bedoeld in het eerste lid, 2°, moet voldoen.

§ 6. Bij de Federale Overheidsdienst Justitie wordt een beheerscomité van het Centraal register voor de beslissingen van de rechterlijke orde en van het videoconferentiesysteem van Justitie opgericht, hierna “de beheerder” genoemd.

De beheerder is samengesteld uit:

1° vier vertegenwoordigers gemandateerd door het College van de hoven en rechtbanken;

2° twee vertegenwoordigers gemandateerd door het Hof van Cassatie;

3° twee vertegenwoordigers gemandateerd door het College van het openbaar ministerie;	3° twee vertegenwoordigers gemandateerd door het College van het openbaar ministerie;
4° twee vertegenwoordigers gemandateerd door de Federale Overheidsdienst Justitie;	4° twee vertegenwoordigers gemandateerd door de Federale Overheidsdienst Justitie;
5° een vertegenwoordiger gemandateerd door de Orde van advocaten bij het Hof van Cassatie;	5° een vertegenwoordiger gemandateerd door de Orde van advocaten bij het Hof van Cassatie;
6° een vertegenwoordiger gemandateerd door de Ordre des Barreaux francophones et germanophone;	6° een vertegenwoordiger gemandateerd door de Ordre des Barreaux francophones et germanophone;
7° een vertegenwoordiger gemandateerd door de Orde van Vlaamse Balies;	7° een vertegenwoordiger gemandateerd door de Orde van Vlaamse Balies;
8° een vertegenwoordiger gemandateerd door het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding, als waarnemer;	8° een vertegenwoordiger gemandateerd door het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding, als waarnemer;
9° een vertegenwoordiger gemandateerd door de beleidscel van de minister van Justitie, als waarnemer.	9° een vertegenwoordiger gemandateerd door de beleidscel van de minister van Justitie, als waarnemer.
De vertegenwoordigers bedoeld in het tweede lid, 4°, hebben stemrecht in de aangelegenheden die betrekking hebben op de inzet van de middelen, de technische aspecten en de voor het publiek toegankelijke onderdelen van het Centraal register, in zoverre deze laatsten geen invloed hebben op de inhoud of begrijpelijkheid van de gepseudonimiseerde vonnissen. Zij zetelen als waarnemer in aangelegenheden die louter betrekking hebben op de interne werking van de rechterlijke orde.	De vertegenwoordigers bedoeld in het tweede lid, 4°, hebben stemrecht in de aangelegenheden die betrekking hebben op de inzet van de middelen, de technische aspecten en de voor het publiek toegankelijke onderdelen van het Centraal register, in zoverre deze laatsten geen invloed hebben op de inhoud of begrijpelijkheid van de gepseudonimiseerde vonnissen. Zij zetelen als waarnemer in aangelegenheden die louter betrekking hebben op de interne werking van de rechterlijke orde.
De vertegenwoordigers bedoeld in het tweede lid, 5° tot 7°, zetelen met raadgevende stem.	De vertegenwoordigers bedoeld in het tweede lid, 5° tot 7°, zetelen met raadgevende stem.
De beheerder wordt voorgezeten door een voorzitter, die wordt bijgestaan door een ondervoorzitter. Beiden zijn lid van de zittende magistratuur.	De beheerder wordt voorgezeten door een voorzitter, die wordt bijgestaan door een ondervoorzitter. Beiden zijn lid van de zittende magistratuur.
De voorzitter en de ondervoorzitter worden verkozen uit de leden bedoeld in het tweede lid, 1° en 2°, door de leden bedoeld in het tweede lid, 1° tot 4°, voor een hernieuwbaar mandaat van drie jaar.	De voorzitter en de ondervoorzitter worden verkozen uit de leden bedoeld in het tweede lid, 1° en 2°, door de leden bedoeld in het tweede lid, 1° tot 4°, voor een hernieuwbaar mandaat van drie jaar.

Indien de verkozen voorzitter een lid is bedoeld in het tweede lid, 1°, wordt de ondervoorzitter verkozen onder de leden bedoeld in het tweede lid, 2°, en omgekeerd.

Bij gelijke stemming is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

De beheerder staat in voor de inrichting en het beheer van het Centraal register. Hij heeft in het bijzonder als opdracht:

1° het bewaken van het respecteren van de doelen van het Centraal register en van de maximale afwezigheid van ongemachtigd massief downloaden van vonnissen of gegevens;

2° het toezien op de werking van het Centraal register, met inbegrip van het toezicht op het toegangsbeleid en het uitoefenen van de controle hierop;

3° het schriftelijk en onder voorwaarden machtigen van de derden bedoeld in paragraaf 8, eerste lid, 5°, voor de verwerkingen bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 6°, 7° of 8°;

4° het bewaken van de instroom van de beslissingen van de rechterlijke orde in het Centraal register;

5° het toezien op de technische infrastructuur van het Centraal register;

6° het regelmatig verslag uitbrengen over de werking van het Centraal register en over de uitoefening van de opdrachten bedoeld in de bepalingen onder 1° tot 5°.

Het verslag bedoeld in het negende lid, 6°, wordt jaarlijks neergelegd bij de minister van Justitie en bij de functionaris voor gegevensbescherming bedoeld in paragraaf 8, eerste lid, 2°, d). Het verslag is publiek.

De Koning bepaalt de nadere regels van de samenstelling en de werking van de beheerder.

§ 7. De in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten bedoeld in paragraaf 6, tweede lid,

Indien de verkozen voorzitter een lid is bedoeld in het tweede lid, 1°, wordt de ondervoorzitter verkozen onder de leden bedoeld in het tweede lid, 2°, en omgekeerd.

Bij gelijke stemming is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

De beheerder staat in voor de inrichting en het beheer van het Centraal register. Hij heeft in het bijzonder als opdracht:

1° het bewaken van het respecteren van de doelen van het Centraal register en van de maximale afwezigheid van ongemachtigd massief downloaden van vonnissen of gegevens;

2° het toezien op de werking van het Centraal register, met inbegrip van het toezicht op het toegangsbeleid en het uitoefenen van de controle hierop;

3° het schriftelijk en onder voorwaarden machtigen van de derden bedoeld in paragraaf 8, eerste lid, 5°, voor de verwerkingen bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 6°, 7° of 8°;

4° het bewaken van de instroom van de beslissingen van de rechterlijke orde in het Centraal register;

5° het toezien op de technische infrastructuur van het Centraal register;

6° het regelmatig verslag uitbrengen over de werking van het Centraal register en over de uitoefening van de opdrachten bedoeld in de bepalingen onder 1° tot 5°.

Het verslag bedoeld in het negende lid, 6°, wordt jaarlijks neergelegd bij de minister van Justitie en bij de functionaris voor gegevensbescherming bedoeld in paragraaf 8, eerste lid, 2°, d). Het verslag is publiek.

De Koning bepaalt de nadere regels van de samenstelling en de werking van de beheerder.

§ 7. De in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten bedoeld in paragraaf 6, tweede lid, 1° tot

1° tot 4°, treden met betrekking tot het Centraal register op als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken in de zin van artikel 26 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

De in het eerste lid bedoelde entiteiten dragen geen verwerkingsverantwoordelijkheid in de aangelegenheden waarin zij zetelen als waarnemer.

§ 8. Hebben toegang tot het Centraal register:

1° voor het neerleggen, aanvullen en verbeteren van de in paragraaf 5, eerste lid, bedoelde gegevens, de personen opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst, van wie deze gegevens uitgaan, binnen de grenzen van hun wettelijke opdrachten;

2° voor het raadplegen van de in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, bedoelde gegevens:

a) de personen opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst van wie deze gegevens uitgaan, binnen de grenzen van hun wettelijke opdrachten;

b) op een met redenen omklede aanvraag, de personen opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst met het oog op een noodzakelijke opzoeking van een of meerdere gespecificeerde vonnissen in het kader van een onderzoek dat door de aanvrager wordt gevoerd of in het kader van een zaak die voor de aanvrager aanhangig is of waarin de aanvrager beroepshalve optreedt, en waarin de debatten nog niet zijn gesloten;

c) de partijen bij een in het Centraal register opgenomen vonnis, evenals, in voorkomend geval, hun advocaat of vertegenwoordiger in rechte, waarbij de raadpleging beperkt blijft tot dat vonnis en de eraan verbonden gegevens;

4°, treden met betrekking tot het Centraal register op als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken in de zin van artikel 26 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

De in het eerste lid bedoelde entiteiten dragen geen verwerkingsverantwoordelijkheid in de aangelegenheden waarin zij zetelen als waarnemer.

§ 8. Hebben toegang tot het Centraal register:

1° voor het neerleggen, aanvullen en verbeteren van de in paragraaf 5, eerste lid, bedoelde gegevens, de personen opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst, van wie deze gegevens uitgaan, binnen de grenzen van hun wettelijke opdrachten;

2° voor het raadplegen van de in paragraaf 5, eerste lid, 1° tot 3°, bedoelde gegevens:

a) de personen opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst van wie deze gegevens uitgaan, binnen de grenzen van hun wettelijke opdrachten;

b) op een met redenen omklede aanvraag, de personen opgenomen in de in artikel 315ter, § 1, eerste lid, bedoelde elektronische lijst met het oog op een noodzakelijke opzoeking van een of meerdere gespecificeerde vonnissen in het kader van een onderzoek dat door de aanvrager wordt gevoerd of in het kader van een zaak die voor de aanvrager aanhangig is of waarin de aanvrager beroepshalve optreedt, en waarin de debatten nog niet zijn gesloten;

c) de partijen bij een in het Centraal register opgenomen vonnis, evenals, in voorkomend geval, hun advocaat of vertegenwoordiger in rechte, waarbij de raadpleging beperkt blijft tot dat vonnis en de eraan verbonden gegevens;

d) de functionaris voor gegevensbescherming aangesteld door de gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken, binnen de grenzen van zijn wettelijke opdrachten;

e) de andere personen en actoren dan diegenen bedoeld in de bepalingen onder a) tot d) aan wie een in het Centraal register opgenomen vonnis overeenkomstig de wet ter kennis moet worden gebracht, of die op andere wijze overeenkomstig de wet toegang moeten hebben tot een dergelijk vonnis of een gedeelte ervan, waarbij de raadpleging beperkt blijft tot dat vonnis of vonnisdeel;

3° ten uitzonderlijken titel, wanneer de vereisten van hun opdracht deze toegang onontbeerlijk maken, en voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 4°, de door de beheerder aangestelde personen belast met het technisch en operationeel beheer van het Centraal register, handelend binnen het kader van hun functie;

4° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 5°:

a) de gerechtelijke overheden belast met het beheer en de organisatie van de hoven en rechtbanken;

b) de diensten belast met statistische analyse bij de in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten bedoeld in § 6, tweede lid, 1° tot 4° en 8°;

5° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 6°, 7° of 8°, de door de beheerder schriftelijk gemachtigde derden, overeenkomstig de door de beheerder bepaalde voorwaarden;

6° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 10°, de publieke overheden;

7° de individuele gegevens bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 4°, zijn publiek.

Behoudens de krachtens het eerste lid voorziene uitzonderingen, zijn het massief

d) de functionaris voor gegevensbescherming aangesteld door de gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken, binnen de grenzen van zijn wettelijke opdrachten;

e) de andere personen en actoren dan diegenen bedoeld in de bepalingen onder a) tot d) aan wie een in het Centraal register opgenomen vonnis overeenkomstig de wet ter kennis moet worden gebracht, of die op andere wijze overeenkomstig de wet toegang moeten hebben tot een dergelijk vonnis of een gedeelte ervan, waarbij de raadpleging beperkt blijft tot dat vonnis of vonnisdeel;

3° ten uitzonderlijken titel, wanneer de vereisten van hun opdracht deze toegang onontbeerlijk maken, en voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 4°, de door de beheerder aangestelde personen belast met het technisch en operationeel beheer van het Centraal register, handelend binnen het kader van hun functie;

4° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 5°:

a) de gerechtelijke overheden belast met het beheer en de organisatie van de hoven en rechtbanken;

b) de diensten belast met statistische analyse bij de in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten bedoeld in § 6, tweede lid, 1° tot 4° en 8°;

5° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 6°, 7° of 8°, de door de beheerder schriftelijk gemachtigde derden, overeenkomstig de door de beheerder bepaalde voorwaarden;

6° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 4, tweede lid, 10°, de publieke overheden;

7° de individuele gegevens bedoeld in paragraaf 5, eerste lid, 4°, zijn publiek.

Behoudens de krachtens het eerste lid voorziene uitzonderingen, zijn het massief downloaden en de

downloaden en de verwerking van een geheel van in het Centraal register openomen gegevens, verboden. De overtreding van dit verbod wordt bestraft met de straf bedoeld in artikel 222 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

In geval van een raadpleging als bedoeld in het eerste lid, 2°, b), die een resultaat opleverde, worden de partijen tijdig in kennis gesteld van de raadpleging en haar resultaat om hieromtrent hun recht op tegenspraak te kunnen uitoefenen tijdens de tegensprekelijke fase van de rechtspleging waarbinnen de aanvraag plaats vond of van de rechtspleging die volgt op het onderzoek waarbinnen de aanvraag plaats vond.

De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels en procedures betreffende de toegang tot het Centraal register, met inbegrip van de parameters voor het beoordelen van de motivering bedoeld in het eerste lid, 2°, b, en de wijze waarop de aanvraag bedoeld in diezelfde bepaling onder b) wordt gedaan.

Hij die in welke hoedanigheid dan ook deelneemt aan het verzamelen of aan de registratie van gegevens in het Centraal register of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens, of kennis heeft van die gegevens, moet, in voorkomend geval, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Wanneer de beheerder vaststelt dat ongerechtvaardigd gebruik wordt gemaakt van de toegang tot het Centraal register, brengt hij dit ter kennis van de overheid die krachtens de wet bevoegd is om een tuchtprocedure in te stellen ten aanzien van de betrokken gebruiker.

§ 9. De gegevens die zijn opgenomen in het Centraal register worden bewaard voor onbepaalde duur.

verwerking van een geheel van in het Centraal register openomen gegevens, verboden. De overtreding van dit verbod wordt bestraft **met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 120.000 euro.**

In geval van een raadpleging als bedoeld in het eerste lid, 2°, b), die een resultaat opleverde, worden de partijen tijdig in kennis gesteld van de raadpleging en haar resultaat om hieromtrent hun recht op tegenspraak te kunnen uitoefenen tijdens de tegensprekelijke fase van de rechtspleging waarbinnen de aanvraag plaats vond of van de rechtspleging die volgt op het onderzoek waarbinnen de aanvraag plaats vond.

De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels en procedures betreffende de toegang tot het Centraal register, met inbegrip van de parameters voor het beoordelen van de motivering bedoeld in het eerste lid, 2°, b, en de wijze waarop de aanvraag bedoeld in diezelfde bepaling onder b) wordt gedaan.

Hij die in welke hoedanigheid dan ook deelneemt aan het verzamelen of aan de registratie van gegevens in het Centraal register of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens, of kennis heeft van die gegevens, moet, in voorkomend geval, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Wanneer de beheerder vaststelt dat ongerechtvaardigd gebruik wordt gemaakt van de toegang tot het Centraal register, brengt hij dit ter kennis van de overheid die krachtens de wet bevoegd is om een tuchtprocedure in te stellen ten aanzien van de betrokken gebruiker.

§ 9. De gegevens die zijn opgenomen in het Centraal register worden bewaard voor onbepaalde duur.

§ 10. De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere technische en materiële regels voor de inrichting en werking van het Centraal register, die echter geen invloed kunnen hebben op de inhoud of de begrijpelijkheid van de in het Centraal register opgenomen rechterlijke beslissingen.

§ 10. De Koning bepaalt, na advies van de beheerder en de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere technische en materiële regels voor de inrichting en werking van het Centraal register, die echter geen invloed kunnen hebben op de inhoud of de begrijpelijkheid van de in het Centraal register opgenomen rechterlijke beslissingen.

Art. 1253/4

§ 1. De magistraten van de rechterlijke orde bedoeld in artikel 58bis, de griffiers en bewindvoerders, in het kader van de vervulling van hun wettelijke opdrachten alsook de beschermde persoon of de te beschermen persoon of, na zijn overlijden, zijn erfgenamen, de vertrouwenspersoon en, in het algemeen, elkeen die partij is in een procedure waarvan de behandeling door het register wordt verzekerd, hun advocaten, de notarissen, de gerechtsdeurwaarders en de beheerder hebben toegang tot de voor hen relevante gegevens van het register, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, na het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De Koning kan, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, andere categorieën van personen of instellingen de toestemming geven om die gegevens te raadplegen onder de voorwaarden die Hij bepaalt.

§ 2. Het is de beheerder verboden om de gegevens van het register te verstrekken aan andere dan de in paragraaf 1 bedoelde personen.

Hij die, in welke hoedanigheid ook, deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de gegevens van het register of kennis heeft van die gegevens moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

Art. 1253/4

§ 1. De magistraten van de rechterlijke orde bedoeld in artikel 58bis, de griffiers en bewindvoerders, in het kader van de vervulling van hun wettelijke opdrachten alsook de beschermde persoon of de te beschermen persoon of, na zijn overlijden, zijn erfgenamen, de vertrouwenspersoon en, in het algemeen, elkeen die partij is in een procedure waarvan de behandeling door het register wordt verzekerd, hun advocaten, de notarissen, de gerechtsdeurwaarders en de beheerder hebben toegang tot de voor hen relevante gegevens van het register, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, na het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De Koning kan, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, andere categorieën van personen of instellingen de toestemming geven om die gegevens te raadplegen onder de voorwaarden die Hij bepaalt.

§ 2. Het is de beheerder verboden om de gegevens van het register te verstrekken aan andere dan de in paragraaf 1 bedoelde personen.

Hij die, in welke hoedanigheid ook, deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de gegevens van het register of kennis heeft van die gegevens moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 352 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

Art. 1253ter/5

Naast de maatregelen die werden genomen overeenkomstig de artikelen 19, derde lid, en 735, § 2, kan de rechtbank de volgende voorlopige maatregelen nemen:

1° alle maatregelen betreffende de uitoefening van het ouderlijk gezag, de organisatie van de verblijfsregeling en het recht op persoonlijk contact bevelen of aanpassen;

2° de uitkeringen tot levensonderhoud begroten, wijzigen of afschaffen;

3° de afzonderlijke verblijfplaats van de echtgenoten of de wettelijk samenwonenden vaststellen;

4° aan een der echtgenoten verbod opleggen om, voor de tijd die hij bepaalt, eigen of gemeenschappelijke roerende of onroerende goederen, zonder de instemming van de andere echtgenoot te vervreemden, te hypothekeren of te verpanden; hij kan de verplaatsing van de meubelen verbieden of het persoonlijk gebruik ervan aan een van beide echtgenoten toewijzen;

5° de echtgenoot die de roerende goederen onder zich heeft, verplichten zich borg te stellen of voldoende solvabiliteit aan te tonen;

6° gebruik maken van dezelfde bevoegdheden als hem bij artikel 221 van het Burgerlijk Wetboek zijn toegekend;

7° de echtelijke verblijfplaats van de echtgenoten vaststellen indien zij het daar niet over eens zijn;

Wanneer de vordering werd ingesteld bij verzoekschrift, dan dient de inleidingszitting plaats te vinden binnen vijftien dagen na de datum waarop het verzoekschrift is neergelegd.

Wat betreft de in het eerste lid, 3°, bedoelde vaststelling van de afzonderlijke verblijfplaats,

Art. 1253ter/5

Naast de maatregelen die werden genomen overeenkomstig de artikelen 19, derde lid, en 735, § 2, kan de rechtbank de volgende voorlopige maatregelen nemen:

1° alle maatregelen betreffende de uitoefening van het ouderlijk gezag, de organisatie van de verblijfsregeling en het recht op persoonlijk contact bevelen of aanpassen;

2° de uitkeringen tot levensonderhoud begroten, wijzigen of afschaffen;

3° de afzonderlijke verblijfplaats van de echtgenoten of de wettelijk samenwonenden vaststellen;

4° aan een der echtgenoten verbod opleggen om, voor de tijd die hij bepaalt, eigen of gemeenschappelijke roerende of onroerende goederen, zonder de instemming van de andere echtgenoot te vervreemden, te hypothekeren of te verpanden; hij kan de verplaatsing van de meubelen verbieden of het persoonlijk gebruik ervan aan een van beide echtgenoten toewijzen;

5° de echtgenoot die de roerende goederen onder zich heeft, verplichten zich borg te stellen of voldoende solvabiliteit aan te tonen;

6° gebruik maken van dezelfde bevoegdheden als hem bij artikel 221 van het Burgerlijk Wetboek zijn toegekend;

7° de echtelijke verblijfplaats van de echtgenoten vaststellen indien zij het daar niet over eens zijn;

Wanneer de vordering werd ingesteld bij verzoekschrift, dan dient de inleidingszitting plaats te vinden binnen vijftien dagen na de datum waarop het verzoekschrift is neergelegd.

Wat betreft de in het eerste lid, 3°, bedoelde vaststelling van de afzonderlijke verblijfplaats,

indien een echtgenoot of een wettelijk samenwonende zich tegenover de andere schuldig gemaakt heeft aan een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek, of heeft gepoogd een feit te plegen als bedoeld in de artikelen 375, 393, 394 of 397 van hetzelfde Wetboek, of indien er ernstige aanwijzingen voor dergelijke gedragingen bestaan, krijgt de andere echtgenoot of wettelijk samenwonende behalve bij uitzonderlijke omstandigheden, het genot van de echtelijke of de gemeenschappelijke verblijfplaats toegewezen, indien hij daarom verzoekt.

De in het eerste lid, 4°, bedoelde daden van vervreemding zijn alle daden bedoeld in artikel 1 van de wet van 16 december 1851 van de wet tot herziening van het hypothecair stelsel en in artikel 8 van de wet van 10 februari 1908 betreffende de zee- en binnenvaart.

In het in het eerste lid, 6°, bedoelde geval kan het vonnis van de familierechtbank worden ingeroepen tegen alle tegenwoordige of toekomstige derdenschuldnaars, nadat het hun, op verzoek van een van de partijen, door de griffier zal zijn betekend. Wanneer het vonnis ophoudt gevolgen te hebben, krijgen de derden-schuldnaars op dezelfde wijze daarvan bericht ten verzoeken van de meest gereede partij.

Art. 1253sexies

§ 1. De vordering, gegrond op artikel 223 van het oud Burgerlijk Wetboek en artikel 2.3.35 van het Burgerlijk Wetboek, om het verbod uit te spreken voor hypotheek vatbare goederen te vervreemden of met hypotheek te bezwaren, bevat de geboorteplaats en geboortedatum van de echtgenoten, de nauwkeurige omschrijving van de aard en de ligging van elk der in het verzoekschrift bedoelde onroerende goederen en, voor de schepen, de in artikel 2.1.27 van het Belgisch Scheepvaartwetboek bedoelde vermeldingen.

De beschikking waarbij dat verbod wordt uitgesproken, bevat dezelfde gegevens; op

indien een echtgenoot of een wettelijk samenwonende zich tegenover de andere schuldig gemaakt heeft aan een feit als bedoeld in **de artikelen 138, 143, vijfde streepje, 144, vijfde streepje, 194, 195, 196, 198 van het Strafwetboek, of heeft gepoogd een feit te plegen als bedoeld in de artikelen 96, 97, 138, 143, vijfde streepje of 144, vijfde streepje** van hetzelfde Wetboek, of indien er ernstige aanwijzingen voor dergelijke gedragingen bestaan, krijgt de andere echtgenoot of wettelijk samenwonende behalve bij uitzonderlijke omstandigheden, het genot van de echtelijke of de gemeenschappelijke verblijfplaats toegewezen, indien hij daarom verzoekt.

De in het eerste lid, 4°, bedoelde daden van vervreemding zijn alle daden bedoeld in artikel 1 van de wet van 16 december 1851 van de wet tot herziening van het hypothecair stelsel en in artikel 8 van de wet van 10 februari 1908 betreffende de zee- en binnenvaart.

In het in het eerste lid, 6°, bedoelde geval kan het vonnis van de familierechtbank worden ingeroepen tegen alle tegenwoordige of toekomstige derdenschuldnaars, nadat het hun, op verzoek van een van de partijen, door de griffier zal zijn betekend. Wanneer het vonnis ophoudt gevolgen te hebben, krijgen de derden-schuldnaars op dezelfde wijze daarvan bericht ten verzoeken van de meest gereede partij.

Art. 1253sexies

§ 1. De vordering, gegrond op artikel 223 van het oud Burgerlijk Wetboek en artikel 2.3.35 van het Burgerlijk Wetboek, om het verbod uit te spreken voor hypotheek vatbare goederen te vervreemden of met hypotheek te bezwaren, bevat de geboorteplaats en geboortedatum van de echtgenoten, de nauwkeurige omschrijving van de aard en de ligging van elk der in het verzoekschrift bedoelde onroerende goederen en, voor de schepen, de in artikel 2.1.27 van het Belgisch Scheepvaartwetboek bedoelde vermeldingen.

De beschikking waarbij dat verbod wordt uitgesproken, bevat dezelfde gegevens; op verzoek

verzoek van de echtgenoot die ze verkregen heeft, geeft de griffier aan de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie kennis van een uittreksel daaruit, om te worden ingeschreven op de kant van de laatst overgeschreven titel van verkrijging van de in de beschikking bedoelde onroerende goederen of zeeschepen.

§ 2. In de kennisgeving aan de verweerder van de beschikking, gegrond op artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek, houdende verbod om roerende goederen te vervreemden of te verpanden, wordt de tekst van artikel 507 van het Strafwetboek opgenomen.

van de echtgenoot die ze verkregen heeft, geeft de griffier aan de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie kennis van een uittreksel daaruit, om te worden ingeschreven op de kant van de laatst overgeschreven titel van verkrijging van de in de beschikking bedoelde onroerende goederen of zeeschepen.

§ 2. In de kennisgeving aan de verweerder van de beschikking, gegrond op artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek, houdende verbod om roerende goederen te vervreemden of te verpanden, wordt de tekst **van artikel 665** van het Strafwetboek opgenomen.

Art. 1270

Weergave van de debatten door middel van de pers is verboden op straffe van geldboete van honderd frank tot tweeduizend frank en van gevangenis van acht dagen tot zes maanden of van een van die straffen alleen.

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn toepasselijk op dit misdrijf.rechtsmiddelen, met uitsluiting van bekentenissen en eed.

Art. 1270

Weergave van de debatten door middel van de pers is verboden. Dit verbod wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Opgeheven

Art. 1389bis/4

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het bestand van berichten geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem toepasselijk. De ministeriële ambtenaren die optreden ten laste van dezelfde schuldenaar zijn evenwel vrijgesteld van deze verplichting voor de uitwisseling onder hen van informatie betreffende deze debiteur of betreffende diegenen die met hem een gemeenschap of onverdeeldheid delen.

Art. 1389bis/4

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het bestand van berichten geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem toepasselijk. De ministeriële ambtenaren die optreden ten laste van dezelfde schuldenaar zijn evenwel vrijgesteld van deze verplichting voor de uitwisseling onder hen van informatie betreffende deze debiteur of betreffende diegenen die met hem een gemeenschap of onverdeeldheid delen.

Art. 1389bis/15

Worden gestraft met een geldboete van honderd tot vijfduizend frank, de organen of de aangestelden van de Nationale Kamer die:

1° niet alle maatregelen hebben genomen die het mogelijk maken de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de verwerkte persoonsgegevens te waarborgen;

2° het individueel register bedoeld in artikel 1389bis/3 niet bijgewerkt hebben.

Art. 1389bis/15

Worden gestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt, de organen of de aangestelden van de Nationale Kamer die:

1° niet alle maatregelen hebben genomen die het mogelijk maken de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de verwerkte persoonsgegevens te waarborgen;

2° het individueel register bedoeld in artikel 1389bis/3 niet bijgewerkt hebben.

Art. 1389bis/16

Worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van honderd tot vijfduizend frank of met een van deze straffen, de personen die:

1° behalve in bij of krachtens de wet bepaalde gevallen, een derde bewust toegang hebben verschaft tot het bestand van berichten door hun authenticatiemiddelen te verstrekken;

2° in strijd met de bepalingen van artikel 1389bis/4 en met uitzondering van de gevallen bepaald bij of krachtens de wet, het vertrouwelijk karakter van de gegevens geregistreerd in het bestand van berichten niet hebben bewaard;

3° het bestand van berichten hebben geraadpleegd, zonder dat zij zich bevinden in een van de gevallen bedoeld in artikel 1391, § 1, of die gegevens verkregen uit dat bestand gebruiken voor een ander doel dan datgene dat de toegang tot het bestand kon wettigen.

Art. 1389bis/16

Worden gestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt, de personen die:

1° behalve in bij of krachtens de wet bepaalde gevallen, een derde bewust toegang hebben verschaft tot het bestand van berichten door hun authenticatiemiddelen te verstrekken;

2° in strijd met de bepalingen van artikel 1389bis/4 en met uitzondering van de gevallen bepaald bij of krachtens de wet, het vertrouwelijk karakter van de gegevens geregistreerd in het bestand van berichten niet hebben bewaard;

3° het bestand van berichten hebben geraadpleegd, zonder dat zij zich bevinden in een van de gevallen bedoeld in artikel 1391, § 1, of die gegevens verkregen uit dat bestand gebruiken voor een ander doel dan datgene dat de toegang tot het bestand kon wettigen.

Art. 1389bis/18**Art. 1389bis/18**

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, doch met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 1389bis/15 en 1389bis/16.

Artikel 60 van het Strafwetboek is niet van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 1389bis/15 en 1389bis/16.

Art. 1391/3

De Koning bepaalt, na het advies te hebben ingewonnen van de beheerder van het register en van de Gegevensbeschermingsautoriteit:

1° onder de organen en werknemers van de Nationale Kamer en onder de organen en werknemers van de door haar opgerichte verenigingen, welke organen, welke natuurlijke personen of welke categorieën van personen, voor de toepassing van dit hoofdstuk, de gegevens bedoeld in artikel 1391/1 kunnen registreren in het Centraal Register EAPO en toegang kunnen hebben tot deze gegevens;

2° onder de organen en werknemers van de Nationale Kamer en onder de organen en werknemers van de door haar opgerichte verenigingen, welke organen, welke natuurlijke personen of welke categorieën van personen deze gegevens voor de toepassing van dit hoofdstuk kunnen raadplegen;

3° de modaliteiten van de in de bepalingen onder 1° en 2° bedoelde registratie, toegang en raadpleging.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de registratie van gegevens in het Centraal Register EAPO, of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing.

Art. 1391/3

De Koning bepaalt, na het advies te hebben ingewonnen van de beheerder van het register en van de Gegevensbeschermingsautoriteit:

1° onder de organen en werknemers van de Nationale Kamer en onder de organen en werknemers van de door haar opgerichte verenigingen, welke organen, welke natuurlijke personen of welke categorieën van personen, voor de toepassing van dit hoofdstuk, de gegevens bedoeld in artikel 1391/1 kunnen registreren in het Centraal Register EAPO en toegang kunnen hebben tot deze gegevens;

2° onder de organen en werknemers van de Nationale Kamer en onder de organen en werknemers van de door haar opgerichte verenigingen, welke organen, welke natuurlijke personen of welke categorieën van personen deze gegevens voor de toepassing van dit hoofdstuk kunnen raadplegen;

3° de modaliteiten van de in de bepalingen onder 1° en 2° bedoelde registratie, toegang en raadpleging.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de registratie van gegevens in het Centraal Register EAPO, of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is van toepassing.

Art. 1394/3

Art. 1394/3

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het centraal bestand geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in het centraal bestand geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem toepasselijk.

Art. 1394/14

Worden gestraft met een geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro, de organen en aangestelden van het centraal bestand van vonnissen, arresten en akten houdende toekenning van een onderhoudsuitkering die:

1° niet alle maatregelen hebben genomen die het mogelijk maken de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de verwerkte persoonsgegevens te waarborgen;

2° het individueel register bedoeld in artikel 1394/2 niet bijgewerkt hebben.

Art. 1394/14

Worden gestraft **met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt**, de organen en aangestelden van het centraal bestand van vonnissen, arresten en akten houdende toekenning van een onderhoudsuitkering die:

1° niet alle maatregelen hebben genomen die het mogelijk maken de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de verwerkte persoonsgegevens te waarborgen;

2° het individueel register bedoeld in artikel 1394/2 niet bijgewerkt hebben.

Art. 1394/15

Worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van honderd euro tot vijfduizend euro of met een van deze straffen alleen, de personen die:

1° in strijd met de bepalingen van artikel 1394/19, § 2, en met uitzondering van de gevallen bepaald bij of krachtens de wet, wetens en willens hun individuele toegangscodes hebben bekendgemaakt;

2° in strijd met de bepalingen van artikel 1394/3 en met uitzondering van de gevallen bepaald bij of krachtens de wet, het vertrouwelijk karakter van de gegevens geregistreerd in het centraal bestand van vonnissen, arresten en akten houdende toekenning van een onderhoudsuitkering niet hebben bewaard;

Art. 1394/15

Worden gestraft **met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt**, de personen die:

1° in strijd met de bepalingen van artikel 1394/19, § 2, en met uitzondering van de gevallen bepaald bij of krachtens de wet, wetens en willens hun individuele toegangscodes hebben bekendgemaakt;

2° in strijd met de bepalingen van artikel 1394/3 en met uitzondering van de gevallen bepaald bij of krachtens de wet, het vertrouwelijk karakter van de gegevens geregistreerd in het centraal bestand van vonnissen, arresten en akten houdende toekenning van een onderhoudsuitkering niet hebben bewaard;

3° het centraal bestand van vonnissen, arresten en akten houdende toekenning van een onderhoudsuitkering hebben geraadpleegd, zonder dat zij zich bevinden in een van de gevallen bedoeld in artikel 1394/19, § 1, of die gegevens verkregen uit dat bestand gebruiken voor een ander doel dan datgene dat de toegang tot het bestand kon wettigen;

4° hun verplichtingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 1394/18 niet nakomen.]]¹

3° het centraal bestand van vonnissen, arresten en akten houdende toekenning van een onderhoudsuitkering hebben geraadpleegd, zonder dat zij zich bevinden in een van de gevallen bedoeld in artikel 1394/19, § 1, of die gegevens verkregen uit dat bestand gebruiken voor een ander doel dan datgene dat de toegang tot het bestand kon wettigen;

4° hun verplichtingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 1394/18 niet nakomen.]]¹

Art. 1394/17

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, doch met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 1394/14 en 1394/15.

Art. 1394/17

Artikel 60 van het Strafwetboek is niet van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 1394/14 en 1394/15.

Art. 1394/27

§ 1. Er wordt, bij de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders bedoeld in artikel 555, een “Centraal register voor de invordering van onbetwiste geldschulden” opgericht, hierna “Centraal register” genoemd. Het Centraal register is een geïnformatiseerde gegevensbank georganiseerd en beheerd door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders waarin gegevens verzameld worden die nodig zijn om het juiste verloop van de procedures voor de invordering van onbetwiste geldschulden na te gaan en het proces-verbaal van niet-betwisting uitvoerbaar te verklaren.

Te dien einde, onverminderd andere mededelingen of kennisgevingen, stuurt de instrumenterende gerechtsdeurwaarder een afschrift van al de in dit hoofdstuk bedoelde exploten, betekeningen, kennisgevingen, mededelingen, betalingsfaciliteiten of processen-verbaal en, in voorkomend geval,

Art. 1394/27

§ 1. Er wordt, bij de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders bedoeld in artikel 555, een “Centraal register voor de invordering van onbetwiste geldschulden” opgericht, hierna “Centraal register” genoemd. Het Centraal register is een geïnformatiseerde gegevensbank georganiseerd en beheerd door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders waarin gegevens verzameld worden die nodig zijn om het juiste verloop van de procedures voor de invordering van onbetwiste geldschulden na te gaan en het proces-verbaal van niet-betwisting uitvoerbaar te verklaren.

Te dien einde, onverminderd andere mededelingen of kennisgevingen, stuurt de instrumenterende gerechtsdeurwaarder een afschrift van al de in dit hoofdstuk bedoelde exploten, betekeningen, kennisgevingen, mededelingen, betalingsfaciliteiten of processen-verbaal en, in voorkomend geval, van

van de bijlagen ervan binnen drie werkdagen aan het Centraal register.

§ 2. De Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders wordt met betrekking tot het Centraal register beschouwd als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene Verordening Gegevensbescherming).

De gegevens opgenomen in het Centraal register worden tien jaar bewaard.

§ 3. De gerechtsdeurwaarders kunnen de gegevens van het Centraal register rechtstreeks registreren en raadplegen per aangemaande partij of, in voorkomend geval, per schuldeiser. Deze gerechtsdeurwaarders worden bij naam aangewezen in een geïnformatiseerd register, dat door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders voortdurend wordt bijgewerkt.

Van zodra een proces-verbaal van niet-betwisting overeenkomstig artikel 1394/24 uitvoerbaar werd verklaard, kunnen de in het Centraal register opgenomen gegevens die hierop betrekking hebben enkel nog geraadpleegd worden door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders met het in paragraaf 6 bedoelde oogmerk.

§ 4. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de registratie van gegevens in het Centraal register, of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing.

§ 5. Om de juistheid na te gaan van de gegevens die in het Centraal register worden ingevoerd en het Centraal register voortdurend te kunnen bijwerken, heeft de

de bijlagen ervan binnen drie werkdagen aan het Centraal register.

§ 2. De Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders wordt met betrekking tot het Centraal register beschouwd als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene Verordening Gegevensbescherming).

De gegevens opgenomen in het Centraal register worden tien jaar bewaard.

§ 3. De gerechtsdeurwaarders kunnen de gegevens van het Centraal register rechtstreeks registreren en raadplegen per aangemaande partij of, in voorkomend geval, per schuldeiser. Deze gerechtsdeurwaarders worden bij naam aangewezen in een geïnformatiseerd register, dat door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders voortdurend wordt bijgewerkt.

Van zodra een proces-verbaal van niet-betwisting overeenkomstig artikel 1394/24 uitvoerbaar werd verklaard, kunnen de in het Centraal register opgenomen gegevens die hierop betrekking hebben enkel nog geraadpleegd worden door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders met het in paragraaf 6 bedoelde oogmerk.

§ 4. Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling of de registratie van gegevens in het Centraal register, of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. **Artikel 352** van het Strafwetboek is van toepassing.

§ 5. Om de juistheid na te gaan van de gegevens die in het Centraal register worden ingevoerd en het Centraal register voortdurend te kunnen bijwerken, heeft de Nationale Kamer van

Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders toegang tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 5° en 7°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en kan zij het identificatienummer van dat register gebruiken. Zij mag het nummer evenwel in geen enkele vorm aan derden mededelen.

De Koning stelt de wijze vast waarop de informatiegegevens van het Rijksregister aan de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders worden overgezonden. Hij kan eveneens nadere regels vaststellen betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders.

§ 6. De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders staat in voor de controle op de werking en het gebruik van het Centraal register. In voorkomend geval is hoofdstuk VII van boek IV van deel II van dit Wetboek van toepassing.

§ 7. De Koning bepaalt de nadere regels voor de inrichting en werking van het Centraal register.

gerechtsdeurwaarders toegang tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, 2°, 5° en 7°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en kan zij het identificatienummer van dat register gebruiken. Zij mag het nummer evenwel in geen enkele vorm aan derden mededelen.

De Koning stelt de wijze vast waarop de informatiegegevens van het Rijksregister aan de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders worden overgezonden. Hij kan eveneens nadere regels vaststellen betreffende het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister door de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders.

§ 6. De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders staat in voor de controle op de werking en het gebruik van het Centraal register. In voorkomend geval is hoofdstuk VII van boek IV van deel II van dit Wetboek van toepassing.

§ 7. De Koning bepaalt de nadere regels voor de inrichting en werking van het Centraal register.

Art. 1411bis

§ 1. De beperkingen en uitsluitingen waarin de artikelen 1409, 1409bis en 1410 voorzien, zijn eveneens van toepassing op de in die artikelen bedoelde bedragen indien ze worden gecrediteerd op een zichtrekening, geopend bij een kredietinstelling als bedoeld in artikel 1 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

§ 2. De schuldenaar mag met alle wettelijke middelen bewijzen dat overeenkomstig de artikelen 1409, 1409bis en 1410 niet voor beslag of overdracht vatbare bedragen gecrediteerd werden op een zichtrekening die het voorwerp uitmaakt van beslag of overdracht.

Art. 1411bis

§ 1. De beperkingen en uitsluitingen waarin de artikelen 1409, 1409bis en 1410 voorzien, zijn eveneens van toepassing op de in die artikelen bedoelde bedragen indien ze worden gecrediteerd op een zichtrekening, geopend bij een kredietinstelling als bedoeld in artikel 1 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

§ 2. De schuldenaar mag met alle wettelijke middelen bewijzen dat overeenkomstig de artikelen 1409, 1409bis en 1410 niet voor beslag of overdracht vatbare bedragen gecrediteerd werden op een zichtrekening die het voorwerp uitmaakt van beslag of overdracht.

Bedragen die de werkgever van de schuldenaar stort op een zichtrekening van de schuldenaar worden vermoed, tot anders bewezen is, gedeeltelijk onvatbaar te zijn voor beslag of overdracht overeenkomstig artikel 1409, § 1. Dit vermoeden geldt alleen bij de verhoudingen tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers.

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels die het mogelijk maken een bijzondere code bij de in de artikelen 1409, 1409bis en 1410 bedoelde bedragen te vermelden op het ogenblik waarop deze bedragen ingeschreven worden op de creditzijde van de zichtrekening. Deze bijzondere code wordt vermeld op het uittreksel van de zichtrekening.

Deze laatste verplichting geldt niet voor inschrijvingen op de creditzijde van de zichtrekening ten gevolge van een storting in contanten, behalve in de door de Koning bepaalde gevallen en volgens de door Hem vastgelegde nadere regels.

§ 4. De opdrachtgever van de betaling op een zichtrekening van een bedrag als bedoeld in de artikelen 1409 en 1410, §§ 1, 2° tot 8°, en 2, deelt de in § 3 bedoelde code mee aan zijn financiële instelling, die hem op haar beurt meedeelt aan de kredietinstelling waarbij die zichtrekening aangehouden wordt.

§ 5. De opdrachtgever van een betaling bedoeld in § 4, die verzuimt een bijzondere code toe te kennen of die verzuimt deze mee te delen aan zijn financiële instelling waarvan sprake in § 4, wordt gestraft met geldboete van 200 euro tot 5.000 euro.

Het vorige lid is niet van toepassing op de opdrachtgevers van de bedragen als bedoeld bij de artikelen 1409bis en 1410, § 1, 1°.

De opdrachtgever van een betaling die frauduleus een bijzondere code toekent aan andere bedragen dan die bedoeld in de

Bedragen die de werkgever van de schuldenaar stort op een zichtrekening van de schuldenaar worden vermoed, tot anders bewezen is, gedeeltelijk onvatbaar te zijn voor beslag of overdracht overeenkomstig artikel 1409, § 1. Dit vermoeden geldt alleen bij de verhoudingen tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers.

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels die het mogelijk maken een bijzondere code bij de in de artikelen 1409, 1409bis en 1410 bedoelde bedragen te vermelden op het ogenblik waarop deze bedragen ingeschreven worden op de creditzijde van de zichtrekening. Deze bijzondere code wordt vermeld op het uittreksel van de zichtrekening.

Deze laatste verplichting geldt niet voor inschrijvingen op de creditzijde van de zichtrekening ten gevolge van een storting in contanten, behalve in de door de Koning bepaalde gevallen en volgens de door Hem vastgelegde nadere regels.

§ 4. De opdrachtgever van de betaling op een zichtrekening van een bedrag als bedoeld in de artikelen 1409 en 1410, §§ 1, 2° tot 8°, en 2, deelt de in § 3 bedoelde code mee aan zijn financiële instelling, die hem op haar beurt meedeelt aan de kredietinstelling waarbij die zichtrekening aangehouden wordt.

§ 5. De opdrachtgever van een betaling bedoeld in § 4, die verzuimt een bijzondere code toe te kennen of die verzuimt deze mee te delen aan zijn financiële instelling waarvan sprake in § 4, wordt gestraft met **een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt.**

Het vorige lid is niet van toepassing op de opdrachtgevers van de bedragen als bedoeld bij de artikelen 1409bis en 1410, § 1, 1°.

De opdrachtgever van een betaling die frauduleus een bijzondere code toekent aan andere bedragen dan die bedoeld in de artikelen 1409, 1409bis of 1410, wordt gestraft met **een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van**

artikelen 1409, 1409bis of 1410, wordt gestraft met geldboete van 200 euro tot 5.000 euro.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in dit artikel bedoelde inbreuken.

§ 6. De opdrachtgever van een betaling die frauduleus een bijzondere code toekent aan andere bedragen dan die bedoeld in de artikelen 1409, 1409bis of 1410, en die daartoe voor de beslagrechter wordt opgeroepen, kan geheel of ten dele schuldenaar worden verklaard van de oorzaken en de kosten van het beslag of de overdracht, onverminderd schadevergoeding ten aanzien van de partij, indien daartoe grond bestaat.

het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt.

Opgeheven

§ 6. De opdrachtgever van een betaling die frauduleus een bijzondere code toekent aan andere bedragen dan die bedoeld in de artikelen 1409, 1409bis of 1410, en die daartoe voor de beslagrechter wordt opgeroepen, kan geheel of ten dele schuldenaar worden verklaard van de oorzaken en de kosten van het beslag of de overdracht, onverminderd schadevergoeding ten aanzien van de partij, indien daartoe grond bestaat.

Art. 1502

In het exploot van uitvoerend beslag op roerend goed wordt op straffe van nietigheid de tekst van de artikelen 1408 en 1526bis, alsook die van de artikelen 490bis en 507 van het Strafwetboek opgenomen.

De akte dient in zeer duidelijke lettertekens de vermelding te bevatten van de termijnen die op straffe van verval zijn voorgeschreven bij artikel 1408, § 3, lid 1, en bij artikel 1526bis, tweede lid.

Art. 1502

In het exploot van uitvoerend beslag op roerend goed wordt op straffe van nietigheid de tekst van de artikelen 1408 en 1526bis, alsook die van **de artikelen 496, 497 en 665** van het Strafwetboek opgenomen.

De akte dient in zeer duidelijke lettertekens de vermelding te bevatten van de termijnen die op straffe van verval zijn voorgeschreven bij artikel 1408, § 3, lid 1, en bij artikel 1526bis, tweede lid.

Art. 1675/18

Onverminderd de verplichtingen die hem door de wet worden opgelegd en behalve wanneer hij wordt opgeroepen om in rechte te getuigen, mag de schuldbemiddelaar geen feiten bekend maken waarvan hij kennis had uit hoofde van zijn functie. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Art. 1675/18

Onverminderd de verplichtingen die hem door de wet worden opgelegd en behalve wanneer hij wordt opgeroepen om in rechte te getuigen, mag de schuldbemiddelaar geen feiten bekend maken waarvan hij kennis had uit hoofde van zijn functie. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Art. 1675/22

§ 1. De magistraten van de rechterlijke orde bedoeld in artikel 58bis, de FOD Economie, de

Art. 1675/22

§ 1. De magistraten van de rechterlijke orde bedoeld in artikel 58bis, de FOD Economie,³ de

griffiers, in voorkomend geval de betrokken notaris(sen) en gerechtsdeurwaarder, en de schuldbemiddelaars, in het kader van de vervulling van hun wettelijke opdrachten, alsook de schuldenaar, de schuldeisers, de derden die beroepsmatig rechtsbijstand verlenen, alsook de wettelijke vertegenwoordiger of gerechtelijk mandataris, de derden bedoeld in artikel 1675/8, eerste lid, en de beheerder hebben toegang tot de voor hen relevante in artikel 1675/20, tweede lid, bedoelde gegevens, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De Koning kan, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, andere categorieën van personen de toestemming geven om die gegevens te raadplegen onder de voorwaarden die Hij bepaalt.

De Koning bepaalt, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels voor de toegang tot het register voor de ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie die belast zijn met de betaling van de staten van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar.

§ 2. Het is de beheerder verboden om de in artikel 1675/20, tweede lid, bedoelde gegevens te verstrekken aan andere dan de in paragraaf 1 bedoelde personen.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in artikel 1675/20, tweede lid, bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 458 van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Art. 1728

§ 1. De documenten opgemaakt en de mededelingen gedaan in de loop van en ten behoeve van een bemiddelingsprocedure zijn

griffiers, in voorkomend geval de betrokken notaris(sen) en gerechtsdeurwaarder, en de schuldbemiddelaars, in het kader van de vervulling van hun wettelijke opdrachten, alsook de schuldenaar, de schuldeisers, de derden die beroepsmatig rechtsbijstand verlenen, alsook de wettelijke vertegenwoordiger of gerechtelijk mandataris, de derden bedoeld in artikel 1675/8, eerste lid, en de beheerder hebben toegang tot de voor hen relevante in artikel 1675/20, tweede lid, bedoelde gegevens, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De Koning kan, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, andere categorieën van personen de toestemming geven om die gegevens te raadplegen onder de voorwaarden die Hij bepaalt.

De Koning bepaalt, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de nadere regels voor de toegang tot het register voor de ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie die belast zijn met de betaling van de staten van erelonen, kosten en emolumenten van de schuldbemiddelaar.

§ 2. Het is de beheerder verboden om de in artikel 1675/20, tweede lid, bedoelde gegevens te verstrekken aan andere dan de in paragraaf 1 bedoelde personen.

Hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in artikel 1675/20, tweede lid, bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, moet het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 352 van het Strafwetboek is op hem van toepassing.

Art. 1728

§ 1. De documenten opgemaakt en de mededelingen gedaan in de loop van en ten behoeve van een bemiddelingsprocedure zijn

vertrouwelijk. Zij mogen niet worden aangevoerd in enige gerechtelijke, administratieve of arbitrale procedure of in enige andere procedure voor de oplossing van conflicten en zijn niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis.

Behoudens schriftelijk uitgedrukte andersluidende wil van de partijen, vallen het bemiddelingsprotocol en het (de) door de partijen ondertekende bemiddelingsakkoord(en) alsook het eventuele document opgesteld door de bemiddelaar dat het feit van de mislukking van de bemiddeling vaststelt, niet onder deze vertrouwelijkheidsplicht.

Daarnaast kan de vertrouwelijkheidsplicht, met schriftelijke instemming van de partijen, en binnen de grenzen die zij bepalen, worden opgeheven. Omgekeerd kunnen de partijen, in onderling akkoord en op schriftelijke wijze, documenten of mededelingen daterend van vóór de aanvang van het bemiddelingsproces vertrouwelijk maken.

§ 2. Onverminderd zijn wettelijke verplichtingen, mag de bemiddelaar de feiten waarvan hij uit hoofde van zijn ambt kennis krijgt, niet openbaar maken. Hij mag door de partijen niet worden opgeroepen als getuige in een burgerrechtelijke, administratieve of arbitrale procedure met betrekking tot de feiten waarvan hij kennis heeft genomen in de loop van zijn bemiddeling. Hij mag evenmin de reden van de mislukking van deze vorm van minnelijke conflictoplossing onthullen, ook niet aan de rechter of arbiter bij wie een geschil tussen de partijen van de bemiddeling aanhangig is gemaakt.

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de bemiddelaar.

§ 3. In het kader van en ten behoeve van zijn opdracht kan de bemiddelaar, met instemming van de partijen, de derden horen die daarmee instemmen of, wanneer de complexiteit van de zaak zulks vereist, een beroep doen op de diensten van een deskundige in het desbetreffende domein. Zij zijn gehouden tot de vertrouwelijkheidsplicht bedoeld in

vertrouwelijk. Zij mogen niet worden aangevoerd in enige gerechtelijke, administratieve of arbitrale procedure of in enige andere procedure voor de oplossing van conflicten en zijn niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis.

Behoudens schriftelijk uitgedrukte andersluidende wil van de partijen, vallen het bemiddelingsprotocol en het (de) door de partijen ondertekende bemiddelingsakkoord(en) alsook het eventuele document opgesteld door de bemiddelaar dat het feit van de mislukking van de bemiddeling vaststelt, niet onder deze vertrouwelijkheidsplicht.

Daarnaast kan de vertrouwelijkheidsplicht, met schriftelijke instemming van de partijen, en binnen de grenzen die zij bepalen, worden opgeheven. Omgekeerd kunnen de partijen, in onderling akkoord en op schriftelijke wijze, documenten of mededelingen daterend van vóór de aanvang van het bemiddelingsproces vertrouwelijk maken.

§ 2. Onverminderd zijn wettelijke verplichtingen, mag de bemiddelaar de feiten waarvan hij uit hoofde van zijn ambt kennis krijgt, niet openbaar maken. Hij mag door de partijen niet worden opgeroepen als getuige in een burgerrechtelijke, administratieve of arbitrale procedure met betrekking tot de feiten waarvan hij kennis heeft genomen in de loop van zijn bemiddeling. Hij mag evenmin de reden van de mislukking van deze vorm van minnelijke conflictoplossing onthullen, ook niet aan de rechter of arbiter bij wie een geschil tussen de partijen van de bemiddeling aanhangig is gemaakt.

Artikel 352 van het Strafwetboek is van toepassing op de bemiddelaar.

§ 3. In het kader van en ten behoeve van zijn opdracht kan de bemiddelaar, met instemming van de partijen, de derden horen die daarmee instemmen of, wanneer de complexiteit van de zaak zulks vereist, een beroep doen op de diensten van een deskundige in het desbetreffende domein. Zij zijn gehouden tot de vertrouwelijkheidsplicht

paragraaf 1, eerste lid. Paragraaf 2 is van toepassing op de deskundige.

§ 4. Bij schending van de vertrouwelijkheids- of geheimhoudingsplicht door degenen die daartoe gehouden zijn krachtens deze bepaling, doet de rechter of arbiter in billijkheid uitspraak over de eventuele toekenning van schadevergoeding, en over de omvang ervan.

Vertrouwelijke documenten en mededelingen die desondanks zijn meegedeeld of waarop een partij steunt in strijd met de vertrouwelijkheidsplicht, worden ambtshalve uit de debatten geweerd.

bedoeld in paragraaf 1, eerste lid. Paragraaf 2 is van toepassing op de deskundige.

§ 4. Bij schending van de vertrouwelijkheids- of geheimhoudingsplicht door degenen die daartoe gehouden zijn krachtens deze bepaling, doet de rechter of arbiter in billijkheid uitspraak over de eventuele toekenning van schadevergoeding, en over de omvang ervan.

Vertrouwelijke documenten en mededelingen die desondanks zijn meegedeeld of waarop een partij steunt in strijd met de vertrouwelijkheidsplicht, worden ambtshalve uit de debatten geweerd.

Wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of vrijheidsbeneming mag worden verricht

Art. 1

Geen opsporing of huiszoeking mag in een voor het publiek niet toegankelijke plaats worden verricht vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds.

Het in het eerste lid gestelde verbod vindt geen toepassing:

1° wanneer een bijzondere wetsbepaling de opsporing of de huiszoeking 's nachts toelaat;

2° wanneer een magistraat of een officier van gerechtelijke politie zich tot vaststelling op heterdaad van een misdaad of wanbedrijf ter plaatse begeeft;

3° in geval van verzoek of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats of de persoon bedoeld in artikel 46, 2° van het Wetboek van Strafvordering;

4° in geval van oproep vanuit die plaats;

5° in geval van brand of overstroming;

Art. 1

Geen opsporing of huiszoeking mag in een voor het publiek niet toegankelijke plaats worden verricht vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds.

Het in het eerste lid gestelde verbod vindt geen toepassing:

1° wanneer een bijzondere wetsbepaling de opsporing of de huiszoeking 's nachts toelaat;

2° wanneer een magistraat of een officier van gerechtelijke politie zich tot vaststelling op **heterdaad van een misdrijf** ter plaatse begeeft;

3° in geval van verzoek of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats of de persoon bedoeld in artikel 46, 2° van het Wetboek van Strafvordering;

4° in geval van oproep vanuit die plaats;

5° in geval van brand of overstroming;

6° wanneer de opsporing ten huize of huiszoeking betrekking heeft op een misdrijf bedoeld in:

- boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, of;

- boek II, titel VI, Hoofdstuk I, van hetzelfde Wetboek, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er vuurwapens, explosieven, kernwapens, biologische of chemische wapens, of schadelijke of gevaarlijke stoffen waardoor bij ontsnapping mensenlevens in gevaar kunnen worden gebracht, kunnen worden aangetroffen.

6° wanneer de opsporing ten huize of huiszoeking betrekking heeft op een misdrijf bedoeld in:

- boek II, **titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek, of;

- boek II, **titel 4, hoofdstuk 4**, van hetzelfde Wetboek, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er vuurwapens, explosieven, kernwapens, biologische of chemische wapens, of schadelijke of gevaarlijke stoffen waardoor bij ontsnapping mensenlevens in gevaar kunnen worden gebracht, kunnen worden aangetroffen.

Art. 2

Geen aanhouding ten gevolge van een bevel tot medebrenging, een bevel tot vrijheidsbeneming, een bevel tot vrijheidsbeneming bij verstek of een bevel tot een onmiddellijke vrijheidsbeneming in de zin van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis mag in een voor het publiek niet toegankelijke plaats worden verricht vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds. Hetzelfde geldt voor een vrijheidsbeneming op het Belgische grondgebied op basis van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel of op basis van een regel van internationaal verdrags- of gewoonterecht waardoor België gebonden is.

Het in het eerste lid bedoelde verbod vindt geen toepassing:

1° wanneer een bijzondere wetsbepaling deze aanhouding 's nachts toelaat;

2° wanneer een magistraat of een officier van gerechtelijke politie zich bij of na de vaststelling op heterdaad van een misdaad of wanbedrijf ter plaatse bevindt;

3° in geval van verzoek of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats of de persoon bedoeld in artikel 46, 2°, van het Wetboek van Strafvordering;

Art. 2

Geen aanhouding ten gevolge van een bevel tot medebrenging, een bevel tot vrijheidsbeneming, een bevel tot vrijheidsbeneming bij verstek of een bevel tot een onmiddellijke vrijheidsbeneming in de zin van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis mag in een voor het publiek niet toegankelijke plaats worden verricht vóór vijf uur 's morgens en na negen uur 's avonds. Hetzelfde geldt voor een vrijheidsbeneming op het Belgische grondgebied op basis van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel of op basis van een regel van internationaal verdrags- of gewoonterecht waardoor België gebonden is.

Het in het eerste lid bedoelde verbod vindt geen toepassing:

1° wanneer een bijzondere wetsbepaling deze aanhouding 's nachts toelaat;

2° wanneer een magistraat of een officier van gerechtelijke politie zich bij of na de vaststelling op **heterdaad van een misdrijf** ter plaatse bevindt;

3° in geval van verzoek of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats of de persoon bedoeld in artikel 46, 2°, van het Wetboek van Strafvordering;

4° in geval van oproep vanuit die plaats;

4° in geval van oproep vanuit die plaats;

5° wanneer de vrijheidsbeneming betrekking heeft op een misdrijf bedoeld in:

5° wanneer de vrijheidsbeneming betrekking heeft op een misdrijf bedoeld in:

- boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, of;

- boek II, **titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek, of;

- boek II, titel VI, hoofdstuk I, van hetzelfde Wetboek, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er vuurwapens, explosieven, kernwapens, biologische of chemische wapens, of schadelijke of gevaarlijke stoffen waardoor bij ontsnapping mensenlevens in gevaar kunnen worden gebracht, kunnen worden aangetroffen.]¹

- boek II, **titel 4, hoofdstuk 4**, van hetzelfde Wetboek, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er vuurwapens, explosieven, kernwapens, biologische of chemische wapens, of schadelijke of gevaarlijke stoffen waardoor bij ontsnapping mensenlevens in gevaar kunnen worden gebracht, kunnen worden aangetroffen.]¹

Wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse

Art. 14

De procureur-generaal en de auditeur-generaal sturen aan de voorzitter van het Vast Comité P ambtshalve een kopie van de vonnissen en arresten betreffende misdaden of wanbedrijven begaan door de leden van de politiediensten (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse).

De procureur des Konings, de arbeidsauditeur, de federale procureur of de procureur-generaal bij het hof van beroep, al naar het geval, brengt de voorzitter van het Comité P op de hoogte telkens als tegen een lid van een politiedienst (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse) een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek wegens misdaad of wanbedrijf wordt ingesteld.

Op verzoek van de voorzitter van het Vast Comité P, kan de procureur-generaal of de auditeur-generaal een kopie meedelen van stukken of documenten of van de inlichtingen betreffende de strafrechtelijke procedures ten laste van de leden van de politiediensten (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse) voor misdaden of

Art. 14

De procureur-generaal en de auditeur-generaal sturen aan de voorzitter van het Vast Comité P ambtshalve een kopie van de vonnissen en arresten betreffende **misdrijven begaan** door de leden van de politiediensten (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse).

De procureur des Konings, de arbeidsauditeur, de federale procureur of de procureur-generaal bij het hof van beroep, al naar het geval, brengt de voorzitter van het Comité P op de hoogte telkens als tegen een lid van een politiedienst (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse) een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek wegens **misdrijf** wordt ingesteld.

Op verzoek van de voorzitter van het Vast Comité P, kan de procureur-generaal of de auditeur-generaal een kopie meedelen van stukken of documenten of van de inlichtingen betreffende de strafrechtelijke procedures ten laste van de leden van de politiediensten (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse) voor **misdrijven begaan** tijdens de uitoefening van hun ambt.

wanbedrijven begaan tijdens de uitoefening van hun ambt.

Indien evenwel het stuk, het document of de inlichting een lopend gerechtelijk onderzoek betreft, kan het of zij slechts worden meegedeeld met het akkoord van de onderzoeksrechter.

De kopies worden kosteloos afgegeven.

Indien evenwel het stuk, het document of de inlichting een lopend gerechtelijk onderzoek betreft, kan het of zij slechts worden meegedeeld met het akkoord van de onderzoeksrechter.

De kopies worden kosteloos afgegeven.

Art. 16

In opdracht van het Vast Comité P of, behoudens ten aanzien van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten, uit eigen beweging, en in dit geval licht hij daarover zonder verwijl de voorzitter van het Vast Comité P in, houdt de Dienst Enquêtes voor de politiediensten, hierna genoemd “de Dienst Enquêtes P”, door onderzoeken in te stellen, toezicht op de werking van de politiediensten, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de ondersteunende diensten, rekening houdend met de bij artikel 1 opgelegde beperkingen.

De Dienst onderzoekt de klachten en aangiften van particulieren die rechtstreeks betrokken zijn geweest bij het optreden van een politiedienst, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of een andere ondersteunende dienst. Elke ambtenaar, elke persoon die een openbaar ambt uitoefent en elk lid van de krijgsmacht die of dat rechtstreeks betrokken is bij richtlijnen, beslissingen of toepassingsregels daarvan, alsmede bij werkwijzen of handelingen, kan een klacht indienen of aangifte doen zonder daartoe machtiging te moeten vragen aan zijn chefs of aan zijn hiërarchische meerderen.

Uit eigen beweging of op vordering van de bevoegde procureur des Konings, krijgsauditeur of onderzoeksrechter, stelt de Dienst, samen met de andere officieren en agenten van gerechtelijke politie en zelfs met een recht van voorrang op deze, de onderzoeken in naar de misdaden en

Art. 16

In opdracht van het Vast Comité P of, behoudens ten aanzien van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten, uit eigen beweging, en in dit geval licht hij daarover zonder verwijl de voorzitter van het Vast Comité P in, houdt de Dienst Enquêtes voor de politiediensten, hierna genoemd “de Dienst Enquêtes P”, door onderzoeken in te stellen, toezicht op de werking van de politiediensten, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de ondersteunende diensten, rekening houdend met de bij artikel 1 opgelegde beperkingen.

De Dienst onderzoekt de klachten en aangiften van particulieren die rechtstreeks betrokken zijn geweest bij het optreden van een politiedienst, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of een andere ondersteunende dienst. Elke ambtenaar, elke persoon die een openbaar ambt uitoefent en elk lid van de krijgsmacht die of dat rechtstreeks betrokken is bij richtlijnen, beslissingen of toepassingsregels daarvan, alsmede bij werkwijzen of handelingen, kan een klacht indienen of aangifte doen zonder daartoe machtiging te moeten vragen aan zijn chefs of aan zijn hiërarchische meerderen.

Uit eigen beweging of op vordering van de bevoegde procureur des Konings, krijgsauditeur of onderzoeksrechter, stelt de Dienst, samen met de andere officieren en agenten van gerechtelijke politie en zelfs met een recht van voorrang op deze, de onderzoeken in naar de **misdrijven die ten laste worden gelegd** van de leden van de politiediensten

wanbedrijven die ten laste worden gelegd van de leden van de politiediensten en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse. Wat betreft de leden van de andere ondersteunende diensten geldt deze bepaling alleen ten aanzien van de bij artikelen 6 en 14 van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging ingestelde verplichting.

De uitvoering van de gerechtelijke onderzoeken mag de uitvoering van de andere opdrachten van de Dienst Enquêtes niet in het gedrang brengen. Daartoe bepaalt de minister van Justitie, conform artikel 143ter van het Gerechtelijk Wetboek en op voorstel van het Vast Comité P, of, enerzijds, de Dienst Enquêtes P, dan wel, anderzijds, de algemene inspectie van de federale en van de lokale politie of de politiediensten prioritair worden belast met het onderzoek naar de wanbedrijven en misdaden welke leden van de politiediensten en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse ten laste worden gelegd.

Zo het door de persoon die aangifte doet, wordt gewenst, dient zijn anonimiteit te worden gewaarborgd. Zijn identiteit mag in dit geval alleen bekend gemaakt worden binnen de Dienst en aan het Vast Comité P.

en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse. Wat betreft de leden van de andere ondersteunende diensten geldt deze bepaling alleen ten aanzien van de bij artikelen 6 en 14 van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging ingestelde verplichting.

De uitvoering van de gerechtelijke onderzoeken mag de uitvoering van de andere opdrachten van de Dienst Enquêtes niet in het gedrang brengen. Daartoe bepaalt de minister van Justitie, conform artikel 143ter van het Gerechtelijk Wetboek en op voorstel van het Vast Comité P, of, enerzijds, de Dienst Enquêtes P, dan wel, anderzijds, de algemene inspectie van de federale en van de lokale politie of de politiediensten prioritair worden belast met het onderzoek naar de **misdrijven welke leden van de politiediensten en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse ten laste worden gelegd.**

Zo het door de persoon die aangifte doet, wordt gewenst, dient zijn anonimiteit te worden gewaarborgd. Zijn identiteit mag in dit geval alleen bekend gemaakt worden binnen de Dienst en aan het Vast Comité P.

Art. 22

Wanneer een lid van de Dienst Enquêtes P kennis heeft van een misdaad of een wanbedrijf, maakt hij daarvan proces-verbaal op dat door (de directeur-generaal) van de Dienst Enquêtes P onverwijld wordt toegezonden aan de procureur des Konings, aan de krijgsauditeur of aan de onderzoeksrechter, naargelang van het geval.

De directeur-generaal) van de Dienst Enquêtes P stelt de persoon die de klacht heeft ingediend of de aangifte heeft gedaan, of de overheid waarvan het verzoek aan het Vast Comité P is uitgegaan, daarvan in kennis.

Art. 22

Wanneer een lid van de Dienst Enquêtes P kennis heeft van een **misdrijf**, maakt hij daarvan proces-verbaal op dat door (de directeur-generaal) van de Dienst Enquêtes P onverwijld wordt toegezonden aan de procureur des Konings, aan de krijgsauditeur of aan de onderzoeksrechter, naargelang van het geval.

De directeur-generaal) van de Dienst Enquêtes P stelt de persoon die de klacht heeft ingediend of de aangifte heeft gedaan, of de overheid waarvan het verzoek aan het Vast Comité P is uitgegaan, daarvan in kennis.

Art. 24

§ 1. Onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende de onschendbaarheid en de voorrang van rechtsmacht, kunnen het Vast Comité P en de Dienst Enquêtes P elke persoon van wie zij het verhoor noodzakelijk achten, uitnodigen om hem te horen. (De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) zijn gehouden gevolg te geven aan elke schriftelijke oproeping.

De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) mogen verklaringen afleggen over feiten die worden gedekt door het beroepsgeheim.

§ 2. De voorzitter van het Vast Comité P kan leden of gewezen leden van politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) dagvaarden door tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder. Deze leden of gewezen leden moeten getuigen na de eed te hebben afgelegd die is bepaald in artikel 934, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) zijn verplicht geheimen waarvan zij kennis dragen, aan het Vast Comité P bekend te maken, behalve indien ze betrekking hebben op een lopend opsporings- of gerechtelijk onderzoek.

Als het lid of gewezen lid van de politiedienst (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren omdat een persoon door de bekendmaking ervan fysiek gevaar zou kunnen lopen, wordt de kwestie voorgelegd aan de voorzitter van het Vast Comité P, die uitspraak doet (of aan de voorzitters van de beide Vaste

Art. 24

§ 1. Onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende de onschendbaarheid en de voorrang van rechtsmacht, kunnen het Vast Comité P en de Dienst Enquêtes P elke persoon van wie zij het verhoor noodzakelijk achten, uitnodigen om hem te horen. (De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) zijn gehouden gevolg te geven aan elke schriftelijke oproeping.

De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) mogen verklaringen afleggen over feiten die worden gedekt door het beroepsgeheim.

§ 2. De voorzitter van het Vast Comité P kan leden of gewezen leden van politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) dagvaarden door tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder. Deze leden of gewezen leden moeten getuigen na de eed te hebben afgelegd die is bepaald in artikel 934, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) zijn verplicht geheimen waarvan zij kennis dragen, aan het Vast Comité P bekend te maken, behalve indien ze betrekking hebben op een lopend opsporings- of gerechtelijk onderzoek.

Als het lid of gewezen lid van de politiedienst (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren omdat een persoon door de bekendmaking ervan fysiek gevaar zou kunnen lopen, wordt de kwestie voorgelegd aan de voorzitter van het Vast Comité P, die uitspraak doet (of aan de voorzitters van de beide Vaste Comités die gezamenlijk uitspraak doen indien het een lid of

Comités die gezamenlijk uitspraak doen indien het een lid of gewezen lid van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of van een andere ondersteunende dienst betreft).

§ 3. Het Vast Comité P en de Dienst Enquêtes P kunnen de medewerking van deskundigen en tolken vorderen. Zij leggen de eed af volgens de formule als gebruikt voor het Hof van Assisen. De hen verschuldigde vergoedingen worden uitgekeerd overeenkomstig het tarief van gerechtskosten in burgerlijke zaken.

§ 4. Artikel 9 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek is van toepassing op de leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) die als getuige worden gehoord of gedagvaard door het Vast Comité P en op de deskundigen en tolken die worden gevorderd.

De processen-verbaal die de inbreuken begaan voor het Vast Comité P vaststellen, worden opgemaakt door de voorzitter of de ondervoorzitter en overgezonden aan de procureur-generaal bij het Hof van Beroep in wiens ambtsgebied ze zijn begaan.

De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten), die weigeren te getuigen voor het Vast Comité P en de deskundigen en de tolken die weigeren hun medewerking te verlenen, worden gestraft met gevangenisstraf van één maand tot één jaar.

Art. 26

Elk lid van een politiedienst dat een misdaad of een wanbedrijf gepleegd door een lid van een politiedienst vaststelt, stelt daarover een informatief verslag op en bezorgt dat binnen vijftien dagen aan (de directeur-generaal) van de Dienst Enquêtes P.

gewezen lid van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of van een andere ondersteunende dienst betreft).

§ 3. Het Vast Comité P en de Dienst Enquêtes P kunnen de medewerking van deskundigen en tolken vorderen. Zij leggen de eed af volgens de formule als gebruikt voor het Hof van Assisen. De hen verschuldigde vergoedingen worden uitgekeerd overeenkomstig het tarief van gerechtskosten in burgerlijke zaken.

§ 4. Artikel 9 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek is van toepassing op de leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten) die als getuige worden gehoord of gedagvaard door het Vast Comité P en op de deskundigen en tolken die worden gevorderd.

De processen-verbaal die de inbreuken begaan voor het Vast Comité P vaststellen, worden opgemaakt door de voorzitter of de ondervoorzitter en overgezonden aan de procureur-generaal bij het Hof van Beroep in wiens ambtsgebied ze zijn begaan.

De leden of gewezen leden van de politiediensten (, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten), die weigeren te getuigen voor het Vast Comité P en de deskundigen en de tolken die weigeren hun medewerking te verlenen, worden gestraft met **een straf van niveau 2**.

Art. 26

Elk lid van een politiedienst dat een **misdrif gepleegd** door een lid van een politiedienst vaststelt, stelt daarover een informatief verslag op en bezorgt dat binnen vijftien dagen aan (de directeur-generaal) van de Dienst Enquêtes P.

Art. 38

De procureur-generaal en de auditeur-generaal sturen aan de voorzitter van het Vast Comité I ambtshalve een kopie van de vonnissen en arresten betreffende misdaden of wanbedrijven begaan door de leden van de inlichtingendiensten (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse).

De procureur des Konings, de arbeidsauditeur, de Federale Procureur of de Procureur-generaal bij het Hof van beroep, al naar het geval, brengt de voorzitter van het Vast Comité I op de hoogte telkens als tegen een lid van een inlichtingendienst of van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek wegens misdaad of wanbedrijf wordt ingesteld.

Op verzoek van de voorzitter van het Vast Comité I, kan de procureur-generaal of de auditeur-generaal een kopie meedelen van stukken of documenten of van de inlichtingen betreffende de strafrechtelijke procedures ten laste van de leden van de inlichtingendiensten voor misdaden of wanbedrijven begaan tijdens de uitoefening van hun ambt.

Indien evenwel het stuk, het document of de inlichting een lopend gerechtelijk onderzoek betreft, kan het of zij slechts worden meegedeeld met het akkoord van de onderzoeksrechter.

De kopies worden kosteloos afgegeven.

Art. 38

De procureur-generaal en de auditeur-generaal sturen aan de voorzitter van het Vast Comité I ambtshalve een kopie van de vonnissen en arresten betreffende **misdrijven begaan** door de leden van de inlichtingendiensten (en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse).

De procureur des Konings, de arbeidsauditeur, de Federale Procureur of de Procureur-generaal bij het Hof van beroep, al naar het geval, brengt de voorzitter van het Vast Comité I op de hoogte telkens als tegen een lid van een inlichtingendienst of van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek wegens **misdrijf** wordt ingesteld.

Op verzoek van de voorzitter van het Vast Comité I, kan de procureur-generaal of de auditeur-generaal een kopie meedelen van stukken of documenten of van de inlichtingen betreffende de strafrechtelijke procedures ten laste van de leden van de inlichtingendiensten voor **misdrijven begaan** tijdens de uitoefening van hun ambt.

Indien evenwel het stuk, het document of de inlichting een lopend gerechtelijk onderzoek betreft, kan het of zij slechts worden meegedeeld met het akkoord van de onderzoeksrechter.

De kopies worden kosteloos afgegeven.

Art. 40

In opdracht van het Vast Comité I of, behoudens ten aanzien van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten, uit eigen beweging, en in dit geval licht hij daarover zonder verwijl de voorzitter van het Vast Comité I in, houdt de Dienst Enquêtes voor de inlichtingendiensten, hierna genoemd

Art. 40

In opdracht van het Vast Comité I of, behoudens ten aanzien van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten, uit eigen beweging, en in dit geval licht hij daarover zonder verwijl de voorzitter van het Vast Comité I in, houdt de Dienst Enquêtes voor de inlichtingendiensten, hierna genoemd "de Dienst Enquêtes I", door onderzoeken in te stellen, toezicht

“de Dienst Enquêtes I”, door onderzoeken in te stellen, toezicht op de werking van de inlichtingendiensten, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten, rekening houdend met de bij artikel 1 opgelegde beperkingen.

De Dienst onderzoekt de klachten, aangiften en verzoeken van particulieren die rechtstreeks betrokken zijn geweest bij het optreden van een inlichtingendienst (, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of een andere ondersteunende dienst.). Elke ambtenaar, elke persoon die een openbaar ambt uitoefent en elk lid van de krijgsmacht die of dat rechtstreeks betrokken is bij richtlijnen, beslissingen of toepassingsregels daarvan, alsmede bij werkwijzen, handelingen of verwerkingen van persoonsgegevens, kan een klacht indienen of aangifte doen zonder daartoe machtiging te moeten vragen aan zijn chefs of aan zijn hiërarchische meerderen.

Uit eigen beweging of op vordering van de bevoegde procureur des Konings, krijgsauditeur of onderzoeksrechter, stelt de Dienst, samen met de andere officieren en agenten van gerechtelijke politie en zelfs met een recht van voorrang op deze, de onderzoeken in naar de misdaden en wanbedrijven die ten laste worden gelegd van de leden van de inlichtingendiensten (en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse. Wat betreft de leden van de andere ondersteunende diensten geldt deze bepaling alleen ten aanzien van de bij artikelen 6 en 14 van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging ingestelde verplichting).

Zo het door de persoon die aangifte doet, wordt gewenst, dient zijn anonimiteit te worden gewaarborgd. Zijn identiteit mag in dit geval alleen bekend gemaakt worden binnen de Dienst en aan het Vast Comité I.

op de werking van de inlichtingendiensten, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de andere ondersteunende diensten, rekening houdend met de bij artikel 1 opgelegde beperkingen.

De Dienst onderzoekt de klachten, aangiften en verzoeken van particulieren die rechtstreeks betrokken zijn geweest bij het optreden van een inlichtingendienst (, het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of een andere ondersteunende dienst.). Elke ambtenaar, elke persoon die een openbaar ambt uitoefent en elk lid van de krijgsmacht die of dat rechtstreeks betrokken is bij richtlijnen, beslissingen of toepassingsregels daarvan, alsmede bij werkwijzen, handelingen of verwerkingen van persoonsgegevens, kan een klacht indienen of aangifte doen zonder daartoe machtiging te moeten vragen aan zijn chefs of aan zijn hiërarchische meerderen.

Uit eigen beweging of op vordering van de bevoegde procureur des Konings, krijgsauditeur of onderzoeksrechter, stelt de Dienst, samen met de andere officieren en agenten van gerechtelijke politie en zelfs met een recht van voorrang op deze, de onderzoeken in naar de **misdrijven** die ten laste worden gelegd van de leden van de inlichtingendiensten (en van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse. Wat betreft de leden van de andere ondersteunende diensten geldt deze bepaling alleen ten aanzien van de bij artikelen 6 en 14 van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging ingestelde verplichting).

Zo het door de persoon die aangifte doet, wordt gewenst, dient zijn anonimiteit te worden gewaarborgd. Zijn identiteit mag in dit geval alleen bekend gemaakt worden binnen de Dienst en aan het Vast Comité I.

Art. 46

Wanneer een lid van de Dienst Enquêtes I kennis heeft van een misdaad of van een

Art. 46

Wanneer een lid van de Dienst Enquêtes I kennis heeft van een **misdrijf** buiten de gevallen bepaald in

wanbedrijf buiten de gevallen bepaald in artikel 13/1 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en die bepaald in de artikelen 226, 227 en 230 van de gegevensbeschermingswet, maakt hij daarvan proces-verbaal op dat door het hoofd van de Dienst Enquêtes I onverwijld wordt toegezonden aan de procureur des Konings, aan de krijgsauditeur of aan de onderzoeksrechter, naargelang van het geval.

Het hoofd van de Dienst Enquêtes I stelt de persoon die de klacht heeft ingediend of de aangifte heeft gedaan, of de overheid waarvan het verzoek aan het Vast Comité I is uitgegaan, daarvan in kennis.

Wanneer een lid van de Dienst Enquêtes I kennis heeft van een wanbedrijf zoals bedoeld in de artikelen 226, 227 en 230 van de gegevensbeschermingswet, informeert hij zo snel mogelijk het Vast Comité I hierover. Deze laatste verzekert de opvolging volgens de nadere regels bepaald in artikel 54.

artikel 13/1 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en die bepaald in de artikelen 226, 227 en 230 van de gegevensbeschermingswet, maakt hij daarvan proces-verbaal op dat door het hoofd van de Dienst Enquêtes I onverwijld wordt toegezonden aan de procureur des Konings, aan de krijgsauditeur of aan de onderzoeksrechter, naargelang van het geval.

Het hoofd van de Dienst Enquêtes I stelt de persoon die de klacht heeft ingediend of de aangifte heeft gedaan, of de overheid waarvan het verzoek aan het Vast Comité I is uitgegaan, daarvan in kennis.

Wanneer een lid van de Dienst Enquêtes I kennis heeft van een wanbedrijf zoals bedoeld in de artikelen 226, 227 en 230 van de gegevensbeschermingswet, informeert hij zo snel mogelijk het Vast Comité I hierover. Deze laatste verzekert de opvolging volgens de nadere regels bepaald in artikel 54.

Art. 48

§ 1. Onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende de onschendbaarheid en de voorrang van rechtsmacht, kunnen het Vast Comité I en de Dienst Enquêtes I elke persoon van wie zij het verhoor noodzakelijk achten, uitnodigen om hem te horen.

De leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] die worden gehoord mogen verklaringen afleggen over feiten die worden gedekt door het beroepsgeheim.

§ 2. De voorzitter van het Vast Comité I kan leden of gewezen leden van inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] doen dagvaarden door tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder. Deze leden of gewezen

Art. 48

§ 1. Onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende de onschendbaarheid en de voorrang van rechtsmacht, kunnen het Vast Comité I en de Dienst Enquêtes I elke persoon van wie zij het verhoor noodzakelijk achten, uitnodigen om hem te horen.

De leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] die worden gehoord mogen verklaringen afleggen over feiten die worden gedekt door het beroepsgeheim.

§ 2. De voorzitter van het Vast Comité I kan leden of gewezen leden van inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] doen dagvaarden door tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder. Deze leden of gewezen leden moeten getuigen na de eed te hebben afgelegd die

leden moeten getuigen na de eed te hebben afgelegd die is bepaald in artikel 934, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

De leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten zijn verplicht geheimen waarvan zij kennis dragen aan het Vast Comité I bekend te maken.

Indien deze geheimen betrekking hebben op een lopend opsporings- of gerechtelijk onderzoek, pleegt het Vast Comité I hierover voorafgaandelijk overleg met de bevoegde magistraat.

Als het lid of gewezen lid van de inlichtingendienst [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren omdat een persoon door de bekendmaking ervan fysiek gevaar zou kunnen lopen, wordt de kwestie voorgelegd aan de voorzitter van het Vast Comité I, die uitspraak doet [of aan de voorzitters van de beide Vaste Comités die gezamenlijk uitspraak doen indien het een lid of gewezen lid van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of van een andere ondersteunende dienst betreft].

§ 3. Het Vast Comité I en de Dienst Enquêtes I kunnen de medewerking van deskundigen en tolken vorderen. Zij leggen de eed af volgens dezelfde formule als gebruikt voor het Hof van Assisen. De hen verschuldigde vergoedingen worden uitgekeerd overeenkomstig het tarief van gerechtskosten in burgerlijke zaken.

§ 4. Artikel 9 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek is van toepassing op de leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] die als getuige worden gehoord of door het Vast Comité I gedagvaard, en op de deskundigen en tolken die worden gevorderd.

is bepaald in artikel 934, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

De leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten zijn verplicht geheimen waarvan zij kennis dragen aan het Vast Comité I bekend te maken.

Indien deze geheimen betrekking hebben op een lopend opsporings- of gerechtelijk onderzoek, pleegt het Vast Comité I hierover voorafgaandelijk overleg met de bevoegde magistraat.

Als het lid of gewezen lid van de inlichtingendienst [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren omdat een persoon door de bekendmaking ervan fysiek gevaar zou kunnen lopen, wordt de kwestie voorgelegd aan de voorzitter van het Vast Comité I, die uitspraak doet [of aan de voorzitters van de beide Vaste Comités die gezamenlijk uitspraak doen indien het een lid of gewezen lid van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse of van een andere ondersteunende dienst betreft].

§ 3. Het Vast Comité I en de Dienst Enquêtes I kunnen de medewerking van deskundigen en tolken vorderen. Zij leggen de eed af volgens dezelfde formule als gebruikt voor het Hof van Assisen. De hen verschuldigde vergoedingen worden uitgekeerd overeenkomstig het tarief van gerechtskosten in burgerlijke zaken.

§ 4. Artikel 9 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek is van toepassing op de leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten] die als getuige worden gehoord of door het Vast Comité I gedagvaard, en op de deskundigen en tolken die worden gevorderd.

De processen-verbaal die de inbreuken begaan voor het Vast Comité I vaststellen, worden opgemaakt door de voorzitter [...] en overgezonden aan de procureur-generaal bij het Hof van Beroep in wiens ambtsgebied ze zijn begaan.

De leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten], die weigeren te getuigen voor het Vast Comité I en de deskundigen en de tolken die weigeren hun medewerking te verlenen, worden gestraft met gevangenisstraf van één maand tot één jaar.

Art. 50

Elk lid van een politiedienst dat een misdaad of wanbedrijf gepleegd door een lid van een inlichtingendienst vaststelt, maakt daarover een informatief verslag op en bezorgt dat binnen vijftien dagen aan het hoofd van de Dienst Enquêtes I.

Art. 64

De leden van de Vaste Comités, de griffiers, de leden van de Diensten Enquêtes en het administratief personeel zijn verplicht de geheimen te bewaren waarvan zij kennis krijgen tijdens het vervullen van hun opdracht. Het geheim blijft bestaan, zelfs wanneer zij hun functie hebben beëindigd.

Onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek worden zij gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot vierduizend frank of met een van die straffen alleen, indien zij die geheimen onthullen in andere omstandigheden dan die bepaald bij de wet of bij het huishoudelijk reglement.

De processen-verbaal die de inbreuken begaan voor het Vast Comité I vaststellen, worden opgemaakt door de voorzitter [...] en overgezonden aan de procureur-generaal bij het Hof van Beroep in wiens ambtsgebied ze zijn begaan.

De leden of gewezen leden van de inlichtingendiensten [, van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en van de andere ondersteunende diensten], die weigeren te getuigen voor het Vast Comité I en de deskundigen en de tolken die weigeren hun medewerking te verlenen, worden gestraft met **een straf van niveau 2**.

Art. 50

Elk lid van een politiedienst dat een **misdrijf gepleegd** door een lid van een inlichtingendienst vaststelt, maakt daarover een informatief verslag op en bezorgt dat binnen vijftien dagen aan het hoofd van de Dienst Enquêtes I.

Art. 64

De leden van de Vaste Comités, de griffiers, de leden van de Diensten Enquêtes en het administratief personeel zijn verplicht de geheimen te bewaren waarvan zij kennis krijgen tijdens het vervullen van hun opdracht. Het geheim blijft bestaan, zelfs wanneer zij hun functie hebben beëindigd.

Onverminderd **artikel 352** van het Strafwetboek worden zij gestraft met **een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 32.000 euro bedraagt**, indien zij die geheimen onthullen in andere omstandigheden dan die bepaald bij de wet of bij het huishoudelijk reglement.

*Wijzigingen van de wet van 30 juni 1994 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen het
afluisteren, kennisnemen en openen van privé-communicatie en -telecommunicatie*

Art. 5

De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit en uitsluitend met het oog op de beteugeling van de wanbedrijven bedoeld in de artikelen 259*bis* en 314*bis* van het Strafwetboek regels stellen met betrekking tot de reclame, de verkoop, het te koop aanbieden, de aankoop, de verhuring, het onder zich hebben, de afstand, de vervaardiging, de invoer, de uitvoer en het vervoer van de toestellen of combinaties van toestellen die ontworpen of gemaakt zijn om het afluisteren, kennisnemen of opnemen van privé-communicatie of -telecommunicatie, in strijd met de artikelen 259*bis* en 314*bis* van het Strafwetboek, mogelijk te maken, of die als zodanig voorgesteld worden.

Art. 5

De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit en uitsluitend met het oog op de beteugeling van **de misdrijven bedoeld in de artikelen 342 tot 346** van het Strafwetboek regels stellen met betrekking tot de reclame, de verkoop, het te koop aanbieden, de aankoop, de verhuring, het onder zich hebben, de afstand, de vervaardiging, de invoer, de uitvoer en het vervoer van de toestellen of combinaties van toestellen die ontworpen of gemaakt zijn om het afluisteren, kennisnemen of opnemen van privé-communicatie of -telecommunicatie, in strijd met **de artikelen 342 tot 346** van het Strafwetboek, mogelijk te maken, of die als zodanig voorgesteld worden.

Art. 6

Overtredingen van de bepalingen van de krachtens artikel 5 uitgevaardigde koninklijke besluiten, worden gestraft met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank.

Art. 6

Overtredingen van de bepalingen van de krachtens artikel 5 uitgevaardigde koninklijke besluiten, worden **bestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.**

De straffen gesteld in het eerste lid worden verdubbeld indien een misdrijf bedoeld in dat lid wordt gepleegd binnen vijf jaar na de uitspraak van het vonnis of het arrest houdende veroordeling wegens een van die misdrijven, dat in kracht van gewijsde is gegaan.

De straffen gesteld in het eerste lid worden verdubbeld indien een misdrijf bedoeld in dat lid wordt gepleegd binnen vijf jaar na de uitspraak van het vonnis of het arrest houdende veroordeling wegens een van die misdrijven, dat in kracht van gewijsde is gegaan.

Art. 9

Belemmering van de uitvoering van de opdracht van de in artikel 7 bedoelde ambtenaren wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot

Art. 9

Belemmering van de uitvoering van de opdracht van de in artikel 7 bedoelde ambtenaren wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank of met één van die straffen

twintigduizend frank of met één van die straffen alleen.

alleen een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de maximale geldboete 160.000 euro bedraagt.

Art. 10

Onverminderd de toepassing van artikel 6, tweede lid, van deze wet, zijn alle bepalingen van boek I, van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII, en artikel 85, van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 6 en 9 van deze wet.

Art. 10

Opgeheven.

Wijzigingen van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd

Art. 1

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig frank tot vijfduizend frank wordt gestraft, hij die onder één der omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek, de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, ontkent, schromelijk minimaliseert, poogt te rechtvaardigen of goedkeurt.

Voor de toepassing van het vorige lid, dient de term genocide te worden begrepen in de zin van artikel 2 van het Internationaal Verdrag van 9 december 1948 inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide.

De veroordeelde kan bovendien overeenkomstig artikel 33 van het Strafwetboek tot de ontzetting worden veroordeeld.

Art. 1

Opgeheven

Art. 2

In geval van veroordeling wegens overtreding van deze wet, kan worden bevolen dat het

Art. 2

Opgeheven

vonnis in zijn geheel of bij uittreksel in een of meer dagbladen wordt bekendgemaakt, alsmede dat het wordt aangeplakt, een en ander op kosten van de veroordeelde.

Art. 3

Hoofdstuk VII van het eerste Boek van het Strafwetboek en artikel 85 van hetzelfde Wetboek zijn op deze wet van toepassing.

Art. 3

Opgeheven

Art. 4

Het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme opgericht door het samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 alsmede iedere rechtspersoon die zich, op grond van haar statuten, tot doel stelt de morele belangen en de eer van het verzet of van de gedepoteerden te verdedigen en die de voorwaarden voorzien in artikel 17, tweede lid, 1° tot 3°, van het Gerechtelijk Wetboek vervult, kunnen in rechte optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding van geven.

Art. 4

Het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme opgericht door het samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 alsmede iedere rechtspersoon die zich, op grond van haar statuten, tot doel stelt de morele belangen en de eer van het verzet of van de gedepoteerden te verdedigen en die de voorwaarden voorzien in artikel 17, tweede lid, 1° tot 3°, van het Gerechtelijk Wetboek vervult, kunnen in rechte optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing **van artikel 256 van het Strafwetboek** aanleiding van geven.

Wijzigingen van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel

Art. 9

De bevoegde ministers kunnen een vordering tot staking instellen bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, wanneer overtredingen van de sociale wetgeving zijn vastgesteld op plaatsen waar er een redelijk vermoeden bestaat dat hetzij de in de artikelen 379, 380, 433^{quinquies} tot 433^{octies} van het Strafwetboek, hetzij de in de artikelen 77bis tot 77^{quinquies} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

Art. 9

De bevoegde ministers kunnen een vordering tot staking instellen bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, wanneer overtredingen van de sociale wetgeving zijn vastgesteld op plaatsen waar er een redelijk vermoeden bestaat dat **de in de artikelen 152 tot 163 of 258 tot 260 van het Strafwetboek** omschreven misdrijven worden gepleegd.

vreemdelingen omschreven misdrijven worden gepleegd.

Art. 11

§ 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt beschouwd:

1° als mensenhandel: de misdrijven die bedoeld worden in de artikelen 433*quinquies* tot 433*octies* van het Strafwetboek;

2° als mensensmokkel: de misdrijven die bedoeld worden in de artikelen 77*bis* tot 77*quinquies* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3° als slachtoffer van mensenhandel: elke Belgische of buitenlandse persoon tegen wie het misdrijf dat bedoeld wordt in artikel 433*quinquies* van het Strafwetboek, zou zijn gepleegd;

4° als slachtoffer van mensensmokkel: elke persoon tegen wie het misdrijf dat bedoeld wordt in artikel 77*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zou zijn gepleegd;

5° als slachtoffer van een verzwarende vorm van mensensmokkel: elke persoon tegen wie het misdrijf bedoeld in artikel 77*bis* van dezelfde wet zou zijn gepleegd met een omstandigheid beoogd in de artikelen 77*ter* tot 77*quinquies* van dezelfde wet.

§ 1/1. Wanneer de politie- of inspectiediensten over aanwijzingen beschikken waaruit blijkt dat een persoon het slachtoffer is van mensenhandel of verzwarende vormen van mensensmokkel, brengen zij deze persoon in contact met een centrum dat gespecialiseerd is in de opvang en begeleiding van slachtoffers van deze misdrijven, onverminderd de toepassing van artikel 61/2, § 1, eerste lid, van de wet van 15

Art. 11

§ 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt beschouwd:

1° als mensenhandel: de misdrijven die bedoeld worden in **de artikelen 258 en 260 van het Strafwetboek als zij mensenhandel viseren**;

2° als mensensmokkel: de misdrijven die bedoeld worden in **de artikelen 259 en 260 van het Strafwetboek als zij mensensmokkel viseren**;

3° als slachtoffer van mensenhandel: elke Belgische of buitenlandse persoon tegen wie het misdrijf dat bedoeld wordt in **artikel 258** van het Strafwetboek, zou zijn gepleegd;

4° als slachtoffer van mensensmokkel: elke persoon tegen wie het misdrijf dat bedoeld wordt in **artikel 259 van het Strafwetboek**, zou zijn gepleegd;

5° als slachtoffer van een verzwarende vorm van mensensmokkel: elke persoon tegen wie het misdrijf bedoeld in **artikel 258 van het Strafwetboek zou zijn gepleegd met een omstandigheid beoogd in de artikelen 260 en 261 van hetzelfde Wetboek**.

§ 1/1. Wanneer de politie- of inspectiediensten over aanwijzingen beschikken waaruit blijkt dat een persoon het slachtoffer is van mensenhandel of verzwarende vormen van mensensmokkel, brengen zij deze persoon in contact met een centrum dat gespecialiseerd is in de opvang en begeleiding van slachtoffers van deze misdrijven, onverminderd de toepassing van artikel 61/2, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

§ 2. Binnen het kader van zijn bevoegdheden, bepaalt de Koning de regels en de concrete maatregelen die Hij ten voordele van de slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel opportuun acht ten einde hen te helpen, onder meer, bij het doen van eventuele gerechtelijke stappen.

Daartoe bepaalt hij onder andere de voorwaarden voor de erkenning en de vergunning van centra die gespecialiseerd zijn in de opvang en begeleiding van slachtoffers van mensenhandel en van verzwarende vormen van mensensmokkel om in rechte op te treden.

Onder “erkenning” wordt verstaan de bekwaamheid om de procedures uit te voeren bedoeld in hoofdstuk IV van Titel II van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en om de diensten door te verwijzen die belast zijn met het opsporen van slachtoffers van mensenhandel en van verzwarende vormen van mensensmokkel, met het oog op de deelname van deze slachtoffers aan de gerechtelijke procedure.

Onder “vergunning” wordt verstaan de uitvoering van paragraaf 5.

De erkende en vergunde centra kunnen in aanmerking komen voor een subsidie in het kader van de uitoefening van de taken die verband houden met hun erkenning en vergunning.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de toekenning en de intrekking van de subsidies die in het kader van de uitvoering van deze taken worden toegekend.

§ 3. Artikel 2 van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding wordt aangevuld als volgt: “Bovendien heeft het

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

§ 2. Binnen het kader van zijn bevoegdheden, bepaalt de Koning de regels en de concrete maatregelen die Hij ten voordele van de slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel opportuun acht ten einde hen te helpen, onder meer, bij het doen van eventuele gerechtelijke stappen.

Daartoe bepaalt hij onder andere de voorwaarden voor de erkenning en de vergunning van centra die gespecialiseerd zijn in de opvang en begeleiding van slachtoffers van mensenhandel en van verzwarende vormen van mensensmokkel om in rechte op te treden.

Onder “erkenning” wordt verstaan de bekwaamheid om de procedures uit te voeren bedoeld in hoofdstuk IV van Titel II van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en om de diensten door te verwijzen die belast zijn met het opsporen van slachtoffers van mensenhandel en van verzwarende vormen van mensensmokkel, met het oog op de deelname van deze slachtoffers aan de gerechtelijke procedure.

Onder “vergunning” wordt verstaan de uitvoering van paragraaf 5.

De erkende en vergunde centra kunnen in aanmerking komen voor een subsidie in het kader van de uitoefening van de taken die verband houden met hun erkenning en vergunning.

De Koning bepaalt de modaliteiten voor de toekenning en de intrekking van de subsidies die in het kader van de uitvoering van deze taken worden toegekend.

§ 3. Artikel 2 van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding wordt aangevuld als volgt: “Bovendien heeft het Centrum de

Centrum de opdracht de bestrijding van de mensenhandel te stimuleren”.

§ 4. In artikel 3, 5°, van dezelfde wet worden tussen de woorden “ingegeven daden” en de woorden “aanleiding kan geven” de woorden “of waartoe de toepassing van de wet van ... houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de kinderpornografie” ingevoegd.

§ 5. Onverminderd artikel 17, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek kunnen de door de Koning daartoe vergunde verenigingen en de instellingen van openbaar nut in rechte optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven.

opdracht de bestrijding van de mensenhandel te stimuleren”.

§ 4. In artikel 3, 5°, van dezelfde wet worden tussen de woorden “ingegeven daden” en de woorden “aanleiding kan geven” de woorden “of waartoe de toepassing van de wet van ... houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de kinderpornografie” ingevoegd.

§ 5. Onverminderd artikel 17, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek kunnen de door de Koning daartoe vergunde verenigingen en de instellingen van openbaar nut in rechte optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven.

Wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen

Art. 4

Een beslissing tot verbeurdverklaring uitgesproken door de rechterlijke autoriteiten van een vreemde Staat wordt in België ten uitvoer gelegd indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de beslissing moet gegrond zijn op een vonnis van veroordeling van de betrokken persoon;

2° het feit dat aan de beslissing ten grondslag ligt, moet ook volgens de Belgische wetgeving een strafbaar feit vormen;

3° het veroordelend vonnis moet gewezen zijn met inachtneming van de rechten van de verdediging;

4° de betrokken persoon mag in België voor hetzelfde feit nog niet zijn gevonnisd;

5° het veroordelend vonnis alsook de beslissing van verbeurdverklaring die eventueel na een afzonderlijke procedure is

Art. 4

Een beslissing tot verbeurdverklaring uitgesproken door de rechterlijke autoriteiten van een vreemde Staat wordt in België ten uitvoer gelegd indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de beslissing moet gegrond zijn op een vonnis van veroordeling van de betrokken persoon;

2° het feit dat aan de beslissing ten grondslag ligt, moet ook volgens de Belgische wetgeving een strafbaar feit vormen;

3° het veroordelend vonnis moet gewezen zijn met inachtneming van de rechten van de verdediging;

4° de betrokken persoon mag in België voor hetzelfde feit nog niet zijn gevonnisd;

5° het veroordelend vonnis alsook de beslissing van verbeurdverklaring die eventueel na een afzonderlijke procedure is genomen, moeten definitief en uitvoerbaar zijn;

genomen, moeten definitief en uitvoerbaar zijn;

6° de straf mag volgens de Belgische wetgeving niet zijn verjaard;

7° de zaken waarop de verbeurdverklaring betrekking heeft, moeten zaken vormen die gediend hebben of bestemd waren voor het plegen van een misdrijf, in de zin van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek, of die uit het misdrijf voortkomen, in de zin van artikel 42, 2°, van het Strafwetboek, of vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn of goederen en waarden die in de plaats van het misdrijf zijn gesteld of inkomsten uit de belegde voordelen, in de zin van artikel 42, 3°, van het Strafwetboek.

Art. 5

Indien de verbeurdverklaring waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, bestaat in de verplichting een geldbedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, van het Strafwetboek, wordt de verbeurdverklaring, in afwijking van artikel 4, 7°, ten uitvoer gelegd op voorwaarde dat:

1° het geldbedrag waarop de verbeurdverklaring betrekking heeft, niet hoger is dan de geldwaarde van de zaken, geraamd overeenkomstig artikel 43bis van het Strafwetboek;

2° voornoemde zaken niet kunnen worden gevonden en op het grondgebied van de verzoekende Staat geen goederen bestaan waarop deze zijn schuldvordering kan innen, op verklaring van de verzoekende Staat.

Art. 8

De verbeurdverklaring die overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 7 in België uitvoerbaar is gemaakt, wordt gelijkgesteld met de verbeurdverklaring uitgesproken

6° de straf mag volgens de Belgische wetgeving niet zijn verjaard;

7° de zaken waarop de verbeurdverklaring betrekking heeft, moeten zaken vormen die gediend hebben of bestemd waren voor het plegen van een misdrijf, in de zin **van artikel 53, § 2, eerste lid, 1° en 2°**, van het Strafwetboek, of die uit het misdrijf voortkomen, in de zin **van artikel 53, § 2, eerste lid, 3°**, van het Strafwetboek, of vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf verkregen zijn of goederen en waarden die in de plaats van het misdrijf zijn gesteld of inkomsten uit de belegde voordelen, in de zin **van artikel 53, § 2, eerste lid, 4°**, van het Strafwetboek.

Art. 5

Indien de verbeurdverklaring waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, bestaat in de verplichting een geldbedrag te betalen dat overeenkomt met de waarde van de zaken bedoeld **in artikel 53, § 2, eerste lid, 4°**, van het Strafwetboek, wordt de verbeurdverklaring, in afwijking van artikel 4, 7°, ten uitvoer gelegd op voorwaarde dat:

1° het geldbedrag waarop de verbeurdverklaring betrekking heeft, niet hoger is dan de geldwaarde van de zaken, geraamd overeenkomstig **artikel 53, § 5**, van het Strafwetboek;

2° voornoemde zaken niet kunnen worden gevonden en op het grondgebied van de verzoekende Staat geen goederen bestaan waarop deze zijn schuldvordering kan innen, op verklaring van de verzoekende Staat.

Art. 8

De verbeurdverklaring die overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 7 in België uitvoerbaar is gemaakt, wordt gelijkgesteld met de

krachtens de artikelen 42, 43 en 43bis van het Strafwetboek.

verbeurdverklaring uitgesproken krachtens **de artikelen 53 en 67, derde lid**, van het Strafwetboek.

(In haar beslissing bepaalt de correctionele rechtbank evenwel de bestemming van de verbeurdverklaarde goederen op de volgende wijze.

(In haar beslissing bepaalt de correctionele rechtbank evenwel de bestemming van de verbeurdverklaarde goederen op de volgende wijze.

De rechtbank kan beslissen de verbeurdverklaarde goederen geheel of gedeeltelijk aan de verzoekende Staat over te dragen.

De rechtbank kan beslissen de verbeurdverklaarde goederen geheel of gedeeltelijk aan de verzoekende Staat over te dragen.

De rechtbank kan tevens beslissen dat de andere goederen dan geldsommen worden verkocht, en dat de opbrengst van de verkoop deels of geheel aan de verzoekende Staat wordt toegewezen.

De rechtbank kan tevens beslissen dat de andere goederen dan geldsommen worden verkocht, en dat de opbrengst van de verkoop deels of geheel aan de verzoekende Staat wordt toegewezen.

In de in de vorige leden bedoelde gevallen houdt de rechtbank rekening met de kosten van het beslag, de bewaring, de vervreemding, de verbeurdverklaring en de overdracht.

In de in de vorige leden bedoelde gevallen houdt de rechtbank rekening met de kosten van het beslag, de bewaring, de vervreemding, de verbeurdverklaring en de overdracht.

Indien niet kan worden beslist over de toewijzing van de verbeurdverklaarde goederen, komen deze aan de Belgische Schatkist toe.

Indien niet kan worden beslist over de toewijzing van de verbeurdverklaarde goederen, komen deze aan de Belgische Schatkist toe.

Wet van 2 juni 1998 houdende oprichting van een Informatie- en Adviescentrum inzake de schadelijke sektarische organisaties en van een Administratieve coördinatiecel inzake de strijd tegen schadelijke sektarische organisaties

Art. 10

Art. 10

Voor alle personen die werken met vertrouwelijke gegevens die door het Centrum worden ingezameld, geldt het beroepsgeheim zoals bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek. Dezelfde verplichting geldt ook voor elkeen die niet tot het Centrum behoort, maar als deskundige, onderzoeker of medewerker optreedt.

Voor alle personen die werken met vertrouwelijke gegevens die door het Centrum worden ingezameld, geldt het beroepsgeheim zoals bedoeld in **artikel 352** van het Strafwetboek. Dezelfde verplichting geldt ook voor elkeen die niet tot het Centrum behoort, maar als deskundige, onderzoeker of medewerker optreedt.

*Wet van 25 juni 1998 tot regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers***Art. 7**

Behalve bij op heterdaad ontdekte misdaden of wanbedrijven, kunnen de dwangmaatregelen waarvoor het bevel van een rechter vereist is, met name bevelen tot medebrenging, huiszoekingen, inbeslagnemingen, het opsporen en aftappen van telefoongesprekken, alsook onderzoeken aan het lichaam, ten opzichte van een minister alleen bevolen worden door een college dat is samengesteld uit de in artikel 4 bedoelde raadsheer en twee andere raadsheren in het hof van beroep die door de voorzitter van dat hof werden aangewezen. Het college beslist bij meerderheid.

Art. 15

Indien een einde wordt gemaakt aan de uitoefening van het ambt van minister, na de verwijzing door de kamer van inbeschuldigingstelling, maar vóór de dagvaarding voor het hof van beroep, en het misdrijven betreft gepleegd buiten de uitoefening van het ambt, adieert de procureur-generaal de kamer van inbeschuldigingstelling, uitsluitend met het oog op de vaststelling dat er een einde werd gemaakt aan de uitoefening van het ambt van minister, en dat, bijgevolg, het verdere verloop van de procedure zal worden beheerst door de voorschriften van het Wetboek van strafvordering en de wetten die de strafvordering betreffen.

Indien de feiten waarvoor werd verwezen strafbaar zijn met criminele straffen, stelt de kamer van inbeschuldigingstelling vast of er gronden zijn om alleen een correctionele straf uit te spreken. De procureur-generaal doet, met het oog op de verderzetting van de strafvordering, het dossier toekomen aan het bevoegde lid van het openbaar ministerie.

Art. 7

Behalve in geval van heterdaad, kunnen de dwangmaatregelen waarvoor het bevel van een rechter vereist is, met name bevelen tot medebrenging, huiszoekingen, inbeslagnemingen, het opsporen en aftappen van telefoongesprekken, alsook onderzoeken aan het lichaam, ten opzichte van een minister alleen bevolen worden door een college dat is samengesteld uit de in artikel 4 bedoelde raadsheer en twee andere raadsheren in het hof van beroep die door de voorzitter van dat hof werden aangewezen. Het college beslist bij meerderheid.

Art. 15

Indien een einde wordt gemaakt aan de uitoefening van het ambt van minister, na de verwijzing door de kamer van inbeschuldigingstelling, maar vóór de dagvaarding voor het hof van beroep, en het misdrijven betreft gepleegd buiten de uitoefening van het ambt, adieert de procureur-generaal de kamer van inbeschuldigingstelling, uitsluitend met het oog op de vaststelling dat er een einde werd gemaakt aan de uitoefening van het ambt van minister, en dat, bijgevolg, het verdere verloop van de procedure zal worden beheerst door de voorschriften van het Wetboek van strafvordering en de wetten die de strafvordering betreffen.

Opgeheven

Art. 16

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling van oordeel is dat het feit noch een misdaad, noch een wanbedrijf, noch een overtreding is of dat er tegen de inverdenkinggestelde generlei bezwaar bestaat, verklaart zij dat er geen reden tot vervolging is.

Zij kan, zo nodig, bijkomende onderzoekshandelingen bevelen.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling van oordeel is dat er tegen de inverdenkinggestelde voldoende bezwaren bestaan, verwijst ze hem naar het bevoegde hof van beroep.

Art. 16

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling van oordeel is dat het feit **geen misdrijf** is of dat er tegen de inverdenkinggestelde generlei bezwaar bestaat, verklaart zij dat er geen reden tot vervolging is.

Zij kan, zo nodig, bijkomende onderzoekshandelingen bevelen.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling van oordeel is dat er tegen de inverdenkinggestelde voldoende bezwaren bestaan, verwijst ze hem naar het bevoegde hof van beroep.

Art. 29

De mededaders van en de medeplichtingen aan het misdrijf waarvoor de minister wordt vervolgd en de daders van samenhangende misdrijven, worden samen met de minister vervolgd en berecht.

Het voorgaande lid vindt evenwel geen toepassing op de daders van misdaden en van politieke misdrijven en drukpersmisdrijven die samenhangen met het misdrijf waarvoor de minister wordt vervolgd.

Art. 29

De **daders en deelnemers** aan het misdrijf waarvoor de minister wordt vervolgd en de daders van samenhangende misdrijven, worden samen met de minister vervolgd en berecht.

Het voorgaande lid vindt evenwel geen toepassing op de daders van **misdrijven die tot de bevoegdheid van het hof van assisen behoren** die samenhangen met het misdrijf waarvoor de minister wordt vervolgd.

Wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Art. 8

Voor de toepassing van artikel 7 wordt verstaan onder:

1° “activiteit die bedreigt of zou kunnen bedreigen”: elke individuele of collectieve activiteit ontplooid in het land of vanuit het buitenland die verband kan houden met spionage, inmenging, terrorisme, extremisme, proliferatie, schadelijke sektarische

Art. 8

Voor de toepassing van artikel 7 wordt verstaan onder:

1° “activiteit die bedreigt of zou kunnen bedreigen”: elke individuele of collectieve activiteit ontplooid in het land of vanuit het buitenland die verband kan houden met spionage, inmenging, terrorisme, extremisme, proliferatie, schadelijke sektarische organisaties, criminele organisaties,

organisaties, criminele organisaties, daarbij inbegrepen de verspreiding van propaganda, de aanmoediging of de rechtstreekse of onrechtstreekse steun, onder meer door het verstrekken van financiële, technische of logistieke middelen, het verstrekken van informatie over mogelijke doelwitten, de ontwikkeling van structuren en van actiecapaciteit en de verwezenlijking van de nagestreefde doeleinden.

Voor de toepassing van het vorige lid wordt verstaan onder:

a) spionage: het opzoeken of het verstrekken van niet voor het publiek toegankelijke informatie en het onderhouden van geheime verstandhoudingen die deze handelingen kunnen voorbereiden of vergemakkelijken;

b) terrorisme: het gebruik van geweld tegen personen of materiële belangen om ideologische of politieke redenen met het doel zijn doelstellingen door middel van terreur, intimidatie of dreigingen te bereiken. Hieronder wordt ook het radicaliseringproces begrepen;

c) extremisme: racistische, xenofobe, anarchistische, nationalistische, autoritaire of totalitaire opvattingen of bedoelingen, ongeacht of ze van politieke, ideologische, confessionele of filosofische aard zijn, die theoretisch of in de praktijk strijdig zijn met de beginselen van de democratie of de mensenrechten, met de goede werking van de democratische instellingen of andere grondslagen van de rechtsstaat. Hieronder wordt ook het radicaliseringproces begrepen;

d) proliferatie: de handel of de transacties betreffende materialen, producten, goederen, of know-how die kunnen bijdragen tot de productie of de ontwikkeling van non-conventionele of zeer geavanceerde wapensystemen. In dit verband worden onder meer bedoeld de ontwikkeling van nucleaire, chemische en biologische wapenprogramma's, de daaraan verbonden transmissiesystemen, alsook de personen, structuren of landen die daarbij betrokken zijn;

daarbij inbegrepen de verspreiding van propaganda, de aanmoediging of de rechtstreekse of onrechtstreekse steun, onder meer door het verstrekken van financiële, technische of logistieke middelen, het verstrekken van informatie over mogelijke doelwitten, de ontwikkeling van structuren en van actiecapaciteit en de verwezenlijking van de nagestreefde doeleinden.

Voor de toepassing van het vorige lid wordt verstaan onder:

a) spionage: het opzoeken of het verstrekken van niet voor het publiek toegankelijke informatie en het onderhouden van geheime verstandhoudingen die deze handelingen kunnen voorbereiden of vergemakkelijken;

b) terrorisme: het gebruik van geweld tegen personen of materiële belangen om ideologische of politieke redenen met het doel zijn doelstellingen door middel van terreur, intimidatie of dreigingen te bereiken. Hieronder wordt ook het radicaliseringproces begrepen;

c) extremisme: racistische, xenofobe, anarchistische, nationalistische, autoritaire of totalitaire opvattingen of bedoelingen, ongeacht of ze van politieke, ideologische, confessionele of filosofische aard zijn, die theoretisch of in de praktijk strijdig zijn met de beginselen van de democratie of de mensenrechten, met de goede werking van de democratische instellingen of andere grondslagen van de rechtsstaat. Hieronder wordt ook het radicaliseringproces begrepen;

d) proliferatie: de handel of de transacties betreffende materialen, producten, goederen, of know-how die kunnen bijdragen tot de productie of de ontwikkeling van non-conventionele of zeer geavanceerde wapensystemen. In dit verband worden onder meer bedoeld de ontwikkeling van nucleaire, chemische en biologische wapenprogramma's, de daaraan verbonden transmissiesystemen, alsook de personen, structuren of landen die daarbij betrokken zijn;

e) schadelijke sektarische organisatie: elke groep met filosofische of religieuze inslag of die voorwendt dat te zijn en die qua organisatie of in haar praktijk schadelijke onwettige activiteiten uitoefent, individuen of de maatschappij nadeel berokkent of de menselijke waardigheid schendt;

f) criminele organisatie: iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, dreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken. In dit kader worden bedoeld de vormen en structuren van de criminele organisaties die wezenlijk betrekking hebben op de activiteiten bedoeld in artikel 8, 1°, a) tot e) en g), of die destabiliserende gevolgen kunnen hebben op het politieke of sociaal-economische vlak;

g) inmenging: de poging om met ongeoorloofde, bedrieglijke of clandestiene middelen beslissingsprocessen te beïnvloeden;

2° “de inwendige veiligheid van de Staat en het voortbestaan van de democratische en grondwettelijke orde”:

a) de veiligheid van de instellingen van de Staat en het vrijwaren van de continuïteit van de regelmatige werking van de rechtsstaat, de democratische instellingen, de elementaire beginselen die eigen zijn aan iedere rechtsstaat, alsook de mensenrechten en de fundamentele vrijheden;

b) de veiligheid en de fysieke en morele vrijwaring van personen en de veiligheid en de vrijwaring van goederen;

3° “de uitwendige veiligheid van de Staat en de internationale betrekkingen”: het vrijwaren van de onschendbaarheid van het nationaal grondgebied, van de soevereiniteit en de onafhankelijkheid van de Staat, van de

e) schadelijke sektarische organisatie: elke groep met filosofische of religieuze inslag of die voorwendt dat te zijn en die qua organisatie of in haar praktijk schadelijke onwettige activiteiten uitoefent, individuen of de maatschappij nadeel berokkent of de menselijke waardigheid schendt;

f) criminele organisatie: iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van **misdrijven**, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, dreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken. In dit kader worden bedoeld de vormen en structuren van de criminele organisaties die wezenlijk betrekking hebben op de activiteiten bedoeld in artikel 8, 1°, a) tot e) en g), of die destabiliserende gevolgen kunnen hebben op het politieke of sociaal-economische vlak;

g) inmenging: de poging om met ongeoorloofde, bedrieglijke of clandestiene middelen beslissingsprocessen te beïnvloeden;

2° “de inwendige veiligheid van de Staat en het voortbestaan van de democratische en grondwettelijke orde”:

a) de veiligheid van de instellingen van de Staat en het vrijwaren van de continuïteit van de regelmatige werking van de rechtsstaat, de democratische instellingen, de elementaire beginselen die eigen zijn aan iedere rechtsstaat, alsook de mensenrechten en de fundamentele vrijheden;

b) de veiligheid en de fysieke en morele vrijwaring van personen en de veiligheid en de vrijwaring van goederen;

3° “de uitwendige veiligheid van de Staat en de internationale betrekkingen”: het vrijwaren van de onschendbaarheid van het nationaal grondgebied, van de soevereiniteit en de onafhankelijkheid van de Staat, van de belangen van de landen waarmee

belangen van de landen waarmee België gemeenschappelijke doeleinden nastreeft, alsook van de internationale en andere betrekkingen die België met vreemde Staten en internationale of supranationale instellingen onderhoudt;

4° “het wetenschappelijk of economisch potentieel”: de vrijwaring van de essentiële elementen van het wetenschappelijk of economisch potentieel;

België gemeenschappelijke doeleinden nastreeft, alsook van de internationale en andere betrekkingen die België met vreemde Staten en internationale of supranationale instellingen onderhoudt;

4° “het wetenschappelijk of economisch potentieel”: de vrijwaring van de essentiële elementen van het wetenschappelijk of economisch potentieel;

Art. 13/6

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de medewerking vorderen van een operator van een elektronisch communicatienetwerk of een verstrekker van een elektronische communicatiedienst om over te gaan tot:

1° de bewaring van de verkeers- en lokalisatiegegevens van elektronische communicatiemiddelen waarover hij beschikt op het tijdstip van de vordering;

2° de bewaring van de verkeers- en lokalisatiegegevens die hij op basis van de vordering genereert en verwerkt.

De in het eerste lid bedoelde vordering is gebaseerd op een schriftelijke en met redenen omklede beslissing van het diensthoofd of zijn gedelegeerde.

§ 2. De in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde vordering vermeldt:

1° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;

2° de personen, groeperingen, geografische gebieden, communicatiemiddelen en/of gebruikswijze waarvan de verkeers- en lokalisatiegegevens moeten bewaard worden;

3° voor de maatregel bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 1°, de bewaartermijn van de gegevens, die niet langer mag zijn dan zes

Art. 13/6

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de medewerking vorderen van een operator van een elektronisch communicatienetwerk of een verstrekker van een elektronische communicatiedienst om over te gaan tot:

1° de bewaring van de verkeers- en lokalisatiegegevens van elektronische communicatiemiddelen waarover hij beschikt op het tijdstip van de vordering;

2° de bewaring van de verkeers- en lokalisatiegegevens die hij op basis van de vordering genereert en verwerkt.

De in het eerste lid bedoelde vordering is gebaseerd op een schriftelijke en met redenen omklede beslissing van het diensthoofd of zijn gedelegeerde.

§ 2. De in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde vordering vermeldt:

1° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;

2° de personen, groeperingen, geografische gebieden, communicatiemiddelen en/of gebruikswijze waarvan de verkeers- en lokalisatiegegevens moeten bewaard worden;

3° voor de maatregel bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 1°, de bewaartermijn van de gegevens, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf

maanden, te rekenen vanaf de datum van de vordering, onverminderd de mogelijkheid tot verlenging volgens dezelfde procedure;

4° voor de maatregel bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:

- de duur van de maatregel, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de vordering, onverminderd de mogelijkheid tot verlenging volgens dezelfde procedure;

- de bewaartermijn van gegevens, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de communicatie, onverminderd de mogelijkheid tot verlenging volgens dezelfde procedure;

5° de datum van de vordering;

6° de handtekening van het diensthoofd of van zijn gedelegeerde.

§ 3. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de bewaring mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt schriftelijk bevestigd uiterlijk op de eerstvolgende werkdag.

§ 4. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten houden een register bij van alle vorderingen tot bewaring.

Elke beslissing tot vordering en de motivering ervan worden ter kennis gebracht van het Vast Comité I. Indien het Vast Comité I een onwettigheid vaststelt, maakt het een einde aan de vordering.

Indien de vordering voortijdig wordt beëindigd, wordt de gevorderde operator van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekker van een elektronische communicatiedienst daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

§ 5. Voor de uitvoering van de vordering kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de medewerking vorderen van het Instituut bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, alsook van de personen

de datum van de vordering, onverminderd de mogelijkheid tot verlenging volgens dezelfde procedure;

4° voor de maatregel bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°:

- de duur van de maatregel, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de vordering, onverminderd de mogelijkheid tot verlenging volgens dezelfde procedure;

- de bewaartermijn van gegevens, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de communicatie, onverminderd de mogelijkheid tot verlenging volgens dezelfde procedure;

5° de datum van de vordering;

6° de handtekening van het diensthoofd of van zijn gedelegeerde.

§ 3. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de bewaring mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt schriftelijk bevestigd uiterlijk op de eerstvolgende werkdag.

§ 4. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten houden een register bij van alle vorderingen tot bewaring.

Elke beslissing tot vordering en de motivering ervan worden ter kennis gebracht van het Vast Comité I. Indien het Vast Comité I een onwettigheid vaststelt, maakt het een einde aan de vordering.

Indien de vordering voortijdig wordt beëindigd, wordt de gevorderde operator van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekker van een elektronische communicatiedienst daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

§ 5. Voor de uitvoering van de vordering kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de medewerking vorderen van het Instituut bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, alsook van de personen waarvan hij veronderstelt dat zij over een

waarvan hij veronderstelt dat zij over een nuttige technische deskundigheid beschikken. Deze vordering gebeurt schriftelijk en vermeldt de wettelijke grondslag.

§ 6. Eenieder die weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 5 bedoelde vorderingen, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro.

§ 7. De Koning kan, op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie, de nadere regels bepalen voor de samenwerking van de operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst.

nuttige technische deskundigheid beschikken. Deze vordering gebeurt schriftelijk en vermeldt de wettelijke grondslag.

§ 6. Eenieder die opzettelijk weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 5 bedoelde vorderingen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.

§ 7. De Koning kan, op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie, de nadere regels bepalen voor de samenwerking van de operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst.

Art. 13/7

1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten en in geval van een reële en actuele of voorzienbare ernstige dreiging tegen de nationale veiligheid, de medewerking vorderen van de operatoren van een elektronisch communicatienetwerk en de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst om over te gaan tot de algemene en ongedifferentieerde bewaring van de door hen gegenereerde en verwerkte verkeers- en lokalisatiegegevens van elektronische communicatiemiddelen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde vordering kan enkel ingesteld worden mits een voorafgaand schriftelijk akkoord van de commissie. De commissie geeft haar akkoord binnen vier dagen na ontvangst van de schriftelijke en gemotiveerde vraag van het diensthoofd.

§ 3. De vraag van het diensthoofd om een vordering tot bewaring in te stellen vermeldt, op straffe van onwettigheid:

Art. 13/7

1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten en in geval van een reële en actuele of voorzienbare ernstige dreiging tegen de nationale veiligheid, de medewerking vorderen van de operatoren van een elektronisch communicatienetwerk en de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst om over te gaan tot de algemene en ongedifferentieerde bewaring van de door hen gegenereerde en verwerkte verkeers- en lokalisatiegegevens van elektronische communicatiemiddelen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde vordering kan enkel ingesteld worden mits een voorafgaand schriftelijk akkoord van de commissie. De commissie geeft haar akkoord binnen vier dagen na ontvangst van de schriftelijke en gemotiveerde vraag van het diensthoofd.

§ 3. De vraag van het diensthoofd om een vordering tot bewaring in te stellen vermeldt, op straffe van onwettigheid:

1° de ernstige dreiging tegen de nationale veiligheid die reëel en actueel of voorzienbaar is;	1° de ernstige dreiging tegen de nationale veiligheid die reëel en actueel of voorzienbaar is;
2° de feitelijke omstandigheden die de ongedifferentieerde en algemene bewaring van de verkeers- en lokalisatiegegevens rechtvaardigen;	2° de feitelijke omstandigheden die de ongedifferentieerde en algemene bewaring van de verkeers- en lokalisatiegegevens rechtvaardigen;
3° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;	3° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;
4° de duur van de bewaringsmaatregel, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de vordering. Hij kan volgens dezelfde procedure worden verlengd;	4° de duur van de bewaringsmaatregel, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de vordering. Hij kan volgens dezelfde procedure worden verlengd;
5° de bewaartermijn van de gegevens, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de communicatie. Hij kan volgens dezelfde procedure worden verlengd;	5° de bewaartermijn van de gegevens, die niet langer mag zijn dan zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de communicatie. Hij kan volgens dezelfde procedure worden verlengd;
6° in voorkomend geval, de redenen die de in paragraaf 5 bedoelde hoogdringendheid rechtvaardigen;	6° in voorkomend geval, de redenen die de in paragraaf 5 bedoelde hoogdringendheid rechtvaardigen;
7° de datum van de vraag;	7° de datum van de vraag;
8° de handtekening van het diensthoofd.	8° de handtekening van het diensthoofd.
§ 4. De in paragraaf 1 bedoelde vordering vermeldt:	§ 4. De in paragraaf 1 bedoelde vordering vermeldt:
1° de datum van het akkoord van de commissie;	1° de datum van het akkoord van de commissie;
2° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;	2° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;
3° de duur van de maatregel en de bewaartermijn van de gegevens;	3° de duur van de maatregel en de bewaartermijn van de gegevens;
4° de datum van de vordering;	4° de datum van de vordering;
5° de handtekening van het diensthoofd of zijn gedelegeerde.	5° de handtekening van het diensthoofd of zijn gedelegeerde.
§ 5. In geval van hoogdringendheid vraagt het diensthoofd vooraf om het mondelinge akkoord van de voorzitter van de commissie of,	§ 5. In geval van hoogdringendheid vraagt het diensthoofd vooraf om het mondelinge akkoord van de voorzitter van de commissie of, indien deze niet

indien deze niet beschikbaar is, een ander lid van de commissie. De auteur van het akkoord informeert onmiddellijk de andere commissieleden. Het diensthoofd bevestigt zijn vraag schriftelijk binnen vierentwintig uur volgend op het akkoord. De voorzitter of het gecontacteerde lid bevestigt eveneens zo spoedig mogelijk schriftelijk zijn akkoord. Dit akkoord is gedurende vijf dagen geldig.

§ 6. De vordering tot een algemene en ongedifferentieerde bewaring wordt bevestigd bij koninklijk besluit.

Het koninklijk besluit vermeldt enkel:

1° de datum van het akkoord van de commissie;

2° de datum van de vordering;

3° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;

4° de duur van de maatregel en de bewaartermijn van de gegevens.

Bij gebrek aan bevestiging bij koninklijk besluit binnen een maand na de vordering, eindigt deze vordering.

De gevorderde operatoren van een elektronisch communicatienetwerk en verstrekkers van een elektronische communicatiedienst worden hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

§ 7. Voor de uitvoering van de vordering kan het diensthoofd de medewerking vorderen van het Instituut bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, alsook van de personen waarvan hij veronderstelt dat zij over een nuttige technische deskundigheid beschikken. Deze vordering gebeurt schriftelijk en vermeldt de wettelijke grondslag en het akkoord van de commissie.

§ 8. Eenieder die weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 7 bedoelde vorderingen wordt gestraft met een

beschikbaar is, een ander lid van de commissie. De auteur van het akkoord informeert onmiddellijk de andere commissieleden. Het diensthoofd bevestigt zijn vraag schriftelijk binnen vierentwintig uur volgend op het akkoord. De voorzitter of het gecontacteerde lid bevestigt eveneens zo spoedig mogelijk schriftelijk zijn akkoord. Dit akkoord is gedurende vijf dagen geldig.

§ 6. De vordering tot een algemene en ongedifferentieerde bewaring wordt bevestigd bij koninklijk besluit.

Het koninklijk besluit vermeldt enkel:

1° de datum van het akkoord van de commissie;

2° de datum van de vordering;

3° de aard van de verkeers- en lokalisatiegegevens die moeten worden bewaard;

4° de duur van de maatregel en de bewaartermijn van de gegevens.

Bij gebrek aan bevestiging bij koninklijk besluit binnen een maand na de vordering, eindigt deze vordering.

De gevorderde operatoren van een elektronisch communicatienetwerk en verstrekkers van een elektronische communicatiedienst worden hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

§ 7. Voor de uitvoering van de vordering kan het diensthoofd de medewerking vorderen van het Instituut bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, alsook van de personen waarvan hij veronderstelt dat zij over een nuttige technische deskundigheid beschikken. Deze vordering gebeurt schriftelijk en vermeldt de wettelijke grondslag en het akkoord van de commissie.

§ 8. Eenieder die opzettelijk weigert zijn medewerking te verlenen aan de in de paragrafen 1 en 7 bedoelde vorderingen wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen

geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro.

36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.

§ 9. De commissie geeft onverwijld de vraag van het diensthoofd en haar akkoord door aan het Vast Comité I.

§ 9. De commissie geeft onverwijld de vraag van het diensthoofd en haar akkoord door aan het Vast Comité I.

§ 10. De inlichtingen- en veiligheidsdienst brengt om de twee weken verslag uit aan de commissie over de evolutie van de dreiging. Dit verslag belicht de elementen die ofwel de handhaving van de algemene en ongedifferentieerde bewaring, ofwel de beëindiging ervan, rechtvaardigen.

§ 10. De inlichtingen- en veiligheidsdienst brengt om de twee weken verslag uit aan de commissie over de evolutie van de dreiging. Dit verslag belicht de elementen die ofwel de handhaving van de algemene en ongedifferentieerde bewaring, ofwel de beëindiging ervan, rechtvaardigen.

§ 11. Het diensthoofd beëindigt de vordering, niettegenstaande de bevestiging bij koninklijk besluit, wanneer de bewaring niet langer van nut is voor de bestrijding van de reële en actuele of voorzienbare ernstige dreiging tegen de nationale veiligheid, wanneer deze dreiging is verdwenen of wanneer hij een onwettigheid vaststelt.

§ 11. Het diensthoofd beëindigt de vordering, niettegenstaande de bevestiging bij koninklijk besluit, wanneer de bewaring niet langer van nut is voor de bestrijding van de reële en actuele of voorzienbare ernstige dreiging tegen de nationale veiligheid, wanneer deze dreiging is verdwenen of wanneer hij een onwettigheid vaststelt.

Wanneer de commissie of het Vast Comité I een onwettigheid vaststelt, wordt een einde gemaakt aan de vordering niettegenstaande de bevestiging bij koninklijk besluit.

Wanneer de commissie of het Vast Comité I een onwettigheid vaststelt, wordt een einde gemaakt aan de vordering niettegenstaande de bevestiging bij koninklijk besluit.

Indien de vordering voortijdig wordt beëindigd, worden de gevorderde operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

Indien de vordering voortijdig wordt beëindigd, worden de gevorderde operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

§ 12. De Koning bepaalt, op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie, de nadere regels voor de samenwerking van de operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst.

§ 12. De Koning bepaalt, op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie, de nadere regels voor de samenwerking van de operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekkers van een elektronische communicatiedienst.

Art. 16/2

Art. 16/2

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de medewerking vorderen

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de medewerking vorderen van een

van een operator van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekker van een elektronische communicatiedienst om over te gaan tot:

1° het identificeren van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een elektronische communicatiedienst of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;

2° het identificeren van de elektronische communicatiediensten en -middelen waarop een bepaald persoon is geabonneerd of die door een bepaald persoon gewoonlijk worden gebruikt.

De vordering gebeurt schriftelijk door het diensthoofd of zijn gedelegeerde. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde deze gegevens mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt binnen vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke vordering.

Iedere operator van een elektronisch communicatienetwerk en iedere verstrekker van een elektronische communicatiedienst die wordt gevorderd, verstrekt aan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de gegevens waar om werd verzocht binnen een termijn en overeenkomstig de nadere regels te bepalen bij koninklijk besluit genomen op het voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de elektronische communicatie.

Het diensthoofd of zijn gedelegeerde kan, mits naleving van de principes van proportionaliteit en subsidiariteit en mits de registratie van de raadpleging, de bedoelde gegevens ook verkrijgen met behulp van toegang tot de klantenbestanden van de operator of van de dienstenverstrekker. De Koning bepaalt, op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de elektronische communicatie, de technische voorwaarden waaronder deze toegang mogelijk is.

§ 2. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten en met het oog op de

operator van een elektronisch communicatienetwerk of de verstrekker van een elektronische communicatiedienst om over te gaan tot:

1° het identificeren van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een elektronische communicatiedienst of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;

2° het identificeren van de elektronische communicatiediensten en -middelen waarop een bepaald persoon is geabonneerd of die door een bepaald persoon gewoonlijk worden gebruikt.

De vordering gebeurt schriftelijk door het diensthoofd of zijn gedelegeerde. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde deze gegevens mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt binnen vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke vordering.

Iedere operator van een elektronisch communicatienetwerk en iedere verstrekker van een elektronische communicatiedienst die wordt gevorderd, verstrekt aan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de gegevens waar om werd verzocht binnen een termijn en overeenkomstig de nadere regels te bepalen bij koninklijk besluit genomen op het voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de elektronische communicatie.

Het diensthoofd of zijn gedelegeerde kan, mits naleving van de principes van proportionaliteit en subsidiariteit en mits de registratie van de raadpleging, de bedoelde gegevens ook verkrijgen met behulp van toegang tot de klantenbestanden van de operator of van de dienstenverstrekker. De Koning bepaalt, op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de elektronische communicatie, de technische voorwaarden waaronder deze toegang mogelijk is.

§ 2. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten en met het oog op de identificatie van

identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een elektronische communicatiedienst, de medewerking vorderen van:

1° de personen of instellingen bedoeld in artikel 5, § 1, eerste lid, 3° tot 22° van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten en van de personen of instellingen die, binnen het Belgisch grondgebied, diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld, op basis van de referentie van een elektronische banktransactie die voorafgaandelijk meegedeeld is door een operator of verstrekker met toepassing van paragraaf 1;

2° andere rechtspersonen die de abonnee zijn van een operator of verstrekker zoals bedoeld in paragraaf 1 of die zich in naam en voor rekening van natuurlijke personen abonneren op een elektronische communicatiedienst, op basis van gegevens die voorafgaand meegedeeld zijn door een operator of verstrekker in toepassing van paragraaf 1.

De vordering gebeurt schriftelijk door het diensthoofd of zijn afgevaardigde. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde deze gegevens mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt binnen de vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke vordering.

Iedere persoon en iedere instelling die wordt gevorderd, verstrekt aan het diensthoofd of zijn afgevaardigde onverwijld de gegevens waar om werd verzocht.

De identificatiegegevens die de inlichtingen- en veiligheidsdiensten binnen het uitoefenen van de in deze paragraaf bedoelde methode ontvangen, zijn beperkt tot de identificatiegegevens bedoeld in paragraaf 1.

§ 3. Eenieder die weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen of de vereiste toegang

de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een elektronische communicatiedienst, de medewerking vorderen van:

1° de personen of instellingen bedoeld in artikel 5, § 1, eerste lid, 3° tot 22° van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten en van de personen of instellingen die, binnen het Belgisch grondgebied, diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld, op basis van de referentie van een elektronische banktransactie die voorafgaandelijk meegedeeld is door een operator of verstrekker met toepassing van paragraaf 1;

2° andere rechtspersonen die de abonnee zijn van een operator of verstrekker zoals bedoeld in paragraaf 1 of die zich in naam en voor rekening van natuurlijke personen abonneren op een elektronische communicatiedienst, op basis van gegevens die voorafgaand meegedeeld zijn door een operator of verstrekker in toepassing van paragraaf 1.

De vordering gebeurt schriftelijk door het diensthoofd of zijn afgevaardigde. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde deze gegevens mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt binnen de vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke vordering.

Iedere persoon en iedere instelling die wordt gevorderd, verstrekt aan het diensthoofd of zijn afgevaardigde onverwijld de gegevens waar om werd verzocht.

De identificatiegegevens die de inlichtingen- en veiligheidsdiensten binnen het uitoefenen van de in deze paragraaf bedoelde methode ontvangen, zijn beperkt tot de identificatiegegevens bedoeld in paragraaf 1.

§ 3. Eenieder die opzettelijk weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen of de vereiste

te verschaffen, wordt gestraft met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro.

toegang te verschaffen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 80.000 euro.

§ 4. Beide inlichtingen- en veiligheidsdiensten houden een register bij van alle gevorderde identificaties en van alle via rechtstreekse toegang verkregen identificaties. Het Vast Comité I ontvangt van de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst maandelijks een lijst van de gevorderde identificaties en van elke toegang.

§ 4. Beide inlichtingen- en veiligheidsdiensten houden een register bij van alle gevorderde identificaties en van alle via rechtstreekse toegang verkregen identificaties. Het Vast Comité I ontvangt van de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst maandelijks een lijst van de gevorderde identificaties en van elke toegang.

Art. 16/6

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de medewerking vorderen van:

1° de personen en instellingen bedoeld in artikel 5, paragraaf 1, 3° tot 22°, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

2° de personen en instellingen die, binnen het Belgisch grondgebied, diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld;

3° het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest;

om over te gaan tot:

a) het identificeren van de producten en diensten, waarvan de geïdentificeerde persoon

Art. 16/6

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de medewerking vorderen van:

1° de personen en instellingen bedoeld in artikel 5, paragraaf 1, 3° tot 22°, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

2° de personen en instellingen die, binnen het Belgisch grondgebied, diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld;

3° het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest;

om over te gaan tot:

a) het identificeren van de producten en diensten, waarvan de geïdentificeerde persoon titularis, gevolmachtigde of de uiteindelijke gerechtigde is;

titularis, gevolmachtigde of de uiteindelijke gerechtigde is;

b) het identificeren van de titularissen, de gevolmachtigden, of de uiteindelijke gerechtigden van de producten en diensten.

De vordering bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, gebeurt schriftelijk door het diensthoofd of zijn gedelegeerde. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde deze gegevens mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt binnen vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke vordering.

De gevorderde medewerking bedoeld in het eerste lid, 3°, gebeurt na schriftelijke beslissing van het diensthoofd of zijn gedelegeerde, en overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de methode mondeling toestaan. Deze mondelinge beslissing wordt binnen vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke beslissing.

§ 2. De gevorderde persoon of instelling is ertoe gehouden de gevraagde informatie onverwijld te verstrekken na ontvangst van de schriftelijke vordering van het diensthoofd of zijn gedelegeerde.

De gevorderde persoon of instelling die de in dit artikel bedoelde medewerking weigert te verlenen, wordt gestraft met geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro.

§ 3. Beide inlichtingen- en veiligheidsdiensten houden een register bij van alle gevorderde identificaties. De betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst maakt maandelijks een lijst van de gevorderde identificaties over aan het Vast Comité I.

b) het identificeren van de titularissen, de gevolmachtigden, of de uiteindelijke gerechtigden van de producten en diensten.

De vordering bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, gebeurt schriftelijk door het diensthoofd of zijn gedelegeerde. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde deze gegevens mondeling vorderen. Deze mondelinge vordering wordt binnen vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke vordering.

De gevorderde medewerking bedoeld in het eerste lid, 3°, gebeurt na schriftelijke beslissing van het diensthoofd of zijn gedelegeerde, en overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest. In geval van hoogdringendheid kan het diensthoofd of zijn gedelegeerde de methode mondeling toestaan. Deze mondelinge beslissing wordt binnen vierentwintig uur bevestigd door een schriftelijke beslissing.

§ 2. De gevorderde persoon of instelling is ertoe gehouden de gevraagde informatie onverwijld te verstrekken na ontvangst van de schriftelijke vordering van het diensthoofd of zijn gedelegeerde.

De gevorderde persoon of instelling die de in dit artikel bedoelde medewerking opzettelijk weigert te verlenen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.

§ 3. Beide inlichtingen- en veiligheidsdiensten houden een register bij van alle gevorderde identificaties. De betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst maakt maandelijks een lijst van de gevorderde identificaties over aan het Vast Comité I.

Het Vast Comité I verbiedt de inlichtingen- en veiligheidsdiensten om gebruik te maken van de gegevens die verzameld werden in omstandigheden die niet aan de wettelijke bepalingen voldoen.]¹

Het Vast Comité I verbiedt de inlichtingen- en veiligheidsdiensten om gebruik te maken van de gegevens die verzameld werden in omstandigheden die niet aan de wettelijke bepalingen voldoen.]¹

Art. 18/2

§ 1. De specifieke methoden voor het verzamelen van gegevens worden opgesomd in de artikelen 18/4 tot 18/8.

§ 2. De uitzonderlijke methoden voor het verzamelen van gegevens worden opgesomd in de artikelen 18/11 tot 18/17.

§ 3. Als een in paragrafen 1 en 2 bedoelde methode aangewend wordt ten opzichte van een advocaat, een arts of een journalist, of van hun lokalen of communicatiemiddelen die zij voor beroepsdoeleinden gebruiken, of van hun woonplaats of verblijfplaats, mag deze methode niet uitgevoerd worden zonder dat, naargelang het geval, de voorzitter van de Orde van de Vlaamse balies, van de Ordre des barreaux francophones et germanophone, van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren of van de Vereniging van Beroepsjournalisten of in geval van ziekte of verhindering van de voorzitter diens plaatsvervanger hiervan vooraf op de hoogte is gebracht door de voorzitter van de commissie of, bij verhindering, door een ander Commissielid. De voorzitter van de commissie [ou le membre de la Commission qui remplace le président] is verplicht om de nodige inlichtingen te verstrekken aan de voorzitter van de Orde of van de Vereniging van Beroepsjournalisten, waarvan de advocaat, de arts of de journalist deel uitmaakt of aan de plaatsvervanger van de voorzitter. De betrokken voorzitter en zijn plaatsvervanger zijn tot geheimhouding verplicht. De straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek zijn van toepassing voor inbreuken op deze verplichting tot geheimhouding.

Als een in paragrafen 1 en 2 bedoelde methode aangewend wordt ten opzichte van een advocaat, een arts of een journalist, van

Art. 18/2

§ 1. De specifieke methoden voor het verzamelen van gegevens worden opgesomd in de artikelen 18/4 tot 18/8.

§ 2. De uitzonderlijke methoden voor het verzamelen van gegevens worden opgesomd in de artikelen 18/11 tot 18/17.

§ 3. Als een in paragrafen 1 en 2 bedoelde methode aangewend wordt ten opzichte van een advocaat, een arts of een journalist, of van hun lokalen of communicatiemiddelen die zij voor beroepsdoeleinden gebruiken, of van hun woonplaats of verblijfplaats, mag deze methode niet uitgevoerd worden zonder dat, naargelang het geval, de voorzitter van de Orde van de Vlaamse balies, van de Ordre des barreaux francophones et germanophone, van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren of van de Vereniging van Beroepsjournalisten of in geval van ziekte of verhindering van de voorzitter diens plaatsvervanger hiervan vooraf op de hoogte is gebracht door de voorzitter van de commissie of, bij verhindering, door een ander Commissielid. De voorzitter van de commissie [ou le membre de la Commission qui remplace le président] is verplicht om de nodige inlichtingen te verstrekken aan de voorzitter van de Orde of van de Vereniging van Beroepsjournalisten, waarvan de advocaat, de arts of de journalist deel uitmaakt of aan de plaatsvervanger van de voorzitter. De betrokken voorzitter en zijn plaatsvervanger zijn tot geheimhouding verplicht. De straffen bepaald in **artikel 352** van het Strafwetboek zijn van toepassing voor inbreuken op deze verplichting tot geheimhouding.

Als een in paragrafen 1 en 2 bedoelde methode aangewend wordt ten opzichte van een advocaat, een arts of een journalist, van hun lokalen of

hun lokalen of communicatiemiddelen die zij voor beroepsoeinden gebruiken, of van hun woonplaats of verblijfplaats, gaat de voorzitter van de commissie of, bij verhindering, een ander Commissielid na of de via deze methode verkregen gegevens een rechtstreeks verband hebben met de potentiële dreiging, wanneer zij beschermd worden door het beroepsgeheim van een advocaat of arts of door het bronnengeheim van een journalist. Zo geen rechtstreeks verband is aangetoond, verbiedt de Commissie de inlichtingen- en veiligheidsdiensten deze gegevens te exploiteren.

Als een in paragraaf 2 bedoelde uitzonderlijke methode aangewend wordt ten opzichte van een advocaat, een arts of een journalist, kan de voorzitter van de commissie of het door hem aangewezen lid van de commissie aanwezig zijn bij de aanwending van deze methode. De voorzitter houdt rekening met het risico dat zijn aanwezigheid kan hebben voor de uitoefening van de opdracht, zijn eigen veiligheid en de veiligheid van de agenten en van derden.

§ 4. Indien een in de paragrafen 1 en 2 bedoelde methode wordt aangewend ten opzichte van een menselijke bron in toepassing van artikel 18, § 2, wordt van de op straffe van nietigheid voorgeschreven vermeldingen bedoeld in de artikelen 18/3, § 2, 2° en 3° en 18/10, § 2, 2° en 3° afgeweken.

Art. 18/6

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, kennis nemen van de identificatiegegevens van de afzender of de geadresseerde van al dan niet aan een postoperator toevertrouwde post en van de identificatiegegevens van de titularis van een postbus. Wanneer de medewerking van een postoperator wordt gevorderd, richt het diensthoofd een schriftelijke vraag aan deze operator. De aard van de beslissing wordt meegedeeld aan de postoperator die wordt gevorderd.

communicatiemiddelen die zij voor beroepsoeinden gebruiken, of van hun woonplaats of verblijfplaats, gaat de voorzitter van de commissie of, bij verhindering, een ander Commissielid na of de via deze methode verkregen gegevens een rechtstreeks verband hebben met de potentiële dreiging, wanneer zij beschermd worden door het beroepsgeheim van een advocaat of arts of door het bronnengeheim van een journalist. Zo geen rechtstreeks verband is aangetoond, verbiedt de Commissie de inlichtingen- en veiligheidsdiensten deze gegevens te exploiteren.

Als een in paragraaf 2 bedoelde uitzonderlijke methode aangewend wordt ten opzichte van een advocaat, een arts of een journalist, kan de voorzitter van de commissie of het door hem aangewezen lid van de commissie aanwezig zijn bij de aanwending van deze methode. De voorzitter houdt rekening met het risico dat zijn aanwezigheid kan hebben voor de uitoefening van de opdracht, zijn eigen veiligheid en de veiligheid van de agenten en van derden.

§ 4. Indien een in de paragrafen 1 en 2 bedoelde methode wordt aangewend ten opzichte van een menselijke bron in toepassing van artikel 18, § 2, wordt van de op straffe van nietigheid voorgeschreven vermeldingen bedoeld in de artikelen 18/3, § 2, 2° en 3° en 18/10, § 2, 2° en 3° afgeweken.

Art. 18/6

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, kennis nemen van de identificatiegegevens van de afzender of de geadresseerde van al dan niet aan een postoperator toevertrouwde post en van de identificatiegegevens van de titularis van een postbus. Wanneer de medewerking van een postoperator wordt gevorderd, richt het diensthoofd een schriftelijke vraag aan deze operator. De aard van de beslissing wordt meegedeeld aan de postoperator die wordt gevorderd.

§ 2 (...)

§ 3. De postoperator die weigert de in dit artikel bedoelde medewerking te verlenen wordt gestraft met geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro.

§ 2 (...)

§ 3. De postoperator die opzettelijk weigert de in dit artikel bedoelde medewerking te verlenen wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.

Art. 18/7

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, overgaan of doen overgaan tot:

1° de identificatie of de lokalisatie, met behulp van een technisch middel, van de elektronische communicatiediensten en -middelen waarop een bepaald persoon is geabonneerd of die door een bepaald persoon gewoonlijk worden gebruikt;

2° de vordering van de operator van een elektronisch communicatienetwerk of van een verstrekker van een elektronische communicatiedienst tot het bekomen van de mededeling van de facturen met betrekking tot de geïdentificeerde abonnementen, de gegevens betreffende de betalingswijze, de identificatie van het betalingsmiddel en het tijdstip van betaling voor het abonnement of voor het gebruik van de elektronische communicatiedienst. Een inlichtingen- en veiligheidsdienst kan de bedoelde gegevens ook verkrijgen met behulp van toegang tot de bestanden van de klanten van de operator of van de verstrekker van de dienst.

§ 2

§ 3. Iedere operator van een communicatienetwerk en iedere verstrekker van een communicatiedienst die wordt gevorderd om de in § 1 bedoelde gegevens mee te delen, verstrekt aan het diensthoofd de gegevens waarom werd verzocht binnen een

Art. 18/7

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, overgaan of doen overgaan tot:

1° de identificatie of de lokalisatie, met behulp van een technisch middel, van de elektronische communicatiediensten en -middelen waarop een bepaald persoon is geabonneerd of die door een bepaald persoon gewoonlijk worden gebruikt;

2° de vordering van de operator van een elektronisch communicatienetwerk of van een verstrekker van een elektronische communicatiedienst tot het bekomen van de mededeling van de facturen met betrekking tot de geïdentificeerde abonnementen, de gegevens betreffende de betalingswijze, de identificatie van het betalingsmiddel en het tijdstip van betaling voor het abonnement of voor het gebruik van de elektronische communicatiedienst. Een inlichtingen- en veiligheidsdienst kan de bedoelde gegevens ook verkrijgen met behulp van toegang tot de bestanden van de klanten van de operator of van de verstrekker van de dienst.²

§ 2

§ 3. Iedere operator van een communicatienetwerk en iedere verstrekker van een communicatiedienst die wordt gevorderd om de in § 1 bedoelde gegevens mee te delen, verstrekt aan het diensthoofd de gegevens waarom werd verzocht binnen een termijn en overeenkomstig de nadere

termijn en overeenkomstig de nadere regels te bepalen bij koninklijk besluit genomen op het voorstel van de Minister van Justitie, de Minister van Landsverdediging en de Minister bevoegd voor de elektronische communicatie.

De Koning bepaalt, op voorstel van de Minister van Justitie, de Minister van Landsverdediging en de Minister bevoegd voor de elektronische communicatie, de voorwaarden waaronder de in § 1 bedoelde toegang mogelijk is voor de betrokken dienst.

Elke in het eerste lid bedoelde persoon die weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen, wordt gestraft met geldboete van zeventwintig euro tot twintigduizend euro.

regels te bepalen bij koninklijk besluit genomen op het voorstel van de Minister van Justitie, de Minister van Landsverdediging en de Minister bevoegd voor de elektronische communicatie.

De Koning bepaalt, op voorstel van de Minister van Justitie, de Minister van Landsverdediging en de Minister bevoegd voor de elektronische communicatie, de voorwaarden waaronder de in § 1 bedoelde toegang mogelijk is voor de betrokken dienst.

Elke in het eerste lid bedoelde persoon die opzettelijk weigert de aldus gevraagde gegevens mee te delen, wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.

Art. 18/8

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, zo nodig door daartoe de medewerking van de operator van een elektronisch communicatienetwerk of van de verstrekker van een elektronische communicatiedienst te vorderen, overgaan of doen overgaan tot:

1° het opsporen van de verkeersgegevens van elektronische communicatiemiddelen van waaruit of waarnaar elektronische communicaties worden of werden gedaan;

2° het lokaliseren van de oorsprong of de bestemming van elektronische communicaties.

In de gevallen bedoeld in het eerste lid worden voor elk elektronisch communicatiemiddel waarvan de verkeersgegevens worden opgespoord of waarvan de oorsprong of de bestemming van de elektronische communicatie wordt gelokaliseerd de dag, het tijdstip en de duur en indien nodig de plaats van de elektronische communicatie aangegeven en vastgelegd in een verslag.

Art. 18/8

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, zo nodig door daartoe de medewerking van de operator van een elektronisch communicatienetwerk of van de verstrekker van een elektronische communicatiedienst te vorderen, overgaan of doen overgaan tot:

1° het opsporen van de verkeersgegevens van elektronische communicatiemiddelen van waaruit of waarnaar elektronische communicaties worden of werden gedaan;

2° het lokaliseren van de oorsprong of de bestemming van elektronische communicaties.

In de gevallen bedoeld in het eerste lid worden voor elk elektronisch communicatiemiddel waarvan de verkeersgegevens worden opgespoord of waarvan de oorsprong of de bestemming van de elektronische communicatie wordt gelokaliseerd de dag, het tijdstip en de duur en indien nodig de plaats van de elektronische communicatie aangegeven en vastgelegd in een verslag.

De aard van de beslissing wordt meegedeeld aan de gevorderde operator van het elektronisch communicatienetwerk of aan de verstrekker van de elektronische communicatiedienst die wordt gevorderd.

§ 2. [...]

§ 3. Iedere operator van een elektronisch communicatienetwerk en iedere verstrekker van een elektronische communicatiedienst die verzocht wordt de in paragraaf 1 bedoelde gegevens mee te delen, verstrekt het diensthoofd de gevraagde gegevens binnen een termijn en overeenkomstig de nadere regels te bepalen bij koninklijk besluit genomen op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie.

Elke in het eerste lid bedoelde persoon die weigert zijn technische medewerking te verlenen aan de vorderingen bedoeld in dit artikel wordt gestraft met geldboete van zeventwintig euro tot twintigduizend euro.

§ 4. [...]

Art. 18/14

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de al dan niet aan een postoperator toevertrouwde post openmaken en kennisnemen van de inhoud ervan.

De in het eerste lid bedoelde postoperator is ertoe gehouden de post waarop de machtiging betrekking heeft tegen ontvangstbewijs af te geven aan een agent van de dienst, op vertoon van zijn legitimatiebewijs en een schriftelijke vraag van het diensthoofd. Deze vraag vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de commissie, de aard van het eensluidend advies van de

De aard van de beslissing wordt meegedeeld aan de gevorderde operator van het elektronisch communicatienetwerk of aan de verstrekker van de elektronische communicatiedienst die wordt gevorderd.

§ 2. [...]

§ 3. Iedere operator van een elektronisch communicatienetwerk en iedere verstrekker van een elektronische communicatiedienst die verzocht wordt de in paragraaf 1 bedoelde gegevens mee te delen, verstrekt het diensthoofd de gevraagde gegevens binnen een termijn en overeenkomstig de nadere regels te bepalen bij koninklijk besluit genomen op voorstel van de minister van Justitie, de minister van Landsverdediging en de minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie.

Elke in het eerste lid bedoelde persoon die opzettelijk weigert zijn technische medewerking te verlenen aan de vorderingen bedoeld in dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.

§ 4. [...]

Art. 18/14

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, de al dan niet aan een postoperator toevertrouwde post openmaken en kennisnemen van de inhoud ervan.

De in het eerste lid bedoelde postoperator is ertoe gehouden de post waarop de machtiging betrekking heeft tegen ontvangstbewijs af te geven aan een agent van de dienst, op vertoon van zijn legitimatiebewijs en een schriftelijke vraag van het diensthoofd. Deze vraag vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de commissie, de aard van het eensluidend advies van de voorzitter van de commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister.

voorzitter van de commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister.

§ 2. De diensten zien erop toe dat een door een postoperator afgegeven postzending, na onderzoek ervan, onverwijld aan de postoperator wordt teruggegeven voor verdere verzending.

§ 3. De postoperator die weigert de medewerking te verlenen als bedoeld in de §§ 1 en 2 wordt gestraft met geldboete van zeventig tot twintigduizend euro.

§ 4. De Staat is burgerrechtelijk aansprakelijk jegens de postoperator voor de schade toegebracht aan de hem toevertrouwde post.

§ 2. De diensten zien erop toe dat een door een postoperator afgegeven postzending, na onderzoek ervan, onverwijld aan de postoperator wordt teruggegeven voor verdere verzending.

§ 3. De postoperator die opzettelijk weigert de medewerking te verlenen als bedoeld in de §§ 1 en 2 wordt bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 160.000 euro.

§ 4. De Staat is burgerrechtelijk aansprakelijk jegens de postoperator voor de schade toegebracht aan de hem toevertrouwde post.

Art. 18/15

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, informatie over de producten, diensten en verrichtingen van financiële aard en betreffende virtuele valuta, met betrekking tot de geïdentificeerde persoon vorderen van:

1° de personen en instellingen bedoeld in artikel 5, paragraaf 1, 3° tot 22°, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

2° de personen en instellingen die, binnen het Belgisch grondgebied, diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld;

3° het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal

Art. 18/15

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, informatie over de producten, diensten en verrichtingen van financiële aard en betreffende virtuele valuta, met betrekking tot de geïdentificeerde persoon vorderen van:

1° de personen en instellingen bedoeld in artikel 5, paragraaf 1, 3° tot 22°, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

2° de personen en instellingen die, binnen het Belgisch grondgebied, diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld;

3° het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van

bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.

§ 2. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, van de personen en instellingen bedoeld in paragraaf 1, 1° en 2°, vorderen dat de verrichtingen van de geviseerde persoon onder toezicht worden geplaatst.

§ 3. De gevorderde medewerking bedoeld in paragraaf 1, 3°, gebeurt overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.

De gevorderde persoon of instelling, bedoeld in paragraaf 1, 1° en 2°, is ertoe gehouden de gevraagde informatie onverwijld te verstrekken na ontvangst van de schriftelijke vordering van het diensthoofd.

Deze vordering vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de Commissie, de aard van het eensluidend advies van de voorzitter van de Commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister. In deze vordering beschrijft de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst eveneens nauwkeurig de informatie die wordt gevorderd en de vorm waarin deze wordt meegedeeld.

§ 4. Iedere gevorderde persoon of instelling die de gegevens weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro of met een van die straffen alleen.

Art. 18/16

beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.

§ 2. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, van de personen en instellingen bedoeld in paragraaf 1, 1° en 2°, vorderen dat de verrichtingen van de geviseerde persoon onder toezicht worden geplaatst.

§ 3. De gevorderde medewerking bedoeld in paragraaf 1, 3°, gebeurt overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.

De gevorderde persoon of instelling, bedoeld in paragraaf 1, 1° en 2°, is ertoe gehouden de gevraagde informatie onverwijld te verstrekken na ontvangst van de schriftelijke vordering van het diensthoofd.

Deze vordering vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de Commissie, de aard van het eensluidend advies van de voorzitter van de Commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister. In deze vordering beschrijft de betrokken inlichtingen- en veiligheidsdienst eveneens nauwkeurig de informatie die wordt gevorderd en de vorm waarin deze wordt meegedeeld.

§ 4. Iedere gevorderde persoon of instelling die de gegevens opzettelijk weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt bestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, §1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.

Art. 18/16

§ 1. Behoudens met betrekking tot de informaticasystemen van de rechterlijke macht en de administratieve rechtscolleges, kunnen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, al dan niet met behulp van technische middelen, valse signalen, valse sleutels of valse hoedanigheden:

1° toegang krijgen tot een informaticasysteem;

2° er elke beveiliging van opheffen;

3° er technische voorzieningen in aanbrengen teneinde de door het informaticasysteem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens te ontcijferen en te decoderen;

4° er de door het informaticasysteem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens op eender welke manier van overnemen.

De in het eerste lid bedoelde methode kan slechts aangewend worden tegenover de informaticasystemen van de overheid, mits voorafgaande toestemming van de betrokken overheid.

Het in het eerste lid bedoelde binnendringen door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten in de informaticasystemen kan enkel het verzamelen van relevante gegevens die erin werden opgeslagen, verwerkt of doorgestuurd tot doel hebben, zonder dat er een onomkeerbare vernietiging of wijziging van deze gegevens gebeurt.

De inlichtingen- en veiligheidsdiensten waken erover dat bij de installatie van de in het eerste lid, 3°, bedoelde technische dispositieven derden geen niet-toegelaten toegang kunnen krijgen tot deze systemen via de tussenkomsten van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

§ 2. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, zonder medeweten of toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, op ieder ogenblik, niet voor het publiek toegankelijke plaatsen betreden en zich

§ 1. Behoudens met betrekking tot de informaticasystemen van de rechterlijke macht en de administratieve rechtscolleges, kunnen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, al dan niet met behulp van technische middelen, valse signalen, valse sleutels of valse hoedanigheden:

1° toegang krijgen tot een informaticasysteem;

2° er elke beveiliging van opheffen;

3° er technische voorzieningen in aanbrengen teneinde de door het informaticasysteem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens te ontcijferen en te decoderen;

4° er de door het informaticasysteem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens op eender welke manier van overnemen.

De in het eerste lid bedoelde methode kan slechts aangewend worden tegenover de informaticasystemen van de overheid, mits voorafgaande toestemming van de betrokken overheid.

Het in het eerste lid bedoelde binnendringen door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten in de informaticasystemen kan enkel het verzamelen van relevante gegevens die erin werden opgeslagen, verwerkt of doorgestuurd tot doel hebben, zonder dat er een onomkeerbare vernietiging of wijziging van deze gegevens gebeurt.

De inlichtingen- en veiligheidsdiensten waken erover dat bij de installatie van de in het eerste lid, 3°, bedoelde technische dispositieven derden geen niet-toegelaten toegang kunnen krijgen tot deze systemen via de tussenkomsten van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

§ 2. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, zonder medeweten of toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, op ieder ogenblik, niet voor het publiek toegankelijke plaatsen betreden en zich

toegang verschaffen tot al dan niet vergrendelde voorwerpen, teneinde:

1° informaticasystemen binnen te dringen;

2° er een technisch middel te installeren, dat middel te bedienen of het terug te nemen;

3° de informaticasystemen mee te nemen en ze terug te plaatsen.

Het technisch middel of de informaticasystemen worden zo spoedig mogelijk na het binnendringen teruggenomen respectievelijk teruggeplaatst, tenzij dit het goede verloop van de opdracht in de weg staat.

§ 3. Het diensthoofd kan van de personen van wie hij vermoedt dat zij een bijzondere kennis hebben van het in § 1 bedoelde informaticasysteem of van de diensten die het mogelijk maken de gegevens die door het informaticasysteem zijn opgeslagen, verwerkt of doorgestuurd te beveiligen of te versleutelen, met een schriftelijke beslissing eisen dat zij informatie verstrekken over de werking van dat systeem en over de manier om toegang te krijgen tot de inhoud van het informaticasysteem onder een begrijpelijke vorm en dat zij hun medewerking verlenen aan het binnendringen in een informaticasysteem. Deze vraag vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de commissie, de aard van het eensluidend advies van de voorzitter van de commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister.

§ 4. Eenieder die zijn technische medewerking weigert te verlenen aan de in § 3 bedoelde vorderingen wordt gestraft met geldboete van zesentwintig tot twintigduizend euro.

§ 5. Ingeval het binnendringen in een informaticasysteem tot gevolg heeft dat de exploitatie van dit systeem volledig of gedeeltelijk wordt verstoord, is de Staat slechts burgerrechtelijk aansprakelijk voor de schade aldus veroorzaakt indien dit binnendringen geen verband hield met het verzamelen van gegevens met betrekking tot

toegang verschaffen tot al dan niet vergrendelde voorwerpen, teneinde:

1° informaticasystemen binnen te dringen;

2° er een technisch middel te installeren, dat middel te bedienen of het terug te nemen;

3° de informaticasystemen mee te nemen en ze terug te plaatsen.

Het technisch middel of de informaticasystemen worden zo spoedig mogelijk na het binnendringen teruggenomen respectievelijk teruggeplaatst, tenzij dit het goede verloop van de opdracht in de weg staat.

§ 3. Het diensthoofd kan van de personen van wie hij vermoedt dat zij een bijzondere kennis hebben van het in § 1 bedoelde informaticasysteem of van de diensten die het mogelijk maken de gegevens die door het informaticasysteem zijn opgeslagen, verwerkt of doorgestuurd te beveiligen of te versleutelen, met een schriftelijke beslissing eisen dat zij informatie verstrekken over de werking van dat systeem en over de manier om toegang te krijgen tot de inhoud van het informaticasysteem onder een begrijpelijke vorm en dat zij hun medewerking verlenen aan het binnendringen in een informaticasysteem. Deze vraag vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de commissie, de aard van het eensluidend advies van de voorzitter van de commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister.

§ 4. Eenieder die zijn technische medewerking weigert te verlenen aan de in § 3 bedoelde vorderingen wordt bestraft een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt.

§ 5. Ingeval het binnendringen in een informaticasysteem tot gevolg heeft dat de exploitatie van dit systeem volledig of gedeeltelijk wordt verstoord, is de Staat slechts burgerrechtelijk aansprakelijk voor de schade aldus veroorzaakt indien dit binnendringen geen verband hield met het verzamelen van gegevens met betrekking tot een ernstige dreiging voor de fysieke integriteit van

een ernstige dreiging voor de fysieke integriteit van één of meer personen, hierbij inbegrepen de terroristische misdrijven bedoeld in artikel 137 van het Strafwetboek.

één of meer personen, hierbij inbegrepen de terroristische misdrijven bedoeld in **artikel 371** van het Strafwetboek.

Art. 18/17

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, communicaties onderscheppen, er kennis van nemen en ze registreren.

§ 2. Hiertoe kunnen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, zonder medeweten of toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, op ieder ogenblik, al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen betreden, teneinde:

1° er een technisch middel te installeren, dat middel te bedienen of het terug te nemen;

2° een vergrendeld voorwerp te openen om er een technisch middel in te plaatsen;

3° het voorwerp mee te nemen waarop het technisch middel zal worden geïnstalleerd, dat voorwerp te bedienen en het terug te plaatsen.

Het technisch middel of het meegenomen voorwerp wordt zo spoedig mogelijk na de onderschepping teruggenomen respectievelijk teruggeplaatst, tenzij dit het goede verloop van de opdracht in de weg staat.

§ 3. Indien er een ingreep nodig is op een elektronisch communicatienetwerk, wordt de operator van het netwerk of de verstrekker van een elektronische communicatiedienst met een schriftelijke vraag van het diensthoofd gevorderd en is hij, als gevolg van deze aanvraag ertoe gehouden zijn technische medewerking te verlenen. Deze vraag vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de commissie, de aard van het eensluidend advies van de voorzitter van de commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister.

Art. 18/17

§ 1. De inlichtingen- en veiligheidsdiensten kunnen, in het belang van de uitoefening van hun opdrachten, communicaties onderscheppen, er kennis van nemen en ze registreren.

§ 2. Hiertoe kunnen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, zonder medeweten of toestemming van de eigenaar of zijn rechthebbende, op ieder ogenblik, al dan niet voor het publiek toegankelijke plaatsen betreden, teneinde:

1° er een technisch middel te installeren, dat middel te bedienen of het terug te nemen;

2° een vergrendeld voorwerp te openen om er een technisch middel in te plaatsen;

3° het voorwerp mee te nemen waarop het technisch middel zal worden geïnstalleerd, dat voorwerp te bedienen en het terug te plaatsen.

Het technisch middel of het meegenomen voorwerp wordt zo spoedig mogelijk na de onderschepping teruggenomen respectievelijk teruggeplaatst, tenzij dit het goede verloop van de opdracht in de weg staat.

§ 3. Indien er een ingreep nodig is op een elektronisch communicatienetwerk, wordt de operator van het netwerk of de verstrekker van een elektronische communicatiedienst met een schriftelijke vraag van het diensthoofd gevorderd en is hij, als gevolg van deze aanvraag ertoe gehouden zijn technische medewerking te verlenen. Deze vraag vermeldt, naargelang het geval, de aard van het eensluidend advies van de commissie, de aard van het eensluidend advies van de voorzitter van de commissie of de aard van de toelating van de betrokken minister.

Eenieder die zijn technische medewerking weigert te verlenen aan de in het eerste lid bedoelde vorderingen, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro. De nadere regels en termijnen voor deze technische medewerking worden door de Koning vastgesteld, op voorstel van de Ministers van Justitie, van Landsverdediging en van de Minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie.

Eenieder die zijn technische medewerking opzettelijk weigert te verlenen aan de in het eerste lid bedoelde vorderingen, wordt bestraft met een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt. De nadere regels en termijnen voor deze technische medewerking worden door de Koning vastgesteld, op voorstel van de Ministers van Justitie, van Landsverdediging en van de Minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie. De nadere regels en termijnen voor deze technische medewerking worden door de Koning vastgesteld, op voorstel van de Ministers van Justitie, van Landsverdediging en van de Minister bevoegd voor de Elektronische Communicatie.

§ 4. De communicaties die verzameld werden aan de hand van de in § 1 bedoelde uitzonderlijke methode worden opgenomen. Het voorwerp van de uitzonderlijke methode alsook de dagen en uren waarop deze is uitgevoerd, worden opgenomen bij het begin en op het einde van iedere opname die erop betrekking heeft.

§ 4. De communicaties die verzameld werden aan de hand van de in § 1 bedoelde uitzonderlijke methode worden opgenomen. Het voorwerp van de uitzonderlijke methode alsook de dagen en uren waarop deze is uitgevoerd, worden opgenomen bij het begin en op het einde van iedere opname die erop betrekking heeft.

Alleen die delen van de opname van communicaties die door het diensthoofd of, naargelang het geval, in zijn opdracht door de directeur Operaties of de persoon die hij daartoe heeft aangewezen voor de Veiligheid van de Staat, of door de officier of de burgerambtenaar, die minstens de graad van commissaris heeft, voor de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid relevant worden geacht, kunnen worden overgeschreven.

Alleen die delen van de opname van communicaties die door het diensthoofd of, naargelang het geval, in zijn opdracht door de directeur Operaties of de persoon die hij daartoe heeft aangewezen voor de Veiligheid van de Staat, of door de officier of de burgerambtenaar, die minstens de graad van commissaris heeft, voor de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid relevant worden geacht, kunnen worden overgeschreven.

Iedere notitie die in het kader van de uitvoering van de uitzonderlijke methode door de daartoe aangewezen personen werd genomen en die niet werd opgenomen in een verslag, wordt vernietigd door de in het tweede lid vermelde personen of door de persoon die zij hiertoe aanwijzen. Deze vernietiging maakt het voorwerp uit van een vermelding in het bijzondere register waarin wordt voorzien in § 6.

Iedere notitie die in het kader van de uitvoering van de uitzonderlijke methode door de daartoe aangewezen personen werd genomen en die niet werd opgenomen in een verslag, wordt vernietigd door de in het tweede lid vermelde personen of door de persoon die zij hiertoe aanwijzen. Deze vernietiging maakt het voorwerp uit van een vermelding in het bijzondere register waarin wordt voorzien in § 6.

§ 5. De opnamen worden samen met de eventuele overschrijving van de relevant geachte communicaties of de eventuele

§ 5. De opnamen worden samen met de eventuele overschrijving van de relevant geachte communicaties of de eventuele vertaling bewaard,

vertaling bewaard, op een beveiligde plaats die het diensthoofd aanduidt overeenkomstig de vereisten van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

§ 6. Een regelmatig bijgehouden bijzonder register bevat een overzicht van elk van de in de §§ 1 en 2 bedoelde maatregelen.

Het overzicht vermeldt de datum en het uur waarop de maatregel is gestart en waarop hij werd beëindigd.

§ 7. De opnamen van communicaties worden volgens de door de Koning vastgestelde nadere regels en onder het toezicht van de Commissie en van een door het diensthoofd hiertoe aangestelde agent, vernietigd binnen een termijn van vijf jaar die aanvangt op de dag van de opname. Met het voorafgaand schriftelijk akkoord van de Commissie kan het diensthoofd beslissen om de bewaringsperiode te verlengen wanneer de opname nog noodzakelijk is in het kader van een inlichtingenonderzoek of van een gerechtelijke procedure. De totale bewaringsperiode mag tien jaar niet te boven gaan behalve wanneer een opname nog noodzakelijk is in het kader van een gerechtelijke procedure. De vernietiging wordt vermeld in het in paragraaf 6 vermelde bijzonder register.

De overschrijvingen van de relevant geachte communicaties en de eventuele vertalingen worden bewaard en vernietigd overeenkomstig artikel 21.

Art. 19/1

Wanneer de aanwending van de specifieke of uitzonderlijke methoden ernstige aanwijzingen aan het licht brengt over het plegen van een misdaad of wanbedrijf of, op grond van een redelijk vermoeden wijst op te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, brengen de betrokken diensten dit onverwijld ter

op een beveiligde plaats die het diensthoofd aanduidt overeenkomstig de vereisten van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

§ 6. Een regelmatig bijgehouden bijzonder register bevat een overzicht van elk van de in de §§ 1 en 2 bedoelde maatregelen.

Het overzicht vermeldt de datum en het uur waarop de maatregel is gestart en waarop hij werd beëindigd.

§ 7. De opnamen van communicaties worden volgens de door de Koning vastgestelde nadere regels en onder het toezicht van de Commissie en van een door het diensthoofd hiertoe aangestelde agent, vernietigd binnen een termijn van vijf jaar die aanvangt op de dag van de opname. Met het voorafgaand schriftelijk akkoord van de Commissie kan het diensthoofd beslissen om de bewaringsperiode te verlengen wanneer de opname nog noodzakelijk is in het kader van een inlichtingenonderzoek of van een gerechtelijke procedure. De totale bewaringsperiode mag tien jaar niet te boven gaan behalve wanneer een opname nog noodzakelijk is in het kader van een gerechtelijke procedure. De vernietiging wordt vermeld in het in paragraaf 6 vermelde bijzonder register.

De overschrijvingen van de relevant geachte communicaties en de eventuele vertalingen worden bewaard en vernietigd overeenkomstig artikel 21.

Art. 19/1

Wanneer de aanwending van de specifieke of uitzonderlijke methoden ernstige aanwijzingen aan het licht brengt over het plegen **van een misdrijf** of, op grond van een redelijk vermoeden wijst op te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, brengen de betrokken diensten dit onverwijld ter kennis aan de commissie met het oog op de toepassing van artikel

kennis aan de commissie met het oog op de toepassing van artikel 29 van het Wetboek van strafvordering. Deze commissie onderzoekt de verzamelde gegevens ongeacht de drager waarop ze vastgelegd werden.

Indien de commissie het bestaan vaststelt van ernstige aanwijzingen die kunnen leiden tot het plegen van een misdaad of wanbedrijf of van een redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, stelt de voorzitter, of bij verhindering, een ander Commissielid daarvan een niet-geclassificeerd proces-verbaal op. Dit proces-verbaal wordt onverwijld overgezonden aan de procureur des Konings of aan de federale procureur, nadat het diensthoofd vooraf gehoord werd over de voorwaarden van deze verzending en over de inhoud van het proces-verbaal.

Dit proces-verbaal vermeldt de ernstige aanwijzingen die eventueel in rechte kunnen worden gebruikt.

Dit proces-verbaal mag niet de exclusieve grond, noch de overheersende maatregel zijn voor de veroordeling van een persoon. De elementen vervat in dit proces-verbaal moeten in overheersende mate steun vinden in andere bewijsmiddelen.

De procureur des Konings of de federale procureur licht de voorzitter van de commissie in over de gevolgen die aan de verzending van het proces-verbaal worden gegeven. De voorzitter van de commissie licht op zijn beurt het diensthoofd van de betrokken dienst in.

Art. 31

Onverminderd artikel 30 van deze wet, de artikelen 70, 416 en 417 van het Strafwetboek en de toepasselijke regels van internationaal recht, kunnen de leden van het interventieteam slechts gebruik maken van vuurwapens tegen personen in de volgende gevallen:

29 van het Wetboek van strafvordering. Deze commissie onderzoekt de verzamelde gegevens ongeacht de drager waarop ze vastgelegd werden.

Indien de commissie het bestaan vaststelt van ernstige aanwijzingen die kunnen leiden tot het plegen **van een misdrijf** of van een redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, stelt de voorzitter, of bij verhindering, een ander Commissielid daarvan een niet-geclassificeerd proces-verbaal op. Dit proces-verbaal wordt onverwijld overgezonden aan de procureur des Konings of aan de federale procureur, nadat het diensthoofd vooraf gehoord werd over de voorwaarden van deze verzending en over de inhoud van het proces-verbaal.

Dit proces-verbaal vermeldt de ernstige aanwijzingen die eventueel in rechte kunnen worden gebruikt.

Dit proces-verbaal mag niet de exclusieve grond, noch de overheersende maatregel zijn voor de veroordeling van een persoon. De elementen vervat in dit proces-verbaal moeten in overheersende mate steun vinden in andere bewijsmiddelen.

De procureur des Konings of de federale procureur licht de voorzitter van de commissie in over de gevolgen die aan de verzending van het proces-verbaal worden gegeven. De voorzitter van de commissie licht op zijn beurt het diensthoofd van de betrokken dienst in.

Art. 31

Onverminderd artikel 30 van deze wet, **de artikelen 11, 12 en 14** van het Strafwetboek en de toepasselijke regels van internationaal recht, kunnen de leden van het interventieteam slechts gebruik maken van vuurwapens tegen personen in de volgende gevallen:

1° tegen gewapende personen of in de richting van voertuigen aan boord waarvan zich gewapende personen bevinden, in geval van misdaad of van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf in de zin van artikel 41 van het Wetboek van strafvordering, welke misdaad of welk wanbedrijf met geweld is gepleegd, indien redelijkerwijze mag aangenomen worden dat die personen in het bezit zijn van een vuurwapen klaar voor gebruik, en dat zij dit wapen zullen gebruiken tegen personen;

2° wanneer in geval van volstrekte noodzakelijkheid, de leden van het interventieteam de aan hun bescherming toevertrouwde personen, infrastructuur of goederen op geen andere wijze kunnen verdedigen.

Het gebruik van wapens geregeld in de bepalingen onder 1° en 2° geschiedt slechts overeenkomstig de richtlijnen en na waarschuwing met luide stem of met enig ander beschikbaar middel, tenzij dit gebruik daardoor onwerkzaam zou worden.¹

Art. 43

Onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek en de artikelen 48 en 51 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op de politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorganen voor de dreigingsanalyse wordt gestraft:

1° met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro, de agent of de persoon bedoeld in artikel 36 die de geheimen met schending van dit artikel onthult;

2° met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot dertigduizend euro of met een van die straffen alleen, de agent of persoon bedoeld in artikel 36 die de identiteit onthult van een persoon die om anonimiteit verzoekt;

1° tegen gewapende personen of in de richting van voertuigen aan boord waarvan zich gewapende personen bevinden, in geval van **misdrijf waarop een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8 is gesteld of op heterdaad ontdekt in de zin van artikel 41 van het Wetboek van strafvordering indien het misdrijf met een straf van niveau 1, 2 of 3 is bestraft**, welke misdaad of welk wanbedrijf met geweld is gepleegd, indien redelijkerwijze mag aangenomen worden dat die personen in het bezit zijn van een vuurwapen klaar voor gebruik, en dat zij dit wapen zullen gebruiken tegen personen;

2° wanneer in geval van volstrekte noodzakelijkheid, de leden van het interventieteam de aan hun bescherming toevertrouwde personen, infrastructuur of goederen op geen andere wijze kunnen verdedigen.

Het gebruik van wapens geregeld in de bepalingen onder 1° en 2° geschiedt slechts overeenkomstig de richtlijnen en na waarschuwing met luide stem of met enig ander beschikbaar middel, tenzij dit gebruik daardoor onwerkzaam zou worden.¹

Art. 43

Onverminderd **artikel 352** van het Strafwetboek en de artikelen 48 en 51 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op de politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorganen voor de dreigingsanalyse wordt gestraft:

1° met een straf van niveau 1, de agent of de persoon bedoeld in artikel 36 die de geheimen met schending van dit artikel opzettelijk onthult;

2° met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 240.000 euro bedraagt, de agent of persoon bedoeld in artikel 36 die de identiteit opzettelijk onthult van een persoon die om anonimiteit verzoekt;

3° met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot dertigduizend euro of met een van die straffen alleen, eenieder die, met kwaadwillig opzet, met welk uitdrukkingsmiddel dan ook de identiteit onthult van agenten van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten wiens opdrachten omwille van veiligheidsredenen de eerbiediging van de grootste discretie vereisen.

3° met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de maximale geldboete 240.000 euro bedraagt, eenieder die, met kwaadwillig opzet, met welk uitdrukkingsmiddel dan ook de identiteit onthult van agenten van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten wiens opdrachten omwille van veiligheidsredenen de eerbiediging van de grootste discretie vereisen.

Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijven is niet strafbaar.

Art. 43/7

§ 1. Indien het Vast Comité I optreedt in het kader van dit hoofdstuk, wordt de griffie waargenomen door de griffier van het Vast Comité I of door een door hem aangewezen personeelslid van niveau 1.

§ 2. De leden van het Vast Comité I, de griffiers, de leden van de Dienst enquêtes en het administratief personeel zijn tot geheimhouding verplicht ten aanzien van de feiten, daden of inlichtingen waarvan zij kennis hebben door de medewerking die zij verlenen aan de toepassing van deze wet. Zij kunnen de gegevens en inlichtingen die zij in dit kader verkrijgen evenwel aanwenden bij de vervulling van hun opdracht, zoals vastgesteld in artikel 1 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse.

Onverminderd artikel 458 van het Strafwetboek worden zij gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van honderd euro tot vierduizend euro of met een van die straffen alleen, indien zij die geheimen onthullen in andere omstandigheden dan die bepaald bij deze wet.

Art. 44/5

Art. 43/7

§ 1. Indien het Vast Comité I optreedt in het kader van dit hoofdstuk, wordt de griffie waargenomen door de griffier van het Vast Comité I of door een door hem aangewezen personeelslid van niveau 1.

§ 2. De leden van het Vast Comité I, de griffiers, de leden van de Dienst enquêtes en het administratief personeel zijn tot geheimhouding verplicht ten aanzien van de feiten, daden of inlichtingen waarvan zij kennis hebben door de medewerking die zij verlenen aan de toepassing van deze wet. Zij kunnen de gegevens en inlichtingen die zij in dit kader verkrijgen evenwel aanwenden bij de vervulling van hun opdracht, zoals vastgesteld in artikel 1 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse.

Onverminderd artikel 352 van het Strafwetboek worden zij bestraft met een straf van niveau 2, indien zij die geheimen opzettelijk onthullen in andere omstandigheden dan die bepaald bij deze wet. In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 32.000 euro. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.

Art. 44/5

Indien een ingreep op een communicatienetwerk noodzakelijk is om de interceptie van in het buitenland uitgezonden of ontvangen communicatie bedoeld in artikel 44 mogelijk te maken, wordt de operator van het netwerk of de verstrekker van de elektronische communicatiedienst met een schriftelijk verzoek van het diensthoofd aangezocht en is hij verplicht om zijn medewerking zo spoedig mogelijk te verlenen.

Eenieder die zijn medewerking weigert te verlenen aan de vorderingen bedoeld in het eerste lid, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro. De prestaties worden vergoed naargelang van de reële kosten, na voorlegging van de stavingstukken.

De Koning bepaalt, op voorstel van de Minister van Defensie en de Minister bevoegd voor de elektronische communicatie, de nadere regels voor deze medewerking.

Indien een ingreep op een communicatienetwerk noodzakelijk is om de interceptie van in het buitenland uitgezonden of ontvangen communicatie bedoeld in artikel 44 mogelijk te maken, wordt de operator van het netwerk of de verstrekker van de elektronische communicatiedienst met een schriftelijk verzoek van het diensthoofd aangezocht en is hij verplicht om zijn medewerking zo spoedig mogelijk te verlenen.

Eenieder die zijn medewerking opzettelijk weigert te verlenen aan de vorderingen bedoeld in het eerste lid, wordt bestraft met een straf van niveau 1 waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar. De prestaties worden vergoed naargelang van de reële kosten, na voorlegging van de stavingstukken.

De Koning bepaalt, op voorstel van de Minister van Defensie en de Minister bevoegd voor de elektronische communicatie, de nadere regels voor deze medewerking.

Wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

Art. 5

§ 1. Binnen het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie wordt een DNA-gegevensbank "Veroordeelden" opgericht.

Deze DNA-gegevensbank bevat de DNA-profielen van alle personen die voor het plegen van een van de misdrijven, bedoeld in het derde lid, door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, zijn veroordeeld tot een autonome probatiestraf, een werkstraf, een straf onder elektronisch toezicht, een gevangenisstraf of een zwaardere straf, of ten aanzien van wie een interneringsmaatregel is gelast.

De misdrijven die het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich meebrengen, zijn die welke bedoeld zijn in:

Art. 5

§ 1. Binnen het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie wordt een DNA-gegevensbank "Veroordeelden" opgericht.

Deze DNA-gegevensbank bevat de DNA-profielen van alle personen die voor het plegen van een van de misdrijven, bedoeld in het derde lid, door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, zijn veroordeeld tot een probatiestraf, een werkstraf, een straf onder elektronisch toezicht, een gevangenisstraf of een zwaardere straf, of ten aanzien van wie een interneringsmaatregel is gelast.

De misdrijven die het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich meebrengen, zijn die welke bedoeld zijn in:

1° de artikelen 136bis tot 136septies, van het Strafwetboek;	1° de artikelen 82 tot 92 van het Strafwetboek;
2° de artikelen 137 tot 141, van hetzelfde Wetboek;	2° de artikelen 371 tot 386 van hetzelfde Wetboek;
3° de artikelen 322 tot 324ter, van hetzelfde Wetboek;	3° de artikelen 403 tot 409 van hetzelfde Wetboek;
4° artikel 347bis, van hetzelfde Wetboek;	4° de artikelen 226 tot 229 van hetzelfde Wetboek;
[4] 5° de artikelen 393 tot 397 van hetzelfde Wetboek;	5° de artikelen 96 tot 98 en 101 tot 102 van hetzelfde Wetboek;
6° de artikelen 400 en 401 van hetzelfde Wetboek;	6° de artikelen 196, 197 en 198, 3° en 4°, van hetzelfde Wetboek;
7° de artikelen 417/2 en 417/3 van hetzelfde Wetboek;	7° de artikelen 112 tot 127 van hetzelfde Wetboek;
8° de artikelen 417/7 tot 417/22 en 417/24 van hetzelfde Wetboek;	8° de artikelen 134 tot 149 en 151 van hetzelfde Wetboek;
9° de artikelen 417/25 tot 417/38, 433quater/1 en 433quater/4, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 433quater/1 van hetzelfde Wetboek;	9° de artikelen 152 tot 165, 265 en 268, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 265 van hetzelfde Wetboek;
10° de artikelen 417/44 et 417/45 van hetzelfde Wetboek;	10° de artikelen 171, 172 en 177 van hetzelfde Wetboek;
11° de artikelen 428 tot 430, van hetzelfde Wetboek;	11° de artikelen 223 tot 225 van hetzelfde Wetboek;
12° de artikelen 433sexies tot 433octies, van hetzelfde Wetboek;	12° artikel 260 van hetzelfde Wetboek;
13° de artikelen 467, eerste lid, 471 tot 475, van hetzelfde Wetboek;	13° artikel 469 van hetzelfde Wetboek;
14° artikel 477sexies, van hetzelfde Wetboek;	14° artikel 473 van hetzelfde Wetboek;
15° de artikelen 518, 531 en 532, van hetzelfde Wetboek;	15° de artikelen 509 en 520 van hetzelfde Wetboek;
16° de artikelen 77ter, 77quater en 77quinquies, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;	16° artikel 2bis, § 3, b, en § 4, b, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

17° artikel 2bis, § 3, b, en § 4, b, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.

De veroordeling voor een poging tot het plegen van een van deze misdrijven brengt eveneens het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich mee.

[⁴ De veroordeling voor een misdrijf als bedoeld in het derde lid, 8° 9° of 10°, brengt eveneens het opslaan van het Y-STR-profiel van de veroordeelde in de DNA-gegevensbank met zich mee.]⁴

De gegevens met betrekking tot de voormelde DNA-profielen, die opgesomd zijn in de artikelen 5bis, tweede lid, [⁴ 5ter, § 3, derde lid]⁴, 5quater, § 3, en 8, § 3, worden eveneens in de DNA-gegevensbank opgeslagen.

De DNA-profielen van referentiestalen kunnen in de gegevensbank “Veroordeelden” enkel opgeslagen worden onder hun DNA-codenummer.

§ 2. De DNA-profielen en de gegevens die daarop betrekking hebben, worden dertig jaar na het opslaan ervan automatisch verwijderd uit de DNA-gegevensbank “Veroordeelden”, tenzij de bevoegde magistraat een kortere termijn heeft bepaald.

Zij worden eveneens verwijderd ingeval de veroordeelde of geïnterneerde, die verzet heeft gedaan binnen de buitengewone termijn van verzet, wordt vrijgesproken van de misdrijven waardoor het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank “Veroordeelden” werd verantwoord, of ingeval de beslissing tot veroordeling of internering wordt vernietigd ingevolge een herzieningsprocedure.

Art. 6

§ 1. Met gevangenisstraf van zes maanden tot een jaar en met geldboete van tweehonderd

De veroordeling voor een poging tot het plegen van een van deze misdrijven brengt eveneens het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich mee.

De veroordeling voor een misdrijf als bedoeld in het derde lid, 8°, brengt eveneens het opslaan van het Y-STR-profiel van de veroordeelde in de DNA-gegevensbank met zich mee.

De gegevens met betrekking tot de voormelde DNA-profielen, die opgesomd zijn in de artikelen 5bis, tweede lid, 5ter, § 3, derde lid, 5quater, § 3, en 8, § 3, worden eveneens in de DNA-gegevensbank opgeslagen.

De DNA-profielen van referentiestalen kunnen in de gegevensbank “Veroordeelden” enkel opgeslagen worden onder hun DNA-codenummer.

§ 2. De DNA-profielen en de gegevens die daarop betrekking hebben, worden dertig jaar na het opslaan ervan automatisch verwijderd uit de DNA-gegevensbank “Veroordeelden”, tenzij de bevoegde magistraat een kortere termijn heeft bepaald.

Zij worden eveneens verwijderd ingeval de veroordeelde of geïnterneerde, die verzet heeft gedaan binnen de buitengewone termijn van verzet, wordt vrijgesproken van de misdrijven waardoor het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank “Veroordeelden” werd verantwoord, of ingeval de beslissing tot veroordeling of internering wordt vernietigd ingevolge een herzieningsprocedure.

Art. 6

§ 1. Met gevangenisstraf van niveau 2, wordt gestraft hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn,

frank tot tienduizend frank, of met een van die straffen alleen, wordt gestraft hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, wetens kennisneemt van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen.

§ 2. Met gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot twintigduizend frank, of met een van die straffen alleen, wordt gestraft hij die:

1° hetzij, terwijl hij weet dat gegevens verkregen zijn door het plegen van het misdrijf bedoeld in § 1, die gegevens wetens gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

2° hetzij, terwijl hij daartoe gerechtigd is, kennis heeft genomen van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen en die resultaten wetens gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

3° hetzij de aangetroffen sporen of de referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten, gebruikt heeft voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen.

§ 3. Met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van 500 frank tot 50 000 frank of met een van deze straffen alleen, wordt gestraft, hij die wetens een vergelijking van DNA-profielen uitvoert of doet uitvoeren, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft.

§ 4. De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85 zijn op de in dit artikel bepaalde misdrijven van toepassing.

§ 5. Met toepassing van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van

opzettelijk kennisneemt van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen. In afwijking van artikel 52, §1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 80.000 euro.

§ 2. Met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, §1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt wordt bestraft hij die:

1° hetzij, terwijl hij weet dat gegevens verkregen zijn door het plegen van het misdrijf bedoeld in § 1, die gegevens opzettelijk gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

2° hetzij, terwijl hij daartoe gerechtigd is, kennis heeft genomen van de uitslag van het resultaat van de vergelijking van DNA-profielen en die resultaten wetens gebruikt voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

3° hetzij de aangetroffen sporen of de referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten, opzettelijk gebruikt heeft voor andere doeleinden dan de strafprocedure of het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen;

§ 3. Met een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6°, van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt, wordt gestraft, hij die opzettelijk een vergelijking van DNA-profielen uitvoert of doet uitvoeren, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft.

§ 4. Poging tot het plegen van de in dit artikel bedoelde misdrijven is niet strafbaar.

§ 5. Met toepassing van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke

natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, zijn de paragrafen 1 tot 4 niet van toepassing wanneer de daarin bedoelde handelingen gesteld worden met het oog op het wetenschappelijk en volgens de regels van de kunst valideren van nieuwe DNA-gerelateerde analysetechnieken en voor zover de aangetroffen sporen of de referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten beschikbaar blijven voor de strafprocedure, het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen.

personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, zijn de paragrafen 1 tot 4 niet van toepassing wanneer de daarin bedoelde handelingen gesteld worden met het oog op het wetenschappelijk en volgens de regels van de kunst valideren van nieuwe DNA-gerelateerde analysetechnieken en voor zover de aangetroffen sporen of de referentiestalen en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten beschikbaar blijven voor de strafprocedure, het direct of indirect identificeren van onbekende overledenen of het opsporen van vermiste personen.

Wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

Art. 3bis

Deze wet is niet van toepassing op de loterijen in de zin van de wet van 31 december 1851 op de loterijen en van de artikelen 301, 302, 303 en 304 van het Strafwetboek, noch op de openbare loterijen en wedstrijden bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, van de wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij.

Met uitzondering van de artikelen 7, 8, 39, 58, 59 en 60 en de strafrechtelijke bepalingen van hoofdstuk VII die betrekking hebben op deze artikelen, is deze wet niet van toepassing op de kansspelen bedoeld in artikel 3, § 1, tweede lid, van de wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij.

NOTA: bij arrest nr 33/2004 van 10-03-2004 (B.St. 05-04-2004, p. 18921), heeft het Arbitragehof het tweede lid van artikel 3bis vernietigd

Art. 17

Onverminderd artikel 15, § 2, zijn de leden van de commissie en het secretariaat en de deskundigen om wiens medewerking is

Art. 3bis

Deze wet is niet van toepassing op de loterijen in de zin van de wet van 31 december 1851 op de loterijen en van **de artikelen 534 tot 537** van het Strafwetboek, noch op de openbare loterijen en wedstrijden bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, van de wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij.

Met uitzondering van de artikelen 7, 8, 39, 58, 59 en 60 en de strafrechtelijke bepalingen van hoofdstuk VII die betrekking hebben op deze artikelen, is deze wet niet van toepassing op de kansspelen bedoeld in artikel 3, § 1, tweede lid, van de wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij.

NOTA: bij arrest nr 33/2004 van 10-03-2004 (B.St. 05-04-2004, p. 18921), heeft het Arbitragehof het tweede lid van artikel 3bis vernietigd

Art. 17

Onverminderd artikel 15, § 2, zijn de leden van de commissie en het secretariaat en de deskundigen om wiens medewerking is verzocht, verplicht om de

verzocht, verplicht om de feiten, de handelingen of de inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun functie kennis hebben, geheim te houden zowel tijdens het mandaat als na het verstrijken ervan.

Inbreuken op deze bepaling worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

feiten, de handelingen of de inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun functie kennis hebben, geheim te houden zowel tijdens het mandaat als na het verstrijken ervan.

Inbreuken op deze bepaling worden gestraft met de straffen bepaald in **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 63

De daders van de inbreuken op de bepalingen van de artikelen 4 § 1, 4 § 3, 8, 26, 27, eerste lid, 46 en 58 worden gestraft met een boete van 26 euro tot 120.000 euro.

Art. 63

De daders van de inbreuken op de bepalingen van de artikelen 4 § 1, 4 § 3, 8, 26, 27, eerste lid, 46 en 58 worden bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de geldboete ten hoogste 960.000 euro.

Art. 64

De daders van inbreuken op de artikelen 4, § 2, § 4 en § 5, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 60, 61, tweede en derde lid, en op de besluiten genomen in uitvoering van deze artikelen, worden gestraft met een geldboete van 26 euro tot 72.000 euro.

Art. 64

De daders van inbreuken op de artikelen 4, § 2, § 4 en § 5, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 60, 61, tweede en derde lid, en op de besluiten genomen in uitvoering van deze artikelen, worden **bestraft met een straf van niveau 1. In afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek bedraagt de maximale geldboete 576.000 euro.**

Art. 65

Voornoemde straffen kunnen worden verdubbeld:

1. bij recidive binnen vijf jaar volgend op een veroordeling krachtens deze wet of de besluiten tot uitvoering ervan;
2. ingeval de overtreding is gepleegd ten aanzien van een persoon jonger dan eenentwintig jaar.

Art. 65

Voornoemde straffen kunnen worden verdubbeld:

1. bij recidive binnen vijf jaar volgend op een veroordeling krachtens deze wet of de besluiten tot uitvoering ervan;
2. ingeval de overtreding is gepleegd ten aanzien van een persoon jonger dan eenentwintig jaar.

Voor de toepassing van boek I van het Strafwetboek wordt de straf bedoeld in het eerste lid aangemerkt als een straf van niveau 1.

Art. 66

Betrokkene kan overeenkomstig artikel 33 van het Strafwetboek bovendien uit bepaalde rechten worden onttrokken.

Art. 66

Opgeheven

Art. 68

De rechter kan de definitieve of tijdelijke sluiting van de kansspelinrichting bevelen.

Zo de rechter gebruik maakt van de mogelijkheid die hem krachtens het eerste lid toekomt, moet de commissie de desbetreffende vergunning intrekken.

Art. 68

De rechter kan de definitieve of tijdelijke sluiting van de kansspelinrichting bevelen **overeenkomstig artikel 59 van het Strafwetboek.**

Zo de rechter gebruik maakt van de mogelijkheid die hem krachtens het eerste lid toekomt, moet de commissie de desbetreffende vergunning intrekken.

Art. 69

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, daaronder begrepen hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de misdrijven omschreven in deze wet.

Art. 69

Opgeheven

Wet van 1 maart 2000 tot oprichting van een Instituut voor bedrijfsjuristen

Art. 6

Niemand mag de titel van bedrijfsjurist voeren wanneer hij niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 4, en wanneer het Instituut hem niet de hoedanigheid van lid van het Instituut heeft verleend en hem niet heeft toegestaan de titel van bedrijfsjurist te voeren.

Iedereen overtreding van het voorgaande lid wordt gestraft met geldboete van tweehonderd frank tot duizend frank.

Art. 6

Niemand mag de titel van bedrijfsjurist voeren tenzij hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 4, het Instituut hem de hoedanigheid van lid van het Instituut heeft verleend en hem bovendien heeft toegestaan de titel van bedrijfsjurist te voeren.

Iedere overtreding van het voorgaande lid met bedrieglijk opzet wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Wet van 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

Art. 17

§ 1. De betrokken persoon wordt binnen vierentwintig uur na zijn effectieve vrijheidsbeneming waartoe is beslist overeenkomstig artikel 16, § 3, voor de onderzoeksrechter gebracht, die hem in kennis stelt van het bestaan en de inhoud van het vonnis en het certificaat overgezonden door de beslissingsstaat.

§ 2. De onderzoeksrechter hoort vervolgens de betrokken persoon omtrent zijn eventuele hechtenis, en de opmerkingen die hij ter zake formuleert.

§ 3. Na het verhoor kan de onderzoeksrechter gelasten dat betrokkene op grond van het overgezonden vonnis en rekening houdend met de daarinvermelde feitelijke omstandigheden, alsook deze ingeroepen door de betrokkene in hechtenis wordt genomen of blijft.

§ 4. De onderzoeksrechter kan ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de betrokken persoon, deze laatste, onder oplegging van een of meer voorwaarden, in vrijheid stellen tot op het tijdstip dat met betrekking tot de erkenning en de tenuitvoerlegging van het vonnis een definitieve beslissing wordt gewezen.

Deze voorwaarden moeten waarborgen dat de betrokken persoon geen nieuwe misdaden of wanbedrijven pleegt of zich niet aan het gerecht onttrekt.

De onderzoeksrechter kan tijdens de procedure, ambtshalve of op vordering van de procureur des Konings, één of meer nieuwe voorwaarden opleggen, reeds opgelegde voorwaarden geheel of gedeeltelijk opheffen, wijzigen of verlengen. Hij kan vrijstelling verlenen van de naleving van alle voorwaarden of van sommige ervan.

De betrokken persoon kan vragen dat de opgelegde voorwaarden geheel of gedeeltelijk worden opgeheven of gewijzigd; hij kan ook

Art. 17

§ 1. De betrokken persoon wordt binnen vierentwintig uur na zijn effectieve vrijheidsbeneming waartoe is beslist overeenkomstig artikel 16, § 3, voor de onderzoeksrechter gebracht, die hem in kennis stelt van het bestaan en de inhoud van het vonnis en het certificaat overgezonden door de beslissingsstaat.

§ 2. De onderzoeksrechter hoort vervolgens de betrokken persoon omtrent zijn eventuele hechtenis, en de opmerkingen die hij ter zake formuleert.

§ 3. Na het verhoor kan de onderzoeksrechter gelasten dat betrokkene op grond van het overgezonden vonnis en rekening houdend met de daarinvermelde feitelijke omstandigheden, alsook deze ingeroepen door de betrokkene in hechtenis wordt genomen of blijft.

§ 4. De onderzoeksrechter kan ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de betrokken persoon, deze laatste, onder oplegging van een of meer voorwaarden, in vrijheid stellen tot op het tijdstip dat met betrekking tot de erkenning en de tenuitvoerlegging van het vonnis een definitieve beslissing wordt gewezen.

Deze voorwaarden moeten waarborgen dat de betrokken persoon geen nieuwe **misdrijven** pleegt of zich niet aan het gerecht onttrekt.

De onderzoeksrechter kan tijdens de procedure, ambtshalve of op vordering van de procureur des Konings, één of meer nieuwe voorwaarden opleggen, reeds opgelegde voorwaarden geheel of gedeeltelijk opheffen, wijzigen of verlengen. Hij kan vrijstelling verlenen van de naleving van alle voorwaarden of van sommige ervan.

De betrokken persoon kan vragen dat de opgelegde voorwaarden geheel of gedeeltelijk worden opgeheven of gewijzigd; hij kan ook vragen te

vragen te worden vrijgesteld van alle voorwaarden of van sommige ervan.

Ingeval de voorwaarden niet worden nageleefd, kan de onderzoeksrechter een aanhoudingsbevel uitvaardigen onder de voorwaarden bedoeld in de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.

§ 5. De onderzoeksrechter kan tevens de voorafgaande en integrale betaling vorderen van een borgsom waarvan hij het bedrag bepaalt.

De borgsom wordt gestort in de Deposito- en Consignatiekas en op grond van het ontvangbewijs doet het openbaar ministerie de beschikking tot invrijheidstelling ten uitvoer leggen.

De borgsom wordt teruggegeven nadat met betrekking tot de erkenning en de tenuitvoerlegging van het vonnis een definitieve beslissing is genomen indien de betrokken persoon voortdurend op het Belgisch grondgebied aanwezig was tot de procureur des Konings de definitieve beslissing overeenkomstig artikel 19 heeft genomen.

De borgsom wordt aan de Staat toegewezen zodra de betrokken persoon zonder gegronde reden van verschoning het Belgische grondgebied heeft verlaten zonder de Belgische gerechtelijke autoriteiten in te lichten of zich heeft onttrokken aan de tenuitvoerlegging van het vonnis.

§ 6. Indien de persoon krachtens §§ 4 of 5 in vrijheid wordt gesteld, stelt de onderzoeksrechter hiervan onmiddellijk het openbaar ministerie in kennis dat op zijn beurt de autoriteit van de beslissingsstaat in kennis stelt.

§ 7. De met redenen omklede beschikking, bedoeld in de §§ 3, 4 en 5, wordt binnen de in § 1 bedoelde termijn van vierentwintig uur betekend aan de betrokken persoon. Tegen deze beschikking staat geen rechtsmiddel open.

worden vrijgesteld van alle voorwaarden of van sommige ervan.

Ingeval de voorwaarden niet worden nageleefd, kan de onderzoeksrechter een aanhoudingsbevel uitvaardigen onder de voorwaarden bedoeld in de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.

§ 5. De onderzoeksrechter kan tevens de voorafgaande en integrale betaling vorderen van een borgsom waarvan hij het bedrag bepaalt.

De borgsom wordt gestort in de Deposito- en Consignatiekas en op grond van het ontvangbewijs doet het openbaar ministerie de beschikking tot invrijheidstelling ten uitvoer leggen.

De borgsom wordt teruggegeven nadat met betrekking tot de erkenning en de tenuitvoerlegging van het vonnis een definitieve beslissing is genomen indien de betrokken persoon voortdurend op het Belgisch grondgebied aanwezig was tot de procureur des Konings de definitieve beslissing overeenkomstig artikel 19 heeft genomen.

De borgsom wordt aan de Staat toegewezen zodra de betrokken persoon zonder gegronde reden van verschoning het Belgische grondgebied heeft verlaten zonder de Belgische gerechtelijke autoriteiten in te lichten of zich heeft onttrokken aan de tenuitvoerlegging van het vonnis.

§ 6. Indien de persoon krachtens §§ 4 of 5 in vrijheid wordt gesteld, stelt de onderzoeksrechter hiervan onmiddellijk het openbaar ministerie in kennis dat op zijn beurt de autoriteit van de beslissingsstaat in kennis stelt.

§ 7. De met redenen omklede beschikking, bedoeld in de §§ 3, 4 en 5, wordt binnen de in § 1 bedoelde termijn van vierentwintig uur betekend aan de betrokken persoon. Tegen deze beschikking staat geen rechtsmiddel open.

*Wet van 15 mei 2012 betreffende het tijdelijk huisverbod in geval van huiselijk geweld***Art. 5/1**

De uithuisgeplaatste, bedoeld in artikel 2, die het ten aanzien van zijn persoon door de procureur des Konings opgelegde bevel overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van 26 euro tot 100 euro of met een van die straffen alleen.

Art. 5/1

De uithuisgeplaatste, bedoeld in artikel 2, die het ten aanzien van zijn persoon door de procureur des Konings opgelegde bevel overtreedt, wordt gestraft met **een straf van niveau 2**.

Art. 5/2

De uithuisgeplaatste, bedoeld in artikel 2, die het ten aanzien van zijn persoon door de familierechtbank verlengde bevel overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van 26 euro tot 100 euro of met een van die straffen alleen.

Art. 5/2

De uithuisgeplaatste, bedoeld in artikel 2, die het ten aanzien van zijn persoon door de familierechtbank verlengde bevel overtreedt, wordt gestraft met **een straf van niveau 2**.

*Oud Burgerlijk Wetboek van 11 juli 2013 – Boek III – Titel XVII: Zakelijke zekerheden op roerende goederen***Art. 22****Sanctie**

Het beding op grond waarvan de bezwaarde goederen op eenvoudig verzoek van de pandhouder volledig of gedeeltelijk aan laatstgenoemde moeten worden afgegeven, wordt als niet geschreven beschouwd.

Indien de pandgever in ernstige mate aan zijn verplichtingen tekortschiet, kan de rechter op vordering van de pandhouder bevelen dat de bezwaarde goederen aan hem worden afgegeven of onder een gerechtelijk sekwester worden gesteld.

De bedrieglijke vervreemding of de bedrieglijke verplaatsing van de bezwaarde

Art. 22**Sanctie**

Het beding op grond waarvan de bezwaarde goederen op eenvoudig verzoek van de pandhouder volledig of gedeeltelijk aan laatstgenoemde moeten worden afgegeven, wordt als niet geschreven beschouwd.

Indien de pandgever in ernstige mate aan zijn verplichtingen tekortschiet, kan de rechter op vordering van de pandhouder bevelen dat de bezwaarde goederen aan hem worden afgegeven of onder een gerechtelijk sekwester worden gesteld.

De bedrieglijke vervreemding of de bedrieglijke verplaatsing van de bezwaarde goederen is

goederen is strafbaar met de straffen voorzien in artikel 491 van het Strafwetboek.

strafbaar met de straffen voorzien in **artikel 475** van het Strafwetboek.

Wet van 21 december 2013 houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken

Art. 3

Behoudens in de gevallen bedoeld in artikel 6, § 1, wordt elke natuurlijke of rechtspersoon die het geheel of een onderdeel van het politie-uniform, bedoeld in artikel 2, koopt of verkoopt, al dan niet op afstand, in koop aanbiedt, huurt of verhuurt, in huur aanbiedt, in pand geeft of krijgt, in bewaring geeft of krijgt, leent of ontleent, vervaardigt of invoert, gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, en met een geldboete van 50 euro tot 50.000 euro, of met één van die straffen alleen.

Art. 3

Behoudens in de gevallen bedoeld in artikel 6, § 1, wordt elke natuurlijke of rechtspersoon die het geheel of een onderdeel van het politie-uniform, bedoeld in artikel 2, koopt of verkoopt, al dan niet op afstand, in koop aanbiedt, huurt of verhuurt, in huur aanbiedt, in pand geeft of krijgt, in bewaring geeft of krijgt, leent of ontleent, vervaardigt of invoert, gestraft met een **straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 400.000 euro bedraagt.**

Art. 4

Behoudens in het geval bedoeld in artikel 6, § 2, en onverminderd artikel 228 van het Strafwetboek wordt gestraft met een geldboete van 200 euro tot 1.000 euro, elke persoon die het politie-uniform, bedoeld in artikel 2, eerste lid, draagt terwijl hij hiertoe niet gerechtigd is, zelfs zonder het oogmerk te doen geloven dat hij politiebevoegdheden heeft.

Art. 4

Behoudens in het geval bedoeld in artikel 6, § 2, en onverminderd **artikel 460** van het Strafwetboek wordt **gestraft met een straf van niveau 1**, elke persoon die het politie-uniform, bedoeld in artikel 2, eerste lid, draagt terwijl hij hiertoe niet gerechtigd is, zelfs zonder het oogmerk te doen geloven dat hij politiebevoegdheden heeft.

Art. 5

Onverminderd artikel 228 van het Strafwetboek wordt gestraft met een geldboete van 200 euro tot 1.000 euro, elke persoon die, bedrieglijk of kwaadwillig, het politie-uniform bedoeld in artikel 2, tweede lid draagt.

Art. 5

Onverminderd **artikel 460** van het Strafwetboek wordt **gestraft met een straf van niveau 1**, elke persoon die, bedrieglijk of kwaadwillig, het politie-uniform bedoeld in artikel 2, tweede lid draagt.

Art. 7

Art. 7

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en het artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken bepaald bij de artikelen 3, 4 en 5.

Opgeheven

Art. 8

In geval van een inbreuk bepaald bij de artikelen 3, 4 en 5, en onverminderd artikel 42 van het Strafwetboek, worden de goederen die het voorwerp van de inbreuk zijn en de goederen die daartoe gediend hebben of die ertoe bestemd waren, zelfs als deze goederen geen eigendom zijn van de veroordeelde, alsook de eventuele vermogensvoordelen voortvloeiend uit de inbreuk, in beslag genomen en spreekt de rechtbank de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze goederen en vermogensvoordelen.

Art. 8

In geval van een inbreuk bepaald bij de artikelen 3, 4 en 5, en onverminderd **artikel 53, § 2, eerste lid**, van het Strafwetboek, worden de goederen die het voorwerp van de inbreuk zijn en de goederen die daartoe gediend hebben of die ertoe bestemd waren, zelfs als deze goederen geen eigendom zijn van de veroordeelde, alsook de eventuele vermogensvoordelen voortvloeiend uit de inbreuk, in beslag genomen en spreekt de rechtbank de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze goederen en vermogensvoordelen.

Art. 9

Ingeval van herhaling van een inbreuk bepaald bij de artikelen 3, 4 en 5 bedraagt de gevangenisstraf ten minste zes maanden en/of de geldboete ten minste 150 euro, indien de veroordeelde het nieuwe wanbedrijf pleegt voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

Art. 9

Opgeheven

Wet van 5 mei 2014 betreffende de internering

Art. 5

§ 1. Wanneer er redenen zijn om aan te nemen dat een persoon zich bevindt in een in artikel 9 bedoelde toestand, bevelen de procureur des Konings, de onderzoeksrechter of de onderzoeks- of vonnisgerechten een forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek teneinde minstens na te gaan:

Art. 5

§ 1. Wanneer er redenen zijn om aan te nemen dat een persoon zich bevindt in een in artikel 9 bedoelde toestand, bevelen de procureur des Konings, de onderzoeksrechter of de onderzoeks- of vonnisgerechten een forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek teneinde minstens na te gaan:

1° of de persoon op het ogenblik van de feiten leed aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden heeft tenietgedaan of ernstig heeft aangetast en of de persoon op het ogenblik van het deskundigenonderzoek leed aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden heeft tenietgedaan of ernstig heeft aangetast;

2° of er mogelijk een oorzakelijk verband bestaat tussen de geestesstoornis en de feiten;

3° of het gevaar bestaat dat betrokkene ten gevolge van de geestesstoornis, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, opnieuw misdrijven pleegt, zoals bepaald in artikel 9, § 1, 1°;

4° dat en hoe de persoon in voorkomend geval kan worden behandeld, begeleid, verzorgd met het oog op zijn re-integratie in de maatschappij;

5° dat desgevallend, indien de tenlastelegging betrekking heeft op de in artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten of de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten indien ze gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, de noodzaak bestaat om een gespecialiseerde begeleiding of behandeling op te leggen.

§ 2. Het forensisch psychiatrisch onderzoek wordt uitgevoerd onder de leiding en de verantwoordelijkheid van een deskundige, houder van de beroepstitel forensisch psychiater, die voldoet aan de voorwaarden welke zijn gesteld krachtens de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Het deskundigenonderzoek kan ook in college of met bijstand van andere gedragswetenschappers uitgevoerd worden, telkens onder leiding van voormelde deskundige.

1° of de persoon op het ogenblik van de feiten leed aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden heeft tenietgedaan of ernstig heeft aangetast en of de persoon op het ogenblik van het deskundigenonderzoek leed aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden heeft tenietgedaan of ernstig heeft aangetast;

2° of er mogelijk een oorzakelijk verband bestaat tussen de geestesstoornis en de feiten;

3° of het gevaar bestaat dat betrokkene ten gevolge van de geestesstoornis, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, opnieuw misdrijven pleegt, zoals bepaald in artikel 9, § 1, 1°;

4° dat en hoe de persoon in voorkomend geval kan worden behandeld, begeleid, verzorgd met het oog op zijn re-integratie in de maatschappij;

5° dat desgevallend, indien de tenlastelegging betrekking heeft **op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek** indien ze gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, de noodzaak bestaat om een gespecialiseerde begeleiding of behandeling op te leggen.

§ 2. Het forensisch psychiatrisch onderzoek wordt uitgevoerd onder de leiding en de verantwoordelijkheid van een deskundige, houder van de beroepstitel forensisch psychiater, die voldoet aan de voorwaarden welke zijn gesteld krachtens de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Het deskundigenonderzoek kan ook in college of met bijstand van andere gedragswetenschappers uitgevoerd worden, telkens onder leiding van voormelde deskundige.

§ 3. De deskundige maakt van zijn bevindingen een omstandig verslag op, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde modellen.

De bevelende instantie kan een actualisering van het deskundigenonderzoek vragen wanneer zij dit nodig acht.

§ 4. Onverminderd de mogelijkheid voor de bevelende instantie om een nieuw deskundigenonderzoek te laten uitvoeren overeenkomstig de bepalingen van deze wet, blijven de deskundigenonderzoeken die een aanvang hebben genomen voor de inwerkingtreding van het ministerieel besluit van 28 oktober 2015 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten houders van de bijzondere beroepstitel in de forensische psychiatrie, alsmede van stagemeeesters en stagediensten rechtsgeldig.

§ 5. De deskundige ontvangt een honorarium, dat wordt vastgesteld overeenkomstig het tarief dat voor een psychotherapeutische behandelingszitting van een geaccrediteerde psychiater is vastgelegd in de nomenclatuur voor de geneeskundige verstrekkingen, overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regels.

Art. 9

§ 1. De onderzoeksgerechten, tenzij het gaat om misdaden of wanbedrijven die worden beschouwd als politieke misdrijven of drukpersmisdrijven, behoudens voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie ingegeven zijn, en de vonnisgerechten kunnen de internering bevelen van een persoon:

1° die een misdaad of wanbedrijf heeft gepleegd die de fysieke of psychische integriteit van derden aantast of bedreigt en

2° die op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn

§ 3. De deskundige maakt van zijn bevindingen een omstandig verslag op, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde modellen.

De bevelende instantie kan een actualisering van het deskundigenonderzoek vragen wanneer zij dit nodig acht.

§ 4. Onverminderd de mogelijkheid voor de bevelende instantie om een nieuw deskundigenonderzoek te laten uitvoeren overeenkomstig de bepalingen van deze wet, blijven de deskundigenonderzoeken die een aanvang hebben genomen voor de inwerkingtreding van het ministerieel besluit van 28 oktober 2015 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten houders van de bijzondere beroepstitel in de forensische psychiatrie, alsmede van stagemeeesters en stagediensten rechtsgeldig.

§ 5. De deskundige ontvangt een honorarium, dat wordt vastgesteld overeenkomstig het tarief dat voor een psychotherapeutische behandelingszitting van een geaccrediteerde psychiater is vastgelegd in de nomenclatuur voor de geneeskundige verstrekkingen, overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regels.

Art. 9

§ 1. **De onderzoeksgerechten, tenzij het gaat om misdrijven die worden beschouwd als politieke misdrijven of drukpersmisdrijven, behoudens voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie ingegeven zijn, en de vonnisgerechten kunnen de internering bevelen van een persoon:**

1° die **een misdrijf** heeft gepleegd die de fysieke of psychische integriteit van derden aantast of bedreigt en

2° die op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of

oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast en

3° bij wie het gevaar bestaat dat hij als gevolg van zijn geestesstoornis, eventueel in samenhang met andere risicofactoren, opnieuw feiten zoals bedoeld in 1° zal plegen.

Het onderzoeksgerecht of het vonnisgerecht beoordeelt op met redenen omklede wijze of het feit de fysieke of psychische integriteit van derden heeft aangetast of bedreigd.

§ 2. De rechter beslist na uitvoering van het in artikel 5 bedoelde forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek of actualisatie van een eerder uitgevoerd deskundigenonderzoek.

§ 3. In de interneringsbeslissing kan de rechter de geïnterneerde persoon uitdrukkelijk onbekwaam verklaren om de politieke rechten bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Grondwet, uit te oefenen.

de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast en

3° bij wie het gevaar bestaat dat hij als gevolg van zijn geestesstoornis, eventueel in samenhang met andere risicofactoren, opnieuw feiten zoals bedoeld in 1° zal plegen.

Het onderzoeksgerecht of het vonnisgerecht beoordeelt op met redenen omklede wijze of het feit de fysieke of psychische integriteit van derden heeft aangetast of bedreigd.

§ 2. De rechter beslist na uitvoering van het in artikel 5 bedoelde forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek of actualisatie van een eerder uitgevoerd deskundigenonderzoek.

§ 3. In de interneringsbeslissing kan de rechter de geïnterneerde persoon uitdrukkelijk onbekwaam verklaren om de politieke rechten bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Grondwet, uit te oefenen.

Art. 15

§ 1. Indien uit de debatten voor het hof van assisen op dat ogenblik blijkt dat de beschuldigde lijdt aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast of indien de beschuldigde of zijn ^[1]advocaat^[1] daarom verzoekt, worden aan de jury de volgende bijkomende vragen gesteld:

“Staat het vast dat de beschuldigde een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd?”, “Staat het vast dat de beschuldigde lijdt aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet of ernstig aantast bedoeld in artikel 9, § 1, 1°?”.

§ 2. Ingeval op die vragen bevestigend wordt geantwoord, doen het hof en de jury uitspraak over de internering overeenkomstig artikel 9 van deze wet en artikel 343 van het Wetboek van strafvordering.

Art. 15

§ 1. Indien uit de debatten voor het hof van assisen op dat ogenblik blijkt dat de beschuldigde lijdt aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast of indien de beschuldigde of zijn advocaat daarom verzoekt, worden aan de jury de volgende bijkomende vragen gesteld:

“Staat het vast dat de beschuldigde een **als misdrijf omschreven** feit heeft gepleegd?”, “Staat het vast dat de beschuldigde lijdt aan een geestesstoornis die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet of ernstig aantast bedoeld in artikel 9, § 1, 1°?”.

§ 2. Ingeval op die vragen bevestigend wordt geantwoord, doen het hof en de jury uitspraak over de internering overeenkomstig artikel 9 van deze wet en artikel 343 van het Wetboek van strafvordering.

In het arrest van het hof van assisen worden de redenen voor de internering van de beschuldigde vermeld.

Wanneer het een politieke misdaad, een politiek wanbedrijf of een persdelict betreft, kan de internering slechts met eenparigheid van stemmen van het hof en van de gezworenen worden gelast.

In het arrest van het hof van assisen worden de redenen voor de internering van de beschuldigde vermeld.

Wanneer het **een politiek misdrijf of een drukpersmisdrijf** betreft, kan de internering slechts met eenparigheid van stemmen van het hof en van de gezworenen worden gelast.

Art. 16

Ingeval de internering wordt uitgesproken, wordt de beklaagde, beschuldigde of in verdenkinggestelde veroordeeld in de kosten en, in voorkomend geval, tot teruggave. De bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken.

Art. 16

Ingeval de internering wordt uitgesproken, wordt de beklaagde, beschuldigde of in verdenkinggestelde veroordeeld in de kosten en, in voorkomend geval, tot teruggave. De verbeurdverklaring wordt uitgesproken.

Art. 17

§ 1. Eenieder die geïnterneerd is wegens in de artikelen 371/1 tot 377, 377quater, 379 tot 380ter, 381, 383 tot 387, van het Strafwetboek bedoelde feiten die zijn gepleegd op een minderjarige of met zijn deelneming, kan voor de duur van de internering het voorwerp uitmaken van een veiligheidsmaatregel waarbij hem door het onderzoeks- of vonnisgerecht het recht wordt ontzegd om:

1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;

2° deel uit te maken, als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht;

3° een activiteit toegewezen te krijgen die de betrokkene als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging, in

Art. 17

§ 1. Eenieder die geïnterneerd is wegens in de **artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185**, van het Strafwetboek bedoelde feiten die zijn gepleegd op een minderjarige of met zijn deelneming, kan voor de duur van de internering het voorwerp uitmaken van een veiligheidsmaatregel waarbij hem door het onderzoeks- of vonnisgerecht het recht wordt ontzegd om:

1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;

2° deel uit te maken, als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht;

3° een activiteit toegewezen te krijgen die de betrokkene als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of

een vertrouwens- of gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst;

4° te wonen, te verblijven of zich op te houden in de door de bevoegde rechter bepaalde aangewezen zone. De oplegging van die maatregel moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten en met de reclasseringsmogelijkheden voor de geïnterneerde persoon.

§ 2. (...).

De ontzetting heeft gevolgen vanaf de dag waarop de op tegenspraak of bij verstek gewezen gerechtelijke beslissing die de ontzetting uitspreekt, onherroepelijk wordt.

§ 3. (...).

Art. 18

§ 1. De onderzoeks- of vonnisgerechten doen op grond van deze wet of van artikel 71 van het Strafwetboek uitspraak over de strafvordering; tegelijkertijd doen zij uitspraak over de bij hen op regelmatige wijze ingestelde burgerlijke rechtsvordering, overeenkomstig artikel 6.11 van het Burgerlijk Wetboek, alsook over de kosten.

§ 2. De onderzoeks- of vonnisgerechten kunnen de burgerlijke belangen ook aanhouden, overeenkomstig artikel 4 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering.

Art. 40

In geval van toekenning van beperkte detentie, elektronisch toezicht of invrijheidstelling op proef kan de kamer voor de bescherming van de maatschappij, indien de geïnterneerde persoon de veiligheidsmaatregel van internering ondergaat voor een van de in de artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten, of voor de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde

feitelijke vereniging, in een vertrouwens- of gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst;

4° te wonen, te verblijven of zich op te houden in de door de bevoegde rechter bepaalde aangewezen zone. De oplegging van die maatregel moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten en met de reclasseringsmogelijkheden voor de geïnterneerde persoon.

§ 2. (...).

De ontzetting heeft gevolgen vanaf de dag waarop de op tegenspraak of bij verstek gewezen gerechtelijke beslissing die de ontzetting uitspreekt, onherroepelijk wordt.

§ 3. (...).

Art. 18

§ 1. De onderzoeks- of vonnisgerechten doen op grond van deze wet of van **artikel 25** van het Strafwetboek uitspraak over de strafvordering; tegelijkertijd doen zij uitspraak over de bij hen op regelmatige wijze ingestelde burgerlijke rechtsvordering, overeenkomstig artikel 6.11 van het Burgerlijk Wetboek, alsook over de kosten.

§ 2. De onderzoeks- of vonnisgerechten kunnen de burgerlijke belangen ook aanhouden, overeenkomstig artikel 4 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering.

Art. 40

In geval van toekenning van beperkte detentie, elektronisch toezicht of invrijheidstelling op proef kan de kamer voor de bescherming van de maatschappij, indien de geïnterneerde persoon de veiligheidsmaatregel van internering ondergaat voor een van de **op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek** indien ze

feiten indien ze gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, de voorwaarde opleggen van het volgen van een begeleiding of een behandeling bij een dienst die in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten gespecialiseerd is.

Wanneer de kamer voor de bescherming van de maatschappij het in artikel 5, § 1, 5°, bedoelde deskundigenadvies of het in artikel 47, § 2, tweede lid, bedoelde advies van de dienst of persoon die gespecialiseerd is in de diagnostische expertise van seksuele delinquenten, niet volgt, neemt zij een bijzondere met redenen omklede beslissing.

gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, de voorwaarde opleggen van het volgen van een begeleiding of een behandeling bij een dienst die in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten gespecialiseerd is.

Wanneer de kamer voor de bescherming van de maatschappij het in artikel 5, § 1, 5°, bedoelde deskundigenadvies of het in artikel 47, § 2, tweede lid, bedoelde advies van de dienst of persoon die gespecialiseerd is in de diagnostische expertise van seksuele delinquenten, niet volgt, neemt zij een bijzondere met redenen omklede beslissing.

Art. 47

§ 1. De directeur of de verantwoordelijke voor de zorg, naargelang van de inrichting waar de geïnterneerde persoon verblijft, bezorgt een advies aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank op het tijdstip bedoeld in artikel 43, na de geïnterneerde persoon gehoord te hebben.

§ 2. Het advies van de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg omvat een geactualiseerd multidisciplinair psychosociaal-psychiatrisch verslag en een met redenen omkleed voorstel tot toekenning of afwijzing van de overplaatsing, en de in de artikelen 20, 21, 23 tot 25 en 28 bepaalde modaliteiten en, in voorkomend geval, de bijzondere voorwaarden die hij nodig acht op te leggen aan de geïnterneerde persoon. Indien dit nodig is voor het opstellen van zijn advies omtrent de toekenning van uitvoeringsmodaliteiten bedoeld in de artikelen 20, § 2, 1° en 3°, 21 en 23 tot 25, kan de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg de bevoegde dienst van de Gemeenschappen de opdracht geven een beknopt voorlichtingsverslag op te stellen of een maatschappelijke enquête uit te voeren, met het oog op het verkrijgen van noodzakelijke informatie over het onthaalmilieu waarin de uitvoeringsmodaliteit zal worden uitgevoerd. Hij brengt deze opdracht via het snelste, schriftelijk communicatiemiddel ter kennis van de

Art. 47

§ 1. De directeur of de verantwoordelijke voor de zorg, naargelang van de inrichting waar de geïnterneerde persoon verblijft, bezorgt een advies aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank op het tijdstip bedoeld in artikel 43, na de geïnterneerde persoon gehoord te hebben.

§ 2. Het advies van de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg omvat een geactualiseerd multidisciplinair psychosociaal-psychiatrisch verslag en een met redenen omkleed voorstel tot toekenning of afwijzing van de overplaatsing, en de in de artikelen 20, 21, 23 tot 25 en 28 bepaalde modaliteiten en, in voorkomend geval, de bijzondere voorwaarden die hij nodig acht op te leggen aan de geïnterneerde persoon. Indien dit nodig is voor het opstellen van zijn advies omtrent de toekenning van uitvoeringsmodaliteiten bedoeld in de artikelen 20, § 2, 1° en 3°, 21 en 23 tot 25, kan de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg de bevoegde dienst van de Gemeenschappen de opdracht geven een beknopt voorlichtingsverslag op te stellen of een maatschappelijke enquête uit te voeren, met het oog op het verkrijgen van noodzakelijke informatie over het onthaalmilieu waarin de uitvoeringsmodaliteit zal worden uitgevoerd. Hij brengt deze opdracht via het snelste, schriftelijk communicatiemiddel ter kennis van de bevoegde dienst van de Gemeenschappen vergezeld van het dossier, voor zover deze dienst daar nog niet over beschikt, dat minstens de

bevoegde dienst van de Gemeenschappen vergezeld van het dossier, voor zover deze dienst daar nog niet over beschikt, dat minstens de volgende documenten omvat: het afschrift van de vonnissen en arresten, de uiteenzetting van de feiten waarvoor de betrokkene werd geïnterneerd, de verslagen van het deskundigenonderzoek, het afschrift van de opsluitingsfiche en het uittreksel uit het strafregister.

Indien de betrokkene geïnterneerd is voor de in de artikelen 371/1 tot 378 van het Strafwetboek bedoelde feiten of voor de in de artikelen 379 tot 387 van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten indien ze gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, omvat het advies van de directeur of de verantwoordelijke van de zorg eveneens het met redenen omkleed advies dat een beoordeling van de noodzaak om een begeleiding of behandeling op te leggen omvat en dat opgesteld is door een dienst of persoon die gespecialiseerd is in de diagnostische expertise van seksuele delinquenten.

§ 3. Een afschrift van het advies van de directeur of van de verantwoordelijke voor de zorg wordt overgezonden aan het openbaar ministerie, aan de geïnterneerde persoon en aan de advocaat van de geïnterneerde persoon. Op advies van de psychiater van de inrichting of van de behandelende psychiater kan de rechter voor de bescherming van de maatschappij de geïnterneerde persoon in een met redenen omklede beschikking de afgifte van het afschrift aan de geïnterneerde persoon ontzeggen wanneer dit een klaarblijkelijk ernstig nadeel inhoudt voor zijn gezondheid.

Art. 59

Het openbaar ministerie kan, met het oog op de herroeping van de toegekende modaliteit, de zaak bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij aanhangig maken in de volgende gevallen:

1° wanneer bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest wordt vastgesteld dat

volgende documenten omvat: het afschrift van de vonnissen en arresten, de uiteenzetting van de feiten waarvoor de betrokkene werd geïnterneerd, de verslagen van het deskundigenonderzoek, het afschrift van de opsluitingsfiche en het uittreksel uit het strafregister.

Indien de betrokkene geïnterneerd is voor de **op de in artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185 van het Strafwetboek** indien ze gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, omvat het advies van de directeur of de verantwoordelijke van de zorg eveneens het met redenen omkleed advies dat een beoordeling van de noodzaak om een begeleiding of behandeling op te leggen omvat en dat opgesteld is door een dienst of persoon die gespecialiseerd is in de diagnostische expertise van seksuele delinquenten.

§ 3. Een afschrift van het advies van de directeur of van de verantwoordelijke voor de zorg wordt overgezonden aan het openbaar ministerie, aan de geïnterneerde persoon en aan de advocaat van de geïnterneerde persoon. Op advies van de psychiater van de inrichting of van de behandelende psychiater kan de rechter voor de bescherming van de maatschappij de geïnterneerde persoon in een met redenen omklede beschikking de afgifte van het afschrift aan de geïnterneerde persoon ontzeggen wanneer dit een klaarblijkelijk ernstig nadeel inhoudt voor zijn gezondheid.

Art. 59

Het openbaar ministerie kan, met het oog op de herroeping van de toegekende modaliteit, de zaak bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij aanhangig maken in de volgende gevallen:

1° wanneer bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest wordt vastgesteld dat de

de geïnterneerde persoon tijdens het verloop van de hem toegekende modaliteit een misdaad of een wanbedrijf zoals bedoeld in artikel 9, § 1, 1°, heeft gepleegd;

2° wanneer de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden of van zichzelf;

3° wanneer de opgelegde bijzondere voorwaarden niet worden nageleefd;

4° wanneer de geïnterneerde persoon geen gevolg geeft aan oproepingen van de kamer voor de bescherming van de maatschappij, van het openbaar ministerie of, in voorkomend geval, van de bevoegde dienst van de Gemeenschappen;

5° wanneer de geïnterneerde persoon zijn adreswijziging niet doorgeeft aan het openbaar ministerie en, in voorkomend geval, aan de bevoegde dienst van de Gemeenschappen die met de begeleiding is belast;

6° wanneer er op grond van een medisch verslag redenen zijn om aan te nemen dat de geestestoestand van de geïnterneerde persoon in die mate achteruitgegaan is dat de toegekende modaliteit niet langer aangewezen is;

7° wanneer de geïnterneerde persoon het programma van de concrete invulling van de beperkte detentie of het elektronisch toezicht zoals bepaald overeenkomstig artikel 41, niet naleeft.

8° wanneer de geïnterneerde persoon na de toekenning van een vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering nalaat of weigert om het grondgebied effectief te verlaten, niet meewerkt aan zijn verwijdering, niet meewerkt aan zijn identificatie met het oog op het bekomen van een reisdocument of terugkeert zonder de in artikel 36, 4°, vereiste toestemming van de kamer voor de bescherming van de maatschappij.

geïnterneerde persoon tijdens het verloop van de hem toegekende modaliteit **een misdrijf zoals bedoeld** in artikel 9, § 1, 1°, heeft gepleegd;

2° wanneer de geïnterneerde persoon een ernstig gevaar vormt voor de fysieke of psychische integriteit van derden of van zichzelf;

3° wanneer de opgelegde bijzondere voorwaarden niet worden nageleefd;

4° wanneer de geïnterneerde persoon geen gevolg geeft aan oproepingen van de kamer voor de bescherming van de maatschappij, van het openbaar ministerie of, in voorkomend geval, van de bevoegde dienst van de Gemeenschappen;

5° wanneer de geïnterneerde persoon zijn adreswijziging niet doorgeeft aan het openbaar ministerie en, in voorkomend geval, aan de bevoegde dienst van de Gemeenschappen die met de begeleiding is belast;

6° wanneer er op grond van een medisch verslag redenen zijn om aan te nemen dat de geestestoestand van de geïnterneerde persoon in die mate achteruitgegaan is dat de toegekende modaliteit niet langer aangewezen is;

7° wanneer de geïnterneerde persoon het programma van de concrete invulling van de beperkte detentie of het elektronisch toezicht zoals bepaald overeenkomstig artikel 41, niet naleeft.

8° wanneer de geïnterneerde persoon na de toekenning van een vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering nalaat of weigert om het grondgebied effectief te verlaten, niet meewerkt aan zijn verwijdering, niet meewerkt aan zijn identificatie met het oog op het bekomen van een reisdocument of terugkeert zonder de in artikel 36, 4°, vereiste toestemming van de kamer voor de bescherming van de maatschappij.

Art. 77/1

§ 1. De veroordeelde die het voorwerp is van minstens één veroordeling wegens een misdaad of wanbedrijf zoals bedoeld in artikel 9, § 1, 1°, bij wie tijdens de detentie door de psychiater van de gevangenis een geestesstoornis met een duurzaam karakter wordt vastgesteld die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet of ernstig aantast of en ten aanzien van wie het gevaar bestaat dat hij ten gevolge van zijn geestesstoornis opnieuw misdrijven zal plegen zoals bedoeld in artikel 9, § 1, 1°, kan op verzoek van de directeur worden geïnterneerd door de bevoegde kamer voor de bescherming van de maatschappij.

§ 2. Indien bij deze persoon een in paragraaf 1 bedoelde toestand wordt vastgesteld, stelt de directeur een advies tot internering op.

Om zijn advies op te stellen, stelt de directeur een dossier samen dat bestaat uit:

- 1° een afschrift van de opsluitingsfiche;
- 2° een afschrift van de vonnissen en de arresten;
- 3° een uittreksel uit het strafregister;
- 4° de uiteenzetting van de feiten waarvoor de betrokkene werd veroordeeld;
- 5° het verslag van de psychiater van de gevangenis;
- 6° een recent verslag van de psychosociale dienst van de gevangenis.

§ 3. De directeur maakt het dossier over aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en de griffie deelt een afschrift ervan mee aan het openbaar ministerie, de veroordeelde en zijn advocaat. De kamer voor de bescherming van de maatschappij beveelt onverwijld een forensisch psychiatrisch onderzoek dat voldoet aan de vereisten van de artikelen 5, § 1, 3° en 4°, 7 en 8.

Art. 77/1

§ 1. De veroordeelde die het voorwerp is van minstens één veroordeling wegens **een misdrijf** zoals bedoeld in artikel 9, § 1, 1°, bij wie tijdens de detentie door de psychiater van de gevangenis een geestesstoornis met een duurzaam karakter wordt vastgesteld die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet of ernstig aantast of en ten aanzien van wie het gevaar bestaat dat hij ten gevolge van zijn geestesstoornis opnieuw misdrijven zal plegen zoals bedoeld in artikel 9, § 1, 1°, kan op verzoek van de directeur worden geïnterneerd door de bevoegde kamer voor de bescherming van de maatschappij.

§ 2. Indien bij deze persoon een in paragraaf 1 bedoelde toestand wordt vastgesteld, stelt de directeur een advies tot internering op.

Om zijn advies op te stellen, stelt de directeur een dossier samen dat bestaat uit:

- 1° een afschrift van de opsluitingsfiche;
- 2° een afschrift van de vonnissen en de arresten;
- 3° een uittreksel uit het strafregister;
- 4° de uiteenzetting van de feiten waarvoor de betrokkene werd veroordeeld;
- 5° het verslag van de psychiater van de gevangenis;
- 6° een recent verslag van de psychosociale dienst van de gevangenis.

§ 3. De directeur maakt het dossier over aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en de griffie deelt een afschrift ervan mee aan het openbaar ministerie, de veroordeelde en zijn advocaat. De kamer voor de bescherming van de maatschappij beveelt onverwijld een forensisch psychiatrisch onderzoek dat voldoet aan de vereisten van de artikelen 5, § 1, 3° en 4°, 7 en 8.

De kamer voor de bescherming van de maatschappij kan beslissen dat de veroordeelde ter observatie wordt opgenomen. In dat geval wordt de veroordeelde overgebracht naar het door de Koning opgericht beveiligd klinisch observatiecentrum. De observatiestelling mag twee maanden niet te boven gaan.

§ 4. Binnen de maand na de ontvangst van het verslag van de deskundige, stelt het openbaar ministerie een met redenen omkleed advies op, zendt dit aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en deelt het in afschrift mee aan de veroordeelde, zijn advocaat en de directeur.

Art. 135

§ 1. Bij de inwerkingtreding van deze wet worden alle dossiers van geïnterneerden waarvoor de commissies tot bescherming van de maatschappij bevoegd zijn ambtshalve en zonder kosten ingeschreven op de algemene rol van de bevoegde kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank.

§ 2. De kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank neemt binnen een termijn van een jaar te rekenen van de inwerkingtreding van dit artikel overeenkomstig de artikelen 66 tot 75 een beslissing over de dossiers van de geïnterneerde personen die reeds meer dan drie jaar vrij op proef zijn.

§ 3. De beslissing tot internering van veroordeelden die door de minister van Justitie overeenkomstig artikel 21 van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten werd genomen voor de inwerkingtreding van deze wet, blijft geldig.

De artikelen 77/8, en 77/9 zijn van toepassing op de geïnterneerde veroordeelden. In afwijking van artikel 77/8, § 1, blijven de

De kamer voor de bescherming van de maatschappij kan beslissen dat de veroordeelde ter observatie wordt opgenomen. In dat geval wordt de veroordeelde overgebracht naar het door de Koning opgericht beveiligd klinisch observatiecentrum. De observatiestelling mag twee maanden niet te boven gaan.

§ 4. Binnen de maand na de ontvangst van het verslag van de deskundige, stelt het openbaar ministerie een met redenen omkleed advies op, zendt dit aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en deelt het in afschrift mee aan de veroordeelde, zijn advocaat en de directeur.

Art. 135

§ 1. Bij de inwerkingtreding van deze wet worden alle dossiers van geïnterneerden waarvoor de commissies tot bescherming van de maatschappij bevoegd zijn ambtshalve en zonder kosten ingeschreven op de algemene rol van de bevoegde kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank.

§ 2. De kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank neemt binnen een termijn van een jaar te rekenen van de inwerkingtreding van dit artikel overeenkomstig de artikelen 66 tot 75 een beslissing over de dossiers van de geïnterneerde personen die reeds meer dan drie jaar vrij op proef zijn.

§ 3. De beslissing tot internering van veroordeelden die door de minister van Justitie overeenkomstig artikel 21 van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten werd genomen voor de inwerkingtreding van deze wet, blijft geldig.

De artikelen 77/8, en 77/9 zijn van toepassing op de geïnterneerde veroordeelden. In afwijking van artikel 77/8, § 1, blijven de beslissingen tot plaatsing

beslissingen tot plaatsing in inrichtingen vermeld onder artikel 3, 4°, d), genomen voor de inwerkingtreding van deze wet, geldig.

De beslissingen tot toekenning van uitvoeringsmodaliteiten die vóór de inwerkingtreding van deze wet door de commissies voor de bescherming van de maatschappij zijn genomen, blijven geldig na de inwerkingtreding ervan.

§ 3/1. Voor de personen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet zowel een veroordeling als een internering ondergaan, wordt binnen de zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet door de directeur een advies bezorgd aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij met het oog op de aanwijzing van de inrichting waar de internering zal plaatsvinden en de eventuele toekenning van uitvoeringsmodaliteiten.

§ 4. De directeur of de verantwoordelijke voor de zorg stelt, overeenkomstig artikel 47, een advies op, ten vroegste vier en ten laatste zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet.

Indien zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet geen advies werd uitgebracht, vat het openbaar ministerie de kamer voor de bescherming van de maatschappij.

§ 5. De geïnterneerde personen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet geplaatst zijn in een inrichting die niet door de bevoegde overheid erkend is of waarmee geen overeenkomst betreffende de plaatsing is afgesloten, kunnen er geplaatst blijven na de inwerkingtreding van deze wet, tenzij de kamer voor de bescherming van de maatschappij beslist tot plaatsing in een erkende instelling.

Gedurende deze plaatsing zijn deze inrichtingen gehouden tot dezelfde verplichtingen als de inrichtingen bedoeld in artikel 3, 4°, d).

Artikel 84 is op deze inrichtingen van toepassing.¹

in inrichtingen vermeld onder artikel 3, 4°, d), genomen voor de inwerkingtreding van deze wet, geldig.

De beslissingen tot toekenning van uitvoeringsmodaliteiten die vóór de inwerkingtreding van deze wet door de commissies voor de bescherming van de maatschappij zijn genomen, blijven geldig na de inwerkingtreding ervan.

§ 3/1. Voor de personen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet zowel een veroordeling als een internering ondergaan, wordt binnen de zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet door de directeur een advies bezorgd aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij met het oog op de aanwijzing van de inrichting waar de internering zal plaatsvinden en de eventuele toekenning van uitvoeringsmodaliteiten.

§ 4. De directeur of de verantwoordelijke voor de zorg stelt, overeenkomstig artikel 47, een advies op, ten vroegste vier en ten laatste zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet.

Indien zes maanden na de inwerkingtreding van deze wet geen advies werd uitgebracht, vat het openbaar ministerie de kamer voor de bescherming van de maatschappij.

§ 5. De geïnterneerde personen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet geplaatst zijn in een inrichting die niet door de bevoegde overheid erkend is of waarmee geen overeenkomst betreffende de plaatsing is afgesloten, kunnen er geplaatst blijven na de inwerkingtreding van deze wet, tenzij de kamer voor de bescherming van de maatschappij beslist tot plaatsing in een erkende instelling.

Gedurende deze plaatsing zijn deze inrichtingen gehouden tot dezelfde verplichtingen als de inrichtingen bedoeld in artikel 3, 4°, d).

Artikel 84 is op deze inrichtingen van toepassing.¹

§ 6. De hoge commissie tot bescherming van de maatschappij blijft bevoegd voor de zaken waarvoor de debatten aan de gang zijn, of die in beraad zijn.

§ 7. Eenieder die voor de inwerkingtreding van dit artikel het slachtoffer is van een als misdrijf of wanbedrijf omschreven feit dat door een geïnterneerde is gepleegd, kan overeenkomstig artikel 4 een schriftelijk verzoek aan de rechter voor de bescherming van de maatschappij richten.

Indien op het secretariaat van de Commissies tot Bescherming van de Maatschappij een slachtofferfiche voorhanden is, wordt de hierin opgenomen informatie ambtshalve overgemaakt aan de rechter voor de bescherming van de maatschappij die ze behandelt overeenkomstig artikel 4.

§ 8. De dossiers worden aan de griffier van de strafuitvoeringsrechtbank toegezonden door de secretarissen van de opgeheven commissies.

§ 9. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder de archieven van de opgeheven commissies tot bescherming van de maatschappij worden toevertrouwd aan de gerechten die hij aanwijst, en die daarvan uitgiffen, afschriften en uittreksels kunnen afleveren.

§ 6. De hoge commissie tot bescherming van de maatschappij blijft bevoegd voor de zaken waarvoor de debatten aan de gang zijn, of die in beraad zijn.

§ 7. Eenieder die voor de inwerkingtreding van dit artikel het slachtoffer is van een als **misdrijf omschreven feit** dat door een geïnterneerde is gepleegd, kan overeenkomstig artikel 4 een schriftelijk verzoek aan de rechter voor de bescherming van de maatschappij richten.

Indien op het secretariaat van de Commissies tot Bescherming van de Maatschappij een slachtofferfiche voorhanden is, wordt de hierin opgenomen informatie ambtshalve overgemaakt aan de rechter voor de bescherming van de maatschappij die ze behandelt overeenkomstig artikel 4.

§ 8. De dossiers worden aan de griffier van de strafuitvoeringsrechtbank toegezonden door de secretarissen van de opgeheven commissies.

§ 9. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder de archieven van de opgeheven commissies tot bescherming van de maatschappij worden toevertrouwd aan de gerechten die hij aanwijst, en die daarvan uitgiffen, afschriften en uittreksels kunnen afleveren.

Wet van 22 mei 2017 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken

Art. 33

§ 1. Een Europees onderzoeksbevel kan worden uitgevaardigd om een verdachte, beklaagde, beschuldigde, getuige of deskundige die zich op het grondgebied van de uitvoerende Staat bevindt per videoconferentie of andere audiovisuele transmissie te doen verhoren.

§ 2. Indien in de omstandigheden van een specifiek geval de uitvoerende autoriteit niet

Art. 33

§ 1. Een Europees onderzoeksbevel kan worden uitgevaardigd om een verdachte, beklaagde, beschuldigde, getuige of deskundige die zich op het grondgebied van de uitvoerende Staat bevindt per videoconferentie of andere audiovisuele transmissie te doen verhoren.

§ 2. Indien in de omstandigheden van een specifiek geval de uitvoerende autoriteit niet over de

over de technische middelen voor een verhoor per videoconferentie beschikt, kunnen deze na overleg ter beschikking worden gesteld door de uitvaardigende Staat.

§ 3. In het geval dat België optreedt als uitvaardigende Staat en in afwijking van artikel 112, § 1, van het Wetboek van strafvordering kan de Belgische uitvaardigende autoriteit steeds een Europees onderzoeksbevel uitvaardigen voor het verhoren van een getuige, deskundige, verdachte, beklaagde of beschuldigde per videoconferentie of met andere audiovisuele transmissiemiddelen door de Belgische uitvaardigende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar.

§ 4. In het geval dat België optreedt als de uitvoerende Staat en onverminderd de artikelen 11 en 12, kan de tenuitvoerlegging van het Europees onderzoeksbevel met betrekking tot een verhoor per videoconferentie of andere audiovisuele transmissie worden geweigerd indien:

1° de verdachte, beklaagde of beschuldigde er niet in toestemt; of

2° de tenuitvoerlegging van een dergelijke onderzoeksmaatregel in een bepaalde zaak strijdig is met de fundamentele beginselen van het Belgisch recht.

§ 5. De praktische regeling voor de videoconferentie of andere audiovisuele transmissie wordt overeengekomen met de uitvaardigende autoriteit. Bij de regeling verbindt de Belgische uitvoerende autoriteit zich ertoe dat:

1° de getuige of deskundige gedagvaard wordt, met vermelding van de plaats en het tijdstip van het verhoor;

2° de verdachte, beklaagde of beschuldigde in overeenstemming met de nadere regels van het Belgische recht gelast wordt voor het verhoor te verschijnen en dat de betrokkene op zijn rechten overeenkomstig het Belgisch recht wordt gewezen, op een tijdstip dat het

technische middelen voor een verhoor per videoconferentie beschikt, kunnen deze na overleg ter beschikking worden gesteld door de uitvaardigende Staat.

§ 3. In het geval dat België optreedt als uitvaardigende Staat en in afwijking van artikel 112, § 1, van het Wetboek van strafvordering kan de Belgische uitvaardigende autoriteit steeds een Europees onderzoeksbevel uitvaardigen voor het verhoren van een getuige, deskundige, verdachte, beklaagde of beschuldigde per videoconferentie of met andere audiovisuele transmissiemiddelen door de Belgische uitvaardigende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar.

§ 4. In het geval dat België optreedt als de uitvoerende Staat en onverminderd de artikelen 11 en 12, kan de tenuitvoerlegging van het Europees onderzoeksbevel met betrekking tot een verhoor per videoconferentie of andere audiovisuele transmissie worden geweigerd indien:

1° de verdachte, beklaagde of beschuldigde er niet in toestemt; of

2° de tenuitvoerlegging van een dergelijke onderzoeksmaatregel in een bepaalde zaak strijdig is met de fundamentele beginselen van het Belgisch recht.

§ 5. De praktische regeling voor de videoconferentie of andere audiovisuele transmissie wordt overeengekomen met de uitvaardigende autoriteit. Bij de regeling verbindt de Belgische uitvoerende autoriteit zich ertoe dat:

1° de getuige of deskundige gedagvaard wordt, met vermelding van de plaats en het tijdstip van het verhoor;

2° de verdachte, beklaagde of beschuldigde in overeenstemming met de nadere regels van het Belgische recht gelast wordt voor het verhoor te verschijnen en dat de betrokkene op zijn rechten overeenkomstig het Belgisch recht wordt gewezen, op een tijdstip dat het hem mogelijk maakt zijn

hem mogelijk maakt zijn rechten op verdediging daadwerkelijk uit te oefenen;

3° de identiteit van de te horen persoon wordt vastgesteld.

§ 6. Met betrekking tot verhoor van een persoon in België per videoconferentie of met andere audiovisuele transmissiemiddelen gelden de volgende regels:

1° de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, is aanwezig tijdens het verhoor, indien nodig bijgestaan door een tolk, en heeft tot taak de identiteit van de te verhoren persoon te laten vaststellen en erop toe te zien dat de fundamentele beginselen van het Belgisch recht in acht worden genomen;

2° indien de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, van oordeel is dat de fundamentele beginselen van het Belgisch recht tijdens het verhoor worden geschonden, treft zij onverwijld de nodige maatregelen opdat het verhoor met inachtneming van deze beginselen verloopt;

3° de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende Staat en de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, komen, indien nodig, maatregelen overeen ter bescherming van de te verhoren persoon;

4° het verhoor wordt rechtstreeks door of onder leiding van de bevoegde autoriteit van de uitvaardigende Staat overeenkomstig het recht van die Staat afgenomen;

5° op verzoek van de uitvaardigende Staat of van de te verhoren persoon wordt er zorg voor gedragen dat de persoon tijdens het verhoor wordt bijgestaan door een tolk;

6° de verdachte, beklaagde of beschuldigde wordt voorafgaand aan het verhoor op de hoogte gesteld van de procedurele rechten, met inbegrip van het zwijgrecht, die hij volgens

rechten op verdediging daadwerkelijk uit te oefenen;

3° de identiteit van de te horen persoon wordt vastgesteld.

§ 6. Met betrekking tot verhoor van een persoon in België per videoconferentie of met andere audiovisuele transmissiemiddelen gelden de volgende regels:

1° de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, is aanwezig tijdens het verhoor, indien nodig bijgestaan door een tolk, en heeft tot taak de identiteit van de te verhoren persoon te laten vaststellen en erop toe te zien dat de fundamentele beginselen van het Belgisch recht in acht worden genomen;

2° indien de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, van oordeel is dat de fundamentele beginselen van het Belgisch recht tijdens het verhoor worden geschonden, treft zij onverwijld de nodige maatregelen opdat het verhoor met inachtneming van deze beginselen verloopt;

3° de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende Staat en de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, komen, indien nodig, maatregelen overeen ter bescherming van de te verhoren persoon;

4° het verhoor wordt rechtstreeks door of onder leiding van de bevoegde autoriteit van de uitvaardigende Staat overeenkomstig het recht van die Staat afgenomen;

5° op verzoek van de uitvaardigende Staat of van de te verhoren persoon wordt er zorg voor gedragen dat de persoon tijdens het verhoor wordt bijgestaan door een tolk;

6° de verdachte, beklaagde of beschuldigde wordt voorafgaand aan het verhoor op de hoogte gesteld van de procedurele rechten, met inbegrip van het

het Belgisch recht en het recht van de uitvaardigende Staat geniet;

7° getuigen en deskundigen kunnen zich beroepen op het zwijgrecht dat zij volgens het recht van de uitvaardigende Staat of het Belgisch recht genieten, en worden daarvan voorafgaand aan het verhoor op de hoogte gesteld.

§ 7. Onverminderd de maatregelen die ter bescherming van personen zijn overeengekomen, stelt de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, na afloop van het verhoor in België een proces-verbaal op, waarin wordt vermeld: de datum en de plaats van het verhoor; de identiteit van de verhoorde persoon; de identiteit en de hoedanigheid van alle andere personen die in België aan het verhoor hebben deelgenomen; eventuele beëdigingen; en de technische omstandigheden waaronder het verhoor heeft plaatsgevonden. De Belgische uitvoerende autoriteit stuurt dit document aan de uitvaardigende autoriteit.

§ 8. Artikelen 215 tot 219, 221 en 222 van het Strafwetboek zijn van toepassing in het kader van het verhoor van een persoon in België per videoconferentie of met andere audiovisuele transmissiemiddelen.

zwijgrecht, die hij volgens het Belgisch recht en het recht van de uitvaardigende Staat geniet;

7° getuigen en deskundigen kunnen zich beroepen op het zwijgrecht dat zij volgens het recht van de uitvaardigende Staat of het Belgisch recht genieten, en worden daarvan voorafgaand aan het verhoor op de hoogte gesteld.

§ 7. Onverminderd de maatregelen die ter bescherming van personen zijn overeengekomen, stelt de Belgische uitvoerende autoriteit, of de door hem aangewezen officier van gerechtelijke politie of politieambtenaar, na afloop van het verhoor in België een proces-verbaal op, waarin wordt vermeld: de datum en de plaats van het verhoor; de identiteit van de verhoorde persoon; de identiteit en de hoedanigheid van alle andere personen die in België aan het verhoor hebben deelgenomen; eventuele beëdigingen; en de technische omstandigheden waaronder het verhoor heeft plaatsgevonden. De Belgische uitvoerende autoriteit stuurt dit document aan de uitvaardigende autoriteit.

§ 8. **Artikelen 647 en 648** van het Strafwetboek zijn van toepassing in het kader van het verhoor van een persoon in België per videoconferentie of met andere audiovisuele transmissiemiddelen.

Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Art. 5

§ 1. De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de volgende onderworpen entiteiten, handelend in het kader van hun gereglementeerde beroepsactiviteiten:

1° de Nationale Bank van België;

2° [...];

Art. 5

§ 1. De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de volgende onderworpen entiteiten, handelend in het kader van hun gereglementeerde beroepsactiviteiten:

1° de Nationale Bank van België;

2° [...];

3° de NV van publiek recht bpost, hierna “bpost”, voor haar financiële postdiensten of voor de uitgifte van elektronisch geld;

4° a) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

c) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;

d) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde agent om er diensten te leveren die bestaan in het in ontvangst nemen van deposito's of andere terugbetaalbare gelden, in de zin van artikel 4, 1), van de voornoemde wet;

5° a) de verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die gemachtigd zijn de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

b) de in België gevestigde bijkantoren van verzekeringsondernemingen die ressorteren

3° de NV van publiek recht bpost, hierna “bpost”, voor haar financiële postdiensten of voor de uitgifte van elektronisch geld;

4° a) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

c) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;

d) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde agent om er diensten te leveren die bestaan in het in ontvangst nemen van deposito's of andere terugbetaalbare gelden, in de zin van artikel 4, 1), van de voornoemde wet;

5° a) de verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die gemachtigd zijn de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

b) de in België gevestigde bijkantoren van verzekeringsondernemingen die ressorteren onder

onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 550 en 584 van dezelfde wet en die gemachtigd zijn in België de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

6°a) de betalingsinstellingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 1 van de wet van 11 maart 2018;

b) de in België gevestigde bijkantoren van betalingsinstellingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 120 en 144 van dezelfde wet;

c) de geregistreerde betalingsinstellingen bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 2 van dezelfde wet;

d) de betalingsinstellingen bedoeld in artikel 4, punt 4, van richtlijn 2015/2366/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn 2007/64/EG, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die in België betalingsdiensten aanbieden via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;

7°a) de uitgevers van elektronisch geld als bedoeld in artikel 163, 4° en 5°, van de voornoemde wet van 11 maart 2018;

b) de instellingen voor elektronisch geld naar Belgisch recht als bedoeld in Boek IV, Titel II, hoofdstuk 1, van dezelfde wet;

c) de in België gevestigde bijkantoren van instellingen voor elektronisch geld die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 218 en 228 van dezelfde wet;

het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 550 en 584 van dezelfde wet en die gemachtigd zijn in België de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

6°a) de betalingsinstellingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 1 van de wet van 11 maart 2018;

b) de in België gevestigde bijkantoren van betalingsinstellingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 120 en 144 van dezelfde wet;

c) de geregistreerde betalingsinstellingen bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 2 van dezelfde wet;

d) de betalingsinstellingen bedoeld in artikel 4, punt 4, van richtlijn 2015/2366/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn 2007/64/EG, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die in België betalingsdiensten aanbieden via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;

7°a) de uitgevers van elektronisch geld als bedoeld in artikel 163, 4° en 5°, van de voornoemde wet van 11 maart 2018;

b) de instellingen voor elektronisch geld naar Belgisch recht als bedoeld in Boek IV, Titel II, hoofdstuk 1, van dezelfde wet;

c) de in België gevestigde bijkantoren van instellingen voor elektronisch geld die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 218 en 228 van dezelfde wet;

d) de beperkte instellingen voor elektronisch geld als bedoeld in artikel 201, van dezelfde wet;

e) de instellingen voor elektronisch geld bedoeld in artikel 2, punt 1 van richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 2000/46/EG, die ressorteren onder het recht van een lidstaat en die in België elektronisch geld overmaken via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;

8° [...]

8°/1 de centrale effectenbewaarinstellingen als gedefinieerd in artikel 36/26/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België;

9° de maatschappijen voor onderlinge borgstelling bedoeld in het koninklijk besluit van 30 april 1999 betreffende het statuut en de controle der maatschappijen voor onderlinge borgstelling;

10°a) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van wet van 20 juli 2022 op het statuut van en het toezicht op beursvennootschappen en houdende diverse bepalingen, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

c) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de

d) de beperkte instellingen voor elektronisch geld als bedoeld in artikel 201, van dezelfde wet;

e) de instellingen voor elektronisch geld bedoeld in artikel 2, punt 1 van richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 2000/46/EG, die ressorteren onder het recht van een lidstaat en die in België elektronisch geld overmaken via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;

8° [...]

8°/1 de centrale effectenbewaarinstellingen als gedefinieerd in artikel 36/26/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België;

9° de maatschappijen voor onderlinge borgstelling bedoeld in het koninklijk besluit van 30 april 1999 betreffende het statuut en de controle der maatschappijen voor onderlinge borgstelling;

10°a) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van wet van 20 juli 2022 op het statuut van en het toezicht op beursvennootschappen en houdende diverse bepalingen, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

c) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het

toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2° van dezelfde wet, te verrichten;

11° a) de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht met een vergunning in de hoedanigheid van vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies in de zin van artikel 6, § 1, 2°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

b) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een andere lidstaat ressorteren bedoeld in artikel 70 van dezelfde wet en de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een derde land ressorteren bedoeld in titel III, hoofdstuk II, afdeling III, van dezelfde wet;

c) de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, en, in voorkomend geval, nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;

12° a) de beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in deel 3, boek 2, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn

beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2° van dezelfde wet, te verrichten;

11° a) de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht met een vergunning in de hoedanigheid van vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies in de zin van artikel 6, § 1, 2°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

b) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een andere lidstaat ressorteren bedoeld in artikel 70 van dezelfde wet en de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een derde land ressorteren bedoeld in titel III, hoofdstuk II, afdeling III, van dezelfde wet;

c) de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, en, in voorkomend geval, nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;

12° a) de beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in deel 3, boek 2, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van

2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;

b) de beheervennootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 12°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders;

c) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervennootschappen van instellingen voor collectieve belegging bedoeld in artikel 258 van voormelde wet van 3 augustus 2012;

d) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervennootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging bedoeld in de artikelen 114, 117 en 163 van voormelde wet van 19 april 2014;

13° a) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 22°, c), en 30°, van dezelfde wet;

b) [...]

c) de beleggingsvennootschappen in schuldvorderingen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 271/1 van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten;

d) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 19 april 2014, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 26°, van dezelfde wet;

14° [...]

14° /1 onverminderd het derde lid, aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het

Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;

b) de beheervennootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 12°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders;

c) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervennootschappen van instellingen voor collectieve belegging bedoeld in artikel 258 van voormelde wet van 3 augustus 2012;

d) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervennootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging bedoeld in de artikelen 114, 117 en 163 van voormelde wet van 19 april 2014;

13° a) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 22°, c), en 30°, van dezelfde wet;

b) [...]

c) de beleggingsvennootschappen in schuldvorderingen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 271/1 van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten;

d) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 19 april 2014, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 26°, van dezelfde wet;

14° [...]

14° /1 onverminderd het derde lid, aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit

koninklijk besluit genomen krachtens het vierde lid van deze paragraaf;

14° /2 onverminderd het derde lid, aanbieders van bewaarportemonnees gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit genomen krachtens het vierde lid van deze paragraaf;

15° de marktoperatoren bedoeld in artikel 3, 3°, van de wet van 21 november 2017 over de infrastructuur voor de markten voor financiële instrumenten en houdende omzetting van Richtlijn 2014/65/EU, die de Belgische gereguleerde markten organiseren, behalve wat hun opdrachten van publiekrechtelijke aard betreft;

16° de in België gevestigde personen die beroepshalve verrichtingen voor de contante aankoop of verkoop van deviezen in contanten of met cheques in deviezen dan wel met gebruik van een krediet- of betaalkaart uitvoeren bedoeld in artikel 102, derde lid, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

17° de makelaars in bank- en beleggingsdiensten bedoeld in artikel 4, 4°, van de wet van 22 maart 2006 betreffende de bemiddeling in bank- en beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

18° de onafhankelijk financiële planners bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 april 2014 inzake het statuut van en het toezicht op de onafhankelijk financiële planners en inzake het verstrekken van raad over financiële planning door gereguleerde ondernemingen, evenals de bijkantoren in België van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

genomen krachtens het vierde lid van deze paragraaf;

14° /2 onverminderd het derde lid, aanbieders van bewaarportemonnees gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit genomen krachtens het vierde lid van deze paragraaf;

15° de marktoperatoren bedoeld in artikel 3, 3°, van de wet van 21 november 2017 over de infrastructuur voor de markten voor financiële instrumenten en houdende omzetting van Richtlijn 2014/65/EU, die de Belgische gereguleerde markten organiseren, behalve wat hun opdrachten van publiekrechtelijke aard betreft;

16° de in België gevestigde personen die beroepshalve verrichtingen voor de contante aankoop of verkoop van deviezen in contanten of met cheques in deviezen dan wel met gebruik van een krediet- of betaalkaart uitvoeren bedoeld in artikel 102, derde lid, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

17° de makelaars in bank- en beleggingsdiensten bedoeld in artikel 4, 4°, van de wet van 22 maart 2006 betreffende de bemiddeling in bank- en beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

18° de onafhankelijk financiële planners bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 april 2014 inzake het statuut van en het toezicht op de onafhankelijk financiële planners en inzake het verstrekken van raad over financiële planning door gereguleerde ondernemingen, evenals de bijkantoren in België van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

19° de verzekeringsbemiddelaars bedoeld in deel 6 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen die hun beroepsactiviteiten buiten elke exclusieve agentuurovereenkomst uitoefenen in één of meerdere levensverzekeringstakken bedoeld in bijlage II van de voormelde wet van 13 maart 2016, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

20° de kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht die in België gevestigd zijn en die activiteiten van consumentenkrediet of hypothecaire krediet uitoefenen, als bedoeld in boek VII, titel 4, hoofdstukken 1 en 2, van hetzelfde Wetboek, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

21° de personen bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

22° de in België gevestigde natuurlijke of rechtspersonen, die ten minste één van de activiteiten uitoefenen bedoeld in artikel 4, eerste lid, 2) tot en met 12), 14) en 15), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen, zonder in die hoedanigheid al onderworpen te zijn in het kader van één van de bepalingen onder 4° tot en met 21°, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat, die zijn aangeduid door de Koning;

23° de natuurlijke personen of rechtspersonen die in België activiteiten uitoefenen en die geregistreerd of ingeschreven zijn in het openbaar register van het Instituut van de

19° de verzekeringsbemiddelaars bedoeld in deel 6 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen die hun beroepsactiviteiten buiten elke exclusieve agentuurovereenkomst uitoefenen in één of meerdere levensverzekeringstakken bedoeld in bijlage II van de voormelde wet van 13 maart 2016, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

20° de kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht die in België gevestigd zijn en die activiteiten van consumentenkrediet of hypothecaire krediet uitoefenen, als bedoeld in boek VII, titel 4, hoofdstukken 1 en 2, van hetzelfde Wetboek, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

21° de personen bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

22° de in België gevestigde natuurlijke of rechtspersonen, die ten minste één van de activiteiten uitoefenen bedoeld in artikel 4, eerste lid, 2) tot en met 12), 14) en 15), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen, zonder in die hoedanigheid al onderworpen te zijn in het kader van één van de bepalingen onder 4° tot en met 21°, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat, die zijn aangeduid door de Koning;

23° de natuurlijke personen of rechtspersonen die in België activiteiten uitoefenen en die geregistreerd of ingeschreven zijn in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren

Bedrijfsrevisoren overeenkomstig artikel 10 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, de natuurlijke personen stagiairs bedrijfsrevisoren van externe ondernemingen bedoeld in artikel 11, § 3, van voormelde wet, alsook de auditkantoren en éénieder die het beroep van wettelijk auditor uitoefent;

24° de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als gecertificeerde accountants bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als gecertificeerde belastingadviseurs bedoeld in de artikel 2, 2°, van voormelde wet, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voormelde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, van voormelde wet;

25° de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als accountants bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als fiscale accountants bedoeld in artikel 2, 5°, van de voornoemde wet van 17 maart 2019, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voornoemde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, voormelde wet van 17 maart 2019;

25° /1 de niet-gereguleerde belastingadviseurs, namelijk de natuurlijke of rechtspersonen niet-ingeschreven in het openbaar register bedoeld in artikel 29, § 1, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, die zich ertoe verbinden als voornaamste bedrijfs- of beroepsactiviteit, rechtstreeks of via andere met hem gelieerde

overeenkomstig artikel 10 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, de natuurlijke personen stagiairs bedrijfsrevisoren van externe ondernemingen bedoeld in artikel 11, § 3, van voormelde wet, alsook de auditkantoren en éénieder die het beroep van wettelijk auditor uitoefent;

24° de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als gecertificeerde accountants bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als gecertificeerde belastingadviseurs bedoeld in de artikel 2, 2°, van voormelde wet, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voormelde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, van voormelde wet;

25° de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als accountants bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als fiscale accountants bedoeld in artikel 2, 5°, van de voornoemde wet van 17 maart 2019, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voornoemde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, voormelde wet van 17 maart 2019;

25° /1 de niet-gereguleerde belastingadviseurs, namelijk de natuurlijke of rechtspersonen niet-ingeschreven in het openbaar register bedoeld in artikel 29, § 1, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, die zich ertoe verbinden als voornaamste bedrijfs- of beroepsactiviteit, rechtstreeks of via andere met

personen materiële hulp, bijstand of advies op fiscaal gebied te verlenen;	hem gelieerde personen materiële hulp, bijstand of advies op fiscaal gebied te verlenen;
26° de notarissen;	26° de notarissen;
27° de gerechtsdeurwaarders;	27° de gerechtsdeurwaarders;
28° de advocaten:	28° de advocaten:
a) wanneer zij hun cliënt bijstaan bij het voorbereiden of uitvoeren van verrichtingen in verband met:	a) wanneer zij hun cliënt bijstaan bij het voorbereiden of uitvoeren van verrichtingen in verband met:
i) de aan- en verkoop van onroerend goed of bedrijven;	i) de aan- en verkoop van onroerend goed of bedrijven;
ii) het beheren van diens geld, waardepapieren of andere activa;	ii) het beheren van diens geld, waardepapieren of andere activa;
iii) de opening of het beheer van bank-, spaar- of effectenrekeningen;	iii) de opening of het beheer van bank-, spaar- of effectenrekeningen;
iv) het organiseren van de inbreng die nodig is voor de oprichting, de exploitatie of het beheer van vennootschappen;	iv) het organiseren van de inbreng die nodig is voor de oprichting, de exploitatie of het beheer van vennootschappen;
v) de oprichting, de exploitatie of het beheer van fiducieën of trusts, vennootschappen, stichtingen of soortgelijke structuren;	v) de oprichting, de exploitatie of het beheer van fiducieën of trusts, vennootschappen, stichtingen of soortgelijke structuren;
b) of wanneer zij optreden in naam en voor rekening van hun cliënt in enigerlei financiële verrichtingen of verrichtingen in onroerend goed;	b) of wanneer zij optreden in naam en voor rekening van hun cliënt in enigerlei financiële verrichtingen of verrichtingen in onroerend goed;
29° de dienstenverleners aan vennootschappen bedoeld in artikel 3, 1°, van de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstenverleners aan vennootschappen;	29° de dienstenverleners aan vennootschappen bedoeld in artikel 3, 1°, van de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstenverleners aan vennootschappen;
30° de vastgoedmakelaars bedoeld in artikel 2, 5° en 7°, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, die zijn ingeschreven op het tableau of op de lijst bedoeld in artikel 3 van dezelfde wet of het tableau of op de lijst bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van de federale raden van landmeters-experten;	30° de vastgoedmakelaars bedoeld in artikel 2, 5° en 7°, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, die zijn ingeschreven op het tableau of op de lijst bedoeld in artikel 3 van dezelfde wet of het tableau of op de lijst bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van de federale raden van landmeters-experten;

31° de handelaren in diamant bedoeld in artikel 169, § 3, van de programmawet van 2 augustus 2002;

31° /1 de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie;

De tussenpersonen omvatten kunstgalerieën, veilinghuizen en organisatoren van beurzen en salons;

Wanneer de tussenpersoon een veilinghuis is, is de in het eerste lid bedoelde verkoopprijs de maximumschatting door het veilinghuis;

31° /2 de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie;

31° /3 de professionele topvoetbalclubs;

31° /4 de sportmakelaars in de voetbalsector;

31° /5 de VZW Koninklijke Belgische Voetbalbond;

31° /6 de verhuurders van brandkasten die hun activiteit moeten melden overeenkomstig artikel 1021, laatste lid, van het Wetboek der successierechten en die niet reeds onderworpen zijn op grond van een van de punten 1° tot 21°;

31° de handelaren in diamant bedoeld in artikel 169, § 3, van de programmawet van 2 augustus 2002;

31° /1 de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie;

De tussenpersonen omvatten kunstgalerieën, veilinghuizen en organisatoren van beurzen en salons;

Wanneer de tussenpersoon een veilinghuis is, is de in het eerste lid bedoelde verkoopprijs de maximumschatting door het veilinghuis;

31° /2 de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie;

31° /3 de professionele topvoetbalclubs;

31° /4 de sportmakelaars in de voetbalsector;

31° /5 de VZW Koninklijke Belgische Voetbalbond;

31° /6 de verhuurders van brandkasten die hun activiteit moeten melden overeenkomstig artikel 1021, laatste lid, van het Wetboek der successierechten en die niet reeds onderworpen zijn op grond van een van de punten 1° tot 21°;

32° de bewakingsondernemingen bedoeld in artikel 4 van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, die bewakingsactiviteiten uitoefenen bedoeld in artikel 3, 3°, a), b) of c), van dezelfde wet;

33° de natuurlijke personen of rechtspersonen die één of meer kansspelen exploiteren, bedoeld in artikel 2 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, met uitsluiting van de natuurlijke of rechtspersonen bedoeld in de artikelen 3 en 3bis van dezelfde wet.

Voor de toepassing van het eerste lid, 14° /1 en 14° /2, worden de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta en de aanbieders van bewaarportemonnees die op Belgisch grondgebied elektronische infrastructuur hebben opgezet via welke zij voornoemde diensten aanbieden, ook geacht in België te zijn gevestigd.

Het is voor natuurlijke of rechtspersonen die ressorteren onder het recht van een derde land, verboden om op Belgisch grondgebied, als gewone professionele activiteit, ook al vormt die voor hen een aanvullende of bijkomende activiteit, diensten te verlenen of aan te bieden voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, of om bewaarportemonnees aan te bieden.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, genomen op advies van de FSMA, welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving, bij de FSMA, van aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, en van aanbieders van bewaarportemonnees, alsook welke voorwaarden voor de uitoefening van die activiteiten en welk toezicht op hen van toepassing zijn.

Die voorwaarden moeten met name van de personen belast met de effectieve leiding van de in het vorige lid bedoelde aanbieders eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid en de passende

32° de bewakingsondernemingen bedoeld in artikel 4 van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, die bewakingsactiviteiten uitoefenen bedoeld in artikel 3, 3°, a), b) of c), van dezelfde wet;

33° de natuurlijke personen of rechtspersonen die één of meer kansspelen exploiteren, bedoeld in artikel 2 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, met uitsluiting van de natuurlijke of rechtspersonen bedoeld in de artikelen 3 en 3bis van dezelfde wet.

Voor de toepassing van het eerste lid, 14° /1 en 14° /2, worden de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta en de aanbieders van bewaarportemonnees die op Belgisch grondgebied elektronische infrastructuur hebben opgezet via welke zij voornoemde diensten aanbieden, ook geacht in België te zijn gevestigd.

Het is voor natuurlijke of rechtspersonen die ressorteren onder het recht van een derde land, verboden om op Belgisch grondgebied, als gewone professionele activiteit, ook al vormt die voor hen een aanvullende of bijkomende activiteit, diensten te verlenen of aan te bieden voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, of om bewaarportemonnees aan te bieden.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, genomen op advies van de FSMA, welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving, bij de FSMA, van aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, en van aanbieders van bewaarportemonnees, alsook welke voorwaarden voor de uitoefening van die activiteiten en welk toezicht op hen van toepassing zijn.

Die voorwaarden moeten met name van de personen belast met de effectieve leiding van de in het vorige lid bedoelde aanbieders eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid en de passende deskundigheid beschikken voor de

deskundigheid beschikken voor de uitoefening van hun activiteiten. Zij mogen zich niet in één van de gevallen bevinden als beschreven in artikel 20 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen.

De Koning bepaalt ook in welke vorm en onder welke voorwaarden de inschrijvingsaanvragen bij de FSMA moeten worden ingediend, alsook welke informatie en documenten de aanvrager ter staving van zijn aanvraag moet voorleggen om aan te tonen dat aan de inschrijvingsvoorwaarden is voldaan.

De inschrijving van de vennootschap wordt geweigerd als de personen die, rechtstreeks of onrechtstreeks, een al dan niet stemrechtverlenende deelneming van ten minste vijf procent in het kapitaal van de vennootschap bezitten, of de personen die controle uitoefenen over de dienstverlener in de zin van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen, niet geschikt zijn gelet op de noodzaak van een gezond en voorzichtig beheer van de vennootschap.

De Koning kan bepalen dat de inschrijving wordt geweigerd, herroepen of geschorst wanneer de in het vierde lid bedoelde personen niet voldoen aan voornoemde voorwaarden of aan de andere voorwaarden die Hij bepaalt.

De FSMA houdt een register bij van de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta en een register van de aanbieders van bewaarportemonnees. In die registers, wordt voor elke aanbieder de volgende informatie vermeld:

1° zijn identificatiegegevens;

2° in voorkomend geval, als de aanbieder een gereglementeerde onderneming is, zijn andere gereglementeerde statuten.

De registers die de FSMA bijhoudt, kunnen een specifieke rubriek bevatten voor gereglementeerde ondernemingen.

uitoefening van hun activiteiten. Zij mogen zich niet in één van de gevallen bevinden als beschreven in artikel 20 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen.

De Koning bepaalt ook in welke vorm en onder welke voorwaarden de inschrijvingsaanvragen bij de FSMA moeten worden ingediend, alsook welke informatie en documenten de aanvrager ter staving van zijn aanvraag moet voorleggen om aan te tonen dat aan de inschrijvingsvoorwaarden is voldaan.

De inschrijving van de vennootschap wordt geweigerd als de personen die, rechtstreeks of onrechtstreeks, een al dan niet stemrechtverlenende deelneming van ten minste vijf procent in het kapitaal van de vennootschap bezitten, of de personen die controle uitoefenen over de dienstverlener in de zin van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen, niet geschikt zijn gelet op de noodzaak van een gezond en voorzichtig beheer van de vennootschap.

De Koning kan bepalen dat de inschrijving wordt geweigerd, herroepen of geschorst wanneer de in het vierde lid bedoelde personen niet voldoen aan voornoemde voorwaarden of aan de andere voorwaarden die Hij bepaalt.

De FSMA houdt een register bij van de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta en een register van de aanbieders van bewaarportemonnees. In die registers, wordt voor elke aanbieder de volgende informatie vermeld:

1° zijn identificatiegegevens;

2° in voorkomend geval, als de aanbieder een gereglementeerde onderneming is, zijn andere gereglementeerde statuten.

De registers die de FSMA bijhoudt, kunnen een specifieke rubriek bevatten voor gereglementeerde ondernemingen.

De FSMA publiceert de wijzigingen die de voorbije twaalf maanden zijn aangebracht in de registers.

Voor de toepassing van het negende tot het elfde lid, moet onder “gereguleerde onderneming” een onderneming worden verstaan die beschikt over een gereguleerd statuut als bedoeld in artikel 36/2, § 1 van de wet van 22 februari 1998 of artikel 45, § 1, 2°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of over een gelijkaardig statuut in een andere lidstaat, en die in België diensten verleent of voornemens is te verlenen voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta of er bewaarportemonnees aanbiedt of voornemens is aan te bieden, voor zover dit statuut de uitoefening van dergelijke activiteiten toelaat.

De Koning bepaalt welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie voor:

1° de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro; en

2° de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken;

3° de niet-gereguleerde belastingadviseurs bedoeld in het eerste lid, 25° /1;

Die regels moeten met name van de in het vorige lid bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid

De FSMA publiceert de wijzigingen die de voorbije twaalf maanden zijn aangebracht in de registers.

Voor de toepassing van het negende tot het elfde lid, moet onder “gereguleerde onderneming” een onderneming worden verstaan die beschikt over een gereguleerd statuut als bedoeld in artikel 36/2, § 1 van de wet van 22 februari 1998 of artikel 45, § 1, 2°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of over een gelijkaardig statuut in een andere lidstaat, en die in België diensten verleent of voornemens is te verlenen voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta of er bewaarportemonnees aanbiedt of voornemens is aan te bieden, voor zover dit statuut de uitoefening van dergelijke activiteiten toelaat.

De Koning bepaalt welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie voor:

1° de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro; en

2° de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken;

3° de niet-gereguleerde belastingadviseurs bedoeld in het eerste lid, 25° /1;

Die regels moeten met name van de in het vorige lid bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid beschikken voor de

beschikken voor de uitoefening van hun activiteiten. Ze moeten beantwoorden aan de volgende betrouwbaarheidsvoorwaarden:

1° niet uit hun burgerlijke en politieke rechten zijn ontzet;

2° niet failliet zijn verklaard zonder eerherstel te hebben gekregen;

3° in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie geen van de volgende straffen hebben opgelopen:

a) een criminele straf;

b) een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van ten minste zes maanden voor een van de strafbare feiten vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen;

c) een strafrechtelijke geldboete van minstens 2 500 euro, vóór toepassing van de opdecimen, wegens overtreding van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, op basis van een adequate risicobeoordeling, opgemaakt door de Kansspelcommissie voor de kansspelen bedoeld in artikel 4, 36°, de houders van een vergunning zoals bepaald in artikel 25, 1/1 tot en met 9, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, vrijstellen van de toepassing van een deel of van alle bepalingen van boek II van dezelfde wet, door zich te baseren op het laag risico dat de exploitatie van deze diensten door hun aard en in voorkomend geval, door hun omvang vertegenwoordigen.

Er wordt in de risicobeoordeling bedoeld in het eerste lid, rekening gehouden met de mate van risicogevoeligheid van de betrokken verrichtingen, met name voor wat de aangewende betalingswijzen betreft.

uitoefening van hun activiteiten. Ze moeten beantwoorden aan de volgende betrouwbaarheidsvoorwaarden:

1° niet uit hun burgerlijke en politieke rechten zijn ontzet;

2° niet failliet zijn verklaard zonder eerherstel te hebben gekregen;

3° in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie geen van de volgende straffen hebben opgelopen:

a) **een straf van niveau 7 of 8;**

b) een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van ten minste zes maanden voor een van de strafbare feiten vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen;

c) een **strafrechtelijke geldboete van minstens 20.000 euro of een geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel** wegens overtreding van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, op basis van een adequate risicobeoordeling, opgemaakt door de Kansspelcommissie voor de kansspelen bedoeld in artikel 4, 36°, de houders van een vergunning zoals bepaald in artikel 25, 1/1 tot en met 9, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, vrijstellen van de toepassing van een deel of van alle bepalingen van boek II van dezelfde wet, door zich te baseren op het laag risico dat de exploitatie van deze diensten door hun aard en in voorkomend geval, door hun omvang vertegenwoordigen.

Er wordt in de risicobeoordeling bedoeld in het eerste lid, rekening gehouden met de mate van risicogevoeligheid van de betrokken verrichtingen, met name voor wat de aangewende betalingswijzen betreft.

De bevoegde minister meldt aan de Europese Commissie ieder besluit dat wordt genomen uit hoofde van het eerste lid, met een motivering op basis van een specifieke risicobeoordeling bedoeld in hetzelfde lid en waarbij wordt aangegeven hoe rekening is gehouden met de relevante bevindingen van het door de Europese Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Richtlijn 2015/849 opgemaakte verslag.

§ 3. Na advies van de toezichtautoriteiten die bevoegd zijn op grond van artikel 85 en op grond van een adequate risicobeoordeling, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, vrijstelling verlenen van de toepassing van alle of een deel van de bepalingen van boek II aan de natuurlijke of rechtspersonen die occasioneel of in zeer beperkte mate financiële activiteiten uitoefenen als bedoeld in artikel 4, 2) tot en met 12), en 14), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen, die geen activiteiten op het gebied van geldtransfers zijn als bedoeld in artikel 1.9, 14°, van het Wetboek van economisch recht, mits alle volgende criteria vervuld zijn:

1° de financiële activiteit is in absolute zin beperkt van omvang;

2° de financiële activiteit is beperkt wat de verrichtingen betreft;

3° de financiële activiteit vormt niet de hoofdactiviteit van die personen en de omzet uit die activiteit bedraagt niet meer dan vijf procent van de totale omzet van de betrokken persoon;

4° de financiële activiteit heeft een bijkomstig karakter en houdt rechtstreeks verband met de hoofdactiviteit van die personen;

5° de hoofdactiviteit van die personen is niet een activiteit als bedoeld in paragraaf 1, 23° tot en met 30° of 33°;

6° de financiële activiteit wordt enkel verricht ten behoeve van cliënten van de

De bevoegde minister meldt aan de Europese Commissie ieder besluit dat wordt genomen uit hoofde van het eerste lid, met een motivering op basis van een specifieke risicobeoordeling bedoeld in hetzelfde lid en waarbij wordt aangegeven hoe rekening is gehouden met de relevante bevindingen van het door de Europese Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Richtlijn 2015/849 opgemaakte verslag.

§ 3. Na advies van de toezichtautoriteiten die bevoegd zijn op grond van artikel 85 en op grond van een adequate risicobeoordeling, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, vrijstelling verlenen van de toepassing van alle of een deel van de bepalingen van boek II aan de natuurlijke of rechtspersonen die occasioneel of in zeer beperkte mate financiële activiteiten uitoefenen als bedoeld in artikel 4, 2) tot en met 12), en 14), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen, die geen activiteiten op het gebied van geldtransfers zijn als bedoeld in artikel 1.9, 14°, van het Wetboek van economisch recht, mits alle volgende criteria vervuld zijn:

1° de financiële activiteit is in absolute zin beperkt van omvang;

2° de financiële activiteit is beperkt wat de verrichtingen betreft;

3° de financiële activiteit vormt niet de hoofdactiviteit van die personen en de omzet uit die activiteit bedraagt niet meer dan vijf procent van de totale omzet van de betrokken persoon;

4° de financiële activiteit heeft een bijkomstig karakter en houdt rechtstreeks verband met de hoofdactiviteit van die personen;

5° de hoofdactiviteit van die personen is niet een activiteit als bedoeld in paragraaf 1, 23° tot en met 30° of 33°;

6° de financiële activiteit wordt enkel verricht ten behoeve van cliënten van de hoofdactiviteit van die

hoofdactiviteit van die personen, en wordt niet algemeen aangeboden aan het publiek.

personen, en wordt niet algemeen aangeboden aan het publiek.

Wanneer de Koning de bevoegdheid uitoefent die Hem op grond van het eerste lid wordt verleend:

Wanneer de Koning de bevoegdheid uitoefent die Hem op grond van het eerste lid wordt verleend:

1° stelt Hij voor de toepassing van het eerste lid, 1°, het bedrag vast dat de totale omzet uit de financiële activiteit niet mag overschrijden. Dat bedrag wordt, afhankelijk van het soort financiële activiteit, op nationaal niveau vastgesteld. Het is voldoende laag om het WG/FT-risico aanzienlijk te verminderen;

1° stelt Hij voor de toepassing van het eerste lid, 1°, het bedrag vast dat de totale omzet uit de financiële activiteit niet mag overschrijden. Dat bedrag wordt, afhankelijk van het soort financiële activiteit, op nationaal niveau vastgesteld. Het is voldoende laag om het WG/FT-risico aanzienlijk te verminderen;

2° stelt Hij voor de toepassing van het eerste lid, 2°, per cliënt en per verrichting een maximumbedrag vast, ongeacht of de verrichting plaatsvindt in één verrichting dan wel in verscheidene verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan. Dat bedrag wordt, afhankelijk van het soort financiële activiteit, op nationaal niveau vastgesteld. Het ligt voldoende laag om ervoor te zorgen dat dit soort verrichtingen geen geschikte of doelmatige methode vormen voor witwassen van geld of terrorismefinanciering, en bedraagt niet meer dan 1 000 euro;

2° stelt Hij voor de toepassing van het eerste lid, 2°, per cliënt en per verrichting een maximumbedrag vast, ongeacht of de verrichting plaatsvindt in één verrichting dan wel in verscheidene verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan. Dat bedrag wordt, afhankelijk van het soort financiële activiteit, op nationaal niveau vastgesteld. Het ligt voldoende laag om ervoor te zorgen dat dit soort verrichtingen geen geschikte of doelmatige methode vormen voor witwassen van geld of terrorismefinanciering, en bedraagt niet meer dan 1 000 euro;

3° duidt Hij de in artikel 85 bedoelde bevoegde autoriteit aan, die Hij belast met het toezicht op de naleving van de voorwaarden voor de vrijstelling die op grond van het eerste lid wordt verleend en met de vaststelling bij reglement van de nadere regels voor dat toezicht.

3° duidt Hij de in artikel 85 bedoelde bevoegde autoriteit aan, die Hij belast met het toezicht op de naleving van de voorwaarden voor de vrijstelling die op grond van het eerste lid wordt verleend en met de vaststelling bij reglement van de nadere regels voor dat toezicht.

De bevoegde minister meldt aan de Europese Commissie ieder besluit dat wordt genomen op grond van het eerste lid.

De bevoegde minister meldt aan de Europese Commissie ieder besluit dat wordt genomen op grond van het eerste lid.

§ 4. Na advies van de coördinatieorganen en rekening houdend met het resultaat van de nationale risicobeoordeling bedoeld in artikel 68, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de toepassing van alle of een deel van de bepalingen van deze wet uitbreiden tot categorieën van in paragraaf 1 niet bedoelde entiteiten en waarvan blijkt dat hun activiteiten kunnen worden gebruikt voor het witwassen van geld of de financiering van terrorisme.

§ 4. Na advies van de coördinatieorganen en rekening houdend met het resultaat van de nationale risicobeoordeling bedoeld in artikel 68, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de toepassing van alle of een deel van de bepalingen van deze wet uitbreiden tot categorieën van in paragraaf 1 niet bedoelde entiteiten en waarvan blijkt dat hun activiteiten kunnen worden gebruikt voor het witwassen van geld of de financiering van terrorisme.

De bevoegde minister brengt de Europese Commissie op de hoogte van de uitbreiding van het toepassingsgebied van deze wet op grond van het eerste lid.

§ 5. De koninklijke besluiten genomen krachtens paragrafen 2 tot en met 4, hebben geen gevolg meer indien zij niet worden bekrachtigd door de wet binnen twaalf maanden vanaf hun datum van inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot op de datum van inwerkingtreding van de koninklijke besluiten.

Art. 83

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 79 tot en met 82, de mededelingen bedoeld in paragrafen 2 en 3 en buiten het geval dat zij opgeroepen worden om in rechte te getuigen, of voor een parlementaire onderzoekscommissie, mogen de leden van de CFI en de leden van haar personeel, de leden van de politiediensten en de andere ambtenaren die bij haar gedetacheerd zijn alsook de externe deskundigen waarop zij een beroep doet, zelfs in het geval bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering en niettegenstaande enige andersluidende bepaling, geen ruchtbaarheid geven aan de informatie waarvan zij bij de uitoefening van hun opdrachten kennis hebben gekregen.

Het ruchtbaar maken van de in het eerste lid bedoelde informatie door een lid van de CFI of van haar personeel, een lid van de politiediensten of een andere ambtenaar die bij haar gedetacheerd is, of een externe deskundige waarop ze een beroep doet, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op mededelingen:

1° in het kader van een wederzijdse samenwerking, op grond van internationale verdragen die België heeft ondertekend of op grond van wederkerigheid, aan FIE's met

De bevoegde minister brengt de Europese Commissie op de hoogte van de uitbreiding van het toepassingsgebied van deze wet op grond van het eerste lid.

§ 5. De koninklijke besluiten genomen krachtens paragrafen 2 tot en met 4, hebben geen gevolg meer indien zij niet worden bekrachtigd door de wet binnen twaalf maanden vanaf hun datum van inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot op de datum van inwerkingtreding van de koninklijke besluiten.

Art. 83

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 79 tot en met 82, de mededelingen bedoeld in paragrafen 2 en 3 en buiten het geval dat zij opgeroepen worden om in rechte te getuigen, of voor een parlementaire onderzoekscommissie, mogen de leden van de CFI en de leden van haar personeel, de leden van de politiediensten en de andere ambtenaren die bij haar gedetacheerd zijn alsook de externe deskundigen waarop zij een beroep doet, zelfs in het geval bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering en niettegenstaande enige andersluidende bepaling, geen ruchtbaarheid geven aan de informatie waarvan zij bij de uitoefening van hun opdrachten kennis hebben gekregen.

Het ruchtbaar maken van de in het eerste lid bedoelde informatie door een lid van de CFI of van haar personeel, een lid van de politiediensten of een andere ambtenaar die bij haar gedetacheerd is, of een externe deskundige waarop ze een beroep doet, wordt gestraft met de straffen bepaald in **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op mededelingen:

1° in het kader van een wederzijdse samenwerking, op grond van internationale verdragen die België heeft ondertekend of op grond van wederkerigheid, aan FIE's met opdrachten en verplichtingen van

opdrachten en verplichtingen van dezelfde aard als die van de CFI, met het oog op het vervullen van hun opdracht;

2° tussen de CFI en het Europees bureau voor fraudebestrijding, in het kader van de toepassing van artikel 325 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

3° tussen de CFI en de toezichtautoriteiten, op grond van artikel 121, § 2, van alle informatie die voor die autoriteiten nuttig is voor de uitoefening van hun toezichts- en sanctiebevoegdheden, krachtens deze wet;

4° tussen de CFI en de Staatsveiligheid, de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, in het kader van de bestrijding van het radicaliseringsproces, van terrorisme, de financiering van terrorisme en de witwasverrichtingen die hiermee verband zouden kunnen houden;

5° tussen de CFI en Europol in het kader van de gemotiveerde verzoeken om financiële informatie en financiële analyse die Europol rechtstreeks indient bij de CFI, per geval, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid en voor de vervulling van zijn taken overeenkomstig de artikelen 3 en 4 van Verordening 2016/794. Wanneer de CFI zulk verzoek ontvangt, geeft ze hier zo spoedig mogelijk gevolg aan afhankelijk van de graad van urgentie en de aard van het verzoek en met inachtneming van de waarborgen voorzien in artikel 84, § 1 van deze wet en in artikel 7, leden 6 en 7 van Verordening 2016/794. De uitwisselingen van informatie worden verricht via FIU.net of de opvolger daarvan;

6° tussen de CFI en de Algemene Administratie van de Thesaurie van de FOD Financiën in het kader van de toepassing van financiële sancties, embargo's en beperkende maatregelen die worden genomen door de Verenigde Naties, de Europese Unie of België ten aanzien van landen, personen of entiteiten met als doel een einde te maken aan schendingen van de internationale vrede en veiligheid zoals terrorisme, de schending van

dezelfde aard als die van de CFI, met het oog op het vervullen van hun opdracht;

2° tussen de CFI en het Europees bureau voor fraudebestrijding, in het kader van de toepassing van artikel 325 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

3° tussen de CFI en de toezichtautoriteiten, op grond van artikel 121, § 2, van alle informatie die voor die autoriteiten nuttig is voor de uitoefening van hun toezichts- en sanctiebevoegdheden, krachtens deze wet;

4° tussen de CFI en de Staatsveiligheid, de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, in het kader van de bestrijding van het radicaliseringsproces, van terrorisme, de financiering van terrorisme en de witwasverrichtingen die hiermee verband zouden kunnen houden;

5° tussen de CFI en Europol in het kader van de gemotiveerde verzoeken om financiële informatie en financiële analyse die Europol rechtstreeks indient bij de CFI, per geval, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid en voor de vervulling van zijn taken overeenkomstig de artikelen 3 en 4 van Verordening 2016/794. Wanneer de CFI zulk verzoek ontvangt, geeft ze hier zo spoedig mogelijk gevolg aan afhankelijk van de graad van urgentie en de aard van het verzoek en met inachtneming van de waarborgen voorzien in artikel 84, § 1 van deze wet en in artikel 7, leden 6 en 7 van Verordening 2016/794. De uitwisselingen van informatie worden verricht via FIU.net of de opvolger daarvan;

6° tussen de CFI en de Algemene Administratie van de Thesaurie van de FOD Financiën in het kader van de toepassing van financiële sancties, embargo's en beperkende maatregelen die worden genomen door de Verenigde Naties, de Europese Unie of België ten aanzien van landen, personen of entiteiten met als doel een einde te maken aan schendingen van de internationale vrede en veiligheid zoals terrorisme, de schending van mensenrechten, de destabilisering van soevereine

mensenrechten, de destabilisering van soevereine staten en de verspreiding van massavernietigingswapens.

Paragraaf 1 is evenmin van toepassing wanneer de CFI aan de procureur des Konings of aan de federale procureur op grond van de artikelen 80, § 2, en 82, § 2, informatie heeft medegedeeld betreffende het witwassen van geld dat voortkomt uit een misdrijf waarvoor een toezichtautoriteit, als bedoeld in artikel 85, een opsporingsbevoegdheid heeft, dan licht de CFI die autoriteit in over deze mededeling.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van mensenhandel, mensensmokkel of sociale fraude, bezorgt de CFI aan de arbeidsauditeur een afschrift van het doormeldingsverslag dat krachtens artikel 82, § 2, aan de procureur des Konings of aan de federale procureur werd meegedeeld.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van misdrijven waarvoor de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen de strafvordering uitoefent, bezorgt de CFI aan deze Administratie een afschrift van het doormeldingsverslag dat aan de procureur des Konings of aan de federale procureur werd meegedeeld krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van misdrijven die een weerslag kunnen hebben inzake ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, behoudens de gevallen bepaald in het vorige lid, bezorgt de CFI aan de minister van Financiën de op dit gebied nuttige inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig uit het plegen van misdrijven die een weerslag kunnen hebben op het gebied van sociale fraude bezorgt de CFI de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst, opgericht door artikel 3

staten en de verspreiding van massavernietigingswapens.

Paragraaf 1 is evenmin van toepassing wanneer de CFI aan de procureur des Konings of aan de federale procureur op grond van de artikelen 80, § 2, en 82, § 2, informatie heeft medegedeeld betreffende het witwassen van geld dat voortkomt uit een misdrijf waarvoor een toezichtautoriteit, als bedoeld in artikel 85, een opsporingsbevoegdheid heeft, dan licht de CFI die autoriteit in over deze mededeling.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van mensenhandel, mensensmokkel of sociale fraude, bezorgt de CFI aan de arbeidsauditeur een afschrift van het doormeldingsverslag dat krachtens artikel 82, § 2, aan de procureur des Konings of aan de federale procureur werd meegedeeld.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van misdrijven waarvoor de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen de strafvordering uitoefent, bezorgt de CFI aan deze Administratie een afschrift van het doormeldingsverslag dat aan de procureur des Konings of aan de federale procureur werd meegedeeld krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van misdrijven die een weerslag kunnen hebben inzake ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, behoudens de gevallen bepaald in het vorige lid, bezorgt de CFI aan de minister van Financiën de op dit gebied nuttige inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig uit het plegen van misdrijven die een weerslag kunnen hebben op het gebied van sociale fraude bezorgt de CFI de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst, opgericht door artikel 3 van het Sociaal

van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010, inlichtingen die voor deze dienst nuttig zijn en voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat betreffende het witwassen van geld dat afkomstig is van een strafbaar feit behorende tot de opsporingsbevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, bezorgt de CFI aan de minister van Economie de op dit gebied nuttige inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling informatie bevat waarvoor de Staatsveiligheid of de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht inlichtingen aan de CFI hebben verstrekt, licht de CFI hen in over deze mededeling.

Wanneer deze mededeling informatie bevat waarvoor het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de Federale Overheidsdienst Justitie inlichtingen aan de CFI heeft verstrekt, licht de CFI haar in over deze mededeling.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat over witwassen van geld afkomstig van misdrijven waarvoor de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten toezichts- en onderzoeksbevoegdheden heeft, bezorgt de CFI haar de ter zake relevante inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Paragraaf 1 is niet van toepassing op het doorsturen van informatie aan de gemeenschappelijke gegevensbanken beoogd in artikel 44/11/3bis van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, waartoe de CFI een rechtstreekse toegang heeft. Wanneer informatie overeenkomstig artikel 44/11/3ter, § 4 van voornoemde wet door de CFI aan de gemeenschappelijke gegevensbanken wordt toegezonden, kan alle nuttige informatie

Strafwetboek van 6 juni 2010, inlichtingen die voor deze dienst nuttig zijn en voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat betreffende het witwassen van geld dat afkomstig is van een strafbaar feit behorende tot de opsporingsbevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, bezorgt de CFI aan de minister van Economie de op dit gebied nuttige inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling informatie bevat waarvoor de Staatsveiligheid of de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht inlichtingen aan de CFI hebben verstrekt, licht de CFI hen in over deze mededeling.

Wanneer deze mededeling informatie bevat waarvoor het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de Federale Overheidsdienst Justitie inlichtingen aan de CFI heeft verstrekt, licht de CFI haar in over deze mededeling.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat over witwassen van geld afkomstig van misdrijven waarvoor de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten toezichts- en onderzoeksbevoegdheden heeft, bezorgt de CFI haar de ter zake relevante inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Paragraaf 1 is niet van toepassing op het doorsturen van informatie aan de gemeenschappelijke gegevensbanken beoogd in artikel 44/11/3bis van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, waartoe de CFI een rechtstreekse toegang heeft. Wanneer informatie overeenkomstig artikel 44/11/3ter, § 4 van voornoemde wet door de CFI aan de gemeenschappelijke gegevensbanken wordt toegezonden, kan alle nuttige informatie medegedeeld worden aan alle diensten die

medegedeeld worden aan alle diensten die krachtens voornoemde wet, of besluiten genomen ter uitvoering ervan, rechtstreeks toegang hebben tot alle of een gedeelte van de persoonsgegevens en informatie van deze gemeenschappelijke gegevensbanken. Deze informatie kan door deze diensten slechts worden aangewend in het kader van de doelstellingen waarvoor deze toegang hebben tot de gemeenschappelijke gegevensbanken.

§ 3. In afwijking van paragraaf 1, en binnen de grenzen van het recht van de Europese Unie, mag de CFI toegang geven tot vertrouwelijke informatie aan de Gegevensbeschermingsautoriteit, voor zover deze autoriteit deze informatie nodig heeft voor de uitoefening van haar taken.

Art. 89

§ 1. Buiten het geval waarin ze worden opgeroepen om in rechte te getuigen in strafzaken, zijn de toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 85, § 1, 2°, de leden en ex-leden van hun organen en personeel die betrokken zijn bij de uitoefening van het toezicht bepaald in deze wet, of de personen die daartoe zijn aangewezen, gebonden door het beroepsgeheim en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit vertrouwelijke informatie bekendmaken waarvan zij bij de uitoefening van de toezichtsbevoegdheden krachtens deze wet, in kennis werden gesteld.

Buiten het geval waarin ze worden opgeroepen om in rechte te getuigen in strafzaken, is de toezichtautoriteit bedoeld in artikel 85, § 1, 5°, de leden en ex-leden van haar personeel die betrokken zijn bij de uitoefening van het toezichtbepaald in deze wet, of de personen die daartoe zijn aangewezen, gebonden door het beroepsgeheim en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit vertrouwelijke gegevens bekendmaken die hen werden meegedeeld door een andere toezichtautoriteit in het kader van de uitoefening van de toezichtsbevoegdheden krachtens deze wet.

krachtens voornoemde wet, of besluiten genomen ter uitvoering ervan, rechtstreeks toegang hebben tot alle of een gedeelte van de persoonsgegevens en informatie van deze gemeenschappelijke gegevensbanken. Deze informatie kan door deze diensten slechts worden aangewend in het kader van de doelstellingen waarvoor deze toegang hebben tot de gemeenschappelijke gegevensbanken.

§ 3. In afwijking van paragraaf 1, en binnen de grenzen van het recht van de Europese Unie, mag de CFI toegang geven tot vertrouwelijke informatie aan de Gegevensbeschermingsautoriteit, voor zover deze autoriteit deze informatie nodig heeft voor de uitoefening van haar taken.

Art. 89

§ 1. Buiten het geval waarin ze worden opgeroepen om in rechte te getuigen in strafzaken, zijn de toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 85, § 1, 2°, de leden en ex-leden van hun organen en personeel die betrokken zijn bij de uitoefening van het toezicht bepaald in deze wet, of de personen die daartoe zijn aangewezen, gebonden door het beroepsgeheim en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit vertrouwelijke informatie bekendmaken waarvan zij bij de uitoefening van de toezichtsbevoegdheden krachtens deze wet, in kennis werden gesteld.

Buiten het geval waarin ze worden opgeroepen om in rechte te getuigen in strafzaken, is de toezichtautoriteit bedoeld in artikel 85, § 1, 5°, de leden en ex-leden van haar personeel die betrokken zijn bij de uitoefening van het toezichtbepaald in deze wet, of de personen die daartoe zijn aangewezen, gebonden door het beroepsgeheim en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit vertrouwelijke gegevens bekendmaken die hen werden meegedeeld door een andere toezichtautoriteit in het kader van de uitoefening van de toezichtsbevoegdheden krachtens deze wet.

§ 2. Paragraaf 1 doet geen afbreuk aan de mededeling van vertrouwelijke of geheime informatie aan derden in de gevallen bepaald door de wet.

§ 3. De toezichtautoriteiten bedoeld in paragraaf 1 en de leden of ex-leden van hun organen en van hun personeel zijn vrijgesteld van de verplichting bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. Inbreuken op dit artikel worden bestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op inbreuken op dit artikel.

§ 2. Paragraaf 1 doet geen afbreuk aan de mededeling van vertrouwelijke of geheime informatie aan derden in de gevallen bepaald door de wet.

§ 3. De toezichtautoriteiten bedoeld in paragraaf 1 en de leden of ex-leden van hun organen en van hun personeel zijn vrijgesteld van de verplichting bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. Inbreuken op dit artikel worden bestraft met de straffen bepaald in artikel 352 van het Strafwetboek.

Art. 91/1

Inspectieverslagen en meer in het algemeen alle documenten die uitgaan van de Bank, waarvan zij aangeeft dat ze vertrouwelijk zijn, mogen niet openbaar worden gemaakt door de onderworpen entiteiten zonder uitdrukkelijke toestemming van de Bank.

De niet-naleving van deze verplichting wordt bestraft met de straffen waarin voorzien is in artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 91/1

Inspectieverslagen en meer in het algemeen alle documenten die uitgaan van de Bank, waarvan zij aangeeft dat ze vertrouwelijk zijn, mogen niet openbaar worden gemaakt door de onderworpen entiteiten zonder uitdrukkelijke toestemming van de Bank.

De niet-naleving van deze verplichting wordt bestraft met de straffen waarin voorzien is in **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 91/2

De Bank kan de commissaris of de erkend revisor bij de onderworpen entiteit belasten met het opstellen van bijzondere verslagen die betrekking hebben op de naleving door deze laatste van de bepalingen van deze wet of van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van richtlijn 2015/849, van de Europese verordening betreffende geldovermakingen of van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's en, met name, op de tenuitvoerlegging van de in artikel 93, § 1 bedoelde aanmaningen. De kosten voor de

Art. 91/2

De Bank kan de commissaris of de erkend revisor bij de onderworpen entiteit belasten met het opstellen van bijzondere verslagen die betrekking hebben op de naleving door deze laatste van de bepalingen van deze wet of van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van richtlijn 2015/849, van de Europese verordening betreffende geldovermakingen of van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's en, met name, op de tenuitvoerlegging van de in artikel 93, § 1 bedoelde aanmaningen. De kosten voor de opstelling van deze verslagen worden gedragen door de betrokken onderworpen entiteit.

opstelling van deze verslagen worden gedragen door de betrokken onderworpen entiteit.

Bij onderworpen entiteiten die niet beschikken over een commissaris of revisor die de hoedanigheid van erkend revisor heeft in de zin van het Reglement van de Nationale Bank van België van 21 december 2012 betreffende de erkenning van revisoren en revisorenvennootschappen, kan de Bank een dergelijke revisor aanstellen om de in het eerste lid bedoelde bijzondere verslagen op te stellen.

De in het eerste en tweede lid bedoelde erkende revisoren handelen op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de Bank.

De in dit artikel bedoelde verslagen mogen slechts aan derden worden meegedeeld mits de Bank hier voorafgaandelijk mee heeft ingestemd en op de door haar vastgestelde voorwaarden. Mededelingen die in strijd met dit lid worden verricht, zijn strafbaar met de straffen waarin artikel 458 van het Strafwetboek voorziet.

De in het eerste en tweede lid bedoelde erkende revisoren kunnen de verificaties verrichten die nodig zijn om bijzondere verslagen op te kunnen stellen voor de bijkantoren in het buitenland van de betrokken onderworpen entiteit.

Art. 136

Voor de toepassing van deze wet en de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, worden gestraft zij die inspecties en verificaties hinderen van de toezichtautoriteiten waartoe zij verplicht zijn in het land of in het buitenland of die weigeren de gegevens te verstrekken die ze gehouden zijn mee te delen op grond van deze wet of die bewust onjuiste of onvolledige inlichtingen verstrekken:

Bij onderworpen entiteiten die niet beschikken over een commissaris of revisor die de hoedanigheid van erkend revisor heeft in de zin van het Reglement van de Nationale Bank van België van 21 december 2012 betreffende de erkenning van revisoren en revisorenvennootschappen, kan de Bank een dergelijke revisor aanstellen om de in het eerste lid bedoelde bijzondere verslagen op te stellen.

De in het eerste en tweede lid bedoelde erkende revisoren handelen op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de Bank.

De in dit artikel bedoelde verslagen mogen slechts aan derden worden meegedeeld mits de Bank hier voorafgaandelijk mee heeft ingestemd en op de door haar vastgestelde voorwaarden. Mededelingen die in strijd met dit lid worden verricht, zijn strafbaar met de straffen waarin **artikel 352** van het Strafwetboek voorziet.

De in het eerste en tweede lid bedoelde erkende revisoren kunnen de verificaties verrichten die nodig zijn om bijzondere verslagen op te kunnen stellen voor de bijkantoren in het buitenland van de betrokken onderworpen entiteit.

Art. 136

Voor de toepassing van deze wet en de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, worden gestraft zij die inspecties en verificaties hinderen van de toezichtautoriteiten waartoe zij verplicht zijn in het land of in het buitenland of die weigeren de gegevens te verstrekken die ze gehouden zijn mee te delen op grond van deze wet of die bewust onjuiste of onvolledige inlichtingen verstrekken:

1° voor de in artikel 5, § 1, 4° tot en met 10° bedoelde onderworpen entiteiten, met de straffen bepaald in artikel 36/20, § 1, van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank;

2° voor de in artikel 5, § 1, 11° tot en met 20°, bedoelde onderworpen entiteiten, met de straffen bepaald in artikel 87, § 1, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

3° voor de in artikel 5, § 1, 1° tot en met 3°, en 21° tot en met 33°, bedoelde onderworpen entiteiten, met een geldboete van 150 euro tot 5 000 euro.

[1] Worden bestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 50 tot 10 000 euro, of met één van die straffen alleen, zij die de activiteit van aanbieder van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta of van aanbieder van bewaarportemonnees verrichten zonder dat zij zijn ingeschreven conform de bepalingen genomen ter uitvoering van artikel 5, § 1, vierde lid, of nadat zij van die inschrijving hebben afgezien, of nadat die inschrijving is geschrapt, alsook zij die artikel 5, § 1, derde lid, overtreden.

Art. 137

Worden bestraft met een geldboete van 250 tot 225 000 euro:

1° zij die in strijd zijn met de bepalingen van artikel 66, § 2, eerste lid, of van artikel 67. De geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan tien procent van de betaling of de schenking;

2° in afwijking van artikel 136, zij die met opzet, de vervulling van de opdracht van politieambtenaren of de ambtenaren aangesteld door de minister van Economie verhinderen of belemmeren krachtens artikel

1° voor de in artikel 5, § 1, 4° tot en met 10° bedoelde onderworpen entiteiten, met de straffen bepaald in artikel 36/20, § 1, van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank;

2° voor de in artikel 5, § 1, 11° tot en met 20°, bedoelde onderworpen entiteiten, met de straffen bepaald in artikel 87, § 1, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

3° voor de in artikel 5, § 1, 1° tot en met 3°, en 21° tot en met 33°, bedoelde onderworpen entiteiten, met een geldboete van 150 euro tot 5 000 euro.

Worden bestraft met **een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**, zij die de activiteit van aanbieder van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta of van aanbieder van bewaarportemonnees verrichten zonder dat zij zijn ingeschreven conform de bepalingen genomen ter uitvoering van artikel 5, § 1, vierde lid, of nadat zij van die inschrijving hebben afgezien, of nadat die inschrijving is geschrapt, alsook zij die artikel 5, § 1, derde lid, overtreden.

Art. 137

Worden bestraft met **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 1.800.000 euro bedraagt**:

1° zij die in strijd zijn met de bepalingen van artikel 66, § 2, eerste lid, of van artikel 67. De geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan tien procent van de betaling of de schenking;

2° in afwijking van artikel 136, zij die **opzettelijk**, de vervulling van de opdracht van politieambtenaren of de ambtenaren aangesteld door de minister van Economie verhinderen of belemmeren krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht

XV.2 van het Wetboek van economisch recht wanneer zij handelen in het kader van de toezichtsbevoegdheden toegekend aan de Federale Overheidsdienst Economie, KMO en Middenstand en Energie door artikel 85, § 3, van deze wet;

3° zij die, zonder daarvoor ingeschreven te zijn overeenkomstig de door de Koning bepaalde procedure, één van de activiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, dertiende lid, uitoefenen.

De ambtenaren aangesteld door de minister van Economie krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht kunnen een waarschuwing richten aan de overtreder, overeenkomstig artikel XV.31 van hetzelfde wetboek of hem de betaling van een som voorstellen die de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van voornoemd wetboek.

wanneer zij handelen in het kader van de toezichtsbevoegdheden toegekend aan de Federale Overheidsdienst Economie, KMO en Middenstand en Energie door artikel 85, § 3, van deze wet;

3° zij die, zonder daarvoor ingeschreven te zijn overeenkomstig de door de Koning bepaalde procedure, één van de activiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, dertiende lid, uitoefenen.

De ambtenaren aangesteld door de minister van Economie krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht kunnen een waarschuwing richten aan de overtreder, overeenkomstig artikel XV.31 van hetzelfde wetboek of hem de betaling van een som voorstellen die de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van voornoemd wetboek.

Art. 138

§ 1. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de misdrijven die door deze titel worden bestraft.

§ 2. Rechtspersonen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de geldboetes waartoe de leden van hun wettelijk bestuursorgaan, de personen belast met hun effectieve leiding of hun lasthebbers met toepassing van deze titel worden veroordeeld.

§ 3. Ieder opsporingsonderzoek ten gevolge van een in deze titel omschreven overtreding, moet ter kennis worden gebracht van de toezichtautoriteit die bevoegd is op grond van artikel 85, door de gerechtelijke of bestuursrechtelijke autoriteit waar dit aanhangig is gemaakt.

Iedere strafrechtelijke vordering op grond van een in deze titel bedoeld misdrijf moet door het openbaar ministerie ter kennis worden gebracht van de op grond van artikel 85 bevoegde toezichtautoriteit.

Art. 138

Opgeheven

§ 2. Rechtspersonen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de geldboetes waartoe de leden van hun wettelijk bestuursorgaan, de personen belast met hun effectieve leiding of hun lasthebbers met toepassing van deze titel worden veroordeeld.

§ 3. Ieder opsporingsonderzoek ten gevolge van een in deze titel omschreven overtreding, moet ter kennis worden gebracht van de toezichtautoriteit die bevoegd is op grond van artikel 85, door de gerechtelijke of bestuursrechtelijke autoriteit waar dit aanhangig is gemaakt.

Iedere strafrechtelijke vordering op grond van een in deze titel bedoeld misdrijf moet door het openbaar ministerie ter kennis worden gebracht van de op grond van artikel 85 bevoegde toezichtautoriteit.

§ 4. De op grond van artikel 85 bevoegde toezichtautoriteit is gerechtigd in elke stand van het geding tussen te komen voor de strafrechter bij wie een door deze titel bestraft misdrijf aanhangig is, zonder dat zij daarom het bestaan van enig nadeel hoeft aan te tonen. De tussenkomst geschiedt volgens de regels die gelden voor de burgerlijke partij.

§ 4. De op grond van artikel 85 bevoegde toezichtautoriteit is gerechtigd in elke stand van het geding tussen te komen voor de strafrechter bij wie een door deze titel bestraft misdrijf aanhangig is, zonder dat zij daarom het bestaan van enig nadeel hoeft aan te tonen. De tussenkomst geschiedt volgens de regels die gelden voor de burgerlijke partij.

Wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed

Art. 12

§ 1. In de gevallen bedoeld in artikel 442/1, § 1, van het Strafwetboek kan de procureur des Konings, op verzoek van de houder van een titel of een recht op het betrokken goed, na machtiging door de onderzoeksrechter, de ontruiming van het betrokken goed bevelen, ten aanzien van de in het goed aangetroffen personen.

De procureur des Konings richt een met redenen omkleed verzoek aan de onderzoeksrechter dat minstens de volgende gegevens bevat:

1° een omschrijving van de plaats waarop de maatregel betrekking heeft en de vermelding van het adres van het goed dat het voorwerp van het bevel uitmaakt;

2° alle documenten en inlichtingen waaruit blijkt dat het gebruik van dit middel nodig is;

3° de identiteit van de bezetters van het betrokken goed voor zover die kan worden achterhaald.

Hij vermeldt in zijn verzoek de omstandigheden die het bevel tot ontruiming zouden rechtvaardigen.

De onderzoeksrechter beslist binnen een termijn van maximum tweeënzeventig uur na de ontvangst van het verzoek. De onderzoeksrechter kan het verzoek afwijzen

Art. 12

§ 1. In de gevallen bedoeld in **artikel 350** van het Strafwetboek kan de procureur des Konings, op verzoek van de houder van een titel of een recht op het betrokken goed, na machtiging door de onderzoeksrechter, de ontruiming van het betrokken goed bevelen, ten aanzien van de in het goed aangetroffen personen.

De procureur des Konings richt een met redenen omkleed verzoek aan de onderzoeksrechter dat minstens de volgende gegevens bevat:

1° een omschrijving van de plaats waarop de maatregel betrekking heeft en de vermelding van het adres van het goed dat het voorwerp van het bevel uitmaakt;

2° alle documenten en inlichtingen waaruit blijkt dat het gebruik van dit middel nodig is;

3° de identiteit van de bezetters van het betrokken goed voor zover die kan worden achterhaald.

Hij vermeldt in zijn verzoek de omstandigheden die het bevel tot ontruiming zouden rechtvaardigen.

De onderzoeksrechter beslist binnen een termijn van maximum tweeënzeventig uur na de ontvangst van het verzoek. De onderzoeksrechter kan het verzoek afwijzen indien het kennelijk ongegrond is.

indien het kennelijk ongegrond is. De onderzoeksrechter beoordeelt minstens de wettigheid en de proportionaliteit van de machtiging ten aanzien van de feiten. Hij hoort de personen, die zich in het goed bevinden en tegen wie een bevel tot ontruiming wordt beoogd, tenzij dit wegens de concrete omstandigheden van de zaak niet mogelijk is. De beslissing van de onderzoeksrechter is met redenen omkleed. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

Indien de onderzoeksrechter de machtiging verleent, vaardigt de procureur des Konings het bevel tot ontruiming uit, dat met redenen wordt omkleed en met eerbiediging van het vermoeden van onschuld wordt genomen. Het bevel houdt de ontruiming in binnen een termijn van acht dagen vanaf het ogenblik van de kennisgeving bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, aan de in het goed aangetroffen personen.

Een proces-verbaal van kennisgeving, bestaand uit een afschrift van het bevel en de datum en het uur van de kennisgeving, wordt opgesteld en in het dossier gevoegd.

§ 2. Het bevel van de procureur des Konings wordt op schrift gesteld en bevat inzonderheid:

1° een omschrijving van de plaats waarop de maatregel betrekking heeft en de vermelding van het adres van het goed dat het voorwerp van het bevel uitmaakt;

2° de feiten en omstandigheden die aanleiding gegeven hebben tot het bevel;

3° de naam, voornamen en woonplaats van de verzoeker met aanduiding van het recht of de titel op het betrokken goed waarop hij zich beroept;

4° de termijn bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid;

5° de sancties die de niet-naleving van dit bevel tot ontruiming tot gevolg kunnen hebben, inzonderheid deze bedoeld in artikel 442/1, § 2, van het Strafwetboek;

De onderzoeksrechter beoordeelt minstens de wettigheid en de proportionaliteit van de machtiging ten aanzien van de feiten. Hij hoort de personen, die zich in het goed bevinden en tegen wie een bevel tot ontruiming wordt beoogd, tenzij dit wegens de concrete omstandigheden van de zaak niet mogelijk is. De beslissing van de onderzoeksrechter is met redenen omkleed. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

Indien de onderzoeksrechter de machtiging verleent, vaardigt de procureur des Konings het bevel tot ontruiming uit, dat met redenen wordt omkleed en met eerbiediging van het vermoeden van onschuld wordt genomen. Het bevel houdt de ontruiming in binnen een termijn van acht dagen vanaf het ogenblik van de kennisgeving bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, aan de in het goed aangetroffen personen.

Een proces-verbaal van kennisgeving, bestaand uit een afschrift van het bevel en de datum en het uur van de kennisgeving, wordt opgesteld en in het dossier gevoegd.

§ 2. Het bevel van de procureur des Konings wordt op schrift gesteld en bevat inzonderheid:

1° een omschrijving van de plaats waarop de maatregel betrekking heeft en de vermelding van het adres van het goed dat het voorwerp van het bevel uitmaakt;

2° de feiten en omstandigheden die aanleiding gegeven hebben tot het bevel;

3° de naam, voornamen en woonplaats van de verzoeker met aanduiding van het recht of de titel op het betrokken goed waarop hij zich beroept;

4° de termijn bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid;

5° de sancties die de niet-naleving van dit bevel tot ontruiming tot gevolg kunnen hebben, inzonderheid deze bedoeld in **artikel 351** van het Strafwetboek;

6° de beroepsmogelijkheid en de termijn waarbinnen dat beroep moet worden ingediend.

Dit bevel wordt op een zichtbare plaats aangeplakt aan het betrokken goed. Een afschrift van het bevel wordt ter kennisgeving overhandigd aan de personen die zich op het moment van de aanplakking in het betrokken goed bevinden. Een afschrift van het bevel wordt via het meest geschikte communicatiemiddel meegedeeld aan de korpschef van de lokale politie van de politiezone waarbinnen het goed waarop het bevel betrekking heeft, gelegen is, alsook aan de houder van het recht of de titel op het betrokken goed en aan het bevoegde Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn.

De procureur des Konings staat in voor de tenuitvoerlegging van het bevel tot ontruiming.

§ 3. Elke persoon die van oordeel is dat zijn rechten geschaad worden door het bevel van de procureur des Konings kan beroep instellen tegen het bevel bij een met redenen omkleed verzoekschrift op tegenspraak neergelegd ter griffie van het vrederecht van het kanton waarin het betrokken goed gelegen is binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van het bevel door zichtbare aanplakking aan het te ontruimen goed of door de overhandiging van het afschrift, zulks op straffe van verval. Het beroep heeft schorsende werking. Het bevel van de procureur des Konings kan niet ten uitvoer worden gelegd zolang de termijn waarbinnen beroep kan worden ingesteld loopt.

Dit beroep wordt niet geschorst gedurende een strafvordering die geheel of gedeeltelijk op dezelfde feiten is gegrond.

§ 4. Binnen vierentwintig uur na de neerlegging van het verzoekschrift bepaalt de vrederechter de dag en het uur van de zitting waarop de zaak kan worden behandeld. De zitting vindt plaats binnen tien dagen na de neerlegging van het verzoekschrift. In afwijking van artikel 1344octies van het Gerechtelijk

6° de beroepsmogelijkheid en de termijn waarbinnen dat beroep moet worden ingediend.

Dit bevel wordt op een zichtbare plaats aangeplakt aan het betrokken goed. Een afschrift van het bevel wordt ter kennisgeving overhandigd aan de personen die zich op het moment van de aanplakking in het betrokken goed bevinden. Een afschrift van het bevel wordt via het meest geschikte communicatiemiddel meegedeeld aan de korpschef van de lokale politie van de politiezone waarbinnen het goed waarop het bevel betrekking heeft, gelegen is, alsook aan de houder van het recht of de titel op het betrokken goed en aan het bevoegde Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn.

De procureur des Konings staat in voor de tenuitvoerlegging van het bevel tot ontruiming.

§ 3. Elke persoon die van oordeel is dat zijn rechten geschaad worden door het bevel van de procureur des Konings kan beroep instellen tegen het bevel bij een met redenen omkleed verzoekschrift op tegenspraak neergelegd ter griffie van het vrederecht van het kanton waarin het betrokken goed gelegen is binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van het bevel door zichtbare aanplakking aan het te ontruimen goed of door de overhandiging van het afschrift, zulks op straffe van verval. Het beroep heeft schorsende werking. Het bevel van de procureur des Konings kan niet ten uitvoer worden gelegd zolang de termijn waarbinnen beroep kan worden ingesteld loopt.

Dit beroep wordt niet geschorst gedurende een strafvordering die geheel of gedeeltelijk op dezelfde feiten is gegrond.

§ 4. Binnen vierentwintig uur na de neerlegging van het verzoekschrift bepaalt de vrederechter de dag en het uur van de zitting waarop de zaak kan worden behandeld. De zitting vindt plaats binnen tien dagen na de neerlegging van het verzoekschrift. In afwijking van artikel 1344octies van het Gerechtelijk

Wetboek is geen getuigschrift van woonplaats vereist voor de neerlegging van het verzoekschrift.

Bij gerechtsbrief geeft de griffier onverwijld kennis aan de persoon die beroep instelt tegen het bevel alsook aan de houder van het recht of de titel op het goed van de plaats, de dag en het uur van de zitting. Hij deelt eveneens de dag en het uur van de zitting mee aan de procureur des Konings die het bevel tot ontruiming heeft gegeven. Bij de gerechtsbrief wordt een afschrift van het verzoekschrift gevoegd.

De vrederechter doet uitspraak na de aanwezige partijen te hebben opgeroepen, ten einde hen te horen, alsook te hebben geprobeerd hen te verzoenen. Behoudens andersluidende bepaling verloopt de procedure zoals bepaald in artikel 1344octies van het Gerechtelijk Wetboek. De vrederechter doet uitspraak over de gegrondheid van het bevel tot ontruiming en het recht of de titel waarop men zich beroept. In de uitzonderlijke, ernstige omstandigheden onder meer bedoeld in artikel 1344decies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, kan de vrederechter bij een met redenen omklede beslissing een langere termijn bepalen dan die waarin het bevel van de procureur des Konings voorziet. Wanneer de titel of het recht toebehoort aan een natuurlijke persoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon, mag deze termijn niet meer dan één maand bedragen. Wanneer de titel of het recht toebehoort aan een publiekrechtelijke rechtspersoon, mag deze termijn niet meer dan zes maanden bedragen.

De vrederechter spreekt zich binnen een termijn van tien dagen volgend op de zitting uit.

Tegen de beslissing van de vrederechter staat geen rechtsmiddel open.

Wetboek is geen getuigschrift van woonplaats vereist voor de neerlegging van het verzoekschrift.

Bij gerechtsbrief geeft de griffier onverwijld kennis aan de persoon die beroep instelt tegen het bevel alsook aan de houder van het recht of de titel op het goed van de plaats, de dag en het uur van de zitting. Hij deelt eveneens de dag en het uur van de zitting mee aan de procureur des Konings die het bevel tot ontruiming heeft gegeven. Bij de gerechtsbrief wordt een afschrift van het verzoekschrift gevoegd.

De vrederechter doet uitspraak na de aanwezige partijen te hebben opgeroepen, ten einde hen te horen, alsook te hebben geprobeerd hen te verzoenen. Behoudens andersluidende bepaling verloopt de procedure zoals bepaald in artikel 1344octies van het Gerechtelijk Wetboek. De vrederechter doet uitspraak over de gegrondheid van het bevel tot ontruiming en het recht of de titel waarop men zich beroept. In de uitzonderlijke, ernstige omstandigheden onder meer bedoeld in artikel 1344decies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, kan de vrederechter bij een met redenen omklede beslissing een langere termijn bepalen dan die waarin het bevel van de procureur des Konings voorziet. Wanneer de titel of het recht toebehoort aan een natuurlijke persoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon, mag deze termijn niet meer dan één maand bedragen. Wanneer de titel of het recht toebehoort aan een publiekrechtelijke rechtspersoon, mag deze termijn niet meer dan zes maanden bedragen.

De vrederechter spreekt zich binnen een termijn van tien dagen volgend op de zitting uit.

Tegen de beslissing van de vrederechter staat geen rechtsmiddel open.

Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit

Art. 88

De onderzoekshandelingen gesteld in uitvoering van deze wet kunnen geen aanleiding geven tot toepassing van art. 550bis van het Strafwetboek.

10. Inbeslagneming en verzegeling

Art. 88

De onderzoekshandelingen gesteld in uitvoering van deze wet kunnen geen aanleiding geven tot toepassing **van de artikelen 524 tot 530** van het Strafwetboek.

10. Inbeslagneming en verzegeling

Wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (genoemd "COIV-wet")

Art. 3

Voor de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, wordt verstaan onder:

1° vermogensbestanddeel: goed, zowel roerend als onroerend, lichamelijk als onlichamelijk, dat vatbaar is voor inbeslagneming of verbeurdverklaring, en dat wettelijk kan worden verkocht;

2° waardevast beheer:

a) de vervreemding van in beslag genomen vermogensbestanddelen om er hun opbrengst voor in de plaats te stellen;

b) de teruggave van in beslag genomen vermogensbestanddelen tegen betaling van een geldsom om er deze geldsom voor in de plaats te stellen;

c) de bewaring in natura van in beslag genomen vermogensbestanddelen in overeenstemming met de hiertoe beschikbare middelen met of zonder zekerheidsstelling;

3° verplicht beheer:

a) de bewaring van in beslag genomen geldsommen op een rekening geopend bij een financiële instelling of de Deposito- en Consignatiekas;

b) de bewaring van de naar het Centraal Orgaan getransfereerde saldi van in beslag

Art. 3

Voor de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, wordt verstaan onder:

1° vermogensbestanddeel: goed, zowel roerend als onroerend, lichamelijk als onlichamelijk, dat vatbaar is voor inbeslagneming of verbeurdverklaring, en dat wettelijk kan worden verkocht;

2° waardevast beheer:

a) de vervreemding van in beslag genomen vermogensbestanddelen om er hun opbrengst voor in de plaats te stellen;

b) de teruggave van in beslag genomen vermogensbestanddelen tegen betaling van een geldsom om er deze geldsom voor in de plaats te stellen;

c) de bewaring in natura van in beslag genomen vermogensbestanddelen in overeenstemming met de hiertoe beschikbare middelen met of zonder zekerheidsstelling;

3° verplicht beheer:

a) de bewaring van in beslag genomen geldsommen op een rekening geopend bij een financiële instelling of de Deposito- en Consignatiekas;

b) de bewaring van de naar het Centraal Orgaan getransfereerde saldi van in beslag genomen

genomen bankrekeningen op een rekening geopend bij een financiële instelling of de Deposito- en Consignatiekas;

c) de bewaring van de geldsommen die in plaats zijn getreden van vermogensbestanddelen die het voorwerp uitmaakten van een maatregel van waardevast beheer;

d) de bewaring van in beslag genomen virtuele valuta;

4° facultatief beheer: het beheer van effecten en andere roerende en onroerende goederen die een gespecialiseerd beheer vereisen en die niet het voorwerp uitmaken van een maatregel van verplicht beheer;

5° teruggave:

a) de teruggave van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen in de zin van artikel 44 van het Strafwetboek;

b) de vrijgave van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen op bevel van de rechter of het openbaar ministerie;

c) de vrijgave van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen waarover het openbaar ministerie of de strafrechter geen bestemming bepaalde bij beslissing van de directeur van het Centraal Orgaan overeenkomstig artikel 19;

6° inlichtingen- en veiligheidsdiensten: de diensten bedoeld in artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

bankrekeningen op een rekening geopend bij een financiële instelling of de Deposito- en Consignatiekas;

c) de bewaring van de geldsommen die in plaats zijn getreden van vermogensbestanddelen die het voorwerp uitmaakten van een maatregel van waardevast beheer;

d) de bewaring van in beslag genomen virtuele valuta;

4° facultatief beheer: het beheer van effecten en andere roerende en onroerende goederen die een gespecialiseerd beheer vereisen en die niet het voorwerp uitmaken van een maatregel van verplicht beheer;

5° teruggave:

a) de teruggave van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen in de zin **van artikel 67** van het Strafwetboek;

b) de vrijgave van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen op bevel van de rechter of het openbaar ministerie;

c) de vrijgave van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen waarover het openbaar ministerie of de strafrechter geen bestemming bepaalde bij beslissing van de directeur van het Centraal Orgaan overeenkomstig artikel 19;

6° inlichtingen- en veiligheidsdiensten: de diensten bedoeld in artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

Art. 14

§ 1. In het kader van de in artikel 3, 2°, c), bedoelde bewaring, kan het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter het beheer toevertrouwen aan de griffie, een derde of aan de beslagene, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van deze laatste, eventueel mits het stellen van een zekerheid.

Art. 14

§ 1. In het kader van de in artikel 3, 2°, c), bedoelde bewaring, kan het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter het beheer toevertrouwen aan de griffie, een derde of aan de beslagene, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van deze laatste, eventueel mits het stellen van een zekerheid. Onder zekerheid wordt verstaan de storting van

Onder zekerheid wordt verstaan de storting van waarden door de beslagene of door een derde of de verbintenis van een derde als borg voor een bedrag en op de wijze aanvaard door het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter.

§ 2. De zekerheid wordt toegewezen aan de Staat of de verbintenis van de derde wordt eisbaar van zodra de beslagene of de derde in gebreke is gebleven om het in beslag genomen of tot zekerheid gestelde goed aan te bieden voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring.

Het in gebreke blijven van de beslagene of de derde om het in beslag genomen of tot zekerheid gestelde goed aan te bieden voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring wordt, op vordering van het openbaar ministerie vastgesteld door de rechtbank die de verbeurdverklaring heeft uitgesproken. De derde borgsteller wordt in zake geroepen.

Het vonnis verklaart eveneens dat de zekerheid aan de Staat vervalt of dat de verbintenis van de derde eisbaar wordt.

§ 3. De beslagene of de derde die zich ontdoet van de zaak waarvan hij het beheer heeft, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 507bis van het Strafwetboek.

Art. 17

§ 1. De directeur van het Centraal Orgaan kan, voor de duur die hij bepaalt, het vermogensbestanddeel dat het voorwerp heeft uitgemaakt van een uitvoerbare beslissing tot vervreemding met toepassing van de artikelen 28octies of 61sexies van het Wetboek van strafvordering, ter beschikking stellen van de federale politie of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, onder de volgende voorwaarden:

1° het vermogensbestanddeel is hetzij eigendom van de verdachte of de in verdenkinggestelde, of de eigenaar ervan kan niet binnen een redelijk tijdsbestek

waarden door de beslagene of door een derde of de verbintenis van een derde als borg voor een bedrag en op de wijze aanvaard door het openbaar ministerie of de onderzoeksrechter.

§ 2. De zekerheid wordt toegewezen aan de Staat of de verbintenis van de derde wordt eisbaar van zodra de beslagene of de derde in gebreke is gebleven om het in beslag genomen of tot zekerheid gestelde goed aan te bieden voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring.

Het in gebreke blijven van de beslagene of de derde om het in beslag genomen of tot zekerheid gestelde goed aan te bieden voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring wordt, op vordering van het openbaar ministerie vastgesteld door de rechtbank die de verbeurdverklaring heeft uitgesproken. De derde borgsteller wordt in zake geroepen.

Het vonnis verklaart eveneens dat de zekerheid aan de Staat vervalt of dat de verbintenis van de derde eisbaar wordt.

§ 3. De beslagene of de derde die zich ontdoet van de zaak waarvan hij het beheer heeft, wordt gestraft met de straffen bepaald in **artikel 683** van het Strafwetboek.

Art. 17

§ 1. De directeur van het Centraal Orgaan kan, voor de duur die hij bepaalt, het vermogensbestanddeel dat het voorwerp heeft uitgemaakt van een uitvoerbare beslissing tot vervreemding met toepassing van de artikelen 28octies of 61sexies van het Wetboek van strafvordering, ter beschikking stellen van de federale politie of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, onder de volgende voorwaarden:

1° het vermogensbestanddeel is hetzij eigendom van de verdachte of de in verdenkinggestelde, of de eigenaar ervan kan niet binnen een redelijk tijdsbestek worden geïdentificeerd of bereikt, hetzij

worden geïdentificeerd of bereikt, hetzij ter beschikking gesteld van een criminele organisatie bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek of van de vermoedelijke plegers van de misdrijven bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, van het Wetboek van strafvordering;

2° het vermogensbestanddeel is in beslag genomen tijdens een gerechtelijk onderzoek of een opsporingsonderzoek naar strafbare feiten die gepleegd zijn in het kader van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of naar de misdrijven bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, van het Wetboek van strafvordering;

3° de politie gebruikt het vermogensbestanddeel als een voorzichtig en redelijk persoon in het raam van haar werking die ertoe strekt misdrijven bedoeld in de bepaling onder 1° te bestrijden of te voorkomen;

3/1° de inlichtingen- en veiligheidsdiensten gebruiken het vermogensbestanddeel als een voorzichtig en redelijk persoon in het raam van de uitoefening van hun wettelijke bevoegdheden met betrekking tot het voorkomen en bestrijden van dreigingen in verband met criminele organisaties en zware criminaliteit;

4° de politie beschikt nog niet, of in onvoldoende mate over soortgelijke vermogensbestanddelen en het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel is nuttig voor de werking bedoeld in de bepaling onder 3°;

4/1° de inlichtingen- en veiligheidsdiensten beschikken nog niet of in onvoldoende mate over soortgelijke vermogensbestanddelen en het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel is nuttig voor de opdrachten bedoeld in de bepaling onder 3/1°.

De directeur van het Centraal Orgaan brengt zijn beslissing ter kennis van de magistraat die de toelating heeft verleend voor de vervreemding van het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel.

ter beschikking gesteld van een criminele organisatie bedoeld in **artikel 406** van het Strafwetboek of van de vermoedelijke plegers van de misdrijven bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, van het Wetboek van strafvordering;

2° het vermogensbestanddeel is in beslag genomen tijdens een gerechtelijk onderzoek of een opsporingsonderzoek naar strafbare feiten die gepleegd zijn in het kader van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of naar de misdrijven bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, van het Wetboek van strafvordering;

3° de politie gebruikt het vermogensbestanddeel als een voorzichtig en redelijk persoon in het raam van haar werking die ertoe strekt misdrijven bedoeld in de bepaling onder 1° te bestrijden of te voorkomen;

3/1° de inlichtingen- en veiligheidsdiensten gebruiken het vermogensbestanddeel als een voorzichtig en redelijk persoon in het raam van de uitoefening van hun wettelijke bevoegdheden met betrekking tot het voorkomen en bestrijden van dreigingen in verband met criminele organisaties en zware criminaliteit;

4° de politie beschikt nog niet, of in onvoldoende mate over soortgelijke vermogensbestanddelen en het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel is nuttig voor de werking bedoeld in de bepaling onder 3°;

4/1° de inlichtingen- en veiligheidsdiensten beschikken nog niet of in onvoldoende mate over soortgelijke vermogensbestanddelen en het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel is nuttig voor de opdrachten bedoeld in de bepaling onder 3/1°.

De directeur van het Centraal Orgaan brengt zijn beslissing ter kennis van de magistraat die de toelating heeft verleend voor de vervreemding van het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel.

§ 2. De directeur-generaal van de gerechtelijke politie, of zijn afgevaardigde, mag het in beslag genomen vermogensbestanddeel dat ter beschikking gesteld is van de federale politie onder de in paragraaf 1 bedoelde voorwaarden ter beschikking stellen van de lokale politie. De directeur-generaal geeft hiervan kennis aan de directeur van het Centraal Orgaan.

§ 3. Het vermogensbestanddeel mag niet ter beschikking worden gesteld van de centrale of gedeconcentreerde gerechtelijke dienst of van de politiezone van de lokale politie die het betrokken vermogensbestanddeel in beslag heeft genomen.

§ 4. De directeur van het Centraal Orgaan laat, voor het vermogensbestanddeel in gebruik wordt genomen door de politiedienst of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, een beschrijving van de staat van het goed opmaken en bepaalt de waarde ervan.

De directeur van het Centraal Orgaan laat bij de beëindiging van de terbeschikkingstelling een nieuwe beschrijving van de staat met een nieuwe waardebepaling opmaken.

De directeur laat de in het eerste en tweede lid bedoelde verslagen voegen bij het strafdossier.

§ 5. De tenuitvoerlegging van de beslissing tot vervreemding van het voormelde in beslag genomen vermogensbestanddeel wordt geschorst tot de beëindiging van de terbeschikkingstelling.

§ 6. Het rechtsmiddel bedoeld in de artikelen 28*sexies* en 61*quater* van het Wetboek van strafvordering kan slechts worden ingesteld binnen een maand vanaf de kennisgeving van de beslissing tot vervreemding bedoeld in paragraaf 1. De verzoeker mag geen verzoekschrift met hetzelfde voorwerp toezenden of neerleggen vooraleer een termijn van een jaar is verstreken te rekenen vanaf hetzij de dag van de laatste beslissing die betrekking heeft op hetzelfde voorwerp, hetzij

§ 2. De directeur-generaal van de gerechtelijke politie, of zijn afgevaardigde, mag het in beslag genomen vermogensbestanddeel dat ter beschikking gesteld is van de federale politie onder de in paragraaf 1 bedoelde voorwaarden ter beschikking stellen van de lokale politie. De directeur-generaal geeft hiervan kennis aan de directeur van het Centraal Orgaan.

§ 3. Het vermogensbestanddeel mag niet ter beschikking worden gesteld van de centrale of gedeconcentreerde gerechtelijke dienst of van de politiezone van de lokale politie die het betrokken vermogensbestanddeel in beslag heeft genomen.

§ 4. De directeur van het Centraal Orgaan laat, voor het vermogensbestanddeel in gebruik wordt genomen door de politiedienst of de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, een beschrijving van de staat van het goed opmaken en bepaalt de waarde ervan.

De directeur van het Centraal Orgaan laat bij de beëindiging van de terbeschikkingstelling een nieuwe beschrijving van de staat met een nieuwe waardebepaling opmaken.

De directeur laat de in het eerste en tweede lid bedoelde verslagen voegen bij het strafdossier.

§ 5. De tenuitvoerlegging van de beslissing tot vervreemding van het voormelde in beslag genomen vermogensbestanddeel wordt geschorst tot de beëindiging van de terbeschikkingstelling.

§ 6. Het rechtsmiddel bedoeld in de artikelen 28*sexies* en 61*quater* van het Wetboek van strafvordering kan slechts worden ingesteld binnen een maand vanaf de kennisgeving van de beslissing tot vervreemding bedoeld in paragraaf 1. De verzoeker mag geen verzoekschrift met hetzelfde voorwerp toezenden of neerleggen vooraleer een termijn van een jaar is verstreken te rekenen vanaf hetzij de dag van de laatste beslissing die betrekking heeft op hetzelfde voorwerp, hetzij de dag van het verstrijken van de hoger bedoelde termijn van een maand.

de dag van het verstrijken van de hoger bedoelde termijn van een maand.

§ 7. In geval van teruggave aan de rechtmatige eigenaar of verbeurdverklaring met teruggave of toewijzing aan de burgerlijke partij van het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel geeft elke minwaarde voortvloeiende uit de terbeschikkingstelling van het vermogensbestanddeel, na compensatie met de eventuele meerwaarde, aanleiding tot vergoeding ten laste van de Staat, de gemeente of de meergemeentezone, zoals geraamd door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen.

In geval van teruggave kan, in afwijking van het eerste lid, de Staat, de gemeente of meergemeentezone op verzoek van de directeur-generaal van de gerechtelijke politie of korpschef van de politiedienst die het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel gebruikt, beslissen om de eigendom van het goed over te dragen aan de Staat, gemeente of meergemeentezone tegen betaling van een billijke vergoeding aan de rechtmatige eigenaar die overeenstemt met de waarde geraamd door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen. De goederen worden na de eigendomsoverdracht aangewend voor de bestrijding of voorkoming van de in artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering bedoelde misdrijven of feiten gepleegd in het kader van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek. Goederen die toebehoren aan het slachtoffer of aan derden te goeder trouw komen niet in aanmerking voor eigendomsoverdracht.

De Staat, de gemeente of de meergemeentezone schrijft de in het eerste of het tweede lid bedoelde vergoeding over naar de rekening van het Centraal Orgaan, dat instaat voor de betaling aan de rechthebbende.

§ 8. In geval van verbeurdverklaring bij equivalent kan deze veroordeling ten uitvoer worden gelegd op het nog steeds ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel

§ 7. In geval van teruggave aan de rechtmatige eigenaar of verbeurdverklaring met teruggave of toewijzing aan de burgerlijke partij van het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel geeft elke minwaarde voortvloeiende uit de terbeschikkingstelling van het vermogensbestanddeel, na compensatie met de eventuele meerwaarde, aanleiding tot vergoeding ten laste van de Staat, de gemeente of de meergemeentezone, zoals geraamd door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen.

In geval van teruggave kan, in afwijking van het eerste lid, de Staat, de gemeente of meergemeentezone op verzoek van de directeur-generaal van de gerechtelijke politie of korpschef van de politiedienst die het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel gebruikt, beslissen om de eigendom van het goed over te dragen aan de Staat, gemeente of meergemeentezone tegen betaling van een billijke vergoeding aan de rechtmatige eigenaar die overeenstemt met de waarde geraamd door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen. De goederen worden na de eigendomsoverdracht aangewend voor de bestrijding of voorkoming van de in artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering bedoelde misdrijven of feiten gepleegd in het kader van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek. Goederen die toebehoren aan het slachtoffer of aan derden te goeder trouw komen niet in aanmerking voor eigendomsoverdracht.

De Staat, de gemeente of de meergemeentezone schrijft de in het eerste of het tweede lid bedoelde vergoeding over naar de rekening van het Centraal Orgaan, dat instaat voor de betaling aan de rechthebbende.

§ 8. In geval van verbeurdverklaring bij equivalent kan deze veroordeling ten uitvoer worden gelegd op het nog steeds ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel of op de geldsom die in de

of op de geldsom die in de plaats is gesteld van het vervreemde vermogensbestanddeel.

De opbrengst van het te gelde gemaakte vermogensbestanddeel dat ter beschikking is gesteld van de politie of van de inlichtingen-en veiligheidsdiensten wordt verhoogd met het bedrag van de door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen geraamde minwaarde. Ingeval het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel tijdens de strafprocedure werd vervreemd, wordt de geldsom die ervoor in de plaats is gesteld, verhoogd met het bedrag van de door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen geraamde minwaarde die voortvloeit uit de terbeschikkingstelling. De betaling van de minwaarde aan de ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën die bevoegd is voor de invordering van de verbeurdverklaring bij equivalent valt, in voorkomend geval, ten laste van de Staat, de gemeente of de meergemeentezone.

In afwijking van het tweede lid, kan de Staat, de gemeente of meergemeentezone op voorstel van de directeur-generaal van de gerechtelijke politie of de korpschef van de politiedienst die het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel gebruikt, beslissen om de eigendom van het goed over te dragen aan de Staat, gemeente of meergemeentezone tegen betaling van een billijke vergoeding aan de rechtmatige eigenaar die overeenstemt met de waarde geraamd door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen. De goederen worden na eigendomsoverdracht aangewend voor de bestrijding of voorkoming van de in artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering bedoelde misdrijven of feiten gepleegd in het kader van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek. Goederen die toebehoren aan het slachtoffer of aan derden te goeder trouw komen niet in aanmerking voor eigendomsoverdracht.

De Staat, de gemeente of de meergemeentezone schrijft de in het tweede

plaats is gesteld van het vervreemde vermogensbestanddeel.

De opbrengst van het te gelde gemaakte vermogensbestanddeel dat ter beschikking is gesteld van de politie of van de inlichtingen-en veiligheidsdiensten wordt verhoogd met het bedrag van de door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen geraamde minwaarde. Ingeval het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel tijdens de strafprocedure werd vervreemd, wordt de geldsom die ervoor in de plaats is gesteld, verhoogd met het bedrag van de door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen geraamde minwaarde die voortvloeit uit de terbeschikkingstelling. De betaling van de minwaarde aan de ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën die bevoegd is voor de invordering van de verbeurdverklaring bij equivalent valt, in voorkomend geval, ten laste van de Staat, de gemeente of de meergemeentezone.

In afwijking van het tweede lid, kan de Staat, de gemeente of meergemeentezone op voorstel van de directeur-generaal van de gerechtelijke politie of de korpschef van de politiedienst die het ter beschikking gestelde vermogensbestanddeel gebruikt, beslissen om de eigendom van het goed over te dragen aan de Staat, gemeente of meergemeentezone tegen betaling van een billijke vergoeding aan de rechtmatige eigenaar die overeenstemt met de waarde geraamd door de directeur van het Centraal Orgaan op basis van de in paragraaf 4 bedoelde verslagen. De goederen worden na eigendomsoverdracht aangewend voor de bestrijding of voorkoming van de in artikel 90ter van het Wetboek van strafvordering bedoelde misdrijven of feiten gepleegd in het kader van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek. Goederen die toebehoren aan het slachtoffer of aan derden te goeder trouw komen niet in aanmerking voor eigendomsoverdracht.

De Staat, de gemeente of de meergemeentezone schrijft de in het tweede of het derde lid bedoelde

of het derde lid bedoelde vergoeding over naar de rekening van het Centraal Orgaan, dat instaat voor de betaling ervan aan de Federale Overheidsdienst Financiën, tot beloop van het bedrag van de te innen verbeurdverklaring per equivalent.

vergoeding over naar de rekening van het Centraal Orgaan, dat instaat voor de betaling ervan aan de Federale Overheidsdienst Financiën, tot beloop van het bedrag van de te innen verbeurdverklaring per equivalent.

Art. 21

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de bevoegde ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de invordering van de verbeurdverklaring, kan het Centraal Orgaan, teneinde de haalbaarheid van een effectieve tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring te beoordelen, de solvabiliteit van een veroordeelde persoon onderzoeken. Het solvabiliteitsonderzoek wordt gevoerd door een magistraat van het Centraal Orgaan.

§ 2. Het Centraal Orgaan kan alle administratieve diensten van de Federale Staat, van de gemeenschappen en de gewesten en van de lokale besturen en de overheidsbedrijven, met inbegrip van de Cel voor financiële informatieverwerking, vorderen om, binnen de termijn die het bepaalt, alle inlichtingen die het nuttig acht in het kader van dit onderzoek mee te delen over de verrichtingen uitgevoerd door de veroordeelde, diens tegoeden en over de samenstelling en de vindplaats van diens vermogen. Deze administratieve diensten, de overheidsbedrijven en de Cel voor financiële informatieverwerking zijn gehouden aan voormelde vordering gevolg te geven.

Dezelfde vordering kan eveneens worden gericht aan de ondernemingen die zijn ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen. Deze ondernemingen zijn ertoe gehouden aan voormelde vordering gevolg te geven tenzij zij zich kunnen beroepen op een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

§ 3. Wanneer de informatie van de in paragraaf 1 bedoelde bevoegde ambtenaar met betrekking tot de solvabiliteit van een

Art. 21

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de bevoegde ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën die belast is met de invordering van de verbeurdverklaring, kan het Centraal Orgaan, teneinde de haalbaarheid van een effectieve tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring te beoordelen, de solvabiliteit van een veroordeelde persoon onderzoeken. Het solvabiliteitsonderzoek wordt gevoerd door een magistraat van het Centraal Orgaan.

§ 2. Het Centraal Orgaan kan alle administratieve diensten van de Federale Staat, van de gemeenschappen en de gewesten en van de lokale besturen en de overheidsbedrijven, met inbegrip van de Cel voor financiële informatieverwerking, vorderen om, binnen de termijn die het bepaalt, alle inlichtingen die het nuttig acht in het kader van dit onderzoek mee te delen over de verrichtingen uitgevoerd door de veroordeelde, diens tegoeden en over de samenstelling en de vindplaats van diens vermogen. Deze administratieve diensten, de overheidsbedrijven en de Cel voor financiële informatieverwerking zijn gehouden aan voormelde vordering gevolg te geven.

Dezelfde vordering kan eveneens worden gericht aan de ondernemingen die zijn ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen. Deze ondernemingen zijn ertoe gehouden aan voormelde vordering gevolg te geven tenzij zij zich kunnen beroepen op een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

§ 3. Wanneer de informatie van de in paragraaf 1 bedoelde bevoegde ambtenaar met betrekking tot de solvabiliteit van een veroordeelde persoon

veroordeelde persoon ontoereikend is, of indien er aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat de veroordeelde zich poogt te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissing tot verbeurdverklaring, kan het Centraal Orgaan informatie over de solvabiliteit van die veroordeelde persoon inwinnen bij de in artikel 5, § 1, 1° tot 22°, 29° tot 32°, en § 3, eerste lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten bedoelde ondernemingen en personen.

§ 4. Elke persoon die, hoewel hij daartoe regelmatig is gevorderd door het Centraal Orgaan, willens en wetens en zonder wettige reden weigert of nalaat om de gevraagde inlichtingen mee te delen binnen de termijn en op de wijze bepaald door het Centraal Orgaan, wordt gestraft met een geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

§ 5. Iedere persoon die uit hoofde van zijn functie kennis krijgt van de vorderingen bedoeld in dit artikel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 6. Het Centraal Orgaan kan ook de politiediensten of de in artikel 36 bedoelde politieambtenaren belasten met een onderzoek naar de solvabiliteit van een veroordeelde persoon.

§ 7. Het Centraal Orgaan kan de verkregen inlichtingen toezenden aan de in paragraaf 1 bedoelde bevoegde ambtenaar.

Art. 22

§ 1. In de bij artikel 21, § 3, bedoelde gevallen kan een magistraat van het Centraal Orgaan bij een met redenen omklede beslissing gericht aan de ondernemingen en de personen die worden bedoeld in artikel 5, § 1, 1° tot 22°, 29° tot 32°, en § 3, eerste lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het

ontoereikend is, of indien er aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat de veroordeelde zich poogt te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissing tot verbeurdverklaring, kan het Centraal Orgaan informatie over de solvabiliteit van die veroordeelde persoon inwinnen bij de in artikel 5, § 1, 1° tot 22°, 29° tot 32°, en § 3, eerste lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten bedoelde ondernemingen en personen.

§ 4. Elke persoon die, hoewel hij daartoe regelmatig is gevorderd door het Centraal Orgaan, willens en wetens en zonder wettige reden weigert of nalaat om de gevraagde inlichtingen mee te delen binnen de termijn en op de wijze bepaald door het Centraal Orgaan, wordt gestraft met een geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

§ 5. Iedere persoon die uit hoofde van zijn functie kennis krijgt van de vorderingen bedoeld in dit artikel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 6. Het Centraal Orgaan kan ook de politiediensten of de in artikel 36 bedoelde politieambtenaren belasten met een onderzoek naar de solvabiliteit van een veroordeelde persoon.

§ 7. Het Centraal Orgaan kan de verkregen inlichtingen toezenden aan de in paragraaf 1 bedoelde bevoegde ambtenaar.

Art. 22

§ 1. In de bij artikel 21, § 3, bedoelde gevallen kan een magistraat van het Centraal Orgaan bij een met redenen omklede beslissing gericht aan de ondernemingen en de personen die worden bedoeld in artikel 5, § 1, 1° tot 22°, 29° tot 32°, en § 3, eerste lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de

witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, de mededeling van de volgende inlichtingen vorderen:

1° de lijst van bankrekeningen, bankkluizen of financiële instrumenten die worden bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, waarvan de veroordeelde titularis, gevolmachtigde of de uiteindelijke gerechtigde is en, in voorkomend geval, alle nuttige gegevens hieromtrent;

2° de bankverrichtingen die in een bepaalde periode zijn uitgevoerd op een of meer van deze bankrekeningen of financiële instrumenten, met inbegrip van de bijzonderheden betreffende de rekening van herkomst of bestemming;

3° de gegevens met betrekking tot de titularissen of gevolmachtigden die in een bepaald tijdvak toegang hebben of hadden tot deze bankkluizen.

§ 1/1. In de bij artikel 21, § 3, bedoelde gevallen kan een magistraat van het Centraal Orgaan, bij een met redenen omklede beslissing, overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest, alle beschikbare informatie over de veroordeelde opvragen bij het Centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten bij de Nationale Bank van België.

§ 2. In zijn schriftelijke vordering bepaalt de magistraat van het Centraal Orgaan onder welke vorm en binnen welke termijn de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde gegevens hem dienen te worden meegedeeld.

§ 3. Indien de aan het Centraal Orgaan overeenkomstig de paragrafen 1, 1/1 en 2 meegedeelde inlichtingen het bestaan aantonen van tegoeden in hoofde van de veroordeelde, kan de magistraat van het

financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, de mededeling van de volgende inlichtingen vorderen:

1° de lijst van bankrekeningen, bankkluizen of financiële instrumenten die worden bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, waarvan de veroordeelde titularis, gevolmachtigde of de uiteindelijke gerechtigde is en, in voorkomend geval, alle nuttige gegevens hieromtrent;

2° de bankverrichtingen die in een bepaalde periode zijn uitgevoerd op een of meer van deze bankrekeningen of financiële instrumenten, met inbegrip van de bijzonderheden betreffende de rekening van herkomst of bestemming;

3° de gegevens met betrekking tot de titularissen of gevolmachtigden die in een bepaald tijdvak toegang hebben of hadden tot deze bankkluizen.

§ 1/1. In de bij artikel 21, § 3, bedoelde gevallen kan een magistraat van het Centraal Orgaan, bij een met redenen omklede beslissing, overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest, alle beschikbare informatie over de veroordeelde opvragen bij het Centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten bij de Nationale Bank van België.

§ 2. In zijn schriftelijke vordering bepaalt de magistraat van het Centraal Orgaan onder welke vorm en binnen welke termijn de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde gegevens hem dienen te worden meegedeeld.

§ 3. Indien de aan het Centraal Orgaan overeenkomstig de paragrafen 1, 1/1 en 2 meegedeelde inlichtingen het bestaan aantonen van tegoeden in hoofde van de veroordeelde, kan de magistraat van het Centraal Orgaan op

Centraal Orgaan op schriftelijke wijze vorderen dat de in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen de aan deze bankrekeningen, bankkluizen of financiële instrumenten verbonden schuldvorderingen en verbintenissen niet meer uit handen geven gedurende een termijn die niet langer mag duren dan vijf werkdagen en die ingaat op de dag dat het Centraal Orgaan zijn vordering verzendt bij middel van een aangetekende zending, per telefax of langs elektronische post.

De maatregel neemt van rechtswege een einde bij het verstrijken van de termijn van vijf werkdagen. Onder werkdag worden alle dagen verstaan, met uitzondering van de zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen. Vóór het verstrijken van deze termijn neemt de maatregel een einde in geval van vrijwillige betaling van het krachtens de verbeurdverklaring verschuldigde saldo, of van zodra de bevoegde ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën de nodige bewarende maatregelen heeft getroffen.

§ 4. Het Centraal Orgaan kan opdracht geven aan de in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen de vermogensbestanddelen kosteloos te zijner beschikking te stellen of over te maken op een door hem aangegeven rekening, dit ter voldoening van het saldo van een uitvoerbare verbeurdverklaring.

§ 5. De in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen zijn ertoe gehouden hun medewerking te verlenen aan de vorderingen en maatregelen bedoeld in de paragrafen 1, 3 en 4.

§ 6. De in paragraaf 1 bedoelde onderneming of persoon die, hoewel hij daartoe regelmatig is gevorderd door het Centraal Orgaan, willens en wetens, zonder wettige reden, weigert of nalaat over te gaan tot de mededeling van de gevraagde inlichtingen of de terbeschikkingstelling of overmaking binnen de termijn en op de wijze bepaald door het Centraal Orgaan, wordt gestraft met een

schriftelijke wijze vorderen dat de in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen de aan deze bankrekeningen, bankkluizen of financiële instrumenten verbonden schuldvorderingen en verbintenissen niet meer uit handen geven gedurende een termijn die niet langer mag duren dan vijf werkdagen en die ingaat op de dag dat het Centraal Orgaan zijn vordering verzendt bij middel van een aangetekende zending, per telefax of langs elektronische post.

De maatregel neemt van rechtswege een einde bij het verstrijken van de termijn van vijf werkdagen. Onder werkdag worden alle dagen verstaan, met uitzondering van de zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen. Vóór het verstrijken van deze termijn neemt de maatregel een einde in geval van vrijwillige betaling van het krachtens de verbeurdverklaring verschuldigde saldo, of van zodra de bevoegde ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën de nodige bewarende maatregelen heeft getroffen.

§ 4. Het Centraal Orgaan kan opdracht geven aan de in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen de vermogensbestanddelen kosteloos te zijner beschikking te stellen of over te maken op een door hem aangegeven rekening, dit ter voldoening van het saldo van een uitvoerbare verbeurdverklaring.

§ 5. De in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen zijn ertoe gehouden hun medewerking te verlenen aan de vorderingen en maatregelen bedoeld in de paragrafen 1, 3 en 4.

§ 6. De in paragraaf 1 bedoelde onderneming of persoon die, hoewel hij daartoe regelmatig is gevorderd door het Centraal Orgaan, willens en wetens, zonder wettige reden, weigert of nalaat over te gaan tot de mededeling van de gevraagde inlichtingen of de terbeschikkingstelling of overmaking binnen de termijn en op de wijze bepaald door het Centraal Orgaan, wordt gestraft met een geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

§ 7. De in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen, of elke derde, die goederen bewaren of beheren die het voorwerp uitmaken van een in de paragrafen 3 en 4 bedoelde maatregel en deze met bedrieglijk opzet wegmaken, worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 507 van het Strafwetboek.

§ 8. Iedere persoon die uit hoofde van zijn functie kennis krijgt van de vorderingen of maatregelen bedoeld in dit artikel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 9. De kosten die gemaakt zijn in het raam van de in de artikelen 21 en 22 bedoelde onderzoeken vallen ten laste van de veroordeelde of de burgerrechtelijk aansprakelijke partij. Ze worden begroot, vereffend en ingevorderd overeenkomstig de regelgeving inzake de gerechtskosten in strafzaken.

Art. 39

§ 1. Iedere persoon die zijn medewerking verleent aan de vervulling van de opdrachten van het Centraal Orgaan is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij in de uitvoering van zijn opdracht of van zijn functie kennis heeft. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 2. In het kader van de uitvoering van de opdrachten van het Centraal Orgaan oefent het personeel zijn functie uit, wanneer het mededelingen doet aan instellingen met gelijkaardige opdrachten en verplichtingen.

De voorafgaande toestemming van het bevoegde openbaar ministerie of van de onderzoeksrechter is vereist wanneer zulke

§ 7. De in paragraaf 1 bedoelde ondernemingen en personen, of elke derde, die goederen bewaren of beheren die het voorwerp uitmaken van een in de paragrafen 3 en 4 bedoelde maatregel en deze met bedrieglijk opzet wegmaken, worden gestraft met de straffen bepaald in **artikel 665** van het Strafwetboek.

§ 8. Iedere persoon die uit hoofde van zijn functie kennis krijgt van de vorderingen of maatregelen bedoeld in dit artikel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 9. De kosten die gemaakt zijn in het raam van de in de artikelen 21 en 22 bedoelde onderzoeken vallen ten laste van de veroordeelde of de burgerrechtelijk aansprakelijke partij. Ze worden begroot, vereffend en ingevorderd overeenkomstig de regelgeving inzake de gerechtskosten in strafzaken.

Art. 39

§ 1. Iedere persoon die zijn medewerking verleent aan de vervulling van de opdrachten van het Centraal Orgaan is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij in de uitvoering van zijn opdracht of van zijn functie kennis heeft. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 2. In het kader van de uitvoering van de opdrachten van het Centraal Orgaan oefent het personeel zijn functie uit, wanneer het mededelingen doet aan instellingen met gelijkaardige opdrachten en verplichtingen.

De voorafgaande toestemming van het bevoegde openbaar ministerie of van de onderzoeksrechter is vereist wanneer zulke mededelingen van aard zijn

mededelingen van aard zijn om een invloed te hebben op lopende gerechtelijke dossiers.

om een invloed te hebben op lopende gerechtelijke dossiers.

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens

Art. 8

§ 1. In uitvoering van artikel 9.2.g) van de Verordening worden de hieronder vermelde verwerkingen beschouwd als noodzakelijke verwerkingen om redenen van zwaarwegend algemeen belang:

1° de verwerking door verenigingen met rechtspersoonlijkheid of stichtingen die als statutair hoofddoel de verdediging en de bevordering van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden hebben, verricht voor de verwezenlijking van dat doel, op voorwaarde dat voor de verwerking een machtiging is verleend door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit. De Koning kan nadere regels bepalen voor die verwerking;

2° de verwerking beheerd door de stichting van openbaar nut "Stichting voor Vermiste en Seksueel Uitgebuite Kinderen" voor de ontvangst, de verzending aan de gerechtelijke overheid en de opvolging van gegevens betreffende personen die ervan verdacht worden in een bepaald dossier van vermissing of seksuele uitbuiting, een misdrijf of wanbedrijf te hebben begaan;

3° de verwerking van persoonsgegevens die het seksuele leven betreffen, verricht door een vereniging met rechtspersoonlijkheid of door een stichting met als statutair hoofddoel de evaluatie, de begeleiding en de behandeling van personen van wie het seksueel gedrag gekwalificeerd kan worden als een misdrijf en die voor de verwezenlijking van dat doel door de bevoegde overheid worden erkend en gesubsidieerd. Voor dergelijke verwerkingen, waarvan de bedoeling moet bestaan in de

Art. 8

§ 1. In uitvoering van artikel 9.2.g) van de Verordening worden de hieronder vermelde verwerkingen beschouwd als noodzakelijke verwerkingen om redenen van zwaarwegend algemeen belang:

1° de verwerking door verenigingen met rechtspersoonlijkheid of stichtingen die als statutair hoofddoel de verdediging en de bevordering van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden hebben, verricht voor de verwezenlijking van dat doel, op voorwaarde dat voor de verwerking een machtiging is verleend door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit. De Koning kan nadere regels bepalen voor die verwerking;

2° de verwerking beheerd door de stichting van openbaar nut "Stichting voor Vermiste en Seksueel Uitgebuite Kinderen" voor de ontvangst, de verzending aan de gerechtelijke overheid en de opvolging van gegevens betreffende personen die ervan verdacht worden in een bepaald dossier van vermissing of seksuele uitbuiting, **een misdrijf** te hebben begaan;

3° de verwerking van persoonsgegevens die het seksuele leven betreffen, verricht door een vereniging met rechtspersoonlijkheid of door een stichting met als statutair hoofddoel de evaluatie, de begeleiding en de behandeling van personen van wie het seksueel gedrag gekwalificeerd kan worden als een misdrijf en die voor de verwezenlijking van dat doel door de bevoegde overheid worden erkend en gesubsidieerd. Voor dergelijke verwerkingen, waarvan de bedoeling moet bestaan in de evaluatie, begeleiding en behandeling van de in deze paragraaf

evaluatie, begeleiding en behandeling van de in deze paragraaf bedoelde personen en de verwerking uitsluitend persoonsgegevens betreft die, wanneer ze het seksueel leven betreffen, enkel betrekking hebben op laatstgenoemde personen, moet door de Koning bij een in een Ministerraad overlegd besluit, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit, een bijzondere, individuele machtiging worden verleend.

Het in het eerste lid, 3°, bedoelde besluit verduidelijkt de duur van de machtiging, de nadere regels voor de gegevensverwerking, de nadere regels voor de controle van de vereniging of stichting door de bevoegde overheid en de wijze waarop door deze overheid aan de bevoegde toezichthoudende autoriteit verslag uitbrengt over de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de verleende machtiging.

Behoudens bijzondere wettelijke bepalingen is de verwerking van genetische en biometrische gegevens door deze verenigingen en stichtingen, met als doel het op een unieke wijze identificeren van een fysieke persoon, verboden.

§ 2. De verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, de verwerker stellen een lijst op van de categorieën van personen die toegang hebben tot de persoonsgegevens, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde toezichthoudende autoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, de verwerker zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.

§ 3. De stichting bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, kan geen bestand houden betreffende personen die ervan verdacht worden een misdaad of wanbedrijf te hebben begaan of van veroordeelde personen. Zij wijst

bedoelde personen en de verwerking uitsluitend persoonsgegevens betreft die, wanneer ze het seksueel leven betreffen, enkel betrekking hebben op laatstgenoemde personen, moet door de Koning bij een in een Ministerraad overlegd besluit, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit, een bijzondere, individuele machtiging worden verleend.

Het in het eerste lid, 3°, bedoelde besluit verduidelijkt de duur van de machtiging, de nadere regels voor de gegevensverwerking, de nadere regels voor de controle van de vereniging of stichting door de bevoegde overheid en de wijze waarop door deze overheid aan de bevoegde toezichthoudende autoriteit verslag uitbrengt over de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de verleende machtiging.

Behoudens bijzondere wettelijke bepalingen is de verwerking van genetische en biometrische gegevens door deze verenigingen en stichtingen, met als doel het op een unieke wijze identificeren van een fysieke persoon, verboden.

§ 2. De verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, de verwerker stellen een lijst op van de categorieën van personen die toegang hebben tot de persoonsgegevens, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde toezichthoudende autoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, de verwerker zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.

§ 3. De stichting bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, kan geen bestand houden betreffende personen die ervan verdacht worden **een misdrijf** te hebben begaan of van veroordeelde personen. Zij wijst een functionaris voor gegevensbescherming aan.

een functionaris voor gegevensbescherming aan.

Art .203

De derde vertrouwenspersoon is:

1° onderworpen aan het beroepsgeheim in de zin van artikel 458 van het Strafwetboek, onder voorbehoud van andere bepalingen van deze wet en van de Verordening;

2° niet afhankelijk van de persoon die verantwoordelijk is voor de oorspronkelijke en de verdere verwerking.

Art .203

De derde vertrouwenspersoon is:

1° onderworpen aan het beroepsgeheim in de zin van **artikel 352** van het Strafwetboek, onder voorbehoud van andere bepalingen van deze wet en van de Verordening;

2° niet afhankelijk van de persoon die verantwoordelijk is voor de oorspronkelijke en de verdere verwerking.

Art. 222

De verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker, zijn aangestelde of gemachtigde, de bevoegde overheid, zoals bedoeld in titels 1 en 2, wordt gestraft met een geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijftienduizend euro wanneer:

1° de persoonsgegevens verwerkt worden zonder wettelijke basis in overeenstemming met artikel 6 van de Verordening en de artikelen 29, § 1, en 33, § 1, van deze wet, inbegrepen de voorwaarden voor de toestemming en verdere verwerking;

2° de persoonsgegevens verwerkt worden in overtreding van de voorwaarden opgelegd door artikel 5 van de Verordening en artikel 28 van deze wet, met ernstige nalatigheid of kwaadwillig;

3° de verwerking waartegen ingevolge artikel 21.1 van de Verordening bezwaar is gemaakt, wordt gehandhaafd zonder dwingende wettige redenen;

4° de doorgifte van persoonsgegevens aan een ontvanger in een derde land of een internationale organisatie, gebeurt in overtreding van de waarborgen, voorwaarden of uitzonderingen voorzien in de artikelen 44

Art. 222

De verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker, zijn aangestelde of gemachtigde, de bevoegde overheid, zoals bedoeld in titels 1 en 2, wordt gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 120.000 euro bedraagt** wanneer:

1° de persoonsgegevens verwerkt worden zonder wettelijke basis in overeenstemming met artikel 6 van de Verordening en de artikelen 29, § 1, en 33, § 1, van deze wet, inbegrepen de voorwaarden voor de toestemming en verdere verwerking;

2° de persoonsgegevens verwerkt worden in overtreding van de voorwaarden opgelegd door artikel 5 van de Verordening en artikel 28 van deze wet, met ernstige nalatigheid of kwaadwillig;

3° de verwerking waartegen ingevolge artikel 21.1 van de Verordening bezwaar is gemaakt, wordt gehandhaafd zonder dwingende wettige redenen;

4° de doorgifte van persoonsgegevens aan een ontvanger in een derde land of een internationale organisatie, gebeurt in overtreding van de waarborgen, voorwaarden of uitzonderingen voorzien in de artikelen 44 tot 49 van de

tot 49 van de Verordening of de artikelen 66 tot 70 van deze wet met ernstige nalatigheid of kwaadwillig;	Verordening of de artikelen 66 tot 70 van deze wet met ernstige nalatigheid of kwaadwillig;
5° de door de toezichthoudende autoriteit vastgestelde corrigerende maatregel voor de tijdelijke of definitieve beperking van stromen in overeenstemming met artikel 58.2.f) van de Verordening niet wordt gerespecteerd;	5° de door de toezichthoudende autoriteit vastgestelde corrigerende maatregel voor de tijdelijke of definitieve beperking van stromen in overeenstemming met artikel 58.2.f) van de Verordening niet wordt gerespecteerd;
6° de door de toezichthoudende autoriteit vastgestelde corrigerende maatregel in de zin van artikel 58.2.d) van de Verordening niet wordt gerespecteerd;	6° de door de toezichthoudende autoriteit vastgestelde corrigerende maatregel in de zin van artikel 58.2.d) van de Verordening niet wordt gerespecteerd;
7° de wettelijke verificatie- en controle-opdrachten van de bevoegde toezichthoudende overheid, haar leden of deskundigen werden belemmerd;	7° de wettelijke verificatie- en controle-opdrachten van de bevoegde toezichthoudende overheid, haar leden of deskundigen werden belemmerd;
8° weerspannigheid, in de zin van artikel 269 van het Strafwetboek, werd gepleegd ten aanzien van de leden van de toezichthoudende autoriteit;	8° weerspannigheid, in de zin van artikel 644, eerste lid , van het Strafwetboek, werd gepleegd ten aanzien van de leden van de toezichthoudende autoriteit;
9° de certificering bedoeld in artikel 42 van de Verordening wordt opgeëist of certificeringszegels voor gegevensbescherming worden openbaar gebruikt, ook al zijn die certificeringen, zegels of merktekens niet afgeleverd door een geaccrediteerde entiteit of worden ze gebruikt nadat de geldigheid van de certificering, de zegel of het merkteken is verlopen;	9° de certificering bedoeld in artikel 42 van de Verordening wordt opgeëist of certificeringszegels voor gegevensbescherming worden openbaar gebruikt, ook al zijn die certificeringen, zegels of merktekens niet afgeleverd door een geaccrediteerde entiteit of worden ze gebruikt nadat de geldigheid van de certificering, de zegel of het merkteken is verlopen;
10° de certificering bedoeld in artikel 42 van de Verordening is verkregen op basis van valse documenten of onjuiste documenten;	10° de certificering bedoeld in artikel 42 van de Verordening is verkregen op basis van valse documenten of onjuiste documenten;
11° taken worden uitgevoerd als een certificeringsorgaan, ook al is deze niet geaccrediteerd door de bevoegde nationale accreditatie instantie;	11° taken worden uitgevoerd als een certificeringsorgaan, ook al is deze niet geaccrediteerd door de bevoegde nationale accreditatie instantie;
12° het certificeringsorgaan niet voldoet aan de beginselen en taken waaraan het onderworpen is, zoals bepaald in de artikelen 42 en 43 van de Verordening;	12° het certificeringsorgaan niet voldoet aan de beginselen en taken waaraan het onderworpen is, zoals bepaald in de artikelen 42 en 43 van de Verordening;
13° de taken van het in artikel 41 van de Verordening bedoelde orgaan worden	13° de taken van het in artikel 41 van de Verordening bedoelde orgaan worden uitgevoerd

uitgevoerd zonder accreditatie van de bevoegde toezichthoudende autoriteit;

14° het geaccrediteerde orgaan bedoeld in artikel 41 van de Verordening niet de passende maatregelen heeft genomen in geval van een inbreuk op de gedragscode zoals bedoeld in artikel 41.4 van de Verordening.

zonder accreditatie van de bevoegde toezichthoudende autoriteit;

14° het geaccrediteerde orgaan bedoeld in artikel 41 van de Verordening niet de passende maatregelen heeft genomen in geval van een inbreuk op de gedragscode zoals bedoeld in artikel 41.4 van de Verordening.

Art. 223

Met een geldboete van vijfhonderd euro tot dertigduizend euro wordt de verwerkingsverantwoordelijke bedoeld in titel 1, de verwerker of de persoon die handelt onder hun gezag gestraft die:

1° de betrokkene, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, heeft ingelicht over het bestaan van een persoonsgegeven dat hem aangaat dat afkomstig is van een overheid bedoeld in titel 3 in overtreding van artikel 11, terwijl hij de oorsprong van het gegeven kende en hij zich niet bevond in één van de gevallen bedoeld in artikel 11, § 2, eerste lid, 1° of 2°;

2° de betrokkene, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, heeft ingelicht dat een overheid bedoeld in titel 3 de ontvanger is van één van zijn persoonsgegevens in overtreding van artikel 12.

Art. 224

Met een geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro wordt gestraft elk lid of elk personeelslid van de bevoegde toezichthoudende autoriteit of elke deskundige die de verplichting tot vertrouwelijkheid waartoe hij is gehouden heeft geschonden.

Art. 225

Art. 223

Met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 240.000 euro bedraagt** wordt de verwerkingsverantwoordelijke bedoeld in titel 1, de verwerker of de persoon die handelt onder hun gezag gestraft die:

1° de betrokkene, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, heeft ingelicht over het bestaan van een persoonsgegeven dat hem aangaat dat afkomstig is van een overheid bedoeld in titel 3 in overtreding van artikel 11, terwijl hij de oorsprong van het gegeven kende en hij zich niet bevond in één van de gevallen bedoeld in artikel 11, § 2, eerste lid, 1° of 2°;

2° de betrokkene, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, heeft ingelicht dat een overheid bedoeld in titel 3 de ontvanger is van één van zijn persoonsgegevens in overtreding van artikel 12.

Art. 224

Met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt** wordt gestraft elk lid of elk personeelslid van de bevoegde toezichthoudende autoriteit of elke deskundige die de verplichting tot vertrouwelijkheid waartoe hij is gehouden heeft geschonden.

Art. 225

Bij veroordeling wegens een misdrijf omschreven in de artikelen 222 of 223, kan de rechtbank bevelen dat het vonnis in zijn geheel of bij uittreksel wordt opgenomen in een of meerdere dagbladen op de wijze die zij bepaalt, zulks op kosten van de veroordeelde.

Bij veroordeling wegens een misdrijf omschreven in de artikelen 222 of 223, kan de rechtbank, **overeenkomstig artikel 58 van het Wetboek van Strafrecht**, bevelen dat het vonnis in zijn geheel of bij uittreksel wordt opgenomen in een of meerdere dagbladen op de wijze die zij bepaalt, zulks op kosten van de veroordeelde.

Art. 226

De verwerkingsverantwoordelijke of de persoon die handelt onder het gezag van de overheid bedoeld in titel 3 of van diens verwerker, die als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, één van de verplichtingen van vertrouwelijkheid en veiligheid, bedoeld in de artikelen 83 tot 86, 116 tot 119, 149 tot 152, 177 en 178 niet heeft nageleefd, wordt gestraft met een geldboete van honderd euro tot tienduizend euro.

Art. 226

De verwerkingsverantwoordelijke of de persoon die handelt onder het gezag van de overheid bedoeld in titel 3 of van diens verwerker, die als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, één van de verplichtingen van vertrouwelijkheid en veiligheid, bedoeld in de artikelen 83 tot 86, 116 tot 119, 149 tot 152, 177 en 178 niet heeft nageleefd, wordt gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**.

Art. 227

Met een geldboete van honderd euro tot twintigduizend euro wordt gestraft:

1° de verwerkingsverantwoordelijke, de verwerker, de persoon die handelt onder het gezag van de overheid bedoeld in titel 3 of van de verwerker of de aangestelde die, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, de persoonsgegevens verwerkt buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 74, 108, 140 en 170;

2° de verwerkingsverantwoordelijke, de verwerker of de aangestelde die persoonsgegevens verwerkt met overtreding van de voorwaarden voor de verwerking opgelegd door de artikelen 75, 109, 141 en 170 en de persoon die handelt onder het gezag van de overheid bedoeld in titel 3 of van diens verwerker, die als gevolg van zijn nalatigheid

Art. 227

Met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 160.000 euro bedraagt** wordt gestraft:

1° de verwerkingsverantwoordelijke, de verwerker, de persoon die handelt onder het gezag van de overheid bedoeld in titel 3 of van de verwerker of de aangestelde die, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, de persoonsgegevens verwerkt buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 74, 108, 140 en 170;

2° de verwerkingsverantwoordelijke, de verwerker of de aangestelde die persoonsgegevens verwerkt met overtreding van de voorwaarden voor de verwerking opgelegd door de artikelen 75, 109, 141 en 170 en de persoon die handelt onder het gezag van de overheid bedoeld in titel 3 of van diens verwerker, die als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, gegevens

voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, gegevens verwerkt in overtreding van de voorwaarden opgelegd door de artikelen 75, 109, 141 en 170;

3° hij die, om een persoon te dwingen hem zijn instemming te geven met de verwerking van de hem betreffende persoonsgegevens, jegens die persoon gebruik maakt van feitelijkheden, geweld, bedreigingen, giften of beloften;

4° hij die persoonsgegevens doorgeeft, doet of laat doorgeven, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, naar een land dat geen lid is van de Europese Unie of een internationale organisatie zonder dat is voldaan aan de vereisten opgelegd door de artikelen 93, 94, 126, 127, 159, 160, 182 en 183;

5° elke persoon die als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, toegang heeft tot persoonsgegevens bedoeld in artikelen 99, 132 en 162 voor historische, wetenschappelijke of statistische doeleinden, en die deze gegevens verwerkt in overtreding van de artikelen 102, 104, 135, 137, 165 of 167.

verwerkt in overtreding van de voorwaarden opgelegd door de artikelen 75, 109, 141 en 170;

3° hij die, om een persoon te dwingen hem zijn instemming te geven met de verwerking van de hem betreffende persoonsgegevens, jegens die persoon gebruik maakt van feitelijkheden, geweld, bedreigingen, giften of beloften;

4° hij die persoonsgegevens doorgeeft, doet of laat doorgeven, als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, naar een land dat geen lid is van de Europese Unie of een internationale organisatie zonder dat is voldaan aan de vereisten opgelegd door de artikelen 93, 94, 126, 127, 159, 160, 182 en 183;

5° elke persoon die als gevolg van zijn nalatigheid voor zover deze ernstig is, of kwaadwillig, toegang heeft tot persoonsgegevens bedoeld in artikelen 99, 132 en 162 voor historische, wetenschappelijke of statistische doeleinden, en die deze gegevens verwerkt in overtreding van de artikelen 102, 104, 135, 137, 165 of 167.

Art. 230

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, worden toegepast op de misdrijven, omschreven bij deze wet of bij de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 230

Opgeheven

Art. 233

§ 1. Het Controleorgaan stelt zijn huishoudelijk reglement op en kan zijn interne organisatie bepalen. Het huishoudelijk reglement wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De voorzitter leidt, met inachtneming van de collegialiteit, de vergaderingen van het Controleorgaan en zorgt voor het dagelijks

Art. 233

§ 1. Het Controleorgaan stelt zijn huishoudelijk reglement op en kan zijn interne organisatie bepalen. Het huishoudelijk reglement wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De voorzitter leidt, met inachtneming van de collegialiteit, de vergaderingen van het Controleorgaan en zorgt voor het dagelijks beheer

beheer van de werkzaamheden. Hij ziet toe op de goede werking van het Controleorgaan, op de goede uitvoering van de opdrachten ervan, alsook op de toepassing van het huishoudelijk reglement. Het voormelde huishoudelijk reglement bepaalt welk lid de opdrachten van de voorzitter overneemt, wanneer hij afwezig of verhinderd is.

§ 2. De leden van het Controleorgaan krijgen noch vragen binnen de perken van hun bevoegdheden op directe of indirecte wijze van niemand instructies. Het is hen verboden aanwezig te zijn bij een beraadslaging of besluit over dossiers waarbij zij een persoonlijk of rechtstreeks belang hebben of waarbij hun bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk of rechtstreeks belang hebben.

§ 3. De leden van het Controleorgaan en haar personeelsleden zijn niet burgerlijk aansprakelijk voor hun beslissingen, handelingen of gedragingen in de uitoefening van de wettelijke opdrachten van de toezichthoudende autoriteit behalve in geval van bedrog of zware fout.

§ 4. De leden van het Controleorgaan zijn tijdens en na de uitoefening van hun respectieve mandaat en contract, tot geheimhouding verplicht ten aanzien van de feiten, handelingen of inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun functie kennis hebben gehad. Iedere schending van het beroepsgeheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 245

§ 1. Onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende de onschendbaarheid en het voorrecht van rechtsmacht, kunnen de leden van het Controleorgaan en van de dienst onderzoeken elke persoon van wie zij het verhoor noodzakelijk achten, uitnodigen om hem te horen. De leden of gewezen leden van de politiediensten zijn gehouden gevolg te geven aan elke schriftelijke oproeping.

van de werkzaamheden. Hij ziet toe op de goede werking van het Controleorgaan, op de goede uitvoering van de opdrachten ervan, alsook op de toepassing van het huishoudelijk reglement. Het voormelde huishoudelijk reglement bepaalt welk lid de opdrachten van de voorzitter overneemt, wanneer hij afwezig of verhinderd is.

§ 2. De leden van het Controleorgaan krijgen noch vragen binnen de perken van hun bevoegdheden op directe of indirecte wijze van niemand instructies. Het is hen verboden aanwezig te zijn bij een beraadslaging of besluit over dossiers waarbij zij een persoonlijk of rechtstreeks belang hebben of waarbij hun bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk of rechtstreeks belang hebben.

§ 3. De leden van het Controleorgaan en haar personeelsleden zijn niet burgerlijk aansprakelijk voor hun beslissingen, handelingen of gedragingen in de uitoefening van de wettelijke opdrachten van de toezichthoudende autoriteit behalve in geval van bedrog of zware fout.

§ 4. De leden van het Controleorgaan zijn tijdens en na de uitoefening van hun respectieve mandaat en contract, tot geheimhouding verplicht ten aanzien van de feiten, handelingen of inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun functie kennis hebben gehad. Iedere schending van het beroepsgeheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 352 van het Strafwetboek.

Art. 245

§ 1. Onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende de onschendbaarheid en het voorrecht van rechtsmacht, kunnen de leden van het Controleorgaan en van de dienst onderzoeken elke persoon van wie zij het verhoor noodzakelijk achten, uitnodigen om hem te horen. De leden of gewezen leden van de politiediensten zijn gehouden gevolg te geven aan elke schriftelijke oproeping.

De leden of gewezen leden van de politiediensten mogen verklaringen afleggen over feiten die worden gedekt door het beroepsgeheim.

§ 2. De voorzitter van het Controleorgaan kan de leden of gewezen leden van de politiediensten dagvaarden door tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder. Deze leden of gewezen leden getuigen na de eed te hebben afgelegd die is bepaald in artikel 934, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

De leden of gewezen leden van de politiediensten maken geheimen waarvan zij kennis dragen, aan het Controleorgaan bekend, behalve indien ze betrekking hebben op een lopend opsporings- of gerechtelijk onderzoek.

Als het lid of gewezen lid van de politiedienst van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren omdat een persoon door de bekendmaking ervan fysiek gevaar zou kunnen lopen, wordt de kwestie voorgelegd aan de voorzitter van het Controleorgaan of de magistraat die hem vervangt, die uitspraak doet.

Als het lid of gewezen lid van de politiedienst van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren, wordt de kwestie voorgelegd aan de Commissaris-generaal of de korpschef in functie van de politiedienst waartoe de betrokkene behoort, die uitspraak doet.

§ 3. Het Controleorgaan kan de medewerking van deskundigen en tolken vorderen. Zij leggen de eed af bedoeld in artikel 290 van het Wetboek van strafvordering. De hen verschuldigde vergoedingen worden uitgekeerd overeenkomstig het tarief van de gerechtskosten in strafzaken.

§ 4. Artikel 9 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek is van toepassing op de leden of gewezen leden van de politiediensten die als getuige worden gehoord of gedagvaard door het Controleorgaan en op

De leden of gewezen leden van de politiediensten mogen verklaringen afleggen over feiten die worden gedekt door het beroepsgeheim.

§ 2. De voorzitter van het Controleorgaan kan de leden of gewezen leden van de politiediensten dagvaarden door tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder. Deze leden of gewezen leden getuigen na de eed te hebben afgelegd die is bepaald in artikel 934, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

De leden of gewezen leden van de politiediensten maken geheimen waarvan zij kennis dragen, aan het Controleorgaan bekend, behalve indien ze betrekking hebben op een lopend opsporings- of gerechtelijk onderzoek.

Als het lid of gewezen lid van de politiedienst van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren omdat een persoon door de bekendmaking ervan fysiek gevaar zou kunnen lopen, wordt de kwestie voorgelegd aan de voorzitter van het Controleorgaan of de magistraat die hem vervangt, die uitspraak doet.

Als het lid of gewezen lid van de politiedienst van oordeel is dat hij het geheim waarvan hij kennis draagt, moet bewaren, wordt de kwestie voorgelegd aan de Commissaris-generaal of de korpschef in functie van de politiedienst waartoe de betrokkene behoort, die uitspraak doet.

§ 3. Het Controleorgaan kan de medewerking van deskundigen en tolken vorderen. Zij leggen de eed af bedoeld in artikel 290 van het Wetboek van strafvordering. De hen verschuldigde vergoedingen worden uitgekeerd overeenkomstig het tarief van de gerechtskosten in strafzaken.

§ 4. Artikel 9 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek is van toepassing op de leden of gewezen leden van de politiediensten die als getuige worden gehoord of gedagvaard door het Controleorgaan en op de deskundigen en tolken die worden gevorderd.

de deskundigen en tolken die worden gevorderd.

De processen-verbaal die gepleegde inbreuken vaststellen, worden opgesteld door een lid van het Controleorgaan of een lid van de dienst onderzoeken en worden overgezonden aan de procureur des Konings in wiens ambtsgebied ze zijn begaan.

De leden of gewezen leden van de politiediensten die weigeren te getuigen voor het Controleorgaan en die weigeren hun medewerking te verlenen, worden gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot twee jaar en een geldboete van honderd euro tot duizend euro of met één van die straffen alleen.

De processen-verbaal die gepleegde inbreuken vaststellen, worden opgesteld door een lid van het Controleorgaan of een lid van de dienst onderzoeken en worden overgezonden aan de procureur des Konings in wiens ambtsgebied ze zijn begaan.

De leden of gewezen leden van de politiediensten die weigeren te getuigen voor het Controleorgaan en die weigeren hun medewerking te verlenen, worden gestraft met **een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 8.000 euro bedraagt.**

Wet van 15 oktober 2018 betreffende de vrijwillige zwangerschapsafbreking, tot opheffing van de artikelen 350 en 351 van het Strafwetboek, tot wijziging van de artikelen 352 en 383 van hetzelfde Wetboek en tot wijziging van diverse wetsbepalingen

Art. 3

Hij die een vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarmee heeft toegestemd, buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2, wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en tot een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro.

Hij die probeert te verhinderen dat een vrouw vrije toegang heeft tot een instelling voor gezondheidszorg die vrijwillige zwangerschapsafbrekingen uitvoert, wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden tot een jaar en tot een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro.

De vrouw die opzettelijk een vruchtafdrijving laat verrichten buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van vijftig euro tot tweehonderd euro.

Art. 3

Hij die opzettelijk een vruchtafdrijving veroorzaakt bij een vrouw die daarmee heeft toegestemd, buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2, wordt veroordeeld tot een **straf van niveau 2**.

Hij die opzettelijk probeert te verhinderen dat een vrouw vrije toegang heeft tot een instelling voor gezondheidszorg die vrijwillige zwangerschapsafbrekingen uitvoert, wordt veroordeeld tot een **straf van niveau 2**

De vrouw die opzettelijk een vruchtafdrijving laat verrichten buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2, wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Wanneer de middelen, gebruikt met het oogmerk om vruchtafdrijving te verwekken, de dood tot gevolg hebben, wordt hij die ze met dat oogmerk heeft aangewend of aangewezen, veroordeeld tot opsluiting van vijf jaar tot tien jaar indien de vrouw daarin weliswaar heeft toegestemd doch de ingreep werd verricht buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in deze wet bedoelde misdrijven.

Wanneer de middelen, gebruikt met het oogmerk om vruchtafdrijving te verwekken, de dood tot gevolg hebben, wordt hij die ze met dat oogmerk heeft aangewend of aangewezen, veroordeeld tot **een straf van niveau 3** indien de vrouw daarin weliswaar heeft toegestemd doch de ingreep werd verricht buiten de voorwaarden bepaald in artikel 2.

Opgeheven

Wetboek van vennootschappen en verenigingen

Art. 1:36

Worden gestraft met een geldboete van 50 euro tot 5 000 euro, de leden van het bestuursorgaan die de formaliteiten bedoeld in artikel 1:35, eerste en tweede lid, binnen de in dat artikel vastgelegde termijn niet uitvoeren.

De administratieve sancties bepaald in artikel 132, § 6, eerste en tweede lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten zijn van toepassing op de uiteindelijke begunstigden die de verplichtingen niet naleven bedoeld in artikel 1:35, eerste lid, tweede zin.

Art. 1:37

Boek I van het Strafwetboek, Hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, is mede van toepassing op de misdrijven in dit wetboek omschreven.

Art. 2:82

Art. 1:36

Worden gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 40.000 euro bedraagt**, de leden van het bestuursorgaan die de formaliteiten bedoeld in artikel 1:35, eerste en tweede lid, binnen de in dat artikel vastgelegde termijn niet uitvoeren.

De administratieve sancties bepaald in artikel 132, § 6, eerste en tweede lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten zijn van toepassing op de uiteindelijke begunstigden die de verplichtingen niet naleven bedoeld in artikel 1:35, eerste lid, tweede zin.

Art. 1:37

Opgeheven

Art. 2:82

De vennootschap wordt vereffend door de vereffenaar. Onder voorbehoud van artikel 2:93 vormen zij, indien meer dan één vereffenaar worden benoemd of aangewezen, een college dat beraadslaagt en besluit overeenkomstig artikel 2:41.

Ingeval een vereffenaar een rechtspersoon is, is artikel 2:55 van overeenkomstige toepassing.

Eenieder die werd veroordeeld wegens een inbreuk op de artikelen 489 tot 490bis van het Strafwetboek dan wel wegens diefstal, valsheid, knevelarij, oplichting of misbruik van vertrouwen mag in geen geval tot vereffenaar worden aangewezen, net zomin als enige bewaarder, voogd, bestuurder of rekenplichtige die niet tijdig rekening en verantwoording heeft gedaan en niet tijdig heeft afgerekend. Dit verbod geldt voor een termijn van tien jaar, te rekenen van een definitief rechterlijke uitspraak van veroordeling dan wel van het uitblijven van een tijdige afrekening en verantwoording.

Art. 2:108

Worden gestraft met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro:

1° de vereffenaars die een van de bij de artikelen 2:23, 2:24, 2:29, 2:33, 3:5 en 3:6 gestelde verplichtingen niet nakomen;

2° de vereffenaars die nalaten aan de algemene vergadering de jaarrekening of de uitkomsten van de vereffening voor te leggen, overeenkomstig de artikelen 2:99 en 2:100;

3° de vereffenaars die verzuimen aan de griffie van de ondernemingsrechtbank van het arrondissement waar de vennootschap haar zetel heeft, de omstandige staat van de toestand van de vereffening over te zenden, overeenkomstig artikel 2:96.

De vennootschap wordt vereffend door de vereffenaar. Onder voorbehoud van artikel 2:93 vormen zij, indien meer dan één vereffenaar worden benoemd of aangewezen, een college dat beraadslaagt en besluit overeenkomstig artikel 2:41.

Ingeval een vereffenaar een rechtspersoon is, is artikel 2:55 van overeenkomstige toepassing.

Eenieder die werd veroordeeld wegens een inbreuk op de **artikelen 489 tot 493, 496 en 497** van het Strafwetboek dan wel wegens diefstal, valsheid, knevelarij, oplichting of misbruik van vertrouwen mag in geen geval tot vereffenaar worden aangewezen, net zomin als enige bewaarder, voogd, bestuurder of rekenplichtige die niet tijdig rekening en verantwoording heeft gedaan en niet tijdig heeft afgerekend. Dit verbod geldt voor een termijn van tien jaar, te rekenen van een definitief rechterlijke uitspraak van veroordeling dan wel van het uitblijven van een tijdige afrekening en verantwoording.

Art. 2:108

Worden gestraft met **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**:

1° de vereffenaars die een van de bij de artikelen 2:23, 2:24, 2:29, 2:33, 3:5 en 3:6 gestelde verplichtingen niet nakomen;

2° de vereffenaars die nalaten aan de algemene vergadering de jaarrekening of de uitkomsten van de vereffening voor te leggen, overeenkomstig de artikelen 2:99 en 2:100;

3° de vereffenaars die verzuimen aan de griffie van de ondernemingsrechtbank van het arrondissement waar de vennootschap haar zetel heeft, de omstandige staat van de toestand van de vereffening over te zenden, overeenkomstig artikel 2:96.

Indien de schending van de artikelen bedoeld in het eerste lid, 1°, gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij bovendien worden gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.

Indien de schending van de artikelen bedoeld in het eerste lid, 1°, gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij **worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Art. 2:119

Indien uit de staat van actief en passief opgemaakt overeenkomstig artikel 2:110, § 2, tweede lid, blijkt dat niet alle schulden integraal kunnen worden betaald, dan moet de benoeming van de vereffenaars in de statuten dan wel door de algemene vergadering of door het door de statuten aangewezen orgaan ter bevestiging worden voorgelegd aan de voorzitter van de rechtbank. De bevoegde rechtbank is die van het arrondissement waar de VZW of de IVZW op de dag van het besluit tot ontbinding haar zetel heeft. Indien de zetel van de vereniging binnen zes maanden voor het besluit tot ontbinding werd verplaatst, is de bevoegde rechtbank die van het arrondissement waar de vereniging haar zetel had zes maanden voorafgaandelijk aan het besluit tot ontbinding.

De voorzitter van de rechtbank bevestigt de benoeming pas nadat hij heeft vastgesteld dat de vereffenaars voor de uitoefening van hun mandaat alle waarborgen van competentie en integriteit bieden.

De voorzitter van de rechtbank oordeelt tevens over de handelingen die de vereffenaars eventueel gesteld hebben tussen hun benoeming door de algemene vergadering en de bevestiging ervan. Hij kan die handelingen nietig verklaren indien ze kennelijk in strijd zijn met de rechten van derden.

Eenieder die werd veroordeeld wegens een inbreuk op de artikelen 489 tot 490bis van het Strafwetboek dan wel wegens diefstal, valsheid, knevelarij, oplichting of misbruik van vertrouwen mag in geen geval tot vereffenaar worden aangewezen, net zomin als enige bewaarder, voogd, bestuurder of

Art. 2:119

Indien uit de staat van actief en passief opgemaakt overeenkomstig artikel 2:110, § 2, tweede lid, blijkt dat niet alle schulden integraal kunnen worden betaald, dan moet de benoeming van de vereffenaars in de statuten dan wel door de algemene vergadering of door het door de statuten aangewezen orgaan ter bevestiging worden voorgelegd aan de voorzitter van de rechtbank. De bevoegde rechtbank is die van het arrondissement waar de VZW of de IVZW op de dag van het besluit tot ontbinding haar zetel heeft. Indien de zetel van de vereniging binnen zes maanden voor het besluit tot ontbinding werd verplaatst, is de bevoegde rechtbank die van het arrondissement waar de vereniging haar zetel had zes maanden voorafgaandelijk aan het besluit tot ontbinding.

De voorzitter van de rechtbank bevestigt de benoeming pas nadat hij heeft vastgesteld dat de vereffenaars voor de uitoefening van hun mandaat alle waarborgen van competentie en integriteit bieden.

De voorzitter van de rechtbank oordeelt tevens over de handelingen die de vereffenaars eventueel gesteld hebben tussen hun benoeming door de algemene vergadering en de bevestiging ervan. Hij kan die handelingen nietig verklaren indien ze kennelijk in strijd zijn met de rechten van derden.

Eenieder die werd veroordeeld wegens een inbreuk op de **artikelen 489 tot 493, 496 en 497** van het Strafwetboek dan wel wegens diefstal, valsheid, knevelarij, oplichting of misbruik van vertrouwen mag in geen geval tot vereffenaar worden aangewezen, net zomin als enige bewaarder, voogd, bestuurder of rekenplichtige die niet tijdig rekening

rekenplichtige die niet tijdig rekening en verantwoording heeft gedaan en niet tijdig heeft afgerekend. Dit verbod geldt voor een termijn van tien jaar, te rekenen van een definitief vonnis van veroordeling dan wel van het uitblijven van een tijdige afrekening en verantwoording.

Tenzij de voorzitter van de bevoegde rechtbank daartoe homologatie verleent, mag evenmin tot vereffenaar worden benoemd eenieder die failliet werd verklaard zonder rehabilitatie te hebben verkregen, alsook wie een gevangenisstraf, zelfs met uitstel, heeft opgelopen wegens een van de strafbare feiten die bedoeld worden in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, wegens een inbreuk op Boek III, Titel 3, Hoofdstuk 2 van het Wetboek van economisch recht of op de uitvoeringsbesluiten ervan, of wegens een inbreuk op de fiscale wetgeving.

Het benoemingsbesluit van de vereffenaars kan één of meer alternatieve kandidaat-vereffenaars bevatten, eventueel in volgorde van voorkeur, voor het geval de benoeming van een vereffenaar niet wordt bevestigd of gehomologeerd door de voorzitter van de rechtbank. Zo de voorzitter van de bevoegde rechtbank weigert over te gaan tot homologatie of bevestiging, wijst hij één van deze alternatieve kandidaten aan als vereffenaar. Voldoet geen enkele van de kandidaten aan de in dit artikel omschreven voorwaarden, dan wijst de voorzitter van de rechtbank zelf een vereffenaar aan.

De voorzitter van de rechtbank wordt aangezocht bij eenzijdig verzoekschrift van de vereniging, dat wordt ingediend overeenkomstig de artikelen 1025 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek. Het eenzijdig verzoekschrift wordt ondertekend door de vereffenaars, door een advocaat, door een notaris dan wel door een bestuurder van de vereniging. De voorzitter van de rechtbank

en verantwoording heeft gedaan en niet tijdig heeft afgerekend. Dit verbod geldt voor een termijn van tien jaar, te rekenen van een definitief vonnis van veroordeling dan wel van het uitblijven van een tijdige afrekening en verantwoording.

Tenzij de voorzitter van de bevoegde rechtbank daartoe homologatie verleent, mag evenmin tot vereffenaar worden benoemd eenieder die failliet werd verklaard zonder rehabilitatie te hebben verkregen, alsook wie een gevangenisstraf, zelfs met uitstel, heeft opgelopen wegens een van de strafbare feiten die bedoeld worden in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, wegens een inbreuk op Boek III, Titel 3, Hoofdstuk 2 van het Wetboek van economisch recht of op de uitvoeringsbesluiten ervan, of wegens een inbreuk op de fiscale wetgeving.

Het benoemingsbesluit van de vereffenaars kan één of meer alternatieve kandidaat-vereffenaars bevatten, eventueel in volgorde van voorkeur, voor het geval de benoeming van een vereffenaar niet wordt bevestigd of gehomologeerd door de voorzitter van de rechtbank. Zo de voorzitter van de bevoegde rechtbank weigert over te gaan tot homologatie of bevestiging, wijst hij één van deze alternatieve kandidaten aan als vereffenaar. Voldoet geen enkele van de kandidaten aan de in dit artikel omschreven voorwaarden, dan wijst de voorzitter van de rechtbank zelf een vereffenaar aan.

De voorzitter van de rechtbank wordt aangezocht bij eenzijdig verzoekschrift van de vereniging, dat wordt ingediend overeenkomstig de artikelen 1025 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek. Het eenzijdig verzoekschrift wordt ondertekend door de vereffenaars, door een advocaat, door een notaris dan wel door een bestuurder van de vereniging. De voorzitter van de rechtbank doet uitspraak uiterlijk binnen vijf werkdagen nadat het verzoekschrift is ingediend.

doet uitspraak uiterlijk binnen vijf werkdagen nadat het verzoekschrift is ingediend.

Deze termijn wordt opgeschort voor de duur van het uitstel aan de verzoeker toegekend of vereist na een heropening van de debatten. Bij gebrek aan een uitspraak binnen deze termijn wordt de benoeming van de eerst aangewezen vereffenaar beschouwd als zijnde bevestigd dan wel gehomologeerd.

De voorzitter van de rechtbank kan eveneens worden aangezocht bij verzoekschrift van het openbaar ministerie dan wel van iedere belanghebbende derde, overeenkomstig de artikelen 1034bis en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

Deze termijn wordt opgeschort voor de duur van het uitstel aan de verzoeker toegekend of vereist na een heropening van de debatten. Bij gebrek aan een uitspraak binnen deze termijn wordt de benoeming van de eerst aangewezen vereffenaar beschouwd als zijnde bevestigd dan wel gehomologeerd.

De voorzitter van de rechtbank kan eveneens worden aangezocht bij verzoekschrift van het openbaar ministerie dan wel van iedere belanghebbende derde, overeenkomstig de artikelen 1034bis en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

2:145

De artikelen 5, 6, 7 en 8 van het decreet van 20 juli 1831 op de drukpers zijn van toepassing op de tenlasteleggingen geuit tegen leden van een bestuursorgaan en commissarissen van besloten vennootschappen, coöperatieve vennootschappen, naamloze vennootschappen, Europese vennootschappen en Europese coöperatieve vennootschappen.

Art. 3:43

§ 1. Worden gestraft met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro:

1° de leden van het bestuursorgaan die de artikelen 3:1, § 1, tweede lid, 3:10 en 3:12 overtreden;

2° de leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers van vennootschappen die wetens één van de bepalingen van de besluiten genomen ter uitvoering van de artikelen 3:1, § 1, eerste lid, 3:37 en 3:38 overtreden;

2:145

Het artikel 240, derde lid, van het Strafwetboek is van toepassing op de tenlasteleggingen geuit tegen leden van een bestuursorgaan en commissarissen van besloten vennootschappen, coöperatieve vennootschappen, naamloze vennootschappen, Europese vennootschappen en Europese coöperatieve vennootschappen.

Art. 3:43

§ 1. Worden gestraft met **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt:**

1° de leden van het bestuursorgaan die de artikelen 3:1, § 1, tweede lid, 3:10 en 3:12 overtreden;

2° de leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers van vennootschappen die **opzettelijk** één van de bepalingen van de besluiten genomen ter uitvoering van de artikelen 3:1, § 1, eerste lid, 3:37 en 3:38 overtreden;

3° de leden van het bestuursorgaan, directeurs en lasthebbers van vennootschappen die wetens de artikelen 3:21 tot 3:32 en 3:36 en de in uitvoering daarvan genomen besluiten overtreden.

In de gevallen bedoeld in het eerste lid, 2° en 3°, worden zij gestraft met gevangenisstraf van één maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

De leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers van vennootschappen worden wegens de overtreding van artikel 3:1, § 1, eerste lid, alleen dan met de in het eerste lid gestelde straffen gestraft, wanneer de vennootschap is failliet verklaard.

§ 2. De vennootschappen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe hun leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers krachtens paragraaf 1 zijn veroordeeld.

3° de leden van het bestuursorgaan, directeurs en lasthebbers van vennootschappen die **opzettelijk** de artikelen 3:21 tot 3:32 en 3:36 en de in uitvoering daarvan genomen besluiten overtreden.

In de gevallen bedoeld in het eerste lid, 2° en 3°, worden zij gestraft met **een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

De leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers van vennootschappen worden wegens de overtreding van artikel 3:1, § 1, eerste lid, alleen dan met de in het eerste lid gestelde straffen gestraft, wanneer de vennootschap is failliet verklaard.

§ 2. De vennootschappen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe hun leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers krachtens paragraaf 1 zijn veroordeeld.

3:44

Met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweeduizend euro worden gestraft:

1° zij die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid plegen in de door de wet of door de statuten voorgeschreven jaarrekening of de duurzaamheidsinformatie van een vennootschap:

- hetzij door valse handtekeningen te plaatsen;
- hetzij door geschriften of handtekeningen na te maken of te vervalsen;
- hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de jaarrekening op te nemen;

3:44

Met **een straf van niveau 3, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 6° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 16.000 euro bedraagt** worden gestraft:

1° zij die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid plegen in de door de wet of door de statuten voorgeschreven jaarrekening of de duurzaamheidsinformatie van een vennootschap:

- hetzij door valse handtekeningen te plaatsen;
- hetzij door geschriften of handtekeningen na te maken of te vervalsen;
- hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de jaarrekening op te nemen;

- hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten tot voorwerp hebben op te nemen of vast te stellen;

2° zij die gebruik maken van die valse akten.

Voor de toepassing van het eerste lid bestaat de jaarrekening, zodra zij voor de vennoten of aandeelhouders ter inzage is gelegd.

- hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten tot voorwerp hebben op te nemen of vast te stellen;

2° zij die gebruik maken van die valse akten.

Voor de toepassing van het eerste lid bestaat de jaarrekening, zodra zij voor de vennoten of aandeelhouders ter inzage is gelegd.

Art. 3:45

De leden van een bestuursorgaan, evenals de personen die met het bestuur van een vestiging in België zijn belast, die een van de in de artikelen 2:24, § 1, 7°, § 2, 8°, en § 3, 2°, 3:5 en 3:6 bedoelde verplichtingen niet nakomen worden gestraft met een geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro.

Indien de schending van deze artikelen gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.

3:45/1

§ 1. De leden van een bestuursorgaan, evenals de personen die met het bestuur van een vestiging in België zijn belast, die een van de in de artikelen 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 en 3:36/1 bedoelde verplichtingen niet nakomen, worden gestraft met een geldboete van vijftig tot tienduizend euro.

Indien de schending van deze artikelen gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.

Art. 3:45

De leden van een bestuursorgaan, evenals de personen die met het bestuur van een vestiging in België zijn belast, die een van de in de artikelen 2:24, § 1, 7°, § 2, 8°, en § 3, 2°, 3:5 en 3:6 bedoelde verplichtingen niet nakomen worden gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Indien de schending van deze artikelen gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij **worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

3:45/1

§ 1. De leden van een bestuursorgaan, evenals de personen die met het bestuur van een vestiging in België zijn belast, die een van de in de artikelen 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 en 3:36/1 bedoelde verplichtingen niet nakomen, worden gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Indien de schending van deze artikelen gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij **worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7°, van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

§ 2. De ondernemingsrechtbank kan, op verzoek van de minister bevoegd voor Financiën, de minister bevoegd voor Economie, het openbaar ministerie of elke belanghebbende, een op Belgisch grondgebied opgerichte dochtervennootschap of geopend bijkantoor bevelen om een verslag inzake informatie over de inkomstenbelasting op te stellen en openbaar te maken, wanneer er wordt vastgesteld dat de betrokken dochtervennootschap is opgericht of het betrokken bijkantoor is geopend om de verplichtingen bedoeld in de artikelen 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 of 3:36/1 te omzeilen.

Art. 3:45/2

De leden van het bestuursorgaan van een vennootschap, evenals de personen die met de vertegenwoordiging van een bijkantoor in België zijn belast, die een van de in de artikelen 3:6/3, 3:6/9, 3:20/5 en 3:32/2 bedoelde verplichtingen niet nakomen worden gestraft met een geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro.

Indien de schending van deze artikelen gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar of met beide straffen samen.¹

Art. 3:46

Met de straffen gesteld in artikel 458 van het Strafwetboek wordt gestraft hij die in de Nationale Bank van België een bediening uitoefent en die zich schuldig maakt aan ruchtbaarmaking of aan mededeling aan een persoon buiten de Bank, hetzij, zonder voorafgaande toestemming van de aangever of de getelde, van individuele gegevens die naar het voorschrift van artikel 3:18, eerste lid, aan die Bank zijn toegezonden, hetzij van naamloze, globale statistieken die de Nationale Bank van België heeft opgemaakt op

§ 2. De ondernemingsrechtbank kan, op verzoek van de minister bevoegd voor Financiën, de minister bevoegd voor Economie, het openbaar ministerie of elke belanghebbende, een op Belgisch grondgebied opgerichte dochtervennootschap of geopend bijkantoor bevelen om een verslag inzake informatie over de inkomstenbelasting op te stellen en openbaar te maken, wanneer er wordt vastgesteld dat de betrokken dochtervennootschap is opgericht of het betrokken bijkantoor is geopend om de verplichtingen bedoeld in de artikelen 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 of 3:36/1 te omzeilen.

Art. 3:45/2

De leden van het bestuursorgaan van een vennootschap, evenals de personen die met de vertegenwoordiging van een bijkantoor in België zijn belast, die een van de in de artikelen 3:6/3, 3:6/9, 3:20/5 en 3:32/2 bedoelde verplichtingen niet nakomen worden gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Indien de schending van deze artikelen gebeurt met bedrieglijk oogmerk kunnen zij **worden gestraft met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Art. 3:46

Met de straffen gesteld in **artikel 352** van het Strafwetboek wordt gestraft hij die in de Nationale Bank van België een bediening uitoefent en die zich schuldig maakt aan ruchtbaarmaking of aan mededeling aan een persoon buiten de Bank, hetzij, zonder voorafgaande toestemming van de aangever of de getelde, van individuele gegevens die naar het voorschrift van artikel 3:18, eerste lid, aan die Bank zijn toegezonden, hetzij van naamloze, globale statistieken die de Nationale Bank van België heeft opgemaakt op grond van artikel 3:18 en waarin gegevens zijn verwerkt die haar ter uitvoering van

grond van artikel 3:18 en waarin gegevens zijn verwerkt die haar ter uitvoering van artikel 3:18, eerste lid, zijn toegezonden en nog niet zijn gepubliceerd door de Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie noch door de Nationale Bank van België.

artikel 3:18, eerste lid, zijn toegezonden en nog niet zijn gepubliceerd door de Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie noch door de Nationale Bank van België.

Art. 3:69

De commissarissen die in de uitoefening van hun opdracht gewichtige en overeenstemmende feiten vaststellen die de continuïteit van de economische activiteit van de vennootschap in het gedrang kunnen brengen, moeten het bestuursorgaan hiervan schriftelijk en op een omstandige wijze op de hoogte brengen.

In dat geval moet het bestuursorgaan beraadslagen over de maatregelen die moeten worden genomen om de continuïteit van de economische activiteit van de vennootschap voor een minimumduur van twaalf maanden te vrijwaren.

Indien binnen een maand na de kennisgeving van de melding bedoeld in het eerste lid, de commissarissen niet werden ingelicht over de beraadslaging door het bestuursorgaan over de genomen maatregelen of de in het vooruitzicht gestelde maatregelen om de continuïteit van de economische activiteit voor een minimumduur van twaalf maanden te vrijwaren, of indien ze oordelen dat de maatregelen de continuïteit van de economische activiteit niet kunnen vrijwaren voor een minimumduur van twaalf maanden, kunnen ze hun vaststellingen schriftelijk meedelen aan de voorzitter van de ondernemingsrechtbank. In dat geval is artikel 458 van het Strafwetboek niet van toepassing.

Art. 3:96

Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot

Art. 3:69

De commissarissen die in de uitoefening van hun opdracht gewichtige en overeenstemmende feiten vaststellen die de continuïteit van de economische activiteit van de vennootschap in het gedrang kunnen brengen, moeten het bestuursorgaan hiervan schriftelijk en op een omstandige wijze op de hoogte brengen.

In dat geval moet het bestuursorgaan beraadslagen over de maatregelen die moeten worden genomen om de continuïteit van de economische activiteit van de vennootschap voor een minimumduur van twaalf maanden te vrijwaren.

Indien binnen een maand na de kennisgeving van de melding bedoeld in het eerste lid, de commissarissen niet werden ingelicht over de beraadslaging door het bestuursorgaan over de genomen maatregelen of de in het vooruitzicht gestelde maatregelen om de continuïteit van de economische activiteit voor een minimumduur van twaalf maanden te vrijwaren, of indien ze oordelen dat de maatregelen de continuïteit van de economische activiteit niet kunnen vrijwaren voor een minimumduur van twaalf maanden, kunnen ze hun vaststellingen schriftelijk meedelen aan de voorzitter van de ondernemingsrechtbank. In dat geval is **artikel 352** van het Strafwetboek niet van toepassing.

Art. 3:96

Met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van **artikel 52, § 1, tweede lid, 7°** van het Strafwetboek,

tienduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft:

1° de personen die in de loop van een periode van twee jaar, die ingaat vanaf het einde van hun mandaat van commissaris, een mandaat aanvaarden van bestuurder, zaakvoerder of enige andere functie in de vennootschap die was onderworpen aan hun toezicht of in een daarmee verbonden vennootschap of persoon zoals bepaald in artikel 1:20;

1° /1 de personen die in de loop van een periode van twee jaar, die ingaat vanaf het einde van hun opdracht van de assurance van duurzaamheidsinformatie of, in voorkomend geval, van de assurance van geconsolideerde duurzaamheidsinformatie, een mandaat aanvaarden van bestuurder, zaakvoerder of enige andere functie in de vennootschap die was onderworpen aan hun toezicht of in een daarmee verbonden vennootschap of persoon als bepaald in artikel 1:20;

2° de bestuurders, zaakvoerders, de commissarissen en de bedrijfsrevisoren belast met de assurance van de duurzaamheidsinformatie, of, in voorkomend geval, belast met de assurance van de geconsolideerde duurzaamheidsinformatie die artikel 3:63 overtreden;

2° /1 de bestuurders, zaakvoerders en personen belast met de assurance van duurzaamheidsinformatie of, in voorkomend geval, de assurance van geconsolideerde duurzaamheidsinformatie, die artikel 3:63/1 overtreden;

3° zij die de verificaties verhinderen waaraan zij zich moeten onderwerpen krachtens deze titel of weigeren de inlichtingen te verstrekken die zij krachtens deze titel moeten geven of die bewust onjuiste of onvolledige inlichtingen verstrekken.

Art. 3:97

§ 1. De leden van het bestuursorgaan, directeurs en lasthebbers van

de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt worden gestraft:

1° de personen die in de loop van een periode van twee jaar, die ingaat vanaf het einde van hun mandaat van commissaris, een mandaat aanvaarden van bestuurder, zaakvoerder of enige andere functie in de vennootschap die was onderworpen aan hun toezicht of in een daarmee verbonden vennootschap of persoon zoals bepaald in artikel 1:20;

1° /1 de personen die in de loop van een periode van twee jaar, die ingaat vanaf het einde van hun opdracht van de assurance van duurzaamheidsinformatie of, in voorkomend geval, van de assurance van geconsolideerde duurzaamheidsinformatie, een mandaat aanvaarden van bestuurder, zaakvoerder of enige andere functie in de vennootschap die was onderworpen aan hun toezicht of in een daarmee verbonden vennootschap of persoon als bepaald in artikel 1:20;

2° de bestuurders, zaakvoerders, de commissarissen en de bedrijfsrevisoren belast met de assurance van de duurzaamheidsinformatie, of, in voorkomend geval, belast met de assurance van de geconsolideerde duurzaamheidsinformatie die artikel 3:63 overtreden;

2° /1 de bestuurders, zaakvoerders en personen belast met de assurance van duurzaamheidsinformatie of, in voorkomend geval, de assurance van geconsolideerde duurzaamheidsinformatie, die artikel 3:63/1 overtreden;

3° zij die de verificaties verhinderen waaraan zij zich moeten onderwerpen krachtens deze titel of weigeren de inlichtingen te verstrekken die zij krachtens deze titel moeten geven of die bewust onjuiste of onvolledige inlichtingen verstrekken.

Art. 3:97

§ 1. De leden van het bestuursorgaan, directeurs en lasthebbers van vennootschappen die **opzettelijk**

vennootschappen die wetens de bepalingen overtreden van hoofdstuk 2 van deze titel met betrekking tot de wettelijke controle op de jaarrekening of van hoofdstuk 3 van deze titel met betrekking tot de wettelijke controle op de geconsolideerde jaarrekening, worden gestraft met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro.

Zij worden gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 1/1. Onverminderd artikel VIII.57/2 van het Wetboek van economisch recht worden de leden van het bestuursorgaan, directeurs en lasthebbers van vennootschappen die wetens de bepalingen overtreden van hoofdstuk 2/1 van deze titel met betrekking tot de assurance van duurzaamheidsinformatie of van hoofdstuk 3/1 van deze titel met betrekking tot de assurance van geconsolideerde duurzaamheidsinformatie gestraft met een geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro.

Zij worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 2. Zij die als commissaris, bedrijfsrevisor, geregistreerd auditkantoor of onafhankelijk deskundige rekeningen, jaarrekeningen, balansen en resultatenrekeningen of geconsolideerde jaarrekeningen van vennootschappen attesteren of goedkeuren, terwijl niet is voldaan aan de bepalingen bedoeld in paragraaf 1, en zij daarvan kennis hebben, of, niet hebben gedaan wat zij hadden moeten doen om zich te vergewissen of aan die bepalingen is voldaan, worden gestraft met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro.

Zij worden gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro of met een van

de bepalingen overtreden van hoofdstuk 2 van deze titel met betrekking tot de wettelijke controle op de jaarrekening of van hoofdstuk 3 van deze titel met betrekking tot de wettelijke controle op de geconsolideerde jaarrekening, worden gestraft met **een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Zij worden gestraft met **een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 1/1. Onverminderd artikel VIII.57/2 van het Wetboek van economisch recht worden de leden van het bestuursorgaan, directeurs en lasthebbers van vennootschappen die **opzettelijk** de bepalingen overtreden van hoofdstuk 2/1 van deze titel met betrekking tot de assurance van duurzaamheidsinformatie of van hoofdstuk 3/1 van deze titel met betrekking tot de assurance van geconsolideerde duurzaamheidsinformatie gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Zij worden gestraft met een **straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 2. Zij die als commissaris, bedrijfsrevisor, geregistreerd auditkantoor of onafhankelijk deskundige rekeningen, jaarrekeningen, balansen en resultatenrekeningen of geconsolideerde jaarrekeningen van vennootschappen attesteren of goedkeuren, terwijl niet is voldaan aan de bepalingen bedoeld in paragraaf 1, en zij daarvan kennis hebben, of, niet hebben gedaan wat zij hadden moeten doen om zich te vergewissen of aan die bepalingen is voldaan, worden gestraft met **een straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt.**

Zij worden gestraft met **een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste**

die straffen alleen, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 2/1. Zij die als commissaris, bedrijfsrevisor of onafhankelijk geaccrediteerde duurzaamheidsinformatie, of elementen daarvan, of geconsolideerde duurzaamheidsinformatie, of elementen daarvan, van vennootschappen attesteren, terwijl niet is voldaan aan de bepalingen bedoeld in paragraaf 1/1, en zij daarvan kennis hebben, of, niet hebben gedaan wat zij hadden moeten doen om zich te vergewissen of aan die bepalingen is voldaan, worden gestraft met een geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro.

Zij worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 3. De vennootschappen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor het betalen van de geldboetes waartoe hun leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers krachtens de paragrafen 1 en 1/1 veroordeeld zijn.

Art. 5:158

Met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris, of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 5:7 of 5:133;

2° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 of de commissaris die door enig middel op kosten van de vennootschap storting op de aandelen doen of storting als gedaan

80.000 euro bedraagt, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 2/1. Zij die als commissaris, bedrijfsrevisor of onafhankelijk geaccrediteerde duurzaamheidsinformatie, of elementen daarvan, of geconsolideerde duurzaamheidsinformatie, of elementen daarvan, van vennootschappen attesteren, terwijl niet is voldaan aan de bepalingen bedoeld in paragraaf 1/1, en zij daarvan kennis hebben, of, niet hebben gedaan wat zij hadden moeten doen om zich te vergewissen of aan die bepalingen is voldaan, worden gestraft met een **straf van niveau 1, waarbij in afwijking van de artikelen 36 en 38 van het Strafwetboek de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**.

Zij worden gestraft met een **straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt**, als zij met bedrieglijk opzet hebben gehandeld.

§ 3. De vennootschappen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor het betalen van de geldboetes waartoe hun leden van het bestuursorgaan, directeurs of lasthebbers krachtens de paragrafen 1 en 1/1 veroordeeld zijn.

Art. 5:158

Met een **straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt** worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris, of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 5:7 of 5:133;

2° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 of de commissaris die door enig middel op kosten van de vennootschap storting op de aandelen doen of storting als gedaan erkennen die niet werkelijk

erkennen die niet werkelijk zijn gedaan op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

3° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 5:142 of artikel 5:143, eerste lid overtreden.

zijn gedaan op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

3° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 5:142 of artikel 5:143, eerste lid overtreden.

Art. 6:128

Met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 6:8 en 6:110;

2° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 of de commissaris die door enig middel op kosten van de vennootschap storting op de aandelen doen of storting als gedaan erkennen die niet werkelijk zijn gedaan op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

3° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 6:115 of artikel 6:116, eerste lid overtreden.

Art. 6:128

Met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 6:8 en 6:110;

2° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 of de commissaris die door enig middel op kosten van de vennootschap storting op de aandelen doen of storting als gedaan erkennen die niet werkelijk zijn gedaan op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

3° de bestuurders bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 6:115 of artikel 6:116, eerste lid overtreden.

Art. 7:232

Met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro worden gestraft en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot een jaar kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 7:7, 7:10 en 7:197;

2° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 7:212 of artikel 7:213 overtreden;

Art. 7:232

Met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 7:7, 7:10 en 7:197;

2° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 7:212 of artikel 7:213 overtreden;

3° zij die als bestuurder als bedoeld in artikel 2:51 of commissaris door enig middel op kosten van de vennootschap geldstortingen op de aandelen doen of geldstortingen als gedaan erkennen die niet werkelijk gedaan zijn op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

4° zij die aan de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten in het in artikel 7:193, § 2, bedoelde dossier, gegevens mededelen waarvan zij weten dat ze onjuist of onvolledig zijn.

3° zij die als bestuurder als bedoeld in artikel 2:51 of commissaris door enig middel op kosten van de vennootschap geldstortingen op de aandelen doen of geldstortingen als gedaan erkennen die niet werkelijk gedaan zijn op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

4° zij die aan de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten in het in artikel 7:193, § 2, bedoelde dossier, gegevens mededelen waarvan zij weten dat ze onjuist of onvolledig zijn.

Art. 16:32

Met geldboete van vijftig euro tot tienduizend euro en bovendien met gevangenisstraf van één maand tot één jaar kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 7:7 en 7:197;

2° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 7:212 hebben overtreden;

3° zij die als bestuurder zoals bedoeld in artikel 2:51 of commissaris door enig middel op kosten van de vennootschap geldstortingen op de aandelen doen of geldstortingen als gedaan erkennen die niet werkelijk gedaan zijn op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

4° zij die de voorschriften van artikel 4, lid 12, van verordening (EG) nr. 1435/2003 hebben overtreden.

Art. 16:32

Met een straf van niveau 2, waarbij in afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 7° van het Strafwetboek, de geldboete ten hoogste 80.000 euro bedraagt kunnen worden gestraft:

1° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het bijzonder verslag samen met het verslag van de commissaris of van de bedrijfsrevisor, niet voorleggen zoals voorgeschreven door de artikelen 7:7 en 7:197;

2° de bestuurders als bedoeld in artikel 2:51 die het voorschrift van artikel 7:212 hebben overtreden;

3° zij die als bestuurder zoals bedoeld in artikel 2:51 of commissaris door enig middel op kosten van de vennootschap geldstortingen op de aandelen doen of geldstortingen als gedaan erkennen die niet werkelijk gedaan zijn op de voorgeschreven wijze en tijdstippen;

4° zij die de voorschriften van artikel 4, lid 12, van verordening (EG) nr. 1435/2003 hebben overtreden.

Wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie, modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank

Art. 2

Art. 2

Voor de toepassing van deze titel en zijn uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder:

1° de wet van 12 januari 2005: de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden;

2° vrijheidsstraf: opsluiting, hechtenis, gevangenisstraf, militaire gevangenisstraf, vervangende gevangenisstraf, de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank;

3° vrijheidsbenemende maatregel: elke vorm van vrijheidsbeneming op andere dan de in 2° genoemde gronden, met inbegrip van de internering op basis van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering;

4° penitentiaire administratie: het openbaar bestuur belast met de uitvoering van veroordelingen tot vrijheidsstraffen en van vrijheidsbenemende maatregelen waarvan de bevoegde overheid de uitvoering heeft gevorderd;

5° inrichting:

a) de gevangenis bedoeld in artikel 2, 15°, van de wet van 12 januari 2005;

b) de door de federale overheid georganiseerde inrichting of afdeling tot bescherming van de maatschappij;

c) het gemeenschapscentrum voor minderjarigen waarin personen worden geplaatst na uithandengeving als bedoeld bij artikel 57bis van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade;

6° gedetineerde: de persoon ten aanzien van wie de uitvoering van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel geheel of gedeeltelijk plaats vindt in een inrichting;

7° [...]

Voor de toepassing van deze titel en zijn uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder:

1° de wet van 12 januari 2005: de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden;

2° vrijheidsstraf: gevangenisstraf, vervangende gevangenisstraf, de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank;

3° vrijheidsbenemende maatregel: elke vorm van vrijheidsbeneming op andere dan de in 2° genoemde gronden, met inbegrip van de internering op basis van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering;

4° penitentiaire administratie: het openbaar bestuur belast met de uitvoering van veroordelingen tot vrijheidsstraffen en van vrijheidsbenemende maatregelen waarvan de bevoegde overheid de uitvoering heeft gevorderd;

5° inrichting:

a) de gevangenis bedoeld in artikel 2, 15°, van de wet van 12 januari 2005;

b) de door de federale overheid georganiseerde inrichting of afdeling tot bescherming van de maatschappij;

c) het gemeenschapscentrum voor minderjarigen waarin personen worden geplaatst na uithandengeving als bedoeld bij artikel 57bis van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade;

6° gedetineerde: de persoon ten aanzien van wie de uitvoering van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel geheel of gedeeltelijk plaats vindt in een inrichting;

7° [...]

8° de minister: de minister die Justitie in zijn bevoegdheden heeft.

8° de minister: de minister die Justitie in zijn bevoegdheden heeft.

Art. 22

Eenieder die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verwerking van gegevens in de gegevensbanken bedoeld in de artikelen 3, 10 en 15 of kennis heeft van die gegevens dient het vertrouwelijk karakter ervan in acht te nemen. De schending van deze bepaling wordt gestraft met de straffen voorzien in artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 22

Eenieder die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verwerking van gegevens in de gegevensbanken bedoeld in de artikelen 3, 10 en 15 of kennis heeft van die gegevens dient het vertrouwelijk karakter ervan in acht te nemen. De schending van deze bepaling wordt gestraft met de straffen voorzien in **artikel 352** van het Strafwetboek.

Burgerlijk Wetboek

Art. 2.3.14

Preferentiële toewijzing bij echtscheiding

§ 1. Wanneer het huwelijksvermogensstelsel eindigt door echtscheiding op grond van artikel 229 van het oud Burgerlijk Wetboek, door de scheiding van tafel en bed of door de gerechtelijke scheiding van goederen, kan elk van de echtgenoten binnen de vereffeningprocedure aan de familierechtbank te zijnen voordele toepassing van artikel 2.3.13 vragen.

§ 2. De rechtbank beslist met inachtneming van de belangen die ieder van de echtgenoten kan laten gelden en rekening houdend met de financiële mogelijkheden van degene die de opleg desgevallend zal moeten betalen.

Behoudens uitzonderlijke omstandigheden, wordt het verzoek ingewilligd dat uitgaat van de echtgenoot die slachtoffer is van een feit bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 tot 3 en 5 en 422bis van het Strafwetboek of van een poging tot het plegen van een feit bedoeld in de artikelen 375, 393 tot 397, 401, 404 en 409, § 4, van hetzelfde Wetboek, indien de andere echtgenoot door in kracht van gewijsde gegane beslissing uit dien

Art. 2.3.14

Preferentiële toewijzing bij echtscheiding

§ 1. Wanneer het huwelijksvermogensstelsel eindigt door echtscheiding op grond van artikel 229 van het oud Burgerlijk Wetboek, door de scheiding van tafel en bed of door de gerechtelijke scheiding van goederen, kan elk van de echtgenoten binnen de vereffeningprocedure aan de familierechtbank te zijnen voordele toepassing van artikel 2.3.13 vragen.

§ 2. De rechtbank beslist met inachtneming van de belangen die ieder van de echtgenoten kan laten gelden en rekening houdend met de financiële mogelijkheden van degene die de opleg desgevallend zal moeten betalen.

Behoudens uitzonderlijke omstandigheden, wordt het verzoek ingewilligd dat uitgaat van de echtgenoot die slachtoffer is van een feit bedoeld in **de artikelen 146, vijfde streepje, 201 206 tot 208, 210, 211 en 299 van het Strafwetboek of van een poging tot het plegen van een feit bedoeld in de artikelen 101, 146, vijfde streepje, en 209 van hetzelfde Wetboek, indien de andere echtgenoot door in kracht van gewijsde gegane beslissing uit**

hoofde als dader, mededader of medeplichtige schuldig werd bevonden.

dien hoofde als dader of deelnemer schuldig werd bevonden.

Art. 2.3.88

Raadpleging

§ 1. De gegevens opgenomen in het centraal register voor huwelijksovereenkomsten zijn toegankelijk voor:

1° de notarissen, de Belgische diplomatieke zendingen en consulaire posten in het buitenland, de gerechtsdeurwaarders en de griffiers en magistraten bij de rechtscollèges, in functie van de uitoefening van hun ambt;

2° de openbare overheden, de instellingen van openbaar nut en instellingen van algemeen belang indien de kennisneming van de huwelijksovereenkomst van een persoon noodzakelijk is voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten;

3° de partijen zelf;

4° eenieder die een actueel en rechtmatig belang kan aantonen. Het belang van de verzoeker is actueel en rechtmatig wanneer zijn actuele rechten en verplichtingen worden of kunnen worden getroffen door het huwelijksvermogensstelsel of door de overeenkomst bedoeld in artikel 1478 van het oud Burgerlijk Wetboek van de persoon over wie een raadpleging wordt gedaan; het actueel en rechtmatig belang wordt vermeld in het verzoek tot raadpleging.

§ 2. Het is de beheerder verboden de in het centraal register voor huwelijksovereenkomsten opgenomen gegevens mee te delen aan andere personen dan zij die toegang ertoe hebben zoals bepaald in paragraaf 1.

Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter bescherming van de persoonsgegevens moet hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in artikel 2.3.84 bedoelde gegevens of

Art. 2.3.88

Raadpleging

§ 1. De gegevens opgenomen in het centraal register voor huwelijksovereenkomsten zijn toegankelijk voor:

1° de notarissen, de Belgische diplomatieke zendingen en consulaire posten in het buitenland, de gerechtsdeurwaarders en de griffiers en magistraten bij de rechtscollèges, in functie van de uitoefening van hun ambt;

2° de openbare overheden, de instellingen van openbaar nut en instellingen van algemeen belang indien de kennisneming van de huwelijksovereenkomst van een persoon noodzakelijk is voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten;

3° de partijen zelf;

4° eenieder die een actueel en rechtmatig belang kan aantonen. Het belang van de verzoeker is actueel en rechtmatig wanneer zijn actuele rechten en verplichtingen worden of kunnen worden getroffen door het huwelijksvermogensstelsel of door de overeenkomst bedoeld in artikel 1478 van het oud Burgerlijk Wetboek van de persoon over wie een raadpleging wordt gedaan; het actueel en rechtmatig belang wordt vermeld in het verzoek tot raadpleging.

§ 2. Het is de beheerder verboden de in het centraal register voor huwelijksovereenkomsten opgenomen gegevens mee te delen aan andere personen dan zij die toegang ertoe hebben zoals bepaald in paragraaf 1.

Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter bescherming van de persoonsgegevens moet hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in artikel 2.3.84 bedoelde gegevens of kennis heeft van die

kennis heeft van die gegevens, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 3. De toegang tot de gegevens van het centraal register voor huwelijksovereenkomsten is kosteloos.

De beheerder is gemachtigd om online raadpleging mogelijk te maken voor de in paragraaf 1 bedoelde belanghebbenden die daarom verzoeken, binnen de grenzen van hun consultatierecht. De vergoeding voor de daaruit voortvloeiende bijkomende taken en investeringen ten laste van de beheerder, wordt aangerekend aan deze raadplegers.

Art. 4.6

Onwaardigheid

§ 1. Onwaardig om krachtens de wet tot de nalatenschap te komen, en dus van de nalatenschap uitgesloten is:

1° hij die als dader, mededader of medeplichtige schuldig is bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd dat zijn dood heeft veroorzaakt, als bedoeld in de artikelen 376, 393 tot 397, 401, 404 en 409, § 4, van het Strafwetboek; zo ook hij die schuldig is bevonden aan de poging om een dergelijk feit te plegen;

2° hij die onwaardig is verklaard omdat hij een in de bepaling onder 1° bedoeld feit heeft gepleegd, of gepoogd heeft te plegen, maar die, omdat hij ondertussen overleden is, voor dat feit niet werd veroordeeld;

3° hij die onwaardig is verklaard omdat hij als dader, mededader of medeplichtige schuldig werd bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 tot 3 en 5, en 422bis van het Strafwetboek.

gegevens, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 352 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 3. De toegang tot de gegevens van het centraal register voor huwelijksovereenkomsten is kosteloos.

De beheerder is gemachtigd om online raadpleging mogelijk te maken voor de in paragraaf 1 bedoelde belanghebbenden die daarom verzoeken, binnen de grenzen van hun consultatierecht. De vergoeding voor de daaruit voortvloeiende bijkomende taken en investeringen ten laste van de beheerder, wordt aangerekend aan deze raadplegers.

Art. 4.6

Onwaardigheid

§ 1. Onwaardig om krachtens de wet tot de nalatenschap te komen, en dus van de nalatenschap uitgesloten is:

1° hij die **als dader of deelnemer schuldig is bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd dat zijn dood heeft veroorzaakt, als bedoeld in de artikelen 96 tot 102, 209, 139, 197 en 198, 4, 119, 4°, 200, 4°, 201, 4° en 202, 4°, van het Strafwetboek;** zo ook hij die schuldig is bevonden aan de poging om een dergelijk feit te plegen;

2° hij die onwaardig is verklaard omdat hij een in de bepaling onder 1° bedoeld feit heeft gepleegd, of gepoogd heeft te plegen, maar die, omdat hij ondertussen overleden is, voor dat feit niet werd veroordeeld;

3° hij die onwaardig is verklaard omdat hij **als dader of deelnemer schuldig werd bevonden om op de persoon van de erflater een feit te hebben gepleegd als bedoeld in de artikelen 138, 139, tweede streepje, 140, eerste lid, tweede streepje, 141, tweede streepje, 142, vijfde streepje, 143, vijfde streepje, 144, vijfde streepje, 145, vijfde streepje, 146, vijfde streepje, 147, tweede lid, vijfde streepje, 148, vijfde streepje, 149, vijfde**

streepje, 194 tot 196, 198, 1° tot 3°, 199, 1° tot 3°, 200, 1° tot 3°, 201, 1° tot 3°, 202, 1° tot 3°, 206 tot 208, 210, 211, 299, 300 en 305 van het Strafwetboek.

§ 2. De in paragraaf 1, 1°, bedoelde onwaardigheid is een burgerlijke sanctie die uitwerking heeft door het louter feit dat de erfgerechtigde schuldig werd bevonden.

De in paragraaf 1, 2°, bedoelde onwaardigheid is een burgerlijke sanctie die door de rechtbank wordt uitgesproken op vordering van de procureur des Konings.

De in paragraaf 1, 3°, bedoelde onwaardigheid is een burgerlijke sanctie die kan worden uitgesproken door de strafrechter die de erfgerechtigde schuldig bevindt aan een van de daarin vermelde feiten. De strafrechter kan deze burgerlijke sanctie ook uitspreken ten aanzien van hem die schuldig bevonden is wegens de poging om een dergelijk feit te plegen.

§ 2. De in paragraaf 1, 1°, bedoelde onwaardigheid is een burgerlijke sanctie die uitwerking heeft door het louter feit dat de erfgerechtigde schuldig werd bevonden.

De in paragraaf 1, 2°, bedoelde onwaardigheid is een burgerlijke sanctie die door de rechtbank wordt uitgesproken op vordering van de procureur des Konings.

De in paragraaf 1, 3°, bedoelde onwaardigheid is een burgerlijke sanctie die kan worden uitgesproken door de strafrechter die de erfgerechtigde schuldig bevindt aan een van de daarin vermelde feiten. De strafrechter kan deze burgerlijke sanctie ook uitspreken ten aanzien van hem die schuldig bevonden is wegens de poging om een dergelijk feit te plegen.

Art. 4.131

Raadpleging

§ 1. Met uitzondering van de gegevens bedoeld onder artikel 4.127, § 1, 1° /1, zijn de gegevens opgenomen in het centraal erfrechtregister toegankelijk voor:

1° de notarissen, de gerechtsdeurwaarders, de advocaten en de griffiers en magistraten bij de rechtscollèges, in functie van de uitoefening van hun ambt;

2° de openbare overheden, de instellingen van openbaar nut indien de kennisneming noodzakelijk is voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten;

3° eenieder, voor zover zij een actueel en rechtmatig belang kunnen aantonen. Het belang van de verzoeker is actueel en rechtmatig wanneer zijn actuele rechten en verplichtingen getroffen worden door het overlijden van de erflater of door de erfkeuzes van de erfgerechtigden. Het actueel en

Art. 4.131

Raadpleging

§ 1. Met uitzondering van de gegevens bedoeld onder artikel 4.127, § 1, 1° /1, zijn de gegevens opgenomen in het centraal erfrechtregister toegankelijk voor:

1° de notarissen, de gerechtsdeurwaarders, de advocaten en de griffiers en magistraten bij de rechtscollèges, in functie van de uitoefening van hun ambt;

2° de openbare overheden, de instellingen van openbaar nut indien de kennisneming noodzakelijk is voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten;

3° eenieder, voor zover zij een actueel en rechtmatig belang kunnen aantonen. Het belang van de verzoeker is actueel en rechtmatig wanneer zijn actuele rechten en verplichtingen getroffen worden door het overlijden van de erflater of door de erfkeuzes van de erfgerechtigden. Het actueel en

rechtmatig belang wordt vermeld in het verzoek tot raadpleging.

De gegevens bedoeld in artikel 4.127, § 1, 1° /1, zijn enkel toegankelijk voor de beheerder van de Notariële Aktebank bedoeld in artikel 18 van de wet van 25 Ventôse Jaar XI op het notarisambt, teneinde de toegang van de erfgenamen tot de akten van hun rechtsvoorganger mogelijk te maken.

§ 2. Het is de beheerder verboden de in het centraal erfrechtregister opgenomen gegevens mee te delen aan andere personen dan zij die toegang ertoe hebben zoals bepaald in paragraaf 1.

Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter bescherming van de persoonsgegevens moet hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in artikel 4.127 bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 3. De toegang tot de gegevens van het centraal erfrechtregister is kosteloos.

De beheerder is gemachtigd om online raadpleging mogelijk te maken voor de in paragraaf 1 bedoelde belanghebbenden die daarom verzoeken, binnen de grenzen van hun consultatierecht. De vergoeding voor de daaruit voortvloeiende bijkomende taken en investeringen ten laste van de beheerder, wordt aangerekend aan deze raadplegers.

Art. 4.266

Raadpleging

§ 1. De registratie dient zoals omschreven in artikel 8 van de Overeenkomst gedurende het leven van de erflater geheim te blijven.

Na het overlijden van de beschikker kan eenieder, onder overlegging van een uittreksel

rechtmatig belang wordt vermeld in het verzoek tot raadpleging.

De gegevens bedoeld in artikel 4.127, § 1, 1° /1, zijn enkel toegankelijk voor de beheerder van de Notariële Aktebank bedoeld in artikel 18 van de wet van 25 Ventôse Jaar XI op het notarisambt, teneinde de toegang van de erfgenamen tot de akten van hun rechtsvoorganger mogelijk te maken.

§ 2. Het is de beheerder verboden de in het centraal erfrechtregister opgenomen gegevens mee te delen aan andere personen dan zij die toegang ertoe hebben zoals bepaald in paragraaf 1.

Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter bescherming van de persoonsgegevens moet hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in artikel 4.127 bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 352 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 3. De toegang tot de gegevens van het centraal erfrechtregister is kosteloos.

De beheerder is gemachtigd om online raadpleging mogelijk te maken voor de in paragraaf 1 bedoelde belanghebbenden die daarom verzoeken, binnen de grenzen van hun consultatierecht. De vergoeding voor de daaruit voortvloeiende bijkomende taken en investeringen ten laste van de beheerder, wordt aangerekend aan deze raadplegers.

Art. 4.266

Raadpleging

§ 1. De registratie dient zoals omschreven in artikel 8 van de Overeenkomst gedurende het leven van de erflater geheim te blijven.

Na het overlijden van de beschikker kan eenieder, onder overlegging van een uittreksel uit de akte van

uit de akte van overlijden of van enig ander document waaruit het overlijden blijkt, uitsluitend de volgende inlichtingen verkrijgen:

1° de naam en voorna(a)m(en) van de beschikker of schenker;

2° zijn geboortedatum en -plaats;

3° zijn woonplaats of de gewone verblijfplaats;

4° de benaming en de datum van de in het register ingeschreven akte;

5° de naam en het adres van de notaris, de met openbaar gezag beklede autoriteit of persoon die de akte heeft verleden of in bewaring heeft genomen.

§ 2. De gegevens opgenomen in het centraal register van testamenten zijn bijgevolg tijdens het leven van de beschikker enkel toegankelijk voor:

1° de persoon wiens gegevens werden opgenomen in het register overeenkomstig artikel 4.262, § 1, 1° tot 3°, voor wat betreft de gegevens die op hem betrekking hebben en de gegevens van de akte;

2° de notarissen, alsook voor de Belgische diplomatieke zendingen en consulaire posten in het buitenland, voor de gegevens van de akten die door hen in het register werden ingeschreven.

§ 3. Het centraal register van testamenten kan, voor wat de erfovereenkomsten betreft, evenwel eveneens worden geraadpleegd tijdens het leven van de partijen bij de erfovereenkomst, door de partijen zelf, door de toekomstige erflater, door de notaris die de erfovereenkomst heeft verleden, en door de notaris die gelast wordt met de opmaak hetzij van een schenking, hetzij van een erfovereenkomst, hetzij van een uiterste wilsbeschikking voor dezelfde toekomstige erflater.

Kunnen eveneens het centraal register van testamenten tijdens het leven van de partijen bij die erfovereenkomst raadplegen, de

overlijden of van enig ander document waaruit het overlijden blijkt, uitsluitend de volgende inlichtingen verkrijgen:

1° de naam en voorna(a)m(en) van de beschikker of schenker;

2° zijn geboortedatum en -plaats;

3° zijn woonplaats of de gewone verblijfplaats;

4° de benaming en de datum van de in het register ingeschreven akte;

5° de naam en het adres van de notaris, de met openbaar gezag beklede autoriteit of persoon die de akte heeft verleden of in bewaring heeft genomen.

§ 2. De gegevens opgenomen in het centraal register van testamenten zijn bijgevolg tijdens het leven van de beschikker enkel toegankelijk voor:

1° de persoon wiens gegevens werden opgenomen in het register overeenkomstig artikel 4.262, § 1, 1° tot 3°, voor wat betreft de gegevens die op hem betrekking hebben en de gegevens van de akte;

2° de notarissen, alsook voor de Belgische diplomatieke zendingen en consulaire posten in het buitenland, voor de gegevens van de akten die door hen in het register werden ingeschreven.

§ 3. Het centraal register van testamenten kan, voor wat de erfovereenkomsten betreft, evenwel eveneens worden geraadpleegd tijdens het leven van de partijen bij de erfovereenkomst, door de partijen zelf, door de toekomstige erflater, door de notaris die de erfovereenkomst heeft verleden, en door de notaris die gelast wordt met de opmaak hetzij van een schenking, hetzij van een erfovereenkomst, hetzij van een uiterste wilsbeschikking voor dezelfde toekomstige erflater.

Kunnen eveneens het centraal register van testamenten tijdens het leven van de partijen bij die erfovereenkomst raadplegen, de vermoedelijke

vermoedelijke erfgenamen in rechte nederdalende lijn van een partij bij de erfovereenkomst, doch enkel voor wat betreft de gegevens die op deze partij bij de erfovereenkomst betrekking hebben, in geval van overlijden van deze partij bij de erfovereenkomst vóór de toekomstige erflater op wiens nalatenschap de erfovereenkomst betrekking heeft.

§ 4. Het is de beheerder verboden de in het centraal register van testamenten opgenomen gegevens mee te delen aan andere personen dan zij die toegang ertoe hebben zoals bepaald in de paragrafen 1, 2 en 3.

Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter bescherming van de persoonsgegevens moet hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in de voorgaande paragrafen bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 5. De toegang tot de gegevens van het centraal register van testamenten is kosteloos.

De beheerder is gemachtigd om online raadpleging mogelijk te maken voor de in paragrafen 1 en 2 bedoelde belanghebbenden die daarom verzoeken, binnen de grenzen van hun consultatierecht. De vergoeding voor de daaruit voortvloeiende bijkomende taken en investeringen ten laste van de beheerder, wordt aangerekend aan deze raadplegers.

erfgenamen in rechte nederdalende lijn van een partij bij de erfovereenkomst, doch enkel voor wat betreft de gegevens die op deze partij bij de erfovereenkomst betrekking hebben, in geval van overlijden van deze partij bij de erfovereenkomst vóór de toekomstige erflater op wiens nalatenschap de erfovereenkomst betrekking heeft.

§ 4. Het is de beheerder verboden de in het centraal register van testamenten opgenomen gegevens mee te delen aan andere personen dan zij die toegang ertoe hebben zoals bepaald in de paragrafen 1, 2 en 3.

Met behoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen ter bescherming van de persoonsgegevens moet hij die in welke hoedanigheid ook deelneemt aan de verzameling, de verwerking of de mededeling van de in de voorgaande paragrafen bedoelde gegevens of kennis heeft van die gegevens, het vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen.

Artikel 352 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

§ 5. De toegang tot de gegevens van het centraal register van testamenten is kosteloos.

De beheerder is gemachtigd om online raadpleging mogelijk te maken voor de in paragrafen 1 en 2 bedoelde belanghebbenden die daarom verzoeken, binnen de grenzen van hun consultatierecht. De vergoeding voor de daaruit voortvloeiende bijkomende taken en investeringen ten laste van de beheerder, wordt aangerekend aan deze raadplegers.

Wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek en inzake de bevoegdheid om in rechte op te treden met betrekking tot het seksueel strafrecht

Art. 115/1

Onverminderd artikel 17, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek of andere bijzondere wetten, kan elke stichting van openbaar nut en elke rechtspersoon in rechte optreden in de

Art. 115/1

Onverminderd artikel 17, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek of andere bijzondere wetten, kan elke stichting van openbaar nut en elke rechtspersoon in rechte optreden in de procedures

procedures waartoe de toepassing van de artikelen 417/25 tot 417/41 en 417/43 tot 417/47, 433quinquies, § 1, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek in geval van een minderjarig slachtoffer aanleiding zou geven, onder de volgende voorwaarden:

1° het statuut voorziet in de bestrijding van mensenhandel met het oog op de seksuele uitbuiting gepleegd op minderjarigen, seksuele uitbuiting van minderjarigen en van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen, en

2° voldoet aan de in artikel 17, tweede lid, 1° tot 3°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde voorwaarden.

Het recht om in rechte op te treden kan evenwel slechts worden uitgeoefend door een andere rechtspersoon dan een stichting van openbaar nut indien die is erkend door de Koning, die de nadere regels van die erkenning bepaalt.

waartoe de toepassing van de **artikelen 152 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179 en 258, § 1, eerste lid, 1°**, van het Strafwetboek in geval van een minderjarig slachtoffer aanleiding zou geven, onder de volgende voorwaarden:

1° het statuut voorziet in de bestrijding van mensenhandel met het oog op de seksuele uitbuiting gepleegd op minderjarigen, seksuele uitbuiting van minderjarigen en van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen, en

2° voldoet aan de in artikel 17, tweede lid, 1° tot 3°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde voorwaarden.

Het recht om in rechte op te treden kan evenwel slechts worden uitgeoefend door een andere rechtspersoon dan een stichting van openbaar nut indien die is erkend door de Koning, die de nadere regels van die erkenning bepaalt.

Wet van 4 mei 2023 betreffende het Centraal register van bestuursverboden

Art. 15

De personen die in de uitoefening van hun ambt meewerken aan het opnemen, het bewaren, het beheren en het ter inzage stellen van de in artikel 7 bedoelde gegevens, zijn gebonden door het beroepsgeheim. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

Zij nemen alle maatregelen die nodig zijn om de veiligheid van de geregistreerde gegevens te waarborgen, waarbij zij inzonderheid verhinderen dat deze worden vervalst, beschadigd of meegedeeld aan personen die geen machtiging hebben om er kennis van te nemen.

Zij waken over de rechtmatigheid van de mededeling van de gegevens.

Art. 15

De personen die in de uitoefening van hun ambt meewerken aan het opnemen, het bewaren, het beheren en het ter inzage stellen van de in artikel 7 bedoelde gegevens, zijn gebonden door het beroepsgeheim. **Artikel 352** van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

Zij nemen alle maatregelen die nodig zijn om de veiligheid van de geregistreerde gegevens te waarborgen, waarbij zij inzonderheid verhinderen dat deze worden vervalst, beschadigd of meegedeeld aan personen die geen machtiging hebben om er kennis van te nemen.

Zij waken over de rechtmatigheid van de mededeling van de gegevens.

Wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen

Art. 13

§ 1. Het Wetenschappelijk Comité is een overlegstructuur in de zin van artikel 458ter van het Strafwetboek met het oog op de preventie en bestrijding van feminicides, gendergerelateerde doding en het geweld dat daar aan voorafgaat. De leden van het comité en de genodigden zijn tot geheimhouding verplicht wat betreft de tijdens het overleg meegedeelde vertrouwelijke informatie.

Elke eventuele mededeling van vertrouwelijke informatie vindt steeds plaats binnen het vooropgestelde doel en overeenkomstig de door het Wetenschappelijk Comité vastgelegde modaliteiten. Alle deelnemers van het Wetenschappelijk Comité worden hierop gewezen alvorens zij aan het Wetenschappelijk Comité deelnemen.

§ 2. Het Wetenschappelijk Comité vraagt aan het Parket-Generaal om hem kosteloos een afschrift over te maken van de onderzoeks- en proceshandelingen en om hem alle elementen te bezorgen die nuttig zijn voor de behandeling van de individuele casus die door het Wetenschappelijk Comité moet worden geanalyseerd.

Art. 13

§ 1. Het Wetenschappelijk Comité is een overlegstructuur in de zin van **artikel 353, § 2**, van het Strafwetboek met het oog op de preventie en bestrijding van feminicides, gendergerelateerde doding en het geweld dat daar aan voorafgaat. De leden van het comité en de genodigden zijn tot geheimhouding verplicht wat betreft de tijdens het overleg meegedeelde vertrouwelijke informatie.

Elke eventuele mededeling van vertrouwelijke informatie vindt steeds plaats binnen het vooropgestelde doel en overeenkomstig de door het Wetenschappelijk Comité vastgelegde modaliteiten. Alle deelnemers van het Wetenschappelijk Comité worden hierop gewezen alvorens zij aan het Wetenschappelijk Comité deelnemen.

§ 2. Het Wetenschappelijk Comité vraagt aan het Parket-Generaal om hem kosteloos een afschrift over te maken van de onderzoeks- en proceshandelingen en om hem alle elementen te bezorgen die nuttig zijn voor de behandeling van de individuele casus die door het Wetenschappelijk Comité moet worden geanalyseerd.

Wet van 15 januari 2024 betreffende de gemeentelijke bestuurlijke handhaving, de instelling van een gemeentelijk integriteitsonderzoek en houdende oprichting van een Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen

Art. 22

§ 1. De categorieën van persoonsgegevens waartoe de DIOB op basis van artikel 21 en de gemeente op basis van artikel 23 toegang krijgen, zijn de volgende:

1° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 1°: de categorieën van persoonsgegevens

Art. 22

§ 1. De categorieën van persoonsgegevens waartoe de DIOB op basis van artikel 21 en de gemeente op basis van artikel 23 toegang krijgen, zijn de volgende:

1° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 1°: de categorieën van persoonsgegevens bedoeld in

bedoeld in artikel 44/5 van de wet op het politieambt, met uitzondering van de in § 1, 1°, § 3, 3°, 4°, 7° en 9° en § 4, 1°, bedoelde categorieën;

2° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 2°: informatie met betrekking tot:

a) veroordelingen tot criminele, correctionele of politiestraffen;

b) genadebesluiten;

c) bevelen tot internering;

d) beslissingen in strafzaken die buitenlandse rechtscollèges hebben genomen ten aanzien van Belgen of van rechtspersonen die hun maatschappelijke zetel of exploitatiezetel in België hebben;

e) hoofdstraffen, bijkomende straffen, vervangende straffen en veiligheidsmaatregelen;

f) veroordelingen tot eenvoudige schuldigverklaring en de verruimde minnelijke schikking;

3° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 3°: informatie met betrekking tot het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, wat betreft de gegevens die zijn meegedeeld aan het openbaar ministerie op basis van artikel 82, § 2, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

4° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 4°: de fiscale schulden, de vaststellingen van inbreuken die aanleiding hebben gegeven tot vervolging alsook de gerechtelijke en administratieve sanctieprocedures;

5° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 5°: de sociale schulden, de vaststellingen van inbreuken die aanleiding hebben gegeven tot vervolging alsook de gerechtelijke en administratieve sanctieprocedures;

artikel 44/5 van de wet op het politieambt, met uitzondering van de in § 1, 1°, § 3, 3°, 4°, 7° en 9° en § 4, 1°, bedoelde categorieën;

2° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 2°: informatie met betrekking tot:

a) veroordelingen **tot straffen**;

b) genadebesluiten;

c) bevelen tot internering;

d) beslissingen in strafzaken die buitenlandse rechtscollèges hebben genomen ten aanzien van Belgen of van rechtspersonen die hun maatschappelijke zetel of exploitatiezetel in België hebben;

e) hoofdstraffen, bijkomende straffen, vervangende straffen en veiligheidsmaatregelen;

f) veroordelingen tot eenvoudige schuldigverklaring en de verruimde minnelijke schikking;

3° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 3°: informatie met betrekking tot het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, wat betreft de gegevens die zijn meegedeeld aan het openbaar ministerie op basis van artikel 82, § 2, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

4° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 4°: de fiscale schulden, de vaststellingen van inbreuken die aanleiding hebben gegeven tot vervolging alsook de gerechtelijke en administratieve sanctieprocedures;

5° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 5°: de sociale schulden, de vaststellingen van inbreuken die aanleiding hebben gegeven tot vervolging alsook de gerechtelijke en administratieve sanctieprocedures;

6° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 6° tot 9°: de vaststellingen van inbreuken die aanleiding hebben gegeven tot vervolging alsook de gerechtelijke en administratieve sanctieprocedures.

De persoonsgegevens kunnen enkel betrekking hebben op de strafbare feiten bedoeld in artikel 119ter, § 10, vijfde lid, van de Nieuwe Gemeentewet.

Enkel de persoonsgegevens die zijn verwerkt in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de adviesaanvraag worden verwerkt door de DIOB en de verzoekende gemeente.

§ 2. De Koning kan de categorieën van persoonsgegevens die worden verwerkt verder verduidelijken.

Art. 30

§ 1. Onder voorbehoud van andersluidende bepalingen zijn de personeelsleden van de DIOB gebonden door het beroepsgeheim bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek en mogen zij geen enkele vorm van informatie of persoonsgegevens bekendmaken of meedelen. Het beroepsgeheim blijft bestaan zelfs wanneer de personeelsleden de DIOB hebben verlaten of de medewerking hebben stopgezet.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1 en onverminderd artikel 24, § 2, deelt de DIOB op eigen initiatief alle bevindingen mee aan het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, aan de Veiligheid van de Staat, aan de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van de Krijgsmacht, aan de Cel voor financiële informatieverwerking en aan de geïntegreerde politie bedoeld in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, waarover de DIOB beschikt in het kader van extremisme, terrorisme en financiering van terrorisme of die nuttig zouden kunnen zijn voor de uitvoering van de opdracht van die diensten.

6° in het kader van artikel 21, § 1, eerste lid, 6° tot 9°: de vaststellingen van inbreuken die aanleiding hebben gegeven tot vervolging alsook de gerechtelijke en administratieve sanctieprocedures.

De persoonsgegevens kunnen enkel betrekking hebben op de strafbare feiten bedoeld in artikel 119ter, § 10, vijfde lid, van de Nieuwe Gemeentewet.

Enkel de persoonsgegevens die zijn verwerkt in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de adviesaanvraag worden verwerkt door de DIOB en de verzoekende gemeente.

§ 2. De Koning kan de categorieën van persoonsgegevens die worden verwerkt verder verduidelijken.

Art. 30

§ 1. Onder voorbehoud van andersluidende bepalingen zijn de personeelsleden van de DIOB gebonden door het beroepsgeheim bedoeld in **artikel 352** van het Strafwetboek en mogen zij geen enkele vorm van informatie of persoonsgegevens bekendmaken of meedelen. Het beroepsgeheim blijft bestaan zelfs wanneer de personeelsleden de DIOB hebben verlaten of de medewerking hebben stopgezet.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1 en onverminderd artikel 24, § 2, deelt de DIOB op eigen initiatief alle bevindingen mee aan het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, aan de Veiligheid van de Staat, aan de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid van de Krijgsmacht, aan de Cel voor financiële informatieverwerking en aan de geïntegreerde politie bedoeld in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, waarover de DIOB beschikt in het kader van extremisme, terrorisme en financiering van terrorisme of die nuttig zouden kunnen zijn voor de uitvoering van de opdracht van die diensten.

In afwijking van paragraaf 1 en onverminderd artikel 24, § 2, deelt de DIOB, op verzoek van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de Cel voor financiële informatieverwerking en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse alle gegevens mee die nuttig zouden kunnen zijn voor de uitvoering van hun opdrachten.

In afwijking van paragraaf 1 en onverminderd artikel 24, § 2, deelt de DIOB op verzoek van de gerechtelijke overheden in het kader van het opsporing-, gerechtelijk of strafuitvoeringsonderzoek de gevraagde gegevens mee. De DIOB deelt de gerechtelijke overheden op eigen initiatief alle gegevens mee die nuttig zouden kunnen zijn voor de uitvoering van hun opdrachten.

In afwijking van paragraaf 1 en onverminderd artikel 24, § 2, deelt de DIOB, op verzoek van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de Cel voor financiële informatieverwerking en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse alle gegevens mee die nuttig zouden kunnen zijn voor de uitvoering van hun opdrachten.

In afwijking van paragraaf 1 en onverminderd artikel 24, § 2, deelt de DIOB op verzoek van de gerechtelijke overheden in het kader van het opsporing-, gerechtelijk of strafuitvoeringsonderzoek de gevraagde gegevens mee. De DIOB deelt de gerechtelijke overheden op eigen initiatief alle gegevens mee die nuttig zouden kunnen zijn voor de uitvoering van hun opdrachten.

Wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij

Art. 2

De beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij is een beveiligingsmaatregel die ertoe strekt de maatschappij te beschermen tegen veroordeelden tot een gevangenisstraf of een opsluiting van minstens vijf jaar met een bijkomende, facultatieve of verplichte terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank, bij wie op het ogenblik van de veroordeling een ernstige psychiatrische aandoening wordt vastgesteld waarvoor vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling bestaat, en die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet, maar die tot gevolg heeft dat er een voortdurend, ernstig gevaar wordt vastgesteld op het plegen van een nieuwe misdaad of wanbedrijf die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben.

De beveiligingsmaatregel kan enkel ten uitvoer worden gelegd door de kamer voor de

Art. 2

De beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij is een beveiligingsmaatregel die ertoe strekt de maatschappij te beschermen tegen veroordeelden tot een gevangenisstraf van minstens vijf jaar met een bijkomende, facultatieve of verplichte terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank, bij wie op het ogenblik van de veroordeling een ernstige psychiatrische aandoening wordt vastgesteld waarvoor vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling bestaat, en die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet, maar die tot gevolg heeft dat er een voortdurend, ernstig gevaar wordt vastgesteld op het plegen van **een nieuw misdrijf** die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die **een straf van niveau 4 of hoger** tot gevolg kan hebben.

De beveiligingsmaatregel kan enkel ten uitvoer worden gelegd door de kamer voor de bescherming

bescherming van de maatschappij onder de in artikel 11 bedoelde voorwaarden.

van de maatschappij onder de in artikel 11 bedoelde voorwaarden.

Art. 5

§ 1. Een forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek tot het al dan niet uitspreken van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij kan worden bevolen indien:

- de rechter op basis van het strafdossier van oordeel is dat het feit dient te worden gestraft met een correctionele hoofdgevangenisstraf van minimum vijf jaar of een zwaardere straf en hij een bijkomende, facultatieve of verplichte terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank overweegt op te leggen of hij een verplichte terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank dient op te leggen; en

- hij op basis van het strafdossier elementen heeft om aan te nemen dat een persoon lijdt aan een ernstige psychiatrische aandoening die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet, maar die evenwel tot gevolg heeft dat er een voortdurend ernstig gevaar bestaat op het plegen van een nieuwe misdaad of wanbedrijf die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben.

§ 2. De aangestelde forensische psychiater dient in zijn deskundigenverslag minstens het volgende na te gaan:

1° of de persoon op het ogenblik van de feiten leed aan een ernstige psychiatrische aandoening waarvoor er vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling bestaat die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet;

Art. 5

§ 1. Een forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek tot het al dan niet uitspreken van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij kan worden bevolen indien:

- de rechter op basis van het strafdossier van oordeel is dat het feit dient te worden gestraft **met een straf van niveau 4 of hoger** en hij een bijkomende, facultatieve of verplichte terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank overweegt op te leggen of hij een verplichte terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank dient op te leggen; en

- hij op basis van het strafdossier elementen heeft om aan te nemen dat een persoon lijdt aan een ernstige psychiatrische aandoening die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet, maar die evenwel tot gevolg heeft dat er een voortdurend ernstig gevaar bestaat op het plegen van **een nieuw misdrijf** die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die **een straf van niveau 4 of hoger** tot gevolg kan hebben.

§ 2. De aangestelde forensische psychiater dient in zijn deskundigenverslag minstens het volgende na te gaan:

1° of de persoon op het ogenblik van de feiten leed aan een ernstige psychiatrische aandoening waarvoor er vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling bestaat die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet;

2° of het voortdurend ernstig gevaar bestaat dat de persoon ten gevolge van de ernstige psychiatrische aandoening, waar vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling voor bestaat, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, een nieuwe misdaad of wanbedrijf pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt.

§ 3. Het forensisch psychiatrisch onderzoek wordt uitgevoerd onder de leiding en de verantwoordelijkheid van een deskundige, houder van de beroepstitel forensisch psychiater, die voldoet aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld krachtens de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Het deskundigenonderzoek kan ook in college of met bijstand van andere gedragswetenschappers uitgevoerd worden, telkens onder leiding van voormelde deskundige.

§ 4. De deskundige maakt van zijn bevindingen een omstandig verslag op, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde modellen.

De bevelende instantie kan een actualisering van het deskundigenonderzoek vragen wanneer zij dit nodig acht.

De deskundige ontvangt een honorarium als bedoeld in artikel 5, § 5, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering.

Art. 9

§ 1. De vonnisgerechten kunnen een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij uitspreken ten aanzien van een persoon die voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° er wordt een gevangenisstraf of een opsluiting van minstens vijf jaar met een bijkomende, facultatieve of verplichte

2° of het voortdurend ernstig gevaar bestaat dat de persoon ten gevolge van de ernstige psychiatrische aandoening, waar vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling voor bestaat, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, **een nieuw misdrijf** pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt.

§ 3. Het forensisch psychiatrisch onderzoek wordt uitgevoerd onder de leiding en de verantwoordelijkheid van een deskundige, houder van de beroepstitel forensisch psychiater, die voldoet aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld krachtens de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Het deskundigenonderzoek kan ook in college of met bijstand van andere gedragswetenschappers uitgevoerd worden, telkens onder leiding van voormelde deskundige.

§ 4. De deskundige maakt van zijn bevindingen een omstandig verslag op, overeenkomstig de door de Koning vastgestelde modellen.

De bevelende instantie kan een actualisering van het deskundigenonderzoek vragen wanneer zij dit nodig acht.

De deskundige ontvangt een honorarium als bedoeld in artikel 5, § 5, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering.

Art. 9

§ 1. De vonnisgerechten kunnen een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij uitspreken ten aanzien van een persoon die voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° er wordt een gevangenisstraf van minstens vijf jaar met een bijkomende, facultatieve of verplichte

terbeschikkingstelling aan de strafuitvoeringsrechtbank uitgesproken;

2° een forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek heeft vastgesteld dat de veroordeelde aan een ernstige psychiatrische aandoening lijdt, waarvoor er vooralsnog nog geen voldoende effectieve behandeling bestaat en die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet;

3° het voortdurend ernstig gevaar bestaat dat betrokkene ten gevolge van de ernstige psychiatrische aandoening, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, een nieuwe misdaad of wanbedrijf pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben.

§ 2. De rechter beslist na uitvoering van het in artikel 5 bedoelde forensisch psychiatrisch deskundigen-onderzoek.

terbeschikkingstelling aan de strafuitvoeringsrechtbank uitgesproken;

2° een forensisch psychiatrisch deskundigenonderzoek heeft vastgesteld dat de veroordeelde aan een ernstige psychiatrische aandoening lijdt, waarvoor er vooralsnog nog geen voldoende effectieve behandeling bestaat en die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet;

3° het voortdurend ernstig gevaar bestaat dat betrokkene ten gevolge van de ernstige psychiatrische aandoening, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, **een nieuw misdrijf** pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die **een straf van niveau 4 of hoger** tot gevolg kan hebben.

§ 2. De rechter beslist na uitvoering van het in artikel 5 bedoelde forensisch psychiatrisch deskundigen-onderzoek.

Art. 11

§ 1. Indien de veroordeelde tot een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij zich op een jaar voor het einde van de termijn van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank bevindt en een vrijheidsberoving ondergaat zonder dat er enige strafuitvoeringsmodaliteit in uitvoering is, deelt de directeur van de inrichting waar de veroordeelde zich bevindt dit per gewone brief mee aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en de griffie maakt een kopie over aan het openbaar ministerie, de veroordeelde en zijn advocaat. De kamer voor de bescherming van de maatschappij beveelt onverwijld een forensisch psychiatrisch onderzoek dat voldoet aan de vereisten van de artikelen 5, 7 en 8 en waarin minstens wordt nagegaan:

1° of de persoon nog steeds lijdt aan de ernstige psychiatrische aandoening waarvoor er vooralsnog geen voldoende effectieve

Art. 11

§ 1. Indien de veroordeelde tot een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij zich op een jaar voor het einde van de termijn van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank bevindt en een vrijheidsberoving ondergaat zonder dat er enige strafuitvoeringsmodaliteit in uitvoering is, deelt de directeur van de inrichting waar de veroordeelde zich bevindt dit per gewone brief mee aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en de griffie maakt een kopie over aan het openbaar ministerie, de veroordeelde en zijn advocaat. De kamer voor de bescherming van de maatschappij beveelt onverwijld een forensisch psychiatrisch onderzoek dat voldoet aan de vereisten van de artikelen 5, 7 en 8 en waarin minstens wordt nagegaan:

1° of de persoon nog steeds lijdt aan de ernstige psychiatrische aandoening waarvoor er vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling bestaat en

behandeling bestaat en die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet;

2° of het voortdurend ernstig gevaar bestaat dat betrokkene ten gevolge van de ernstige psychiatrische aandoening waar vooralsnog geen voldoende, effectieve behandeling voor volstaat, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, een nieuwe misdaad of wanbedrijf pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die een gevangenisstraf of opsluiting van vijf jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben;

3° of de noodzaak bestaat om, ook al bestaat er vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling, toch een gespecialiseerde begeleiding op te leggen die de betrokkene de nodige structuur en houvast kan bieden.

§ 2. Binnen de maand na de ontvangst van het eindverslag van de deskundige, stelt het openbaar ministerie een met redenen omkleed advies op, zendt dit aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en deelt het in afschrift mee aan de veroordeelde, zijn advocaat en de directeur van de inrichting waar de veroordeelde zich bevindt.

Art. 17

§ 1. De directeur of de verantwoordelijke voor de zorg, naargelang van de inrichting waar de veroordeelde verblijft, bezorgt op het tijdstip bepaald door de kamer voor de bescherming van de maatschappij een advies aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank, na de veroordeelde gehoord te hebben.

§ 2. Het advies van de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg omvat een geactualiseerd multidisciplinair psychosociaal-psychiatrisch verslag en een met redenen omkleed voorstel tot toekenning of afwijzing van de overplaatsing, en de in de artikelen 20, 21, 23 tot 25 en 28 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering bepaalde modaliteiten en, in voorkomend geval, de

die niet van die aard is dat zij het oordeelsvermogen of de controle over zijn daden teniet doet;

2° of het voortdurend ernstig gevaar bestaat dat betrokkene ten gevolge van de ernstige psychiatrische aandoening waar vooralsnog geen voldoende, effectieve behandeling voor volstaat, in voorkomend geval in samenhang met andere risicofactoren, **een nieuw misdrijf** pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt en die **een straf van niveau 4 of hoger** tot gevolg kan hebben;

3° of de noodzaak bestaat om, ook al bestaat er vooralsnog geen voldoende effectieve behandeling, toch een gespecialiseerde begeleiding op te leggen die de betrokkene de nodige structuur en houvast kan bieden.

§ 2. Binnen de maand na de ontvangst van het eindverslag van de deskundige, stelt het openbaar ministerie een met redenen omkleed advies op, zendt dit aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij en deelt het in afschrift mee aan de veroordeelde, zijn advocaat en de directeur van de inrichting waar de veroordeelde zich bevindt.

Art. 17

§ 1. De directeur of de verantwoordelijke voor de zorg, naargelang van de inrichting waar de veroordeelde verblijft, bezorgt op het tijdstip bepaald door de kamer voor de bescherming van de maatschappij een advies aan de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank, na de veroordeelde gehoord te hebben.

§ 2. Het advies van de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg omvat een geactualiseerd multidisciplinair psychosociaal-psychiatrisch verslag en een met redenen omkleed voorstel tot toekenning of afwijzing van de overplaatsing, en de in de artikelen 20, 21, 23 tot 25 en 28 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering bepaalde modaliteiten en, in voorkomend geval, de bijzondere voorwaarden die

bijzondere voorwaarden die hij nodig acht op te leggen aan de veroordeelde. Indien dit nodig is voor het opstellen van zijn advies omtrent de toekenning van uitvoeringsmodaliteiten bedoeld in de artikelen 20, § 2, 1° en 3°, 21 en 23 tot 25 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, kan de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg de bevoegde dienst van de gemeenschappen de opdracht geven een beknopt voorlichtingsverslag op te stellen of een maatschappelijke enquête uit te voeren, met het oog op het verkrijgen van noodzakelijke informatie over het onthaalmilieu waarin de uitvoeringsmodaliteit zal worden uitgevoerd. Hij brengt deze opdracht via het snelste, schriftelijk communicatiemiddel ter kennis van de bevoegde dienst van de gemeenschappen vergezeld van het dossier, voor zover deze dienst daar nog niet over beschikt, dat minstens de volgende documenten omvat: het afschrift van de vonnissen en arresten, de verslagen van het deskundigenonderzoek, het afschrift van de opsluitingsfiche en het uittreksel uit het strafregister.

Indien de betrokkene veroordeeld is voor de in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 en 417/55 van het Strafwetboek bedoelde feiten, omvat het advies van de directeur of de verantwoordelijke van de zorg eveneens het met redenen omkleed advies dat een beoordeling van de noodzaak om een begeleiding of behandeling op te leggen omvat en dat opgesteld is door een dienst of persoon die gespecialiseerd is in de diagnostische expertise van seksuele delinquenten.

§ 3. Een afschrift van het advies van de directeur of van de verantwoordelijke voor de zorg wordt overgezonden aan het openbaar ministerie, aan de veroordeelde en aan zijn advocaat.

Art. 26

De kamer voor de bescherming van de maatschappij kan in het kader van lopende procedures ambtshalve of op vordering van

hij nodig acht op te leggen aan de veroordeelde. Indien dit nodig is voor het opstellen van zijn advies omtrent de toekenning van uitvoeringsmodaliteiten bedoeld in de artikelen 20, § 2, 1° en 3°, 21 en 23 tot 25 van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, kan de directeur of de verantwoordelijke voor de zorg de bevoegde dienst van de gemeenschappen de opdracht geven een beknopt voorlichtingsverslag op te stellen of een maatschappelijke enquête uit te voeren, met het oog op het verkrijgen van noodzakelijke informatie over het onthaalmilieu waarin de uitvoeringsmodaliteit zal worden uitgevoerd. Hij brengt deze opdracht via het snelste, schriftelijk communicatiemiddel ter kennis van de bevoegde dienst van de gemeenschappen vergezeld van het dossier, voor zover deze dienst daar nog niet over beschikt, dat minstens de volgende documenten omvat: het afschrift van de vonnissen en arresten, de verslagen van het deskundigenonderzoek, het afschrift van de opsluitingsfiche en het uittreksel uit het strafregister.

Indien de betrokkene veroordeeld is voor de **in de artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 voor zover de veroordeling inhoud van extreem pornografisch aard betreft en 185** van het Strafwetboek bedoelde feiten, omvat het advies van de directeur of de verantwoordelijke van de zorg eveneens het met redenen omkleed advies dat een beoordeling van de noodzaak om een begeleiding of behandeling op te leggen omvat en dat opgesteld is door een dienst of persoon die gespecialiseerd is in de diagnostische expertise van seksuele delinquenten.

§ 3. Een afschrift van het advies van de directeur of van de verantwoordelijke voor de zorg wordt overgezonden aan het openbaar ministerie, aan de veroordeelde en aan zijn advocaat.

Art. 26

De kamer voor de bescherming van de maatschappij kan in het kader van lopende procedures ambtshalve of op vordering van het openbaar

het openbaar ministerie of op verzoek van de veroordeelde, de definitieve opheffing bevelen indien de veroordeelde niet langer lijdt aan een ernstige psychiatrische aandoening zodat redelijkerwijze niet te vrezen valt dat hij een nieuwe misdaad of wanbedrijf pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt.

ministerie of op verzoek van de veroordeelde, de definitieve opheffing bevelen indien de veroordeelde niet langer lijdt aan een ernstige psychiatrische aandoening zodat redelijkerwijze niet te vrezen valt dat hij **een nieuw misdrijf** pleegt die de fysieke of psychische integriteit van derden ernstig aantast of bedreigt.

Art. 31

De bepalingen betreffende de vervolgingen in correctionele en criminele zaken zijn van toepassing op de bij deze wet voorgeschreven procedures, behoudens de afwijkingen die zij bepaalt.

Art. 31

De bepalingen betreffende de vervolgingen in **strafzaken** zijn van toepassing op de bij deze wet voorgeschreven procedures, behoudens de afwijkingen die zij bepaalt.

Wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R.") en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:

1° "wet gegevensbescherming": de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens;

2° "basisdiensten": het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, de geïntegreerde politie, de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

3° "partnerdiensten":

a) de Passagiersinformatie-eenheid van het Nationaal Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken;

Art. 2

Voor de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:

1° "wet gegevensbescherming": de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens;

2° "basisdiensten": het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, de geïntegreerde politie, de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

3° "partnerdiensten":

a) de Passagiersinformatie-eenheid van het Nationaal Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken;

b) de Algemene Directie Veiligheid en Preventie van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken;	b) de Algemene Directie Veiligheid en Preventie van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken;
c) het Directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de Federale Overheidsdienst Justitie;	c) het Directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de Federale Overheidsdienst Justitie;
d) het Directoraat-generaal Consulaire Zaken van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken;	d) het Directoraat-generaal Consulaire Zaken van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken;
e) het openbaar ministerie;	e) het openbaar ministerie;
f) de Cel voor Financiële Informatieverwerking;	f) de Cel voor Financiële Informatieverwerking;
g) de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken;	g) de Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken;
h) de Algemene Administratie van de douane en accijnzen van de Federale Overheidsdienst Financiën;	h) de Algemene Administratie van de douane en accijnzen van de Federale Overheidsdienst Financiën;
i) de Dienst erediensten en vrijzinnigheid van de Federale Overheidsdienst Justitie;	i) de Dienst erediensten en vrijzinnigheid van de Federale Overheidsdienst Justitie;
j) de Nationale Veiligheidsoverheid;	j) de Nationale Veiligheidsoverheid;
k) de Algemene Administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst Financiën;	k) de Algemene Administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst Financiën;
l) In het kader van hun wettelijke opdrachten van justitiële begeleiding van en toezicht op daders van misdrijven, de Algemene Administratie van Justitiehuisen van de Franse Gemeenschap, het departement Justitiehuis van het Ministerie van de Duitstalige gemeenschap, het Vlaams Agentschap Justitie en Handhaving, de Algemene Administratie van de hulpverlening aan de jeugd van de Franse Gemeenschap, het departement Jeugdbijstand van de Duitstalige gemeenschap en het Vlaams Agentschap Opgroeien;	l) In het kader van hun wettelijke opdrachten van justitiële begeleiding van en toezicht op daders van misdrijven, de Algemene Administratie van Justitiehuisen van de Franse Gemeenschap, het departement Justitiehuis van het Ministerie van de Duitstalige gemeenschap, het Vlaams Agentschap Justitie en Handhaving, de Algemene Administratie van de hulpverlening aan de jeugd van de Franse Gemeenschap, het departement Jeugdbijstand van de Duitstalige gemeenschap en het Vlaams Agentschap Opgroeien;
- 4° "entiteit":
a) "gevalideerde entiteit": elke meerderjarige natuurlijke persoon of minderjarige natuurlijke persoon van twaalf jaar of ouder, elke	a) "gevalideerde entiteit": elke meerderjarige natuurlijke persoon of minderjarige natuurlijke persoon van twaalf jaar of ouder, elke

rechtspersoon of feitelijke vereniging die beantwoordt aan de criteria van een foreign terrorist fighter, homegrown terrorist fighter, potentieel gewelddadige extremist, terrorismeveroordeelde of haatpropagandist, alsook alle de door hen aangewende middelen;

b) “entiteit in vooronderzoek”: elke meerderjarige natuurlijke persoon of minderjarige natuurlijke persoon van twaalf jaar of ouder, elke rechtspersoon of feitelijke vereniging ten aanzien waarvan er ernstige aanwijzingen bestaan dat ze kan voldoen aan de criteria van een foreign terrorist fighter, homegrown terrorist fighter, potentieel gewelddadige extremist of haatpropagandist, alsook alle de door hen aangewende middelen;

5° “terroristische groeperingen”: de groeperingen die terroristische activiteiten organiseren of er steun aan verlenen;

6° “jihadistische conflictzone”: het grondgebied waarop strijd geleverd wordt om een stellingname binnen het islamitische geloof op een gewelddadige manier te propageren, op te leggen of te beschermen, dat wordt afgebakend door de Nationale Veiligheidsraad op voorstel van de verantwoordelijke voor de verwerking van gegevens uit de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. op basis van de strategische analyse die werd uitgevoerd door het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse;

7° “foreign terrorist fighter”: de natuurlijke personen die in België verblijven of verbleven hebben, die al dan niet de Belgische nationaliteit bezitten en die zich, met het oog om zich bij terroristische groeperingen aan te sluiten of deze actief of passief steun te verlenen, in een van de volgende situaties bevinden:

a) ze zijn naar een jihadistische conflictzone afgereisd;

b) ze hebben België verlaten om naar een jihadistische conflictzone af te reizen;

rechtspersoon of feitelijke vereniging die beantwoordt aan de criteria van een foreign terrorist fighter, homegrown terrorist fighter, potentieel gewelddadige extremist, terrorismeveroordeelde of haatpropagandist, alsook alle de door hen aangewende middelen;

b) “entiteit in vooronderzoek”: elke meerderjarige natuurlijke persoon of minderjarige natuurlijke persoon van twaalf jaar of ouder, elke rechtspersoon of feitelijke vereniging ten aanzien waarvan er ernstige aanwijzingen bestaan dat ze kan voldoen aan de criteria van een foreign terrorist fighter, homegrown terrorist fighter, potentieel gewelddadige extremist of haatpropagandist, alsook alle de door hen aangewende middelen;

5° “terroristische groeperingen”: de groeperingen die terroristische activiteiten organiseren of er steun aan verlenen;

6° “jihadistische conflictzone”: het grondgebied waarop strijd geleverd wordt om een stellingname binnen het islamitische geloof op een gewelddadige manier te propageren, op te leggen of te beschermen, dat wordt afgebakend door de Nationale Veiligheidsraad op voorstel van de verantwoordelijke voor de verwerking van gegevens uit de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. op basis van de strategische analyse die werd uitgevoerd door het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse;

7° “foreign terrorist fighter”: de natuurlijke personen die in België verblijven of verbleven hebben, die al dan niet de Belgische nationaliteit bezitten en die zich, met het oog om zich bij terroristische groeperingen aan te sluiten of deze actief of passief steun te verlenen, in een van de volgende situaties bevinden:

a) ze zijn naar een jihadistische conflictzone afgereisd;

b) ze hebben België verlaten om naar een jihadistische conflictzone af te reizen;

c) ze zijn naar België onderweg of naar België teruggekeerd na afgereisd te zijn naar een jihadistische conflictzone;

d) ze werden gewild of ongewild verhinderd om naar een jihadistische conflictzone af te reizen;

e) ze hebben de intentie om naar een jihadistische conflictzone af te reizen, op voorwaarde dat deze intentie aangetoond wordt door ernstige aanwijzingen;

8° “homegrown terrorist fighters”: de natuurlijke personen die een band hebben met België en voor wie aan ten minstens een van de volgende criteria is voldaan:

a) er bestaan ernstige aanwijzingen dat zij de intentie hebben om geweld te gebruiken tegen personen of materiële belangen om ideologische of politieke redenen met het doel hun doelstellingen door middel van terreur, intimidatie of dreigingen te bereiken;

b) er bestaan ernstige aanwijzingen dat zij doelbewust steun leveren, onder meer logistiek, financieel of met opleidings- of rekruteringsdoeleinden, aan de personen bedoeld in a), of aan personen die geregistreerd staan als foreign terrorist fighter als bedoeld in de bepaling onder 7° en waarvoor er ernstige aanwijzingen bestaan dat zij de intentie hebben om een gewelddadige actie uit te voeren;

9° “potentieel gewelddadige extremisten”: de natuurlijke personen die een aanknopingspunt met België hebben en die voldoen aan volgende cumulatieve criteria:

a) ze hebben extremistische opvattingen die het gebruik van geweld of dwang als actiemethode in België legitimeren;

b) er zijn betrouwbare aanwijzingen dat ze de intentie hebben om geweld te gebruiken, en dit in verband met de opvattingen vermeld in a);

c) ze zijn naar België onderweg of naar België teruggekeerd na afgereisd te zijn naar een jihadistische conflictzone;

d) ze werden gewild of ongewild verhinderd om naar een jihadistische conflictzone af te reizen;

e) ze hebben de intentie om naar een jihadistische conflictzone af te reizen, op voorwaarde dat deze intentie aangetoond wordt door ernstige aanwijzingen;

8° “homegrown terrorist fighters”: de natuurlijke personen die een band hebben met België en voor wie aan ten minstens een van de volgende criteria is voldaan:

a) er bestaan ernstige aanwijzingen dat zij de intentie hebben om geweld te gebruiken tegen personen of materiële belangen om ideologische of politieke redenen met het doel hun doelstellingen door middel van terreur, intimidatie of dreigingen te bereiken;

b) er bestaan ernstige aanwijzingen dat zij doelbewust steun leveren, onder meer logistiek, financieel of met opleidings- of rekruteringsdoeleinden, aan de personen bedoeld in a), of aan personen die geregistreerd staan als foreign terrorist fighter als bedoeld in de bepaling onder 7° en waarvoor er ernstige aanwijzingen bestaan dat zij de intentie hebben om een gewelddadige actie uit te voeren;

9° “potentieel gewelddadige extremisten”: de natuurlijke personen die een aanknopingspunt met België hebben en die voldoen aan volgende cumulatieve criteria:

a) ze hebben extremistische opvattingen die het gebruik van geweld of dwang als actiemethode in België legitimeren;

b) er zijn betrouwbare aanwijzingen dat ze de intentie hebben om geweld te gebruiken, en dit in verband met de opvattingen vermeld in a);

c) ze voldoen aan minstens een van de volgende criteria die het risico op geweldpleging verhogen:

i. ze hebben systematisch sociale contacten binnen extremistische milieus;

ii. ze hebben een psychische problematiek, vastgesteld door een daartoe gekwalificeerde deskundige;

iii. ze pleegden daden of stelden antecedenten die beschouwd kunnen worden als ofwel a) een misdaad of wanbedrijf die de fysieke of psychische integriteit van derden aantast of bedreigt; ofwel b) onderrichtingen of opleidingen voor de vervaardiging of het gebruik van explosieven, vuurwapens of andere wapens of schadelijke of gevaarlijke stoffen, dan wel voor andere specifieke methoden en technieken nuttig voor het plegen van terroristische misdrijven bedoeld in artikel 137 van het Strafwetboek, ofwel c) bewuste handelingen die als materiële steun voor een terroristische/extremistische organisatie of netwerk gelden; ofwel d) feiten die door hun aard wijzen op een verontrustend veiligheidsbewustzijn in hoofde van de betrokkene;

10° “terrorismeveroordeelden”: de natuurlijke personen die een aanknopingspunt hebben met België en die voldoen aan de volgende twee cumulatieve criteria:

a)

i. ze werden veroordeeld door een in kracht van gewijsde getreden vonnis of arrest voor een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I ter van het Strafwetboek of ze werden in het buitenland veroordeeld door een in kracht van gewijsde getreden vonnis of arrest voor feiten die gekwalificeerd kunnen worden als terroristische misdrijven bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek of,

ii. ze hebben het voorwerp uitgemaakt van een in kracht van gewijsde getreden beschermingsmaatregel opgelegd door een jeugdrechtbank of een hof voor feiten gekwalificeerd als terroristische misdrijven

c) ze voldoen aan minstens een van de volgende criteria die het risico op geweldpleging verhogen:

i. ze hebben systematisch sociale contacten binnen extremistische milieus;

ii. ze hebben een psychische problematiek, vastgesteld door een daartoe gekwalificeerde deskundige;

iii. ze pleegden daden of stelden antecedenten die beschouwd kunnen worden als ofwel a) **een misdrijf** die de fysieke of psychische integriteit van derden aantast of bedreigt; ofwel b) onderrichtingen of opleidingen voor de vervaardiging of het gebruik van explosieven, vuurwapens of andere wapens of schadelijke of gevaarlijke stoffen, dan wel voor andere specifieke methoden en technieken nuttig voor het plegen van terroristische misdrijven bedoeld in **artikel 371** van het Strafwetboek, ofwel c) bewuste handelingen die als materiële steun voor een terroristische/extremistische organisatie of netwerk gelden; ofwel d) feiten die door hun aard wijzen op een verontrustend veiligheidsbewustzijn in hoofde van de betrokkene;

10° “terrorismeveroordeelden”: de natuurlijke personen die een aanknopingspunt hebben met België en die voldoen aan de volgende twee cumulatieve criteria:

a)

i. ze werden veroordeeld door een in kracht van gewijsde getreden vonnis of arrest voor **een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek of ze werden in het buitenland veroordeeld door een in kracht van gewijsde getreden vonnis of arrest voor feiten die gekwalificeerd kunnen worden als **misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek of,

ii. ze hebben het voorwerp uitgemaakt van een in kracht van gewijsde getreden beschermingsmaatregel opgelegd door een jeugdrechtbank of een hof voor feiten gekwalificeerd als **misdrijven bedoeld in boek II,**

bedoeld in boek II, titel I ter van het Strafwetboek of ze hebben het voorwerp uitgemaakt van zo'n maatregel of ze werden definitief veroordeeld in het buitenland voor feiten die gekwalificeerd kunnen worden als een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek of,

iii. ze hebben het voorwerp uitgemaakt van een gerechtelijke beslissing tot internering dewelke in kracht van gewijsde is getreden voor een terroristische misdrijf bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, of ze hebben het voorwerp uitgemaakt van zo'n maatregel in het buitenland voor feiten die gekwalificeerd kunnen worden als een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek;

b) zij kregen door het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse een niveau van de dreiging toegekend van "Niveau 2 of GEMIDDELD", "Niveau 3 of ERNSTIG" of "Niveau 4 of ZEER ERNSTIG" overeenkomstig artikel 11, § 6, van het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging;

11° "haatpropagandisten": de natuurlijke personen of rechtspersonen, feitelijke verenigingen, met inbegrip van al de door hen aangewende middelen, ongeacht hun nationaliteit, verblijfplaats of plaats van vestiging, die voldoen aan volgende cumulatieve criteria:

a) zij hebben tot doel schade te berokkenen aan de beginselen van de democratie of de mensenrechten, de goede werking van de democratische instellingen of andere grondslagen van de rechtsstaat;

b) het gebruik van geweld of dwang als actiemethode rechtvaardigen;

c) deze overtuiging verspreiden naar anderen met de bedoeling om een radicaliserende invloed uit te oefenen; wordt verstaan onder "radicaliserende invloed": elke actie gepleegd door een entiteit met als doelstelling om een radicaliseringsproces in de zin van artikel 3, 15°, van de wet van 30 november 1998

titel 4, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek of ze hebben het voorwerp uitgemaakt van zo'n maatregel of ze werden definitief veroordeeld in het buitenland voor feiten die gekwalificeerd kunnen worden als **een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek of,

iii. ze hebben het voorwerp uitgemaakt van een gerechtelijke beslissing tot internering dewelke in kracht van gewijsde is getreden voor **een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek, of ze hebben het voorwerp uitgemaakt van zo'n maatregel in het buitenland voor feiten die gekwalificeerd kunnen worden als **een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek;

b) zij kregen door het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse een niveau van de dreiging toegekend van "Niveau 2 of GEMIDDELD", "Niveau 3 of ERNSTIG" of "Niveau 4 of ZEER ERNSTIG" overeenkomstig artikel 11, § 6, van het koninklijk besluit van 28 november 2006 tot uitvoering van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging;

11° "haatpropagandisten": de natuurlijke personen of rechtspersonen, feitelijke verenigingen, met inbegrip van al de door hen aangewende middelen, ongeacht hun nationaliteit, verblijfplaats of plaats van vestiging, die voldoen aan volgende cumulatieve criteria:

a) zij hebben tot doel schade te berokkenen aan de beginselen van de democratie of de mensenrechten, de goede werking van de democratische instellingen of andere grondslagen van de rechtsstaat;

b) het gebruik van geweld of dwang als actiemethode rechtvaardigen;

c) deze overtuiging verspreiden naar anderen met de bedoeling om een radicaliserende invloed uit te oefenen; wordt verstaan onder "radicaliserende invloed": elke actie gepleegd door een entiteit met als doelstelling om een radicaliseringsproces in de zin van artikel 3, 15°, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en

houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten te initiëren, te ondersteunen of ertoe bij te dragen;

d) met een aanknopingspunt in België;

d) met een aanknopingspunt in België;

12° “persoonsgegevens”: persoonsgegevens overeenkomstig artikel 4, 1), van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) en artikel 26, 1°, van de wet gegevensbescherming;

12° “persoonsgegevens”: persoonsgegevens overeenkomstig artikel 4, 1), van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) en artikel 26, 1°, van de wet gegevensbescherming;

13° “informatie”: niet-geclassificeerde informatie overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten, veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst die de basisdiensten en de partnerdiensten verwerken in het kader van hun respectievelijke wettelijke opdrachten;

13° “informatie”: niet-geclassificeerde informatie overeenkomstig de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten, veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst die de basisdiensten en de partnerdiensten verwerken in het kader van hun respectievelijke wettelijke opdrachten;

14° “gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.”: de gemeenschappelijke gegevensbank “Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces” bedoeld in artikel 3;

14° “gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.”: de gemeenschappelijke gegevensbank “Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces” bedoeld in artikel 3;

15° “dreigingsevaluatie”: evaluatie in de zin van artikel 8, eerste lid, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging voor de entiteiten die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

15° “dreigingsevaluatie”: evaluatie in de zin van artikel 8, eerste lid, 2°, van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging voor de entiteiten die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

16° “inlichtingenfiche”: fiche die alle persoonsgegevens en informatie met betrekking tot een entiteit van de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. bevat die afkomstig zijn van alle diensten die haar voeden;

16° “inlichtingenfiche”: fiche die alle persoonsgegevens en informatie met betrekking tot een entiteit van de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. bevat die afkomstig zijn van alle diensten die haar voeden;

17° “informatiekaart”: fiche van een entiteit die een uittreksel van de inlichtingenfiche vormt, en die de persoonsgegevens en informatie bevat die toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn voor de

17° “informatiekaart”: fiche van een entiteit die een uittreksel van de inlichtingenfiche vormt, en die de persoonsgegevens en informatie bevat die toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn voor de bestemming, voor de opvolging van de gevalideerde entiteiten;

bestemming, voor de opvolging van de gevalideerde entiteiten;

18° “creatierecht”: de opname van een nieuwe entiteit in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

19° “leesrecht”: de raadpleging van alle persoonsgegevens en informatie in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

20° “schrijfrecht”: de invoering, wijziging of uitwissing van de persoonsgegevens en informatie in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

21° “vraagrecht”: kennisneming van het bestaan van een entiteit in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. en, in geval van bevestiging van het bestaan van een entiteit in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R., kennisneming van de dreigingsevaluatie;

22° “toezichthoudende overheden”: het Controleorgaan op de politionele informatie, bedoeld in artikel 71 van de wet gegevensbescherming, en het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, bedoeld in artikel 1 van de organieke wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse;

23° “koppeling”: de verwerking, via geautomatiseerde procedures, waarbij

a) de persoonsgegevens en informatie van de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. verbonden worden met persoonsgegevens en relevante informatie die geregistreerd zijn in andere gegevensbanken die door de basisdiensten of de partnerdiensten worden beheerd;

b) de persoonsgegevens en de relevante informatie van de gegevensbanken, authentieke bronnen, kunnen worden overgezonden aan de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

18° “creatierecht”: de opname van een nieuwe entiteit in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

19° “leesrecht”: de raadpleging van alle persoonsgegevens en informatie in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

20° “schrijfrecht”: de invoering, wijziging of uitwissing van de persoonsgegevens en informatie in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

21° “vraagrecht”: kennisneming van het bestaan van een entiteit in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. en, in geval van bevestiging van het bestaan van een entiteit in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R., kennisneming van de dreigingsevaluatie;

22° “toezichthoudende overheden”: het Controleorgaan op de politionele informatie, bedoeld in artikel 71 van de wet gegevensbescherming, en het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, bedoeld in artikel 1 van de organieke wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse;

23° “koppeling”: de verwerking, via geautomatiseerde procedures, waarbij

a) de persoonsgegevens en informatie van de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. verbonden worden met persoonsgegevens en relevante informatie die geregistreerd zijn in andere gegevensbanken die door de basisdiensten of de partnerdiensten worden beheerd;

b) de persoonsgegevens en de relevante informatie van de gegevensbanken, authentieke bronnen, kunnen worden overgezonden aan de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.;

24° “functionaris voor gegevensbescherming”: de functionaris voor gegevensbescherming bedoeld in artikel 157/1 van de wet gegevensbescherming.

24° “functionaris voor gegevensbescherming”: de functionaris voor gegevensbescherming bedoeld in artikel 157/1 van de wet gegevensbescherming.

Art. 18

De basisdiensten en de partnerdiensten die een leesrecht en een schrijfrecht hebben, zijn verplicht respectievelijk de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. te raadplegen en ambtshalve hun eigen persoonsgegevens en relevante informatie daarin in te voeren. Die persoonsgegevens en informatie worden onder hun verantwoordelijkheid en overeenkomstig hun interne validatieprocedures opgenomen in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.

De persoonsgegevens en informatie die met toepassing van het eerste lid in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. worden opgenomen, worden afgeleid uit de persoonsgegevens en informatie waarover de basisdiensten en de partnerdiensten beschikken in het kader van hun respectieve opdrachten en de daarmee verband houdende doeleinden.

Artikel 458 van het Strafwetboek kan niet ingeroepen worden wanneer een basisdienst of een partnerdienst in het kader van deze afdeling haar schrijfrecht uitoefent in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.

De politiediensten voeren de persoonsgegevens en informatie bedoeld in het eerste lid in overeenkomstig de aanvullende specificaties vastgesteld in een richtlijn van het College van procureurs-generaal strekkende tot de vrijwaring van het geheim van het onderzoek bedoeld in de artikelen 28quinquies en 57 van het Wetboek van strafvordering en van de uitoefening van de strafvordering.

Art. 31

Art. 18

De basisdiensten en de partnerdiensten die een leesrecht en een schrijfrecht hebben, zijn verplicht respectievelijk de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. te raadplegen en ambtshalve hun eigen persoonsgegevens en relevante informatie daarin in te voeren. Die persoonsgegevens en informatie worden onder hun verantwoordelijkheid en overeenkomstig hun interne validatieprocedures opgenomen in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.

De persoonsgegevens en informatie die met toepassing van het eerste lid in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. worden opgenomen, worden afgeleid uit de persoonsgegevens en informatie waarover de basisdiensten en de partnerdiensten beschikken in het kader van hun respectieve opdrachten en de daarmee verband houdende doeleinden.

Artikel 352 van het Strafwetboek kan niet ingeroepen worden wanneer een basisdienst of een partnerdienst in het kader van deze afdeling haar schrijfrecht uitoefent in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R.

De politiediensten voeren de persoonsgegevens en informatie bedoeld in het eerste lid in overeenkomstig de aanvullende specificaties vastgesteld in een richtlijn van het College van procureurs-generaal strekkende tot de vrijwaring van het geheim van het onderzoek bedoeld in de artikelen 28quinquies en 57 van het Wetboek van strafvordering en van de uitoefening van de strafvordering.

Art. 31

Met het oog op de verrijking van persoonsgegevens en informatie over de gevalideerde entiteiten en de entiteiten in vooronderzoek die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. alsook de opvolging en het nemen van maatregelen ten aanzien van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. gevalideerde entiteiten, worden er in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. opgenomen persoonsgegevens en informatie, alsook andere relevante persoonsgegevens en informatie, waaronder geclassificeerde informatie in de zin van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten, veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst, uitgewisseld binnen een of meer overlegplatformen die bij elk gerechtelijk arrondissement zijn opgericht, onder de naam "Lokale task force" (hierna "LTF"), tenzij die uitwisseling een onderzoek, de uitoefening van de strafvordering of de veiligheid van personen in het gedrang kan brengen.

De LTF is een overlegstructuur in de zin van artikel 458ter van het Strafwetboek.

Met het oog op de verrijking van persoonsgegevens en informatie over de gevalideerde entiteiten en de entiteiten in vooronderzoek die zijn opgenomen in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. alsook de opvolging en het nemen van maatregelen ten aanzien van de in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. gevalideerde entiteiten, worden er in de gemeenschappelijke gegevensbank T.E.R. opgenomen persoonsgegevens en informatie, alsook andere relevante persoonsgegevens en informatie, waaronder geclassificeerde informatie in de zin van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten, veiligheidsadviezen en de publiek gereguleerde dienst, uitgewisseld binnen een of meer overlegplatformen die bij elk gerechtelijk arrondissement zijn opgericht, onder de naam "Lokale task force" (hierna "LTF"), tenzij die uitwisseling een onderzoek, de uitoefening van de strafvordering of de veiligheid van personen in het gedrang kan brengen.

De LTF is een overlegstructuur in de zin van **artikel 353, § 2**, van het Strafwetboek.

Wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II

Art. 141

§ 1. De bedienaren van de erediensten en de afgevaardigden waarvan de wedden en pensioenen toekomen aan de Staat, overeenkomstig artikel 181 van de Grondwet, hebben slechts recht op die wedden wanneer ze een uittreksel voorleggen van het strafregister zoals bedoeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, waaruit geen veroordelingen blijken die onverenigbaar zijn met de uitoefening van een functie als bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, en de morele dienstverlening aan personen.

Art. 141

§ 1. De bedienaren van de erediensten en de afgevaardigden waarvan de wedden en pensioenen toekomen aan de Staat, overeenkomstig artikel 181 van de Grondwet, hebben slechts recht op die wedden wanneer ze een uittreksel voorleggen van het strafregister zoals bedoeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, waaruit geen veroordelingen blijken die onverenigbaar zijn met de uitoefening van een functie als bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, en de morele dienstverlening aan personen.

De veroordelingen voor de hierna volgende strafbaarstellingen worden geacht niet verenigbaar te zijn met de uitoefening van een functie als bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, en de morele dienstverlening aan personen:

1° boek II, titel I, van het Strafwetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de veiligheid van de Staat;

2° boek II, titel Ibis, van hetzelfde Wetboek betreffende schendingen van het internationaal humanitair recht;

3° boek II, titel Iter, van hetzelfde Wetboek betreffende terroristische misdrijven;

4° boek II, titel II, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven die door de Grondwet gewaarborgde rechten schenden;

5° boek II, titel III, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de openbare trouw;

6° boek II, titel IV, hoofdstuk 8, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de openbare orde, gepleegd door personen die een openbaar uitoefenen of door bedienaren der

De veroordelingen voor de hiernavolgende misdrijven worden geacht niet verenigbaar te zijn met de uitoefening van een functie als bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, en de morele dienstverlening aan personen:

1° in titel 1 van boek II van het Strafwetboek inzake de ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht;

2° in titel 3 van boek II van hetzelfde Wetboek inzake de misdrijven tegen de persoon;

3° in titel 4 van boek II van hetzelfde Wetboek:

- in hoofdstuk 1 inzake terrorisme;
- in hoofdstuk 2 inzake de aanslag op en samenspanning tegen de burgerlijke vrede;
- in hoofdstuk 3 inzake de vorming van gewapende groepen en deelneming aan dergelijke groepen, de artikelen 393 en 398 tot 402;
- in hoofdstuk 4 inzake de vereniging met het oog op het plegen van een misdrijf en criminele organisatie;
- in hoofdstuk 5 inzake de externe beveiliging van kernmateriaal en ander radioactief materiaal;
- in hoofdstuk 6 inzake de schending van havengebieden of binnendringen van een voertuig;

4° in titel 5 van boek II van hetzelfde Wetboek inzake valsheden;

5° in titel 6 van boek II van hetzelfde Wetboek:

- in hoofdstuk 1 inzake de misdrijven met betrekking tot de onrechtmatige toe-eigening van goederen;
- in hoofdstuk 2 inzake de misdrijven met betrekking tot de beschadiging en vernieling van goederen;

6° in titel 8 van boek II van hetzelfde Wetboek:

- in hoofdstuk 1 inzake de misdrijven tegen de staatsordening;

erediensten in de uitoefening van hun bediening;

- in hoofdstuk 2 inzake misdrijven tegen de landsverdediging en de essentiële belangen van België;

- in hoofdstuk 4 inzake de ambtsmisdrijven;

- in hoofdstuk 5 inzake misdrijven tegen de rechtsbedeling, de artikelen 644 tot 652, 657 tot 665, 668, 677 tot 688.

7° boek II, titel V, hoofdstukken 1 en 2, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de openbare orde door bijzondere personen gepleegd;

~~7° boek II, titel V, hoofdstukken 1 en 2, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de openbare orde door bijzondere personen gepleegd;~~

8° boek II, titel VI, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de openbare veiligheid;

~~8° boek II, titel VI, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de openbare veiligheid;~~

9° boek II, titel *Vibis*, van hetzelfde Wetboek betreffende het nemen van gijzelaars;

~~9° boek II, titel *Vibis*, van hetzelfde Wetboek betreffende het nemen van gijzelaars;~~

10° boek II, titel VII, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de orde van de familie;

~~10° boek II, titel VII, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen de orde van de familie;~~

11° boek II, titel VIII, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen personen;

~~11° boek II, titel VIII, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen personen;~~

12° boek II, titel IX, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen eigendommen.

~~12° boek II, titel IX, van hetzelfde Wetboek betreffende misdaden en wanbedrijven tegen eigendommen.~~

§ 2. Om dat na te gaan vraagt het representatief orgaan van de bedienaren en afgevaardigden waarvan de wedden en pensioenen ten laste komen van de Staat, overeenkomstig artikel 181 van de Grondwet een uittreksel van het strafregister op, zoals bedoeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering.

§ 2. Om dat na te gaan vraagt het representatief orgaan van de bedienaren en afgevaardigden waarvan de wedden en pensioenen ten laste komen van de Staat, overeenkomstig artikel 181 van de Grondwet een uittreksel van het strafregister op, zoals bedoeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering.

Het representatief orgaan vraagt dit uittreksel op bij de aanwerving van de bedienaren van de erediensten en afgevaardigden, en daarna om de vijf jaar.

Het representatief orgaan vraagt dit uittreksel op bij de aanwerving van de bedienaren van de erediensten en afgevaardigden, en daarna om de vijf jaar.

Als een bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, bedoeld in paragraaf 1, de laatste tien jaar in het buitenland verbleef, vraagt het representatief orgaan naast het Belgische uittreksel, ook een uittreksel van het strafregister op, equivalent aan artikel 596,

Als een bedienaar van de eredienst of afgevaardigde, bedoeld in paragraaf 1, de laatste tien jaar in het buitenland verbleef, vraagt het representatief orgaan naast het Belgische uittreksel, ook een uittreksel van het strafregister op, equivalent aan artikel 596, tweede lid, van het

tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, van de plaats of plaatsen waar de betrokken bedienaar van de eredienst of afgevaardigde zijn hoofdverblijfplaats had de laatste tien jaar.

§ 3. Wanneer bepaalde veroordelingen uit het strafregister van de betrokkene zijn gewist, kan het representatief orgaan opnieuw een aanvraag indienen om de betrokkene een wedde te laten ontvangen overeenkomstig artikel 181 van de Grondwet.

§ 4. Het representatief orgaan is de verwerkingsverantwoordelijke voor de gegevens in dit artikel. Het representatief orgaan verwerkt deze gegevens slechts voor zover noodzakelijk om het doel van deze wet te bereiken, namelijk het nagaan of een betrokkene geschikt is om een wedde te ontvangen zoals bedoeld in artikel 181 van de Grondwet.

De bewaringstermijn van de uittreksels is vijf jaar.

Wetboek van strafvordering, van de plaats of plaatsen waar de betrokken bedienaar van de eredienst of afgevaardigde zijn hoofdverblijfplaats had de laatste tien jaar.

§ 3. Wanneer bepaalde veroordelingen uit het strafregister van de betrokkene zijn gewist, kan het representatief orgaan opnieuw een aanvraag indienen om de betrokkene een wedde te laten ontvangen overeenkomstig artikel 181 van de Grondwet.

§ 4. Het representatief orgaan is de verwerkingsverantwoordelijke voor de gegevens in dit artikel. Het representatief orgaan verwerkt deze gegevens slechts voor zover noodzakelijk om het doel van deze wet te bereiken, namelijk het nagaan of een betrokkene geschikt is om een wedde te ontvangen zoals bedoeld in artikel 181 van de Grondwet.

De bewaringstermijn van de uittreksels is vijf jaar.

COORDINATION DES ARTICLES**TEXTE DE BASE****TEXTE DE BASE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI**

Loi du 2 mars 1954 tendant à prévenir et réprimer les atteintes au libre exercice des pouvoirs souverains établis par la Constitution

Art. 1er

Pour l'application de la présente loi, il y lieu d'entendre par "assemblée législative": la Chambre des représentants, le Sénat, un parlement de région ou de communauté, l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune, l'Assemblée de la Commission communautaire française ou l'Assemblée de la Commission communautaire flamande.

Pour l'application de la présente loi, il y lieu d'entendre par "assemblée législative": la Chambre des représentants, le Sénat, un parlement de région ou de communauté, l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune, l'Assemblée de la Commission communautaire française ou l'Assemblée de la Commission communautaire flamande.

Il est interdit, à toute personne étrangère à l'assemblée législative et à ses services, de pénétrer sans motif légitime dans les locaux réservés aux membres et aux services de l'assemblée législative, ou de se livrer dans quelque local de l'assemblée législative que ce soit, à tous faits, gestes, paroles ou agissements quelconques de nature à troubler les travaux parlementaires.

Abrogé**Art. 2**

Les infractions à l'article 1er sont punies en ce qui concerne la présence sans motif légitime, d'une peine d'emprisonnement de un à sept jours et d'une amende de un à vingt-cinq francs, ou d'une de ces peines seulement; en ce qui concerne les autres faits, d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 à 200 francs, ou d'une de ces peines seulement. Elles ne sont poursuivies que sur dénonciation du président de l'assemblée législative.

Abrogé**Art. 3**

Les rassemblements en plein air et les démonstrations individuelles sont interdits: **Abrogé**

1° dans la partie du territoire de la capitale comprenant les voies publiques ci-après dénommées: rue Ducale, rue du Nord, (de la rue de Louvain à la place Surlet de Chokier), rue de la Croix-de-Fer, rue Royale (du carrefour des rues de la Croix-de-Fer, de l'Enseignement et du Treurenberg à la place Royale), rue des Colonies (de la rue Royale à la rue du Gentilhomme), place des Palais et rue Brederode, ainsi qu'à l'intérieur de la zone délimitée par ces voies publiques;

2° dans la partie du territoire de la ville de Namur comprenant les voies publiques ci-après dénommées: place Kegeljan jusqu'à la rue Bord de l'Eau, rue Notre-Dame (de la place Kegeljan à la rue de la Sarasse) et le coté gauche de l'avenue Baron Louis Huart (de la rue de la Sarasse à la place Kegeljan), ainsi qu'à l'intérieur de la zone délimitée par ces voies publiques;

3° dans la partie du territoire de la ville d'Eupen comprenant un périmètre de 200 mètres autour du siège du Parlement de la Communauté germanophone, situé au Platz des Parlements 1 à Eupen.

Sont exceptés de cette interdiction les rassemblements occasionnés par les nécessités de la circulation, l'exécution d'un service public, les défilés et revues militaires, les cérémonies, fêtes et divertissements organisés par l'autorité publique, les cérémonies funèbres ainsi que les rassemblements spécialement autorisés par arrêté du bourgmestre de la ville de Bruxelles pour les parties du territoire visées à l'alinéa 1er, 1°, du bourgmestre de la ville de Namur pour la partie du territoire visée à l'alinéa 1er, 2°, ou du bourgmestre de la ville d'Eupen pour la partie du territoire visée à l'alinéa 1er, 3°.

Art. 4

Celui qui contrevient aux dispositions de l'article 3 est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 à 200 francs, ou d'une de ces peines seulement.

Abrogé

Est puni des mêmes peines, celui qui tente de pénétrer irrégulièrement dans les lieux indiqués à l'article 3 lorsque l'accès en est interdit, ou qui contrevient aux arrêtés, règlements ou ordonnances spécialement pris en vue du maintien de la tranquillité et de l'ordre dans les dits lieux.

Abrogé

Art. 5

Le chapitre VII et l'article 85 du livre Ier du Code pénal sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Abrogé

Loi du 23 juin 1961 relative au droit de réponse

Art. 5

En cas d'infraction à l'article 4, l'éditeur est puni d'une amende de 26 francs à 5 000 francs.

En cas d'infraction à l'article 4, l'éditeur est puni **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximum est de 40.000 euros.**

L'article 85 du Code pénal est applicable à cette infraction.

Abrogé

Si, à la date du jugement, la réponse n'a pas été insérée, le tribunal en ordonne l'insertion dans le délai qu'il détermine; il condamne en outre l'éditeur à une amende de 100 francs par jour de retard à partir de l'expiration de ce délai; il peut, par une disposition spécialement motivée, déclarer que la partie du jugement ordonnant l'insertion sera exécutoire provisoirement nonobstant opposition ou appel.

Si, à la date du jugement, la réponse n'a pas été insérée, le tribunal en ordonne l'insertion dans le délai qu'il détermine; il condamne en outre l'éditeur à **un montant de 100 euros à payer au titulaire du droit de réponse** par jour de retard à partir de l'expiration de ce délai; il peut, par une disposition spécialement motivée, déclarer que la partie du jugement ordonnant l'insertion sera exécutoire provisoirement nonobstant opposition ou appel.

L'article 9 de la loi du 31 mai 1888 établissant la libération conditionnelle et les condamnations conditionnelles dans le système pénal, modifié par la loi du 14 novembre 1947, n'est pas applicable aux condamnations prévues à l'alinéa précédent.

L'article 9 de la loi du 31 mai 1888 établissant la libération conditionnelle et les condamnations conditionnelles dans le système pénal, modifié par la loi du 14 novembre 1947, n'est pas applicable aux condamnations prévues à l'alinéa précédent.

Art. 15

Est punissable d'une amende de 26 à 5 000 francs, et sans préjudice de la réparation civile, le fait de ne pas diffuser ou insérer la réponse conformément aux dispositions prévues à l'article 11, § 1er et § 2, deuxième alinéa, ou de s'abstenir d'exécuter l'accord intervenu en conciliation ou l'ordonnance du président du tribunal de première instance.

Est punissable d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximum est de 40 000 euros**, et sans préjudice de la réparation civile, le fait de ne pas diffuser ou insérer la réponse conformément aux dispositions prévues à l'article 11, § 1er et § 2, deuxième alinéa, ou de s'abstenir d'exécuter l'accord intervenu en conciliation ou l'ordonnance du président du tribunal de première instance.

Loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

Art. 32

Peut être déchu de l'autorité parentale, en tout ou en partie, à l'égard de tous ses enfants, de l'un ou de plusieurs d'entre eux:

1° le père ou la mère qui est condamné à une peine criminelle ou correctionnelle du chef de tous faits commis sur la personne ou à l'aide d'un de ses enfants ou descendants;

2° le père ou la mère qui, par mauvais traitements, abus d'autorité, conduite notoire ou négligence grave, met en péril la santé, la sécurité ou la moralité de son enfant.

Il en est de même pour le père ou la mère qui épouse une personne déchue de l'autorité parentale.

Peut être déchu de l'autorité parentale, en tout ou en partie, à l'égard de tous ses enfants, de l'un ou de plusieurs d'entre eux:

1° le père ou la mère qui est condamné à une peine du chef de tous faits commis sur la personne ou à l'aide d'un de ses enfants ou descendants;

2° le père ou la mère qui, par mauvais traitements, abus d'autorité, conduite notoire ou négligence grave, met en péril la santé, la sécurité ou la moralité de son enfant.

Il en est de même pour le père ou la mère qui épouse une personne déchue de l'autorité parentale.

La déchéance est prononcée par le tribunal de la jeunesse sur réquisition du ministère public.

La déchéance est prononcée par le tribunal de la jeunesse sur réquisition du ministère public.

Art. 49

Le juge d'instruction n'est saisi par réquisition du ministère public ou ne se saisit d'office en cas de flagrant délit que dans des circonstances exceptionnelles et en cas de nécessité absolue.

Le juge d'instruction n'est saisi par réquisition du ministère public ou ne se saisit d'office en cas de **flagrance** que dans des circonstances exceptionnelles et en cas de nécessité absolue.

S'il y a urgence, le juge d'instruction peut prendre à l'égard de la personne ayant commis avant l'âge de dix-huit ans un fait qualifié infraction, même si la réquisition du ministère public est postérieure à la date à laquelle cette personne a atteint l'âge de dix-huit ans, une des mesures de garde visées à l'article 52, sans préjudice à en donner avis simultanément et par écrit au tribunal de la jeunesse, qui exerce dès lors ses attributions et statue dans les deux jours ouvrables, conformément aux articles 52ter et 52quater. L'intéressé a droit à l'assistance d'un avocat, lors de toute comparution devant le juge d'instruction. Cet avocat est désigné, le cas échéant, conformément à l'article 54bis. Le juge d'instruction peut néanmoins avoir un entretien particulier avec l'intéressé.

S'il y a urgence, le juge d'instruction peut prendre à l'égard de la personne ayant commis avant l'âge de dix-huit ans un fait qualifié infraction, même si la réquisition du ministère public est postérieure à la date à laquelle cette personne a atteint l'âge de dix-huit ans, une des mesures de garde visées à l'article 52, sans préjudice à en donner avis simultanément et par écrit au tribunal de la jeunesse, qui exerce dès lors ses attributions et statue dans les deux jours ouvrables, conformément aux articles 52ter et 52quater. L'intéressé a droit à l'assistance d'un avocat, lors de toute comparution devant le juge d'instruction. Cet avocat est désigné, le cas échéant, conformément à l'article 54bis. Le juge d'instruction peut néanmoins avoir un entretien particulier avec l'intéressé.

L'instruction terminée, le juge d'instruction rend, sur la réquisition du ministère public, une ordonnance de non-lieu ou une ordonnance de renvoi devant le tribunal de la jeunesse.

L'instruction terminée, le juge d'instruction rend, sur la réquisition du ministère public, une ordonnance de non-lieu ou une ordonnance de renvoi devant le tribunal de la jeunesse.

Cette ordonnance est prononcée après un débat contradictoire et après que la personne de moins de dix-huit ans, les père et mère et les parties civiles aient pu prendre connaissance du dossier relatif aux faits, déposé au greffe 48 heures au moins avant les débats.

Cette ordonnance est prononcée après un débat contradictoire et après que la personne de moins de dix-huit ans, les père et mère et les parties civiles aient pu prendre connaissance du dossier relatif aux faits, déposé au greffe 48 heures au moins avant les débats.

L'alinéa 3 ne fait pas obstacle à ce que le ministère public saisisse le tribunal de la jeunesse d'une réquisition tenant au

L'alinéa 3 ne fait pas obstacle à ce que le ministère public saisisse le tribunal de la jeunesse d'une réquisition tenant au

dessaisissement prévu à l'article 57bis. Le tribunal statue en l'état de la procédure.

dessaisissement prévu à l'article 57bis. Le tribunal statue en l'état de la procédure.

Art. 51

§ 1er. Dès qu'il est saisi d'un fait qualifié infraction, le tribunal informe les personnes qui exercent l'autorité parentale à l'égard de l'intéressé et, le cas échéant, les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait, (...), en vue de leur permettre d'être présents.

§ 1er. Dès qu'il est saisi d'un fait qualifié infraction, le tribunal informe les personnes qui exercent l'autorité parentale à l'égard de l'intéressé et, le cas échéant, les personnes qui en ont la garde en droit ou en fait, (...), en vue de leur permettre d'être présents.

§ 2. Le tribunal de la jeunesse, une fois saisi, peut en tout temps convoquer l'intéressé, les parents, tuteurs, personnes qui en ont la garde, ainsi que toute autre personne, sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, de l'article 156 du Code d'instruction criminelle et de l'article 931 du Code judiciaire.

§ 2. Le tribunal de la jeunesse, une fois saisi, peut en tout temps convoquer l'intéressé, les parents, tuteurs, personnes qui en ont la garde, ainsi que toute autre personne, sans préjudice de l'article 352 du Code pénal, de l'article 156 du Code d'instruction criminelle et de l'article 931 du Code judiciaire.

Dans les matières prévues aux articles 145, 148, 302, 353-10, 354-2, 373, 374, 375, 376, 377, 379, et 477 du Code civil, les père et mère et éventuellement la personne à qui la garde de l'enfant a été confiée, sont convoqués devant le tribunal par le greffier. Dans les matières prévues aux articles 485 du Code civil, (...), 43, 45, 46 et 46bis de la loi du 3 juillet 1978 sur les contrats de travail, modifiée par la loi du 30 mars 1981, le requérant, les père, mère ou tuteur et le mineur sont convoqués devant le tribunal par le greffier; une copie conforme de la demande est jointe à la convocation adressée à celui ou ceux d'entre eux qui n'ont pas présenté requête.

Dans les matières prévues aux articles 145, 148, 302, 353-10, 354-2, 373, 374, 375, 376, 377, 379, et 477 du Code civil, les père et mère et éventuellement la personne à qui la garde de l'enfant a été confiée, sont convoqués devant le tribunal par le greffier. Dans les matières prévues aux articles 485 du Code civil, (...), 43, 45, 46 et 46bis de la loi du 3 juillet 1978 sur les contrats de travail, modifiée par la loi du 30 mars 1981, le requérant, les père, mère ou tuteur et le mineur sont convoqués devant le tribunal par le greffier; une copie conforme de la demande est jointe à la convocation adressée à celui ou ceux d'entre eux qui n'ont pas présenté requête.

Dans les autres matières, si, sur l'invitation à comparaître, l'intéressé ou les personnes investies de l'autorité parentale à l'égard du mineur ne comparaissent pas et que ces personnes ne peuvent justifier leur non-comparution, elles peuvent être condamnées, par le tribunal de la jeunesse, à une amende d'un euro à cent cinquante euros.

Dans les autres matières, si, sur l'invitation à comparaître, l'intéressé ou les personnes investies de l'autorité parentale à l'égard du mineur ne comparaissent pas et que ces personnes ne peuvent justifier leur non-comparution, elles peuvent être condamnées, par le tribunal de la jeunesse, à une **peine de niveau 1**.

(NOTE: par son arrêt n° 49/2008 du 13-03-2008 (M.B. 14-04-2008, p. 19854-19863), la Cour Constitutionnelle a annulé dans l'article

(NOTE: par son arrêt n° 49/2008 du 13-03-2008 (M.B. 14-04-2008, p. 19854-19863), la Cour Constitutionnelle a annulé dans l'article

51, § 2, alinéa 3, tel qu'il a été modifié par la loi du 13 juin 2006, les mots " l'intéressé ou ")

Les personnes visées à l'alinéa 3 qui ont été condamnées à une amende et qui, sur une seconde invitation à comparaître, produisent devant le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse des excuses légitimes, peuvent, sur avis du ministère public, être déchargées de l'amende.

51, § 2, alinéa 3, tel qu'il a été modifié par la loi du 13 juin 2006, les mots " l'intéressé ou ")

Les personnes visées à l'alinéa 3 qui ont été condamnées à **une peine de niveau 1** et qui, sur une seconde invitation à comparaître, produisent devant le juge de la jeunesse ou le tribunal de la jeunesse des excuses légitimes, peuvent, sur avis du ministère public, être déchargées de **la peine**.

Code judiciaire

Art. 32quater/2

§ 1er. A la Chambre nationale des huissiers de justice, une base de données informatisée est créée, appelée le "Registre central des actes authentiques dématérialisés des huissiers de justice". Dans cette base de données sont collectés les données et documents numériques que le Roi désigne après avis de la Commission de la protection de la vie privée et qui sont nécessaires pour contrôler la validité d'une signification et l'établir en justice. Également, le registre contient tout autre acte authentique dressé par un huissier de justice que le Roi désigne après avis de l'Autorité de protection des données. Ce registre constitue une source authentique pour tous les actes qui y sont enregistrés. Les finalités du registre sont, en outre, de faciliter l'exécution des missions légales et des tâches des huissiers de justice, le contrôle de leurs activités et l'amélioration de leurs missions, ainsi que la collecte et le traitement des données statistiques.

La Chambre nationale des huissiers de justice tient à jour dans ce registre une liste des adresses d'élection de domicile électroniques, pour lesquelles le titulaire a donné le consentement visé à l'article 32quater/1, § 1er. Cette liste et les données qui y figurent pourront, sous le contrôle de la Chambre nationale des huissiers de justice, être consultées exclusivement par des huissiers de justice dans l'exécution de leurs

§ 1er. A la Chambre nationale des huissiers de justice, une base de données informatisée est créée, appelée le "Registre central des actes authentiques dématérialisés des huissiers de justice". Dans cette base de données sont collectés les données et documents numériques que le Roi désigne après avis de la Commission de la protection de la vie privée et qui sont nécessaires pour contrôler la validité d'une signification et l'établir en justice. Également, le registre contient tout autre acte authentique dressé par un huissier de justice que le Roi désigne après avis de l'Autorité de protection des données. Ce registre constitue une source authentique pour tous les actes qui y sont enregistrés. Les finalités du registre sont, en outre, de faciliter l'exécution des missions légales et des tâches des huissiers de justice, le contrôle de leurs activités et l'amélioration de leurs missions, ainsi que la collecte et le traitement des données statistiques.

La Chambre nationale des huissiers de justice tient à jour dans ce registre une liste des adresses d'élection de domicile électroniques, pour lesquelles le titulaire a donné le consentement visé à l'article 32quater/1, § 1er. Cette liste et les données qui y figurent pourront, sous le contrôle de la Chambre nationale des huissiers de justice, être consultées exclusivement par des huissiers de justice dans l'exécution de leurs

missions légales et ne peuvent pas être communiquées à des tiers. Le Roi détermine, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les modalités de création, de conservation et de consultation de ladite liste.

§ 2. La Chambre nationale des huissiers de justice est considérée, pour ce qui concerne le registre visé au paragraphe 1er, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 1er, § 4, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Il est interdit à la Chambre nationale des huissiers de justice de communiquer les données visées au paragraphe 1er à d'autres personnes que celles visées au paragraphe 3.

Les données contenues dans le registre visé au paragraphe 1er sont conservées pendant trente ans.

Le Roi fixe, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, une procédure en vertu de laquelle les données d'une signification par voie électronique, aux conditions qu'il a déterminées, peuvent être supprimées du registre à un moment antérieur.

§ 3. Les magistrats de l'ordre judiciaire visés à l'article 58*bis*, les greffiers et les secrétaires de parquet, pour autant que la consultation ait trait à des significations relevant de leur compétence, et les huissiers de justice, pour l'accomplissement de leurs missions légales, peuvent consulter directement les données du registre visé au paragraphe 1er.

§ 4. Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données enregistrées dans le registre visé au paragraphe 1er ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

§ 5. La Chambre nationale des huissiers de justice est chargée de contrôler le

missions légales et ne peuvent pas être communiquées à des tiers. Le Roi détermine, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les modalités de création, de conservation et de consultation de ladite liste.

§ 2. La Chambre nationale des huissiers de justice est considérée, pour ce qui concerne le registre visé au paragraphe 1er, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 1er, § 4, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Il est interdit à la Chambre nationale des huissiers de justice de communiquer les données visées au paragraphe 1er à d'autres personnes que celles visées au paragraphe 3.

Les données contenues dans le registre visé au paragraphe 1er sont conservées pendant trente ans.

Le Roi fixe, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, une procédure en vertu de laquelle les données d'une signification par voie électronique, aux conditions qu'il a déterminées, peuvent être supprimées du registre à un moment antérieur.

§ 3. Les magistrats de l'ordre judiciaire visés à l'article 58*bis*, les greffiers et les secrétaires de parquet, pour autant que la consultation ait trait à des significations relevant de leur compétence, et les huissiers de justice, pour l'accomplissement de leurs missions légales, peuvent consulter directement les données du registre visé au paragraphe 1er.

§ 4. Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données enregistrées dans le registre visé au paragraphe 1er ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

§ 5. La Chambre nationale des huissiers de justice est chargée de contrôler le

fonctionnement et l'utilisation du registre visé au paragraphe 1er. Le cas échéant, le chapitre VII du livre IV de la partie II du présent Code s'applique.

Dans les limites autorisées par le Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE, la Chambre nationale des huissiers de justice est autorisée à procéder au traitement des documents et des données conservées dans le registre visé au paragraphe 1er à des fins statistiques ou afin d'améliorer la qualité du registre, des actes et des missions des huissiers de justice. A cette fin, la Chambre nationale des huissiers de justice met en œuvre toutes les mesures techniques et organisationnelles conformément aux principes de proportionnalité et de nécessité visés à l'article 89, § 1er, du règlement précité. Tout transfert ultérieur de données agrégées à des fins statistiques ne sera réalisé, par la Chambre nationale des huissiers de justice, que pour une finalité compatible avec les fins statistiques pour lesquelles ces données ont été agrégées. Les données agrégées ou les données à caractère personnel sur lesquelles celles-ci sont basées ne peuvent pas être utilisées à l'appui de mesures ou de décisions concernant une personne physique en particulier.

§ 6. Le Roi détermine, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les modalités de la création et du fonctionnement du registre visé au paragraphe 1er ainsi que les données qui y seront enregistrées.

§ 7. Au sein de la Chambre nationale des huissiers de justice, le président de la Chambre nationale des huissiers de justice désigne un préposé à la protection des données.

Le préposé à la protection des données est plus particulièrement chargé:

fonctionnement et l'utilisation du registre visé au paragraphe 1er. Le cas échéant, le chapitre VII du livre IV de la partie II du présent Code s'applique.

Dans les limites autorisées par le Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE, la Chambre nationale des huissiers de justice est autorisée à procéder au traitement des documents et des données conservées dans le registre visé au paragraphe 1er à des fins statistiques ou afin d'améliorer la qualité du registre, des actes et des missions des huissiers de justice. A cette fin, la Chambre nationale des huissiers de justice met en œuvre toutes les mesures techniques et organisationnelles conformément aux principes de proportionnalité et de nécessité visés à l'article 89, § 1er, du règlement précité. Tout transfert ultérieur de données agrégées à des fins statistiques ne sera réalisé, par la Chambre nationale des huissiers de justice, que pour une finalité compatible avec les fins statistiques pour lesquelles ces données ont été agrégées. Les données agrégées ou les données à caractère personnel sur lesquelles celles-ci sont basées ne peuvent pas être utilisées à l'appui de mesures ou de décisions concernant une personne physique en particulier.

§ 6. Le Roi détermine, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, les modalités de la création et du fonctionnement du registre visé au paragraphe 1er ainsi que les données qui y seront enregistrées.

§ 7. Au sein de la Chambre nationale des huissiers de justice, le président de la Chambre nationale des huissiers de justice désigne un préposé à la protection des données.

Le préposé à la protection des données est plus particulièrement chargé:

1. de la remise d'avis qualifiés en matière de protection de la vie privée, de la sécurisation des données à caractère personnel et des informations et de leur traitement;

2. d'informer et conseiller le président et les employés traitant les données à caractère personnel de leurs obligations en vertu de la présente loi et du cadre général de la protection des données et de la vie privée;

3. de l'établissement, de la mise en œuvre, de la mise à jour et du contrôle d'une politique de sécurisation et de protection de la vie privée;

4. d'être le point de contact pour la Commission pour la protection de la vie privée;

5. de l'exécution des autres missions relatives à la protection de la vie privée et à la sécurisation qui sont déterminées par le Roi, après avis de la Commission pour la protection de la vie privée.

Dans l'exercice de ses missions, le préposé à la protection des données agit en toute indépendance et transmet directement un rapport au président de la Chambre nationale des huissiers de justice.

Le Roi détermine, après avis de la Commission pour la protection de la vie privée, les règles sur la base desquelles le préposé à la protection des données effectue ses missions.

1. de la remise d'avis qualifiés en matière de protection de la vie privée, de la sécurisation des données à caractère personnel et des informations et de leur traitement;

2. d'informer et conseiller le président et les employés traitant les données à caractère personnel de leurs obligations en vertu de la présente loi et du cadre général de la protection des données et de la vie privée;

3. de l'établissement, de la mise en œuvre, de la mise à jour et du contrôle d'une politique de sécurisation et de protection de la vie privée;

4. d'être le point de contact pour la Commission pour la protection de la vie privée;

5. de l'exécution des autres missions relatives à la protection de la vie privée et à la sécurisation qui sont déterminées par le Roi, après avis de la Commission pour la protection de la vie privée.

Dans l'exercice de ses missions, le préposé à la protection des données agit en toute indépendance et transmet directement un rapport au président de la Chambre nationale des huissiers de justice.

Le Roi détermine, après avis de la Commission pour la protection de la vie privée, les règles sur la base desquelles le préposé à la protection des données effectue ses missions.

Art. 76

§ 1er. Le tribunal de première instance et le cas échéant, ses divisions, comprennent une ou plusieurs chambres civiles, une ou plusieurs chambres correctionnelles, une ou plusieurs chambres de la famille, une ou plusieurs chambres de la jeunesse, et, pour la division du tribunal de première instance du siège de la cour d'appel, une ou plusieurs chambres de l'application des peines et chambres de protection sociale.

§ 1er. Le tribunal de première instance et le cas échéant, ses divisions, comprennent une ou plusieurs chambres civiles, une ou plusieurs chambres correctionnelles, une ou plusieurs chambres de la famille, une ou plusieurs chambres de la jeunesse, et, pour la division du tribunal de première instance du siège de la cour d'appel, une ou plusieurs chambres de l'application des peines et chambres de protection sociale.

Ces chambres composent quatre sections dénommées respectivement tribunal civil, tribunal correctionnel, tribunal de la famille et de la jeunesse et tribunal de l'application des peines.

Le tribunal de la famille et de la jeunesse se compose de la ou des chambres de la famille et de la ou des chambres de règlement à l'amiable, constituant le tribunal de la famille, et de la ou des chambres de la jeunesse constituant le tribunal de la jeunesse.

Le tribunal civil se compose de la ou des chambres civiles et d'une ou plusieurs chambres de règlement à l'amiable. Lorsque le tribunal de première instance est réparti en divisions, le tribunal civil d'une des divisions se compose au moins d'une chambre de règlement à l'amiable.

§ 2. Une ou plusieurs chambres du tribunal correctionnel se voient attribuer notamment la compétence relative aux procédures de comparution immédiate et de convocation par procès-verbal.

Une chambre correctionnelle au moins connaît en particulier des infractions aux lois et règlements relatifs à une des matières qui relèvent de la compétence des juridictions du travail et, en cas de concours ou de connexité, des infractions citées avec une ou plusieurs infractions qui ne sont pas de la compétence des juridictions du travail.

Dans les cinq jours qui suivent le prononcé de l'ordonnance, le greffier envoie par simple lettre une copie non signée de l'ordonnance à chaque partie et à l'auditeur du travail.

§ 3. Une ou plusieurs chambres spécifiques du tribunal de la jeunesse, dénommées chambres de dessaisissement, se voient attribuer la compétence de juger des personnes ayant fait l'objet d'une décision de dessaisissement en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait,

Ces chambres composent quatre sections dénommées respectivement tribunal civil, tribunal correctionnel, tribunal de la famille et de la jeunesse et tribunal de l'application des peines.

Le tribunal de la famille et de la jeunesse se compose de la ou des chambres de la famille et de la ou des chambres de règlement à l'amiable, constituant le tribunal de la famille, et de la ou des chambres de la jeunesse constituant le tribunal de la jeunesse.

Le tribunal civil se compose de la ou des chambres civiles et d'une ou plusieurs chambres de règlement à l'amiable. Lorsque le tribunal de première instance est réparti en divisions, le tribunal civil d'une des divisions se compose au moins d'une chambre de règlement à l'amiable.

§ 2. Une ou plusieurs chambres du tribunal correctionnel se voient attribuer notamment la compétence relative aux procédures de comparution immédiate et de convocation par procès-verbal.

Une chambre correctionnelle au moins connaît en particulier des infractions aux lois et règlements relatifs à une des matières qui relèvent de la compétence des juridictions du travail et, en cas de concours ou de connexité, des infractions citées avec une ou plusieurs infractions qui ne sont pas de la compétence des juridictions du travail.

Dans les cinq jours qui suivent le prononcé de l'ordonnance, le greffier envoie par simple lettre une copie non signée de l'ordonnance à chaque partie et à l'auditeur du travail.

§ 3. Une ou plusieurs chambres spécifiques du tribunal de la jeunesse, dénommées chambres de dessaisissement, se voient attribuer la compétence de juger des personnes ayant fait l'objet d'une décision de dessaisissement en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, dans le cadre **d'une infraction à l'exception**

dans le cadre d'un délit ou crime correctionnalisable.

§ 4. Sauf pour le prononcé des jugements pour lesquelles elles siègent dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel, les chambres de l'application des peines siègent dans la prison à l'égard des condamnés qui séjournent en prison. Elles peuvent siéger dans la prison ou dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel à l'égard des condamnés qui ne séjournent pas en prison. Lorsqu'il est fait application des articles 37, alinéas 2 et 3 et 53, alinéas 8 et 9 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits des victimes dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, elles siègent dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel.

Sauf pour le prononcé des jugements, pour lesquels elles siègent dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel, les chambres de protection sociale peuvent siéger dans tout tribunal de première instance établi dans le ressort de la cour d'appel, dans les établissements pénitentiaires, dans les établissements de défense sociale et dans tous les établissements où des personnes internées séjournent.

§ 5. La chambre du conseil peut siéger en prison pour traiter des affaires en application des articles 21, 22 et 22*bis* de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, de l'article 16 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen et des articles 3 et 5 de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions.

§ 6. En cas de risque pour la sécurité, le président du tribunal de première instance peut, sur réquisition écrite ou orale du procureur du Roi, ordonner que le tribunal correctionnel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au siège d'un tribunal de première instance du

des infractions visées à l'article 216*novies* du Code d'instruction criminelle.

§ 4. Sauf pour le prononcé des jugements pour lesquelles elles siègent dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel, les chambres de l'application des peines siègent dans la prison à l'égard des condamnés qui séjournent en prison. Elles peuvent siéger dans la prison ou dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel à l'égard des condamnés qui ne séjournent pas en prison. Lorsqu'il est fait application des articles 37, alinéas 2 et 3 et 53, alinéas 8 et 9 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits des victimes dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, elles siègent dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel.

Sauf pour le prononcé des jugements, pour lesquels elles siègent dans tout tribunal de première instance situé dans le ressort de la cour d'appel, les chambres de protection sociale peuvent siéger dans tout tribunal de première instance établi dans le ressort de la cour d'appel, dans les établissements pénitentiaires, dans les établissements de défense sociale et dans tous les établissements où des personnes internées séjournent.

§ 5. La chambre du conseil peut siéger en prison pour traiter des affaires en application des articles 21, 22 et 22*bis* de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, de l'article 16 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen et des articles 3 et 5 de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions.

§ 6. En cas de risque pour la sécurité, le président du tribunal de première instance peut, sur réquisition écrite ou orale du procureur du Roi, ordonner que le tribunal correctionnel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au siège d'un tribunal de première instance du

ressort de la cour d'appel et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

§ 7. Si des circonstances exceptionnelles le justifient, le président du tribunal de première instance peut, en concertation avec le ministre qui a la Justice dans ses attributions, sur réquisition écrite ou orale du procureur du Roi ou ce magistrat entendu, et, le cas échéant, en concertation avec le président du tribunal de première instance ou le premier président de la cour d'appel du ressort concerné, ordonner que le tribunal correctionnel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au lieu d'audience qu'il désigne et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

ressort de la cour d'appel et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

§ 7. Si des circonstances exceptionnelles le justifient, le président du tribunal de première instance peut, en concertation avec le ministre qui a la Justice dans ses attributions, sur réquisition écrite ou orale du procureur du Roi ou ce magistrat entendu, et, le cas échéant, en concertation avec le président du tribunal de première instance ou le premier président de la cour d'appel du ressort concerné, ordonner que le tribunal correctionnel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au lieu d'audience qu'il désigne et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

Art. 79

Le Roi désigne parmi les juges au tribunal de première instance, selon les nécessités du service, un ou plusieurs juges d'instruction, un ou plusieurs juges des saisies, un ou plusieurs juges au tribunal de la famille et de la jeunesse et un ou plusieurs juges au tribunal de l'application des peines.

Dans le ressort de chaque cour d'appel, le premier président désigne, sur l'avis du procureur fédéral, parmi les juges d'instruction, un ou plusieurs juges d'instruction dont le quota sera fixé par le Roi. Ces juges d'instruction doivent disposer d'une expérience utile pour l'instruction des infractions visées aux articles 137 à 141 du Code pénal. Cette désignation n'a aucune incidence sur leur statut, ni sur leur affectation. En vertu de cette désignation, ils traitent prioritairement les dossiers dont ils sont saisis sur la base de l'article 47*duodecies*, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Le juge d'instruction le plus ancien, désigne par le Premier Président de la cour d'appel de Bruxelles, assure, en tant que doyen, la répartition des dossiers dont il est saisi par le procureur fédéral en vertu de l'article 47*duodecies*, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Le Roi désigne parmi les juges au tribunal de première instance, selon les nécessités du service, un ou plusieurs juges d'instruction, un ou plusieurs juges des saisies, un ou plusieurs juges au tribunal de la famille et de la jeunesse et un ou plusieurs juges au tribunal de l'application des peines.

Dans le ressort de chaque cour d'appel, le premier président désigne, sur l'avis du procureur fédéral, parmi les juges d'instruction, un ou plusieurs juges d'instruction dont le quota sera fixé par le Roi. Ces juges d'instruction doivent disposer d'une expérience utile pour l'instruction des infractions visées **aux articles 371 à 386** du Code pénal. Cette désignation n'a aucune incidence sur leur statut, ni sur leur affectation. En vertu de cette désignation, ils traitent prioritairement les dossiers dont ils sont saisis sur la base de l'article 47*duodecies*, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Le juge d'instruction le plus ancien, désigne par le Premier Président de la cour d'appel de Bruxelles, assure, en tant que doyen, la répartition des dossiers dont il est saisi par le procureur fédéral en vertu de l'article 47*duodecies*, § 3, du Code d'instruction criminelle.

En cas d'empêchement légal du doyen, celui-ci désigne pour le remplacer, un autre juge d'instruction spécialisé pour connaître des infractions visées aux articles 137 à 141 du Code pénal et appartenant au ressort de la cour d'appel de Bruxelles.

Un ou plusieurs juges d'instruction désignés par le président du tribunal de première instance traitent prioritairement des affaires relatives à une infraction aux lois et aux règlements en matière fiscale.

Sur l'avis du procureur général du ressort de cour d'appel, le premier président désigne, dans le ressort des cours d'appel d'Anvers, de Mons et de Gand, parmi les juges d'instruction, un juge d'instruction, dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles, un juge d'instruction francophone et un juge d'instruction néerlandophone et, dans le ressort de la cour d'appel de Liège, un juge d'instruction et un juge d'instruction justifiant de la connaissance de la langue allemande. Ces juges d'instruction doivent disposer d'une expérience utile pour l'instruction des infractions pour lesquelles le Parquet européen est compétent. Cette désignation n'a aucune incidence sur leur statut, ni sur leur affectation. En vertu de cette désignation, ils traitent prioritairement les dossiers dont ils sont saisis par le procureur européen et les procureurs européens délégués désignés conformément à l'article 309/2.

Les juges d'instruction, les juges des saisies et les juges au tribunal de l'application des peines peuvent continuer à siéger à leur rang pour le jugement des affaires soumises au tribunal de première instance.

Sans préjudice de l'article 734/4, § 4, les juges au tribunal de la famille et de la jeunesse peuvent siéger dans les chambres civiles du tribunal de première instance.

Le président du tribunal de première instance peut, à titre exceptionnel et de l'avis du procureur du Roi, demander au juge du tribunal de la famille et de la jeunesse de siéger aux chambres correctionnelles du

En cas d'empêchement légal du doyen, celui-ci désigne pour le remplacer, un autre juge d'instruction spécialisé pour connaître des infractions visées **aux articles 371 à 386** du Code pénal et appartenant au ressort de la cour d'appel de Bruxelles.

Un ou plusieurs juges d'instruction désignés par le président du tribunal de première instance traitent prioritairement des affaires relatives à une infraction aux lois et aux règlements en matière fiscale.

Sur l'avis du procureur général du ressort de cour d'appel, le premier président désigne, dans le ressort des cours d'appel d'Anvers, de Mons et de Gand, parmi les juges d'instruction, un juge d'instruction, dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles, un juge d'instruction francophone et un juge d'instruction néerlandophone et, dans le ressort de la cour d'appel de Liège, un juge d'instruction et un juge d'instruction justifiant de la connaissance de la langue allemande. Ces juges d'instruction doivent disposer d'une expérience utile pour l'instruction des infractions pour lesquelles le Parquet européen est compétent. Cette désignation n'a aucune incidence sur leur statut, ni sur leur affectation. En vertu de cette désignation, ils traitent prioritairement les dossiers dont ils sont saisis par le procureur européen et les procureurs européens délégués désignés conformément à l'article 309/2.

Les juges d'instruction, les juges des saisies et les juges au tribunal de l'application des peines peuvent continuer à siéger à leur rang pour le jugement des affaires soumises au tribunal de première instance.

Sans préjudice de l'article 734/4, § 4, les juges au tribunal de la famille et de la jeunesse peuvent siéger dans les chambres civiles du tribunal de première instance.

Le président du tribunal de première instance peut, à titre exceptionnel et de l'avis du procureur du Roi, demander au juge du tribunal de la famille et de la jeunesse de siéger aux chambres correctionnelles du

tribunal de première instance. Lorsqu'ils sont appelés à siéger aux chambres correctionnelles du tribunal de première instance, les juges au tribunal de la famille et de la jeunesse sont prioritairement chargés des affaires pénales touchant l'ordre des familles ou les murs.

tribunal de première instance. Lorsqu'ils sont appelés à siéger aux chambres correctionnelles du tribunal de première instance, les juges au tribunal de la famille et de la jeunesse sont prioritairement chargés des affaires pénales touchant l'ordre des familles ou les murs.

Art. 92

§ 1er. Les affaires en matière répressive relatives aux crimes punissables d'une peine de réclusion de plus de vingt ans et les appels des jugements rendus en matière pénale par le tribunal de police, sont attribués à une chambre composée de trois juges.

§ 1er. Les affaires en matière répressive relatives **aux infractions qui ne sont pas visées par l'article 216^{novies} du Code d'instruction criminelle et qui sont punissables d'une peine de niveau 7** et les appels des jugements rendus en matière pénale par le tribunal de police, sont attribués à une chambre composée de trois juges.

En matière d'application des peines et d'internement, les affaires qui ne sont pas attribuées à un juge unique sont attribuées à des chambres composées conformément à l'article 78, alinéas 2 et 3.

En matière d'application des peines et d'internement, les affaires qui ne sont pas attribuées à un juge unique sont attribuées à des chambres composées conformément à l'article 78, alinéas 2 et 3.

Le jugement des personnes ayant fait l'objet d'une décision de dessaisissement en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, en raison d'un délit ou d'un crime correctionnalisable est attribué aux chambres composées conformément à l'article 78, alinéa 8.

Le jugement des personnes ayant fait l'objet d'une décision de dessaisissement en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, en raison **d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216^{novies} du Code d'instruction criminelle** est attribué aux chambres composées conformément à l'article 78, alinéa 8.

§ 1/1. Par dérogation à l'article 91, le président du tribunal de première instance peut, lorsque la complexité ou l'intérêt de l'affaire ou des circonstances spécifiques et objectives le requièrent, attribuer d'autorité, au cas par cas, des affaires à une chambre à trois juges.

§ 1/1. Par dérogation à l'article 91, le président du tribunal de première instance peut, lorsque la complexité ou l'intérêt de l'affaire ou des circonstances spécifiques et objectives le requièrent, attribuer d'autorité, au cas par cas, des affaires à une chambre à trois juges.

§ 2. Lorsque de plusieurs causes connexes l'une d'elles au moins doit être portée devant une chambre composée de trois juges, le président du tribunal les fixe toutes devant

§ 2. Lorsque de plusieurs causes connexes l'une d'elles au moins doit être portée devant une chambre composée de trois juges, le président du tribunal les fixe toutes devant

une telle chambre, même s'il y a lieu, à cette fin, de modifier leur distribution antérieure.

une telle chambre, même s'il y a lieu, à cette fin, de modifier leur distribution antérieure.

Art. 92bis

En matière d'application des peines, les affaires relatives aux condamnations à une peine correctionnelle de trente ans à quarante ans d'emprisonnement, à une réclusion de trente ans ou plus ou à une peine privative de liberté à perpétuité, assortie d'une mise à la disposition du tribunal de l'application des peines, conformément aux articles 34ter ou 34^{quater} du Code pénal, sont attribuées à des chambres composées conformément à l'article 78, alinéa 5.

En matière d'application des peines, les affaires relatives aux condamnations à une peine **d'emprisonnement de trente ans** ou à une peine privative de liberté à perpétuité, assortie d'une mise à la disposition du tribunal de l'application des peines sont attribuées à des chambres composées conformément à l'article 78, alinéa 5.

Art. 94

La chambre du conseil du tribunal de première instance siégeant en matière correctionnelle est composée d'un seul juge.

La chambre du conseil du tribunal de première instance siégeant **en matière pénale** est composée d'un seul juge.

Art. 101

§ 1er. Il y a à la cour d'appel des chambres civiles dont une ou plusieurs chambres de règlement à l'amiable, des chambres correctionnelles, des chambres de la jeunesse et des chambres de la famille et parmi ces dernières des chambres de règlement à l'amiable.

§ 1er. Il y a à la cour d'appel des chambres civiles dont une ou plusieurs chambres de règlement à l'amiable, des chambres correctionnelles, des chambres de la jeunesse et des chambres de la famille et parmi ces dernières des chambres de règlement à l'amiable.

Une chambre correctionnelle au moins connaît des appels formés contre les jugements rendus dans les matières visées à l'article 76, § 2, alinéa 2.

Une chambre correctionnelle au moins connaît des appels formés contre les jugements rendus dans les matières visées à l'article 76, § 2, alinéa 2.

Parmi les chambres de la jeunesse, une chambre au moins se voit attribuer la compétence relative aux poursuites engagées contre des personnes à la suite d'une décision de dessaisissement prise en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du

Parmi les chambres de la jeunesse, une chambre au moins se voit attribuer la compétence relative aux poursuites engagées contre des personnes à la suite d'une décision de dessaisissement prise en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait,

dommage causé par ce fait, dans le cadre d'un délit et/ou d'un crime correctionnalisable.

A la cour d'appel de Bruxelles il y a également des chambres qui traitent les affaires des marchés, dont la compétence est déterminée par la loi. Ces chambres constituent une section, appelée Cour des marchés.

Le Roi peut, après avis du premier président, du procureur général, du greffier en chef et des bâtonniers des barreaux du ressort de la cour d'appel, déterminer qu'une ou plusieurs chambres de la jeunesse ou chambres de la famille siègent au siège du tribunal de première instance ou d'une division du tribunal de première instance dans une autre province du ressort de la cour pour traiter des appels contre les jugements rendus par les tribunaux de la famille et de la jeunesse de la province en question.

§ 2. La cour d'appel se compose d'un premier président, de présidents de chambre et de conseillers à la cour d'appel.

Les chambres de la cour d'appel siègent soit au nombre de trois conseillers à la cour, y compris le président, soit au nombre d'un seul membre, président de chambre ou conseiller à la cour.

La chambre correctionnelle spécialisée, visée au § 1er, alinéa 2, est composée de deux conseillers à la cour d'appel, y compris le président, et d'un conseiller à la cour du travail.

Pour que les chambres de la jeunesse visées au § 1er, alinéa 3, soient constituées valablement, deux au moins de leurs membres doivent avoir suivi la formation organisée dans le cadre de la formation continue des magistrats visées à l'article 259sexies, § 1er, 1°, alinéa 3, requise pour l'exercice de la fonction de juge au tribunal de la famille et de la jeunesse.

Chaque chambre de règlement à l'amiable est composée d'un conseiller à la cour ayant suivi la formation spécialisée dispensée par

dans le cadre **d'une infraction à l'exception des infractions visées à l'article 216novies du Code d'instruction criminelle.**

A la cour d'appel de Bruxelles il y a également des chambres qui traitent les affaires des marchés, dont la compétence est déterminée par la loi. Ces chambres constituent une section, appelée Cour des marchés.

Le Roi peut, après avis du premier président, du procureur général, du greffier en chef et des bâtonniers des barreaux du ressort de la cour d'appel, déterminer qu'une ou plusieurs chambres de la jeunesse ou chambres de la famille siègent au siège du tribunal de première instance ou d'une division du tribunal de première instance dans une autre province du ressort de la cour pour traiter des appels contre les jugements rendus par les tribunaux de la famille et de la jeunesse de la province en question.

§ 2. La cour d'appel se compose d'un premier président, de présidents de chambre et de conseillers à la cour d'appel.

Les chambres de la cour d'appel siègent soit au nombre de trois conseillers à la cour, y compris le président, soit au nombre d'un seul membre, président de chambre ou conseiller à la cour.

La chambre correctionnelle spécialisée, visée au § 1er, alinéa 2, est composée de deux conseillers à la cour d'appel, y compris le président, et d'un conseiller à la cour du travail.

Pour que les chambres de la jeunesse visées au § 1er, alinéa 3, soient constituées valablement, deux au moins de leurs membres doivent avoir suivi la formation organisée dans le cadre de la formation continue des magistrats visées à l'article 259sexies, § 1er, 1°, alinéa 3, requise pour l'exercice de la fonction de juge au tribunal de la famille et de la jeunesse.

Chaque chambre de règlement à l'amiable est composée d'un conseiller à la cour ayant suivi la formation spécialisée dispensée par

l'Institut de formation judiciaire en conciliation et renvoi en médiation. Si les nécessités du service le justifient, le premier président de la cour d'appel peut, à titre exceptionnel, et après avoir recueilli l'avis du procureur général, désigner un magistrat effectif pour remplir les fonctions précitées pour un terme d'un an au plus, même s'il n'a pas suivi la formation spécialisée.

La Cour des marchés visée au paragraphe 1er, alinéa 4, est composée d'au moins six conseillers, parmi lesquels six au plus peuvent être nommés en application de l'article 207, § 3, 4°. Lors de la nomination, il est tenu compte de l'équilibre linguistique.

Dans l'année de leur première désignation, les conseillers qui siègent dans les chambres correctionnelles, les chambres de la famille, les chambres de la jeunesse et la chambre des mises en accusation suivent une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales avec une attention particulière pour les féminicides et les homicides fondés sur le genre, organisée par l'Institut de formation judiciaire.

§ 3. La chambre des mises en accusation peut siéger en prison pour traiter des affaires en application de l'article 30 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, des articles 14 et 17 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen et des articles 3 et 5 de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions.

§ 4. En cas de risque pour la sécurité, le premier président de la cour d'appel peut, sur réquisition écrite ou orale du procureur général, ordonner qu'une chambre correctionnelle de la cour d'appel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au siège d'un tribunal de première instance du ressort de la cour d'appel et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

§ 5. Si des circonstances exceptionnelles le justifient, le premier président de la cour d'appel peut, en concertation avec le ministre qui a la Justice dans ses attributions, sur

l'Institut de formation judiciaire en conciliation et renvoi en médiation. Si les nécessités du service le justifient, le premier président de la cour d'appel peut, à titre exceptionnel, et après avoir recueilli l'avis du procureur général, désigner un magistrat effectif pour remplir les fonctions précitées pour un terme d'un an au plus, même s'il n'a pas suivi la formation spécialisée.

La Cour des marchés visée au paragraphe 1er, alinéa 4, est composée d'au moins six conseillers, parmi lesquels six au plus peuvent être nommés en application de l'article 207, § 3, 4°. Lors de la nomination, il est tenu compte de l'équilibre linguistique.

Dans l'année de leur première désignation, les conseillers qui siègent dans les chambres correctionnelles, les chambres de la famille, les chambres de la jeunesse et la chambre des mises en accusation suivent une formation approfondie en matière de violences sexuelles et intrafamiliales avec une attention particulière pour les féminicides et les homicides fondés sur le genre, organisée par l'Institut de formation judiciaire.

§ 3. La chambre des mises en accusation peut siéger en prison pour traiter des affaires en application de l'article 30 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, des articles 14 et 17 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen et des articles 3 et 5 de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions.

§ 4. En cas de risque pour la sécurité, le premier président de la cour d'appel peut, sur réquisition écrite ou orale du procureur général, ordonner qu'une chambre correctionnelle de la cour d'appel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au siège d'un tribunal de première instance du ressort de la cour d'appel et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

§ 5. Si des circonstances exceptionnelles le justifient, le premier président de la cour d'appel peut, en concertation avec le ministre qui a la Justice dans ses attributions, sur

réquisition écrite ou orale du procureur général ou ce magistrat entendu, et, le cas échéant, en concertation avec le président du tribunal de première instance ou le premier président de la cour d'appel du ressort concerné, ordonner qu'une chambre correctionnelle de la cour d'appel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au lieu d'audience qu'il désigne et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

réquisition écrite ou orale du procureur général ou ce magistrat entendu, et, le cas échéant, en concertation avec le président du tribunal de première instance ou le premier président de la cour d'appel du ressort concerné, ordonner qu'une chambre correctionnelle de la cour d'appel tienne une ou plusieurs audiences dans une affaire déterminée au lieu d'audience qu'il désigne et, s'il échet, que cette affaire y soit jugée.

Art. 113

Les affaires correctionnelles prévues à l'article 479 du Code d'instruction criminelle, sont distribuées à la chambre civile présidée par le premier président ou par le président ou le conseiller à la cour qui le remplace.

Les affaires pénales prévues à l'article 479 du Code d'instruction criminelle, sont distribuées à la chambre civile présidée par le premier président ou par le président ou le conseiller à la cour qui le remplace.

Art. 119

§ 1er. La cour d'assises comprend un président et deux assesseurs. Elle siège avec l'assistance du jury. Pour l'instruction et le jugement des actions civiles, elle siège sans le jury.

§ 1er. La cour d'assises comprend un président et deux assesseurs. Elle siège avec l'assistance du jury. Pour l'instruction et le jugement des actions civiles, elle siège sans le jury.

§ 2. Pour le jugement d'au moins une personne qui, en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, fait l'objet d'une décision de dessaisissement en raison d'un crime non correctionnalisable, la cour d'assises doit, pour être valablement constituée, être composée d'au moins deux magistrats ayant suivi la formation continue visée à l'article 259sexies, § 1er, 1°, alinéa 3, ou à l'article 259sexies, § 1er, 2°, alinéa 2.

§ 2. Pour le jugement d'au moins une personne qui, en application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, fait l'objet d'une décision de dessaisissement en raison **d'une infraction visée à l'article 216novies du Code d'instruction criminelle**, la cour d'assises doit, pour être valablement constituée, être composée d'au moins deux magistrats ayant suivi la formation continue visée à l'article 259sexies, § 1er, 1°, alinéa 3, ou à l'article 259sexies, § 1er, 2°, alinéa 2.

Art. 133

La première chambre connaît des pourvois en matière civile et commerciale, la deuxième des pourvois en matière criminelle,

La première chambre connaît des pourvois en matière civile et commerciale, la deuxième des pourvois **en matière pénale**, la troisième

correctionnelle et de police, la troisième des pourvois contre les décisions rendues en dernier ressort par les cours et tribunaux du travail. Les autres affaires dont la loi attribue la connaissance à la Cour de cassation sont réparties entre les chambres par le premier président.

Lorsque les besoins du service le justifient, chaque chambre s'occupe, sur le renvoi ordonné par le premier président, des pourvois dont la connaissance est attribuée aux autres chambres.

des pourvois contre les décisions rendues en dernier ressort par les cours et tribunaux du travail. Les autres affaires dont la loi attribue la connaissance à la Cour de cassation sont réparties entre les chambres par le premier président.

Lorsque les besoins du service le justifient, chaque chambre s'occupe, sur le renvoi ordonné par le premier président, des pourvois dont la connaissance est attribuée aux autres chambres.

Art. 144ter

§ 1er. Si une bonne administration de la justice l'exige, sauf dans les cas prévus par la loi spéciale du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des membres des gouvernements de communauté ou de région et la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres, le procureur fédéral exerce l'action publique pour:

1° les infractions visées:

- aux articles 101 à 136 du Code pénal;
- aux articles 331bis, 477 à 477sexies et 488bis à 488quinquies du Code pénal;
- aux articles 433sexies, 433septies et 433octies du Code pénal et aux articles 77ter, 77quater et 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2° les infractions commises avec usage de violence à l'encontre de personnes ou d'intérêts matériels, pour des motifs idéologiques ou politiques, dans le but d'atteindre ses objectifs par la terreur, l'intimidation ou les menaces, et spécialement les infractions visées au livre II, titre I^{ter} du Code pénal;

3° les infractions qui, dans une large mesure, concernent plusieurs ressorts ou qui ont une

§ 1er. Si une bonne administration de la justice l'exige, sauf dans les cas prévus par la loi spéciale du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des membres des gouvernements de communauté ou de région et la loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres, le procureur fédéral exerce l'action publique pour:

1° les infractions visées:

- aux articles 389 à 402, 542 à 546, 551 à 613 et 624 du Code pénal;
- aux articles 233, 412 à 418 et 470 à 474 du Code pénal;
- aux articles 260 et 261 Code pénal;

2° les infractions commises avec usage de violence à l'encontre de personnes ou d'intérêts matériels, pour des motifs idéologiques ou politiques, dans le but d'atteindre ses objectifs par la terreur, l'intimidation ou les menaces, et spécialement les infractions visées **au livre II, titre 4, chapitre 1er** du Code pénal;

3° les infractions qui, dans une large mesure, concernent plusieurs ressorts ou qui ont une

dimension internationale, en particulier celles de la criminalité organisée;

4° les infractions commises à l'occasion de l'importation, l'exportation et le transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente, dans les cas où le ministère public exerce l'action publique;

5° les infractions visées au chapitre 1er du titre VI du livre II du Code pénal;

6° les infractions connexes aux infractions visées aux 1°, 2°, 3°, 4° et 5°.

§ 2. Le procureur du Roi ou, dans les cas prévus par les articles 479 et suivants du Code d'instruction criminelle, le procureur général, informe d'office le procureur fédéral lorsqu'il est saisi d'une infraction visée au § 1er. Il informe en outre le procureur fédéral chaque fois que cette information revêt un intérêt pour l'action publique exercée par celui-ci.

§ 3. Dans les cas visés au § 1er, le procureur fédéral détermine qui, du procureur du Roi ou, dans les cas prévus par les articles 479 et suivants du Code d'instruction criminelle, du procureur général ou de lui-même, exerce l'action publique. Sauf en cas d'urgence impérieuse, la décision est prise après concertation respectivement avec le procureur du Roi ou avec le procureur général. La décision n'est susceptible d'aucun recours.

§ 4. Le procureur fédéral informe respectivement le procureur du Roi ou le procureur général chaque fois que cette information revêt un intérêt pour l'action publique exercée respectivement par le procureur du Roi ou par le procureur général.

§ 5. Aucune nullité ne peut être invoquée en ce qui concerne la répartition de compétence, quant à l'exercice de l'action publique, entre le procureur du Roi ou le procureur général, d'une part, et le procureur fédéral, d'autre part.

dimension internationale, en particulier celles de la criminalité organisée;

4° les infractions commises à l'occasion de l'importation, l'exportation et le transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente, dans les cas où le ministère public exerce l'action publique;

5° les infractions visées **au chapitre 4 du titre 4 du livre II** du Code pénal;

6° les infractions connexes aux infractions visées aux 1°, 2°, 3°, 4° et 5°.

§ 2. Le procureur du Roi ou, dans les cas prévus par les articles 479 et suivants du Code d'instruction criminelle, le procureur général, informe d'office le procureur fédéral lorsqu'il est saisi d'une infraction visée au § 1er. Il informe en outre le procureur fédéral chaque fois que cette information revêt un intérêt pour l'action publique exercée par celui-ci.

§ 3. Dans les cas visés au § 1er, le procureur fédéral détermine qui, du procureur du Roi ou, dans les cas prévus par les articles 479 et suivants du Code d'instruction criminelle, du procureur général ou de lui-même, exerce l'action publique. Sauf en cas d'urgence impérieuse, la décision est prise après concertation respectivement avec le procureur du Roi ou avec le procureur général. La décision n'est susceptible d'aucun recours.

§ 4. Le procureur fédéral informe respectivement le procureur du Roi ou le procureur général chaque fois que cette information revêt un intérêt pour l'action publique exercée respectivement par le procureur du Roi ou par le procureur général.

§ 5. Aucune nullité ne peut être invoquée en ce qui concerne la répartition de compétence, quant à l'exercice de l'action publique, entre le procureur du Roi ou le procureur général, d'une part, et le procureur fédéral, d'autre part.

Art. 144quater

Pour les infractions visées au livre II, titre *Ibis*, du Code pénal et les articles 4.5.1.1. et 4.5.2.2. du Code belge de la Navigation, seul le procureur fédéral exerce l'action publique.

Pour les infractions visées **au livre II, titre 1er**, du Code pénal et les articles 4.5.1.1. et 4.5.2.2. du Code belge de la Navigation, seul le procureur fédéral exerce l'action publique.

Art. 162

§ 1er. Des membres du personnel qui portent le titre de référendaire ou de juriste de parquet peuvent être nommés dans le niveau A.

§ 1er. Des membres du personnel qui portent le titre de référendaire ou de juriste de parquet peuvent être nommés dans le niveau A.

Les référendaires assistent les magistrats des cours d'appel, des cours du travail et des tribunaux. Les juristes de parquet assistent les magistrats du ministère public.

Les référendaires assistent les magistrats des cours d'appel, des cours du travail et des tribunaux. Les juristes de parquet assistent les magistrats du ministère public.

§ 2. Ils préparent le travail des magistrats sur le plan juridique, sous leur autorité et selon leurs indications, à l'exclusion des tâches attribuées aux greffiers ou aux secrétaires en vertu du présent Code.

§ 2. Ils préparent le travail des magistrats sur le plan juridique, sous leur autorité et selon leurs indications, à l'exclusion des tâches attribuées aux greffiers ou aux secrétaires en vertu du présent Code.

Ils sont placés sous l'autorité et la surveillance du chef de corps de la cour, du tribunal ou du parquet auquel ils sont attaches. Le chef de corps est chargé de leur attribuer leurs missions.

Ils sont placés sous l'autorité et la surveillance du chef de corps de la cour, du tribunal ou du parquet auquel ils sont attaches. Le chef de corps est chargé de leur attribuer leurs missions.

Par ordonnance individuelle motivée et après avis positif du procureur général compétent, le chef de corps peut partager l'exercice de toutes les compétences du ministère public avec des juristes de parquet nommés à titre définitif désignés près le parquet général, l'auditorat général, le parquet fédéral, le parquet de la sécurité routière, le parquet ou l'auditorat du travail, dans la mesure où ceux-ci justifient d'une ancienneté de deux ans au minimum comme juriste dans l'ordre judiciaire.

Par ordonnance individuelle motivée et après avis positif du procureur général compétent, le chef de corps peut partager l'exercice de toutes les compétences du ministère public avec des juristes de parquet nommés à titre définitif désignés près le parquet général, l'auditorat général, le parquet fédéral, le parquet de la sécurité routière, le parquet ou l'auditorat du travail, dans la mesure où ceux-ci justifient d'une ancienneté de deux ans au minimum comme juriste dans l'ordre judiciaire.

Les juristes de parquet visés à l'alinéa 3 peuvent exercer l'action publique devant le tribunal de police, sauf si elle porte sur les infractions à l'article 419, alinéa 2, du Code pénal.

Les juristes de parquet visés à l'alinéa 3 peuvent exercer l'action publique devant le tribunal de police, sauf si elle porte sur les infractions **aux articles 107 et 107/1** du Code pénal.

Sont exclus:

- la compétence liée à l'exercice de l'action publique devant les cours d'assises, les chambres correctionnelles des cours d'appel et les tribunaux correctionnels;
- les compétences du ministère public dans le cadre de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive;
- le droit d'action visant à imposer des mesures sur la base de faits qualifiés infraction devant les chambres de la jeunesse des cours d'appel ou le tribunal de la jeunesse.

Les compétences qui ne peuvent être exercées que par les magistrats de parquet qui ont suivi à cet effet la formation particulière prescrite par la loi peuvent être exercées par les juristes de parquet, à condition qu'ils aient suivi une même formation.

Les services effectivement prestés en qualité de juriste contractuel sont pris en compte pour le calcul de l'ancienneté. Cette attribution de compétences peut être retirée à tout moment par le chef de corps. Le juriste de parquet est placé sous l'autorité et la surveillance de son chef de corps et exerce les compétences qui lui ont été attribuées sous la responsabilité d'un ou de plusieurs magistrats.

§ 3. Ils sont nommés par le Roi par ressort d'une cour d'appel, près le parquet fédéral ou près le parquet de la sécurité routière. A l'exception des juristes de parquet nommés près le parquet fédéral et le parquet de la sécurité routière, ils sont désignés par le ministre qui a la Justice dans ses attributions en vue d'exercer leur fonction au sein de ce ressort en fonction des nécessités du service. Cette désignation peut avoir lieu soit près la cour d'appel, la cour du travail ou le parquet général, soit près un tribunal ou un parquet du ressort de cette cour d'appel.

Leur nombre est déterminé en fonction des nécessités du service sur lesquelles le ministre qui a la Justice dans ses attributions

Sont exclus:

- la compétence liée à l'exercice de l'action publique devant les cours d'assises, les chambres correctionnelles des cours d'appel et les tribunaux correctionnels;
- les compétences du ministère public dans le cadre de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive;
- le droit d'action visant à imposer des mesures sur la base de faits qualifiés infraction devant les chambres de la jeunesse des cours d'appel ou le tribunal de la jeunesse.

Les compétences qui ne peuvent être exercées que par les magistrats de parquet qui ont suivi à cet effet la formation particulière prescrite par la loi peuvent être exercées par les juristes de parquet, à condition qu'ils aient suivi une même formation.

Les services effectivement prestés en qualité de juriste contractuel sont pris en compte pour le calcul de l'ancienneté. Cette attribution de compétences peut être retirée à tout moment par le chef de corps. Le juriste de parquet est placé sous l'autorité et la surveillance de son chef de corps et exerce les compétences qui lui ont été attribuées sous la responsabilité d'un ou de plusieurs magistrats.

§ 3. Ils sont nommés par le Roi par ressort d'une cour d'appel, près le parquet fédéral ou près le parquet de la sécurité routière. A l'exception des juristes de parquet nommés près le parquet fédéral et le parquet de la sécurité routière, ils sont désignés par le ministre qui a la Justice dans ses attributions en vue d'exercer leur fonction au sein de ce ressort en fonction des nécessités du service. Cette désignation peut avoir lieu soit près la cour d'appel, la cour du travail ou le parquet général, soit près un tribunal ou un parquet du ressort de cette cour d'appel.

Leur nombre est déterminé en fonction des nécessités du service sur lesquelles le ministre qui a la Justice dans ses attributions

prend l'avis motivé du Collège des cours et tribunaux en ce qui concerne les référendaires et du Collège du ministère public en ce qui concerne les juristes de parquet.

Le nombre de référendaires ne peut excéder, par ressort de cour d'appel et de cour du travail, 45 % du nombre des magistrats du siège, hors Cour de Cassation et sur le plan national 35 % du nombre total des magistrats du siège du Royaume, hors Cour de Cassation. Le nombre de juristes de parquet, y compris ceux nommés près le parquet fédéral et près le parquet de la sécurité routière, ne peut excéder par ressort de cour d'appel ou du travail, 50 % du nombre des magistrats du ministère public hors Cour de Cassation et sur le plan national, 40 % du nombre total des magistrats du siège du Royaume, hors Cour de Cassation.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 3, alinéa 2, le nombre de juristes de parquet au sein du parquet de la sécurité routière est inscrit dans un plan de personnel qui est établi annuellement par le comité de direction et qui est soumis à l'approbation au Collège du ministère public.

Le plan de personnel décrit, pour l'année sur laquelle il porte, la projection finale souhaitée des membres du personnel, exprimée en équivalents temps plein, et de leur charge budgétaire en se fondant sur le nombre initial d'équivalents temps plein et leur charge budgétaire. Il contient une synthèse de l'évolution visée des ressources humaines, de leurs charges budgétaires ainsi qu'une estimation des marges budgétaires.

prend l'avis motivé du Collège des cours et tribunaux en ce qui concerne les référendaires et du Collège du ministère public en ce qui concerne les juristes de parquet.

Le nombre de référendaires ne peut excéder, par ressort de cour d'appel et de cour du travail, 45 % du nombre des magistrats du siège, hors Cour de Cassation et sur le plan national 35 % du nombre total des magistrats du siège du Royaume, hors Cour de Cassation. Le nombre de juristes de parquet, y compris ceux nommés près le parquet fédéral et près le parquet de la sécurité routière, ne peut excéder par ressort de cour d'appel ou du travail, 50 % du nombre des magistrats du ministère public hors Cour de Cassation et sur le plan national, 40 % du nombre total des magistrats du siège du Royaume, hors Cour de Cassation.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 3, alinéa 2, le nombre de juristes de parquet au sein du parquet de la sécurité routière est inscrit dans un plan de personnel qui est établi annuellement par le comité de direction et qui est soumis à l'approbation au Collège du ministère public.

Le plan de personnel décrit, pour l'année sur laquelle il porte, la projection finale souhaitée des membres du personnel, exprimée en équivalents temps plein, et de leur charge budgétaire en se fondant sur le nombre initial d'équivalents temps plein et leur charge budgétaire. Il contient une synthèse de l'évolution visée des ressources humaines, de leurs charges budgétaires ainsi qu'une estimation des marges budgétaires.

Art. 186

§ 1er. Le siège des cours et tribunaux ainsi que le territoire sur lequel s'exerce leur juridiction est déterminé ainsi qu'il est dit aux articles de l'annexe au présent code.

Le Roi peut, par règlement de répartition des affaires dans un arrêté délibéré en Conseil

§ 1er. Le siège des cours et tribunaux ainsi que le territoire sur lequel s'exerce leur juridiction est déterminé ainsi qu'il est dit aux articles de l'annexe au présent code.

Le Roi peut, par règlement de répartition des affaires dans un arrêté délibéré en Conseil des

des ministres, répartir en deux ou plusieurs divisions les cours d'appel, les cours du travail, les tribunaux de première instance, les tribunaux du travail, les tribunaux de l'entreprise et les tribunaux de police, et déterminer les lieux où sont établis leur siège et leur greffe.

Le cas échéant, Il détermine le territoire de chaque division et les catégories d'affaires les catégories ou les phases de procédure pour lesquelles cette division exerce sa juridiction. Le règlement de répartition des affaires peut étendre la compétence territoriale de la division à une partie ou à l'ensemble du territoire de l'arrondissement ou, en ce qui concerne les cours d'appel et les cours du travail, du ressort. Il ne peut en aucun cas avoir pour effet de supprimer des lieux d'audiences existants dans les tribunaux de police.

Le règlement de répartition des affaires de la cour est établi sur proposition du premier président, après avis du procureur général, du greffier en chef et de l'assemblée des bâtonniers des barreaux du ressort de la cour d'appel, réunie sous la présidence du premier président. Lorsque cela s'avère nécessaire, le règlement de répartition des affaires peut également prévoir les modalités d'organisation d'audiences décentralisées de la cour dans le ressort.

Le règlement de répartition des affaires du tribunal est établi sur proposition du président, après avis, selon le cas, du procureur du Roi, de l'auditeur du travail, du greffier en chef et du ou des bâtonniers de l'Ordre ou des Ordres des avocats.

Pour le tribunal de police, le règlement de répartition des affaires est proposé par le vice-président des juges de paix et des juges au tribunal de police si le président est un juge de paix.

Si le Roi, par règlement de répartition des affaires, rend une ou plusieurs division(s) exclusivement compétente(s) pour certaines catégories d'affaires, catégories ou phases de procédures, Il veille à ce que l'accès à la

ministres, répartir en deux ou plusieurs divisions les cours d'appel, les cours du travail, les tribunaux de première instance, les tribunaux du travail, les tribunaux de l'entreprise et les tribunaux de police, et déterminer les lieux où sont établis leur siège et leur greffe.

Le cas échéant, Il détermine le territoire de chaque division et les catégories d'affaires les catégories ou les phases de procédure pour lesquelles cette division exerce sa juridiction. Le règlement de répartition des affaires peut étendre la compétence territoriale de la division à une partie ou à l'ensemble du territoire de l'arrondissement ou, en ce qui concerne les cours d'appel et les cours du travail, du ressort. Il ne peut en aucun cas avoir pour effet de supprimer des lieux d'audiences existants dans les tribunaux de police.

Le règlement de répartition des affaires de la cour est établi sur proposition du premier président, après avis du procureur général, du greffier en chef et de l'assemblée des bâtonniers des barreaux du ressort de la cour d'appel, réunie sous la présidence du premier président. Lorsque cela s'avère nécessaire, le règlement de répartition des affaires peut également prévoir les modalités d'organisation d'audiences décentralisées de la cour dans le ressort.

Le règlement de répartition des affaires du tribunal est établi sur proposition du président, après avis, selon le cas, du procureur du Roi, de l'auditeur du travail, du greffier en chef et du ou des bâtonniers de l'Ordre ou des Ordres des avocats.

Pour le tribunal de police, le règlement de répartition des affaires est proposé par le vice-président des juges de paix et des juges au tribunal de police si le président est un juge de paix.

Si le Roi, par règlement de répartition des affaires, rend une ou plusieurs division(s) exclusivement compétente(s) pour certaines catégories d'affaires, catégories ou phases de procédures, Il veille à ce que l'accès à la

justice et la qualité du service restent garantis.

Une loi détermine le cadre des magistrats et des membres du greffe. Toutefois, le nombre de conseillers sociaux, de juges sociaux, d'assesseurs au tribunal de l'application des peines est déterminé par le Roi.

Le siège du collège des procureurs généraux, du parquet fédéral et du parquet de la sécurité routière est fixé à Bruxelles.

§ 1/1. Le Roi peut, sur la base d'un avis conforme selon le cas du Collège des cours et tribunaux ou du Collège du ministère public, déroger provisoirement aux cadres des magistrats ou des greffiers visés au paragraphe 1er, alinéa 8, exceptés les cadres de la Cour de cassation, dans une limite de maximum 20 pourcent ou, lorsque le cadre ne prévoit que cinq personnes ou moins, à raison d'une unité, et considérant que les cadres contenant une seule entité ne peuvent jamais être supprimés au profit d'une autre entité. L'avis conforme doit établir que l'augmentation de cadre et la diminution qui en découle dans une autre entité repose sur les résultats de la mesure de la charge de travail la plus récente à ce moment et sur les données concernant les flux de dossiers entrants et sortants des entités concernées et que la dérogation temporaire tend à rétablir un équilibre dans la répartition des moyens humains entre les entités à la suite de l'évolution de la charge de travail des entités concernées. Cette dérogation provisoire aux cadres s'effectue sans dépassement du total national des cadres.

Le membre de l'ordre judiciaire nommé à une place temporaire est nommé en surnombre dans la juridiction, le parquet ou le greffe qui bénéficie de l'augmentation de cadre temporaire.

Aucune personne nommée sur la base du présent paragraphe ne peut être déplacée sans une nouvelle nomination et sans son consentement.

justice et la qualité du service restent garantis.

Une loi détermine le cadre des magistrats et des membres du greffe. Toutefois, le nombre de conseillers sociaux, de juges sociaux, d'assesseurs au tribunal de l'application des peines est déterminé par le Roi.

Le siège du collège des procureurs généraux, du parquet fédéral et du parquet de la sécurité routière est fixé à Bruxelles.

§ 1/1. Le Roi peut, sur la base d'un avis conforme selon le cas du Collège des cours et tribunaux ou du Collège du ministère public, déroger provisoirement aux cadres des magistrats ou des greffiers visés au paragraphe 1er, alinéa 8, exceptés les cadres de la Cour de cassation, dans une limite de maximum 20 pourcent ou, lorsque le cadre ne prévoit que cinq personnes ou moins, à raison d'une unité, et considérant que les cadres contenant une seule entité ne peuvent jamais être supprimés au profit d'une autre entité. L'avis conforme doit établir que l'augmentation de cadre et la diminution qui en découle dans une autre entité repose sur les résultats de la mesure de la charge de travail la plus récente à ce moment et sur les données concernant les flux de dossiers entrants et sortants des entités concernées et que la dérogation temporaire tend à rétablir un équilibre dans la répartition des moyens humains entre les entités à la suite de l'évolution de la charge de travail des entités concernées. Cette dérogation provisoire aux cadres s'effectue sans dépassement du total national des cadres.

Le membre de l'ordre judiciaire nommé à une place temporaire est nommé en surnombre dans la juridiction, le parquet ou le greffe qui bénéficie de l'augmentation de cadre temporaire.

Aucune personne nommée sur la base du présent paragraphe ne peut être déplacée sans une nouvelle nomination et sans son consentement.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le cadre des magistrats et des greffiers des cours et tribunaux de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, à l'exception de la Cour de cassation, ne peut pas être inférieur au cadre défini dans le tableau ci-dessous."

§ 2. Le dépôt de pièces au greffe en vue de la saisine et du traitement des affaires qui sont attribuées, conformément au paragraphe 1er, à une division en vertu d'un règlement de répartition des affaires, peut avoir lieu dans chaque division du tribunal compétent.]6 Les pièces sont transmises par le greffe à la division compétente et le greffier informe les parties qui ont déposé les pièces de la division qui est compétente.

Aucune nullité, irrégularité ou irrecevabilité de l'action ne peut être invoquée en ce qui concerne la répartition des compétences entre divisions visée au présent article ou en ce qui concerne le règlement de répartition des affaires.

Les demandes ou les délits qui sont connexes à des demandes ou des délits qui, en vertu de cet article sont de la compétence exclusive d'une division déterminée, sont traités exclusivement par cette division.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le cadre des magistrats et des greffiers des cours et tribunaux de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, à l'exception de la Cour de cassation, ne peut pas être inférieur au cadre défini dans le tableau ci-dessous."

§ 2. Le dépôt de pièces au greffe en vue de la saisine et du traitement des affaires qui sont attribuées, conformément au paragraphe 1er, à une division en vertu d'un règlement de répartition des affaires, peut avoir lieu dans chaque division du tribunal compétent.]6 Les pièces sont transmises par le greffe à la division compétente et le greffier informe les parties qui ont déposé les pièces de la division qui est compétente.

Aucune nullité, irrégularité ou irrecevabilité de l'action ne peut être invoquée en ce qui concerne la répartition des compétences entre divisions visée au présent article ou en ce qui concerne le règlement de répartition des affaires.

Les demandes ou **les infractions** qui sont connexes à des demandes ou **des infractions** qui, en vertu de cet article sont de la compétence exclusive d'une division déterminée, sont traités exclusivement par cette division.

Art. 217

Pour être porté sur la liste des jurés, il faut remplir les conditions suivantes:

- 1° être inscrit au registre des électeurs;
- 2° jouir de ses droits civils et politiques;
- 3° être âgé de vingt-huit ans accomplis et de moins de soixante-cinq ans;
- 4° savoir lire et écrire;
- 5° n'avoir subi aucune condamnation pénale à une peine d'emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou

Pour être porté sur la liste des jurés, il faut remplir les conditions suivantes:

- 1° être inscrit au registre des électeurs;
- 2° jouir de ses droits civils et politiques;
- 3° être âgé de vingt-huit ans accomplis et de moins de soixante-cinq ans;
- 4° savoir lire et écrire;
- 5° n'avoir subi aucune condamnation pénale à une peine d'emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou à une peine de probation d'un an ou plus.

à une peine de probation autonome d'un an ou plus.

Art. 223

Le bourgmestre est tenu de procéder à une enquête auprès de chacun des électeurs restés inscrits sur la liste préparatoire, aux fins de déterminer:

1° s'il sait lire et écrire;

2° a) dans les provinces d'Anvers, de Flandre occidentale, de Flandre orientale, du Limbourg et du Brabant flamand, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en néerlandais;

b) dans les provinces de Hainaut, de Liège, de Luxembourg, de Namur et du Brabant wallon, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en français;

c) dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en français, en néerlandais ou dans les deux langues; dans ce dernier cas, l'électeur peut indiquer la langue qu'il choisit;

d) dans l'arrondissement judiciaire d'Eupen et les cantons de Limbourg, de Spa et dans les deux cantons de Verviers, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en français, en allemand ou dans les deux langues; dans ce dernier cas, l'électeur peut indiquer la langue qu'il choisit;

3° s'il exerce réellement une fonction et laquelle;

4° s'il exerce, à titre principal ou non, une fonction publique et laquelle;

5° s'il est ministre d'un culte reconnu par l'Etat ou délégué d'une organisation reconnue par la loi qui offre une assistance morale selon une conception philosophique non confessionnelle;

6° s'il est militaire en service actif;

Le bourgmestre est tenu de procéder à une enquête auprès de chacun des électeurs restés inscrits sur la liste préparatoire, aux fins de déterminer:

1° s'il sait lire et écrire;

2° a) dans les provinces d'Anvers, de Flandre occidentale, de Flandre orientale, du Limbourg et du Brabant flamand, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en néerlandais;

b) dans les provinces de Hainaut, de Liège, de Luxembourg, de Namur et du Brabant wallon, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en français;

c) dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en français, en néerlandais ou dans les deux langues; dans ce dernier cas, l'électeur peut indiquer la langue qu'il choisit;

d) dans l'arrondissement judiciaire d'Eupen et les cantons de Limbourg, de Spa et dans les deux cantons de Verviers, s'il est capable de suivre les débats de la cour d'assises en français, en allemand ou dans les deux langues; dans ce dernier cas, l'électeur peut indiquer la langue qu'il choisit;

3° s'il exerce réellement une fonction et laquelle;

4° s'il exerce, à titre principal ou non, une fonction publique et laquelle;

5° s'il est ministre d'un culte reconnu par l'Etat ou délégué d'une organisation reconnue par la loi qui offre une assistance morale selon une conception philosophique non confessionnelle;

6° s'il est militaire en service actif;

7° s'il est en possession d'un diplôme délivré par une université ou par un établissement assimilé, d'un diplôme de l'enseignement secondaire supérieur, d'un diplôme ou d'un certificat de l'enseignement technique créé, subsidié ou agréé par l'Etat ou par une des Communautés ou par une commission d'examen instituée en vertu d'une loi ou d'un décret, d'un diplôme d'enseignant ou d'enseignante ou d'un diplôme d'agrégé de l'enseignement secondaire de niveau inférieur;

8° s'il est ancien membre du Parlement européen, des Chambres législatives fédérales, des parlements de Communauté et de Région, des conseils provinciaux, des conseils communaux, des conseils d'agglomération, des conseils de fédération, de la Commission communautaire commune, de la Commission communautaire française, de la Commission communautaire flamande, du Gouvernement fédéral et des gouvernements de Communautés et de Régions ou ancien bourgmestre;

9° s'il est membre ou ancien membre d'un conseil consultatif institué en vertu d'une loi ou d'un arrêté royal;

10° s'il existe pour lui des empêchements qui rendent impossible l'exercice des fonctions de juré;

11° s'il a subi une condamnation pénale à une peine d'emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou à une peine de probation autonome d'un an ou plus.

Ces électeurs sont tenus de remplir avec exactitude un formulaire dont le modèle est déterminé par le ministre de la Justice.

7° s'il est en possession d'un diplôme délivré par une université ou par un établissement assimilé, d'un diplôme de l'enseignement secondaire supérieur, d'un diplôme ou d'un certificat de l'enseignement technique créé, subsidié ou agréé par l'Etat ou par une des Communautés ou par une commission d'examen instituée en vertu d'une loi ou d'un décret, d'un diplôme d'enseignant ou d'enseignante ou d'un diplôme d'agrégé de l'enseignement secondaire de niveau inférieur;

8° s'il est ancien membre du Parlement européen, des Chambres législatives fédérales, des parlements de Communauté et de Région, des conseils provinciaux, des conseils communaux, des conseils d'agglomération, des conseils de fédération, de la Commission communautaire commune, de la Commission communautaire française, de la Commission communautaire flamande, du Gouvernement fédéral et des gouvernements de Communautés et de Régions ou ancien bourgmestre;

9° s'il est membre ou ancien membre d'un conseil consultatif institué en vertu d'une loi ou d'un arrêté royal;

10° s'il existe pour lui des empêchements qui rendent impossible l'exercice des fonctions de juré;

11° s'il a subi une condamnation pénale à une peine d'emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou à une peine de probation d'un an ou plus.

Ces électeurs sont tenus de remplir avec exactitude un formulaire dont le modèle est déterminé par le ministre de la Justice.

Art. 224

Sur la base des éléments recueillis par l'enquête prévue à l'article 223, le

Sur la base des éléments recueillis par l'enquête prévue à l'article 223, le

bourgmestre omet de la liste préparatoire des jurés:

1° les personnes qui ne savent lire ou écrire;

2° les personnes qui ne connaissent pas la langue dont il est fait usage dans la procédure à l'audience de la cour d'assises près de laquelle elles seraient appelées à exercer les fonctions de juré;

3° les membres du Parlement européen, des chambres législatives fédérales, des parlements de Communauté et de Région, des conseils provinciaux, des conseils communaux, des conseils d'agglomération, des conseil de fédération, de la Commission communautaire commune, de la Commission communautaire française, de la Commission communautaire flamande, du gouvernement fédéral et des gouvernements de Communautés et de Régions et les bourgmestres;

4° les magistrats effectifs de l'ordre judiciaire, les conseillers et les juges sociaux et consulaires, les assesseurs au tribunal de l'application des peines, les référendaires près la Cour de cassation, les greffiers et les membres des secrétariats de parquet;

5° les membres du Conseil d'Etat, les assesseurs de la section de législation, les membres de l'auditorat, du bureau de coordination, les membres du Conseil du contentieux des étrangers et du greffe;

6° les membres de la Cour constitutionnelle, les référendaires près la Cour constitutionnelle et les membres du greffe;

7° les membres de la Cour des comptes;

8° les gouverneurs de province, les commissaires d'arrondissement et les greffiers provinciaux;

9° les membres du Conseil supérieur de la Justice;

10° les titulaires d'une fonction de management ou d'encadrement dans un département ministériel, un service public

bourgmestre omet de la liste préparatoire des jurés:

1° les personnes qui ne savent lire ou écrire;

2° les personnes qui ne connaissent pas la langue dont il est fait usage dans la procédure à l'audience de la cour d'assises près de laquelle elles seraient appelées à exercer les fonctions de juré;

3° les membres du Parlement européen, des chambres législatives fédérales, des parlements de Communauté et de Région, des conseils provinciaux, des conseils communaux, des conseils d'agglomération, des conseil de fédération, de la Commission communautaire commune, de la Commission communautaire française, de la Commission communautaire flamande, du gouvernement fédéral et des gouvernements de Communautés et de Régions et les bourgmestres;

4° les magistrats effectifs de l'ordre judiciaire, les conseillers et les juges sociaux et consulaires, les assesseurs au tribunal de l'application des peines, les référendaires près la Cour de cassation, les greffiers et les membres des secrétariats de parquet;

5° les membres du Conseil d'Etat, les assesseurs de la section de législation, les membres de l'auditorat, du bureau de coordination, les membres du Conseil du contentieux des étrangers et du greffe;

6° les membres de la Cour constitutionnelle, les référendaires près la Cour constitutionnelle et les membres du greffe;

7° les membres de la Cour des comptes;

8° les gouverneurs de province, les commissaires d'arrondissement et les greffiers provinciaux;

9° les membres du Conseil supérieur de la Justice;

10° les titulaires d'une fonction de management ou d'encadrement dans un département ministériel, un service public

fédéral ou un service public de programmation, les fonctionnaires généraux et les directeurs d'administration des départements ministériels des Communautés et Régions;

11° les militaires en service actif;

12° les ministres d'un culte reconnu par l'Etat et les délégués des organisations reconnues par la loi qui offrent une assistance morale selon une conception philosophique non confessionnelle;

13° les personnes qui ont subi une condamnation pénale à un emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou à une peine de probation autonome d'un an ou plus.

fédéral ou un service public de programmation, les fonctionnaires généraux et les directeurs d'administration des départements ministériels des Communautés et Régions;

11° les militaires en service actif;

12° les ministres d'un culte reconnu par l'Etat et les délégués des organisations reconnues par la loi qui offrent une assistance morale selon une conception philosophique non confessionnelle;

13° les personnes qui ont subi une condamnation pénale à un emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou à une peine de probation d'un an ou plus.

Art. 230

Le président du tribunal de première instance charge un juge parmi les plus anciens d'établir la liste définitive des jurés. Il peut désigner un second juge, qui l'assiste dans toutes les opérations. Celles-ci ont lieu en chambre du conseil, le ministère public présent et entendu; procès-verbal en est dressé par le greffier comme en matière correctionnelle. Le juge recueille à l'intervention du ministère public, les renseignements nécessaires à l'application de l'article 231.

Le président du tribunal de première instance charge un juge parmi les plus anciens d'établir la liste définitive des jurés. Il peut désigner un second juge, qui l'assiste dans toutes les opérations. Celles-ci ont lieu en chambre du conseil, le ministère public présent et entendu; procès-verbal en est dressé par le greffier. Le juge recueille à l'intervention du ministère public, les renseignements nécessaires à l'application de l'article 231.

Art. 231

Le juge retire de la liste provinciale le nom des personnes:

a) inscrites par erreur sur la liste communale ou (présümées absentes au sens de l'article 112 du Code civil);

b) qui se sont abstenues de répondre ou qui ont répondu incomplètement à l'enquête prescrite par l'article 223 lorsqu'il existe pour

Le juge retire de la liste provinciale le nom des personnes:

a) inscrites par erreur sur la liste communale ou (présümées absentes au sens de l'article 112 du Code civil);

b) qui se sont abstenues de répondre ou qui ont répondu incomplètement à l'enquête prescrite par l'article 223 lorsqu'il existe pour

elles un empêchement d'être présentes aux sessions de la cour d'assises;

c) dont il admet la cause d'empêchement indiquée au cours de l'enquête prévue par l'article 223.

d) qui ont subi une condamnation à un emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou à une peine de probation autonome d'un an ou plus.

elles un empêchement d'être présentes aux sessions de la cour d'assises;

c) dont il admet la cause d'empêchement indiquée au cours de l'enquête prévue par l'article 223.

d) qui ont subi une condamnation à un emprisonnement de plus de quatre mois, à une peine de surveillance électronique de plus de quatre mois, à une peine de travail de plus de soixante heures ou à une peine de probation d'un an ou plus.

Art. 259bis1

§ 1er. Le Conseil supérieur de la Justice institué par l'article 151 de la Constitution, ci-après dénommé "Conseil supérieur", est composé de quarante-quatre membres de nationalité belge.

Le Conseil supérieur se compose d'un collège néerlandophone et d'un collège francophone, composés chacun de vingt-deux membres. Chaque collège compte onze magistrats et onze non-magistrats.

Tous les membres doivent jouir des droits civils et politiques. Ils ne peuvent pas avoir été condamnés, même avec sursis, par une condamnation coulée en force de chose jugée, à une peine correctionnelle ou criminelle, sauf s'ils ont été réhabilités. Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par une condamnation coulée en force de chose jugée.

§ 2. Le groupe des magistrats compte par collège au moins:

1° un membre d'une cour ou du ministère public près une cour;

2° un membre du siège;

3° un membre du ministère public;

§ 1er. Le Conseil supérieur de la Justice institué par l'article 151 de la Constitution, ci-après dénommé "Conseil supérieur", est composé de quarante-quatre membres de nationalité belge.

Le Conseil supérieur se compose d'un collège néerlandophone et d'un collège francophone, composés chacun de vingt-deux membres. Chaque collège compte onze magistrats et onze non-magistrats.

Tous les membres doivent jouir des droits civils et politiques. Ils ne peuvent pas avoir été condamnés, même avec sursis, par une condamnation coulée en force de chose jugée, **à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal**, sauf s'ils ont été réhabilités. Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par une condamnation coulée en force de chose jugée.

§ 2. Le groupe des magistrats compte par collège au moins:

1° un membre d'une cour ou du ministère public près une cour;

2° un membre du siège;

3° un membre du ministère public;

4° un membre par ressort de cour d'appel.

Les magistrats de la Cour de cassation, les magistrats d'assistance, les magistrats de liaison en matière de jeunesse, les magistrats fédéraux et les magistrats du parquet de la sécurité routière sont réputés faire partie du ressort de la cour d'appel de Bruxelles. Les magistrats chargés d'une mission en application de l'article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2, restent, pour les élections visées à l'article 259*bis*-2, attachés à leur juridiction.

§ 3. Le groupe des non-magistrats compte, par collège au moins quatre membres de chaque sexe et est composé d'au moins:

1° quatre avocats possédant une expérience professionnelle d'au moins dix années au barreau;

2° trois professeurs d'une université ou d'une école supérieure dans la Communauté flamande ou française possédant une expérience professionnelle utile pour la mission du Conseil supérieur d'au moins dix années;

3° quatre membres, porteurs d'au moins un diplôme d'une école supérieure de la Communauté flamande ou française et possédant une expérience professionnelle utile pour la mission du Conseil supérieur d'au moins dix années dans le domaine juridique, économique, administratif, social ou scientifique.

Pour pouvoir être nommé dans le groupe des non-magistrats, un candidat ne peut avoir été magistrat de carrière en activité de service dans les cinq ans qui précèdent sa candidature.

Au moins un membre du collège francophone doit justifier de la connaissance de l'allemand.

4° un membre par ressort de cour d'appel.

Les magistrats de la Cour de cassation, les magistrats d'assistance, les magistrats de liaison en matière de jeunesse, les magistrats fédéraux et les magistrats du parquet de la sécurité routière sont réputés faire partie du ressort de la cour d'appel de Bruxelles. Les magistrats chargés d'une mission en application de l'article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2, restent, pour les élections visées à l'article 259*bis*-2, attachés à leur juridiction.

§ 3. Le groupe des non-magistrats compte, par collège au moins quatre membres de chaque sexe et est composé d'au moins:

1° quatre avocats possédant une expérience professionnelle d'au moins dix années au barreau;

2° trois professeurs d'une université ou d'une école supérieure dans la Communauté flamande ou française possédant une expérience professionnelle utile pour la mission du Conseil supérieur d'au moins dix années;

3° quatre membres, porteurs d'au moins un diplôme d'une école supérieure de la Communauté flamande ou française et possédant une expérience professionnelle utile pour la mission du Conseil supérieur d'au moins dix années dans le domaine juridique, économique, administratif, social ou scientifique.

Pour pouvoir être nommé dans le groupe des non-magistrats, un candidat ne peut avoir été magistrat de carrière en activité de service dans les cinq ans qui précèdent sa candidature.

Au moins un membre du collège francophone doit justifier de la connaissance de l'allemand.

Art. 259*bis*19

§ 1er. Il est interdit aux membres du Conseil supérieur d'assister aux délibérations ou à une décision relatives à des matières dans lesquelles ils ont, eux-mêmes ou leurs parents ou alliés jusqu'au quatrième degré inclus ou les personnes avec lesquelles ils forment un ménage de fait, un intérêt personnel et direct ou dans lesquelles ils interviennent ou sont intervenus dans le cadre de l'exercice de leur profession.

§ 2. Lorsqu'un membre du Conseil supérieur acquiert la connaissance, dans le cadre de l'exercice de ses missions, d'un crime ou d'un délit, il doit en informer immédiatement le procureur du Roi compétent conformément à l'article 29 du Code d'instruction criminelle.

§ 2bis. Lorsque, dans le cadre de l'exercice de ses missions, le Conseil supérieur estime qu'un de ses membres appartenant à l'Ordre judiciaire, un magistrat, un membre des greffes et des secrétariats du parquet, un membre du personnel des greffes et des secrétariats du parquet ou un auteur d'avis visé aux articles 259ter, § 1er, et 259quater, § 1er, manque aux devoirs de sa charge ou encore refuse de collaborer, le Conseil supérieur en informe, le cas échéant, les autorités disciplinaires compétentes en leur demandant d'examiner s'il y a lieu d'engager une procédure disciplinaire. Il en informe simultanément le ministre de la Justice.

Lorsque le Conseil supérieur fait la même constatation à propos de ses autres membres, il en informe simultanément le président du Sénat.

Les autorités disciplinaires informent le Conseil supérieur de façon motivée des suites qui y sont réservées.

Un organe visé à l'article 259bis-5, § 1er, qui constate qu'un magistrat refuse d'apporter sa collaboration à l'exercice des compétences du Conseil supérieur visées aux articles 259bis-10, 259bis-12, 259bis-14, 259bis-15, 259bis-16 et 259bis-17, peut s'adresser au tribunal disciplinaire et lui transmet, dans ce cas, un exposé des faits et des moyens. L'organe concerné informe simultanément le

§ 1er. Il est interdit aux membres du Conseil supérieur d'assister aux délibérations ou à une décision relatives à des matières dans lesquelles ils ont, eux-mêmes ou leurs parents ou alliés jusqu'au quatrième degré inclus ou les personnes avec lesquelles ils forment un ménage de fait, un intérêt personnel et direct ou dans lesquelles ils interviennent ou sont intervenus dans le cadre de l'exercice de leur profession.

§ 2. Lorsqu'un membre du Conseil supérieur acquiert la connaissance, dans le cadre de l'exercice de ses missions, **d'une infraction**, il doit en informer immédiatement le procureur du Roi compétent conformément à l'article 29 du Code d'instruction criminelle.

§ 2bis. Lorsque, dans le cadre de l'exercice de ses missions, le Conseil supérieur estime qu'un de ses membres appartenant à l'Ordre judiciaire, un magistrat, un membre des greffes et des secrétariats du parquet, un membre du personnel des greffes et des secrétariats du parquet ou un auteur d'avis visé aux articles 259ter, § 1er, et 259quater, § 1er, manque aux devoirs de sa charge ou encore refuse de collaborer, le Conseil supérieur en informe, le cas échéant, les autorités disciplinaires compétentes en leur demandant d'examiner s'il y a lieu d'engager une procédure disciplinaire. Il en informe simultanément le ministre de la Justice.

Lorsque le Conseil supérieur fait la même constatation à propos de ses autres membres, il en informe simultanément le président du Sénat.

Les autorités disciplinaires informent le Conseil supérieur de façon motivée des suites qui y sont réservées.

Un organe visé à l'article 259bis-5, § 1er, qui constate qu'un magistrat refuse d'apporter sa collaboration à l'exercice des compétences du Conseil supérieur visées aux articles 259bis-10, 259bis-12, 259bis-14, 259bis-15, 259bis-16 et 259bis-17, peut s'adresser au tribunal disciplinaire et lui transmet, dans ce cas, un exposé des faits et des moyens. L'organe concerné informe simultanément le

ministre qui a la Justice dans ses attributions de cette transmission.

§ 3. L'article 458 du Code pénal est applicable aux membres du Conseil supérieur, à leurs successeurs, aux experts et au personnel du Conseil pour toutes les données dont ils connaissent dans le cadre de l'exercice de leurs missions au sein du Conseil supérieur.

ministre qui a la Justice dans ses attributions de cette transmission.

§ 3. **L'article 352** du Code pénal est applicable aux membres du Conseil supérieur, à leurs successeurs, aux experts et au personnel du Conseil pour toutes les données dont ils connaissent dans le cadre de l'exercice de leurs missions au sein du Conseil supérieur.

Art. 287quinquies

§ 1er. Pour les nominations ou les désignations prévues par le présent titre, le candidat doit avoir satisfait aux conditions de connaissance des langues nationales prévues par la loi.

§ 2. Pour les nominations et les fonctions visées aux articles 187 à 194, 207 à 209 et 254 et 258, les candidats doivent avoir exercé les fonctions juridiques prescrites en tant que titulaire du diplôme de master, licencié ou docteur en droit et à titre d'activité professionnelle principale.

§ 3. Pour les nominations, fonctions et emplois prévus par le présent titre, les intéressés doivent être d'une conduite répondant aux exigences de la fonction visée et jouir des droits civils et politiques. Le respect de la condition relative à la conduite est prouvé au moyen d'un extrait du casier judiciaire dont il ressort que le candidat n'a pas été condamné, même avec sursis, par une condamnation coulée en force de chose jugée, à une peine correctionnelle ou criminelle sauf s'il a été réhabilité. Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par un condamnation coulée en force de chose jugée.

§ 4. Pour les nominations, fonctions et emplois du personnel judiciaire prévus par le présent titre, le candidat ne peut pas avoir été licencié pour motif grave dans l'ordre judiciaire et ce, à dater de 3 ans après la décision de licenciement.

§ 1er. Pour les nominations ou les désignations prévues par le présent titre, le candidat doit avoir satisfait aux conditions de connaissance des langues nationales prévues par la loi.

§ 2. Pour les nominations et les fonctions visées aux articles 187 à 194, 207 à 209 et 254 et 258, les candidats doivent avoir exercé les fonctions juridiques prescrites en tant que titulaire du diplôme de master, licencié ou docteur en droit et à titre d'activité professionnelle principale.

§ 3. Pour les nominations, fonctions et emplois prévus par le présent titre, les intéressés doivent être d'une conduite répondant aux exigences de la fonction visée et jouir des droits civils et politiques. Le respect de la condition relative à la conduite est prouvé au moyen d'un extrait du casier judiciaire dont il ressort que le candidat n'a pas été condamné, même avec sursis, par une condamnation coulée en force de chose jugée, **à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal** sauf s'il a été réhabilité. Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par un condamnation coulée en force de chose jugée.

§ 4. Pour les nominations, fonctions et emplois du personnel judiciaire prévus par le présent titre, le candidat ne peut pas avoir été licencié pour motif grave dans l'ordre judiciaire et ce, à dater de 3 ans après la décision de licenciement.

Art. 315ter

§ 1er. Le Service Public Fédéral Justice établit une liste électronique des personnes qui exercent une fonction judiciaire visée à la deuxième partie, livre II, titre 1er, et des magistrats en formation visés à l'article 259octies, § 1er, alinéa 4, ci-après dénommée² "la liste".

Sauf preuve contraire, en cas de discordance, les mentions de cette liste l'emportent sur toute autre mention.

§ 2. Le Service Public Fédéral Justice, ci-après dénommé "le gestionnaire", met en place et gère le fonctionnement de la liste. Il assure le contrôle du fonctionnement et l'utilisation de cette liste, et veille à la mise à jour permanente de celle-ci.

Le Service Public Fédéral Justice est considéré, pour ce qui concerne la liste, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 4, 7) du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement Européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 3. Le Roi détermine, après avis de l'Autorité de protection des données, les données qui figurent dans la liste.

§ 4. La liste et les données qui y figurent pourront, sous le contrôle du gestionnaire et pour autant que cela est nécessaire à pour l'accomplissement de leurs mission légales respectives, être consultées exclusivement par:

1° le Service Public Fédéral Justice;

2° les personnes reprises dans la liste visée au paragraphe 1er.

§ 5. Les données reprises dans cette liste sont conservées pendant trente ans à compter du

§ 1er. Le Service Public Fédéral Justice établit une liste électronique des personnes qui exercent une fonction judiciaire visée à la deuxième partie, livre II, titre 1er, et des magistrats en formation visés à l'article 259octies, § 1er, alinéa 4, ci-après dénommée² "la liste".

Sauf preuve contraire, en cas de discordance, les mentions de cette liste l'emportent sur toute autre mention.

§ 2. Le Service Public Fédéral Justice, ci-après dénommé "le gestionnaire", met en place et gère le fonctionnement de la liste. Il assure le contrôle du fonctionnement et l'utilisation de cette liste, et veille à la mise à jour permanente de celle-ci.

Le Service Public Fédéral Justice est considéré, pour ce qui concerne la liste, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 4, 7) du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement Européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 3. Le Roi détermine, après avis de l'Autorité de protection des données, les données qui figurent dans la liste.

§ 4. La liste et les données qui y figurent pourront, sous le contrôle du gestionnaire et pour autant que cela est nécessaire à pour l'accomplissement de leurs mission légales respectives, être consultées exclusivement par:

1° le Service Public Fédéral Justice;

2° les personnes reprises dans la liste visée au paragraphe 1er.

§ 5. Les données reprises dans cette liste sont conservées pendant trente ans à compter du

jour auquel la fonction judiciaire visée dans la deuxième partie, livre II, titre 1er, ou le stage judiciaire visé à l'article 259octies prend fin.

§ 6. Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données reprises dans la liste ou a connaissance de telles données est tenu, le cas échéant, d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

§ 7. Afin d'identifier pour l'application du premier paragraphe les personnes qui exercent une fonction judiciaire visée à la deuxième partie, livre II, titre 1er, et les magistrats en formation visés à l'article 259octies, § 1er, alinéa 4, le gestionnaire est autorisée à:

1° utiliser le numéro du Registre national des personnes qui exercent une fonction judiciaire visée à la deuxième partie, livre II, titre 1er, et des magistrats en formation visés à l'article 259octies, § 1er, alinéa 4 et à accéder aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 6°, et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques;

2° à accéder aux informations suivantes des registres visés à l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale:

a) nom et prénoms;

b) lieu et date de naissance;

c) date de décès.

Le numéro du Registre national, le lieu et la date de naissance, et la date de décès des personnes physiques visés à l'alinéa précédent ne peuvent être communiqués au public.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte ou au traitement des données visées à l'alinéa 1er, ou a connaissance de telles données est, le cas

jour auquel la fonction judiciaire visée dans la deuxième partie, livre II, titre 1er, ou le stage judiciaire visé à l'article 259octies prend fin.

§ 6. Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données reprises dans la liste ou a connaissance de telles données est tenu, le cas échéant, d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

§ 7. Afin d'identifier pour l'application du premier paragraphe les personnes qui exercent une fonction judiciaire visée à la deuxième partie, livre II, titre 1er, et les magistrats en formation visés à l'article 259octies, § 1er, alinéa 4, le gestionnaire est autorisée à:

1° utiliser le numéro du Registre national des personnes qui exercent une fonction judiciaire visée à la deuxième partie, livre II, titre 1er, et des magistrats en formation visés à l'article 259octies, § 1er, alinéa 4 et à accéder aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 6°, et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques;

2° à accéder aux informations suivantes des registres visés à l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale:

a) nom et prénoms;

b) lieu et date de naissance;

c) date de décès.

Le numéro du Registre national, le lieu et la date de naissance, et la date de décès des personnes physiques visés à l'alinéa précédent ne peuvent être communiqués au public.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte ou au traitement des données visées à l'alinéa 1er, ou a connaissance de telles données est, le cas

échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

Art. 334

L'année judiciaire commence le 1er septembre et se termine le 30 juin. Du 1er juillet au 31 août les cours et tribunaux tiennent des audiences de vacation.

L'année judiciaire commence le 1er septembre et se termine le 30 juin. Du 1er juillet au 31 août les cours et tribunaux tiennent des audiences de vacation.

L'appel des causes est fait et les plaidoiries sont entendues jusqu'au 30 juin inclusivement sauf, s'il y a lieu, à continuer les débats après la rentrée des cours et tribunaux.

L'appel des causes est fait et les plaidoiries sont entendues jusqu'au 30 juin inclusivement sauf, s'il y a lieu, à continuer les débats après la rentrée des cours et tribunaux.

L'instruction et le jugement des affaires criminelles, correctionnelles et de police ne sont ni retardés ni interrompus.

L'instruction et le jugement **des affaires pénales** ne sont ni retardés ni interrompus.

Art. 335

Il y a à la Cour de cassation une chambre des vacations chargée de l'expédition des affaires criminelles, correctionnelles et de police, ainsi que de toutes affaires qui requièrent célérité.

Il y a à la Cour de cassation une chambre des vacations chargée de l'expédition **des affaires pénales**, ainsi que de toutes affaires qui requièrent célérité.

Il y a dans les cours d'appel, dans les cours du travail, dans les tribunaux de première instance, dans les tribunaux du travail et dans les tribunaux de l'entreprise une ou plusieurs chambres des vacations.

Il y a dans les cours d'appel, dans les cours du travail, dans les tribunaux de première instance, dans les tribunaux du travail et dans les tribunaux de l'entreprise une ou plusieurs chambres des vacations.

A la cour d'appel et au tribunal de première instance, il y a au moins une chambre composée de trois magistrats et une chambre ne comprenant qu'un magistrat.

A la cour d'appel et au tribunal de première instance, il y a au moins une chambre composée de trois magistrats et une chambre ne comprenant qu'un magistrat.

Ces chambres des vacations sont chargées de l'expédition des affaires qui requièrent célérité, et, à la cour d'appel et au tribunal de première instance, du service des chambres correctionnelles, des chambres du conseil et des mises en accusation.

Ces chambres des vacations sont chargées de l'expédition des affaires qui requièrent célérité, et, à la cour d'appel et au tribunal de première instance, du service des chambres correctionnelles, des chambres du conseil et des mises en accusation.

Les chambres des vacations sont renouvelées chaque année, de manière que tous les

Les chambres des vacations sont renouvelées chaque année, de manière que tous les

membres de la cour ou du tribunal y fassent le service à tour de rôle. Elles sont composées en tenant compte des dispositions de la loi sur l'emploi des langues en matière judiciaire.

Les présidents de chambre, les présidents et vice-présidents et dans les tribunaux qui n'ont pas de vice-président, le président et le plus ancien juge, y font alternativement le service.

membres de la cour ou du tribunal y fassent le service à tour de rôle. Elles sont composées en tenant compte des dispositions de la loi sur l'emploi des langues en matière judiciaire.

Les présidents de chambre, les présidents et vice-présidents et dans les tribunaux qui n'ont pas de vice-président, le président et le plus ancien juge, y font alternativement le service.

Art. 336

Les chambres des vacations des cours et tribunaux tiennent au moins deux audiences par semaine, indépendamment des audiences consacrées, à la cour d'appel et au tribunal de première instance, au jugement des affaires correctionnelles et des mises en accusation, dont elles pourraient être chargées.

Les chambres des vacations des cours et tribunaux tiennent au moins deux audiences par semaine, indépendamment des audiences consacrées, à la cour d'appel et au tribunal de première instance, au jugement **des affaires pénales** et des mises en accusation, dont elles pourraient être chargées.

Art. 340

§ 1er. Dans chaque cour, chaque tribunal et chaque arrondissement pour ce qui est des juges de paix et des juges au tribunal de police, est instituée une assemblée générale.

L'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police a son siège au tribunal de police.

§ 2. L'assemblée générale est convoquée:

1° soit pour délibérer et décider sur des objets qui ont un intérêt pour toutes les chambres ou pour les juges de paix et les juges au tribunal de police, soit pour traiter des matières touchant à l'ordre public qui relèvent de la compétence d'une de ces juridictions ou de l'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police;

2° pour la rédaction du rapport de fonctionnement visé au § 3;

§ 1er. Dans chaque cour, chaque tribunal et chaque arrondissement pour ce qui est des juges de paix et des juges au tribunal de police, est instituée une assemblée générale.

L'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police a son siège au tribunal de police.

§ 2. L'assemblée générale est convoquée:

1° soit pour délibérer et décider sur des objets qui ont un intérêt pour toutes les chambres ou pour les juges de paix et les juges au tribunal de police, soit pour traiter des matières touchant à l'ordre public qui relèvent de la compétence d'une de ces juridictions ou de l'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police;

2° pour la rédaction du rapport de fonctionnement visé au § 3;

3° pour l'élection des magistrats chargés de l'évaluation et de leurs suppléants;	3° pour l'élection des magistrats chargés de l'évaluation et de leurs suppléants;
4° pour la désignation aux mandats adjoints;	4° pour la désignation aux mandats adjoints;
5° pour les présentations relatives à la désignation aux mandats spécifiques, à l'exception du mandat de juge au tribunal de l'application des peines;	5° pour les présentations relatives à la désignation aux mandats spécifiques, à l'exception du mandat de juge au tribunal de l'application des peines;
6° pour la désignation ou la sélection des candidats à un mandat de juge, de conseiller et d'assesseur dans les juridictions disciplinaires visées à l'article 58.	6° pour la désignation ou la sélection des candidats à un mandat de juge, de conseiller et d'assesseur dans les juridictions disciplinaires visées à l'article 58.
7° pour la rédaction de l'avis visé à l'article 259 <i>novies</i> , § 10, alinéa 5;	7° pour la rédaction de l'avis visé à l'article 259 <i>novies</i> , § 10, alinéa 5;
8° pour l'établissement de la liste des curateurs visée à l'article XX.122 du Code de droit économique;	8° pour l'établissement de la liste des curateurs visée à l'article XX.122 du Code de droit économique;
9° pour l'omission de la liste des curateurs prononcée sur base de l'article XX.125 du Code de droit économique.	9° pour l'omission de la liste des curateurs prononcée sur base de l'article XX.125 du Code de droit économique.
§ 3. Les rapports de fonctionnement sont rédigés sur support électronique et transmis par les tribunaux et les assemblées générales des juges de paix et des juges aux tribunaux de police avant le 1 ^{er} avril de chaque année et par les cours avant le 31 mai de chaque année.	§ 3. Les rapports de fonctionnement sont rédigés sur support électronique et transmis par les tribunaux et les assemblées générales des juges de paix et des juges aux tribunaux de police avant le 1 ^{er} avril de chaque année et par les cours avant le 31 mai de chaque année.
Le Ministre de la Justice établit, après avis du Conseil supérieur de la Justice, du Collège du ministère public et du Collège des cours et tribunaux, chacun pour ce qui concerne son organisation, le formulaire type à suivre pour la rédaction des rapports de fonctionnement.	Le Ministre de la Justice établit, après avis du Conseil supérieur de la Justice, du Collège du ministère public et du Collège des cours et tribunaux, chacun pour ce qui concerne son organisation, le formulaire type à suivre pour la rédaction des rapports de fonctionnement.
Ils traitent notamment des points suivants se rapportant à l'année civile écoulée:	Ils traitent notamment des points suivants se rapportant à l'année civile écoulée:
a) l'évolution des cadres et des effectifs;	a) l'évolution des cadres et des effectifs;
b) les moyens logistiques;	b) les moyens logistiques;
c) l'organisation;	c) l'organisation;
d) les structures de concertation;	d) les structures de concertation;

e) les statistiques;	e) les statistiques;
f) l'évolution des affaires pendantes;	f) l'évolution des affaires pendantes;
g) l'évolution de la charge de travail;	g) l'évolution de la charge de travail;
h) l'évolution de l'arriéré judiciaire;	h) l'évolution de l'arriéré judiciaire;
i) le retard dans le délibéré;	i) le retard dans le délibéré;
j) l'évolution de la réalisation du plan de gestion et des objectifs;	j) l'évolution de la réalisation du plan de gestion et des objectifs;
k) les modalités d'utilisation des moyens;	k) les modalités d'utilisation des moyens;
l) la politique de qualité;	l) la politique de qualité;
m) le fonctionnement des divisions;	m) le fonctionnement des divisions;
n) le cas échéant, les mesures prises en vue du maintien de la discipline, y compris les sanctions disciplinaires, et les initiatives prises en vue du respect des principes généraux relatifs à la déontologie.	n) le cas échéant, les mesures prises en vue du maintien de la discipline, y compris les sanctions disciplinaires, et les initiatives prises en vue du respect des principes généraux relatifs à la déontologie.
Le cas échéant, le rapport de fonctionnement indique les besoins et contient des propositions visant à améliorer le fonctionnement de la juridiction, à résorber l'arriéré judiciaire et à garantir le respect des délais du délibéré.	Le cas échéant, le rapport de fonctionnement indique les besoins et contient des propositions visant à améliorer le fonctionnement de la juridiction, à résorber l'arriéré judiciaire et à garantir le respect des délais du délibéré.
Le chef de corps transmet le rapport de fonctionnement et le rapport intermédiaire, ainsi que le procès-verbal des travaux de l'assemblée générale y afférent, au chef de corps de la juridiction immédiatement supérieure, au Ministre de la Justice, au Conseil supérieur de la Justice et aux présidents des Chambres législatives fédérales. Le Conseil supérieur de la Justice établit annuellement un rapport consolidé portant sur les mesures et initiatives prises sur base de l'alinéa 3, n), dans le respect de l'anonymat. Ce rapport est rendu public.	Le chef de corps transmet le rapport de fonctionnement et le rapport intermédiaire, ainsi que le procès-verbal des travaux de l'assemblée générale y afférent, au chef de corps de la juridiction immédiatement supérieure, au Ministre de la Justice, au Conseil supérieur de la Justice et aux présidents des Chambres législatives fédérales. Le Conseil supérieur de la Justice établit annuellement un rapport consolidé portant sur les mesures et initiatives prises sur base de l'alinéa 3, n), dans le respect de l'anonymat. Ce rapport est rendu public.
§ 4. L'assemblée générale des cours est également convoquée pour les avis visés aux articles 259ter, § 3, et 259quater, § 3.	§ 4. L'assemblée générale des cours est également convoquée pour les avis visés aux articles 259ter, § 3, et 259quater, § 3.
L'assemblée générale des cours d'appel et des cours du travail est également convoquée	L'assemblée générale des cours d'appel et des cours du travail est également convoquée

lorsque le premier président juge convenable de convoquer la cour, après qu'un membre de la cour lui ait notifié qu'il souhaitait faire une dénonciation sur quelque objet d'ordre public de la compétence de la cour. Si le premier président n'a pas jugé nécessaire de convoquer la cour, celui qui voulait faire une dénonciation peut instruire sa chambre de l'objet qu'il se proposait de dénoncer; si, après en avoir délibéré, la chambre demande la convocation de l'assemblée générale, le premier président est tenu de l'accorder.

En outre, l'assemblée générale de la cour d'appel est convoquée afin d'entendre les dénonciations de crimes et de délits faites par un de ses membres; elle peut mander le procureur général pour lui enjoindre de poursuivre à raison de ces faits ou pour entendre le compte qu'il rendra des poursuites qui seraient commencées.

§ 5. Les assemblées générales sont convoquées, selon les cas:

1° par le premier président ou le président;

2° lorsqu'un quart des membres en fait la demande;

3° sur un réquisitoire motivé du procureur général, du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail. Dans ce cas, la convocation est faite dans les trois jours du réquisitoire.

4° dans le cas visé au § 2, 7°, par le magistrat visé à l'article 319, alinéa 1er, deuxième phrase, ou 319, alinéa 2, deuxième phrase.

Il ne peut être délibéré d'aucun autre objet que celui pour lequel la convocation a été faite.

L'assemblée générale ne peut en aucun cas empêcher ni suspendre le cours des audiences.

lorsque le premier président juge convenable de convoquer la cour, après qu'un membre de la cour lui ait notifié qu'il souhaitait faire une dénonciation sur quelque objet d'ordre public de la compétence de la cour. Si le premier président n'a pas jugé nécessaire de convoquer la cour, celui qui voulait faire une dénonciation peut instruire sa chambre de l'objet qu'il se proposait de dénoncer; si, après en avoir délibéré, la chambre demande la convocation de l'assemblée générale, le premier président est tenu de l'accorder.

En outre, l'assemblée générale de la cour d'appel est convoquée afin d'entendre les dénonciations **d'infractions** faites par un de ses membres; elle peut mander le procureur général pour lui enjoindre de poursuivre à raison de ces faits ou pour entendre le compte qu'il rendra des poursuites qui seraient commencées.

§ 5. Les assemblées générales sont convoquées, selon les cas:

1° par le premier président ou le président;

2° lorsqu'un quart des membres en fait la demande;

3° sur un réquisitoire motivé du procureur général, du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail. Dans ce cas, la convocation est faite dans les trois jours du réquisitoire.

4° dans le cas visé au § 2, 7°, par le magistrat visé à l'article 319, alinéa 1er, deuxième phrase, ou 319, alinéa 2, deuxième phrase.

Il ne peut être délibéré d'aucun autre objet que celui pour lequel la convocation a été faite.

L'assemblée générale ne peut en aucun cas empêcher ni suspendre le cours des audiences.

Art. 406

§ 1er. Lorsqu'elle est poursuivie pour un crime ou un délit ou lorsqu'elle est poursuivie

§ 1er. Lorsqu'elle est poursuivie pour **une infraction** ou lorsqu'elle est poursuivie

disciplinairement, la personne concernée peut, lorsque l'intérêt du service le requiert, être suspendue de ses fonctions par mesure d'ordre pendant la durée des poursuites et jusqu'à la décision finale.

La mesure d'ordre est prononcée par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, pour trois mois au plus et peut être prorogée pour des périodes de trois mois au plus jusqu'à la décision définitive. Elle peut entraîner une retenue de 20 % du traitement brut. Le ministère public peut saisir ou saisit sur injonction du Ministre de la Justice l'autorité visée à l'article 412, § 1er, d'une demande de suspension dans l'intérêt du service.

Aucune mesure d'ordre ou prorogation ne peut être prononcée sans que la personne concernée ait été entendue ou dûment appelée ou, lorsque son audition est impossible, sans qu'elle ait pu faire valoir ses moyens de défense par écrit ou se faire représenter.

Toutefois, en cas d'extrême urgence ou de flagrante mesure d'ordre provisoire peut être prise sans audition préalable de la personne concernée. La personne concernée sera entendue immédiatement après l'application de la mesure d'ordre provisoire. Sauf confirmation dans les 10 jours par l'autorité qui l'a prise la mesure d'ordre provisoire cesse de produire ses effets.

La convocation est remise à la personne concernée contre accusé de réception ou par envoi recommandé contenant un exposé des faits reprochés, le lieu et le délai de consultation du dossier, ainsi que le lieu et la date de comparution.

La décision de l'autorité visée à l'article 412, § 1er, est notifiée contre accusé de réception ou par envoi recommandé à la personne concernée et au parquet dans les cinq jours suivant l'audition de la personne concernée ou la date fixée pour cette audition ou la remise des moyens de défense par écrit.

disciplinairement, la personne concernée peut, lorsque l'intérêt du service le requiert, être suspendue de ses fonctions par mesure d'ordre pendant la durée des poursuites et jusqu'à la décision finale.

La mesure d'ordre est prononcée par l'autorité visée à l'article 412, § 1er, pour trois mois au plus et peut être prorogée pour des périodes de trois mois au plus jusqu'à la décision définitive. Elle peut entraîner une retenue de 20 % du traitement brut. Le ministère public peut saisir ou saisit sur injonction du Ministre de la Justice l'autorité visée à l'article 412, § 1er, d'une demande de suspension dans l'intérêt du service.

Aucune mesure d'ordre ou prorogation ne peut être prononcée sans que la personne concernée ait été entendue ou dûment appelée ou, lorsque son audition est impossible, sans qu'elle ait pu faire valoir ses moyens de défense par écrit ou se faire représenter.

Toutefois, en cas d'extrême urgence ou de flagrante mesure d'ordre provisoire peut être prise sans audition préalable de la personne concernée. La personne concernée sera entendue immédiatement après l'application de la mesure d'ordre provisoire. Sauf confirmation dans les 10 jours par l'autorité qui l'a prise la mesure d'ordre provisoire cesse de produire ses effets.

La convocation est remise à la personne concernée contre accusé de réception ou par envoi recommandé contenant un exposé des faits reprochés, le lieu et le délai de consultation du dossier, ainsi que le lieu et la date de comparution.

La décision de l'autorité visée à l'article 412, § 1er, est notifiée contre accusé de réception ou par envoi recommandé à la personne concernée et au parquet dans les cinq jours suivant l'audition de la personne concernée ou la date fixée pour cette audition ou la remise des moyens de défense par écrit.

La notification fait mention du droit d'introduire un recours, du délai et des formes à respecter.

La notification fait mention du droit d'introduire un recours, du délai et des formes à respecter.

La décision est exécutoire immédiatement

La décision est exécutoire immédiatement

§ 2. Lorsqu'une peine disciplinaire entraînant une retenue de traitement est prise à l'encontre d'une personne qui a fait l'objet d'une mesure d'ordre avec réduction de traitement, la peine disciplinaire produit ses effets au plus tôt le jour où la mesure d'ordre a pris cours.

§ 2. Lorsqu'une peine disciplinaire entraînant une retenue de traitement est prise à l'encontre d'une personne qui a fait l'objet d'une mesure d'ordre avec réduction de traitement, la peine disciplinaire produit ses effets au plus tôt le jour où la mesure d'ordre a pris cours.

Le montant du traitement retenu pendant la mesure d'ordre est déduit du montant de la perte de traitement liée à la peine disciplinaire entraînant une retenue de traitement. Si le montant du traitement retenu est plus important que le montant de la perte de traitement liée à la peine disciplinaire entraînant une retenue de traitement, la différence est liquidée à la personne concernée.

Le montant du traitement retenu pendant la mesure d'ordre est déduit du montant de la perte de traitement liée à la peine disciplinaire entraînant une retenue de traitement. Si le montant du traitement retenu est plus important que le montant de la perte de traitement liée à la peine disciplinaire entraînant une retenue de traitement, la différence est liquidée à la personne concernée.

Les sommes retenues sont liquidées à la personne concernée lorsque la mesure d'ordre n'est pas suivie par une peine disciplinaire ou une condamnation pénale pour les mêmes faits ou si l'action pénale est éteinte ou s'il y a eu une ordonnance de non-lieu ou un classement sans suite.

Les sommes retenues sont liquidées à la personne concernée lorsque la mesure d'ordre n'est pas suivie par une peine disciplinaire ou une condamnation pénale pour les mêmes faits ou si l'action pénale est éteinte ou s'il y a eu une ordonnance de non-lieu ou un classement sans suite.

Art. 434/1

§ 1er. L'“Orde van Vlaamse balies” et l'“Ordre des barreaux francophones et germanophone” établissent les listes électroniques communes suivantes:

§ 1er. L'“Orde van Vlaamse balies” et l'“Ordre des barreaux francophones et germanophone” établissent les listes électroniques communes suivantes:

1° un tableau électronique commun des avocats inscrits aux tableaux, visés dans l'article 430, 1, des différents ordres des avocats qui les composent;

1° un tableau électronique commun des avocats inscrits aux tableaux, visés dans l'article 430, 1, des différents ordres des avocats qui les composent;

2° une liste électronique commune des avocats inscrits aux listes visées dans l'article 430, 1 des avocats qui exercent leur profession sous le titre professionnel d'un autre état membre de l'Union européenne,

2° une liste électronique commune des avocats inscrits aux listes visées dans l'article 430, 1 des avocats qui exercent leur profession sous le titre professionnel d'un autre état membre de l'Union européenne,

tenues par les différents ordres des avocats qui les composent;

3° une liste électronique commune des avocats inscrits aux listes de stagiaires, visées dans l'article 430, 1, tenues par les différents ordres des avocats qui les composent.

Ces trois listes électroniques communes sont dénommées ci-après "les listes".

Sauf preuve contraire, en cas de discordance, les mentions de ces listes l'emportent sur toute autre mention.

§ 2. L'"Orde van Vlaamse balies" et l'"Ordre des barreaux francophones et germanophone", ci-après dénommé "le gestionnaire", mettent en place et gèrent conjointement le fonctionnement des listes. Ils assurent conjointement le contrôle du fonctionnement et l'utilisation de ces listes, et veillent conjointement à la mise à jour permanente de celles-ci.

L'"Orde van Vlaamse balies" et l'"Ordre des barreaux francophones et germanophone" sont considérés conjointement, pour ce qui concerne les listes, comme le responsable du traitement, au sens des articles 4, 7) et 26 du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement Européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 3. Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les données qui figurent dans la liste.

§ 4. Les listes et les données qui y figurent sont publiques.

§ 5. Les données reprises dans ces listes sont conservées pendant trente ans à compter du jour de la radiation de l'avocat ou du stagiaire du tableau ou de la liste visés dans l'article 430, 1, selon le cas.

tenues par les différents ordres des avocats qui les composent;

3° une liste électronique commune des avocats inscrits aux listes de stagiaires, visées dans l'article 430, 1, tenues par les différents ordres des avocats qui les composent.

Ces trois listes électroniques communes sont dénommées ci-après "les listes".

Sauf preuve contraire, en cas de discordance, les mentions de ces listes l'emportent sur toute autre mention.

§ 2. L'"Orde van Vlaamse balies" et l'"Ordre des barreaux francophones et germanophone", ci-après dénommé "le gestionnaire", mettent en place et gèrent conjointement le fonctionnement des listes. Ils assurent conjointement le contrôle du fonctionnement et l'utilisation de ces listes, et veillent conjointement à la mise à jour permanente de celles-ci.

L'"Orde van Vlaamse balies" et l'"Ordre des barreaux francophones et germanophone" sont considérés conjointement, pour ce qui concerne les listes, comme le responsable du traitement, au sens des articles 4, 7) et 26 du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement Européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 3. Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les données qui figurent dans la liste.

§ 4. Les listes et les données qui y figurent sont publiques.

§ 5. Les données reprises dans ces listes sont conservées pendant trente ans à compter du jour de la radiation de l'avocat ou du stagiaire du tableau ou de la liste visés dans l'article 430, 1, selon le cas.

§ 6. Afin d'identifier pour l'application du premier paragraphe les personnes qui exercent la profession d'avocat, le gestionnaire est autorisé à:

1° utiliser le numéro du Registre national des avocats et des stagiaires, et à accéder aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 6°, et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques;

2° à accéder aux informations suivantes des registres visés à l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale:

d) nom et prénoms;

e) lieu et date de naissance;

f) date de décès.

Le numéro du Registre national, le lieu et la date de naissance, et la date de décès des personnes physiques visées à l'alinéa précédent ne peuvent être communiqués au public.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte ou au traitement des données visées à l'alinéa 2, ou a connaissance de telles données est, le cas échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

§ 6. Afin d'identifier pour l'application du premier paragraphe les personnes qui exercent la profession d'avocat, le gestionnaire est autorisé à:

1° utiliser le numéro du Registre national des avocats et des stagiaires, et à accéder aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 6°, et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques;

2° à accéder aux informations suivantes des registres visés à l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale:

d) nom et prénoms;

e) lieu et date de naissance;

f) date de décès.

Le numéro du Registre national, le lieu et la date de naissance, et la date de décès des personnes physiques visées à l'alinéa précédent ne peuvent être communiqués au public.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte ou au traitement des données visées à l'alinéa 2, ou a connaissance de telles données est, le cas échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

Ar. 446quater

§ 1er. Tout avocat établit une distinction entre ses fonds propres et les fonds de tiers.

Les fonds reçus par les avocats dans l'exercice de leur profession au profit de clients ou de tiers sont versés sur un ou plusieurs comptes ouverts à leur nom ou au nom de leur société d'avocats avec mention de leur ou sa qualité. Ce ou ces comptes sont ouverts conformément aux règles à fixer par l'Ordre

§ 1er. Tout avocat établit une distinction entre ses fonds propres et les fonds de tiers.

Les fonds reçus par les avocats dans l'exercice de leur profession au profit de clients ou de tiers sont versés sur un ou plusieurs comptes ouverts à leur nom ou au nom de leur société d'avocats avec mention de leur ou sa qualité. Ce ou ces comptes sont ouverts conformément aux règles à fixer par l'Ordre

des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies.

L'avocat manie les fonds de clients ou de tiers par l'intermédiaire de ce compte. Il demande toujours aux clients et aux tiers de payer exclusivement sur ce compte.

Ce compte est géré exclusivement par l'avocat, sans préjudice des règles complémentaires concernant le maniement de fonds de clients ou de tiers fixées par l'Orde des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies.

§ 2. Les comptes visés au § 1er comprennent les comptes de tiers et les comptes rubriqués.

Le compte de tiers est un compte global sur lequel sont reçus ou gérés des fonds qui doivent être transférés à des clients ou à des tiers.

Le compte rubriqué est un compte individualisé ouvert dans le cadre d'un dossier déterminé ou pour un client déterminé.

§ 3. Le compte de tiers et le compte rubriqué sont des comptes qui sont ouverts auprès d'une institution agréée par la Banque Nationale de Belgique sur la base de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit ou auprès de la Caisse des dépôts et consignations et qui répondent au moins aux conditions suivantes:

1° le compte de tiers et le compte rubriqué ne peuvent jamais être en débit;

2° aucun crédit, sous quelque forme que ce soit, ne peut être consenti sur un compte de tiers ou sur un compte rubriqué; ceux-ci ne peuvent jamais servir de sûreté;

3° toute compensation, fusion, ou stipulation d'unicité de compte entre le compte de tiers, le compte rubriqué et d'autres comptes en banque est exclue; aucune convention de netting ne peut s'appliquer à ces comptes.

des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies.

L'avocat manie les fonds de clients ou de tiers par l'intermédiaire de ce compte. Il demande toujours aux clients et aux tiers de payer exclusivement sur ce compte.

Ce compte est géré exclusivement par l'avocat, sans préjudice des règles complémentaires concernant le maniement de fonds de clients ou de tiers fixées par l'Orde des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies.

§ 2. Les comptes visés au § 1er comprennent les comptes de tiers et les comptes rubriqués.

Le compte de tiers est un compte global sur lequel sont reçus ou gérés des fonds qui doivent être transférés à des clients ou à des tiers.

Le compte rubriqué est un compte individualisé ouvert dans le cadre d'un dossier déterminé ou pour un client déterminé.

§ 3. Le compte de tiers et le compte rubriqué sont des comptes qui sont ouverts auprès d'une institution agréée par la Banque Nationale de Belgique sur la base de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit ou auprès de la Caisse des dépôts et consignations et qui répondent au moins aux conditions suivantes:

1° le compte de tiers et le compte rubriqué ne peuvent jamais être en débit;

2° aucun crédit, sous quelque forme que ce soit, ne peut être consenti sur un compte de tiers ou sur un compte rubriqué; ceux-ci ne peuvent jamais servir de sûreté;

3° toute compensation, fusion, ou stipulation d'unicité de compte entre le compte de tiers, le compte rubriqué et d'autres comptes en banque est exclue; aucune convention de netting ne peut s'appliquer à ces comptes.

L'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies peuvent fixer des règles complémentaires concernant le maniement de fonds de clients ou de tiers.

§ 4. Sauf circonstances exceptionnelles, l'avocat transfère au destinataire dans les plus brefs délais les fonds reçus sur son compte de tiers.

Si, pour des motifs fondés, l'avocat ne peut transférer les fonds au destinataire dans le délai prévu par les règlements de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone et de l'Orde van Vlaamse Balies et, au plus tard, dans les deux mois de leur réception, il les verse sur un compte rubriqué.

Sans préjudice de l'application de règles juridiques impératives, l'alinéa 2 n'est pas d'application lorsque le total des fonds reçus soit pour le compte d'une même personne, soit à l'occasion d'une même opération, soit par dossier, n'excède pas 2.500 euros. Le Roi peut adapter ce montant tous les deux ans, en tenant compte de la situation économique. Cette adaptation entre en vigueur le 1er janvier de l'année suivant la publication de l'arrêté d'adaptation.

§ 5. L'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies instaurent et organisent un régime de contrôle déterminant au moins par qui, sur quoi, quand et comment un contrôle est exercé en ce qui concerne le respect des dispositions des §§ 1er à 4, à l'exception des comptes gérés dans le cadre d'un mandat judiciaire. Ce régime de contrôle détermine en particulier les sanctions et mesures pouvant être prises en cas d'infraction. Il ne porte pas préjudice à d'autres dispositions légales qui prévoient un contrôle des fonds reçus sur les comptes visés au § 2.

L'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse balies analysent de manière informatique automatisée les transactions sur les comptes de tiers et les comptes rubriqués visés au paragraphe 2, à l'exception des comptes

L'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies peuvent fixer des règles complémentaires concernant le maniement de fonds de clients ou de tiers.

§ 4. Sauf circonstances exceptionnelles, l'avocat transfère au destinataire dans les plus brefs délais les fonds reçus sur son compte de tiers.

Si, pour des motifs fondés, l'avocat ne peut transférer les fonds au destinataire dans le délai prévu par les règlements de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone et de l'Orde van Vlaamse Balies et, au plus tard, dans les deux mois de leur réception, il les verse sur un compte rubriqué.

Sans préjudice de l'application de règles juridiques impératives, l'alinéa 2 n'est pas d'application lorsque le total des fonds reçus soit pour le compte d'une même personne, soit à l'occasion d'une même opération, soit par dossier, n'excède pas 2.500 euros. Le Roi peut adapter ce montant tous les deux ans, en tenant compte de la situation économique. Cette adaptation entre en vigueur le 1er janvier de l'année suivant la publication de l'arrêté d'adaptation.

§ 5. L'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse Balies instaurent et organisent un régime de contrôle déterminant au moins par qui, sur quoi, quand et comment un contrôle est exercé en ce qui concerne le respect des dispositions des §§ 1er à 4, à l'exception des comptes gérés dans le cadre d'un mandat judiciaire. Ce régime de contrôle détermine en particulier les sanctions et mesures pouvant être prises en cas d'infraction. Il ne porte pas préjudice à d'autres dispositions légales qui prévoient un contrôle des fonds reçus sur les comptes visés au § 2.

L'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Orde van Vlaamse balies analysent de manière informatique automatisée les transactions sur les comptes de tiers et les comptes rubriqués visés au paragraphe 2, à l'exception des comptes

gérés dans le cadre d'un mandat judiciaire, afin de détecter les transactions suspectes et illicites, de les documenter, d'optimiser les processus de détection de ces transactions et, le cas échéant, de communiquer au bâtonnier de l'Ordre auquel est inscrit le titulaire du compte toutes les données d'identification des transactions suspectes et illicites.

A cette fin, l'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Ordre van Vlaamse balies, en tant que responsables conjoints du traitement, reçoivent des institutions agréées visées au paragraphe 3, alinéa 1er, les données pour les comptes visés à l'alinéa 1er concernant les transactions détenus par l'institution financière, telles que le type de transaction, le montant, l'unité monétaire, la date d'exécution de la transaction ainsi que le nom et l'adresse du titulaire du compte, du donneur d'ordre et du bénéficiaire, le numéro de compte du donneur d'ordre et du bénéficiaire et la communication libre ou structurée.

Les données d'identification concernant le titulaire du compte, le donneur d'ordre et le bénéficiaire de la transaction sont conservées durant dix ans à compter de la date de la transaction. Dans le cas d'une instruction ou d'une procédure judiciaire ou dans le cas d'une enquête disciplinaire ou d'une procédure disciplinaire, ces données sont conservées jusqu'au moment où tous les recours contre les décisions qui en découlent sont épuisés.

Toute personne participant, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'alinéa 3, ou ayant connaissance de ces données en respecte le caractère confidentiel et les garde secrètes. L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

§ 6. L'avocat verse à la Caisse des dépôts et consignations l'intégralité des sommes, quel qu'en soit le montant, qui n'ont pas été réclamées par l'ayant droit ou ne lui ont pas été versées dans les deux ans suivant la clôture du dossier dans le cadre duquel elles

gérés dans le cadre d'un mandat judiciaire, afin de détecter les transactions suspectes et illicites, de les documenter, d'optimiser les processus de détection de ces transactions et, le cas échéant, de communiquer au bâtonnier de l'Ordre auquel est inscrit le titulaire du compte toutes les données d'identification des transactions suspectes et illicites.

A cette fin, l'Ordre des barreaux francophones et germanophone et l'Ordre van Vlaamse balies, en tant que responsables conjoints du traitement, reçoivent des institutions agréées visées au paragraphe 3, alinéa 1er, les données pour les comptes visés à l'alinéa 1er concernant les transactions détenus par l'institution financière, telles que le type de transaction, le montant, l'unité monétaire, la date d'exécution de la transaction ainsi que le nom et l'adresse du titulaire du compte, du donneur d'ordre et du bénéficiaire, le numéro de compte du donneur d'ordre et du bénéficiaire et la communication libre ou structurée.

Les données d'identification concernant le titulaire du compte, le donneur d'ordre et le bénéficiaire de la transaction sont conservées durant dix ans à compter de la date de la transaction. Dans le cas d'une instruction ou d'une procédure judiciaire ou dans le cas d'une enquête disciplinaire ou d'une procédure disciplinaire, ces données sont conservées jusqu'au moment où tous les recours contre les décisions qui en découlent sont épuisés.

Toute personne participant, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'alinéa 3, ou ayant connaissance de ces données en respecte le caractère confidentiel et les garde secrètes. **L'article 352** du Code pénal leur est applicable.

§ 6. L'avocat verse à la Caisse des dépôts et consignations l'intégralité des sommes, quel qu'en soit le montant, qui n'ont pas été réclamées par l'ayant droit ou ne lui ont pas été versées dans les deux ans suivant la clôture du dossier dans le cadre duquel elles

ont été reçues par l'avocat. Le délai est suspendu tant que ces sommes font l'objet d'une procédure judiciaire.

Ces dépôts sont immatriculés au nom de l'ayant droit qui est désigné par l'avocat. La Caisse des dépôts et consignations les tient à la disposition de l'ayant droit jusqu'à l'expiration du délai visé à l'article 25 de l'arrêté royal n° 150 du 18 mars 1935 coordonnant les lois relatives à l'organisation et au fonctionnement de la Caisse des dépôts et consignations et y apportant des modifications en vertu de la loi du 31 juillet 1934.

§ 7. Le Roi peut fixer les modalités relatives à la gestion, à l'accès, au contrôle et à la surveillance des comptes visés au § 2.

ont été reçues par l'avocat. Le délai est suspendu tant que ces sommes font l'objet d'une procédure judiciaire.

Ces dépôts sont immatriculés au nom de l'ayant droit qui est désigné par l'avocat. La Caisse des dépôts et consignations les tient à la disposition de l'ayant droit jusqu'à l'expiration du délai visé à l'article 25 de l'arrêté royal n° 150 du 18 mars 1935 coordonnant les lois relatives à l'organisation et au fonctionnement de la Caisse des dépôts et consignations et y apportant des modifications en vertu de la loi du 31 juillet 1934.

§ 7. Le Roi peut fixer les modalités relatives à la gestion, à l'accès, au contrôle et à la surveillance des comptes visés au § 2.

Art. 508/13/6

§ 1er. Les bureaux d'aide juridique utilisent le registre de l'aide juridique de deuxième ligne pour l'accomplissement de leurs missions prévues par le présent chapitre.

§ 2. Le gestionnaire du registre de l'aide juridique de deuxième ligne a les tâches suivantes:

1° assurer la mise en place et la gestion du registre et veiller à ce qu'il soit constamment mis à jour avec les données qui sont nécessaires pour la réalisation de la finalité visée à l'article 508/13/5, § 3. Ce registre contient:

- a) les données du justiciable, nécessaires à sa demande;
- b) les demandes d'aide juridique de deuxième ligne;
- c) l'examen de la demande d'aide juridique de deuxième ligne, en vue de déterminer si les conditions d'accès sont réunies;
- d) la désignation de l'avocat pratiquant l'aide juridique de deuxième ligne;

§ 1er. Les bureaux d'aide juridique utilisent le registre de l'aide juridique de deuxième ligne pour l'accomplissement de leurs missions prévues par le présent chapitre.

§ 2. Le gestionnaire du registre de l'aide juridique de deuxième ligne a les tâches suivantes:

1° assurer la mise en place et la gestion du registre et veiller à ce qu'il soit constamment mis à jour avec les données qui sont nécessaires pour la réalisation de la finalité visée à l'article 508/13/5, § 3. Ce registre contient:

- a) les données du justiciable, nécessaires à sa demande;
- b) les demandes d'aide juridique de deuxième ligne;
- c) l'examen de la demande d'aide juridique de deuxième ligne, en vue de déterminer si les conditions d'accès sont réunies;
- d) la désignation de l'avocat pratiquant l'aide juridique de deuxième ligne;

e) la vérification des points à attribuer, le paiement des indemnités de l'avocat désigné pour ses prestations dans le dossier ainsi que la réalisation d'audits également à ces mêmes fins;

f) les demandes de retrait;

g) le rapportage et le contrôle des prestations fournies par l'avocat conformément à la nomenclature, en y incluant les éventuelles adaptations des points;

h) la distribution aux ordres locaux des indemnités revenant aux avocats désignés;

i) le rapportage des affaires d'aide juridique de deuxième ligne;

j) le cas échéant, les calendriers des permanences;

2° la gestion des accès au registre, par voie électronique, de l'identification, de l'authentification, de la vérification des qualités et de l'autorisation des différentes personnes concernées dans l'exercice de leurs missions en tant qu'avocat ou collaborateur du bureau d'aide juridique ou des autorités visées à l'article 488, chaque fois en leur qualité d'acteur de la justice;

3° le contrôle de l'utilisation et de la consultation du registre, y compris la prévention d'une éventuelle utilisation abusive, entre autres au moyen de la tenue d'un journal des logs, d'un monitoring et de datamining;

4° la publication d'informations publiques sur l'aide juridique de deuxième ligne: à la demande du ministre de la Justice, des chambres législatives et du Bureau du Plan et après avis du délégué à la protection des données, les gestionnaires accordent l'accès aux données anonymes utiles à l'établissement de statistiques sur l'aide juridique de deuxième ligne. Les données cryptées ne peuvent être communiquées que dans le respect des règles applicables en matière de protection de la vie privée dans le traitement des données à caractère

e) la vérification des points à attribuer, le paiement des indemnités de l'avocat désigné pour ses prestations dans le dossier ainsi que la réalisation d'audits également à ces mêmes fins;

f) les demandes de retrait;

g) le rapportage et le contrôle des prestations fournies par l'avocat conformément à la nomenclature, en y incluant les éventuelles adaptations des points;

h) la distribution aux ordres locaux des indemnités revenant aux avocats désignés;

i) le rapportage des affaires d'aide juridique de deuxième ligne;

j) le cas échéant, les calendriers des permanences;

2° la gestion des accès au registre, par voie électronique, de l'identification, de l'authentification, de la vérification des qualités et de l'autorisation des différentes personnes concernées dans l'exercice de leurs missions en tant qu'avocat ou collaborateur du bureau d'aide juridique ou des autorités visées à l'article 488, chaque fois en leur qualité d'acteur de la justice;

3° le contrôle de l'utilisation et de la consultation du registre, y compris la prévention d'une éventuelle utilisation abusive, entre autres au moyen de la tenue d'un journal des logs, d'un monitoring et de datamining;

4° la publication d'informations publiques sur l'aide juridique de deuxième ligne: à la demande du ministre de la Justice, des chambres législatives et du Bureau du Plan et après avis du délégué à la protection des données, les gestionnaires accordent l'accès aux données anonymes utiles à l'établissement de statistiques sur l'aide juridique de deuxième ligne. Les données cryptées ne peuvent être communiquées que dans le respect des règles applicables en matière de protection de la vie privée dans le traitement des données à caractère

personnel et du secret professionnel en vertu de l'article 458*bis* du Code pénal;

5° la publication de la liste des avocats disposés à fournir l'aide juridique prévue à l'article 508/7, établie par les différents bureaux d'aide juridique;

6° la gestion de l'accès des collaborateurs et des avocats autorisés à agir pour le bureau dans l'exercice de leurs missions en tant qu'acteurs de la justice;

7° la gestion des demandes d'accès ou de copie des dossiers des justiciables dans le respect des règles applicables en matière de protection de la vie privée lors du traitement des données à caractère personnel.

§ 3. Pour l'exécution de ces tâches, le gestionnaire et les Ordres d'avocats sont considérés conjointement comme le responsable du traitement au sens des articles 4, 7) et 26 du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 4. Le gestionnaire et les Ordres d'avocats désignent un préposé commun chargé de la protection des données du registre. Celui-ci est plus particulièrement chargé:

1° de la remise d'avis qualifiés en matière de protection de la vie privée et de sécurisation des données à caractère personnel et des informations et de leur traitement;

2° d'informer et conseiller le gestionnaire et les Ordres d'avocats de leurs obligations en vertu de la présente loi et du cadre général de la protection des données et de la vie privée;

3° de l'établissement, de la mise en oeuvre, de la mise à jour et du contrôle d'une politique de sécurisation et de protection de la vie privée;

personnel et du secret professionnel en vertu de l'**article 353, § 1er**, du Code pénal;

5° la publication de la liste des avocats disposés à fournir l'aide juridique prévue à l'article 508/7, établie par les différents bureaux d'aide juridique;

6° la gestion de l'accès des collaborateurs et des avocats autorisés à agir pour le bureau dans l'exercice de leurs missions en tant qu'acteurs de la justice;

7° la gestion des demandes d'accès ou de copie des dossiers des justiciables dans le respect des règles applicables en matière de protection de la vie privée lors du traitement des données à caractère personnel.

§ 3. Pour l'exécution de ces tâches, le gestionnaire et les Ordres d'avocats sont considérés conjointement comme le responsable du traitement au sens des articles 4, 7) et 26 du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 4. Le gestionnaire et les Ordres d'avocats désignent un préposé commun chargé de la protection des données du registre. Celui-ci est plus particulièrement chargé:

1° de la remise d'avis qualifiés en matière de protection de la vie privée et de sécurisation des données à caractère personnel et des informations et de leur traitement;

2° d'informer et conseiller le gestionnaire et les Ordres d'avocats de leurs obligations en vertu de la présente loi et du cadre général de la protection des données et de la vie privée;

3° de l'établissement, de la mise en oeuvre, de la mise à jour et du contrôle d'une politique de sécurisation et de protection de la vie privée;

4° d'être le point de contact pour l'Autorité de protection des données;

5° de l'exécution des autres missions relatives à la protection de la vie privée et à la sécurisation qui sont déterminées par le Roi, après avis de l'Autorité de protection des données. Dans l'exercice de ses missions, le préposé à la protection des données agit en toute indépendance et rend compte directement au gestionnaire. Le Roi détermine, après avis de l'Autorité de protection des données, les règles selon lesquelles le préposé à la protection des données exerce ses missions.

§ 5. Les justiciables, les tiers agissant pour leur compte ainsi que les avocats, dans l'exercice de leurs missions en tant qu'acteurs de la justice, ont accès aux données du registre pertinentes pour eux, dans la mesure où la communication de ces informations ne porte pas atteinte au secret professionnel de l'avocat et/ou à la vie privée de tiers.

§ 6. Le numéro de registre national, le numéro d'identification dans le registre bis, le lieu et la date de naissance, le sexe, la nationalité, la résidence principale, la date de décès, l'état civil et la composition de ménage des personnes physiques visées à l'article 508/13/2 ne peuvent être rendus publics, mais sont communiqués au justiciable lui-même, à son avocat, ainsi qu'à ses mandataires dans l'exercice de leurs missions en tant qu'acteurs de la justice, et au bureau d'aide juridique et leur gestionnaire, pour l'exercice de leurs missions légales.

§ 7. Celui qui, à un titre quelconque, participe à la collecte ou au traitement des données visées au présent chapitre ou a connaissance de ces données, est tenu, le cas échéant, d'en respecter la confidentialité. En cas d'infraction, les peines de l'article 458 du Code pénal lui sont applicables.

4° d'être le point de contact pour l'Autorité de protection des données;

5° de l'exécution des autres missions relatives à la protection de la vie privée et à la sécurisation qui sont déterminées par le Roi, après avis de l'Autorité de protection des données. Dans l'exercice de ses missions, le préposé à la protection des données agit en toute indépendance et rend compte directement au gestionnaire. Le Roi détermine, après avis de l'Autorité de protection des données, les règles selon lesquelles le préposé à la protection des données exerce ses missions.

§ 5. Les justiciables, les tiers agissant pour leur compte ainsi que les avocats, dans l'exercice de leurs missions en tant qu'acteurs de la justice, ont accès aux données du registre pertinentes pour eux, dans la mesure où la communication de ces informations ne porte pas atteinte au secret professionnel de l'avocat et/ou à la vie privée de tiers.

§ 6. Le numéro de registre national, le numéro d'identification dans le registre bis, le lieu et la date de naissance, le sexe, la nationalité, la résidence principale, la date de décès, l'état civil et la composition de ménage des personnes physiques visées à l'article 508/13/2 ne peuvent être rendus publics, mais sont communiqués au justiciable lui-même, à son avocat, ainsi qu'à ses mandataires dans l'exercice de leurs missions en tant qu'acteurs de la justice, et au bureau d'aide juridique et leur gestionnaire, pour l'exercice de leurs missions légales.

§ 7. Celui qui, à un titre quelconque, participe à la collecte ou au traitement des données visées au présent chapitre ou a connaissance de ces données, est tenu, le cas échéant, d'en respecter la confidentialité. En cas d'infraction, les peines **de l'article 352** du Code pénal lui sont applicables.

Art. 510

§ 1er. Chaque année, le Roi nomme un nombre déterminé de candidats-huissiers de justice.

Ils sont nommés jusqu'à l'âge de septante ans.

§ 2. Après avoir recueilli l'avis de la Chambre nationale des huissiers de justice, le Roi arrête chaque année le nombre, par rôle linguistique, de candidats-huissiers de justice à nommer. Ce nombre est fixé par le Roi en fonction du nombre d'huissiers de justice titulaires à nommer, du nombre de lauréats de sessions précédentes qui n'ont pas encore été nommés et du besoin en candidats-huissiers de justice supplémentaires. Le rôle linguistique est déterminé par la langue du diplôme.

L'arrêté royal pris en vertu de l'alinéa 1er ainsi qu'un appel aux candidats sont publiés chaque année au Moniteur belge.

§ 3. Pour pouvoir être nommé candidat-huissier de justice, l'intéressé doit:

1° être porteur d'un diplôme de docteur, de licencié ou de master en droit;

2° avoir une conduite répondant aux exigences de la fonction visée. Le respect de cette condition est prouvé au moyen d'un extrait du casier judiciaire fourni dont la date est postérieure à la publication de l'appel aux candidats visé au paragraphe 2, alinéa 2, dont il ressort que le candidat-huissier de justice n'a pas été condamné, même avec sursis, par une condamnation coulée en force de chose jugée, à une peine correctionnelle ou criminelle sauf s'il a été réhabilité. Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par une condamnation coulée en force de chose jugée;

3° être Belge et jouir des droits civils et politiques;

§ 1er. Chaque année, le Roi nomme un nombre déterminé de candidats-huissiers de justice.

Ils sont nommés jusqu'à l'âge de septante ans.

§ 2. Après avoir recueilli l'avis de la Chambre nationale des huissiers de justice, le Roi arrête chaque année le nombre, par rôle linguistique, de candidats-huissiers de justice à nommer. Ce nombre est fixé par le Roi en fonction du nombre d'huissiers de justice titulaires à nommer, du nombre de lauréats de sessions précédentes qui n'ont pas encore été nommés et du besoin en candidats-huissiers de justice supplémentaires. Le rôle linguistique est déterminé par la langue du diplôme.

L'arrêté royal pris en vertu de l'alinéa 1er ainsi qu'un appel aux candidats sont publiés chaque année au Moniteur belge.

§ 3. Pour pouvoir être nommé candidat-huissier de justice, l'intéressé doit:

1° être porteur d'un diplôme de docteur, de licencié ou de master en droit;

2° avoir une conduite répondant aux exigences de la fonction visée. Le respect de cette condition est prouvé au moyen d'un extrait du casier judiciaire fourni dont la date est postérieure à la publication de l'appel aux candidats visé au paragraphe 2, alinéa 2, dont il ressort que le candidat-huissier de justice n'a pas été condamné, même avec sursis, par une condamnation coulée en force de chose jugée, **à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal** sauf s'il a été réhabilité. Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par une condamnation coulée en force de chose jugée;

3° être Belge et jouir des droits civils et politiques;

4° être porteur du certificat de stage prévu à l'article 511;

5° figurer sur la liste définitive visée à l'article 513, § 5.

4° être porteur du certificat de stage prévu à l'article 511;

5° figurer sur la liste définitive visée à l'article 513, § 5.

Art. 512

§ 1er. Il est institué une commission de nomination des huissiers de justice de langue française et une commission de nomination des huissiers de justice de langue néerlandaise. Ces deux commissions forment ensemble les commissions de nomination réunies des huissiers de justice.

La commission de nomination de langue néerlandaise est compétente pour:

- le classement des candidats les plus aptes à une nomination de candidat-huissier de justice, dont la langue du diplôme visé à l'article 510, § 3, 1°, est le néerlandais;
- le classement des candidats à une nomination d'huissier de justice titulaire dans les arrondissements judiciaires où ni la commission de nomination de langue française ni les commissions de nomination réunies ne sont compétentes.

La commission de nomination de langue française est compétente pour:

- le classement des candidats les plus aptes à une nomination de candidat-huissier de justice, dont la langue du diplôme visé à l'article 510, § 3, 1°, est le français;
- le classement des candidats à une nomination d'huissier de justice titulaire dans les arrondissements judiciaires situés en Région wallonne.

Les commissions de nomination réunies sont compétentes pour:

- le classement des candidats à une nomination d'huissier de justice titulaire dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles;

§ 1er. Il est institué une commission de nomination des huissiers de justice de langue française et une commission de nomination des huissiers de justice de langue néerlandaise. Ces deux commissions forment ensemble les commissions de nomination réunies des huissiers de justice.

La commission de nomination de langue néerlandaise est compétente pour:

- le classement des candidats les plus aptes à une nomination de candidat-huissier de justice, dont la langue du diplôme visé à l'article 510, § 3, 1°, est le néerlandais;
- le classement des candidats à une nomination d'huissier de justice titulaire dans les arrondissements judiciaires où ni la commission de nomination de langue française ni les commissions de nomination réunies ne sont compétentes.

La commission de nomination de langue française est compétente pour:

- le classement des candidats les plus aptes à une nomination de candidat-huissier de justice, dont la langue du diplôme visé à l'article 510, § 3, 1°, est le français;
- le classement des candidats à une nomination d'huissier de justice titulaire dans les arrondissements judiciaires situés en Région wallonne.

Les commissions de nomination réunies sont compétentes pour:

- le classement des candidats à une nomination d'huissier de justice titulaire dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles;

- la rédaction du programme du concours d'admission visé à l'article 513.

§ 2. Chaque commission de nomination est composée comme suit:

1° un magistrat en fonction choisi parmi les magistrats du siège des cours et tribunaux et les magistrats du ministère public;

2° trois huissiers de justice qui sont issus d'au moins deux arrondissements judiciaires différents et, lorsqu'ils sont issus du même arrondissement judiciaire, qui sont issus de deux cantons judiciaires différents, dont l'un a moins de cinq ans d'ancienneté au moment de sa désignation;

3° un professeur ou chargé de cours auprès d'une faculté de droit d'une université belge, qui n'est pas huissier de justice ou candidat-huissier de justice;

4° un membre externe ayant une expérience professionnelle utile pour la mission.

§ 3. Le ministre de la Justice nomme les membres des commissions de nomination. Aucun membre ne peut avoir atteint l'âge de soixante-six ans au moment de l'introduction de sa candidature sauf s'il peut encore exercer sa profession pendant quatre années complètes, et à condition de ne pas avoir atteint l'âge de septante et un ans au moment de la candidature.

Les membres huissiers de justice sont nommés sur présentation de la Chambre nationale des huissiers de justice.

Chaque membre est désigné pour faire partie de l'une ou de l'autre commission de nomination, selon son rôle linguistique. Le rôle linguistique est déterminé pour les huissiers de justice, les chargés de cours et les professeurs, par la langue de leur diplôme. Au moins un membre de la commission de nomination de langue française ou un suppléant doit justifier de la connaissance de l'allemand, conformément aux articles 45, § 2, et 43quinquies de la loi du 15 juin 1935

- la rédaction du programme du concours d'admission visé à l'article 513.

§ 2. Chaque commission de nomination est composée comme suit:

1° un magistrat en fonction choisi parmi les magistrats du siège des cours et tribunaux et les magistrats du ministère public;

2° trois huissiers de justice qui sont issus d'au moins deux arrondissements judiciaires différents et, lorsqu'ils sont issus du même arrondissement judiciaire, qui sont issus de deux cantons judiciaires différents, dont l'un a moins de cinq ans d'ancienneté au moment de sa désignation;

3° un professeur ou chargé de cours auprès d'une faculté de droit d'une université belge, qui n'est pas huissier de justice ou candidat-huissier de justice;

4° un membre externe ayant une expérience professionnelle utile pour la mission.

§ 3. Le ministre de la Justice nomme les membres des commissions de nomination. Aucun membre ne peut avoir atteint l'âge de soixante-six ans au moment de l'introduction de sa candidature sauf s'il peut encore exercer sa profession pendant quatre années complètes, et à condition de ne pas avoir atteint l'âge de septante et un ans au moment de la candidature.

Les membres huissiers de justice sont nommés sur présentation de la Chambre nationale des huissiers de justice.

Chaque membre est désigné pour faire partie de l'une ou de l'autre commission de nomination, selon son rôle linguistique. Le rôle linguistique est déterminé pour les huissiers de justice, les chargés de cours et les professeurs, par la langue de leur diplôme. Au moins un membre de la commission de nomination de langue française ou un suppléant doit justifier de la connaissance de l'allemand, conformément aux articles 45, § 2, et 43quinquies de la loi du 15 juin 1935

concernant l'emploi des langues en matière judiciaire.

Il est désigné pour chaque membre un suppléant qui répond aux mêmes conditions.

Un mandat au sein d'une commission de nomination est incompatible avec un mandat politique ou avec un mandat au sein du comité de direction de la Chambre nationale.

Les membres d'une commission de nomination siègent pour une durée de quatre ans; un membre sortant peut être renommé une seule fois. Tout membre peut, à sa demande, être déchargé de son mandat par la commission de nomination. Un membre effectif qui se trouve dans l'impossibilité de continuer à exercer son mandat ou est démissionnaire est remplacé de plein droit par son suppléant, qui achève son mandat. Le président demande que soit désigné un nouveau suppléant qui achève le mandat du membre suppléant. Si la durée restante du mandat est de moins de deux ans, celui-ci n'entre pas en ligne de compte pour l'application de la limitation du nombre de mandats prévue dans cette disposition.

§ 4. Chaque commission de nomination élit, à la majorité simple, un président, un vice-président et un secrétaire parmi ses membres effectifs.

En l'absence du président, la présidence de la commission de nomination est assurée par le vice-président et, en l'absence de celui-ci, par le membre présent le plus âgé.

La présidence des commissions de nomination réunies est exercée pour une durée de deux ans alternativement par les présidents respectifs des commissions de nomination francophone et néerlandophone. Pendant les deux premières années, la présidence est confiée au plus âgé des deux. En l'absence du président, la présidence est assurée par le vice-président issu de la même commission que le président en exercice et, en l'absence de celui-ci, par le membre présent le plus âgé et qui appartient à la

concernant l'emploi des langues en matière judiciaire.

Il est désigné pour chaque membre un suppléant qui répond aux mêmes conditions.

Un mandat au sein d'une commission de nomination est incompatible avec un mandat politique ou avec un mandat au sein du comité de direction de la Chambre nationale.

Les membres d'une commission de nomination siègent pour une durée de quatre ans; un membre sortant peut être renommé une seule fois. Tout membre peut, à sa demande, être déchargé de son mandat par la commission de nomination. Un membre effectif qui se trouve dans l'impossibilité de continuer à exercer son mandat ou est démissionnaire est remplacé de plein droit par son suppléant, qui achève son mandat. Le président demande que soit désigné un nouveau suppléant qui achève le mandat du membre suppléant. Si la durée restante du mandat est de moins de deux ans, celui-ci n'entre pas en ligne de compte pour l'application de la limitation du nombre de mandats prévue dans cette disposition.

§ 4. Chaque commission de nomination élit, à la majorité simple, un président, un vice-président et un secrétaire parmi ses membres effectifs.

En l'absence du président, la présidence de la commission de nomination est assurée par le vice-président et, en l'absence de celui-ci, par le membre présent le plus âgé.

La présidence des commissions de nomination réunies est exercée pour une durée de deux ans alternativement par les présidents respectifs des commissions de nomination francophone et néerlandophone. Pendant les deux premières années, la présidence est confiée au plus âgé des deux. En l'absence du président, la présidence est assurée par le vice-président issu de la même commission que le président en exercice et, en l'absence de celui-ci, par le membre présent le plus âgé et qui appartient à la

même commission que le président en exercice.

§ 5. Pour que la commission de nomination puisse délibérer et statuer valablement, la majorité de ses membres, ou la majorité des membres de chaque commission de nomination lorsqu'il s'agit d'une délibération ou d'une décision des commissions de nomination réunies, doit être présente. En cas d'absence ou d'empêchement d'un membre effectif, son suppléant le remplace.

Les décisions sont prises à la majorité simple des voix. En cas de parité, la voix du membre qui assure la présidence est prépondérante.

§ 6. Il est interdit aux membres d'une commission de nomination de participer à une délibération ou à une décision dans laquelle ils ont un intérêt personnel, direct ou indirect. Les membres d'une commission de nomination sont tenus au secret. L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

§ 7. Les modalités de fonctionnement des commissions de nomination et les jetons de présence des membres sont fixés par le Roi. Les commissions de nomination peuvent établir un règlement d'ordre intérieur qui doit être approuvé par le Roi. Les commissions de nomination utilisent une liste de critères d'évaluation uniformes. Le règlement et la liste sont approuvés par le Roi.

même commission que le président en exercice.

§ 5. Pour que la commission de nomination puisse délibérer et statuer valablement, la majorité de ses membres, ou la majorité des membres de chaque commission de nomination lorsqu'il s'agit d'une délibération ou d'une décision des commissions de nomination réunies, doit être présente. En cas d'absence ou d'empêchement d'un membre effectif, son suppléant le remplace.

Les décisions sont prises à la majorité simple des voix. En cas de parité, la voix du membre qui assure la présidence est prépondérante.

§ 6. Il est interdit aux membres d'une commission de nomination de participer à une délibération ou à une décision dans laquelle ils ont un intérêt personnel, direct ou indirect. Les membres d'une commission de nomination sont tenus au secret. **L'article 352** du Code pénal leur est applicable.

§ 7. Les modalités de fonctionnement des commissions de nomination et les jetons de présence des membres sont fixés par le Roi. Les commissions de nomination peuvent établir un règlement d'ordre intérieur qui doit être approuvé par le Roi. Les commissions de nomination utilisent une liste de critères d'évaluation uniformes. Le règlement et la liste sont approuvés par le Roi.

Art. 530

Sous peine de sanctions disciplinaires, il est interdit à l'huissier de justice suppléé d'exercer ses fonctions officielles pendant la durée de la suppléance.

Le suppléant qui accomplit un acte relevant du ministère de l'huissier de justice après l'expiration du terme fixé, est passible des peines prévues à l'article 262 du Code pénal.

L'inobservation de ces interdictions n'entraîne pas la nullité de l'acte concerné.

Sous peine de sanctions disciplinaires, il est interdit à l'huissier de justice suppléé d'exercer ses fonctions officielles pendant la durée de la suppléance.

Le suppléant qui accomplit un acte relevant du ministère de l'huissier de justice après l'expiration du terme fixé, est passible **d'une peine de niveau 1**.

L'inobservation de ces interdictions n'entraîne pas la nullité de l'acte concerné.

Art. 555/1bis

§ 1er. Sauf preuve contraire, en cas de discordance, les mentions des listes visées à l'article 555/1, alinéa 1er, 15° et, en ordre subordonné, 22°, ci-après dénommées "les listes", l'emportent sur toute autre mention.

§ 2. La Chambre nationale, ci-après dénommée "le gestionnaire", met en place et gère le fonctionnement des listes. Elle assure le contrôle du fonctionnement et l'utilisation de ces listes, et veille à la mise à jour permanente de celles-ci.

La Chambre nationale est considérée, pour ce qui concerne les listes, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 4, 7) du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement Européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 3. Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les données qui figurent dans les listes.

§ 4. Les listes et les données qui y figurent sont publiques.

§ 5. Les données reprises dans ces listes sont conservées pendant trente ans à compter du jour auquel la fonction visée dans la deuxième partie, livre V, Chapitre Ier, prend fin.

§ 6. Afin d'identifier, pour l'application de l'article 555/1, alinéa 1er, 15° et 22°, les huissiers de justice, les candidats-huissiers de justice et les huissiers de justice titulaires et suppléants, le gestionnaire est autorisé à:

1° utiliser le numéro du Registre national des huissiers de justice, des candidats-huissiers de justice et des huissiers de justice titulaires et suppléants, et à accéder aux informations

§ 1er. Sauf preuve contraire, en cas de discordance, les mentions des listes visées à l'article 555/1, alinéa 1er, 15° et, en ordre subordonné, 22°, ci-après dénommées "les listes", l'emportent sur toute autre mention.

§ 2. La Chambre nationale, ci-après dénommée "le gestionnaire", met en place et gère le fonctionnement des listes. Elle assure le contrôle du fonctionnement et l'utilisation de ces listes, et veille à la mise à jour permanente de celles-ci.

La Chambre nationale est considérée, pour ce qui concerne les listes, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 4, 7) du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement Européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

§ 3. Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les données qui figurent dans les listes.

§ 4. Les listes et les données qui y figurent sont publiques.

§ 5. Les données reprises dans ces listes sont conservées pendant trente ans à compter du jour auquel la fonction visée dans la deuxième partie, livre V, Chapitre Ier, prend fin.

§ 6. Afin d'identifier, pour l'application de l'article 555/1, alinéa 1er, 15° et 22°, les huissiers de justice, les candidats-huissiers de justice et les huissiers de justice titulaires et suppléants, le gestionnaire est autorisé à:

1° utiliser le numéro du Registre national des huissiers de justice, des candidats-huissiers de justice et des huissiers de justice titulaires et suppléants, et à accéder aux informations

visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 6°, et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques;

2° à accéder aux informations suivantes des registres visés à l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale:

g) nom et prénoms;

h) lieu et date de naissance;

i) date de décès.

Le numéro du Registre national, le lieu et la date de naissance, et la date de décès des personnes physiques visées à l'alinéa précédent ne peuvent être communiqués au public.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte ou au traitement des données visées à l'alinéa 2, ou a connaissance de telles données est, le cas échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 6°, et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques;

2° à accéder aux informations suivantes des registres visés à l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale:

g) nom et prénoms;

h) lieu et date de naissance;

i) date de décès.

Le numéro du Registre national, le lieu et la date de naissance, et la date de décès des personnes physiques visées à l'alinéa précédent ne peuvent être communiqués au public.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte ou au traitement des données visées à l'alinéa 2, ou a connaissance de telles données est, le cas échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

Art. 555/5

§ 1er. La chambre de discipline compétente peut infliger une suspension préventive conformément aux modalités suivantes.

§ 2. S'il existe de sérieuses présomptions par rapport au bien-fondé des faits reprochés et s'il existe un danger manifeste que la poursuite de l'exercice de son activité professionnelle soit de nature à causer des préjudices graves à des tiers ou à porter sérieusement atteinte à la dignité de la profession, le notaire, l'huissier de justice ou le candidat-huissier de justice concerné qui fait l'objet d'une procédure pénale ou disciplinaire, peut être suspendu préventivement par le président de la chambre de discipline compétente tout au plus pour la durée de la procédure. La

§ 1er. La chambre de discipline compétente peut infliger une suspension préventive conformément aux modalités suivantes.

§ 2. S'il existe de sérieuses présomptions par rapport au bien-fondé des faits reprochés et s'il existe un danger manifeste que la poursuite de l'exercice de son activité professionnelle soit de nature à causer des préjudices graves à des tiers ou à porter sérieusement atteinte à la dignité de la profession, le notaire, l'huissier de justice ou le candidat-huissier de justice concerné qui fait l'objet d'une procédure pénale ou disciplinaire, peut être suspendu préventivement par le président de la chambre de discipline compétente tout au plus pour la durée de la procédure. La

décision est exécutoire dès le prononcé, nonobstant toute opposition ou appel.

L'intéressé est cité en référé devant le président de la chambre de discipline compétente, soit par l'instance qui a lancé la procédure disciplinaire, soit par le procureur du Roi. Le président peut solliciter l'avis de la chambre des notaires ou de la Chambre nationale des huissiers de justice.

§ 3. S'il ressort de plaintes contre un notaire, un huissier de justice ou un candidat-huissier de justice ou d'enquêtes qu'il existe un danger imminent et manifeste que la poursuite de son activité professionnelle soit de nature à causer des préjudices graves à des tiers ou à porter sérieusement atteinte à la dignité de la profession, le président de la chambre de discipline compétente peut suspendre l'intéressé préventivement, avant même qu'une procédure disciplinaire ou pénale ait été introduite.

La demande est introduite sur requête unilatérale de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou du procureur du Roi. Dans ce dernier cas, le président recueille l'avis de la chambre des notaires ou de la Chambre nationale des huissiers de justice.

La mesure ne peut être imposée que pour une durée d'un mois, prolongeable une fois d'un mois. La décision est exécutoire dès le prononcé, nonobstant toute opposition ou appel.

§ 4. Une copie de la décision est communiquée sans délai par le greffier à l'intéressé, à l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou qui a engagé la procédure disciplinaire, au procureur du Roi, et selon le cas, à la Chambre nationale des notaires ou à la Chambre nationale des huissiers de justice, et ce par envoi recommandé, exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice.

§ 5. La mesure peut être levée, à tout moment, par le président de la chambre de

décision est exécutoire dès le prononcé, nonobstant toute opposition ou appel.

L'intéressé est cité en référé devant le président de la chambre de discipline compétente, soit par l'instance qui a lancé la procédure disciplinaire, soit par le procureur du Roi. Le président peut solliciter l'avis de la chambre des notaires ou de la Chambre nationale des huissiers de justice.

§ 3. S'il ressort de plaintes contre un notaire, un huissier de justice ou un candidat-huissier de justice ou d'enquêtes qu'il existe un danger imminent et manifeste que la poursuite de son activité professionnelle soit de nature à causer des préjudices graves à des tiers ou à porter sérieusement atteinte à la dignité de la profession, le président de la chambre de discipline compétente peut suspendre l'intéressé préventivement, avant même qu'une procédure disciplinaire ou pénale ait été introduite.

La demande est introduite sur requête unilatérale de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou du procureur du Roi. Dans ce dernier cas, le président recueille l'avis de la chambre des notaires ou de la Chambre nationale des huissiers de justice.

La mesure ne peut être imposée que pour une durée d'un mois, prolongeable une fois d'un mois. La décision est exécutoire dès le prononcé, nonobstant toute opposition ou appel.

§ 4. Une copie de la décision est communiquée sans délai par le greffier à l'intéressé, à l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou qui a engagé la procédure disciplinaire, au procureur du Roi, et selon le cas, à la Chambre nationale des notaires ou à la Chambre nationale des huissiers de justice, et ce par envoi recommandé, exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice.

§ 5. La mesure peut être levée, à tout moment, par le président de la chambre de

discipline compétente, sur requête du procureur du Roi, de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou de l'intéressé. Cette demande est introduite par requête.

§ 6. Pendant la durée de cette mesure, le notaire, l'huissier de justice ou candidat-huissier de justice suspendu préventivement ne peut exercer sa profession. Le candidat-huissier de justice suspendu préventivement, ne peut pas effectuer de suppléances. Il ne peut signer la correspondance professionnelle ni recevoir de clients. Le notaire ou huissier de justice suspendu préventivement a droit aux honoraires dus pour les actes passés pendant la période correspondant à la suspension préventive, sous réserve de ce qui est stipulé aux paragraphes 7 et 8.

§ 7. Lorsque la suspension préventive d'un notaire prononcée par le président de la chambre de discipline compétente, conformément au paragraphe 2 ou paragraphe 3, excède quinze jours, le président désigne immédiatement un suppléant, conformément à l'article 64, § 3, alinéa 1er de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat. Lorsque la suspension préventive n'excède pas quinze jours, le président de la chambre de discipline peut désigner un suppléant à la requête soit de la personne suspendue préventivement, soit de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire, soit du procureur du Roi, soit de la chambre des notaires. Lorsque la requête émane de la chambre des notaires, l'avis du procureur du Roi est demandé. Lorsque la requête émane du procureur du Roi, l'avis de la chambre des notaires est demandé. Lorsque la requête émane de la personne suspendue, l'avis de l'instance qui a introduit la demande de suspension préventive est demandé.

Le suppléant a droit au remboursement des frais qu'il a exposés et à la rémunération fixée par le président de la chambre de discipline compétente après avoir sollicité l'avis de la

discipline compétente, sur requête du procureur du Roi, de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou de l'intéressé. Cette demande est introduite par requête.

§ 6. Pendant la durée de cette mesure, le notaire, l'huissier de justice ou candidat-huissier de justice suspendu préventivement ne peut exercer sa profession. Le candidat-huissier de justice suspendu préventivement, ne peut pas effectuer de suppléances. Il ne peut signer la correspondance professionnelle ni recevoir de clients. Le notaire ou huissier de justice suspendu préventivement a droit aux honoraires dus pour les actes passés pendant la période correspondant à la suspension préventive, sous réserve de ce qui est stipulé aux paragraphes 7 et 8.

§ 7. Lorsque la suspension préventive d'un notaire prononcée par le président de la chambre de discipline compétente, conformément au paragraphe 2 ou paragraphe 3, excède quinze jours, le président désigne immédiatement un suppléant, conformément à l'article 64, § 3, alinéa 1er de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat. Lorsque la suspension préventive n'excède pas quinze jours, le président de la chambre de discipline peut désigner un suppléant à la requête soit de la personne suspendue préventivement, soit de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire, soit du procureur du Roi, soit de la chambre des notaires. Lorsque la requête émane de la chambre des notaires, l'avis du procureur du Roi est demandé. Lorsque la requête émane du procureur du Roi, l'avis de la chambre des notaires est demandé. Lorsque la requête émane de la personne suspendue, l'avis de l'instance qui a introduit la demande de suspension préventive est demandé.

Le suppléant a droit au remboursement des frais qu'il a exposés et à la rémunération fixée par le président de la chambre de discipline compétente après avoir sollicité l'avis de la

chambre des notaires, à charge de la personne suppléée.

La Chambre nationale des notaires assure la publication de l'état d'inactivité résultant de la décision dans la liste électronique tenue par elle, telle que visée à l'article 91, alinéa 1er, 12° de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat. Seul le statut de non activité est publié dans la liste électronique précitée et en aucun cas la cause de l'inactivité.

§ 8. Si le président de la chambre de discipline compétente suspend par mesure préventive un huissier de justice qui ne travaille pas au sein d'une association d'huissiers de justice ou d'une relation de coopération formelle, il désigne un suppléant à la demande de l'instance compétente pour engager la procédure disciplinaire. A cette fin, l'avis du conseil de l'arrondissement judiciaire dont relève l'intéressé est requis.

Si un candidat-huissier de justice est nommé en tant que remplaçant, il assume tous les droits et obligations de l'huissier de justice suppléé.

Le suppléant a droit au remboursement de ses frais à la charge de l'huissier de justice suspendu à titre préventif, ainsi qu'à la rémunération déterminée par le président de la chambre de discipline compétente après avoir demandé l'avis de la chambre d'arrondissement à laquelle appartient l'huissier de justice suppléé.

La suspension préventive d'un huissier de justice ou d'un candidat huissier de justice est notifiée par le greffe du conseil de discipline au syndic de l'arrondissement judiciaire auquel appartient l'intéressé et à la Chambre nationale des huissiers de justice.

Le syndic assure la publication de la suppléance et de l'inactivité résultant de la décision dans le tableau visé à l'article 552, § 2.

La Chambre nationale des huissiers de justice est chargée de publier la suppléance et l'état

chambre des notaires, à charge de la personne suppléée.

La Chambre nationale des notaires assure la publication de l'état d'inactivité résultant de la décision dans la liste électronique tenue par elle, telle que visée à l'article 91, alinéa 1er, 12° de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat. Seul le statut de non activité est publié dans la liste électronique précitée et en aucun cas la cause de l'inactivité.

§ 8. Si le président de la chambre de discipline compétente suspend par mesure préventive un huissier de justice qui ne travaille pas au sein d'une association d'huissiers de justice ou d'une relation de coopération formelle, il désigne un suppléant à la demande de l'instance compétente pour engager la procédure disciplinaire. A cette fin, l'avis du conseil de l'arrondissement judiciaire dont relève l'intéressé est requis.

Si un candidat-huissier de justice est nommé en tant que remplaçant, il assume tous les droits et obligations de l'huissier de justice suppléé.

Le suppléant a droit au remboursement de ses frais à la charge de l'huissier de justice suspendu à titre préventif, ainsi qu'à la rémunération déterminée par le président de la chambre de discipline compétente après avoir demandé l'avis de la chambre d'arrondissement à laquelle appartient l'huissier de justice suppléé.

La suspension préventive d'un huissier de justice ou d'un candidat huissier de justice est notifiée par le greffe du conseil de discipline au syndic de l'arrondissement judiciaire auquel appartient l'intéressé et à la Chambre nationale des huissiers de justice.

Le syndic assure la publication de la suppléance et de l'inactivité résultant de la décision dans le tableau visé à l'article 552, § 2.

La Chambre nationale des huissiers de justice est chargée de publier la suppléance et l'état

d'inactivité résultant de la décision dans la liste électronique qu'elle tient, visée à l'article 555/1, § 1er, 15°. Seul le statut de non activité est publié dans la liste électronique précitée et en aucun cas la cause de l'inactivité.

§ 9. L'article 262 du Code pénal s'applique au notaire, huissier de justice ou candidat-huissier de justice qui fait l'objet d'une mesure de suspension préventive.

d'inactivité résultant de la décision dans la liste électronique qu'elle tient, visée à l'article 555/1, § 1er, 15°. Seul le statut de non activité est publié dans la liste électronique précitée et en aucun cas la cause de l'inactivité.

Abrogé

Art. 555/8

Seules les personnes physiques qui répondent aux conditions suivantes peuvent être inscrites au registre national des experts judiciaires et des traducteurs, interprètes et traducteurs-interprètes jurés:

1° être ressortissant d'un Etat membre de l'Union européenne ou y résider légalement;

2° ne pas avoir été condamné par une condamnation coulée en force de chose jugée, même avec sursis, à une peine correctionnelle ou criminelle consistant en une amende, une peine de travail ou une peine de prison, à l'exception des condamnations pour infraction à la réglementation relative à la police de la circulation routière et des condamnations qui, selon le ministre de la Justice, ne constituent manifestement pas un obstacle à la réalisation d'expertises dans le domaine d'expertise et de spécialisation dans lequel elles se font enregistrer en qualité d'expert ou à l'exécution de travaux de traduction ou d'interprétation par les traducteurs, interprètes et traducteurs-interprètes jurés dans les langues dans lesquelles elles se font enregistrer en qualité de traducteur, interprète ou traducteur-interprète juré.

Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par un jugement coulé en force de chose jugée.

Seules les personnes physiques qui répondent aux conditions suivantes peuvent être inscrites au registre national des experts judiciaires et des traducteurs, interprètes et traducteurs-interprètes jurés:

1° être ressortissant d'un Etat membre de l'Union européenne ou y résider légalement;

2° ne pas avoir été condamné par une condamnation coulée en force de chose jugée, même avec sursis, **à une peine visée aux articles 36 et 37 du Code pénal**, à l'exception des condamnations pour infraction à la réglementation relative à la police de la circulation routière et des condamnations qui, selon le ministre de la Justice, ne constituent manifestement pas un obstacle à la réalisation d'expertises dans le domaine d'expertise et de spécialisation dans lequel elles se font enregistrer en qualité d'expert ou à l'exécution de travaux de traduction ou d'interprétation par les traducteurs, interprètes et traducteurs-interprètes jurés dans les langues dans lesquelles elles se font enregistrer en qualité de traducteur, interprète ou traducteur-interprète juré.

Cette disposition s'applique par analogie aux personnes qui ont été condamnées à l'étranger à une peine de même nature par un jugement coulé en force de chose jugée.

3° être âgé de 21 ans au moins s'il s'agit d'un traducteur, interprète ou traducteur-interprète juré;

4° fournir la preuve qu'elles disposent de l'aptitude professionnelle et des connaissances juridiques requises.

Les catégories suivantes sont supposées disposer de l'aptitude professionnelle et des connaissances juridiques requises et ne doivent pas apporter cette preuve:

- Les experts judiciaires qui sont liés à une institution pour laquelle un certificat d'accréditation est délivré selon les modalités fixées par l'arrêté royal du 31 janvier 2006 portant création du système BELAC d'accréditation des organismes d'évaluation de la conformité et qui exercent auprès de celle-ci des activités couvertes par l'accréditation, pour autant que les connaissances juridiques requises soient intégrées au plan de formations. Si un expert judiciaire n'a plus de lien avec l'institution, cette institution est tenue d'en informer le Service Public Fédéral Justice.

- Les experts judiciaires dont le domaine d'activités relève d'une profession réglementée par la loi et qui sont inscrits sur la liste des membres de l'institution ou sur celle de l'ordre de cette profession, pour l'exercice des missions relevant de ce domaine d'activités, en ce qui concerne la condition relative à l'aptitude professionnelle. Ceux-ci doivent encore fournir la preuve des connaissances juridiques.

- Les experts judiciaires ainsi que les traducteurs, interprètes et traducteurs-interprètes jurés engagés à ce titre par le Service Public Fédéral Justice.

3° être âgé de 21 ans au moins s'il s'agit d'un traducteur, interprète ou traducteur-interprète juré;

4° fournir la preuve qu'elles disposent de l'aptitude professionnelle et des connaissances juridiques requises.

Les catégories suivantes sont supposées disposer de l'aptitude professionnelle et des connaissances juridiques requises et ne doivent pas apporter cette preuve:

- Les experts judiciaires qui sont liés à une institution pour laquelle un certificat d'accréditation est délivré selon les modalités fixées par l'arrêté royal du 31 janvier 2006 portant création du système BELAC d'accréditation des organismes d'évaluation de la conformité et qui exercent auprès de celle-ci des activités couvertes par l'accréditation, pour autant que les connaissances juridiques requises soient intégrées au plan de formations. Si un expert judiciaire n'a plus de lien avec l'institution, cette institution est tenue d'en informer le Service Public Fédéral Justice.

- Les experts judiciaires dont le domaine d'activités relève d'une profession réglementée par la loi et qui sont inscrits sur la liste des membres de l'institution ou sur celle de l'ordre de cette profession, pour l'exercice des missions relevant de ce domaine d'activités, en ce qui concerne la condition relative à l'aptitude professionnelle. Ceux-ci doivent encore fournir la preuve des connaissances juridiques.

- Les experts judiciaires ainsi que les traducteurs, interprètes et traducteurs-interprètes jurés engagés à ce titre par le Service Public Fédéral Justice.

Art. 569

Le tribunal de première instance connaît:

Le tribunal de première instance connaît:

1° des demandes relatives à l'état des personnes, ainsi que de toutes contestations entre époux relatives à l'exercice de leurs droits ou à leurs biens à l'exception des matières qui sont de la compétence spéciale du juge de paix et sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391octies du Code pénal et par l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

1°/1 des demandes relatives à l'annulation de la cohabitation légale, sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391octies du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2° des demandes d'envoi en possession par les successeurs irréguliers, des demandes en désignation de curateur à succession vacante, des demandes de prorogation de délais prévus aux articles 798 et 1458 du Code civil;

3° des demandes en déclaration d'indignité successorale visées à l'article 23 4.6, § 1er, 2°, du Code civil;

4° des demandes en partage;

5° des contestations élevées sur l'exécution des jugements et arrêts;

6° des demandes introduites en vertu soit du décret du 26 juillet-3 août 1791 relatif à la réquisition et à l'action de la force publique contre les attroupements, soit du décret du 10 vendémiaire, an IV, sur la police intérieure des communes;

7° [...]

8° [...]

9° [...]

10° des demandes relatives aux expropriations pour cause d'utilité publique,

1° des demandes relatives à l'état des personnes, ainsi que de toutes contestations entre époux relatives à l'exercice de leurs droits ou à leurs biens à l'exception des matières qui sont de la compétence spéciale du juge de paix et sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par **l'article 296** du Code pénal et par l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

1°/1 des demandes relatives à l'annulation de la cohabitation légale, sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par **l'article 296** du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2° des demandes d'envoi en possession par les successeurs irréguliers, des demandes en désignation de curateur à succession vacante, des demandes de prorogation de délais prévus aux articles 798 et 1458 du Code civil;

3° des demandes en déclaration d'indignité successorale visées à l'article 23 4.6, § 1er, 2°, du Code civil;

4° des demandes en partage;

5° des contestations élevées sur l'exécution des jugements et arrêts;

6° des demandes introduites en vertu soit du décret du 26 juillet-3 août 1791 relatif à la réquisition et à l'action de la force publique contre les attroupements, soit du décret du 10 vendémiaire, an IV, sur la police intérieure des communes;

7° [...]

8° [...]

9° [...]

10° des demandes relatives aux expropriations pour cause d'utilité publique,

sans préjudice de la compétence attribuée au juge de paix en vertu de l'article 595;	sans préjudice de la compétence attribuée au juge de paix en vertu de l'article 595;
11° des demandes relatives à la divulgation et à la mise en œuvre des inventions et des secrets de fabrique intéressant la défense du territoire et la sûreté de l'Etat;	11° des demandes relatives à la divulgation et à la mise en œuvre des inventions et des secrets de fabrique intéressant la défense du territoire et la sûreté de l'Etat;
12° des demandes formées en vertu [des articles 1188 à 1193 relatifs à certaines ventes publiques d'immeubles;	12° des demandes formées en vertu [des articles 1188 à 1193 relatifs à certaines ventes publiques d'immeubles;
13° des contestations relatives aux droits et indemnités de pilotage dus par un capitaine de navire;	13° des contestations relatives aux droits et indemnités de pilotage dus par un capitaine de navire;
14° des demandes en déchéance de concession en matières de mines, minières et carrières;	14° des demandes en déchéance de concession en matières de mines, minières et carrières;
15° des demandes en règlement des honoraires non tarifés des notaires;	15° des demandes en règlement des honoraires non tarifés des notaires;
16° des demandes d'indemnité fondées sur la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme;	16° des demandes d'indemnité fondées sur la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme;
17° des demandes fondées sur [18 la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire]18;	17° des demandes fondées sur [18 la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire]18;
18° [...]	18° [...]
19° [...]	19° [...]
20° [...]	20° [...]
21°) [...]	21°) [...]
2° [...]	2° [...]
23° [...]	23° [...]
24° des demandes de facilités de paiement prévues par l'article 59 de la loi du 4 août 1992 relative au crédit hypothécaire;	24° des demandes de facilités de paiement prévues par l'article 59 de la loi du 4 août 1992 relative au crédit hypothécaire;
25° des procédures intentées en vertu de l'article 49 de la loi sur la fonction de police;]	25° des procédures intentées en vertu de l'article 49 de la loi sur la fonction de police;]
26° [...]	26° [...]

27° des procédures intentées en vertu de l'article 93 de la loi du 20 mai 1994 relative aux statuts du personnel militaire;

28° [...]

29° des demandes en restitution de biens culturels introduites sur la base de l'article 7 de la loi du 28 octobre 1996 relative à la restitution de biens culturels ayant quitté illicitement le territoire de certains Etats étrangers.

30° à défaut d'autres dispositions attributives de compétence, des demandes introduites en vertu de la loi du 22 avril 1999 concernant la zone économique exclusive de la Belgique en mer du Nord.

31° à défaut d'autres dispositions attributives de compétence, des demandes introduites en vertu de la loi du 20 janvier 1999 visant la protection du milieu marin dans les espaces marins sous juridiction de la Belgique.

32° des contestations relatives à l'application d'une loi d'impôt.

33° des demandes d'homologation des actes de notoriété établis en vertu des articles 71 et 72 du Code civil et de l'article 5 du Code de la nationalité belge.

34° des demandes relatives à la révocation d'administrateurs, à la dissolution et à la liquidation d'unions nationales de mutualités, de mutualités et de sociétés mutualistes au sens de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités.

35° du recours contre la décision visée à l'article 47 de la loi du 27 juin 1937 portant révision de la loi du 16 novembre 1919 relative à la réglementation de la navigation aérienne.

35° [...]

36° [...]

27° des procédures intentées en vertu de l'article 93 de la loi du 20 mai 1994 relative aux statuts du personnel militaire;

28° [...]

29° des demandes en restitution de biens culturels introduites sur la base de l'article 7 de la loi du 28 octobre 1996 relative à la restitution de biens culturels ayant quitté illicitement le territoire de certains Etats étrangers.

30° à défaut d'autres dispositions attributives de compétence, des demandes introduites en vertu de la loi du 22 avril 1999 concernant la zone économique exclusive de la Belgique en mer du Nord.

31° à défaut d'autres dispositions attributives de compétence, des demandes introduites en vertu de la loi du 20 janvier 1999 visant la protection du milieu marin dans les espaces marins sous juridiction de la Belgique.

32° des contestations relatives à l'application d'une loi d'impôt.

33° des demandes d'homologation des actes de notoriété établis en vertu des articles 71 et 72 du Code civil et de l'article 5 du Code de la nationalité belge.

34° des demandes relatives à la révocation d'administrateurs, à la dissolution et à la liquidation d'unions nationales de mutualités, de mutualités et de sociétés mutualistes au sens de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités.

35° du recours contre la décision visée à l'article 47 de la loi du 27 juin 1937 portant révision de la loi du 16 novembre 1919 relative à la réglementation de la navigation aérienne.

35° [...]

36° [...]

37° des recours visés à l'article 62*decies* de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités.

38° des demandes visées à l'article 26*ter* de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, à l'article 57*ter* de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit, et à l'article 23/2 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers.

39° des recours contre la décision d'imposer une amende administrative en vertu de l'article 21*octies*, alinéa 3, de la loi du 4 juillet 1962 relative à la statistique publique;

40° [...]

41° des contestations opposant un patient ou ses ayants droit, un prestataire de soins de santé ou un assureur, au Fonds des accidents médicaux créé par la loi du 31 mars 2010 relative à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé;

42° [...]

43° des demandes introduites en vertu de la loi du 25 mai 2024 relative à la protection des êtres humains et de l'environnement lors de la prospection, de l'exploration et de l'exploitation des ressources des fonds marins et du sous-sol au-delà des limites de la juridiction nationale;

44° des demandes fondées sur les articles 15/2*sexies*, § 4, alinéa 2, 15/2*septies*, § 4, alinéa 2, 15/2*octies*, § 3, alinéa 2, et 15/2*novies*, § 4, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations;

45° des demandes fondées sur les articles 14/1, § 4, alinéa 2, 14/2, § 4, alinéa 2, 14/3, § 3, alinéa 2, et 14/4, § 4, alinéa 2, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité.

37° des recours visés à l'article 62*decies* de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités.

38° des demandes visées à l'article 26*ter* de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, à l'article 57*ter* de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit, et à l'article 23/2 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers.

39° des recours contre la décision d'imposer une amende administrative en vertu de l'article 21*octies*, alinéa 3, de la loi du 4 juillet 1962 relative à la statistique publique;

40° [...]

41° des contestations opposant un patient ou ses ayants droit, un prestataire de soins de santé ou un assureur, au Fonds des accidents médicaux créé par la loi du 31 mars 2010 relative à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé;

42° [...]

43° des demandes introduites en vertu de la loi du 25 mai 2024 relative à la protection des êtres humains et de l'environnement lors de la prospection, de l'exploration et de l'exploitation des ressources des fonds marins et du sous-sol au-delà des limites de la juridiction nationale;

44° des demandes fondées sur les articles 15/2*sexies*, § 4, alinéa 2, 15/2*septies*, § 4, alinéa 2, 15/2*octies*, § 3, alinéa 2, et 15/2*novies*, § 4, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations;

45° des demandes fondées sur les articles 14/1, § 4, alinéa 2, 14/2, § 4, alinéa 2, 14/3, § 3, alinéa 2, et 14/4, § 4, alinéa 2, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité.

46° des demandes introduites en vertu de la loi du 15 mai 2024 instaurant un Service citoyen.

Les tribunaux de première instance de Bruxelles sont seuls compétents]10 dans les cas prévus au premier alinéa, 17°, 29°, 34° 37°, 43°, 44° et 45°.

46° des demandes introduites en vertu de la loi du 15 mai 2024 instaurant un Service citoyen.

Les tribunaux de première instance de Bruxelles sont seuls compétents]10 dans les cas prévus au premier alinéa, 17°, 29°, 34° 37°, 43°, 44° et 45°.

Art. 572bis

Sans préjudice des compétences spéciales reconnues au juge de paix et au tribunal de la jeunesse, dans le cadre des mesures de protection de la jeunesse, et des législations particulières, le tribunal de la famille connaît:

1° des demandes relatives à l'état des personnes, en ce compris des demandes relatives à la nationalité belge et à la reconnaissance du statut d'apatride, sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391octies du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2° des demandes relatives à l'annulation de la cohabitation légale, et des recours contre le refus de l'officier de l'état civil d'acter la déclaration de cohabitation légale sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 391octies du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

3° des demandes des époux et cohabitants légaux relatives à l'exercice de leurs droits ou à leurs biens ainsi que des mesures provisoires qui s'y rapportent;

4° des demandes relatives à l'exercice de l'autorité parentale, à l'hébergement ou aux droits aux relations personnelles à l'égard d'enfants mineurs;

Sans préjudice des compétences spéciales reconnues au juge de paix et au tribunal de la jeunesse, dans le cadre des mesures de protection de la jeunesse, et des législations particulières, le tribunal de la famille connaît:

1° des demandes relatives à l'état des personnes, en ce compris des demandes relatives à la nationalité belge et à la reconnaissance du statut d'apatride, sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 296 du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2° des demandes relatives à l'annulation de la cohabitation légale, et des recours contre le refus de l'officier de l'état civil d'acter la déclaration de cohabitation légale sans préjudice de la compétence attribuée au juge pénal par l'article 296 du Code pénal et l'article 79quater de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

3° des demandes des époux et cohabitants légaux relatives à l'exercice de leurs droits ou à leurs biens ainsi que des mesures provisoires qui s'y rapportent;

4° des demandes relatives à l'exercice de l'autorité parentale, à l'hébergement ou aux droits aux relations personnelles à l'égard d'enfants mineurs;

5° des constats de l'impossibilité durable d'exercer l'autorité parentale visés à l'article 389 du Code civil;	5° des constats de l'impossibilité durable d'exercer l'autorité parentale visés à l'article 389 du Code civil;
6° des demandes visées à l'article 1322 <i>bis</i> ;	6° des demandes visées à l'article 1322 <i>bis</i> ;
7° des demandes liées aux obligations alimentaires;	7° des demandes liées aux obligations alimentaires;
8° des litiges relatifs à la détermination du ou des allocataire(s) des allocations familiales relatives à des enfants dont les parents ne vivent plus ensemble, ainsi que des requêtes en opposition au paiement à l'allocataire;	8° des litiges relatifs à la détermination du ou des allocataire(s) des allocations familiales relatives à des enfants dont les parents ne vivent plus ensemble, ainsi que des requêtes en opposition au paiement à l'allocataire;
9° des demandes relatives aux régimes matrimoniaux, aux successions, aux donations entre vifs ou aux testaments;	9° des demandes relatives aux régimes matrimoniaux, aux successions, aux donations entre vifs ou aux testaments;
10° des demandes en partage;	10° des demandes en partage;
11° des demandes relatives à l'interdiction temporaire de résidence visée par la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique;	11° des demandes relatives à l'interdiction temporaire de résidence visée par la loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique;
12° de l'opposition faite par le titulaire de l'autorité parentale à l'exercice des droits de l'enfant mineur non-émancipé au retrait des sommes inscrites au livret ou carnet d'épargne de ce dernier;	12° de l'opposition faite par le titulaire de l'autorité parentale à l'exercice des droits de l'enfant mineur non-émancipé au retrait des sommes inscrites au livret ou carnet d'épargne de ce dernier;
13° des demandes formées en application de l'article 220, § 3, du Code civil;	13° des demandes formées en application de l'article 220, § 3, du Code civil;
14° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales visée à l'article 69, § 3, des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés coordonnées le 19 décembre 1939, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 8°;	14° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales visée à l'article 69, § 3, des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés coordonnées le 19 décembre 1939, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 8°;
15° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales pour travailleurs indépendants, visée à l'article 31, § 3, de	15° de l'opposition au paiement à l'allocataire des prestations familiales pour travailleurs indépendants, visée à l'article 31, § 3, de

l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 9°.

l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur la base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait et hormis le cas où le juge de paix est compétent en vertu de l'article 594, 9°.

Art. 584

Le président du tribunal de première instance statue au provisoire dans les cas dont il reconnaît l'urgence, en toutes matières, sauf celles que la loi soustrait au pouvoir judiciaire.

Le président du tribunal de première instance statue au provisoire dans les cas dont il reconnaît l'urgence, en toutes matières, sauf celles que la loi soustrait au pouvoir judiciaire.

Si l'affaire est de la compétence du tribunal de la famille, le président n'est saisi qu'en cas d'absolue nécessité.

Si l'affaire est de la compétence du tribunal de la famille, le président n'est saisi qu'en cas d'absolue nécessité.

Le président du tribunal du travail et le président du tribunal de l'entreprise peuvent statuer au provisoire dans les cas dont ils reconnaissent l'urgence, dans les matières qui sont respectivement de la compétence de ces tribunaux.

Le président du tribunal du travail et le président du tribunal de l'entreprise peuvent statuer au provisoire dans les cas dont ils reconnaissent l'urgence, dans les matières qui sont respectivement de la compétence de ces tribunaux.

Le président est saisi par voie de référé ou, en cas d'absolue nécessité, par requête.

Le président est saisi par voie de référé ou, en cas d'absolue nécessité, par requête.

Il peut notamment:

Il peut notamment:

1° désigner des séquestres;

1° désigner des séquestres;

2° prescrire à toutes fins des constats ou des expertises, même en y comprenant l'estimation du dommage et la recherche de ses causes;

2° prescrire à toutes fins des constats ou des expertises, même en y comprenant l'estimation du dommage et la recherche de ses causes;

3° ordonner toutes mesures nécessaires à la sauvegarde des droits de ceux qui ne peuvent y pourvoir, y compris la vente des meubles délaissés ou abandonnés;

3° ordonner toutes mesures nécessaires à la sauvegarde des droits de ceux qui ne peuvent y pourvoir, y compris la vente des meubles délaissés ou abandonnés;

4° ordonner l'audition d'un ou de plusieurs témoins lorsqu'une partie justifie d'un intérêt apparent, même en vue d'une contestation

4° ordonner l'audition d'un ou de plusieurs témoins lorsqu'une partie justifie d'un intérêt apparent, même en vue d'une contestation

future, s'il est constant que tout retard apporté à cette audition doit faire craindre que le témoignage ne puisse plus être recueilli ultérieurement.

5° ordonner, dans le cas d'une atteinte à un droit de propriété intellectuelle visé à l'article 1369bis /1, commise à l'échelle commerciale, et à la demande du titulaire de ce droit qui justifie de circonstances susceptibles de compromettre le recouvrement des dommages et intérêts, la saisie à titre conservatoire des biens mobiliers et immobiliers du contrefacteur supposé, et le cas échéant le blocage des comptes bancaires et des autres avoirs de ce dernier. Le président, statuant sur cette demande, vérifie:

1) si le droit de propriété intellectuelle dont la protection est invoquée est, selon toutes apparences, valable;

2) si l'atteinte au droit de propriété intellectuelle en cause ne peut être raisonnablement contestée;

3) si, après avoir fait une pondération des intérêts en présence, dont l'intérêt général, les faits et, le cas échéant, les pièces sur lesquelles le demandeur se fonde sont de nature à justifier raisonnablement la saisie tendant à la protection du droit de propriété intellectuelle invoqué;

6° ordonner, dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, et à la demande du détenteur du secret d'affaires, la saisie à titre conservatoire des biens en infraction, y compris de produits importés, ou la remise de ces biens, de façon à empêcher leur entrée ou leur circulation sur le marché;

7° ordonner, dans le cas de la diffusion non consensuelle d'images ou d'enregistrements visée aux articles 417/9, 417/10, 417/15, troisième et quatrième tirets, 417/16, troisième et quatrième tirets, 417/17, troisième et quatrième tirets, 417/18, troisième et quatrième tirets, 417/19,

future, s'il est constant que tout retard apporté à cette audition doit faire craindre que le témoignage ne puisse plus être recueilli ultérieurement.

5° ordonner, dans le cas d'une atteinte à un droit de propriété intellectuelle visé à l'article 1369bis /1, commise à l'échelle commerciale, et à la demande du titulaire de ce droit qui justifie de circonstances susceptibles de compromettre le recouvrement des dommages et intérêts, la saisie à titre conservatoire des biens mobiliers et immobiliers du contrefacteur supposé, et le cas échéant le blocage des comptes bancaires et des autres avoirs de ce dernier. Le président, statuant sur cette demande, vérifie:

1) si le droit de propriété intellectuelle dont la protection est invoquée est, selon toutes apparences, valable;

2) si l'atteinte au droit de propriété intellectuelle en cause ne peut être raisonnablement contestée;

3) si, après avoir fait une pondération des intérêts en présence, dont l'intérêt général, les faits et, le cas échéant, les pièces sur lesquelles le demandeur se fonde sont de nature à justifier raisonnablement la saisie tendant à la protection du droit de propriété intellectuelle invoqué;

6° ordonner, dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, et à la demande du détenteur du secret d'affaires, la saisie à titre conservatoire des biens en infraction, y compris de produits importés, ou la remise de ces biens, de façon à empêcher leur entrée ou leur circulation sur le marché;

7° ordonner, **dans le cas de la diffusion non consentie de contenus à caractère sexuel visée aux articles 136, 137, 142 troisième et quatrième tirets, 143, troisième et quatrième tirets, 144, troisième et quatrième tirets, 145, troisième et quatrième tirets, 146, troisième et**

troisième et quatrième tirets, 417/20, troisième et quatrième tirets, 417/21, troisième et quatrième tirets, et 417/22, troisième et quatrième tirets, du Code pénal, et à la demande de la personne figurant sur les images ou l'enregistrement, de son représentant légal ou de ses ayants droit, d'utiliser tous les moyens appropriés pour les retirer immédiatement ou les rendre inaccessibles par le diffuseur ou tout prestataire intermédiaire exerçant une activité telle que visée aux articles 4 ou 6 du règlement (UE) 2022/2065 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relatif à un marché unique des services numériques et modifiant la directive 2000/31/CE]8, au plus tard dans les six heures de la signification de l'ordonnance;

8° ordonner des mesures correctives contre les représailles, y compris des mesures provisoires dans l'attente du règlement des procédures judiciaires, dans le cadre des litiges visés à l'article 578, 25°, du présent code.

Pour les demandes visées à l'alinéa 5, 7°, l'absolue nécessité est présumée et la diffusion est, sans préjudice de l'article 417/6, du Code pénal, présumée non consensuelle jusqu'à preuve du contraire. Le président, statuant sur ces demandes, s'assure que son ordonnance contienne toutes les données nécessaires à l'identification de ces images ou enregistrements. Ces données sont, à peine de nullité, reprises dans la demande. Toutefois, si le demandeur justifie dans sa demande qu'il n'est pas en mesure de fournir ces données ou certaines d'entre elles, le président en ordonne la production à tout autre détenteur conformément aux articles 871 et 877 à 882. Il peut, le cas échéant, prononcer une première ordonnance sur la base des données dont il dispose.

quatrième tirets, 147, troisième et quatrième tirets, 148, troisième et quatrième tirets, et 149, troisième et quatrième tirets, du Code pénal, et à la demande de la personne figurant sur le contenu visuel ou audio, de son représentant légal ou de ses ayants droit, d'utiliser tous les moyens appropriés pour les retirer immédiatement ou les rendre inaccessibles par le diffuseur ou tout prestataire intermédiaire exerçant une activité telle que visée aux articles 4 ou 6 du règlement (UE) 2022/2065 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relatif à un marché unique des services numériques et modifiant la directive 2000/31/CE]8, au plus tard dans les six heures de la signification de l'ordonnance;

8° ordonner des mesures correctives contre les représailles, y compris des mesures provisoires dans l'attente du règlement des procédures judiciaires, dans le cadre des litiges visés à l'article 578, 25°, du présent code.

Pour les demandes visées à l'alinéa 5, 7°, l'absolue nécessité est présumée et la diffusion est, sans préjudice de **l'article 133 du Code pénal, présumée non consentie** jusqu'à preuve du contraire. Le président, statuant sur ces demandes, s'assure que son ordonnance contienne toutes les données nécessaires à l'identification de **ce contenu visuel ou audio**. Ces données sont, à peine de nullité, reprises dans la demande. Toutefois, si le demandeur justifie dans sa demande qu'il n'est pas en mesure de fournir ces données ou certaines d'entre elles, le président en ordonne la production à tout autre détenteur conformément aux articles 871 et 877 à 882. Il peut, le cas échéant, prononcer une première ordonnance sur la base des données dont il dispose.

Art. 699

Celui qui, par des déclarations sciemment inexactes ou par d'autres moyens frauduleux,

Celui qui, par des déclarations sciemment inexactes ou par d'autres moyens frauduleux,

aura obtenu ou tenté d'obtenir le bénéfice de l'assistance sans y avoir droit, est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 100 à 5 000 francs, ou de l'une de ces peines seulement.

Toutes les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85 sont applicables à ces infractions.

aura obtenu ou tenté d'obtenir le bénéfice de l'assistance sans y avoir droit, est puni **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale s'élève à 40.000 euros.**

Abrogé

Art. 764

Sauf devant le juge de paix, le juge des référés et le juge des saisies, sont, à peine de nullité, communiquées au ministère public:

1° les demandes relatives à l'état des personnes, lorsque des mineurs ou des incapables sont en cause;

1° /1 les demandes de levée de la prohibition de contracter un mariage visées aux articles 164 et 353-13 du Code civil;

2° les demandes relatives à la déclaration d'absence et à la déclaration judiciaire de décès, à la tutelle d'un mineur;

3° les demandes relatives aux actes de l'état civil;

4° les demandes en matière civile, mues en raison d'un délit de presse;

5° les demandes d'inscription en faux civil;

6° les demandes en requête civile;

7° les demandes de récusation;

8° les demandes en réorganisation judiciaire, en déclaration de faillite, en report de la date de cessation de paiement ainsi que les demandes de révocation d'un plan de réorganisation et en clôture de la faillite;

9° les demandes et convocations par application de l'article 2:74 du Code des sociétés et des associations, en dissolution judiciaire de sociétés visées à l'article 2:74 du Code des sociétés et des associations;

Sauf devant le juge de paix, le juge des référés et le juge des saisies, sont, à peine de nullité, communiquées au ministère public:

1° les demandes relatives à l'état des personnes, lorsque des mineurs ou des incapables sont en cause;

1° /1 les demandes de levée de la prohibition de contracter un mariage visées aux articles 164 et 353-13 du Code civil;

2° les demandes relatives à la déclaration d'absence et à la déclaration judiciaire de décès, à la tutelle d'un mineur;

3° les demandes relatives aux actes de l'état civil;

4° les demandes en matière civile, mues en raison **d'une infraction de presse**;

5° les demandes d'inscription en faux civil;

6° les demandes en requête civile;

7° les demandes de récusation;

8° les demandes en réorganisation judiciaire, en déclaration de faillite, en report de la date de cessation de paiement ainsi que les demandes de révocation d'un plan de réorganisation et en clôture de la faillite;

9° les demandes et convocations par application de l'article 2:74 du Code des sociétés et des associations, en dissolution judiciaire de sociétés visées à l'article 2:74 du Code des sociétés et des associations;

9bis° les demandes en dissolution judiciaire d'associations sans but lucratif et des fondations visées respectivement aux articles 2:113, § 1er, 4°, et 2:114, § 1er, 5°, du Code des sociétés et des associations;

10° les demandes prévues aux articles 578, 11°, 580, 2°, 3°, 6° à 18°, 581, 2°, 3°, 9° et 10°, 582, 1°, 2°, 6°, 8°, 9° et 12°, 583 et 587*septies*;

11° toutes les demandes dont la communication au ministère public est prévue par les lois spéciales.

12° les demandes fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination;

12° [...]

13° les demandes fondées sur la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie;

14° les demandes fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes.

16° les demandes civiles relatives à l'exécution de décisions judiciaires portant condamnation à une confiscation spéciale, à une amende et aux frais de justice dans le cadre de l'enquête pénale d'exécution.

17° les demandes relatives à la modification de l'enregistrement du sexe d'une personne dans son acte de naissance;

Le ministère public peut se faire communiquer toutes les autres causes lorsqu'il le juge convenable. Le tribunal ou la cour peut également ordonner d'office la communication, à l'exception de l'action visée à l'article 138*bis*, § 2, alinéa 1er.

Le ministère public émet son avis dans la forme la plus appropriée lorsqu'il le juge convenable.

Par dérogation à l'alinéa 3, le ministère public émet toujours, dans les cas visés à l'alinéa 1er,

9bis° les demandes en dissolution judiciaire d'associations sans but lucratif et des fondations visées respectivement aux articles 2:113, § 1er, 4°, et 2:114, § 1er, 5°, du Code des sociétés et des associations;

10° les demandes prévues aux articles 578, 11°, 580, 2°, 3°, 6° à 18°, 581, 2°, 3°, 9° et 10°, 582, 1°, 2°, 6°, 8°, 9° et 12°, 583 et 587*septies*;

11° toutes les demandes dont la communication au ministère public est prévue par les lois spéciales.

12° les demandes fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination;

12° [...]

13° les demandes fondées sur la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie;

14° les demandes fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes.

16° les demandes civiles relatives à l'exécution de décisions judiciaires portant condamnation à une confiscation spéciale, à une amende et aux frais de justice dans le cadre de l'enquête pénale d'exécution.

17° les demandes relatives à la modification de l'enregistrement du sexe d'une personne dans son acte de naissance;

Le ministère public peut se faire communiquer toutes les autres causes lorsqu'il le juge convenable. Le tribunal ou la cour peut également ordonner d'office la communication, à l'exception de l'action visée à l'article 138*bis*, § 2, alinéa 1er.

Le ministère public émet son avis dans la forme la plus appropriée lorsqu'il le juge convenable.

Par dérogation à l'alinéa 3, le ministère public émet toujours, dans les cas visés à l'alinéa 1er,

9° 9bis° et 10° un avis lorsque le tribunal le demande.

Le collège des procureurs généraux arrête des directives précisant dans quelles affaires visées à l'alinéa 1er un avis sera rendu. Ces directives sont contraignantes pour tous les membres du ministère public. Les procureurs généraux près les cours d'appel veillent à l'exécution de ces directives au sein de leur ressort.

9° 9bis° et 10° un avis lorsque le tribunal le demande.

Le collège des procureurs généraux arrête des directives précisant dans quelles affaires visées à l'alinéa 1er un avis sera rendu. Ces directives sont contraignantes pour tous les membres du ministère public. Les procureurs généraux près les cours d'appel veillent à l'exécution de ces directives au sein de leur ressort.

Art. 782

§ 1er. Le jugement est établi sous forme dématérialisée. Le Roi détermine les conditions techniques auxquelles le jugement établi sous forme dématérialisée doit satisfaire.

S'il est impossible d'établir le jugement sous forme dématérialisée conformément à l'alinéa 1er, il peut être établi sous forme non-dématérialisée.

§ 2. Avant son prononcé, le jugement est signé par les juges qui l'ont rendu et par le greffier.

L'alinéa 1er ne s'applique cependant pas si le juge ou les juges estiment que le jugement peut être prononcé immédiatement après les débats. Dans ce cas, le jugement est signé dans les trois jours par les juges qui l'ont rendu et par le greffier.

Si le jugement est établi sous forme dématérialisée, il est signé en apposant une signature électronique qualifiée au sens de l'article 3.12. du règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.

§ 3. Dès que le jugement est signé conformément au paragraphe 2, il est

§ 1er. Le jugement est établi sous forme dématérialisée. Le Roi détermine les conditions techniques auxquelles le jugement établi sous forme dématérialisée doit satisfaire.

S'il est impossible d'établir le jugement sous forme dématérialisée conformément à l'alinéa 1er, il peut être établi sous forme non-dématérialisée.

§ 2. Avant son prononcé, le jugement est signé par les juges qui l'ont rendu et par le greffier.

L'alinéa 1er ne s'applique cependant pas si le juge ou les juges estiment que le jugement peut être prononcé immédiatement après les débats. Dans ce cas, le jugement est signé dans les trois jours par les juges qui l'ont rendu et par le greffier.

Si le jugement est établi sous forme dématérialisée, il est signé en apposant une signature électronique qualifiée au sens de l'article 3.12. du règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.

§ 3. Dès que le jugement est signé conformément au paragraphe 2, il est

enregistré dans le Registre central visé au paragraphe 4.

§ 4. Il est institué auprès du Service Public Fédéral Justice un registre dénommé “Registre central pour les décisions de l’ordre judiciaire”, ci-après dénommé “Registre central”.

Le Registre central est une banque de données informatisée ayant comme objectifs:

1° l’enregistrement et la conservation centralisés des jugements sous forme dématérialisée afin de faciliter l’exécution des missions légales de l’ordre judiciaire;

2° de servir comme source authentique, visée à l’article 2, alinéa 1er, 6°, de la loi du 15 août 2012 relative à la création et à l’organisation d’un intégrateur de services fédéral, des jugements dont la minute ou une copie dématérialisée de la minute, certifiée conforme par le greffier, y est enregistrée;

3° de permettre la consultation par voie électronique des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3°, par les personnes et acteurs qui sont en droit de les consulter en application du paragraphe 8, alinéa 1er, 2°;

4° le traitement des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3°, afin d’améliorer la qualité de ces données;

5° le traitement des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 4°, afin d’optimiser l’organisation de l’ordre judiciaire, permettant une gestion plus efficace, un meilleur soutien de politiques, une meilleure analyse de l’impact des modifications législatives et une meilleure affectation des moyens humains et logistiques au sein de l’ordre judiciaire;

6° le traitement des données enregistrées dans le Registre central afin de soutenir les membres de l’ordre judiciaire, repris dans la

enregistré dans le Registre central visé au paragraphe 4.

§ 4. Il est institué auprès du Service Public Fédéral Justice un registre dénommé “Registre central pour les décisions de l’ordre judiciaire”, ci-après dénommé “Registre central”.

Le Registre central est une banque de données informatisée ayant comme objectifs:

1° l’enregistrement et la conservation centralisés des jugements sous forme dématérialisée afin de faciliter l’exécution des missions légales de l’ordre judiciaire;

2° de servir comme source authentique, visée à l’article 2, alinéa 1er, 6°, de la loi du 15 août 2012 relative à la création et à l’organisation d’un intégrateur de services fédéral, des jugements dont la minute ou une copie dématérialisée de la minute, certifiée conforme par le greffier, y est enregistrée;

3° de permettre la consultation par voie électronique des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3°, par les personnes et acteurs qui sont en droit de les consulter en application du paragraphe 8, alinéa 1er, 2°;

4° le traitement des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3°, afin d’améliorer la qualité de ces données;

5° le traitement des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 4°, afin d’optimiser l’organisation de l’ordre judiciaire, permettant une gestion plus efficace, un meilleur soutien de politiques, une meilleure analyse de l’impact des modifications législatives et une meilleure affectation des moyens humains et logistiques au sein de l’ordre judiciaire;

6° le traitement des données enregistrées dans le Registre central afin de soutenir les membres de l’ordre judiciaire, repris dans la

liste électronique visée à l'article 315ter, § 1er, alinéa 1er, dans l'exécution de leurs missions légales;

7° le traitement d'un ensemble de données ou des données individuelles enregistrées dans le Registre central, à des fins historiques ou scientifiques;

8° le traitement de données individuelles spécifiées enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3°, à des fins journalistiques;

9° la mise à disposition du public des jugements pseudonymisés, dans le cadre de leur publicité au sens de l'article 149 de la Constitution, qui a entre autres pour finalité la transparence de et le contrôle sur le fonctionnement du pouvoir judiciaire;

10° le traitement à des fins statistiques, dans les limites déterminées par le titre 4 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 4°.

§ 5. Dans le Registre central, les données suivantes sont enregistrées:

1° la minute du jugement établi conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er;

2° une copie dématérialisée de la minute du jugement établi sous forme non-dématérialisée conformément au paragraphe 1er, alinéa 2, certifiée conforme par le greffier;

3° les métadonnées nécessaires pour atteindre les finalités visées au paragraphe 4, alinéa 2, à savoir:

a) les données relatives à la juridiction qui a rendu le jugement;

b) les données relatives au jugement;

liste électronique visée à l'article 315ter, § 1er, alinéa 1er, dans l'exécution de leurs missions légales;

7° le traitement d'un ensemble de données ou des données individuelles enregistrées dans le Registre central, à des fins historiques ou scientifiques;

8° le traitement de données individuelles spécifiées enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3°, à des fins journalistiques;

9° la mise à disposition du public des jugements pseudonymisés, dans le cadre de leur publicité au sens de l'article 149 de la Constitution, qui a entre autres pour finalité la transparence de et le contrôle sur le fonctionnement du pouvoir judiciaire;

10° le traitement à des fins statistiques, dans les limites déterminées par le titre 4 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, des données enregistrées dans le Registre central, visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 4°.

§ 5. Dans le Registre central, les données suivantes sont enregistrées:

1° la minute du jugement établi conformément au paragraphe 1er, alinéa 1er;

2° une copie dématérialisée de la minute du jugement établi sous forme non-dématérialisée conformément au paragraphe 1er, alinéa 2, certifiée conforme par le greffier;

3° les métadonnées nécessaires pour atteindre les finalités visées au paragraphe 4, alinéa 2, à savoir:

a) les données relatives à la juridiction qui a rendu le jugement;

b) les données relatives au jugement;

c) les données relatives à l'audience à laquelle le jugement a été rendu;	c) les données relatives à l'audience à laquelle le jugement a été rendu;
d) les données d'identification nécessaires des personnes mentionnées dans le jugement;	d) les données d'identification nécessaires des personnes mentionnées dans le jugement;
e) le numéro d'identification unique du jugement;	e) le numéro d'identification unique du jugement;
f) les données dont la loi exige qu'elles soient associées au jugement après son établissement;	f) les données dont la loi exige qu'elles soient associées au jugement après son établissement;
4° les jugements pseudonymisés visés aux articles 782bis et 1109 et aux articles 163, 176, 190, 209, 337 et 346 du Code d'instruction criminelle, et tout jugement dont la juridiction qui l'a rendu ordonne qu'il doit être publié sous forme pseudonymisée via le Registre central.	4° les jugements pseudonymisés visés aux articles 782bis et 1109 et aux articles 163, 176, 190, 209, 337 et 346 du Code d'instruction criminelle, et tout jugement dont la juridiction qui l'a rendu ordonne qu'il doit être publié sous forme pseudonymisée via le Registre central.
Le Roi détermine, après avis du gestionnaire visé au paragraphe 6, alinéa 1 ^{er} , et de l'Autorité de protection des données, les données exactes visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3°, qui sont enregistrées dans le registre.	Le Roi détermine, après avis du gestionnaire visé au paragraphe 6, alinéa 1 ^{er} , et de l'Autorité de protection des données, les données exactes visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3°, qui sont enregistrées dans le registre.
Préalablement à l'enregistrement d'un jugement dans le Registre central en vue de sa conservation comme donnée visée à l'alinéa 1 ^{er} , 4°, les données suivantes sont pseudonymisées au sens de l'article 4, 5), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE, ceci conformément aux standards techniques et pratiques en vigueur au moment de la pseudonymisation:	Préalablement à l'enregistrement d'un jugement dans le Registre central en vue de sa conservation comme donnée visée à l'alinéa 1 ^{er} , 4°, les données suivantes sont pseudonymisées au sens de l'article 4, 5), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE, ceci conformément aux standards techniques et pratiques en vigueur au moment de la pseudonymisation:
1° les données d'identité des personnes physiques mentionnées dans le jugement, à l'exception des données d'identité des magistrats, des membres du greffe et des avocats;	1° les données d'identité des personnes physiques mentionnées dans le jugement, à l'exception des données d'identité des magistrats, des membres du greffe et des avocats;
2° tout élément du jugement permettant d'identifier directement ou indirectement les personnes physiques mentionnées dans le	2° tout élément du jugement permettant d'identifier directement ou indirectement les personnes physiques mentionnées dans le

jugement, à l'exception des magistrats, des membres du greffe et des avocats, dans les limites de la lisibilité et de la compréhension du jugement;

3° par dérogation aux 1° et 2°, sur décision du chef de corps de la juridiction après avis du ministère public ou, s'il s'agit de la sécurité d'un avocat ou de son entourage, du bâtonnier compétent, lorsque sa diffusion est de nature à porter atteinte à la sécurité des magistrats, des membres du greffe, des avocats ou de leur entourage, les données d'identité de ces personnes mentionnées dans le jugement ainsi que, dans les limites de sa lisibilité et de sa compréhension, tout élément du jugement permettant d'identifier directement ou indirectement ces personnes;

4° par dérogation aux 1° et 2°, les données d'identité des magistrats, des membres du greffe et des avocats mentionnées dans le jugement qui concerne des affaires pénales relatives aux infractions visées aux articles 137 à 141ter, 324bis et 324ter du Code pénal, ainsi que, dans les limites de sa lisibilité et de sa compréhension, tout élément du jugement permettant d'identifier directement ou indirectement ces personnes.

Si la pseudonymisation visée à l'alinéa 3 a lieu de manière automatique moyennant des techniques informatiques, le résultat de cette pseudonymisation automatisée est soumis à un contrôle humain. Le Roi désigne l'instance qui est chargée de ce contrôle. Cette instance dépend directement du pouvoir judiciaire ou agit sous son contrôle.

Tout intéressé qui estime que certaines données non pseudonymisées mentionnées dans un jugement pseudonymisé doivent l'être conformément à l'alinéa 3 peut, à ces fins, introduire une demande écrite auprès de l'instance, désignée par le Roi, chargée du contrôle humain visé à l'alinéa 4.

Les données d'identité des magistrats, des membres du greffe et des avocats ne peuvent faire l'objet d'une réutilisation ayant pour objet ou pour effet d'évaluer, d'analyser, de comparer ou de prédire leurs pratiques

jugement, à l'exception des magistrats, des membres du greffe et des avocats, dans les limites de la lisibilité et de la compréhension du jugement;

3° par dérogation aux 1° et 2°, sur décision du chef de corps de la juridiction après avis du ministère public ou, s'il s'agit de la sécurité d'un avocat ou de son entourage, du bâtonnier compétent, lorsque sa diffusion est de nature à porter atteinte à la sécurité des magistrats, des membres du greffe, des avocats ou de leur entourage, les données d'identité de ces personnes mentionnées dans le jugement ainsi que, dans les limites de sa lisibilité et de sa compréhension, tout élément du jugement permettant d'identifier directement ou indirectement ces personnes;

4° par dérogation aux 1° et 2°, les données d'identité des magistrats, des membres du greffe et des avocats mentionnées dans le jugement qui concerne des affaires pénales relatives aux infractions visées aux **articles 371 à 388 et 406 à 409** du Code pénal, ainsi que, dans les limites de sa lisibilité et de sa compréhension, tout élément du jugement permettant d'identifier directement ou indirectement ces personnes.

Si la pseudonymisation visée à l'alinéa 3 a lieu de manière automatique moyennant des techniques informatiques, le résultat de cette pseudonymisation automatisée est soumis à un contrôle humain. Le Roi désigne l'instance qui est chargée de ce contrôle. Cette instance dépend directement du pouvoir judiciaire ou agit sous son contrôle.

Tout intéressé qui estime que certaines données non pseudonymisées mentionnées dans un jugement pseudonymisé doivent l'être conformément à l'alinéa 3 peut, à ces fins, introduire une demande écrite auprès de l'instance, désignée par le Roi, chargée du contrôle humain visé à l'alinéa 4.

Les données d'identité des magistrats, des membres du greffe et des avocats ne peuvent faire l'objet d'une réutilisation ayant pour objet ou pour effet d'évaluer, d'analyser, de comparer ou de prédire leurs pratiques

professionnelles réelles ou supposées. La violation de cette interdiction est punie de la peine visée à l'article 227 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les modalités de la pseudonymisation visée à l'alinéa 3 et du contrôle humain visé à l'alinéa 4.

Le Roi détermine les conditions techniques auxquelles la copie dématérialisée visée à l'alinéa 1er, 2°, doit satisfaire.

§ 6. Un comité de gestion du Registre central des décisions de l'ordre judiciaire et du système de vidéoconférence de la Justice, ci-après dénommé "gestionnaire", est institué auprès du Service Public Fédéral Justice.

Le gestionnaire est composé de:

1° quatre représentants mandatés par le Collège des cours et tribunaux;

2° deux représentants mandatés par la Cour de Cassation;

3° deux représentants mandatés par le Collège du ministère public;

4° deux représentants mandatés par le Service Public Fédéral Justice;

5° un représentant mandaté par l'Ordre des avocats à la Cour de cassation;

6° un représentant mandaté par l'Ordre des Barreaux francophones et germanophone;

7° un représentant mandaté par l'Orde van Vlaamse Balies;

8° un représentant mandaté par l'Institut de Formation Judiciaire, comme observateur;

9° un représentant mandaté par la cellule stratégique du ministre de la Justice, comme observateur.

professionnelles réelles ou supposées. La violation de cette interdiction est punie **d'une peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.**

Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les modalités de la pseudonymisation visée à l'alinéa 3 et du contrôle humain visé à l'alinéa 4.

Le Roi détermine les conditions techniques auxquelles la copie dématérialisée visée à l'alinéa 1er, 2°, doit satisfaire.

§ 6. Un comité de gestion du Registre central des décisions de l'ordre judiciaire et du système de vidéoconférence de la Justice, ci-après dénommé "gestionnaire", est institué auprès du Service Public Fédéral Justice.

Le gestionnaire est composé de:

1° quatre représentants mandatés par le Collège des cours et tribunaux;

2° deux représentants mandatés par la Cour de Cassation;

3° deux représentants mandatés par le Collège du ministère public;

4° deux représentants mandatés par le Service Public Fédéral Justice;

5° un représentant mandaté par l'Ordre des avocats à la Cour de cassation;

6° un représentant mandaté par l'Ordre des Barreaux francophones et germanophone;

7° un représentant mandaté par l'Orde van Vlaamse Balies;

8° un représentant mandaté par l'Institut de Formation Judiciaire, comme observateur;

9° un représentant mandaté par la cellule stratégique du ministre de la Justice, comme observateur.

Les représentants visés à l’alinéa 2, 4°, ont voix délibérative pour ce qui concerne l’utilisation des moyens, les aspects techniques et les parties du Registre central accessibles au public, pour autant que ces dernières n’aient aucune incidence sur le contenu ou la compréhension des jugements pseudonymisés. Ils siègent comme observateur dans les matières qui portent uniquement sur le fonctionnement interne de l’ordre judiciaire.

Les représentants visés à l’alinéa 2, 5° à 7°, siègent avec voix consultative.

Le gestionnaire est présidé par un président, qui est assisté par un vice-président, tous les deux magistrats du siège.

Le président et le vice-président sont élus parmi les membres visés à l’alinéa 2, 1° et 2°, par les membres visés à l’alinéa 2, 1° à 4°, pour un mandat renouvelable de trois ans.

Si le président élu est un membre visé à l’alinéa 2, 1°, le vice-président est élu parmi les membres visés à l’alinéa 2, 2°, et inversement.

En cas d’égalité des voix, la voix du président est prépondérante.

Le gestionnaire met en place et gère le fonctionnement du Registre central. Il a plus spécifiquement pour mission:

1° de surveiller le respect des objectifs du Registre central et de l’absence maximale de téléchargement massif non-autorisé de jugements ou données;

2° de superviser le fonctionnement du Registre central, y compris la supervision de la politique d’accès et d’en exercer le contrôle;

3° l’autorisation écrite et conditionnelle des tiers visés au paragraphe 8, alinéa 1er, 5°, pour les traitements visés au paragraphe 4, alinéa 2, 6°, 7° ou 8°;

Les représentants visés à l’alinéa 2, 4°, ont voix délibérative pour ce qui concerne l’utilisation des moyens, les aspects techniques et les parties du Registre central accessibles au public, pour autant que ces dernières n’aient aucune incidence sur le contenu ou la compréhension des jugements pseudonymisés. Ils siègent comme observateur dans les matières qui portent uniquement sur le fonctionnement interne de l’ordre judiciaire.

Les représentants visés à l’alinéa 2, 5° à 7°, siègent avec voix consultative.

Le gestionnaire est présidé par un président, qui est assisté par un vice-président, tous les deux magistrats du siège.

Le président et le vice-président sont élus parmi les membres visés à l’alinéa 2, 1° et 2°, par les membres visés à l’alinéa 2, 1° à 4°, pour un mandat renouvelable de trois ans.

Si le président élu est un membre visé à l’alinéa 2, 1°, le vice-président est élu parmi les membres visés à l’alinéa 2, 2°, et inversement.

En cas d’égalité des voix, la voix du président est prépondérante.

Le gestionnaire met en place et gère le fonctionnement du Registre central. Il a plus spécifiquement pour mission:

1° de surveiller le respect des objectifs du Registre central et de l’absence maximale de téléchargement massif non-autorisé de jugements ou données;

2° de superviser le fonctionnement du Registre central, y compris la supervision de la politique d’accès et d’en exercer le contrôle;

3° l’autorisation écrite et conditionnelle des tiers visés au paragraphe 8, alinéa 1er, 5°, pour les traitements visés au paragraphe 4, alinéa 2, 6°, 7° ou 8°;

4° de surveiller l'afflux des décisions de l'ordre judiciaire dans le Registre central;

5° de superviser l'infrastructure technique du Registre central;

6° de rapporter régulièrement sur le fonctionnement du Registre central et sur l'exercice des missions visées aux 1° à 5°.

Le rapport visé à l'alinéa 9, 6°, est déposé annuellement auprès du ministre de la Justice et du délégué à la protection des données visé au paragraphe 8, alinéa 1er, 2°, d). Le rapport est public.

Le Roi détermine les modalités de composition et de fonctionnement du gestionnaire.

§ 7. Les entités représentées au sein du gestionnaire visées au paragraphe 6, alinéa 2, 1° à 4°, agissent, pour ce qui concerne le Registre central, en qualité de responsables conjoints du traitement, au sens de l'article 26 du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

Les entités visées à l'alinéa 1er n'assument pas de responsabilité de traitement dans les matières dans lesquelles elles siègent comme observateur.

§ 8. Ont accès au Registre central:

1° pour déposer, compléter ou rectifier les données visées au paragraphe 5, alinéa 1er, les personnes reprises dans la liste électronique visée à l'article 315ter, § 1er, alinéa 1er, dont ces données émanent, dans les limites de leurs missions légales;

2° pour consulter les données visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3:

a) les personnes reprises dans la liste électronique visée à l'article 315, § 1er, alinéa

4° de surveiller l'afflux des décisions de l'ordre judiciaire dans le Registre central;

5° de superviser l'infrastructure technique du Registre central;

6° de rapporter régulièrement sur le fonctionnement du Registre central et sur l'exercice des missions visées aux 1° à 5°.

Le rapport visé à l'alinéa 9, 6°, est déposé annuellement auprès du ministre de la Justice et du délégué à la protection des données visé au paragraphe 8, alinéa 1er, 2°, d). Le rapport est public.

Le Roi détermine les modalités de composition et de fonctionnement du gestionnaire.

§ 7. Les entités représentées au sein du gestionnaire visées au paragraphe 6, alinéa 2, 1° à 4°, agissent, pour ce qui concerne le Registre central, en qualité de responsables conjoints du traitement, au sens de l'article 26 du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE.

Les entités visées à l'alinéa 1er n'assument pas de responsabilité de traitement dans les matières dans lesquelles elles siègent comme observateur.

§ 8. Ont accès au Registre central:

1° pour déposer, compléter ou rectifier les données visées au paragraphe 5, alinéa 1er, les personnes reprises dans la liste électronique visée à l'article 315ter, § 1er, alinéa 1er, dont ces données émanent, dans les limites de leurs missions légales;

2° pour consulter les données visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 1° à 3:

a) les personnes reprises dans la liste électronique visée à l'article 315, § 1er, alinéa

1er, dont ces données émanent, dans les limites de leurs missions légales;

b) sur demande motivée, les personnes reprises dans la liste électronique visée à l'article 315ter, § 1er, alinéa 1er, en vue d'une recherche nécessaire d'un ou de plusieurs jugements spécifiés dans le cadre d'une enquête menée par le demandeur ou dans le cadre d'une affaire pendante devant le demandeur ou dans laquelle le demandeur agit professionnellement, et dans laquelle les débats ne sont pas encore clos;

c) les parties à un jugement enregistré dans le Registre central ainsi que, le cas échéant, leur avocat ou représentant en justice, la consultation restant limitée à ce jugement et aux données y afférentes;

d) le délégué à la protection des données désigné par les responsables conjoints du traitement, dans les limites de ses missions légales;

e) les autres personnes et acteurs que ceux visés aux a) à d) à qui un jugement enregistré dans le Registre central doit être notifié conformément à la loi, ou qui d'une autre manière doivent avoir accès à un tel jugement ou partie de jugement conformément à la loi, la consultation restant limitée à ce jugement ou à cette partie de jugement;

3° à titre exceptionnel, lorsque les exigences de leur mission rendent cet accès indispensable, et pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 4°, les personnes, désignées par le gestionnaire, chargées de la gestion technique et opérationnelle du Registre central, agissant dans le cadre de leur fonction;

4° pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 5°:

a) les autorités judiciaires chargées de la gestion et de l'organisation des cours et tribunaux;

1er, dont ces données émanent, dans les limites de leurs missions légales;

b) sur demande motivée, les personnes reprises dans la liste électronique visée à l'article 315ter, § 1er, alinéa 1er, en vue d'une recherche nécessaire d'un ou de plusieurs jugements spécifiés dans le cadre d'une enquête menée par le demandeur ou dans le cadre d'une affaire pendante devant le demandeur ou dans laquelle le demandeur agit professionnellement, et dans laquelle les débats ne sont pas encore clos;

c) les parties à un jugement enregistré dans le Registre central ainsi que, le cas échéant, leur avocat ou représentant en justice, la consultation restant limitée à ce jugement et aux données y afférentes;

d) le délégué à la protection des données désigné par les responsables conjoints du traitement, dans les limites de ses missions légales;

e) les autres personnes et acteurs que ceux visés aux a) à d) à qui un jugement enregistré dans le Registre central doit être notifié conformément à la loi, ou qui d'une autre manière doivent avoir accès à un tel jugement ou partie de jugement conformément à la loi, la consultation restant limitée à ce jugement ou à cette partie de jugement;

3° à titre exceptionnel, lorsque les exigences de leur mission rendent cet accès indispensable, et pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 4°, les personnes, désignées par le gestionnaire, chargées de la gestion technique et opérationnelle du Registre central, agissant dans le cadre de leur fonction;

4° pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 5°:

a) les autorités judiciaires chargées de la gestion et de l'organisation des cours et tribunaux;

b) les services chargés de l'analyse statistique auprès des entités représentées au sein du gestionnaire visées au § 6, alinéa 2, 1° à 4° et 8°;

5° pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 6°, 7° ou 8°, les tiers autorisés par écrit par le gestionnaire, dans les conditions déterminées par le gestionnaire;

6° pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 10°, les autorités publiques;

7° les données individuelles visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 4°, sont publiques.

Sauf exceptions prévues en vertu de l'alinéa 1er, le téléchargement massif et le traitement d'un ensemble de données enregistrées dans le Registre central, sont interdits. La violation de cette interdiction est punie de la peine visée à l'article 222 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Dans le cas d'une consultation telle que visée à l'alinéa 1er, 2°, b), qui a donné un résultat, les parties sont informées de la consultation et de son résultat en temps utile afin de pouvoir exercer leur droit au contradictoire y relatif au stade contradictoire de la procédure dans laquelle la demande a été faite ou de la procédure qui suit l'enquête dans laquelle la demande a été faite.

Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les modalités de l'accès au Registre central ainsi que les procédures relatives à cet accès, y compris les paramètres pour apprécier la motivation visée à l'alinéa 1er, 2°, b, et la manière dont la demande visée à ce même b) est introduite.

Quiconque, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement des données dans le Registre central, ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées, ou a

b) les services chargés de l'analyse statistique auprès des entités représentées au sein du gestionnaire visées au § 6, alinéa 2, 1° à 4° et 8°;

5° pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 6°, 7° ou 8°, les tiers autorisés par écrit par le gestionnaire, dans les conditions déterminées par le gestionnaire;

6° pour le traitement des données visé au paragraphe 4, alinéa 2, 10°, les autorités publiques;

7° les données individuelles visées au paragraphe 5, alinéa 1er, 4°, sont publiques.

Sauf exceptions prévues en vertu de l'alinéa 1er, le téléchargement massif et le traitement d'un ensemble de données enregistrées dans le Registre central, sont interdits. La violation de cette interdiction est punie **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 120.000 euros.**

Dans le cas d'une consultation telle que visée à l'alinéa 1er, 2°, b), qui a donné un résultat, les parties sont informées de la consultation et de son résultat en temps utile afin de pouvoir exercer leur droit au contradictoire y relatif au stade contradictoire de la procédure dans laquelle la demande a été faite ou de la procédure qui suit l'enquête dans laquelle la demande a été faite.

Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les modalités de l'accès au Registre central ainsi que les procédures relatives à cet accès, y compris les paramètres pour apprécier la motivation visée à l'alinéa 1er, 2°, b, et la manière dont la demande visée à ce même b) est introduite.

Quiconque, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement des données dans le Registre central, ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées, ou a

connaissance de telles données, est, le cas échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

Lorsque le gestionnaire constate une utilisation injustifiée de l'accès au Registre central, il porte cela à la connaissance de l'autorité compétente en vertu de la loi, pour intenter une procédure disciplinaire en ce qui concerne l'utilisateur concerné.

§ 9. Les données enregistrées dans le Registre central sont conservées pour une durée indéterminée.

§ 10. Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les modalités techniques et matérielles de mise en place et de fonctionnement du Registre central, qui ne peuvent toutefois avoir aucune incidence sur le contenu ou la compréhension des décisions judiciaires enregistrées dans le Registre central.

connaissance de telles données, est, le cas échéant, tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

Lorsque le gestionnaire constate une utilisation injustifiée de l'accès au Registre central, il porte cela à la connaissance de l'autorité compétente en vertu de la loi, pour intenter une procédure disciplinaire en ce qui concerne l'utilisateur concerné.

§ 9. Les données enregistrées dans le Registre central sont conservées pour une durée indéterminée.

§ 10. Le Roi détermine, après avis du gestionnaire et de l'Autorité de protection des données, les modalités techniques et matérielles de mise en place et de fonctionnement du Registre central, qui ne peuvent toutefois avoir aucune incidence sur le contenu ou la compréhension des décisions judiciaires enregistrées dans le Registre central.

Art. 1253/4

§ 1er. Les magistrats de l'ordre judiciaire visés à l'article 58*bis*, les greffiers et les administrateurs, dans le cadre de l'accomplissement de leurs missions légales, ainsi que la personne protégée ou à protéger ou, après le décès de celle-ci, ses héritiers, la personne de confiance et généralement toute partie à une procédure dont le traitement est assuré par le registre, leurs avocats, les notaires, les huissiers et le gestionnaire peuvent accéder aux données du registre qui sont pertinentes pour eux, selon les modalités fixées par le Roi, après avis de l'Autorité de protection des données.

Le Roi peut, après avis de l'Autorité de protection des données, permettre à d'autres catégories de personnes ou d'institutions de consulter ces données dans les conditions qu'il détermine.

§ 1er. Les magistrats de l'ordre judiciaire visés à l'article 58*bis*, les greffiers et les administrateurs, dans le cadre de l'accomplissement de leurs missions légales, ainsi que la personne protégée ou à protéger ou, après le décès de celle-ci, ses héritiers, la personne de confiance et généralement toute partie à une procédure dont le traitement est assuré par le registre, leurs avocats, les notaires, les huissiers et le gestionnaire peuvent accéder aux données du registre qui sont pertinentes pour eux, selon les modalités fixées par le Roi, après avis de l'Autorité de protection des données.

Le Roi peut, après avis de l'Autorité de protection des données, permettre à d'autres catégories de personnes ou d'institutions de consulter ces données dans les conditions qu'il détermine.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données du registre à d'autres personnes que celles visées au paragraphe 1er.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données du registre, ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données du registre à d'autres personnes que celles visées au paragraphe 1er.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données du registre, ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 352 du Code pénal leur est applicable.

Art. 1253ter/5

Outre celles prises conformément aux articles 19, alinéa 3, et 735, § 2, le tribunal peut prendre les mesures provisoires suivantes:

1° ordonner ou modifier toute disposition relative à l'autorité parentale, à l'hébergement et au droit aux relations personnelles;

2° fixer, modifier ou supprimer les pensions alimentaires;

3° fixer les résidences séparées des époux et des cohabitants légaux;

4° interdire à un des époux, pendant la durée qu'il fixe, d'aliéner, d'hypothéquer ou d'engager des biens mobiliers ou immobiliers propres ou communs sans le consentement du conjoint; il peut interdire le déplacement des meubles ou en attribuer l'usage personnel à un des deux époux;

5° obliger l'époux qui possède les biens mobiliers à donner caution ou à justifier d'une solvabilité suffisante;

6° utiliser les mêmes pouvoirs que ceux qui lui sont attribués à l'article 221 du Code civil;

7° fixer la résidence conjugale des époux en cas de désaccord;

Outre celles prises conformément aux articles 19, alinéa 3, et 735, § 2, le tribunal peut prendre les mesures provisoires suivantes:

1° ordonner ou modifier toute disposition relative à l'autorité parentale, à l'hébergement et au droit aux relations personnelles;

2° fixer, modifier ou supprimer les pensions alimentaires;

3° fixer les résidences séparées des époux et des cohabitants légaux;

4° interdire à un des époux, pendant la durée qu'il fixe, d'aliéner, d'hypothéquer ou d'engager des biens mobiliers ou immobiliers propres ou communs sans le consentement du conjoint; il peut interdire le déplacement des meubles ou en attribuer l'usage personnel à un des deux époux;

5° obliger l'époux qui possède les biens mobiliers à donner caution ou à justifier d'une solvabilité suffisante;

6° utiliser les mêmes pouvoirs que ceux qui lui sont attribués à l'article 221 du Code civil;

7° fixer la résidence conjugale des époux en cas de désaccord;

8° [...].

Lorsque la demande est introduite par requête, l'audience d'introduction doit intervenir dans les quinze jours à dater du dépôt de la requête.

En ce qui concerne la fixation des résidences séparées visées à l'alinéa 1er, 3°, si un époux ou un cohabitant légal se rend coupable, à l'égard de son conjoint, d'un fait visé à l'article 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal ou a tenté de commettre un fait visé à l'article 375, 393, 394 ou 397 du même Code, ou s'il existe des indications sérieuses de tels comportements, l'autre époux ou cohabitant légal se verra attribuer, s'il en fait la demande et sauf circonstances exceptionnelles, la jouissance de la résidence conjugale ou commune.

Les actes d'aliénation visés à l'alinéa 1er, 4°, sont les actes visés à l'article 1er de la loi du 16 décembre 1851 sur la révision du régime hypothécaire et à l'article 8 de la loi du 10 février 1908 sur la navigation maritime et la navigation intérieure.

Dans le cas visé à l'alinéa 1er, 6°, le jugement du tribunal de la famille peut être opposé à tous tiers débiteurs actuels ou futurs sur la notification qui leur aura été faite par le greffier à la requête d'une des parties. Lorsque le jugement cesse de produire ses effets, les tiers débiteurs en sont informés de la même manière à la requête de la partie la plus diligente.

8° [...].

Lorsque la demande est introduite par requête, l'audience d'introduction doit intervenir dans les quinze jours à dater du dépôt de la requête.

En ce qui concerne la fixation des résidences séparées visées à l'alinéa 1er, 3°, si un époux ou un cohabitant légal se rend coupable, à l'égard de son conjoint, d'un fait visé à **l'article 138, 143, cinquième tiret, 144, cinquième tiret, 194, 195, 196, 198 du Code pénal ou a tenté de commettre un fait visé à l'article 96, 97, 138, 143, cinquième tiret ou 144, cinquième tiret** du même Code, ou s'il existe des indications sérieuses de tels comportements, l'autre époux ou cohabitant légal se verra attribuer, s'il en fait la demande et sauf circonstances exceptionnelles, la jouissance de la résidence conjugale ou commune.

Les actes d'aliénation visés à l'alinéa 1er, 4°, sont les actes visés à l'article 1er de la loi du 16 décembre 1851 sur la révision du régime hypothécaire et à l'article 8 de la loi du 10 février 1908 sur la navigation maritime et la navigation intérieure.

Dans le cas visé à l'alinéa 1er, 6°, le jugement du tribunal de la famille peut être opposé à tous tiers débiteurs actuels ou futurs sur la notification qui leur aura été faite par le greffier à la requête d'une des parties. Lorsque le jugement cesse de produire ses effets, les tiers débiteurs en sont informés de la même manière à la requête de la partie la plus diligente.

Art. 1253sexies

§ 1er. Les demandes fondées sur l'article 223 de l'ancien Code civil et l'article 2.3.35 du Code civil et demandant que soit ordonnée l'interdiction d'aliéner ou d'hypothéquer des biens susceptibles d'hypothèque, contiennent les lieux et dates de naissance des époux, l'indication spéciale de la nature et de la situation de chacun des immeubles

§ 1er. Les demandes fondées sur l'article 223 de l'ancien Code civil et l'article 2.3.35 du Code civil et demandant que soit ordonnée l'interdiction d'aliéner ou d'hypothéquer des biens susceptibles d'hypothèque, contiennent les lieux et dates de naissance des époux, l'indication spéciale de la nature et de la situation de chacun des immeubles visés

visés dans la requête et, pour les navires, les mentions visées dans l'article 2.1.27 du Code belge de la Navigation.

L'ordonnance prononçant cette interdiction contient les mêmes indications; à la demande de l'époux qui l'a obtenue, un extrait en est notifié par le greffier à l'Administration générale de la Documentation patrimoniale pour être inscrit en marge du dernier titre d'acquisition transcrit des immeubles ou navires visés dans l'ordonnance.

§ 2. La notification, faite au défendeur, de l'ordonnance fondée sur l'article 223 du Code civil, comportant l'interdiction d'aliéner ou de donner en gage des biens meubles, reproduit le texte de l'article 507 du Code pénal.

dans la requête et, pour les navires, les mentions visées dans l'article 2.1.27 du Code belge de la Navigation.

L'ordonnance prononçant cette interdiction contient les mêmes indications; à la demande de l'époux qui l'a obtenue, un extrait en est notifié par le greffier à l'Administration générale de la Documentation patrimoniale pour être inscrit en marge du dernier titre d'acquisition transcrit des immeubles ou navires visés dans l'ordonnance.

§ 2. La notification, faite au défendeur, de l'ordonnance fondée sur l'article 223 du Code civil, comportant l'interdiction d'aliéner ou de donner en gage des biens meubles, reproduit le texte de l'article 665 du Code pénal.

Art. 1270

La reproduction des débats par la voie de la presse est interdite sous peine d'une amende de 100 à 2 000 francs et d'un emprisonnement de huit jours à six mois ou d'une de ces peines seulement.

Toutes les dispositions du livre Ier du Code pénal y compris le chapitre VII et l'article 85 sont applicables à cette infraction.

La reproduction des débats par la voie de la presse est interdite. Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Abrogé

Art. 1389bis/4

Celui qui, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte, au traitement ou à la communication des données enregistrées dans le fichier des avis ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable. Les officiers ministériels intervenant à charge d'un même débiteur sont toutefois libérés de cette obligation pour l'échange entre eux des informations concernant ce débiteur ou concernant ceux qui partagent une communauté ou une indivision avec lui.

Celui qui, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte, au traitement ou à la communication des données enregistrées dans le fichier des avis ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable. Les officiers ministériels intervenant à charge d'un même débiteur sont toutefois libérés de cette obligation pour l'échange entre eux des informations concernant ce débiteur ou concernant ceux qui partagent une communauté ou une indivision avec lui.

Art. 1389bis/12

1er. Le Comité de gestion et de surveillance peut recueillir tous les renseignements nécessaires à l'exécution de ses missions visées à l'article 1389bis/10, § 1er. A cette fin, il peut procéder à des auditions et exiger la production de documents pertinents; il a en outre accès au fichier des avis et à toutes les données relatives à son fonctionnement. Les personnes entendues ou tenues de produire des documents sont habilitées à communiquer des données tombant sous le couvert du secret professionnel.

§ 2. Si le Comité de gestion et de surveillance le juge utile à l'exécution de ses missions visées à l'article 1389bis/10, § 1er, il peut informer l'autorité disciplinaire ou le supérieur hiérarchique des négligences et manquements constatés à charge des personnes visées à l'article 1389bis/3; il peut aussi le charger d'enquêter à ce sujet et de remettre un rapport écrit dans le délai imparti.

Si, dans le cadre de l'exécution de ses missions, le Comité de gestion et de surveillance a connaissance d'une violation des articles 1389bis/15 et 1389bis/16 ou de quelque autre délit, il en informe le procureur du Roi compétent.

§ 3. L'article 1389bis/4 est applicable aux membres du Comité de gestion et de surveillance pour toutes les données dont ils ont eu connaissance dans l'exercice de leur fonction, ainsi qu'aux personnes auxquelles le Comité communique ces données dans le cadre de l'exécution de ses missions.

1er. Le Comité de gestion et de surveillance peut recueillir tous les renseignements nécessaires à l'exécution de ses missions visées à l'article 1389bis/10, § 1er. A cette fin, il peut procéder à des auditions et exiger la production de documents pertinents; il a en outre accès au fichier des avis et à toutes les données relatives à son fonctionnement. Les personnes entendues ou tenues de produire des documents sont habilitées à communiquer des données tombant sous le couvert du secret professionnel.

§ 2. Si le Comité de gestion et de surveillance le juge utile à l'exécution de ses missions visées à l'article 1389bis/10, § 1er, il peut informer l'autorité disciplinaire ou le supérieur hiérarchique des négligences et manquements constatés à charge des personnes visées à l'article 1389bis/3; il peut aussi le charger d'enquêter à ce sujet et de remettre un rapport écrit dans le délai imparti.

Si, dans le cadre de l'exécution de ses missions, le Comité de gestion et de surveillance a connaissance d'une violation des articles 1389bis/15 et 1389bis/16 ou de quelque **autre infraction**, il en informe le procureur du Roi compétent.

§ 3. L'article 1389bis/4 est applicable aux membres du Comité de gestion et de surveillance pour toutes les données dont ils ont eu connaissance dans l'exercice de leur fonction, ainsi qu'aux personnes auxquelles le Comité communique ces données dans le cadre de l'exécution de ses missions.

Art. 1389bis/15

Sont punis d'une amende de cent à cinq mille francs, les organes ou préposés de la Chambre nationale qui:

Sont punis **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000**

euros, les organes ou préposés de la Chambre nationale qui:

1° n'ont pas pris toutes les mesures devant permettre de garantir la sécurité et la confidentialité des données à caractère personnel traitées;

2° n'ont pas tenu à jour le registre individuel visé à l'article 1389bis/3.

1° n'ont pas pris toutes les mesures devant permettre de garantir la sécurité et la confidentialité des données à caractère personnel traitées;

2° n'ont pas tenu à jour le registre individuel visé à l'article 1389bis/3.

Art. 1389bis/16

Sont punis d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cent à cinq mille francs ou d'une de ces peines seulement, les personnes qui:

1° hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, ont sciemment permis à un tiers d'accéder au fichier des avis en fournissant leurs moyens d'authentification;

2° contrairement aux dispositions de l'article 1389bis/4 et hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, n'ont pas respecté le caractère confidentiel des données enregistrées dans le fichier des avis;

3° ont consulté le fichier des avis, sans se trouver dans l'un des cas visés à l'article 1391, § 1er, ou ont utilisé les données issues au fichier à un fin autre que celle qui pouvait justifier l'accès au fichier.

Sont punis **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros**, les personnes qui:

1° hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, ont sciemment permis à un tiers d'accéder au fichier des avis en fournissant leurs moyens d'authentification;

2° contrairement aux dispositions de l'article 1389bis/4 et hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, n'ont pas respecté le caractère confidentiel des données enregistrées dans le fichier des avis;

3° ont consulté le fichier des avis, sans se trouver dans l'un des cas visés à l'article 1391, § 1er, ou ont utilisé les données issues au fichier à un fin autre que celle qui pouvait justifier l'accès au fichier.

Art. 1389bis/18

Toutes les dispositions du livre premier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, mais le chapitre V excepté sont applicables aux infractions visées aux articles 1389bis/15 et 1389bis/16.

L'article 60 du Code pénal ne s'applique pas aux infractions visées aux articles 1389bis/15 et 1389bis/16.

Art. 1391/3

Le Roi détermine, après avoir recueilli l'avis du gestionnaire du registre et de l'Autorité de protection des données:

1° parmi les organes et employés de la Chambre nationale et parmi les organes et employés des associations qu'elle a créé, quels organes, quelles personnes physiques ou quelles catégories de personnes peuvent, pour l'application du présent chapitre, enregistrer les données visées à l'article 1391/1 dans le Registre central EAPO et accéder à ces données;

2° parmi les organes et employés de la Chambre nationale et parmi les organes et employés des associations qu'elle a créé, quels organes, quelles personnes physiques ou quelles catégories de personnes peuvent consulter ces données pour l'application du présent chapitre;

3° les modalités relatives à l'enregistrement, l'accès et la consultation visés aux 1° et 2°.

Celui qui, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement des données dans le Registre central EAPO ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal s'applique.

Le Roi détermine, après avoir recueilli l'avis du gestionnaire du registre et de l'Autorité de protection des données:

1° parmi les organes et employés de la Chambre nationale et parmi les organes et employés des associations qu'elle a créé, quels organes, quelles personnes physiques ou quelles catégories de personnes peuvent, pour l'application du présent chapitre, enregistrer les données visées à l'article 1391/1 dans le Registre central EAPO et accéder à ces données;

2° parmi les organes et employés de la Chambre nationale et parmi les organes et employés des associations qu'elle a créé, quels organes, quelles personnes physiques ou quelles catégories de personnes peuvent consulter ces données pour l'application du présent chapitre;

3° les modalités relatives à l'enregistrement, l'accès et la consultation visés aux 1° et 2°.

Celui qui, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement des données dans le Registre central EAPO ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal s'applique.

Art. 1394/3

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données enregistrées dans le fichier central ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données enregistrées dans le fichier central ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

Art. 1394/11

§ 1er. Le Comité de gestion et de surveillance peut recueillir tous les renseignements

§ 1er. Le Comité de gestion et de surveillance peut recueillir tous les renseignements

nécessaires à l'exécution de ses missions visées à l'article 1394/9, § 1er. A cette fin, il peut procéder à des auditions et exiger la production de documents pertinents; il a en outre accès au fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire ainsi qu'à toutes les données relatives à son fonctionnement. Les personnes entendues ou tenues de produire des documents sont habilitées à communiquer des données couvertes par le secret professionnel.

§ 2. Si le Comité de gestion et de surveillance le juge utile à l'exécution de ses missions visées à l'article 1394/9, § 1er, il peut informer l'autorité disciplinaire ou le supérieur hiérarchique des négligences et manquements constatés à charge des personnes visées à l'article 1394/2. Il peut aussi charger ce dernier d'enquêter à ce sujet et de remettre un rapport écrit dans le délai imparti.

Si, dans le cadre de l'exécution de ses missions, le Comité de gestion et de surveillance a connaissance d'une violation des articles 1394/14 et 1394/15 ou de quelque autre délit, il en informe le procureur du Roi compétent.

§ 3. L'article 1394/3 est applicable aux membres du Comité de gestion et de surveillance pour toutes les données dont ils ont eu connaissance dans l'exercice de leur fonction, ainsi qu'aux personnes auxquelles le Comité communique ces données dans le cadre de l'exercice de ses missions.

nécessaires à l'exécution de ses missions visées à l'article 1394/9, § 1er. A cette fin, il peut procéder à des auditions et exiger la production de documents pertinents; il a en outre accès au fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire ainsi qu'à toutes les données relatives à son fonctionnement. Les personnes entendues ou tenues de produire des documents sont habilitées à communiquer des données couvertes par le secret professionnel.

§ 2. Si le Comité de gestion et de surveillance le juge utile à l'exécution de ses missions visées à l'article 1394/9, § 1er, il peut informer l'autorité disciplinaire ou le supérieur hiérarchique des négligences et manquements constatés à charge des personnes visées à l'article 1394/2. Il peut aussi charger ce dernier d'enquêter à ce sujet et de remettre un rapport écrit dans le délai imparti.

Si, dans le cadre de l'exécution de ses missions, le Comité de gestion et de surveillance a connaissance d'une violation des articles 1394/14 et 1394/15 ou de quelque **autre infraction**, il en informe le procureur du Roi compétent.

§ 3. L'article 1394/3 est applicable aux membres du Comité de gestion et de surveillance pour toutes les données dont ils ont eu connaissance dans l'exercice de leur fonction, ainsi qu'aux personnes auxquelles le Comité communique ces données dans le cadre de l'exercice de ses missions.

Art. 1394/14

Sont punis d'une amende de cent euros à cinq mille euros, les organes ou préposés du fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire qui:

1° n'ont pas pris toutes les mesures permettant de garantir la sécurité et la

Sont punis **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros**, les organes ou préposés du fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire qui:

1° n'ont pas pris toutes les mesures permettant de garantir la sécurité et la

confidentialité des données à caractère personnel traitées;

2° n'ont pas tenu à jour le registre individuel visé à l'article 1394/2.

confidentialité des données à caractère personnel traitées;

2° n'ont pas tenu à jour le registre individuel visé à l'article 1394/2.

Art. 1394/15

Sont punis d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cent euros à cinq mille euros ou d'une de ces peines seulement, les personnes qui:

1° en infraction aux dispositions de l'article 1394/19, § 2, et hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, ont sciemment divulgué leur code d'accès individuel;

2° en violation des dispositions de l'article 1394/3 et hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, n'ont pas respecté le caractère confidentiel des données enregistrées dans le fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire;

3° ont consulté le fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire, sans se trouver dans l'un des cas visés à l'article 1394/19, § 1er, ou ont utilisé des données provenant de ce fichier à une fin autre que celle qui pouvait justifier l'accès au fichier;

4° ne respectent pas les obligations qui leur incombent en vertu des dispositions de l'article 1394/18.

Sont punis **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros**, les personnes qui:

1° en infraction aux dispositions de l'article 1394/19, § 2, et hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, ont sciemment divulgué leur code d'accès individuel;

2° en violation des dispositions de l'article 1394/3 et hormis les cas prévus par ou en vertu de la loi, n'ont pas respecté le caractère confidentiel des données enregistrées dans le fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire;

3° ont consulté le fichier central des jugements, arrêts et actes allouant une pension alimentaire, sans se trouver dans l'un des cas visés à l'article 1394/19, § 1er, ou ont utilisé des données provenant de ce fichier à une fin autre que celle qui pouvait justifier l'accès au fichier;

4° ne respectent pas les obligations qui leur incombent en vertu des dispositions de l'article 1394/18.

Art. 1394/17

Toutes les dispositions du livre premier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, mais le chapitre V excepté, sont applicables aux infractions visées aux articles 1394/14 et 1394/15.

L'article 60 du Code pénal ne s'applique pas aux infractions visées aux articles 1394/14 et 1394/15.

Art. 1394/27

§ 1er. Il est institué, à la Chambre nationale des huissiers de justice visée à l'article 555, un "Registre central pour le recouvrement de dettes d'argent non contestées", ci-après dénommé "Registre central". Le Registre central est une base de données informatisée organisée et gérée par la Chambre nationale des huissiers de justice dans laquelle sont collectées les données nécessaires pour contrôler le déroulement correct des procédures de recouvrement de dettes d'argent non contestées et pour rendre exécutoire le procès-verbal de non-contestation.

A cette fin, sans préjudice d'autres communications ou avis, l'huissier de justice instrumentant envoie au Registre central, dans les trois jours ouvrables une copie de tous les exploits, significations, notifications, communications, facilités de paiement ou procès-verbaux et, le cas échéant, de leurs annexes, visés au présent chapitre.

§ 2. La Chambre nationale des huissiers de justice est considérée, pour ce qui concerne le Registre central, comme le responsable du traitement, au sens de l'article [3 4, 7), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (Règlement général sur la protection des données).

Les données contenues dans le Registre central sont conservées pendant dix ans.

§ 3. Les huissiers de justice peuvent enregistrer directement et consulter les données du Registre central par partie sommée ou, le cas échéant, par créancier. Ces huissiers de justice sont désignés nommément dans un registre informatisé qui est en permanence mis à jour par la Chambre nationale des huissiers de justice.

Dès lors qu'un procès-verbal de non-contestation a été déclaré exécutoire en vertu de l'article 1394/24, les informations

§ 1er. Il est institué, à la Chambre nationale des huissiers de justice visée à l'article 555, un "Registre central pour le recouvrement de dettes d'argent non contestées", ci-après dénommé "Registre central". Le Registre central est une base de données informatisée organisée et gérée par la Chambre nationale des huissiers de justice dans laquelle sont collectées les données nécessaires pour contrôler le déroulement correct des procédures de recouvrement de dettes d'argent non contestées et pour rendre exécutoire le procès-verbal de non-contestation.

A cette fin, sans préjudice d'autres communications ou avis, l'huissier de justice instrumentant envoie au Registre central, dans les trois jours ouvrables une copie de tous les exploits, significations, notifications, communications, facilités de paiement ou procès-verbaux et, le cas échéant, de leurs annexes, visés au présent chapitre.

§ 2. La Chambre nationale des huissiers de justice est considérée, pour ce qui concerne le Registre central, comme le responsable du traitement, au sens de l'article [3 4, 7), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (Règlement général sur la protection des données).

Les données contenues dans le Registre central sont conservées pendant dix ans.

§ 3. Les huissiers de justice peuvent enregistrer directement et consulter les données du Registre central par partie sommée ou, le cas échéant, par créancier. Ces huissiers de justice sont désignés nommément dans un registre informatisé qui est en permanence mis à jour par la Chambre nationale des huissiers de justice.

Dès lors qu'un procès-verbal de non-contestation a été déclaré exécutoire en vertu de l'article 1394/24, les informations

contenues dans le Registre central qui s'y rapportent ne peuvent plus être consultées que par la Chambre nationale des huissiers de justice dans le but visé au paragraphe 6.

§ 4. Celui qui, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement de données dans le Registre central ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. L'article 458 du Code pénal s'applique.

§ 5. Pour vérifier l'exactitude des données introduites dans le Registre central et pouvoir mettre à jour en permanence le Registre central, la Chambre nationale des huissiers de justice a accès aux données d'information visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 5° et 7° de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques et elle peut utiliser le numéro d'identification de ce registre. Elle ne peut toutefois divulguer le numéro à des tiers, sous quelque forme que ce soit.

Le Roi fixe la manière dont les données d'information du Registre national sont transmises à la Chambre nationale des huissiers de justice. Il peut également fixer des modalités concernant l'utilisation du numéro d'identification du Registre national par la Chambre nationale des huissiers de justice.

§ 6. La Chambre nationale des huissiers de justice est chargée de contrôler le fonctionnement et l'utilisation du Registre central. Le cas échéant, le chapitre VII du livre IV de la partie II du présent Code s'applique.

§ 7. Le Roi détermine les modalités de création et de fonctionnement du Registre central.

contenues dans le Registre central qui s'y rapportent ne peuvent plus être consultées que par la Chambre nationale des huissiers de justice dans le but visé au paragraphe 6.

§ 4. Celui qui, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement de données dans le Registre central ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées ou a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. **L'article 352** du Code pénal s'applique.

§ 5. Pour vérifier l'exactitude des données introduites dans le Registre central et pouvoir mettre à jour en permanence le Registre central, la Chambre nationale des huissiers de justice a accès aux données d'information visées à l'article 3, alinéa 1er, 1°, 2°, 5° et 7° de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques et elle peut utiliser le numéro d'identification de ce registre. Elle ne peut toutefois divulguer le numéro à des tiers, sous quelque forme que ce soit.

Le Roi fixe la manière dont les données d'information du Registre national sont transmises à la Chambre nationale des huissiers de justice. Il peut également fixer des modalités concernant l'utilisation du numéro d'identification du Registre national par la Chambre nationale des huissiers de justice.

§ 6. La Chambre nationale des huissiers de justice est chargée de contrôler le fonctionnement et l'utilisation du Registre central. Le cas échéant, le chapitre VII du livre IV de la partie II du présent Code s'applique.

§ 7. Le Roi détermine les modalités de création et de fonctionnement du Registre central.

Art. 1411bis

§ 1er. Les restrictions et exclusions prévues aux articles 1409, 1409bis et 1410 sont

§ 1er. Les restrictions et exclusions prévues aux articles 1409, 1409bis et 1410 sont

également d'application si les montants visés par ces articles sont crédités sur un compte à vue ouvert auprès d'un établissement de crédit visé à l'article 1er de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit.

§ 2. Le débiteur peut prouver par toutes voies de droit que des montants insaisissables et incessibles en vertu des articles 1409, 1409*bis* et 1410 ont été crédités sur un compte à vue qui a fait l'objet d'une saisie ou d'une cession.

Les montants versés par l'employeur du débiteur sur un compte à vue de celui-ci sont, jusqu'à preuve du contraire, réputés partiellement insaisissables ou incessibles conformément à l'article 1409, § 1er. Cette présomption ne vaut que dans les rapports entre le débiteur et ses créanciers.

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités qui permettent d'indiquer un code particulier en regard des montants visés aux articles 1409, 1409*bis* et 1410 au moment de l'inscription de ces montants au crédit du compte à vue. Ce code particulier est mentionné sur l'extrait du compte à vue.

Cette dernière obligation ne s'applique pas aux inscriptions au crédit d'un compte à vue faisant suite à un versement en espèces, sauf dans les cas et selon les modalités déterminées par le Roi.

§ 4. Le donneur d'ordre d'un paiement sur un compte à vue d'un montant visé aux articles 1409 et 1410, §§ 1er, 2° à 8°, et 2, communique le code visé au § 3 à son organisme financier, qui le communique à son tour à l'établissement de crédit auprès duquel ce compte à vue est ouvert.

§ 5. Le donneur d'ordre visé au § 4 qui néglige d'attribuer un code particulier ou qui néglige de communiquer ce code à son organisme financier, dont il est question au § 4, est puni d'une amende de 200 euros à 5.000 euros.

également d'application si les montants visés par ces articles sont crédités sur un compte à vue ouvert auprès d'un établissement de crédit visé à l'article 1er de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit.

§ 2. Le débiteur peut prouver par toutes voies de droit que des montants insaisissables et incessibles en vertu des articles 1409, 1409*bis* et 1410 ont été crédités sur un compte à vue qui a fait l'objet d'une saisie ou d'une cession.

Les montants versés par l'employeur du débiteur sur un compte à vue de celui-ci sont, jusqu'à preuve du contraire, réputés partiellement insaisissables ou incessibles conformément à l'article 1409, § 1er. Cette présomption ne vaut que dans les rapports entre le débiteur et ses créanciers.

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités qui permettent d'indiquer un code particulier en regard des montants visés aux articles 1409, 1409*bis* et 1410 au moment de l'inscription de ces montants au crédit du compte à vue. Ce code particulier est mentionné sur l'extrait du compte à vue.

Cette dernière obligation ne s'applique pas aux inscriptions au crédit d'un compte à vue faisant suite à un versement en espèces, sauf dans les cas et selon les modalités déterminées par le Roi.

§ 4. Le donneur d'ordre d'un paiement sur un compte à vue d'un montant visé aux articles 1409 et 1410, §§ 1er, 2° à 8°, et 2, communique le code visé au § 3 à son organisme financier, qui le communique à son tour à l'établissement de crédit auprès duquel ce compte à vue est ouvert.

§ 5. Le donneur d'ordre visé au § 4 qui néglige d'attribuer un code particulier ou qui néglige de communiquer ce code à son organisme financier, dont il est question au § 4, est puni **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros.**

L'alinéa précédent ne s'applique pas aux donneurs d'ordre de sommes visées aux articles 1409*bis* et 1410, § 1er, 1°.

Le donneur d'ordre qui attribue frauduleusement un code particulier à des montants autres que ceux visés aux articles 1409, 1409*bis* ou 1410 est puni d'une amende de 200 euros à 5.000 euros.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris celles du chapitre VII et l'article 85 sont applicables aux infractions visées au présent article.

§ 6. Le donneur d'ordre qui attribue frauduleusement un code particulier à des montants autres que ceux visés aux articles 1409, 1409*bis* ou 1410, cité à cette fin devant le juge des saisies, peut être déclaré débiteur, en tout ou en partie, des causes de la saisie ou de la cession, ainsi que des frais de celle-ci, sans préjudice des dommages et intérêts envers la partie s'il y a lieu.

L'alinéa précédent ne s'applique pas aux donneurs d'ordre de sommes visées aux articles 1409*bis* et 1410, § 1er, 1°.

Le donneur d'ordre qui attribue frauduleusement un code particulier à des montants autres que ceux visés aux articles 1409, 1409*bis* ou 1410 est puni **d'une peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 40.000 euros.**

Abrogé

§ 6. Le donneur d'ordre qui attribue frauduleusement un code particulier à des montants autres que ceux visés aux articles 1409, 1409*bis* ou 1410, cité à cette fin devant le juge des saisies, peut être déclaré débiteur, en tout ou en partie, des causes de la saisie ou de la cession, ainsi que des frais de celle-ci, sans préjudice des dommages et intérêts envers la partie s'il y a lieu.

Art. 1502

L'exploit de saisie-exécution mobilière reproduit à peine de nullité le texte des articles 1408 et 1526*bis* ainsi que les articles 490*bis* et 507 du Code pénal.

L'acte doit contenir en caractères très apparents l'indication des délais prescrits à peine de déchéance par l'article 1408, § 3, alinéa 1er et par l'article 1526*bis*, alinéa 2.

L'exploit de saisie-exécution mobilière reproduit à peine de nullité le texte des articles 1408 et 1526*bis* ainsi que **les articles 496, 497 et 665** du Code pénal.

L'acte doit contenir en caractères très apparents l'indication des délais prescrits à peine de déchéance par l'article 1408, § 3, alinéa 1er et par l'article 1526*bis*, alinéa 2.

Art. 1675/18

Sans préjudice des obligations que lui impose la loi et sauf lorsqu'il est appelé à témoigner en justice, le médiateur de dettes ne peut divulguer des faits dont il a eu connaissance de par sa fonction. L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

Sans préjudice des obligations que lui impose la loi et sauf lorsqu'il est appelé à témoigner en justice, le médiateur de dettes ne peut divulguer des faits dont il a eu connaissance de par sa fonction. **L'article 352** du Code pénal lui est applicable.

Art. 1675/22

§ 1er. Les magistrats de l'ordre judiciaire visés à l'article 58*bis*, le SPF Economie, les greffiers, le cas échéant le(s) notaire(s) et l'huissier de justice concernés, et les médiateurs de dettes, dans le cadre de l'accomplissement de leurs missions légales, ainsi que le débiteur, les créanciers, les tiers qui fournissent l'assistance judiciaire à titre professionnel ainsi que le représentant légal ou mandataire judiciaire, les tiers visés à l'article 1675/8, alinéa 1er, et le gestionnaire ont accès aux données visées à l'article 1675/20, alinéa 2, qui sont pertinentes pour eux, selon les modalités fixées par le Roi, après avis de l'Autorité de protection des données.

Le Roi peut, après avis de l'Autorité de protection des données, permettre à d'autres catégories de personnes de consulter ces données dans les conditions qu'il détermine.

Le Roi détermine, après avis de l'Autorité de protection des données, les modalités d'accès au registre pour les fonctionnaires du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, chargés du paiement d'états d'honoraires, des émoluments et des frais du médiateur de dettes.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données visées à l'article 1675/20, alinéa 2, à d'autres personnes que celles visées au paragraphe 1er.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'article 1675/20, alinéa 2, ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

§ 1er. Les magistrats de l'ordre judiciaire visés à l'article 58*bis*, le SPF Economie, les greffiers, le cas échéant le(s) notaire(s) et l'huissier de justice concernés, et les médiateurs de dettes, dans le cadre de l'accomplissement de leurs missions légales, ainsi que le débiteur, les créanciers, les tiers qui fournissent l'assistance judiciaire à titre professionnel ainsi que le représentant légal ou mandataire judiciaire, les tiers visés à l'article 1675/8, alinéa 1er, et le gestionnaire ont accès aux données visées à l'article 1675/20, alinéa 2, qui sont pertinentes pour eux, selon les modalités fixées par le Roi, après avis de l'Autorité de protection des données.

Le Roi peut, après avis de l'Autorité de protection des données, permettre à d'autres catégories de personnes de consulter ces données dans les conditions qu'il détermine.

Le Roi détermine, après avis de l'Autorité de protection des données, les modalités d'accès au registre pour les fonctionnaires du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, chargés du paiement d'états d'honoraires, des émoluments et des frais du médiateur de dettes.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données visées à l'article 1675/20, alinéa 2, à d'autres personnes que celles visées au paragraphe 1er.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'article 1675/20, alinéa 2, ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 352 du Code pénal lui est applicable.

Art. 1728

§ 1er. Les documents établis et les communications faites au cours du processus de médiation et pour les besoins de celui-ci sont confidentiels. Ils ne peuvent être utilisés dans aucune procédure judiciaire, administrative ou arbitrale ni dans toute autre procédure de résolution des conflits et ne sont jamais admissibles comme preuve, même comme aveu extrajudiciaire.

Sauf volonté contraire des parties exprimée par écrit, ne sont pas visés par la présente obligation de confidentialité le protocole de médiation et le ou les accords de médiation signés par les parties, ainsi que l'éventuel document établi par le médiateur qui constate l'échec de la médiation.

L'obligation de confidentialité peut, par ailleurs, avec le consentement écrit des parties, et dans les limites qu'elles déterminent, être levée. A l'inverse, les parties peuvent, de commun accord et par écrit, rendre confidentiels des documents ou communications antérieurs à l'entame du processus de médiation.

§ 2. Sans préjudice des obligations que la loi lui impose, le médiateur ne peut rendre publics les faits dont il prend connaissance du fait de sa fonction. Il ne peut être appelé comme témoin par les parties dans une procédure civile, administrative ou arbitrale relative aux faits dont il a pris connaissance au cours de la médiation. Il ne peut davantage révéler, en ce compris au juge ou à l'arbitre saisi d'un différend entre les parties médiées, le motif de l'échec de ce mode amiable de règlement des conflits.

L'article 458 du Code pénal lui est applicable.

§ 3. Dans le cadre de sa mission et pour les besoins de celle-ci, le médiateur peut, avec l'accord des parties, entendre les tiers qui y consentent ou lorsque la complexité de l'affaire l'exige, recourir aux services d'un expert, spécialiste du domaine traité. Ceux-ci sont tenus à l'obligation de confidentialité visée au paragraphe 1er, alinéa 1er. Le paragraphe 2 s'applique à l'expert.

§ 1er. Les documents établis et les communications faites au cours du processus de médiation et pour les besoins de celui-ci sont confidentiels. Ils ne peuvent être utilisés dans aucune procédure judiciaire, administrative ou arbitrale ni dans toute autre procédure de résolution des conflits et ne sont jamais admissibles comme preuve, même comme aveu extrajudiciaire.

Sauf volonté contraire des parties exprimée par écrit, ne sont pas visés par la présente obligation de confidentialité le protocole de médiation et le ou les accords de médiation signés par les parties, ainsi que l'éventuel document établi par le médiateur qui constate l'échec de la médiation.

L'obligation de confidentialité peut, par ailleurs, avec le consentement écrit des parties, et dans les limites qu'elles déterminent, être levée. A l'inverse, les parties peuvent, de commun accord et par écrit, rendre confidentiels des documents ou communications antérieurs à l'entame du processus de médiation.

§ 2. Sans préjudice des obligations que la loi lui impose, le médiateur ne peut rendre publics les faits dont il prend connaissance du fait de sa fonction. Il ne peut être appelé comme témoin par les parties dans une procédure civile, administrative ou arbitrale relative aux faits dont il a pris connaissance au cours de la médiation. Il ne peut davantage révéler, en ce compris au juge ou à l'arbitre saisi d'un différend entre les parties médiées, le motif de l'échec de ce mode amiable de règlement des conflits.

L'article 352 du Code pénal lui est applicable.

§ 3. Dans le cadre de sa mission et pour les besoins de celle-ci, le médiateur peut, avec l'accord des parties, entendre les tiers qui y consentent ou lorsque la complexité de l'affaire l'exige, recourir aux services d'un expert, spécialiste du domaine traité. Ceux-ci sont tenus à l'obligation de confidentialité visée au paragraphe 1er, alinéa 1er. Le paragraphe 2 s'applique à l'expert.

§ 4. En cas de violation de l'obligation de confidentialité ou de secret par les personnes qui y sont tenues en vertu de la présente disposition, le juge ou l'arbitre se prononce en équité sur l'octroi éventuel de dommages et intérêts, et sur la hauteur de ceux-ci.

Les documents et communications confidentiels qui sont malgré tout communiqués ou sur lesquels une partie se base en violation de l'obligation de confidentialité sont d'office écartés des débats.

§ 4. En cas de violation de l'obligation de confidentialité ou de secret par les personnes qui y sont tenues en vertu de la présente disposition, le juge ou l'arbitre se prononce en équité sur l'octroi éventuel de dommages et intérêts, et sur la hauteur de ceux-ci.

Les documents et communications confidentiels qui sont malgré tout communiqués ou sur lesquels une partie se base en violation de l'obligation de confidentialité sont d'office écartés des débats.

Loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions, visites domiciliaires ou privation de liberté

Art. 1er

Aucune perquisition ni visite domiciliaire ne peut être faite dans un lieu non ouvert au public avant cinq heures du matin et après neuf heures du soir.

L'interdiction prévue à l'alinéa premier ne s'applique pas:

1° lorsqu'une disposition légale particulière autorise la perquisition ou la visite domiciliaire pendant la nuit;

2° lorsqu'un magistrat ou un officier de police judiciaire se transporte sur les lieux pour constater un crime ou délit flagrant;

3° en cas de réquisition ou de consentement de la personne qui a la jouissance effective du lieu ou de la personne visée à l'article 46, 2°, du Code d'instruction criminelle;

4° en cas d'appel venant de ce lieu;

5° en cas d'incendie ou d'inondation;

6° lorsque la visite domiciliaire ou la perquisition concerne une infraction visée:

- au livre II, titre Ier, du Code pénal, ou;

Aucune perquisition ni visite domiciliaire ne peut être faite dans un lieu non ouvert au public avant cinq heures du matin et après neuf heures du soir.

L'interdiction prévue à l'alinéa premier ne s'applique pas:

1° lorsqu'une disposition légale particulière autorise la perquisition ou la visite domiciliaire pendant la nuit;

2° lorsqu'un magistrat ou un officier de police judiciaire se transporte sur les lieux pour constater **une infraction en flagrance**;

3° en cas de réquisition ou de consentement de la personne qui a la jouissance effective du lieu ou de la personne visée à l'article 46, 2°, du Code d'instruction criminelle;

4° en cas d'appel venant de ce lieu;

5° en cas d'incendie ou d'inondation;

6° lorsque la visite domiciliaire ou la perquisition concerne une infraction visée:

- au livre II, **titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal, ou;

- au livre II, titre VI, chapitre Ier, du même Code, lorsqu'il existe des indices sérieux que des armes à feu, des explosifs, des armes nucléaires, des armes biologiques ou chimiques ou des substances nocives ou dangereuses pouvant mettre des vies humaines en danger en cas de fuite, peuvent être découverts.
- au livre II, **titre 4, chapitre 4**, du même Code, lorsqu'il existe des indices sérieux que des armes à feu, des explosifs, des armes nucléaires, des armes biologiques ou chimiques ou des substances nocives ou dangereuses pouvant mettre des vies humaines en danger en cas de fuite, peuvent être découverts.

Art. 2

Aucune privation de liberté suite à un mandat d'amener, un mandat d'arrêt, un mandat d'arrêt par défaut ou un ordre d'arrestation immédiate, au sens de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, ne peut être faite dans un lieu non ouvert au public avant cinq heures du matin et après neuf heures du soir. Il en va de même pour une privation de liberté faite sur le territoire belge en vertu de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen ou en vertu d'une règle de droit international conventionnel ou coutumier par laquelle la Belgique est liée.

L'interdiction visée à l'alinéa 1er ne s'applique pas:

1° lorsqu'une disposition légale particulière autorise cette privation de liberté pendant la nuit;

2° lorsqu'un magistrat ou un officier de police judiciaire se trouve sur les lieux lors de ou après la constatation d'un crime ou délit flagrant;

3° en cas de réquisition ou de consentement de la personne qui a la jouissance effective du lieu ou de la personne visée à l'article 46, 2°, du Code d'instruction criminelle;

4° en cas d'appel venant de ce lieu;

5° lorsque la privation de liberté concerne une infraction visée:

Aucune privation de liberté suite à un mandat d'amener, un mandat d'arrêt, un mandat d'arrêt par défaut ou un ordre d'arrestation immédiate, au sens de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, ne peut être faite dans un lieu non ouvert au public avant cinq heures du matin et après neuf heures du soir. Il en va de même pour une privation de liberté faite sur le territoire belge en vertu de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen ou en vertu d'une règle de droit international conventionnel ou coutumier par laquelle la Belgique est liée.

L'interdiction visée à l'alinéa 1er ne s'applique pas:

1° lorsqu'une disposition légale particulière autorise cette privation de liberté pendant la nuit;

2° lorsqu'un magistrat ou un officier de police judiciaire se trouve sur les lieux lors de ou après la constatation **d'une infraction en flagrance**;

3° en cas de réquisition ou de consentement de la personne qui a la jouissance effective du lieu ou de la personne visée à l'article 46, 2°, du Code d'instruction criminelle;

4° en cas d'appel venant de ce lieu;

5° lorsque la privation de liberté concerne une infraction visée:

- au livre II, titre Ier, du Code pénal, ou;
- au livre II, titre VI, chapitre Ier, du même Code, lorsqu'il existe des indices sérieux que des armes à feu, des explosifs, des armes nucléaires, des armes biologiques ou chimiques ou des substances nocives ou dangereuses pouvant mettre des vies humaines en danger en cas de fuite, peuvent être découverts.
- au livre II, **titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal, ou;
- au livre II, **titre 4, chapitre 4**, du même Code, lorsqu'il existe des indices sérieux que des armes à feu, des explosifs, des armes nucléaires, des armes biologiques ou chimiques ou des substances nocives ou dangereuses pouvant mettre des vies humaines en danger en cas de fuite, peuvent être découverts.

Loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace

Art. 14

Le procureur général et l'auditeur général adressent d'office au président du Comité permanent P copie des jugements et arrêts relatifs aux crimes ou délits commis par les membres des services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

Le procureur du Roi, l'auditeur du travail, le procureur fédéral ou le procureur général près la Cour d'appel, selon le cas, informe le président du Comité P chaque fois qu'une information ou qu'une instruction pour un crime ou un délit est ouverte à charge d'un membre d'un service de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

A la demande du président du Comité permanent P, le procureur général ou l'auditeur général peut fournir copie des actes ou des documents ou les renseignements relatifs aux procédures pénales à charge des membres des services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace pour les crimes ou délits commis dans l'exercice de leurs fonctions.

Toutefois, si l'acte, le document ou le renseignement concerne une instruction judiciaire en cours, il ne peut être

Le procureur général et l'auditeur général adressent d'office au président du Comité permanent P copie des jugements et arrêts relatifs aux **infractions commises** par les membres des services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

Le procureur du Roi, l'auditeur du travail, le procureur fédéral ou le procureur général près la Cour d'appel, selon le cas, informe le président du Comité P chaque fois qu'une information ou qu'une instruction pour **une infraction** est ouverte à charge d'un membre d'un service de police (et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

A la demande du président du Comité permanent P, le procureur général ou l'auditeur général peut fournir copie des actes ou des documents ou les renseignements relatifs aux procédures pénales à charge des membres des services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace pour les **infractions commises** dans l'exercice de leurs fonctions.

Toutefois, si l'acte, le document ou le renseignement concerne une instruction judiciaire en cours, il ne peut être

communiqué que de l'accord du juge d'instruction.

Les copies sont délivrées sans frais.

communiqué que de l'accord du juge d'instruction.

Les copies sont délivrées sans frais.

Art. 16

Sur décision du Comité permanent P ou, sauf à l'égard de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui, d'initiative, auquel cas il en informe sans délai le président du Comité permanent P, le Service d'enquêtes des services de police, dénommé ci-après " le Service d'enquêtes P ", contrôle, par des enquêtes, le fonctionnement des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des services d'appui, dans les limites de l'article 1er.

Il examine les plaintes et dénonciations des particuliers qui ont été directement concernés par l'intervention d'un service de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui. Tout fonctionnaire, toute personne exerçant une fonction publique et tout membre des forces armées directement concerné par des directives, des décisions ou des modalités d'application de celles-ci, ainsi que par des méthodes ou des actions, peut porter plainte ou faire une dénonciation sans devoir demander d'autorisation à ses chefs ou à ses supérieurs hiérarchiques.

D'initiative ou sur réquisition du procureur du Roi, de l'auditeur militaire ou du juge d'instruction compétent, il effectue, en concurrence avec les autres officiers et agents de police judiciaire et même avec un droit de prévention sur ceux-ci, les enquêtes sur les crimes et délits mis à charge des membres des services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace. Concernant les membres des autres services d'appui, la présente disposition s'applique uniquement à l'égard de l'obligation consacrée aux articles 6 et 14 de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace.

Sur décision du Comité permanent P ou, sauf à l'égard de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui, d'initiative, auquel cas il en informe sans délai le président du Comité permanent P, le Service d'enquêtes des services de police, dénommé ci-après " le Service d'enquêtes P ", contrôle, par des enquêtes, le fonctionnement des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des services d'appui, dans les limites de l'article 1er.

Il examine les plaintes et dénonciations des particuliers qui ont été directement concernés par l'intervention d'un service de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui. Tout fonctionnaire, toute personne exerçant une fonction publique et tout membre des forces armées directement concerné par des directives, des décisions ou des modalités d'application de celles-ci, ainsi que par des méthodes ou des actions, peut porter plainte ou faire une dénonciation sans devoir demander d'autorisation à ses chefs ou à ses supérieurs hiérarchiques.

D'initiative ou sur réquisition du procureur du Roi, de l'auditeur militaire ou du juge d'instruction compétent, il effectue, en concurrence avec les autres officiers et agents de police judiciaire et même avec un droit de prévention sur ceux-ci, les enquêtes sur les **infractions mises** à charge des membres des services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace. Concernant les membres des autres services d'appui, la présente disposition s'applique uniquement à l'égard de l'obligation consacrée aux articles 6 et 14 de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace.

L'exécution des enquêtes judiciaires ne peut mettre en péril l'exécution des autres missions du Service d'Enquêtes. A cette fin, le Ministre de la Justice arrête, conformément à l'article 143ter du Code judiciaire et sur proposition du Comité permanent P, les enquêtes sur les délits et crimes mis à charge des membres de services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace qui sont confiées prioritairement, d'une part, au Service d'Enquêtes P, d'autre part, à l'Inspection générale de la Police fédérale et de la Police locale ou aux services de police.

Si la personne qui fait une dénonciation le souhaite, son anonymat doit être garanti. Dans ce cas, son identité ne peut être révélée qu'au sein du Service et au Comité permanent P.

L'exécution des enquêtes judiciaires ne peut mettre en péril l'exécution des autres missions du Service d'Enquêtes. A cette fin, le Ministre de la Justice arrête, conformément à l'article 143ter du Code judiciaire et sur proposition du Comité permanent P, les enquêtes sur les **infractions mises à charge des membres de services de police et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace** qui sont confiées prioritairement, d'une part, au Service d'Enquêtes P, d'autre part, à l'Inspection générale de la Police fédérale et de la Police locale ou aux services de police.

Si la personne qui fait une dénonciation le souhaite, son anonymat doit être garanti. Dans ce cas, son identité ne peut être révélée qu'au sein du Service et au Comité permanent P.

Art. 22

Lorsqu'un membre du Service d'enquêtes P a connaissance d'un crime ou d'un délit, il en dresse procès-verbal qui est transmis sur-le-champ, par le (directeur général) du Service d'enquêtes P, au procureur du Roi, à l'auditeur militaire, ou, au juge d'instruction, selon le cas.

Le (directeur général) du Service d'enquêtes P en informe la personne qui a porté plainte ou qui a fait la dénonciation, ou l'autorité qui a requis le Comité permanent P.

Lorsqu'un membre du Service d'enquêtes P a connaissance **d'une infraction**, il en dresse procès-verbal qui est transmis sur-le-champ, par le (directeur général) du Service d'enquêtes P, au procureur du Roi, à l'auditeur militaire, ou, au juge d'instruction, selon le cas.

Le (directeur général) du Service d'enquêtes P en informe la personne qui a porté plainte ou qui a fait la dénonciation, ou l'autorité qui a requis le Comité permanent P.

Art. 24

§ 1. Sans préjudice des dispositions légales relatives aux immunités et aux privilèges de juridiction, le Comité permanent P et le Service d'enquêtes P peuvent inviter, afin de l'entendre, toute personne dont ils estiment l'audition nécessaire. Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont

§ 1. Sans préjudice des dispositions légales relatives aux immunités et aux privilèges de juridiction, le Comité permanent P et le Service d'enquêtes P peuvent inviter, afin de l'entendre, toute personne dont ils estiment l'audition nécessaire. Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont

tenus de donner suite à toute convocation écrite.

Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui peuvent déposer sur des faits couverts par le secret professionnel.

§ 2. Le président du Comité permanent P peut faire citer des membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui par le ministère d'huissiers de justice. Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont tenus de déposer après avoir prêté le serment prévu à l'article 934, alinéa 2 du Code judiciaire.

Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont tenus de révéler au Comité permanent P les secrets dont ils sont dépositaires, à l'exception de ceux qui concernent une information ou une instruction judiciaire en cours.

Si le membre ou l'ancien membre du service de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui estime devoir garder le secret dont il est dépositaire parce que sa révélation risquerait de faire courir un danger physique à une personne, la question est soumise au président du Comité permanent P, qui statue ou, s'il s'agit d'un membre ou un ancien membre de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui, aux présidents des deux Comités permanents qui statuent conjointement.

§ 3. Le Comité permanent P et le Service d'enquêtes P peuvent requérir la collaboration d'interprètes et d'experts. Ils prêtent serment d'après la formule utilisée devant la Cour d'assises. Les indemnités qui

tenus de donner suite à toute convocation écrite.

Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui peuvent déposer sur des faits couverts par le secret professionnel.

§ 2. Le président du Comité permanent P peut faire citer des membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui par le ministère d'huissiers de justice. Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont tenus de déposer après avoir prêté le serment prévu à l'article 934, alinéa 2 du Code judiciaire.

Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont tenus de révéler au Comité permanent P les secrets dont ils sont dépositaires, à l'exception de ceux qui concernent une information ou une instruction judiciaire en cours.

Si le membre ou l'ancien membre du service de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui estime devoir garder le secret dont il est dépositaire parce que sa révélation risquerait de faire courir un danger physique à une personne, la question est soumise au président du Comité permanent P, qui statue ou, s'il s'agit d'un membre ou un ancien membre de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui, aux présidents des deux Comités permanents qui statuent conjointement.

§ 3. Le Comité permanent P et le Service d'enquêtes P peuvent requérir la collaboration d'interprètes et d'experts. Ils prêtent serment d'après la formule utilisée devant la Cour d'assises. Les indemnités qui

leurs sont dues sont réglées conformément au tarif des frais en matières civiles.

§ 4. L'article 9 de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires est d'application aux membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui sont entendus ou cités par le Comité permanent P à titre de témoins et aux experts et interprètes qui sont requis.

Les procès-verbaux constatant les infractions commises devant le Comité permanent P sont établis par le président ou le vice-président et transmis au procureur général près la Cour d'appel dans le ressort de laquelle elles sont commises.

Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui refusent de témoigner devant le Comité permanent P et les experts et interprètes qui refusent leur collaboration sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an.

leurs sont dues sont réglées conformément au tarif des frais en matières civiles.

§ 4. L'article 9 de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires est d'application aux membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui sont entendus ou cités par le Comité permanent P à titre de témoins et aux experts et interprètes qui sont requis.

Les procès-verbaux constatant les infractions commises devant le Comité permanent P sont établis par le président ou le vice-président et transmis au procureur général près la Cour d'appel dans le ressort de laquelle elles sont commises.

Les membres ou anciens membres des services de police, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui refusent de témoigner devant le Comité permanent P et les experts et interprètes qui refusent leur collaboration sont punis d'une peine de niveau 1.

Art. 26

Tout membre d'un service de police qui constate un crime ou un délit commis par un membre d'un service de police rédige un rapport d'information et le communique dans les quinze jours au directeur général du Service d'enquêtes P.

Tout membre d'un service de police qui constate **une infraction commise** par un membre d'un service de police rédige un rapport d'information et le communique dans les quinze jours au directeur général du Service d'enquêtes P.

Art. 38

Le procureur général et l'auditeur général adressent d'office au président du Comité permanent R copie des jugements et arrêts relatifs aux crimes ou délits commis par les membres des services de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

Le procureur général et l'auditeur général adressent d'office au président du Comité permanent R copie des jugements et arrêts relatifs aux **infractions commises** par les membres des services de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

Le procureur du Roi, l'auditeur du travail, le Procureur fédéral ou le Procureur général près la Cour d'appel, selon le cas, informe le président du Comité permanent R chaque fois qu'une information ou une instruction pour crime ou délit est ouverte à charge d'un membre d'un service de renseignement ou de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

A la demande du président du Comité permanent R, le procureur général ou l'auditeur général peut fournir copie des actes ou des documents ou les renseignements relatifs aux procédures pénales à charge des membres des services de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace pour les crimes ou délits commis dans l'exercice de leurs fonctions.

Toutefois, si l'acte, le document ou le renseignement concerne une instruction en cours, il ne peut être communiqué que de l'accord du juge d'instruction.

Les copies sont délivrées sans frais.

Le procureur du Roi, l'auditeur du travail, le Procureur fédéral ou le Procureur général près la Cour d'appel, selon le cas, informe le président du Comité permanent R chaque fois qu'une information ou une instruction pour **infraction** est ouverte à charge d'un membre d'un service de renseignement ou de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

A la demande du président du Comité permanent R, le procureur général ou l'auditeur général peut fournir copie des actes ou des documents ou les renseignements relatifs aux procédures pénales à charge des membres des services de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace pour les **infractions commises** dans l'exercice de leurs fonctions.

Toutefois, si l'acte, le document ou le renseignement concerne une instruction en cours, il ne peut être communiqué que de l'accord du juge d'instruction.

Les copies sont délivrées sans frais.

Art. 40

Sur décision du Comité permanent R ou, sauf à l'égard de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui, d'initiative, auquel cas il en informe sans délai le président du Comité permanent R, le Service d'enquêtes des services de renseignement, dénommé ci-après " le Service d'enquêtes R ", contrôle, par des enquêtes, le fonctionnement des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui, dans les limites de l'article 1er.

Il examine les plaintes, dénonciations et requêtes des particuliers qui ont été directement concernés par l'intervention d'un service de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui). ... Tout

Sur décision du Comité permanent R ou, sauf à l'égard de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui, d'initiative, auquel cas il en informe sans délai le président du Comité permanent R, le Service d'enquêtes des services de renseignement, dénommé ci-après " le Service d'enquêtes R ", contrôle, par des enquêtes, le fonctionnement des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui, dans les limites de l'article 1er.

Il examine les plaintes, dénonciations et requêtes des particuliers qui ont été directement concernés par l'intervention d'un service de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui). ... Tout

fonctionnaire, toute personne exerçant une fonction publique et tout membre des forces armées directement concerné par des directives, des décisions ou des modalités d'application de celles-ci, ainsi que par des méthodes, des actions ou des traitements de données à caractère personnel, peut porter plainte ou faire une dénonciation sans devoir demander d'autorisation à ses chefs ou à ses supérieurs hiérarchiques.

D'initiative ou sur réquisition du procureur du Roi, de l'auditeur militaire ou du juge d'instruction compétent, il effectue, en concurrence avec les autres officiers et agents de police judiciaire et même avec un droit de prévention sur ceux-ci, les enquêtes sur les crimes et délits à charge des membres des services de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace. Concernant les membres des autres services d'appui, la présente disposition s'applique uniquement à l'égard de l'obligation consacrée aux articles 6 et 14 de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace.

Si la personne qui fait une dénonciation le souhaite, son anonymat doit être garanti. Dans ce cas, son identité ne peut être révélée qu'au sein du Service et au Comité permanent R.

fonctionnaire, toute personne exerçant une fonction publique et tout membre des forces armées directement concerné par des directives, des décisions ou des modalités d'application de celles-ci, ainsi que par des méthodes, des actions ou des traitements de données à caractère personnel, peut porter plainte ou faire une dénonciation sans devoir demander d'autorisation à ses chefs ou à ses supérieurs hiérarchiques.

D'initiative ou sur réquisition du procureur du Roi, de l'auditeur militaire ou du juge d'instruction compétent, il effectue, en concurrence avec les autres officiers et agents de police judiciaire et même avec un droit de prévention sur ceux-ci, les enquêtes sur les **infractions** à charge des membres des services de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace. Concernant les membres des autres services d'appui, la présente disposition s'applique uniquement à l'égard de l'obligation consacrée aux articles 6 et 14 de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace.

Si la personne qui fait une dénonciation le souhaite, son anonymat doit être garanti. Dans ce cas, son identité ne peut être révélée qu'au sein du Service et au Comité permanent R.

Art. 46

Lorsqu'un membre du Service d'enquêtes R a connaissance d'un crime ou d'un délit en dehors des cas prévus à l'article 13/1 de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité et de ceux visés aux articles 226, 227 et 230 de la loi protection des données, il en dresse procès-verbal qui est transmis sur-le-champ, par le chef du Service d'enquêtes R, au procureur du Roi, à l'auditeur militaire ou au juge d'instruction, selon le cas.

Le chef du Service d'enquêtes R en informe la personne qui a porté plainte ou qui a fait la dénonciation, ou l'autorité qui a requis le Comité permanent R.

Lorsqu'un membre du Service d'enquêtes R a connaissance **d'une infraction** en dehors des cas prévus à l'article 13/1 de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité et de ceux visés aux articles 226, 227 et 230 de la loi protection des données, il en dresse procès-verbal qui est transmis sur-le-champ, par le chef du Service d'enquêtes R, au procureur du Roi, à l'auditeur militaire ou au juge d'instruction, selon le cas.

Le chef du Service d'enquêtes R en informe la personne qui a porté plainte ou qui a fait la dénonciation, ou l'autorité qui a requis le Comité permanent R.

Lorsqu'un membre du Service d'enquêtes R a connaissance d'un délit visé aux articles 226, 227 et 230 de la loi protection des données, il en informe le Comité permanent R dans les meilleurs délais. Celui-ci assure le suivi selon les modalités fixées à l'article 54.

Lorsqu'un membre du Service d'enquêtes R a connaissance d'un délit visé aux articles 226, 227 et 230 de la loi protection des données, il en informe le Comité permanent R dans les meilleurs délais. Celui-ci assure le suivi selon les modalités fixées à l'article 54.

Art. 48

§ 1. Sans préjudice des dispositions légales relatives aux immunités et aux privilèges de juridiction, le Comité Permanent R et le Service d'enquêtes R peuvent inviter, afin de l'entendre, toute personne dont ils estiment l'audition nécessaire.

§ 1. Sans préjudice des dispositions légales relatives aux immunités et aux privilèges de juridiction, le Comité Permanent R et le Service d'enquêtes R peuvent inviter, afin de l'entendre, toute personne dont ils estiment l'audition nécessaire.

Les membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui peuvent déposer sur des faits couverts par le secret professionnel.

Les membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui peuvent déposer sur des faits couverts par le secret professionnel.

§ 2. Le président du Comité permanent R peut faire citer des membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui] par le ministère d'huissiers de justice. Les membres ou anciens membres des services de renseignement sont tenus de déposer après avoir prêté le serment prévu à l'article 934, alinéa 2, du Code judiciaire.

§ 2. Le président du Comité permanent R peut faire citer des membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui] par le ministère d'huissiers de justice. Les membres ou anciens membres des services de renseignement sont tenus de déposer après avoir prêté le serment prévu à l'article 934, alinéa 2, du Code judiciaire.

Les membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont tenus de révéler au Comité permanent R les secrets dont ils sont dépositaires.

Les membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui sont tenus de révéler au Comité permanent R les secrets dont ils sont dépositaires.

Si ces secrets concernent une information ou une instruction judiciaire en cours, le Comité permanent R se consulte au préalable à ce sujet avec le magistrat compétent.

Si ces secrets concernent une information ou une instruction judiciaire en cours, le Comité permanent R se consulte au préalable à ce sujet avec le magistrat compétent.

Si le membre ou l'ancien membre du service de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui estime devoir

Si le membre ou l'ancien membre du service de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui estime devoir

garder le secret dont il est dépositaire parce que sa révélation risquerait de faire courir un danger physique à une personne, la question est soumise au président du Comité permanent R, qui statue [ou, s'il s'agit d'un membre ou un ancien membre de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui, aux présidents des deux Comités permanents, qui statuent conjointement.

§ 3. Le Comité permanent R et le Service d'enquêtes R peuvent requérir la collaboration d'experts et d'interprètes. Ils prêtent serment d'après la formule utilisée devant la Cour d'assises. Les indemnités qui leur sont dues sont réglées conformément au tarif des frais en matières civiles.

§ 4. L'article 9 de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires, est d'application aux membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui sont entendus ou cités à titre de témoins par le Comité permanent R, et aux experts et interprètes qui sont requis.

Les procès-verbaux constatant les infractions commises devant le Comité permanent R sont établis par le président [...] et transmis au procureur général près la Cour d'appel dans le ressort de laquelle elles sont commises.

Les membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui refusent de témoigner devant le Comité permanent R et les experts et interprètes qui refusent leur collaboration sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an.

garder le secret dont il est dépositaire parce que sa révélation risquerait de faire courir un danger physique à une personne, la question est soumise au président du Comité permanent R, qui statue [ou, s'il s'agit d'un membre ou un ancien membre de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace ou d'un autre service d'appui, aux présidents des deux Comités permanents, qui statuent conjointement.

§ 3. Le Comité permanent R et le Service d'enquêtes R peuvent requérir la collaboration d'experts et d'interprètes. Ils prêtent serment d'après la formule utilisée devant la Cour d'assises. Les indemnités qui leur sont dues sont réglées conformément au tarif des frais en matières civiles.

§ 4. L'article 9 de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires, est d'application aux membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui sont entendus ou cités à titre de témoins par le Comité permanent R, et aux experts et interprètes qui sont requis.

Les procès-verbaux constatant les infractions commises devant le Comité permanent R sont établis par le président [...] et transmis au procureur général près la Cour d'appel dans le ressort de laquelle elles sont commises.

Les membres ou anciens membres des services de renseignement, de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace et des autres services d'appui qui refusent de témoigner devant le Comité permanent R et les experts et interprètes qui refusent leur collaboration sont punis d'une peine de niveau 2.

Art. 50

Tout membre d'un service de police qui constate un crime ou un délit commis par un membre d'un service de

Tout membre d'un service de police qui constate une infraction commise par un membre d'un service de

renseignement rédige un rapport d'information et le communique dans les quinze jours au chef du Service d'enquêtes R.

renseignement rédige un rapport d'information et le communique dans les quinze jours au chef du Service d'enquêtes R.

Art. 64

Les membres des comités permanents, les greffiers, les membres des services d'enquêtes et le personnel administratif sont dépositaires des secrets qui leur sont confiés dans l'exercice de leur mission. Le secret subsiste même lorsqu'ils ont cessé leurs fonctions.

Les membres des comités permanents, les greffiers, les membres des services d'enquêtes et le personnel administratif sont dépositaires des secrets qui leur sont confiés dans l'exercice de leur mission. Le secret subsiste même lorsqu'ils ont cessé leurs fonctions.

Sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, ils sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de cent francs à quatre mille francs ou d'une de ces peines seulement s'ils révèlent ces secrets dans d'autres circonstances que celles qui sont prévues par la loi ou par le règlement d'ordre intérieur.

Sans préjudice de l'**article 352** du Code pénal, ils sont punis d'**une peine de niveau 2, où par dérogation 52, § 1er, alinéa 2, 7e, du Code pénal, l'amende maximale est de 32.000 euros** s'ils révèlent ces secrets dans d'autres circonstances que celles qui sont prévues par la loi ou par le règlement d'ordre intérieur.

Loi du 30 juin 1994 relative à la protection de la vie privée contre les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et de télécommunications privées

Art. 5

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et à seule fin de prévenir les délits prévus par les articles 259*bis* et 314*bis* du Code pénal, réglementer la publicité, la vente, l'offre en vente, l'achat, la location, la détention, la cession, la fabrication, l'importation, l'exportation et le transport des appareils ou ensembles d'appareils concus, fabriqués ou présentés comme permettant l'écoute, la prise de connaissance ou l'enregistrement de communications ou de télécommunications privées, en infraction avec les articles 259*bis* et 314*bis* du Code pénal.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et à seule fin de prévenir **les infractions prévues par les articles 342 à 346** du Code pénal, réglementer la publicité, la vente, l'offre en vente, l'achat, la location, la détention, la cession, la fabrication, l'importation, l'exportation et le transport des appareils ou ensembles d'appareils concus, fabriqués ou présentés comme permettant l'écoute, la prise de connaissance ou l'enregistrement de communications ou de télécommunications privées, en infraction avec **les articles 342 à 346** du Code pénal.

Art. 6

Les infractions aux dispositions des arrêtés royaux pris en vertu de l'article 5 sont punies d'une amende de deux cents francs à vingt mille francs.

Les infractions aux dispositions des arrêtés royaux pris en vertu de l'article 5 sont **punies d'une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38, l'amende maximale s'élève à 160.000 euros.**

Les peines prévues au premier alinéa sont doublées si une infraction visée à cet alinéa est commise dans les cinq ans suivant le prononcé d'un jugement ou arrêt passé en force de chose jugée portant condamnation du chef d'une de ces infractions.

Les peines prévues au premier alinéa sont doublées si une infraction visée à cet alinéa est commise dans les cinq ans suivant le prononcé d'un jugement ou arrêt passé en force de chose jugée portant condamnation du chef d'une de ces infractions.

Art. 9

Toute entrave mise à l'exécution de la mission des agents visés à l'article 7 est punie d'un emprisonnement de six mois à un an et d'une amende de deux cents à vingt mille francs ou d'une de ces peines seulement.

Toute entrave mise à l'exécution de la mission des agents visés à l'article 7 est punie **d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 160 000 euros.**

Art. 10

Sans préjudice de l'application de l'article 6, alinéa deux, de la présente loi, toutes les dispositions du livre I, du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions visées par les articles 6 et 9 de la présente loi.

Abrogé

Loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale

Art. 1er

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de vingt-six à cinq mille francs quiconque, dans l'une des circonstances indiquées à l'article 444 du Code pénal, nie, minimise grossièrement, cherche à justifier ou approuve le génocide commis par le régime national-socialiste

Abrogé

allemand pendant la seconde guerre mondiale.

Pour l'application de l'alinéa précédent, le terme génocide s'entend au sens de l'article 2 de la Convention internationale du 9 décembre 1948 pour la prévention et la répression du crime de génocide. **Abrogé**

Le condamné peut, en outre, être condamné à l'interdiction conformément à l'article 33 du Code pénal. **Abrogé**

Art. 2

En cas de condamnation du chef d'infraction à la présente loi, il peut être ordonné l'insertion. du jugement intégralement ou par extrait, dans un ou plusieurs journaux, et son affichage, aux frais du condamné. **Abrogé**

Art. 3

Sont applicables à la présente loi le Chapitre VII du livre premier du Code pénal et l'article 85 du même Code. **Abrogé**

Art. 4

Le Centre interfédéral pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme et les discriminations, créé par l'accord de coopération du 12 juin 2013, ainsi que toute personne morale qui se propose, par ses statuts, de défendre les intérêts moraux et l'honneur de la résistance ou des déportés et qui remplit les conditions prévues à l'article 17, alinéa 2, 1° à 3°, du Code judiciaire, peuvent ester en justice dans tous les litiges auxquels l'application de la présente loi pourrait donner lieu.

Le Centre interfédéral pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme et les discriminations, créé par l'accord de coopération du 12 juin 2013, ainsi que toute personne morale qui se propose, par ses statuts, de défendre les intérêts moraux et l'honneur de la résistance ou des déportés et qui remplit les conditions prévues à l'article 17, alinéa 2, 1° à 3°, du Code judiciaire, peuvent ester en justice dans tous les litiges auxquels l'application **de l'article 256 du Code pénal** pourrait donner lieu.

Loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue de la répression de la traite et du trafic des êtres humains

Art. 9

Une action en cessation peut être introduite auprès du président du tribunal de première instance par les ministres compétents s'il y a constatation d'infractions à la législation sociale dans les lieux où il y a un motif raisonnable de supposer que sont commises les infractions visées soit aux articles 379, 380, 433quinquies à 433octies du Code pénal, soit aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Une action en cessation peut être introduite auprès du président du tribunal de première instance par les ministres compétents s'il y a constatation d'infractions à la législation sociale dans les lieux où il y a un motif raisonnable de supposer que sont commises les infractions visées **aux articles 152 à 163 ou 258 à 260 du Code pénal.**

Art. 11

§ 1er. Pour l'application du présent chapitre, il y a lieu d'entendre:

1° par traite des êtres humains: les infractions visées aux articles 433quinquies à 433octies du Code pénal;

2° par trafic des êtres humains: les infractions visées aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

3° par victime de traite des êtres humains: toute personne, belge ou étrangère, à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à l'article 433quinquies du Code pénal;

4° par victime de trafic des êtres humains: toute personne à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à l'article 77bis de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

5° par victime de forme aggravée de trafic des êtres humains: toute personne à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à l'article 77bis de la même loi en

§ 1er. Pour l'application du présent chapitre, il y a lieu d'entendre:

1° par traite des êtres humains: les infractions visées aux **articles 258 et 260 du Code pénal en tant qu'ils visent la traite des êtres humains;**

2° par trafic des êtres humains: les infractions visées **aux articles 259 et 260 du Code pénal en tant qu'ils visent le trafic des êtres humains;**

3° par victime de traite des êtres humains: toute personne, belge ou étrangère, à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à **l'article 258** du Code pénal;

4° par victime de trafic des êtres humains: toute personne à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à **l'article 259 du Code pénal;**

5° par victime de forme aggravée de trafic des êtres humains: toute personne à l'encontre de laquelle aurait été commise l'infraction visée à **l'article 258 du Code pénal en**

présence d'une circonstance visée aux articles 77ter à 77quinquies de la même loi.

§ 1er/1. Lorsque les services de police ou d'inspection disposent d'indices selon lesquels une personne est victime de traite des êtres humains ou de trafic aggravé des êtres humains, ils mettent cette personne en contact avec un centre spécialisé dans l'accueil et l'accompagnement des victimes de ces infractions, sans préjudice de l'application de l'article 61/2, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

§ 2. Dans le cadre de ses compétences, le Roi détermine les règles et mesures concrètes qu'il estime opportun de fixer et de prendre en faveur des victimes de la traite et du trafic des êtres humains afin de les aider, notamment, dans leurs éventuelles démarches en justice.

A cet effet, il fixe les conditions pour la reconnaissance et pour l'agrément pour ester en justice de centres spécialisés dans l'accueil et l'accompagnement des victimes de traite des êtres humains et de formes aggravées de trafic des êtres humains.

Par "reconnaissance", il y a lieu d'entendre la capacité à mettre en oeuvre les procédures visées au chapitre IV du Titre II de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, et à constituer un point d'orientation pour les services en charge de la détection des victimes de traite des êtres humains et de formes aggravées de trafic des êtres humains, avec pour objectif la participation de ces victimes à la procédure judiciaire.

Par "agrément", il y a lieu d'entendre l'exécution du paragraphe 5.

Les centres reconnus et agréés peuvent faire l'objet d'une subside dans le cadre de l'exercice des missions liées à leur reconnaissance et leur agrément.

présence d'une circonstance visée aux articles 260 et 261 du même Code.

§ 1er/1. Lorsque les services de police ou d'inspection disposent d'indices selon lesquels une personne est victime de traite des êtres humains ou de trafic aggravé des êtres humains, ils mettent cette personne en contact avec un centre spécialisé dans l'accueil et l'accompagnement des victimes de ces infractions, sans préjudice de l'application de l'article 61/2, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

§ 2. Dans le cadre de ses compétences, le Roi détermine les règles et mesures concrètes qu'il estime opportun de fixer et de prendre en faveur des victimes de la traite et du trafic des êtres humains afin de les aider, notamment, dans leurs éventuelles démarches en justice.

A cet effet, il fixe les conditions pour la reconnaissance et pour l'agrément pour ester en justice de centres spécialisés dans l'accueil et l'accompagnement des victimes de traite des êtres humains et de formes aggravées de trafic des êtres humains.

Par "reconnaissance", il y a lieu d'entendre la capacité à mettre en oeuvre les procédures visées au chapitre IV du Titre II de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, et à constituer un point d'orientation pour les services en charge de la détection des victimes de traite des êtres humains et de formes aggravées de trafic des êtres humains, avec pour objectif la participation de ces victimes à la procédure judiciaire.

Par "agrément", il y a lieu d'entendre l'exécution du paragraphe 5.

Les centres reconnus et agréés peuvent faire l'objet d'une subside dans le cadre de l'exercice des missions liées à leur reconnaissance et leur agrément.

Le Roi fixe les modalités d'octroi et de retrait des subsides alloués dans le cadre de l'exécution de ces missions.

§ 3. L'article 2 de la loi du 15 février 1993 créant un Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, est complété comme suit: " Le Centre est en outre chargé de stimuler la lutte contre la traite des êtres humains. ".

§ 4. A l'article 3, 5°, de la même loi, les mots "auxquels l'application de la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie pourrait donner lieu;" sont remplacés par les mots " auxquels pourrait donner lieu l'application de la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie ou l'application de la loi du ... contenant des dispositions en vue de la répression de la traite des êtres humains et de la pornographie infantile".

§ 5. Sans préjudice de l'article 17, alinéa 2, du Code judiciaire, les associations agréées à cet effet par le Roi et les organismes d'intérêt public peuvent ester en justice dans tous les litiges auxquels l'application de la présente loi pourrait donner lieu.

Le Roi fixe les modalités d'octroi et de retrait des subsides alloués dans le cadre de l'exécution de ces missions.

§ 3. L'article 2 de la loi du 15 février 1993 créant un Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, est complété comme suit: " Le Centre est en outre chargé de stimuler la lutte contre la traite des êtres humains. ".

§ 4. A l'article 3, 5°, de la même loi, les mots "auxquels l'application de la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie pourrait donner lieu;" sont remplacés par les mots " auxquels pourrait donner lieu l'application de la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie ou l'application de la loi du ... contenant des dispositions en vue de la répression de la traite des êtres humains et de la pornographie infantile".

§ 5. Sans préjudice de l'article 17, alinéa 2, du Code judiciaire, les associations agréées à cet effet par le Roi et les organismes d'intérêt public peuvent ester en justice dans tous les litiges auxquels l'application de la présente loi pourrait donner lieu.

Loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations

Art. 4

Une décision de confiscation prononcée par les autorités judiciaires d'un Etat étranger sera exécutée en Belgique si les conditions suivantes sont réunies:

1° la décision doit être fondée sur un jugement portant condamnation de la personne à l'égard de laquelle elle est prononcée;

Une décision de confiscation prononcée par les autorités judiciaires d'un Etat étranger sera exécutée en Belgique si les conditions suivantes sont réunies:

1° la décision doit être fondée sur un jugement portant condamnation de la personne à l'égard de laquelle elle est prononcée;

2° le fait qui est à la base de la décision doit constituer également une infraction au regard de la loi belge;

3° le jugement portant condamnation doit avoir été rendu dans le respect des droits de la défense;

4° la personne ne peut pas avoir été jugée en Belgique pour le même fait;

5° le jugement portant condamnation, de même que la décision de confiscation qui aurait été prise à l'issue d'une procédure séparée, doivent être définitifs et exécutoires;

6° la peine ne peut pas être prescrite selon la loi belge;

7° les choses sur lesquelles porte la confiscation doivent constituer des choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction, au sens de l'article 42, 1°, du Code pénal, ou des choses qui ont été produites par l'infraction, au sens de l'article 42, 2°, du Code pénal, ou des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction, des biens et valeurs qui leur ont été substitués ou des revenus de ces avantages investis, au sens de l'article 42, 3°, du Code pénal.

2° le fait qui est à la base de la décision doit constituer également une infraction au regard de la loi belge;

3° le jugement portant condamnation doit avoir été rendu dans le respect des droits de la défense;

4° la personne ne peut pas avoir été jugée en Belgique pour le même fait;

5° le jugement portant condamnation, de même que la décision de confiscation qui aurait été prise à l'issue d'une procédure séparée, doivent être définitifs et exécutoires;

6° la peine ne peut pas être prescrite selon la loi belge;

7° les choses sur lesquelles porte la confiscation doivent constituer des choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction, au sens **de l'article 53, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°**, du Code pénal, ou des choses qui ont été produites par l'infraction, au **sens de l'article 53, § 2, alinéa 1er, 3°**, du Code pénal, ou des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction, des biens et valeurs qui leur ont été substitués ou des revenus de ces avantages investis, au sens **de l'article 53, § 2, alinéa 1er, 4°**, du Code pénal.

Art. 5

Lorsque la confiscation dont l'exécution est demandée consiste dans l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur des choses visées à l'article 42, 3° du Code pénal, celle-ci sera exécutée, par dérogation à l'article 4, 7°, aux conditions suivantes:

1° que la somme d'argent sur laquelle porte la confiscation ne soit pas supérieure à l'évaluation monétaire de ces choses, conformément à l'article 43bis du Code pénal;

Lorsque la confiscation dont l'exécution est demandée consiste dans l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur des choses visées à **l'article 53, § 2, alinéa 1er, 4°**, du Code pénal, celle-ci sera exécutée, par dérogation à l'article 4, 7°, aux conditions suivantes:

1° que la somme d'argent sur laquelle porte la confiscation ne soit pas supérieure à l'évaluation monétaire de ces choses, conformément à **l'article 53, § 5**, du Code pénal;

2° que ces choses ne puissent être trouvées et qu'il n'existe pas, sur le territoire de l'Etat requérant, de biens sur lesquels celui-ci pourrait faire recouvrer sa créance, sur déclaration de l'Etat requérant.

2° que ces choses ne puissent être trouvées et qu'il n'existe pas, sur le territoire de l'Etat requérant, de biens sur lesquels celui-ci pourrait faire recouvrer sa créance, sur déclaration de l'Etat requérant.

Art. 8

La confiscation qui a été rendue exécutoire en Belgique selon la procédure prévue à l'article 7 est assimilée à la confiscation prononcée conformément aux articles 42, 43 et 43bis du Code pénal.

La confiscation qui a été rendue exécutoire en Belgique selon la procédure prévue à l'article 7 est assimilée à la confiscation prononcée conformément **aux articles 53 et 67, alinéa 3**, du Code pénal.

Cependant, dans sa décision, le tribunal correctionnel détermine la destination des biens confisqués selon les modalités suivantes.

Cependant, dans sa décision, le tribunal correctionnel détermine la destination des biens confisqués selon les modalités suivantes.

Le tribunal peut disposer que les biens confisqués seront, entièrement ou en partie, attribués à l'Etat requérant.

Le tribunal peut disposer que les biens confisqués seront, entièrement ou en partie, attribués à l'Etat requérant.

Le tribunal peut également disposer que les biens, autres que des sommes d'argent, seront vendus et que le produit de la vente sera, en tout ou en partie, attribué à l'Etat requérant.

Le tribunal peut également disposer que les biens, autres que des sommes d'argent, seront vendus et que le produit de la vente sera, en tout ou en partie, attribué à l'Etat requérant.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, le tribunal prend en compte les frais de saisie, de conservation, d'aliénation, de confiscation et de transfert.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, le tribunal prend en compte les frais de saisie, de conservation, d'aliénation, de confiscation et de transfert.

A défaut de pouvoir arrêter l'attribution des biens confisqués, ils sont affectés au Trésor belge.

A défaut de pouvoir arrêter l'attribution des biens confisqués, ils sont affectés au Trésor belge.

Loi du 2 juin 1998 portant création d'un Centre d'Information et d'Avis sur les organisations sectaires nuisibles et d'une Cellule administrative de Coordination de la lutte contre les organisations sectaires nuisibles

Art. 10

L'ensemble des personnes traitant des données confidentielles recueillies par le

L'ensemble des personnes traitant des données confidentielles recueillies par le

Centre est soumis au respect du secret professionnel tel que visé à l'article 458 du Code pénal. Cette obligation s'impose également à toute personne extérieure au Centre intervenant en qualité d'expert, d'enquêteur ou de collaborateur.

Centre est soumis au respect du secret professionnel tel que visé à l'**article 352** du Code pénal. Cette obligation s'impose également à toute personne extérieure au Centre intervenant en qualité d'expert, d'enquêteur ou de collaborateur.

Loi du 25 juin 1998 réglant la responsabilité pénale des ministres

Art. 7

Hormis le cas de crime ou délit flagrant, les mesures de contrainte pour lesquelles le mandat d'un juge est requis, notamment les mandats d'amener, les perquisitions, les saisies, les repérages d'appel et les écoutes téléphoniques, ainsi que les explorations corporelles, peuvent uniquement être ordonnées à l'égard d'un ministre par un collège composé du conseiller visé à l'article 4 et de deux autres conseillers à la cour d'appel désignés par le président de cette cour. Le collège statue à la majorité.

Hormis **en cas de flagrance**, les mesures de contrainte pour lesquelles le mandat d'un juge est requis, notamment les mandats d'amener, les perquisitions, les saisies, les repérages d'appel et les écoutes téléphoniques, ainsi que les explorations corporelles, peuvent uniquement être ordonnées à l'égard d'un ministre par un collège composé du conseiller visé à l'article 4 et de deux autres conseillers à la cour d'appel désignés par le président de cette cour. Le collège statue à la majorité.

Art. 15

Lorsqu'il est mis fin à l'exercice de la fonction de ministre après le renvoi par la chambre des mises en accusation, mais avant la citation devant la cour d'appel, et qu'il s'agit d'infractions commises en dehors de l'exercice des fonctions, le procureur général saisit la chambre des mises en accusation, exclusivement dans le but de constater qu'il a été mis fin à l'exercice de la fonction de ministre, et que par conséquent, la suite de la procédure sera régie par les dispositions du Code d'instruction criminelle et les lois concernant l'action publique.

Lorsqu'il est mis fin à l'exercice de la fonction de ministre après le renvoi par la chambre des mises en accusation, mais avant la citation devant la cour d'appel, et qu'il s'agit d'infractions commises en dehors de l'exercice des fonctions, le procureur général saisit la chambre des mises en accusation, exclusivement dans le but de constater qu'il a été mis fin à l'exercice de la fonction de ministre, et que par conséquent, la suite de la procédure sera régie par les dispositions du Code d'instruction criminelle et les lois concernant l'action publique.

Lorsque les faits ayant donné lieu au renvoi sont punissables de peines criminelles, la chambre des mises en accusation détermine s'il existe des motifs pour prononcer uniquement une peine correctionnelle. En vue de la poursuite de l'action publique, le

~~Lorsque les faits ayant donné lieu au renvoi sont punissables de peines criminelles, la chambre des mises en accusation détermine s'il existe des motifs pour prononcer uniquement une peine correctionnelle. En vue de la poursuite de l'action publique, le~~

procureur général fait parvenir le dossier au ~~procureur général fait parvenir le dossier au~~
membre compétent du ministère public. ~~membre compétent du ministère public.~~

Art. 16

Lorsque la chambre des mises en accusation est d'avis que le fait n'est ni un crime, ni un délit, ni une contravention ou qu'il n'existe aucune charge contre l'inculpé, elle déclare qu'il n'y a pas lieu à poursuivre.

Elle peut, si nécessaire, ordonner des actes d'instruction complémentaires.

Lorsque la chambre des mises en accusation est d'avis qu'il existe des charges suffisantes a l'encontre de l'inculpé, elle le renvoie devant la cour d'appel compétente.

Lorsque la chambre des mises en accusation est d'avis que le fait n'est **pas une infraction** ou qu'il n'existe aucune charge contre l'inculpé, elle déclare qu'il n'y a pas lieu à poursuivre.

Elle peut, si nécessaire, ordonner des actes d'instruction complémentaires.

Lorsque la chambre des mises en accusation est d'avis qu'il existe des charges suffisantes a l'encontre de l'inculpé, elle le renvoie devant la cour d'appel compétente.

Art. 17

Hormis le cas de flagrant délit, l'arrestation et la mise en détention préventive d'un ministre ne sont possibles qu'en vertu de l'autorisation de la Chambre des représentants.

Hormis le cas **de flagrante**, l'arrestation et la mise en détention préventive d'un ministre ne sont possibles qu'en vertu de l'autorisation de la Chambre des représentants.

Art. 29

Les coauteurs et les complices de l'infraction pour laquelle le ministre est poursuivi et les auteurs des infractions connexes sont poursuivis et jugés en même temps que le ministre.

L'alinéa précédent ne s'applique toutefois pas aux auteurs de crimes et de délits politiques et délits de presse qui sont connexes avec l'infraction pour laquelle le ministre est poursuivi.

Les **auteurs et les participants à l'infraction** pour laquelle le ministre est poursuivi et les auteurs des infractions connexes sont poursuivis et jugés en même temps que le ministre.

L'alinéa précédent ne s'applique toutefois pas aux auteurs **d'infractions relevant de la compétence de la cour d'assises** qui sont connexes avec l'infraction pour laquelle le ministre est poursuivi.

Loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité

Art. 8, 1°

Pour l'application de l'article 7, on entend par:

1° "activité qui menace ou pourrait menacer": toute activité, individuelle ou collective, déployée à l'intérieur du pays ou à partir de l'étranger, qui peut avoir un rapport avec l'espionnage, l'ingérence, le terrorisme, l'extrémisme, la prolifération, les organisations sectaires nuisibles, les organisations criminelles; en ce compris la diffusion de propagande, l'encouragement ou le soutien direct ou indirect, notamment par la fourniture de moyens financiers, techniques ou logistiques, la livraison d'informations sur des objectifs potentiels, le développement des structures et du potentiel d'action et la réalisation des buts poursuivis.

Pour l'application de l'alinéa précédent, on entend par:

a) espionnage: le recueil ou la livraison d'informations non accessibles au public, et le fait d'entretenir des intelligences de nature à les préparer ou à les faciliter;

b) terrorisme: le recours à la violence à l'encontre de personnes ou d'intérêts matériels, pour des motifs idéologiques ou politiques, dans le but d'atteindre ses objectifs par la terreur, l'intimidation ou les menaces en ce compris le processus de radicalisation;

c) extrémisme: les conceptions ou les visées racistes, xénophobes, anarchistes, nationalistes, autoritaires ou totalitaires, qu'elles soient à caractère politique, idéologique, confessionnel ou philosophique, contraires, en théorie ou en pratique, aux principes de la démocratie ou des droits de l'homme, au bon fonctionnement des institutions démocratiques ou aux autres fondements de l'Etat de droit en ce compris le processus de radicalisation;

d) prolifération: le trafic ou les transactions relatifs aux matériaux, produits, biens ou

Pour l'application de l'article 7, on entend par:

1° "activité qui menace ou pourrait menacer": toute activité, individuelle ou collective, déployée à l'intérieur du pays ou à partir de l'étranger, qui peut avoir un rapport avec l'espionnage, l'ingérence, le terrorisme, l'extrémisme, la prolifération, les organisations sectaires nuisibles, les organisations criminelles; en ce compris la diffusion de propagande, l'encouragement ou le soutien direct ou indirect, notamment par la fourniture de moyens financiers, techniques ou logistiques, la livraison d'informations sur des objectifs potentiels, le développement des structures et du potentiel d'action et la réalisation des buts poursuivis.

Pour l'application de l'alinéa précédent, on entend par:

a) espionnage: le recueil ou la livraison d'informations non accessibles au public, et le fait d'entretenir des intelligences de nature à les préparer ou à les faciliter;

b) terrorisme: le recours à la violence à l'encontre de personnes ou d'intérêts matériels, pour des motifs idéologiques ou politiques, dans le but d'atteindre ses objectifs par la terreur, l'intimidation ou les menaces en ce compris le processus de radicalisation;

c) extrémisme: les conceptions ou les visées racistes, xénophobes, anarchistes, nationalistes, autoritaires ou totalitaires, qu'elles soient à caractère politique, idéologique, confessionnel ou philosophique, contraires, en théorie ou en pratique, aux principes de la démocratie ou des droits de l'homme, au bon fonctionnement des institutions démocratiques ou aux autres fondements de l'Etat de droit en ce compris le processus de radicalisation;

d) prolifération: le trafic ou les transactions relatifs aux matériaux, produits, biens ou

know-how pouvant contribuer à la production ou au développement de systèmes d'armement non conventionnels ou très avancés. Sont notamment visés dans ce cadre le développement de programmes d'armement nucléaire, chimique et biologique, les systèmes de transmission qui s'y rapportent, ainsi que les personnes, structures ou pays qui y sont impliqués;

e) organisation sectaire nuisible: tout groupement à vocation philosophique ou religieuse, ou se prétendant tel, qui, dans son organisation ou sa pratique, se livre à des activités illégales dommageables, nuit aux individus ou à la société ou porte atteinte à la dignité humaine;

f) organisation criminelle: toute association structurée de plus de deux personnes, établie dans le temps, en vue de commettre de façon concertée des crimes et délits, pour obtenir, directement ou indirectement, des avantages patrimoniaux, en utilisant l'intimidation, la menace, la violence, des manoeuvres frauduleuses ou la corruption ou en recourant à des structures commerciales ou autres pour dissimuler ou faciliter la réalisation des infractions. Sont visées dans ce cadre les formes et structures des organisations criminelles qui se rapportent intrinsèquement aux activités visées à l'article 8, 1°, a) à e) et g), ou qui peuvent avoir des conséquences déstabilisantes sur le plan politique ou socio-économique;

g) ingérence: la tentative d'influencer des processus décisionnels par des moyens illicites, trompeurs ou clandestins;

know-how pouvant contribuer à la production ou au développement de systèmes d'armement non conventionnels ou très avancés. Sont notamment visés dans ce cadre le développement de programmes d'armement nucléaire, chimique et biologique, les systèmes de transmission qui s'y rapportent, ainsi que les personnes, structures ou pays qui y sont impliqués;

e) organisation sectaire nuisible: tout groupement à vocation philosophique ou religieuse, ou se prétendant tel, qui, dans son organisation ou sa pratique, se livre à des activités illégales dommageables, nuit aux individus ou à la société ou porte atteinte à la dignité humaine;

f) organisation criminelle: toute association structurée de plus de deux personnes, établie dans le temps, en vue de commettre de façon concertée **des infractions**, pour obtenir, directement ou indirectement, des avantages patrimoniaux, en utilisant l'intimidation, la menace, la violence, des manoeuvres frauduleuses ou la corruption ou en recourant à des structures commerciales ou autres pour dissimuler ou faciliter la réalisation des infractions. Sont visées dans ce cadre les formes et structures des organisations criminelles qui se rapportent intrinsèquement aux activités visées à l'article 8, 1°, a) à e) et g), ou qui peuvent avoir des conséquences déstabilisantes sur le plan politique ou socio-économique;

g) ingérence: la tentative d'influencer des processus décisionnels par des moyens illicites, trompeurs ou clandestins;

Art. 13/6, § 6

§ 6. Toute personne qui refuse de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 5 est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

§ 6. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 5 est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

Art. 13/7, § 8

§ 8. Toute personne qui refuse de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 7 est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

§ 8. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées aux paragraphes 1er et 7 est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

Art. 16/2, § 3

§ 3. Toute personne qui refuse de communiquer les données ainsi demandées ou de fournir l'accès requis est punie d'une amende de vingt-six euros à dix mille euros.

§ 3. Toute personne qui refuse délibérément de communiquer les données ainsi demandées ou de fournir l'accès requis est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.

Art. 16/6, § 2

§ 2. La personne ou l'institution requise est tenue de remettre sans délai les informations demandées après réception de la réquisition écrite du dirigeant du service ou de son délégué.

§ 2. La personne ou l'institution requise est tenue de remettre sans délai les informations demandées après réception de la réquisition écrite du dirigeant du service ou de son délégué.

La personne ou l'institution requise qui refuse de prêter le concours visé au présent article est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

La personne ou l'institution requise qui refuse délibérément de prêter le concours visé au présent article est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

Art. 18/2, § 3

§ 3. Si une méthode visée aux paragraphes 1er et 2 est mise en oeuvre à l'égard d'un avocat, d'un médecin ou d'un journaliste, ou de leurs locaux ou de moyens de communication qu'ils utilisent à des fins professionnelles, ou de leur résidence, ou de leur domicile, cette méthode ne peut être exécutée sans que, suivant le cas, le président de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone ou le président de l'Orde van Vlaamse balies, le

§ 3. Si une méthode visée aux paragraphes 1er et 2 est mise en oeuvre à l'égard d'un avocat, d'un médecin ou d'un journaliste, ou de leurs locaux ou de moyens de communication qu'ils utilisent à des fins professionnelles, ou de leur résidence, ou de leur domicile, cette méthode ne peut être exécutée sans que, suivant le cas, le président de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone ou le président de l'Orde van Vlaamse balies, le

président du Conseil national de l'Ordre des médecins ou le président de l'Association des journalistes professionnels, ou leur suppléant en cas de maladie ou d'empêchement du président, en soit averti au préalable par le président de la commission ou, en cas d'empêchement, par un autre membre de la Commission. Le président de la commission ou le membre de la Commission qui remplace le président est tenu de fournir les informations nécessaires au président de l'Ordre ou de l'association des journalistes professionnels dont fait partie l'avocat, le médecin ou le journaliste ou à son suppléant. Le président concerné et son suppléant sont tenus au secret. Les peines prévues à l'article 458 du Code pénal s'appliquent aux infractions à cette obligation de garder le secret.

Si une méthode visée aux paragraphes 1er et 2 est mise en oeuvre à l'égard d'un avocat, d'un médecin ou d'un journaliste, ou de leurs locaux ou de moyens de communication qu'ils utilisent à des fins professionnelles, ou de leur résidence ou de leur domicile, le président de la commission ou, en cas d'empêchement, un autre membre de la Commission vérifie si les données obtenues grâce à cette méthode, lorsqu'elles sont protégées par le secret professionnel de l'avocat ou du médecin ou par le secret des sources du journaliste, sont directement liées à la menace potentielle. Si aucun lien direct n'est démontré, la Commission interdit aux services de renseignement et de sécurité d'exploiter ces données.

Si une méthode exceptionnelle visée au paragraphe 2 est mise en oeuvre à l'égard d'un avocat, d'un médecin ou d'un journaliste, le président de la commission ou le membre de la commission délégué par lui peut être présent lors de la mise en oeuvre de la méthode. Le président tient compte du risque que sa présence peut occasionner pour l'exécution de la mission, sa propre sécurité et celle des agents et des tiers.

président du Conseil national de l'Ordre des médecins ou le président de l'Association des journalistes professionnels, ou leur suppléant en cas de maladie ou d'empêchement du président, en soit averti au préalable par le président de la commission ou, en cas d'empêchement, par un autre membre de la Commission. Le président de la commission ou le membre de la Commission qui remplace le président est tenu de fournir les informations nécessaires au président de l'Ordre ou de l'association des journalistes professionnels dont fait partie l'avocat, le médecin ou le journaliste ou à son suppléant. Le président concerné et son suppléant sont tenus au secret. Les peines prévues à l'**article 352** du Code pénal s'appliquent aux infractions à cette obligation de garder le secret.

Si une méthode visée aux paragraphes 1er et 2 est mise en oeuvre à l'égard d'un avocat, d'un médecin ou d'un journaliste, ou de leurs locaux ou de moyens de communication qu'ils utilisent à des fins professionnelles, ou de leur résidence ou de leur domicile, le président de la commission ou, en cas d'empêchement, un autre membre de la Commission vérifie si les données obtenues grâce à cette méthode, lorsqu'elles sont protégées par le secret professionnel de l'avocat ou du médecin ou par le secret des sources du journaliste, sont directement liées à la menace potentielle. Si aucun lien direct n'est démontré, la Commission interdit aux services de renseignement et de sécurité d'exploiter ces données.

Si une méthode exceptionnelle visée au paragraphe 2 est mise en oeuvre à l'égard d'un avocat, d'un médecin ou d'un journaliste, le président de la commission ou le membre de la commission délégué par lui peut être présent lors de la mise en oeuvre de la méthode. Le président tient compte du risque que sa présence peut occasionner pour l'exécution de la mission, sa propre sécurité et celle des agents et des tiers.

Art. 18/6, § 3

§ 3. L'opérateur postal qui refuse de prêter le concours visé au présent article est puni d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

§ 3. L'opérateur postal qui refuse délibérément de prêter le concours visé au présent article est puni d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

Art. 18/7, § 3

§ 3. Tout opérateur d'un réseau de communications et tout fournisseur d'un service de communications qui est requis de communiquer les données visées au § 1er donne au dirigeant du service les données qui ont été demandées dans un délai et suivant les modalités à fixer par un arrêté royal pris sur la proposition du Ministre de la Justice, du Ministre de la Défense et du Ministre qui a les communications électroniques dans ses attributions.

§ 3. Tout opérateur d'un réseau de communications et tout fournisseur d'un service de communications qui est requis de communiquer les données visées au § 1er donne au dirigeant du service les données qui ont été demandées dans un délai et suivant les modalités à fixer par un arrêté royal pris sur la proposition du Ministre de la Justice, du Ministre de la Défense et du Ministre qui a les communications électroniques dans ses attributions.

Le Roi fixe, sur la proposition du Ministre de la Justice, du Ministre de la Défense et du Ministre qui a les communications électroniques dans ses attributions, les conditions auxquelles l'accès visé au § 1er est possible pour le service concerné.

Le Roi fixe, sur la proposition du Ministre de la Justice, du Ministre de la Défense et du Ministre qui a les communications électroniques dans ses attributions, les conditions auxquelles l'accès visé au § 1er est possible pour le service concerné.

Toute personne visée à l'alinéa 1er qui refuse de communiquer les données ainsi demandées est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

Toute personne visée à l'alinéa 1er qui refuse délibérément de communiquer les données ainsi demandées est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

Art. 18/8, § 3

§ 3. Tout opérateur d'un réseau de communications électroniques et tout fournisseur d'un service de communications électroniques qui est requis de communiquer les données visées au paragraphe 1er donne au dirigeant du service les données qui ont été demandées dans un délai et selon les modalités à fixer par un arrêté royal pris sur la proposition du ministre de la Justice, du

§ 3. Tout opérateur d'un réseau de communications électroniques et tout fournisseur d'un service de communications électroniques qui est requis de communiquer les données visées au paragraphe 1er donne au dirigeant du service les données qui ont été demandées dans un délai et selon les modalités à fixer par un arrêté royal pris sur la proposition du ministre de la Justice, du

ministre de la Défense et du ministre qui a les Communications électroniques dans ses attributions.

Toute personne visée à l'alinéa 1er qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées au présent article est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

ministre de la Défense et du ministre qui a les Communications électroniques dans ses attributions.

Toute personne visée à l'alinéa 1er qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées au présent article est punie d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

Art. 18/14, § 3

§ 3. L'opérateur postal qui refuse de prêter le concours visé aux §§ 1er et 2 est puni d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

§ 3. L'opérateur postal qui refuse délibérément de prêter le concours visé aux §§ 1er et 2 est puni d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

Art. 18/15, § 4

§ 4. Toute personne ou institution requise qui refuse de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros ou d'une de ces peines seulement.

§ 2. Toute personne ou institution requise qui refuse délibérément de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal l'amende s'élève à 160.000 euros au plus.

Art. 18/16

§ 1er. Sauf pour ce qui concerne les systèmes informatiques du pouvoir judiciaire et des juridictions administratives, les services de renseignement et de sécurité peuvent, dans l'intérêt de l'exercice de leurs missions, à l'aide ou non de moyens techniques, de faux signaux, de fausses clés ou de fausses qualités:

- 1° accéder à un système informatique;
- 2° y lever toute protection quelconque;

§ 1er. Sauf pour ce qui concerne les systèmes informatiques du pouvoir judiciaire et des juridictions administratives, les services de renseignement et de sécurité peuvent, dans l'intérêt de l'exercice de leurs missions, à l'aide ou non de moyens techniques, de faux signaux, de fausses clés ou de fausses qualités:

- 1° accéder à un système informatique;
- 2° y lever toute protection quelconque;

3° y installer des dispositifs techniques en vue du décryptage et du décodage de données stockées, traitées ou transmises par le système informatique;

4° y reprendre, de quelque manière que ce soit, les données stockées, traitées ou transmises par le système informatique.

La méthode visée à l'alinéa 1er ne peut être mise en oeuvre à l'égard des systèmes informatiques de l'autorité publique qu'avec l'accord préalable de l'autorité concernée.

L'intrusion des services de renseignement et de sécurité dans les systèmes informatiques, visée à l'alinéa 1er, ne peut avoir d'autre but que le recueil de données pertinentes qui y sont stockées, traitées ou transmises, sans qu'il y ait destruction ou altération irréversible de celles-ci.

Les services de renseignement et de sécurité veillent à ce que, lors de l'installation des dispositifs techniques visés à l'alinéa 1er, 3°, des tiers ne puissent pas obtenir, par le biais des interventions des services de renseignement et de sécurité, un accès non autorisé à ces systèmes.

§ 2. Les services de renseignement et de sécurité peuvent, à l'insu du propriétaire ou de son ayant droit ou sans le consentement de ceux-ci, pénétrer, à tout moment, dans des lieux non accessibles au public, et dans des objets verrouillés ou non, afin de:

1° procéder à l'intrusion informatique;

2° y installer un moyen technique, intervenir sur ce moyen ou le retirer;

3° emporter les systèmes informatiques et les replacer.

Le moyen technique est retiré ou les systèmes informatiques sont remis en place le plus rapidement possible à l'échéance de l'intrusion, à moins que cela n'entrave le bon déroulement de la mission.

3° y installer des dispositifs techniques en vue du décryptage et du décodage de données stockées, traitées ou transmises par le système informatique;

4° y reprendre, de quelque manière que ce soit, les données stockées, traitées ou transmises par le système informatique.

La méthode visée à l'alinéa 1er ne peut être mise en oeuvre à l'égard des systèmes informatiques de l'autorité publique qu'avec l'accord préalable de l'autorité concernée.

L'intrusion des services de renseignement et de sécurité dans les systèmes informatiques, visée à l'alinéa 1er, ne peut avoir d'autre but que le recueil de données pertinentes qui y sont stockées, traitées ou transmises, sans qu'il y ait destruction ou altération irréversible de celles-ci.

Les services de renseignement et de sécurité veillent à ce que, lors de l'installation des dispositifs techniques visés à l'alinéa 1er, 3°, des tiers ne puissent pas obtenir, par le biais des interventions des services de renseignement et de sécurité, un accès non autorisé à ces systèmes.

§ 2. Les services de renseignement et de sécurité peuvent, à l'insu du propriétaire ou de son ayant droit ou sans le consentement de ceux-ci, pénétrer, à tout moment, dans des lieux non accessibles au public, et dans des objets verrouillés ou non, afin de:

1° procéder à l'intrusion informatique;

2° y installer un moyen technique, intervenir sur ce moyen ou le retirer;

3° emporter les systèmes informatiques et les replacer.

Le moyen technique est retiré ou les systèmes informatiques sont remis en place le plus rapidement possible à l'échéance de l'intrusion, à moins que cela n'entrave le bon déroulement de la mission.

§ 3. Le dirigeant du service peut requérir, par une décision écrite, des personnes dont il présume qu'elles ont une connaissance particulière du système informatique visé au § 1er ou des services qui permettent de protéger ou de crypter les données qui sont stockées, traitées ou transmises par le système informatique, qu'elles fournissent des informations sur le fonctionnement de ce système et sur la manière d'accéder au contenu du système informatique dans une forme compréhensible et qu'elles prêtent leur concours à l'intrusion informatique. Cette demande mentionne la nature de l'avis conforme de la commission, la nature de l'avis conforme du président de la commission ou la nature de l'autorisation du ministre concerné, selon le cas.

§ 4. Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées au § 3 est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros.

§ 5. En cas d'intrusion dans un système informatique qui a pour effet de perturber totalement ou partiellement l'exploitation de ce système, l'Etat n'est civilement responsable du dommage ainsi causé que si l'intrusion effectuée n'était pas liée au recueil de données relatives à une menace grave pour l'intégrité physique d'une ou de plusieurs personnes, en ce compris les infractions terroristes visées à l'article 137 du Code pénal.

§ 3. Le dirigeant du service peut requérir, par une décision écrite, des personnes dont il présume qu'elles ont une connaissance particulière du système informatique visé au § 1er ou des services qui permettent de protéger ou de crypter les données qui sont stockées, traitées ou transmises par le système informatique, qu'elles fournissent des informations sur le fonctionnement de ce système et sur la manière d'accéder au contenu du système informatique dans une forme compréhensible et qu'elles prêtent leur concours à l'intrusion informatique. Cette demande mentionne la nature de l'avis conforme de la commission, la nature de l'avis conforme du président de la commission ou la nature de l'autorisation du ministre concerné, selon le cas.

§ 4. Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées au § 3 est punie d'une peine de niveau 1, où dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros.

§ 5. En cas d'intrusion dans un système informatique qui a pour effet de perturber totalement ou partiellement l'exploitation de ce système, l'Etat n'est civilement responsable du dommage ainsi causé que si l'intrusion effectuée n'était pas liée au recueil de données relatives à une menace grave pour l'intégrité physique d'une ou de plusieurs personnes, en ce compris les infractions terroristes visées à l'article 371 du Code pénal.

Art. 18/17, § 3

§ 3. Si une opération sur un réseau de communications électroniques est nécessaire, l'opérateur du réseau ou le fournisseur d'un service de communications électroniques est saisi d'une demande écrite du dirigeant du service et est tenu de prêter son concours technique à la suite de cette demande. Cette demande mentionne la nature de l'avis conforme de la commission, la nature de l'avis conforme du président de

§ 3. Si une opération sur un réseau de communications électroniques est nécessaire, l'opérateur du réseau ou le fournisseur d'un service de communications électroniques est saisi d'une demande écrite du dirigeant du service et est tenu de prêter son concours technique à la suite de cette demande. Cette demande mentionne la nature de l'avis conforme de la commission, la nature de l'avis conforme du président de

la commission ou la nature de l'autorisation du ministre concerné, selon le cas.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées à l'alinéa 1er est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros. Les modalités et délais de ce concours technique sont déterminés par le Roi, sur la proposition des Ministres de la Justice et de la Défense et du Ministre qui a les Communications électroniques dans ses attributions.

la commission ou la nature de l'autorisation du ministre concerné, selon le cas.

Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours technique aux réquisitions visées à l'alinéa 1er est punie d'une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros. Les modalités et délais de ce concours technique sont déterminés par le Roi, sur la proposition des ministres de la Justice et de la Défense et du ministre qui a les Communications électroniques dans ses attributions.

Art. 19/1

En vue de l'application de l'article 29 du Code d'Instruction criminelle, lorsque la mise en oeuvre des méthodes spécifiques ou exceptionnelles révèle des indices sérieux relatifs à la commission d'un crime ou d'un délit ou indique, sur la base d'une suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, les services concernés portent immédiatement ceux-ci à la connaissance de la commission. La commission examine les données ainsi recueillies quel que soit le support qui fixe ces données.

Si la commission constate l'existence d'indices sérieux qui peuvent conduire à la commission d'un crime ou d'un délit, ou d'une suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, le président ou, en cas d'empêchement, un autre membre de la Commission en dresse procès-verbal non classifié. Ce procès-verbal est transmis sans délai au procureur du Roi ou au procureur fédéral, le dirigeant du service étant préalablement entendu sur les conditions de cette transmission et sur le contenu du procès-verbal.

Ce procès-verbal précise les indices sérieux qui peuvent éventuellement être utilisés en justice.

En vue de l'application de l'article 29 du Code d'Instruction criminelle, lorsque la mise en oeuvre des méthodes spécifiques ou exceptionnelles révèle des indices sérieux relatifs à la commission **d'une infraction** ou indique, sur la base d'une suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, les services concernés portent immédiatement ceux-ci à la connaissance de la commission. La commission examine les données ainsi recueillies quel que soit le support qui fixe ces données.

Si la commission constate l'existence d'indices sérieux qui peuvent conduire à la commission **d'une infraction**, ou d'une suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, le président ou, en cas d'empêchement, un autre membre de la Commission en dresse procès-verbal non classifié. Ce procès-verbal est transmis sans délai au procureur du Roi ou au procureur fédéral, le dirigeant du service étant préalablement entendu sur les conditions de cette transmission et sur le contenu du procès-verbal.

Ce procès-verbal précise les indices sérieux qui peuvent éventuellement être utilisés en justice.

Ce procès-verbal ne peut constituer le motif exclusif ni la mesure prédominante conduisant à la condamnation d'une personne. Les éléments contenus dans ce procès-verbal doivent être étayés de manière prédominante par d'autres éléments de preuve.

Le procureur du Roi ou le procureur fédéral informe le président de la commission des suites réservées à la transmission du procès-verbal. Le président de la commission en informe à son tour le dirigeant du service concerné.

Ce procès-verbal ne peut constituer le motif exclusif ni la mesure prédominante conduisant à la condamnation d'une personne. Les éléments contenus dans ce procès-verbal doivent être étayés de manière prédominante par d'autres éléments de preuve.

Le procureur du Roi ou le procureur fédéral informe le président de la commission des suites réservées à la transmission du procès-verbal. Le président de la commission en informe à son tour le dirigeant du service concerné.

Art. 31

Sans préjudice de l'article 30 de la présente loi, des articles 70, 416 et 417 du Code pénal et des règles de droit international applicables, les membres de l'équipe d'intervention ne peuvent faire usage d'armes à feu contre des personnes que dans les cas suivants:

1° contre des personnes armées ou en direction de véhicules à bord desquels se trouvent des personnes armées, en cas de crime ou de délit flagrant au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle, commis avec violences, lorsqu'il est raisonnablement permis de supposer que ces personnes disposent d'une arme à feu prête à l'emploi et qu'elles l'utiliseront contre des personnes;

2° lorsqu'en cas d'absolue nécessité, les membres de l'équipe d'intervention ne peuvent défendre autrement les personnes, les infrastructures et biens confiés à leur protection.

Le recours aux armes prévu aux 1° et 2° ne s'effectue que conformément aux instructions et après avertissement donné à haute voix ou par tout autre moyen

Sans préjudice de l'article 30 de la présente loi, **des articles 11, 12 et 14** du Code pénal et des règles de droit international applicables, les membres de l'équipe d'intervention ne peuvent faire usage d'armes à feu contre des personnes que dans les cas suivants:

1° contre des personnes armées ou en direction de véhicules à bord desquels se trouvent des personnes armées, en cas **d'infraction pour laquelle une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8 est prévue ou, en cas de flagrance au sens de l'article 41 du Code d'instruction criminelle si l'infraction est punie d'une peine de niveau 1, 2 ou 3**, commis avec violences, lorsqu'il est raisonnablement permis de supposer que ces personnes disposent d'une arme à feu prête à l'emploi et qu'elles l'utiliseront contre des personnes;

2° lorsqu'en cas d'absolue nécessité, les membres de l'équipe d'intervention ne peuvent défendre autrement les personnes, les infrastructures et biens confiés à leur protection.

Le recours aux armes prévu aux 1° et 2° ne s'effectue que conformément aux instructions et après avertissement donné à haute voix ou par tout autre moyen

disponible, à moins que cela ne rende ce recours inopérant.

disponible, à moins que cela ne rende ce recours inopérant.

Art. 43

Sans préjudice de l'article 458 du Code pénal et des articles 48 et 51 de la loi du 18 juillet 1991 organique du contrôle des services de police et de renseignement et de l'Organe de Coordination pour l'analyse de la menace:

Sans préjudice de l'article 352 du Code pénal et des articles 48 et 51 de la loi du 18 juillet 1991 organique du contrôle des services de police et de renseignement et de l'Organe de Coordination pour l'analyse de la menace:

1° est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cent euros à cinq cents euros, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a révélé les secrets en violation de cet article;

1° est puni d'une peine de niveau 1, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a délibérément révélé les secrets en violation de cet article;

2° est puni d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de cinq cents euros à trente mille euros ou d'une de ces peines seulement, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a révélé l'identité d'une personne qui demande l'anonymat;

2° est puni d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, Code pénal, l'amende maximale est de 240 000 euros, l'agent ou la personne visés à l'article 36 qui a délibérément révélé l'identité d'une personne qui demande l'anonymat;

3° est puni d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de cinq cents euros à trente mille euros ou d'une de ces peines seulement, quiconque a révélé, avec une intention malveillante, par quelque moyen d'expression que ce soit, l'identité d'agents des services de renseignement et de sécurité dont les missions exigent, pour des raisons de sécurité, le respect de la plus grande discrétion.

3° est puni d'une peine de niveau 2, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 240 000 euros, quiconque a révélé, avec une intention malveillante, par quelque moyen d'expression que ce soit, l'identité d'agents des services de renseignement et de sécurité dont les missions exigent, pour des raisons de sécurité, le respect de la plus grande discrétion.

La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.

Art. 43/7, § 2

§ 2. Les membres du Comité permanent R, les greffiers, les membres du Service d'enquêtes et le personnel administratif sont tenus à une obligation de secret à l'égard des faits, actes ou renseignements dont ils ont connaissance en raison du concours qu'ils apportent à l'application de la présente loi. Ils peuvent toutefois utiliser les données et

§ 2. Les membres du Comité permanent R, les greffiers, les membres du Service d'enquêtes et le personnel administratif sont tenus à une obligation de secret à l'égard des faits, actes ou renseignements dont ils ont connaissance en raison du concours qu'ils apportent à l'application de la présente loi. Ils peuvent toutefois utiliser les données et

renseignements recueillis dans ce cadre dans l'accomplissement de leur mission définie par l'article 1er de la loi du 18 juillet 1991 organique du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

Sans préjudice de l'article 458 du Code pénal, ils seront punis d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de cent euros à quatre mille euros, ou d'une de ces peines seulement, s'ils révèlent ces secrets dans des circonstances autres que celles prévues par la présente loi.

renseignements recueillis dans ce cadre dans l'accomplissement de leur mission définie par l'article 1er de la loi du 18 juillet 1991 organique du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace.

Sans préjudice de l'article 352 du Code pénal, ils seront punis d'une peine de niveau 2, s'ils révèlent délibérément ces secrets dans des circonstances autres que celles prévues par la présente loi. Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende s'élève à 32 000 euros au plus. La tentative de commettre l'infraction visée par cet article n'est pas punissable.

Art. 44/5

Si une opération sur un réseau de communications est nécessaire pour permettre l'interception de communications émises ou reçues à l'étranger visée à l'article 44, l'opérateur du réseau ou le fournisseur du service de communications électroniques est saisi d'une demande écrite du dirigeant du service et est tenu de prêter son concours dans les plus brefs délais.

Toute personne qui refuse de prêter son concours aux réquisitions visées à l'alinéa 1er est punie d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros. Les prestations sont rétribuées selon les coûts réels, sur présentation des pièces justificatives.

Le Roi fixe, sur la proposition du ministre de la Défense et du ministre qui a les communications électroniques dans ses attributions, les modalités de ce concours.

Si une opération sur un réseau de communications est nécessaire pour permettre l'interception de communications émises ou reçues à l'étranger visée à l'article 44, l'opérateur du réseau ou le fournisseur du service de communications électroniques est saisi d'une demande écrite du dirigeant du service et est tenu de prêter son concours dans les plus brefs délais.

Toute personne qui refuse délibérément de prêter son concours aux réquisitions visées à l'alinéa 1er est punie d'une peine de niveau 1, où par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 160.000 euros. La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable. Les prestations sont rétribuées selon les coûts réels, sur présentation des pièces justificatives.

Le Roi fixe, sur la proposition du ministre de la Défense et du ministre qui a les communications électroniques dans ses attributions, les modalités de ce concours.

Loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Art. 5

§ 1er. Il est créé au sein de l'Institut national de Criminalistique et de Criminologie une banque de données ADN "Condamnés".

Cette banque de données ADN contient les profils ADN des personnes qui, par une décision judiciaire coulée en force de chose jugée, ont été condamnées à une peine de probation autonome, à une peine de travail, à une peine de surveillance électronique, à une peine d'emprisonnement ou à une peine plus lourde, ou ont fait l'objet d'une mesure d'internement, pour avoir commis une des infractions visées à l'alinéa 3.

Donnent lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN, les infractions visées:

1° aux articles 136*bis* à 136*septies*, du Code pénal;

2° aux articles 137 à 141, du même Code;

3° aux articles 322 à 324*ter*, du même Code;

4° à l'article 347*bis*, du même Code;

5° les articles 393 à 397 du même Code;

6° les articles 400 et 401 du même Code;

7° les articles 417/2 et 417/3 du même Code;

8° les articles 417/7 à 417/22 et 417/24 du même Code;

9° les articles 417/25 à 417/38, 433*quater*/1 et 433*quater*/4, pour ce qui concerne l'infraction visée à l'article 433*quater*/1 du même Code;

10° les articles 417/44 et 417/45 du même Code;

11° aux articles 428 à 430, du même Code;

§ 1er. Il est créé au sein de l'Institut national de Criminalistique et de Criminologie une banque de données ADN "Condamnés".

Cette banque de données ADN contient les profils ADN des personnes qui, par une décision judiciaire coulée en force de chose jugée, ont été condamnées à une peine de probation, à une peine de travail, à une peine de surveillance électronique, à une peine d'emprisonnement ou à une peine plus lourde, ou ont fait l'objet d'une mesure d'internement, pour avoir commis une des infractions visées à l'alinéa 3.

Donnent lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN, les infractions visées:

1° aux articles 82 à 92 du Code pénal;

2° aux articles 371 à 386 du même Code;

3° aux articles 403 à 409 du même Code;

4° aux articles 226 à 229 du même Code;

5° aux articles 96 à 102 du même Code;

6° aux articles 196, 197, 198, 3° et 4°, du même Code;

7° aux articles 112 à 127 du même Code;

8° les infractions visées au Livre II, Titre 3, Chapitre 3 du même Code ;

9° aux articles 265 et 268, pour ce qui concerne l'infraction visée à l'article 265 du même Code;

10° aux articles 223 à 225 du même Code;

11° à l'article 260 du même Code;

12° aux articles 433 <i>sexies</i> à 433 <i>octies</i> , du même Code;	12° à l'article 469 du même Code;
13° aux articles 467, alinéa 1 ^{er} , 471 à 475, du même Code;	13° à l'article 473 du même Code;
14° à l'article 477 <i>sexies</i> , du même Code;	14° aux articles 509 et 520 du même Code;
15° aux articles 518, 531 et 532, du même Code;	15° à l'article 2 <i>bis</i> , § 3, b, et § 4, b, de la loi 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, désinfectantes ou antiseptiques;
16° aux articles 77 <i>ter</i> , 77 <i>quater</i> et 77 <i>quinquies</i> , de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;	~~16° aux articles 77<i>ter</i>, 77<i>quater</i> et 77<i>quinquies</i>, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;~~
17° à l'article 2 <i>bis</i> , § 3, b, et § 4, b, de la loi 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, désinfectantes ou antiseptiques.	~~17° à l'article 2<i>bis</i>, § 3, b, et § 4, b, de la loi 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, désinfectantes ou antiseptiques.~~
La condamnation pour une tentative de commettre une de ces infractions donne également lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN.	La condamnation pour une tentative de commettre une de ces infractions donne également lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN.
La condamnation pour une infraction visée à l'alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, donne également lieu à un enregistrement du profil Y-STR de la personne condamnée dans la banque de données ADN.	La condamnation pour une infraction visée à l'alinéa 3, 8°, donne également lieu à un enregistrement du profil Y-STR de la personne condamnée dans la banque de données ADN.
Les données relatives aux profils ADN précités, qui sont énumérées aux articles 5 <i>bis</i> , alinéa 2, 5 <i>ter</i> , § 3, alinéa 3, 5 <i>quater</i> , § 3, et 8, § 3, sont également enregistrées dans la banque de données ADN.	Les données relatives aux profils ADN précités, qui sont énumérées aux articles 5 <i>bis</i> , alinéa 2, 5 <i>ter</i> , § 3, alinéa 3, 5 <i>quater</i> , § 3, et 8, § 3, sont également enregistrées dans la banque de données ADN.
Les profils ADN des échantillons de référence ne peuvent être enregistrés dans la banque de données "Condamnés" que sous leur numéro de code ADN.	Les profils ADN des échantillons de référence ne peuvent être enregistrés dans la banque de données "Condamnés" que sous leur numéro de code ADN.

Art. 6

§ 1er. Sera puni d'un emprisonnement de six mois à un an et d'une amende de deux cents **§ 1er. Sera puni d'une peine de niveau 2, quiconque, sans y être autorisé, aura pris**

francs à dix mille francs, ou d'une de ces peines seulement, quiconque, sans y être autorisé, aura pris sciemment connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN.

§ 2. Sera puni d'un emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de deux cents francs à vingt mille francs, ou d'une de ces peines seulement, quiconque:

1° soit, alors qu'il savait que certaines données avaient été obtenues par la perpétration de l'infraction visée au § 1er, aura sciemment utilisé des données à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

2° soit, alors qu'il y était autorisé, aura pris connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN, et les aura sciemment utilisés à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

3° soit aura utilisé les traces découvertes ou les échantillons de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN, à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale [3 ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues.

§ 3. Sera puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de 500 francs à 50 000 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui sciemment effectue ou fait effectuer une comparaison de profils ADN hors les cas prévus par la loi ou sans respecter les formalités qu'elle prescrit.

§ 4. Les dispositions du Livre premier du Code pénal, en ce compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions prévues au présent article.

délibérément connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN. Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale s'élève à 80.000 euros.

§ 2. Sera puni d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal l'amende maximale s'élève à 160.000 euros, quiconque:

1° soit, alors qu'il savait que certaines données avaient été obtenues par la perpétration de l'infraction visée au § 1er, aura délibérément utilisé des données à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

2° soit, alors qu'il y était autorisé, aura pris connaissance du résultat de la comparaison de profils ADN, et les aura délibérément utilisés à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues;

3° soit aura délibérément utilisé les traces découvertes ou les échantillons de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN, à d'autres fins qu'aux fins de la procédure pénale ou de permettre d'identifier directement ou indirectement des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues.

§ 3. Sera puni d'une peine de niveau 3, où par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 6°, du Code pénal l'amende maximale s'élève à 400 000 euros, celui qui délibérément effectue ou fait effectuer une comparaison de profils ADN hors les cas prévus par la loi ou sans respecter les formalités qu'elle prescrit.

§ 4. La tentative de commettre les infractions visées par cet article n'est pas punissable.

§ 5. En application de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, les paragraphes 1er à 4 ne s'appliquent pas lorsque les actes qui y sont visés sont réalisés en vue de valider scientifiquement et selon les règles de l'art de nouvelles techniques d'analyse liées à l'ADN, et dans la mesure où les traces découvertes ou les échantillons de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN restent disponibles aux fins de la procédure pénale, de l'identification directe ou indirecte des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues.

§ 5. En application de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, les paragraphes 1er à 4 ne s'appliquent pas lorsque les actes qui y sont visés sont réalisés en vue de valider scientifiquement et selon les règles de l'art de nouvelles techniques d'analyse liées à l'ADN, et dans la mesure où les traces découvertes ou les échantillons de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN restent disponibles aux fins de la procédure pénale, de l'identification directe ou indirecte des personnes décédées inconnues ou de la recherche de personnes disparues.

Loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs

Art. 3bis, alinéa 1er

La présente loi ne s'applique pas aux loteries au sens de la loi du 31 décembre 1851 sur les loteries, et des articles 301, 302, 303 et 304 du Code pénal, ni aux loteries publiques et concours visés à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 19 avril 2002 relative à la rationalisation du fonctionnement et de la gestion de la Loterie nationale.

La présente loi ne s'applique pas aux loteries au sens de la loi du 31 décembre 1851 sur les loteries, et **des articles 534 à 537** du Code pénal, ni aux loteries publiques et concours visés à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 19 avril 2002 relative à la rationalisation du fonctionnement et de la gestion de la Loterie nationale.

Art. 17

Sans préjudice de l'article 15, § 2, les membres de la commission et du secrétariat, ainsi que les experts dont le concours a été demandé, sont tenus de garder le secret des faits, actes ou renseignements dont ils ont eu connaissance dans l'exercice de leurs fonctions tant durant le mandat qu'après expiration de celui-ci.

Sans préjudice de l'article 15, § 2, les membres de la commission et du secrétariat, ainsi que les experts dont le concours a été demandé, sont tenus de garder le secret des faits, actes ou renseignements dont ils ont eu connaissance dans l'exercice de leurs fonctions tant durant le mandat qu'après expiration de celui-ci.

Toute infraction à cette règle est punie des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

Toute infraction à cette règle est punie des peines prévues à **l'article 352** du Code pénal.

Art. 63

Les auteurs des infractions aux dispositions des articles 4 § 1er, 4 § 3, 8, 26, 27 alinéa 1er, 46 et 58 seront punis d'une amende de 26 euros à 120.000 euros.

Les auteurs des infractions aux dispositions des articles 4 § 1er, 4 § 3, 8, 26, 27 alinéa 1er, 46 et 58 seront punis **d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 960.000 euros.**

Art. 64

Les auteurs des infractions aux articles 4, § 2, § 4 et § 5, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 60, 61, alinéas 2 et 3, et aux arrêtés pris en exécution de ces articles, seront punis d'une amende de 26 euros à 72.000 euros.

Les auteurs des infractions aux articles 4, § 2, § 4 et § 5, 43/1, 43/2, 43/2/1, 43/3, 43/4, 60, 61, alinéas 2 et 3, et aux arrêtés pris en exécution de ces articles, seront punis **d'une peine de niveau 1. Par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 576.000 euros.**

Art. 65

Les peines précitées peuvent être doublées:

1. en cas de récidive dans les cinq années suivant une condamnation en vertu de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;
2. lorsque l'infraction a été commise à l'égard d'une personne de moins de 18 ans.

Les peines précitées peuvent être doublées:

1. en cas de récidive dans les cinq années suivant une condamnation en vertu de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution;
2. lorsque l'infraction a été commise à l'égard d'une personne de moins de 18 ans.

Pour l'application du livre Ier du Code pénal, la peine visée à l'alinéa 1er est considérée comme une peine de niveau 1.

Art. 66

L'interdiction de l'exercice de certains droits pourra également être prononcée conformément à l'article 33 du Code pénal.

Abrogé

Art. 68

Le juge peut ordonner la fermeture définitive ou temporaire de l'établissement de jeux de hasard.

Le juge peut ordonner la fermeture définitive ou temporaire de l'établissement de jeux de hasard **conformément à l'article 59 du Code pénal.**

Dans l'hypothèse de l'application par le juge de la faculté lui réservée à l'alinéa 1er, la commission est tenue de retirer la licence concernée.

Dans l'hypothèse de l'application par le juge de la faculté lui réservée à l'alinéa 1er, la commission est tenue de retirer la licence concernée.

Art. 69

Les dispositions du livre premier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Abrogé

Loi du 1er mars 2000 créant un Institut de juristes d'entreprises

Art. 6

Nul ne peut porter le titre de juriste d'entreprise s'il ne remplit les conditions visées à l'article 4 et s'il ne s'est vu conférer par l'Institut la qualité de membre de l'Institut et l'autorisation de porter le titre de juriste d'entreprise.

Nul ne peut porter le titre de juriste d'entreprise à moins qu'il ne remplisse les conditions visées à l'article 4 et qu'il ne se soit vu conférer par l'Institut la qualité de membre de l'Institut ainsi que l'autorisation de porter le titre de juriste d'entreprise.

Toute infraction à l'alinéa qui précède est punie d'une amende de deux cents francs à mille francs.

Toute infraction à l'alinéa qui précède commise dans une intention frauduleuse est punie d'une peine de niveau 1.

Loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne

Art. 17

§ 1er. Dans les vingt-quatre heures qui suivent la privation effective de liberté décidée conformément à l'article 16, § 3, la personne concernée est présentée au juge d'instruction, qui l'informe de l'existence et

§ 1er. Dans les vingt-quatre heures qui suivent la privation effective de liberté décidée conformément à l'article 16, § 3, la personne concernée est présentée au juge d'instruction, qui l'informe de l'existence et

du contenu du jugement et du certificat transmis par l'Etat d'émission.

§ 2. Le juge d'instruction entend ensuite la personne concernée sur le fait de son éventuelle mise en détention et ses observations à ce sujet.

§ 3. A l'issue de l'audition, le juge d'instruction peut ordonner la mise ou le maintien en détention, sur la base du jugement transmis et en tenant compte des circonstances de fait mentionnées dans celui-ci de même que de celles invoquées par la personne.

§ 4. Le juge d'instruction peut, d'office, sur réquisition du ministère public ou à la demande de la personne concernée, laisser celle-ci en liberté en lui imposant de respecter une ou plusieurs conditions, jusqu'au moment de la décision définitive sur la reconnaissance et l'exécution du jugement.

Ces conditions doivent être de nature à garantir que la personne concernée ne commette de nouveaux crimes ou délits ou ne se soustraie à l'exécution du jugement.

Au cours de la procédure, le juge d'instruction peut, d'office ou sur réquisition du procureur du Roi, imposer une ou plusieurs conditions nouvelles, retirer, modifier ou prolonger, en tout ou en partie, des conditions déjà imposées. Il peut dispenser de l'observation de toutes les conditions ou de certaines d'entre elles.

La personne concernée peut demander le retrait ou la modification de tout ou partie des conditions imposées; elle peut aussi demander à être dispensée des conditions ou de certaines d'entre elles.

Lorsque les conditions ne sont pas observées, le juge d'instruction peut décerner un mandat d'arrêt, dans les conditions prévues dans la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

du contenu du jugement et du certificat transmis par l'Etat d'émission.

§ 2. Le juge d'instruction entend ensuite la personne concernée sur le fait de son éventuelle mise en détention et ses observations à ce sujet.

§ 3. A l'issue de l'audition, le juge d'instruction peut ordonner la mise ou le maintien en détention, sur la base du jugement transmis et en tenant compte des circonstances de fait mentionnées dans celui-ci de même que de celles invoquées par la personne.

§ 4. Le juge d'instruction peut, d'office, sur réquisition du ministère public ou à la demande de la personne concernée, laisser celle-ci en liberté en lui imposant de respecter une ou plusieurs conditions, jusqu'au moment de la décision définitive sur la reconnaissance et l'exécution du jugement.

Ces conditions doivent être de nature à garantir que la personne concernée ne commette de **nouvelles infractions** ou ne se soustraie à l'exécution du jugement.

Au cours de la procédure, le juge d'instruction peut, d'office ou sur réquisition du procureur du Roi, imposer une ou plusieurs conditions nouvelles, retirer, modifier ou prolonger, en tout ou en partie, des conditions déjà imposées. Il peut dispenser de l'observation de toutes les conditions ou de certaines d'entre elles.

La personne concernée peut demander le retrait ou la modification de tout ou partie des conditions imposées; elle peut aussi demander à être dispensée des conditions ou de certaines d'entre elles.

Lorsque les conditions ne sont pas observées, le juge d'instruction peut décerner un mandat d'arrêt, dans les conditions prévues dans la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

§ 5. Le juge d'instruction peut également exiger le paiement préalable et intégral d'un cautionnement, dont il fixe le montant.

Le cautionnement est versé à la Caisse des dépôts et consignations, et le ministère public, au vu du récépissé, fait exécuter l'ordonnance de mise en liberté.

Le cautionnement est restitué après la décision définitive sur la reconnaissance et l'exécution du jugement, si la personne concernée est demeurée en permanence sur le territoire belge jusqu'à la décision finale du procureur du Roi prise conformément à l'article 19.

Le cautionnement est attribué à l'Etat dès que la personne concernée, sans motif légitime d'excuse, a quitté le territoire belge sans en informer les autorités judiciaires belges ou s'est soustrait à l'exécution du jugement.

§ 6. Si la personne est laissée en liberté par application des §§ 4 ou 5, le juge d'instruction en informe immédiatement le ministère public qui, à son tour, en informe les autorités de l'Etat d'émission.

§ 7. L'ordonnance motivée, visée aux §§ 3, 4 et 5, est signifiée à la personne concernée dans le délai de vingt-quatre heures visé au § 1er. Elle n'est susceptible d'aucun recours.

§ 5. Le juge d'instruction peut également exiger le paiement préalable et intégral d'un cautionnement, dont il fixe le montant.

Le cautionnement est versé à la Caisse des dépôts et consignations, et le ministère public, au vu du récépissé, fait exécuter l'ordonnance de mise en liberté.

Le cautionnement est restitué après la décision définitive sur la reconnaissance et l'exécution du jugement, si la personne concernée est demeurée en permanence sur le territoire belge jusqu'à la décision finale du procureur du Roi prise conformément à l'article 19.

Le cautionnement est attribué à l'Etat dès que la personne concernée, sans motif légitime d'excuse, a quitté le territoire belge sans en informer les autorités judiciaires belges ou s'est soustrait à l'exécution du jugement.

§ 6. Si la personne est laissée en liberté par application des §§ 4 ou 5, le juge d'instruction en informe immédiatement le ministère public qui, à son tour, en informe les autorités de l'Etat d'émission.

§ 7. L'ordonnance motivée, visée aux §§ 3, 4 et 5, est signifiée à la personne concernée dans le délai de vingt-quatre heures visé au § 1er. Elle n'est susceptible d'aucun recours.

Loi du 15 mai 2012 relative à l'interdiction temporaire de résidence en cas de violence domestique

Art. 5/1

La personne éloignée, visée à l'article 2, qui enfreint l'ordonnance imposée par le procureur du Roi à son égard sera punie d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 26 euros à 100 euros ou d'une de ces peines seulement.

La personne éloignée, visée à l'article 2, qui enfreint l'ordonnance imposée par le procureur du Roi à son égard sera punie **d'une peine de niveau 2.**

Art. 5/2

La personne éloignée, visée à l'article 2, qui enfreint l'ordonnance prolongée par le tribunal de la famille à son égard sera punie d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 26 euros à 100 euros ou d'une de ces peines seulement.

La personne éloignée, visée à l'article 2, qui enfreint l'ordonnance prolongée par le tribunal de la famille à son égard sera punie **d'une peine de niveau 2.**

Ancien code civil du 11 juillet 2013 – Livre III – Titre XVII: Des sûretés réelles mobilières

Art. 22. Sanction

La clause en vertu de laquelle le créancier gagiste peut se faire remettre tout ou partie des biens grevés sur sa simple demande est réputée non écrite.

La clause en vertu de laquelle le créancier gagiste peut se faire remettre tout ou partie des biens grevés sur sa simple demande est réputée non écrite.

Si le constituant du gage manque gravement à ses obligations, le juge peut, sur demande du créancier gagiste, ordonner que les biens grevés lui soient remis ou qu'ils soient placés sous séquestre judiciaire.

Si le constituant du gage manque gravement à ses obligations, le juge peut, sur demande du créancier gagiste, ordonner que les biens grevés lui soient remis ou qu'ils soient placés sous séquestre judiciaire.

La disposition frauduleuse ou le déplacement frauduleux des biens grevés est passible des peines prévues par l'article 491 du Code pénal.

La disposition frauduleuse ou le déplacement frauduleux des biens grevés est passible des peines prévues par **l'article 475** du Code pénal.

Loi du 21 décembre 2013 portant des dispositions diverses Intérieur

Art. 3

Sauf dans les cas visés à l'article 6, § 1er, toute personne physique ou morale qui achète ou vend, à distance ou non, met en vente, loue ou met en location, offre en location, donne ou reçoit en dépôt ou en gage, emprunte ou prête, fabrique ou importe, la totalité ou une pièce de l'uniforme policier, visé à l'article 2, est punie d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de 50 euros à 50.000 euros, ou d'une de ces peines seulement.

Sauf dans les cas visés à l'article 6, § 1er, toute personne physique ou morale qui achète ou vend, à distance ou non, met en vente, loue ou met en location, offre en location, donne ou reçoit en dépôt ou en gage, emprunte ou prête, fabrique ou importe, la totalité ou une pièce de l'uniforme policier, visé à l'article 2, est punie **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximum est de 400.000 euros.**

Art. 4

Sauf dans le cas visé à l'article 6, § 2, et sans préjudice de l'article 228 du Code pénal, est puni d'une amende de 200 euros à 1.000 euros, toute personne qui porte l'uniforme policier, visé à l'article 2, alinéa 1er, alors qu'elle n'y est pas autorisée, même sans l'intention de faire croire qu'elle a des compétences policières.

Sauf dans le cas visé à l'article 6, § 2, et sans préjudice de l'article 460 du Code pénal, est **punie d'une peine de niveau 1**, toute personne qui porte l'uniforme policier, visé à l'article 2, alinéa 1er, alors qu'elle n'y est pas autorisée, même sans l'intention de faire croire qu'elle a des compétences policières.

Art. 5

Sans préjudice de l'article 228 du Code pénal, est puni d'une amende de 200 euros à 1.000 euros, toute personne qui, frauduleusement ou de façon malveillante, porte l'uniforme policier, visé à l'article 2, alinéa 2.

Sans préjudice de l'article 460 du Code pénal, est **punie d'une peine de niveau 1**, toute personne qui, frauduleusement ou de façon malveillante, porte l'uniforme policier, visé à l'article 2, alinéa 2.

Art. 7

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, en ce compris le chapitre VII et l'article 85, s'appliquent aux infractions visées aux articles 3, 4 et 5.

Abrogé

Art. 8

En cas d'infraction visée aux articles 3, 4 et 5 et, sans préjudice de l'article 42 du Code pénal, les biens qui constituent l'objet de l'infraction et les biens qui ont servi à la commettre ou qui étaient destinés à la commettre, même si ces biens n'appartiennent pas au condamné, ainsi que les avantages patrimoniaux résultant de l'infraction, sont saisis et le tribunal prononce la confiscation spéciale de ces biens et de ces avantages patrimoniaux.

En cas d'infraction visée aux articles 3, 4 et 5 et, sans préjudice de l'article 53, § 2, alinéa 1er, du Code pénal, les biens qui constituent l'objet de l'infraction et les biens qui ont servi à la commettre ou qui étaient destinés à la commettre, même si ces biens n'appartiennent pas au condamné, ainsi que les avantages patrimoniaux résultant de l'infraction, sont saisis et le tribunal prononce la confiscation spéciale de ces biens et de ces avantages patrimoniaux.

Art. 9

En cas de nouvelle infraction visée aux articles 3, 4 et 5, l'emprisonnement est d'au moins six mois, et/ou l'amende de minimum 150 euros, si le condamné a commis le nouveau délit avant l'expiration de cinq ans depuis qu'il a subi ou prescrit sa peine. **Abrogé**

Loi du 5 mai 2014 relative à l'internement

Art. 5

§ 1er. Lorsqu'il y a des raisons de considérer qu'une personne se trouve dans une situation visée à l'article 9, le procureur du Roi, le juge d'instruction ainsi que les juridictions d'instruction ou de jugement ordonnent une expertise psychiatrique médicolégale afin d'établir, à tout le moins:

1° si, au moment des faits, la personne était atteinte d'un trouble mental qui a aboli ou gravement altéré sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes et si, au moment de l'expertise, la personne était atteinte d'un trouble mental qui a aboli ou gravement altéré sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes;

2° s'il existe une possibilité de lien causal entre le trouble mental et les faits;

3° si, du fait du trouble mental, le cas échéant conjugué à d'autres facteurs de risque, la personne risque de commettre de nouvelles infractions, comme prévu à l'article 9, § 1, 1°;

4° si, le cas échéant, la personne peut être traitée, suivie, soignée et de quelle manière, en vue de sa réinsertion dans la société;

5° si, dans le cas où la prévention porterait sur des faits visés aux articles 371/1 à 378 du Code pénal ou sur des faits visés aux articles 379 à 387 du même Code, commis sur des mineurs ou avec leur participation, il est nécessaire d'imposer une guidance ou un traitement spécialisé.

§ 1er. Lorsqu'il y a des raisons de considérer qu'une personne se trouve dans une situation visée à l'article 9, le procureur du Roi, le juge d'instruction ainsi que les juridictions d'instruction ou de jugement ordonnent une expertise psychiatrique médicolégale afin d'établir, à tout le moins:

1° si, au moment des faits, la personne était atteinte d'un trouble mental qui a aboli ou gravement altéré sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes et si, au moment de l'expertise, la personne était atteinte d'un trouble mental qui a aboli ou gravement altéré sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes;

2° s'il existe une possibilité de lien causal entre le trouble mental et les faits;

3° si, du fait du trouble mental, le cas échéant conjugué à d'autres facteurs de risque, la personne risque de commettre de nouvelles infractions, comme prévu à l'article 9, § 1, 1°;

4° si, le cas échéant, la personne peut être traitée, suivie, soignée et de quelle manière, en vue de sa réinsertion dans la société;

5° si, dans le cas où la prévention porterait sur des faits visés **aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal**, commis sur des mineurs ou avec leur participation, il est nécessaire

d'imposer une guidance ou un traitement spécialisé.

§ 2. L'expertise psychiatrique médico-légale est réalisée sous la conduite et la responsabilité d'un expert, porteur d'un titre professionnel de psychiatre médico-légal, qui satisfait aux conditions fixées en vertu de la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé.

§ 2. L'expertise psychiatrique médico-légale est réalisée sous la conduite et la responsabilité d'un expert, porteur d'un titre professionnel de psychiatre médico-légal, qui satisfait aux conditions fixées en vertu de la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé.

L'expertise peut également être réalisée en collège ou avec l'assistance d'autres spécialistes en sciences comportementales, toujours sous la conduite de l'expert précité.

L'expertise peut également être réalisée en collège ou avec l'assistance d'autres spécialistes en sciences comportementales, toujours sous la conduite de l'expert précité.

§ 3. L'expert rédige, à partir de ses constatations, un rapport circonstancié, conformément aux modèles fixés par le Roi.

§ 3. L'expert rédige, à partir de ses constatations, un rapport circonstancié, conformément aux modèles fixés par le Roi.

L'instance requérante peut, si elle l'estime nécessaire, demander une actualisation de l'expertise.

L'instance requérante peut, si elle l'estime nécessaire, demander une actualisation de l'expertise.

§ 4. Sans préjudice de la possibilité pour l'instance requérante de faire procéder à une nouvelle expertise conformément aux dispositions de la présente loi, les expertises débutées avant l'entrée en vigueur de l'arrêté ministériel du 28 octobre 2015 fixant les critères spéciaux d'agrément des médecins spécialistes porteurs du titre professionnel particulier en psychiatrie médico-légale, ainsi que des maîtres de stage et des services de stage restent valables.

§ 4. Sans préjudice de la possibilité pour l'instance requérante de faire procéder à une nouvelle expertise conformément aux dispositions de la présente loi, les expertises débutées avant l'entrée en vigueur de l'arrêté ministériel du 28 octobre 2015 fixant les critères spéciaux d'agrément des médecins spécialistes porteurs du titre professionnel particulier en psychiatrie médico-légale, ainsi que des maîtres de stage et des services de stage restent valables.

§ 5. L'expert perçoit des honoraires, fixés conformément au tarif fixé pour le traitement psychothérapeutique d'un psychiatre accrédité dans la nomenclature des prestations de santé, conformément aux modalités fixées par le Roi.

§ 5. L'expert perçoit des honoraires, fixés conformément au tarif fixé pour le traitement psychothérapeutique d'un psychiatre accrédité dans la nomenclature des prestations de santé, conformément aux modalités fixées par le Roi.

Art. 9

§ 1er. Les juridictions d'instruction, sauf s'il s'agit d'un crime ou d'un délit considéré comme un délit politique ou comme un délit de presse, à l'exception des délits de presse inspirés par le racisme ou la xénophobie, et

§ 1er. Les juridictions d'instruction, sauf s'il s'agit d'une infraction considérée comme une infraction politique ou une infraction de presse, à l'exception des infractions de presse inspirées par le racisme ou la

les juridictions de jugement peuvent ordonner l'internement d'une personne:

1° qui a commis un crime ou un délit portant atteinte à ou menaçant l'intégrité physique ou psychique de tiers et

2° qui, au moment de la décision, est atteinte d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes et

3° pour laquelle le danger existe qu'elle commette de nouveaux faits tels que visés au 1° en raison de son trouble mental, éventuellement combiné avec d'autres facteurs de risque.

La juridiction d'instruction ou la juridiction de jugement apprécie de manière motivée si le fait a porté atteinte ou a menacé l'intégrité physique ou psychique de tiers.

§ 2. Le juge prend sa décision après qu'a été effectuée l'expertise psychiatrique médico-légale visée à l'article 5, ou après l'actualisation d'une expertise antérieure.

§ 3. Dans la décision d'internement, le juge peut déclarer la personne internée expressément incapable d'exercer les droits politiques visés à l'article 8, alinéa 2, de la Constitution.

xénophobie, et les juridictions de jugement peuvent ordonner l'internement d'une personne:

1° qui a commis **une infraction** portant atteinte à ou menaçant l'intégrité physique ou psychique de tiers et

2° qui, au moment de la décision, est atteinte d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes et

3° pour laquelle le danger existe qu'elle commette de nouveaux faits tels que visés au 1° en raison de son trouble mental, éventuellement combiné avec d'autres facteurs de risque.

La juridiction d'instruction ou la juridiction de jugement apprécie de manière motivée si le fait a porté atteinte ou a menacé l'intégrité physique ou psychique de tiers.

§ 2. Le juge prend sa décision après qu'a été effectuée l'expertise psychiatrique médico-légale visée à l'article 5, ou après l'actualisation d'une expertise antérieure.

§ 3. Dans la décision d'internement, le juge peut déclarer la personne internée expressément incapable d'exercer les droits politiques visés à l'article 8, alinéa 2, de la Constitution.

Art. 15

§ 1er. S'il ressort à ce moment des débats devant la cour d'assises que l'accusé est atteint d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes ou si l'accusé ou son avocat le demande, les questions subsidiaires suivantes sont posées au jury:

"Est-il constant que l'accusé a commis un fait qualifié crime ou délit?", "Est-il constant que l'accusé est atteint d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de

§ 1er. S'il ressort à ce moment des débats devant la cour d'assises que l'accusé est atteint d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes ou si l'accusé ou son avocat le demande, les questions subsidiaires suivantes sont posées au jury:

"Est-il constant que l'accusé a commis **un fait qualifié infraction**?", "Est-il constant que l'accusé est atteint d'un trouble mental qui abolit ou altère gravement sa capacité de

discernement ou de contrôle de ses actes visés à l'article 9, § 1er, 1° ?".

§ 2. Dans l'affirmative, la cour et le jury statuent sur l'internement conformément à l'article 9 de la présente loi et à l'article 343 du Code d'instruction criminelle.

L'arrêt rendu par la cour d'assises énonce les motifs qui ont conduit à l'internement de l'accusé.

Lorsqu'il s'agit d'un crime ou d'un délit politique ou de presse, l'internement ne peut être prononcé qu'à l'unanimité de la cour et des jurés.

discernement ou de contrôle de ses actes visés à l'article 9, § 1er, 1° ?".

§ 2. Dans l'affirmative, la cour et le jury statuent sur l'internement conformément à l'article 9 de la présente loi et à l'article 343 du Code d'instruction criminelle.

L'arrêt rendu par la cour d'assises énonce les motifs qui ont conduit à l'internement de l'accusé.

Lorsqu'il s'agit d'une infraction politique ou d'une infraction de presse, l'internement ne peut être prononcé qu'à l'unanimité de la cour et des jurés.

Art. 16

Dans le cas où l'internement est prononcé, le prévenu, l'accusé ou l'inculpé est condamné aux frais et, le cas échéant, aux restitutions. La confiscation spéciale est prononcée.

Dans le cas où l'internement est prononcé, le prévenu, l'accusé ou l'inculpé est condamné aux frais et, le cas échéant, aux restitutions. La confiscation est prononcée.

Art. 17

§ 1er. Quiconque est interné pour des faits visés aux articles 371/1 à 377, 377^{quater}, 379 à 380ter, 381, 383 à 387, du Code pénal commis sur un mineur ou avec sa participation, peut, pour la durée de l'internement, faire l'objet d'une mesure de sûreté par laquelle la juridiction d'instruction ou de jugement lui interdit:

1° de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;

2° de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont

§ 1er. Quiconque est interné pour des faits visés **aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185**, du Code pénal commis sur un mineur ou avec sa participation, peut, pour la durée de l'internement, faire l'objet d'une mesure de sûreté par laquelle la juridiction d'instruction ou de jugement lui interdit:

1° de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;

2° de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont

l'activité concerne à titre principal des mineurs;

3° d'être affecté à une activité qui place l'intéressé comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de gestion de toute personne morale ou association de fait, en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs;

4° d'habiter, de résider ou de se tenir dans la zone déterminée désignée par le juge compétent. L'imposition de cette mesure doit être spécialement motivée et tenir compte de la gravité des faits et de la capacité de réinsertion de la personne internée.

§ 2. [...].

L'interdiction produit ses effets à compter du jour où la décision judiciaire contradictoire ou par défaut qui prononce l'interdiction devient irrévocable.

§ 3. [...].

l'activité concerne à titre principal des mineurs;

3° d'être affecté à une activité qui place l'intéressé comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de gestion de toute personne morale ou association de fait, en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs;

4° d'habiter, de résider ou de se tenir dans la zone déterminée désignée par le juge compétent. L'imposition de cette mesure doit être spécialement motivée et tenir compte de la gravité des faits et de la capacité de réinsertion de la personne internée.

§ 2. [...].

L'interdiction produit ses effets à compter du jour où la décision judiciaire contradictoire ou par défaut qui prononce l'interdiction devient irrévocable.

§ 3. [...].

Art. 18

§ 1er. Les juridictions d'instruction ou de jugement statuent sur l'action publique en application de la présente loi ou de l'article 71 du Code pénal; elles statuent en même temps sur l'action civile dont elles ont été régulièrement saisies, conformément à l'article 1386*bis* du Code civil, ainsi que sur les dépens.

§ 2. Les juridictions d'instruction ou de jugement peuvent également réserver les intérêts civils, conformément à l'article 4 du titre préliminaire du Code de procédure pénale.

§ 1er. Les juridictions d'instruction ou de jugement statuent sur l'action publique en application de la présente loi ou de l'**article 25** du Code pénal; elles statuent en même temps sur l'action civile dont elles ont été régulièrement saisies, conformément à l'article 1386*bis* du Code civil, ainsi que sur les dépens.

§ 2. Les juridictions d'instruction ou de jugement peuvent également réserver les intérêts civils, conformément à l'article 4 du titre préliminaire du Code de procédure pénale.

Art. 40

En cas d'octroi d'une détention limitée, d'une surveillance électronique ou d'une libération

En cas d'octroi d'une détention limitée, d'une surveillance électronique ou d'une libération

à l'essai, la chambre de protection sociale peut, si la personne internée subit la mesure de sûreté d'internement pour un des faits visés aux articles 371/1 à 378 du Code pénal, ou pour les faits visés aux articles 379 à 387 du même Code, si ceux-ci ont été commis sur la personne de mineurs ou avec leur participation, imposer la condition de suivre une guidance ou un traitement auprès d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.

Lorsque la chambre de protection sociale ne suit pas l'avis d'expertise visé à l'article 5, § 1er, 5°, ou l'avis du service ou de la personne spécialisé dans l'expertise diagnostique des délinquants sexuels, visé à l'article 47, § 2, alinéa 2, elle rend une décision spécialement motivée.

à l'essai, la chambre de protection sociale peut, si la personne internée subit la mesure de sûreté d'internement pour un des faits visés **aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal**, si ceux-ci ont été commis sur la personne de mineurs ou avec leur participation, imposer la condition de suivre une guidance ou un traitement auprès d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.

Lorsque la chambre de protection sociale ne suit pas l'avis d'expertise visé à l'article 5, § 1er, 5°, ou l'avis du service ou de la personne spécialisé dans l'expertise diagnostique des délinquants sexuels, visé à l'article 47, § 2, alinéa 2, elle rend une décision spécialement motivée.

Art. 47

§ 1er. Le directeur ou le responsable des soins, selon l'établissement où la personne internée séjourne, adresse un avis au greffe du tribunal de l'application des peines au moment visé à l'article 43, après avoir entendu la personne internée.

§ 2. L'avis du directeur ou du responsable des soins contient un rapport multidisciplinaire psychiatrique et psychosocial actualisé et une proposition motivée d'octroi ou de refus du transfèrement et des modalités prévues aux articles 20, 21, 23 à 25 et 28 et, le cas échéant, les conditions particulières qu'il estime nécessaire d'imposer à l'interné. Si cela est nécessaire pour la rédaction de son avis sur l'octroi des modalités d'exécution visées aux articles 20, § 2, 1° et 3°, 21 et 23 à 25, le directeur ou le responsable des soins peut charger le service compétent des Communautés de rédiger un rapport d'information succinct ou d'effectuer une enquête sociale, en vue d'obtenir les informations nécessaires sur le milieu d'accueil dans lequel la modalité d'exécution sera exécutée. Cette demande est envoyée

§ 1er. Le directeur ou le responsable des soins, selon l'établissement où la personne internée séjourne, adresse un avis au greffe du tribunal de l'application des peines au moment visé à l'article 43, après avoir entendu la personne internée.

§ 2. L'avis du directeur ou du responsable des soins contient un rapport multidisciplinaire psychiatrique et psychosocial actualisé et une proposition motivée d'octroi ou de refus du transfèrement et des modalités prévues aux articles 20, 21, 23 à 25 et 28 et, le cas échéant, les conditions particulières qu'il estime nécessaire d'imposer à l'interné. Si cela est nécessaire pour la rédaction de son avis sur l'octroi des modalités d'exécution visées aux articles 20, § 2, 1° et 3°, 21 et 23 à 25, le directeur ou le responsable des soins peut charger le service compétent des Communautés de rédiger un rapport d'information succinct ou d'effectuer une enquête sociale, en vue d'obtenir les informations nécessaires sur le milieu d'accueil dans lequel la modalité d'exécution sera exécutée. Cette demande est envoyée

au service compétent des Communautés par le moyen de communication écrite le plus rapide, accompagnée du dossier, pour autant que ce service n'en dispose pas encore, qui contient au moins les documents suivants: la copie des jugements et des arrêts, l'exposé des faits pour lesquels l'intéressé a été interné, les rapports d'expertise, la copie de la fiche d'écrou et l'extrait du casier judiciaire.

Si l'intéressé a été interné pour des faits visés aux articles 371/1 à 378 du Code pénal ou pour des faits visés aux articles 379 à 387 du même Code, si ceux-ci ont été commis sur la personne de mineurs ou avec leur participation, l'avis du directeur ou du responsable des soins contient également l'avis motivé appréciant la nécessité d'imposer une guidance ou un traitement, lequel est rédigé par un service ou une personne spécialisé dans l'expertise diagnostique des délinquants sexuels.

§ 3. Une copie de l'avis du directeur ou du responsable des soins est adressée au ministère public, à la personne internée et à l'avocat de la personne internée. Sur avis du psychiatre de l'établissement ou du psychiatre traitant, le juge de protection sociale peut, par une ordonnance motivée, refuser la délivrance de la copie à la personne internée si cela peut manifestement nuire gravement à sa santé.

au service compétent des Communautés par le moyen de communication écrite le plus rapide, accompagnée du dossier, pour autant que ce service n'en dispose pas encore, qui contient au moins les documents suivants: la copie des jugements et des arrêts, l'exposé des faits pour lesquels l'intéressé a été interné, les rapports d'expertise, la copie de la fiche d'écrou et l'extrait du casier judiciaire.

Si l'intéressé a été interné pour des faits visés **aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185 du Code pénal**, si ceux-ci ont été commis sur la personne de mineurs ou avec leur participation, l'avis du directeur ou du responsable des soins contient également l'avis motivé appréciant la nécessité d'imposer une guidance ou un traitement, lequel est rédigé par un service ou une personne spécialisé dans l'expertise diagnostique des délinquants sexuels.

§ 3. Une copie de l'avis du directeur ou du responsable des soins est adressée au ministère public, à la personne internée et à l'avocat de la personne internée. Sur avis du psychiatre de l'établissement ou du psychiatre traitant, le juge de protection sociale peut, par une ordonnance motivée, refuser la délivrance de la copie à la personne internée si cela peut manifestement nuire gravement à sa santé.

Art. 59

Le ministère public peut, dans les cas suivants, saisir la chambre de protection sociale en vue de la révocation de la modalité accordée:

1° s'il est constaté, dans un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée, que la personne internée a commis un délit ou un crime visé à l'article 9, § 1, 1°, pendant le déroulement de la modalité qui lui a été accordée;

Le ministère public peut, dans les cas suivants, saisir la chambre de protection sociale en vue de la révocation de la modalité accordée:

1° s'il est constaté, dans un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée, que la personne internée a commis **une infraction visée** à l'article 9, § 1, 1°, pendant le déroulement de la modalité qui lui a été accordée;

2° si la personne internée met gravement en péril sa propre intégrité physique ou psychique ou celle de tiers;

3° si les conditions particulières imposées ne sont pas respectées;

4° si la personne internée ne donne pas suite aux convocations de la chambre de protection sociale, du ministère public ou, le cas échéant, du service compétent des Communautés;

5° si la personne internée ne communique pas son changement d'adresse au ministère public et, le cas échéant, au service compétent des Communautés chargé d'exercer la guidance;

6° lorsqu'il existe sur la base d'un rapport médical des raisons de penser que l'état mental de la personne internée s'est à ce point détérioré que la modalité accordée n'est plus opportune;

7° si la personne internée ne respecte pas le programme du contenu concret de la détention limitée ou de la surveillance électronique, comme déterminé conformément à l'article 41.

8° si, après l'octroi d'une libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, la personne internée omet ou refuse de quitter effectivement le territoire, ne coopère pas à son éloignement, ne coopère pas à son identification en vue de l'obtention d'un document de voyage ou revient sans l'autorisation de la chambre de protection sociale requise à l'article 36, 4°.

2° si la personne internée met gravement en péril sa propre intégrité physique ou psychique ou celle de tiers;

3° si les conditions particulières imposées ne sont pas respectées;

4° si la personne internée ne donne pas suite aux convocations de la chambre de protection sociale, du ministère public ou, le cas échéant, du service compétent des Communautés;

5° si la personne internée ne communique pas son changement d'adresse au ministère public et, le cas échéant, au service compétent des Communautés chargé d'exercer la guidance;

6° lorsqu'il existe sur la base d'un rapport médical des raisons de penser que l'état mental de la personne internée s'est à ce point détérioré que la modalité accordée n'est plus opportune;

7° si la personne internée ne respecte pas le programme du contenu concret de la détention limitée ou de la surveillance électronique, comme déterminé conformément à l'article 41.

8° si, après l'octroi d'une libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise, la personne internée omet ou refuse de quitter effectivement le territoire, ne coopère pas à son éloignement, ne coopère pas à son identification en vue de l'obtention d'un document de voyage ou revient sans l'autorisation de la chambre de protection sociale requise à l'article 36, 4°.

Art. 77/1

§ 1er. Le condamné qui fait l'objet d'au moins une condamnation pour un crime ou un délit visé à l'article 9, § 1er, 1°, chez qui le psychiatre de la prison constate, au cours de la détention, un trouble mental ayant un caractère durable qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de

§ 1er. Le condamné qui fait l'objet d'au moins une condamnation pour **une infraction visée** à l'article 9, § 1er, 1°, chez qui le psychiatre de la prison constate, au cours de la détention, un trouble mental ayant un caractère durable qui abolit ou altère gravement sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes et

contrôle de ses actes et qui risque de commettre de nouvelles infractions, telles que visées à l'article 9, § 1er, 1°, en raison de son trouble mental, peut être interné, sur demande du directeur, par la chambre de protection sociale compétente.

§ 2. Si un état visé au paragraphe 1er est constaté chez cette personne, le directeur rédige un avis d'internement.

Pour rédiger son avis, le directeur constitue un dossier contenant:

- 1° une copie de la fiche d'écrou;
- 2° une copie des jugements et arrêts;
- 3° un extrait du casier judiciaire;
- 4° l'exposé des faits pour lesquels l'intéressé a été condamné;
- 5° le rapport du psychiatre de la prison;
- 6° un récent rapport du service psychosocial de la prison.

§ 3. Le directeur transmet le dossier à la chambre de protection sociale et le greffe en remet une copie au ministère public, au condamné et à son avocat. La chambre de protection sociale ordonne immédiatement une expertise psychiatrique médico-légale qui répond aux conditions des articles 5, 2 § 1er, 3° et 4°, 7 et 8.

La chambre de protection sociale peut décider que le condamné sera mis en observation. Dans ce cas, le condamné est transféré au centre d'observation clinique sécurisé créé par le Roi. La mise en observation ne peut excéder deux mois.

§ 4. Dans le mois de la réception du rapport d'expertise, le ministère public rédige un avis motivé, le transmet à la chambre de protection sociale et en copie au condamné, à son avocat et au directeur.

qui risque de commettre de nouvelles infractions, telles que visées à l'article 9, § 1er, 1°, en raison de son trouble mental, peut être interné, sur demande du directeur, par la chambre de protection sociale compétente.

§ 2. Si un état visé au paragraphe 1er est constaté chez cette personne, le directeur rédige un avis d'internement.

Pour rédiger son avis, le directeur constitue un dossier contenant:

- 1° une copie de la fiche d'écrou;
- 2° une copie des jugements et arrêts;
- 3° un extrait du casier judiciaire;
- 4° l'exposé des faits pour lesquels l'intéressé a été condamné;
- 5° le rapport du psychiatre de la prison;
- 6° un récent rapport du service psychosocial de la prison.

§ 3. Le directeur transmet le dossier à la chambre de protection sociale et le greffe en remet une copie au ministère public, au condamné et à son avocat. La chambre de protection sociale ordonne immédiatement une expertise psychiatrique médico-légale qui répond aux conditions des articles 5, 2 § 1er, 3° et 4°, 7 et 8.

La chambre de protection sociale peut décider que le condamné sera mis en observation. Dans ce cas, le condamné est transféré au centre d'observation clinique sécurisé créé par le Roi. La mise en observation ne peut excéder deux mois.

§ 4. Dans le mois de la réception du rapport d'expertise, le ministère public rédige un avis motivé, le transmet à la chambre de protection sociale et en copie au condamné, à son avocat et au directeur.

Art. 135

§ 1er. Lors de l'entrée en vigueur de la présente loi, tous les dossiers de personnes internées pour lesquels les commissions de défense sociale sont compétentes sont inscrits d'office et sans frais au rôle général de la chambre de protection sociale compétente du tribunal de l'application des peines.

§ 2. Conformément aux articles 66 à 75, la chambre de protection sociale du tribunal de l'application des peines statue dans un délai d'un an à compter de l'entrée en vigueur du présent article sur les dossiers de personnes internées se trouvant en liberté à l'essai depuis plus de trois ans.

§ 3. La décision d'internement de personnes condamnées prise par le ministre de la Justice conformément à l'article 21 de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels avant l'entrée en vigueur de la présente loi, reste valable.

Les articles 77/8 et 77/9 s'appliquent aux condamnés internés. Par dérogation à l'article 77/8, § 1er, les décisions de placement dans les établissements visés à l'article 3, 4°, d), prises avant l'entrée en vigueur de la présente loi, continuent d'être valables.

Les décisions d'octroi de modalités d'exécution, prises avant l'entrée en vigueur de la présente loi par les commissions de défense sociale, restent valables après l'entrée en vigueur de celle-ci.

§ 3/1. Pour les personnes qui font l'objet tant d'une condamnation que d'un internement au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, le directeur rend un avis à la chambre de protection sociale dans les six mois de l'entrée en vigueur de la présente loi en vue de la désignation de l'établissement dans lequel aura lieu l'internement et de l'octroi éventuel de modalités d'exécution.

§ 1er. Lors de l'entrée en vigueur de la présente loi, tous les dossiers de personnes internées pour lesquels les commissions de défense sociale sont compétentes sont inscrits d'office et sans frais au rôle général de la chambre de protection sociale compétente du tribunal de l'application des peines.

§ 2. Conformément aux articles 66 à 75, la chambre de protection sociale du tribunal de l'application des peines statue dans un délai d'un an à compter de l'entrée en vigueur du présent article sur les dossiers de personnes internées se trouvant en liberté à l'essai depuis plus de trois ans.

§ 3. La décision d'internement de personnes condamnées prise par le ministre de la Justice conformément à l'article 21 de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels avant l'entrée en vigueur de la présente loi, reste valable.

Les articles 77/8 et 77/9 s'appliquent aux condamnés internés. Par dérogation à l'article 77/8, § 1er, les décisions de placement dans les établissements visés à l'article 3, 4°, d), prises avant l'entrée en vigueur de la présente loi, continuent d'être valables.

Les décisions d'octroi de modalités d'exécution, prises avant l'entrée en vigueur de la présente loi par les commissions de défense sociale, restent valables après l'entrée en vigueur de celle-ci.

§ 3/1. Pour les personnes qui font l'objet tant d'une condamnation que d'un internement au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, le directeur rend un avis à la chambre de protection sociale dans les six mois de l'entrée en vigueur de la présente loi en vue de la désignation de l'établissement dans lequel aura lieu l'internement et de l'octroi éventuel de modalités d'exécution.

§ 4. Le directeur ou le responsable des soins rédige, conformément à l'article 47, un avis, au plus tôt quatre mois et au plus tard six mois après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Si aucun avis n'a été émis six mois après l'entrée en vigueur de la présente loi, le ministère public saisit la chambre de protection sociale.

§ 5. Les personnes internées qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont placées dans un établissement qui n'est pas reconnu par l'autorité compétente ou avec lequel aucun accord concernant le placement a été conclu, peuvent y rester placées après l'entrée en vigueur de la présente loi, sauf si la chambre de protection sociale décide du placement dans un établissement agréé.

Durant ce placement, ces établissements sont tenus aux mêmes obligations que les établissements visés à l'article 3, 4°, d).

L'article 84 s'applique à ces établissements.

§ 6. La Commission supérieure de défense sociale reste compétente pour les affaires à propos desquelles les débats sont en cours ou qui sont en suspens.

§ 7. Toute personne qui, avant l'entrée en vigueur du présent article, est victime d'un fait qualifié crime ou délit commis par une personne internée peut, conformément à l'article 4, adresser une demande écrite au juge de protection sociale.

Si une fiche de la victime est disponible au secrétariat des commissions de défense sociale, les informations qui y figurent sont transmises d'office au juge de protection sociale afin de lui permettre d'agir conformément à l'article 4.

§ 8. Les dossiers sont adressés au greffe du tribunal de l'application des peines par les secrétaires des commissions supprimées.

§ 9. Le Roi détermine les conditions auxquelles les archives des commissions de

§ 4. Le directeur ou le responsable des soins rédige, conformément à l'article 47, un avis, au plus tôt quatre mois et au plus tard six mois après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Si aucun avis n'a été émis six mois après l'entrée en vigueur de la présente loi, le ministère public saisit la chambre de protection sociale.

§ 5. Les personnes internées qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont placées dans un établissement qui n'est pas reconnu par l'autorité compétente ou avec lequel aucun accord concernant le placement a été conclu, peuvent y rester placées après l'entrée en vigueur de la présente loi, sauf si la chambre de protection sociale décide du placement dans un établissement agréé.

Durant ce placement, ces établissements sont tenus aux mêmes obligations que les établissements visés à l'article 3, 4°, d).

L'article 84 s'applique à ces établissements.

§ 6. La Commission supérieure de défense sociale reste compétente pour les affaires à propos desquelles les débats sont en cours ou qui sont en suspens.

§ 7. Toute personne qui, avant l'entrée en vigueur du présent article, est victime d'un **fait qualifié infraction commise** par une personne internée peut, conformément à l'article 4, adresser une demande écrite au juge de protection sociale.

Si une fiche de la victime est disponible au secrétariat des commissions de défense sociale, les informations qui y figurent sont transmises d'office au juge de protection sociale afin de lui permettre d'agir conformément à l'article 4.

§ 8. Les dossiers sont adressés au greffe du tribunal de l'application des peines par les secrétaires des commissions supprimées.

§ 9. Le Roi détermine les conditions auxquelles les archives des commissions de

défense sociale supprimées sont confiées aux juridictions qu'il désigne et qui peuvent en délivrer des expéditions, copies ou extraits.

défense sociale supprimées sont confiées aux juridictions qu'il désigne et qui peuvent en délivrer des expéditions, copies ou extraits.

La loi du 22 mai 2017 relative à la décision d'enquête européenne en matière pénale

Art. 33

§ 1er. Une décision d'enquête européenne peut être émise en vue d'entendre un suspect, un prévenu, un accusé, un témoin ou un expert qui se trouve sur le territoire de l'Etat d'exécution par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle.

§ 1er. Une décision d'enquête européenne peut être émise en vue d'entendre un suspect, un prévenu, un accusé, un témoin ou un expert qui se trouve sur le territoire de l'Etat d'exécution par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle.

§ 2. Si, dans les circonstances d'un cas d'espèce, l'autorité d'exécution ne dispose pas des moyens techniques permettant d'organiser une audition par vidéoconférence, l'Etat d'émission peut les mettre à sa disposition d'un commun accord.

§ 2. Si, dans les circonstances d'un cas d'espèce, l'autorité d'exécution ne dispose pas des moyens techniques permettant d'organiser une audition par vidéoconférence, l'Etat d'émission peut les mettre à sa disposition d'un commun accord.

§ 3. Lorsque la Belgique agit en tant qu'Etat d'émission et par dérogation à l'article 112, § 1er, du Code d'instruction criminelle, l'autorité d'émission belge peut également toujours émettre une décision d'enquête européenne aux fins de l'audition d'un témoin, d'un expert, d'un suspect, d'un prévenu ou d'un accusé par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle par l'autorité d'émission belge ou par l'officier de police judiciaire ou l'agent de police désigné par elle.

§ 3. Lorsque la Belgique agit en tant qu'Etat d'émission et par dérogation à l'article 112, § 1er, du Code d'instruction criminelle, l'autorité d'émission belge peut également toujours émettre une décision d'enquête européenne aux fins de l'audition d'un témoin, d'un expert, d'un suspect, d'un prévenu ou d'un accusé par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle par l'autorité d'émission belge ou par l'officier de police judiciaire ou l'agent de police désigné par elle.

§ 4. Lorsque la Belgique agit en tant qu'Etat d'exécution et sans préjudice des articles 11 et 12, l'exécution de la décision d'enquête européenne en matière d'audition par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle peut être refusée si:

§ 4. Lorsque la Belgique agit en tant qu'Etat d'exécution et sans préjudice des articles 11 et 12, l'exécution de la décision d'enquête européenne en matière d'audition par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle peut être refusée si:

1° le suspect, le prévenu ou l'accusé ne donne pas son consentement; ou

1° le suspect, le prévenu ou l'accusé ne donne pas son consentement; ou

2° l'exécution d'une telle mesure d'enquête dans un cas particulier serait contraire aux principes fondamentaux du droit belge.

§ 5. Les modalités pratiques relatives à la vidéoconférence ou à d'autres moyens de transmission audiovisuelle sont fixées de commun accord avec l'autorité d'émission. Par cet accord, l'autorité d'exécution belge s'engage à ce que:

1° le témoin ou l'expert concerné soit cité à comparaître, en indiquant l'heure et le lieu de l'audition;

2° le suspect, le prévenu ou l'accusé soit cité à comparaître en vue de l'entendre conformément aux modalités prévues par le droit belge et que l'intéressé soit informé de ses droits au titre du droit belge, dans un délai lui permettant d'exercer effectivement ses droits de la défense;

3° la personne à entendre soit dûment identifiée.

§ 6. Lorsque l'audition d'une personne en Belgique se tient par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle, les règles suivantes s'appliquent:

1° l'audition a lieu en présence de l'autorité d'exécution belge, ou de l'officier de police judiciaire ou de l'agent de police désigné par elle, assisté au besoin d'un interprète et ayant pour mission de garantir l'identité de la personne entendue et le respect des principes fondamentaux du droit belge;

2° si l'autorité d'exécution belge, ou l'officier de police judiciaire ou l'agent de police désigné par elle, estime que les principes fondamentaux de droit belge ne sont pas respectés au cours de l'audition, elle prend immédiatement les mesures nécessaires pour faire en sorte que l'audition se poursuive conformément à ces principes;

3° les autorités compétentes de l'Etat d'émission et l'autorité d'exécution belge, ou l'officier de police judiciaire ou l'agent de

2° l'exécution d'une telle mesure d'enquête dans un cas particulier serait contraire aux principes fondamentaux du droit belge.

§ 5. Les modalités pratiques relatives à la vidéoconférence ou à d'autres moyens de transmission audiovisuelle sont fixées de commun accord avec l'autorité d'émission. Par cet accord, l'autorité d'exécution belge s'engage à ce que:

1° le témoin ou l'expert concerné soit cité à comparaître, en indiquant l'heure et le lieu de l'audition;

2° le suspect, le prévenu ou l'accusé soit cité à comparaître en vue de l'entendre conformément aux modalités prévues par le droit belge et que l'intéressé soit informé de ses droits au titre du droit belge, dans un délai lui permettant d'exercer effectivement ses droits de la défense;

3° la personne à entendre soit dûment identifiée.

§ 6. Lorsque l'audition d'une personne en Belgique se tient par vidéoconférence ou par un autre moyen de transmission audiovisuelle, les règles suivantes s'appliquent:

1° l'audition a lieu en présence de l'autorité d'exécution belge, ou de l'officier de police judiciaire ou de l'agent de police désigné par elle, assisté au besoin d'un interprète et ayant pour mission de garantir l'identité de la personne entendue et le respect des principes fondamentaux du droit belge;

2° si l'autorité d'exécution belge, ou l'officier de police judiciaire ou l'agent de police désigné par elle, estime que les principes fondamentaux de droit belge ne sont pas respectés au cours de l'audition, elle prend immédiatement les mesures nécessaires pour faire en sorte que l'audition se poursuive conformément à ces principes;

3° les autorités compétentes de l'Etat d'émission et l'autorité d'exécution belge, ou l'officier de police judiciaire ou l'agent de

police désigné par elle, conviennent, le cas échéant, des mesures relatives à la protection de la personne à entendre;

4° l'audition est menée directement par l'autorité compétente de l'Etat d'émission, ou sous sa direction, conformément à son droit interne;

5° à la demande de l'Etat d'émission ou de la personne à entendre, il est veillé à ce que la personne soit assistée d'un interprète durant l'audition;

6° les suspects, les prévenus ou les accusés sont informés avant l'audition des droits procéduraux qui leur sont reconnus par le droit belge et par le droit de l'Etat d'émission, y compris le droit au silence;

7° les témoins et les experts peuvent invoquer le droit au silence qui leur serait reconnu par le droit de l'Etat d'émission ou par le droit belge et sont informés de ce droit avant l'audition.

§ 7. Sans préjudice de toute mesure convenue en ce qui concerne la protection des personnes, à l'issue de l'audition en Belgique, l'autorité d'exécution belge, ou l'officier de police judiciaire ou l'agent de police désigné par elle, établit un procès-verbal de l'audition indiquant la date et le lieu de l'audition, l'identité de la personne entendue, les identités et qualités de toutes les autres personnes ayant participé à l'audition en Belgique, les éventuelles prestations de serment et les conditions techniques dans lesquelles l'audition s'est déroulée. Le document est transmis par l'autorité d'exécution belge à l'autorité d'émission.

§ 8. Les articles 215 à 219, 221 et 222 du Code pénal s'appliquent dans le cadre de l'audition d'une personne en Belgique par vidéoconférence ou par d'autres moyens de transmission audiovisuelle.

police désigné par elle, conviennent, le cas échéant, des mesures relatives à la protection de la personne à entendre;

4° l'audition est menée directement par l'autorité compétente de l'Etat d'émission, ou sous sa direction, conformément à son droit interne;

5° à la demande de l'Etat d'émission ou de la personne à entendre, il est veillé à ce que la personne soit assistée d'un interprète durant l'audition;

6° les suspects, les prévenus ou les accusés sont informés avant l'audition des droits procéduraux qui leur sont reconnus par le droit belge et par le droit de l'Etat d'émission, y compris le droit au silence;

7° les témoins et les experts peuvent invoquer le droit au silence qui leur serait reconnu par le droit de l'Etat d'émission ou par le droit belge et sont informés de ce droit avant l'audition.

§ 7. Sans préjudice de toute mesure convenue en ce qui concerne la protection des personnes, à l'issue de l'audition en Belgique, l'autorité d'exécution belge, ou l'officier de police judiciaire ou l'agent de police désigné par elle, établit un procès-verbal de l'audition indiquant la date et le lieu de l'audition, l'identité de la personne entendue, les identités et qualités de toutes les autres personnes ayant participé à l'audition en Belgique, les éventuelles prestations de serment et les conditions techniques dans lesquelles l'audition s'est déroulée. Le document est transmis par l'autorité d'exécution belge à l'autorité d'émission.

§ 8. Les **articles 647 et 648** du Code pénal s'appliquent dans le cadre de l'audition d'une personne en Belgique par vidéoconférence ou par d'autres moyens de transmission audiovisuelle.

Loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l'aide juridique de deuxième ligne

Art. 4

§ 1er. Le fonds est alimenté par les contributions qui sont perçues dans les affaires visées ci-après.

§ 2. Pour les affaires qui sont traitées selon la procédure civile, une contribution au fonds est due pour chaque acte introductif d'instance qui est inscrit à l'un des rôles visés aux articles 711 et 712 du Code judiciaire, au moment de cette inscription. A défaut de paiement de cette contribution, l'affaire n'est pas inscrite.

Aucune contribution n'est toutefois perçue dans le chef de la partie demanderesse:

1° si elle bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire;

2° si elle introduit une demande visée à l'article 68 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail et visée à l'article 53, alinéa 2, des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970;

3° si elle introduit une demande visée aux articles 579, 6°, 580, 581 et 582, 1° et 2°, du Code judiciaire concernant les demandes introduites par ou contre les assurés sociaux personnellement;

4° si elle introduit une demande visée à l'article 1675/4 du Code judiciaire ou si elle introduit, en tant que débiteur dans le cadre du règlement collectif de dettes, une demande en appel;

5° si elle introduit en qualité de ministère public une demande visée à l'article 138bis du Code judiciaire.

§ 1er. Le fonds est alimenté par les contributions qui sont perçues dans les affaires visées ci-après.

§ 2. Pour les affaires qui sont traitées selon la procédure civile, une contribution au fonds est due pour chaque acte introductif d'instance qui est inscrit à l'un des rôles visés aux articles 711 et 712 du Code judiciaire, au moment de cette inscription. A défaut de paiement de cette contribution, l'affaire n'est pas inscrite.

Aucune contribution n'est toutefois perçue dans le chef de la partie demanderesse:

1° si elle bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire;

2° si elle introduit une demande visée à l'article 68 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail et visée à l'article 53, alinéa 2, des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970;

3° si elle introduit une demande visée aux articles 579, 6°, 580, 581 et 582, 1° et 2°, du Code judiciaire concernant les demandes introduites par ou contre les assurés sociaux personnellement;

4° si elle introduit une demande visée à l'article 1675/4 du Code judiciaire ou si elle introduit, en tant que débiteur dans le cadre du règlement collectif de dettes, une demande en appel;

5° si elle introduit en qualité de ministère public une demande visée à l'article 138bis du Code judiciaire.

6° si elle introduit une demande d'autorisation sur la base de l'article 6 4.40, § 3 du Code civil.

Sauf si la partie succombante bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire, ou si le juge estime qu'elle se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où elle pourrait faire appel à l'aide juridique de deuxième ligne ou à l'assistance judiciaire, la juridiction liquide le montant de la contribution au fonds dans la décision définitive qui prononce la condamnation aux dépens.

Le Roi fixe les modalités de recouvrement de la contribution au fonds.

§ 3. Sauf s'il bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne, de l'assistance judiciaire, ou si le juge estime qu'il se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où il pourrait faire appel à l'aide juridique de deuxième ligne ou à l'assistance judiciaire, chaque suspect, inculpé, prévenu, accusé ou personne responsable civilement du délit qui est condamné par une juridiction pénale est condamné au paiement d'une contribution au fonds.

Sauf si elle bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne, de l'assistance judiciaire, ou si le juge estime qu'elle se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où elle pourrait faire appel à l'aide juridique de deuxième ligne ou à l'assistance judiciaire, la partie civile, lorsqu'elle a pris l'initiative de la citation directe ou lorsqu'une enquête a été ouverte à la suite de son action en tant que partie civile et qu'elle succombe, est condamnée au paiement d'une contribution au fonds.

La juridiction liquide le montant de la contribution au fonds dans la décision définitive qui prononce la condamnation aux dépens.

6° si elle introduit une demande d'autorisation sur la base de l'article 6 4.40, § 3 du Code civil.

Sauf si la partie succombante bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire, ou si le juge estime qu'elle se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où elle pourrait faire appel à l'aide juridique de deuxième ligne ou à l'assistance judiciaire, la juridiction liquide le montant de la contribution au fonds dans la décision définitive qui prononce la condamnation aux dépens.

Le Roi fixe les modalités de recouvrement de la contribution au fonds.

§ 3. Sauf s'il bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne, de l'assistance judiciaire, ou si le juge estime qu'il se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où il pourrait faire appel à l'aide juridique de deuxième ligne ou à l'assistance judiciaire, chaque suspect, inculpé, prévenu, accusé ou personne responsable civilement **de l'infraction** qui est condamné par une juridiction pénale est condamné au paiement d'une contribution au fonds.

Sauf si elle bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne, de l'assistance judiciaire, ou si le juge estime qu'elle se trouve en ce qui concerne ses moyens de subsistance dans une situation où elle pourrait faire appel à l'aide juridique de deuxième ligne ou à l'assistance judiciaire, la partie civile, lorsqu'elle a pris l'initiative de la citation directe ou lorsqu'une enquête a été ouverte à la suite de son action en tant que partie civile et qu'elle succombe, est condamnée au paiement d'une contribution au fonds.

La juridiction liquide le montant de la contribution au fonds dans la décision définitive qui prononce la condamnation aux dépens.

La contribution est recouvrée selon les règles qui s'appliquent en matière de recouvrement des amendes pénales.

§ 4. Devant le Conseil d'Etat une contribution au fonds est due, pour chaque requête qui introduit une demande d'indemnité relative à la réparation d'un dommage exceptionnel, moral ou matériel, un recours en annulation, un recours en cassation, une demande en indemnité réparatrice, un référé administratif, une opposition, une tierce opposition ou un recours en révision.

La perception de la contribution visée à l'alinéa 1er, est soumise aux mêmes règles que celles pour la perception des droits visés à l'article 30, § 1, alinéa 2, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973.

Devant le Conseil du Contentieux des Etrangers, une contribution au fonds est due pour chaque affaire inscrite au rôle.

Devant le Conseil d'Etat et le Conseil du Contentieux des Etrangers, la partie qui bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire n'est pas tenue de payer une contribution au fonds.

Le Roi fixe les modalités de recouvrement de la contribution au fonds.

La contribution est recouvrée selon les règles qui s'appliquent en matière de recouvrement des amendes pénales.

§ 4. Devant le Conseil d'Etat une contribution au fonds est due, pour chaque requête qui introduit une demande d'indemnité relative à la réparation d'un dommage exceptionnel, moral ou matériel, un recours en annulation, un recours en cassation, une demande en indemnité réparatrice, un référé administratif, une opposition, une tierce opposition ou un recours en révision.

La perception de la contribution visée à l'alinéa 1er, est soumise aux mêmes règles que celles pour la perception des droits visés à l'article 30, § 1, alinéa 2, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973.

Devant le Conseil du Contentieux des Etrangers, une contribution au fonds est due pour chaque affaire inscrite au rôle.

Devant le Conseil d'Etat et le Conseil du Contentieux des Etrangers, la partie qui bénéficie de l'aide juridique de deuxième ligne ou de l'assistance judiciaire n'est pas tenue de payer une contribution au fonds.

Le Roi fixe les modalités de recouvrement de la contribution au fonds.

Loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Art. 5

§ 1er. Les dispositions de la présente loi sont applicables aux entités assujetties suivantes, agissant dans l'exercice de leur activité professionnelle réglementée:

1° la Banque nationale de Belgique;

2° [...]

§ 1er. Les dispositions de la présente loi sont applicables aux entités assujetties suivantes, agissant dans l'exercice de leur activité professionnelle réglementée:

1° la Banque nationale de Belgique;

2° [...]

3° la SA de droit public bpost, dénommée ci-après “bpost”, pour ses services financiers postaux ou l’émission de monnaie électronique;

4° a) les établissements de crédit, tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit, qui relèvent du droit belge;

b) les succursales en Belgique des établissements de crédit tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d’un autre Etat membre ou d’un pays tiers;

2 c) les établissements de crédit, tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er de la même loi, qui relèvent du droit d’un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d’investissement et/ou exercer des activités d’investissement au sens de l’article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l’accès à l’activité de prestation de services d’investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l’article 2, 2°, de la même loi;

d) les établissements de crédit, tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d’un autre Etat membre et qui recourent à un agent établi en Belgique pour y fournir des services de réception de dépôts ou d’autres fonds remboursables au sens de l’article 4, 1), de ladite loi;

5° a) les entreprises d’assurance de droit belge visées au livre II de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d’assurance ou de réassurance et habilitées à exercer les activités d’assurance-vie visées à l’annexe II de la même loi;

b) les succursales en Belgique des entreprises d’assurance relevant du droit d’un autre Etat membre ou d’un pays tiers visées, respectivement, aux articles 550 et 584 de la

3° la SA de droit public bpost, dénommée ci-après “bpost”, pour ses services financiers postaux ou l’émission de monnaie électronique;

4° a) les établissements de crédit, tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit, qui relèvent du droit belge;

b) les succursales en Belgique des établissements de crédit tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d’un autre Etat membre ou d’un pays tiers;

2 c) les établissements de crédit, tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er de la même loi, qui relèvent du droit d’un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d’investissement et/ou exercer des activités d’investissement au sens de l’article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l’accès à l’activité de prestation de services d’investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l’article 2, 2°, de la même loi;

d) les établissements de crédit, tels que définis à l’article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d’un autre Etat membre et qui recourent à un agent établi en Belgique pour y fournir des services de réception de dépôts ou d’autres fonds remboursables au sens de l’article 4, 1), de ladite loi;

5° a) les entreprises d’assurance de droit belge visées au livre II de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d’assurance ou de réassurance et habilitées à exercer les activités d’assurance-vie visées à l’annexe II de la même loi;

b) les succursales en Belgique des entreprises d’assurance relevant du droit d’un autre Etat membre ou d’un pays tiers visées, respectivement, aux articles 550 et 584 de la

même loi, et qui sont habilitées à exercer en Belgique les activités d'assurance-vie visées à l'annexe II à la même loi;

6° a) les établissements de paiement de droit belge visés au livre II, titre II, chapitre 1er de la loi du 11 mars 2018;

b) les succursales en Belgique des établissements de paiement relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 120 et 144 de la même loi;

c) les établissements de paiement enregistrés visés au livre II, titre II, chapitre 2 de la même loi;

d) les établissements de paiement visés à l'article 4, 4), de la directive 2015/2366/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 concernant les services de paiement dans le marché intérieur, modifiant les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE et 2013/36/UE et le Règlement (UE) n° 1093/2010, et abrogeant la directive 2007/64/CE, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui offrent en Belgique des services de paiement par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin;

7° a) les émetteurs de monnaie électronique visés à l'article 163, 4° et 5°, de la loi précitée du 11 mars 2018;

b) les établissements de monnaie électronique de droit belge visés au Livre IV, Titre II, chapitre 1er, de la même loi;

c) les succursales en Belgique d'établissements de monnaie électronique relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 218 et 228 de la même loi;

d) les établissements de monnaie électronique limités visés à l'article 201 de la même loi;

e) les établissements de monnaie électronique visés à l'article 2, 1) de la

même loi, et qui sont habilitées à exercer en Belgique les activités d'assurance-vie visées à l'annexe II à la même loi;

6° a) les établissements de paiement de droit belge visés au livre II, titre II, chapitre 1er de la loi du 11 mars 2018;

b) les succursales en Belgique des établissements de paiement relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 120 et 144 de la même loi;

c) les établissements de paiement enregistrés visés au livre II, titre II, chapitre 2 de la même loi;

d) les établissements de paiement visés à l'article 4, 4), de la directive 2015/2366/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 concernant les services de paiement dans le marché intérieur, modifiant les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE et 2013/36/UE et le Règlement (UE) n° 1093/2010, et abrogeant la directive 2007/64/CE, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui offrent en Belgique des services de paiement par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin;

7° a) les émetteurs de monnaie électronique visés à l'article 163, 4° et 5°, de la loi précitée du 11 mars 2018;

b) les établissements de monnaie électronique de droit belge visés au Livre IV, Titre II, chapitre 1er, de la même loi;

c) les succursales en Belgique d'établissements de monnaie électronique relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 218 et 228 de la même loi;

d) les établissements de monnaie électronique limités visés à l'article 201 de la même loi;

e) les établissements de monnaie électronique visés à l'article 2, 1) de la

directive 2009/110/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 concernant l'accès à l'activité des établissements de monnaie électronique et son exercice ainsi que la surveillance prudentielle de ces établissements, modifiant les directives 2005/60/CE et 2006/48/CE et abrogeant la directive 2000/46/CE, qui relèvent du droit d'un Etat membre et qui distribuent en Belgique de la monnaie électronique par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin;

8° [...]

8°/1 les dépositaires centraux de titres tels que définis à l'article 36/26/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique;

9° les sociétés de cautionnement mutuel visées par l'arrêté royal du 30 avril 1999 réglementant le statut et le contrôle des sociétés de cautionnement mutuel;

10° a) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la loi du 20 juillet 2022 relative au statut et au contrôle des sociétés de bourse et portant dispositions diverses, qui relèvent du droit belge;

b) les succursales en Belgique des sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers;

c) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;

directive 2009/110/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 concernant l'accès à l'activité des établissements de monnaie électronique et son exercice ainsi que la surveillance prudentielle de ces établissements, modifiant les directives 2005/60/CE et 2006/48/CE et abrogeant la directive 2000/46/CE, qui relèvent du droit d'un Etat membre et qui distribuent en Belgique de la monnaie électronique par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin;

8° [...]

8°/1 les dépositaires centraux de titres tels que définis à l'article 36/26/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique;

9° les sociétés de cautionnement mutuel visées par l'arrêté royal du 30 avril 1999 réglementant le statut et le contrôle des sociétés de cautionnement mutuel;

10° a) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la loi du 20 juillet 2022 relative au statut et au contrôle des sociétés de bourse et portant dispositions diverses, qui relèvent du droit belge;

b) les succursales en Belgique des sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers;

c) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;

11° a) les entreprises d'investissement de droit belge agréées en qualité de sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement au sens de l'article 6, § 1er, 2°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

b) les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre Etat membre visées à l'article 70 de la même loi et les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un pays tiers visées au titre III, chapitre II, section III, de la même loi;

6 c) les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et, le cas échéant, des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;

12° a) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif de droit belge visées à la partie 3, livre 2, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances;

b) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs de droit belge visées à l'article 3, 12°, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires;

c) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif

11° a) les entreprises d'investissement de droit belge agréées en qualité de sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement au sens de l'article 6, § 1er, 2°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

b) les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre Etat membre visées à l'article 70 de la même loi et les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un pays tiers visées au titre III, chapitre II, section III, de la même loi;

6 c) les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et, le cas échéant, des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;

12° a) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif de droit belge visées à la partie 3, livre 2, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances;

b) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs de droit belge visées à l'article 3, 12°, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires;

c) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif

étrangères visées à l'article 258 de la loi du 3 août 2012 précitée;

d) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs étrangères visées aux articles 114, 117 et 163 de la loi du 19 avril 2014 précitée;

13° a) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 22°, c), et 30°, de la même loi;

b) ...

c) les sociétés d'investissement en créances de droit belge visées à l'article 271/1 de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres;

d) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 19 avril 2014 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 26°, de la même loi;

14° [...]

14° /1 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales]8 établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté pris en exécution de l'alinéa 4 du présent paragraphe;

14° /2 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services de portefeuilles de conservation établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté pris en exécution de l'alinéa 4 du présent paragraphe;

15° les opérateurs de marché visés à l'article 3, 3°, de la loi du 21 novembre 2017 relative aux infrastructures des marchés d'instruments financiers et portant transposition de la Directive 2014/65/UE, organisant les marchés réglementés belges,

étrangères visées à l'article 258 de la loi du 3 août 2012 précitée;

d) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs étrangères visées aux articles 114, 117 et 163 de la loi du 19 avril 2014 précitée;

13° a) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 22°, c), et 30°, de la même loi;

b) ...

c) les sociétés d'investissement en créances de droit belge visées à l'article 271/1 de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres;

d) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 19 avril 2014 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 26°, de la même loi;

14° [...]

14° /1 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales]8 établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté pris en exécution de l'alinéa 4 du présent paragraphe;

14° /2 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services de portefeuilles de conservation établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté pris en exécution de l'alinéa 4 du présent paragraphe;

15° les opérateurs de marché visés à l'article 3, 3°, de la loi du 21 novembre 2017 relative aux infrastructures des marchés d'instruments financiers et portant transposition de la Directive 2014/65/UE, organisant les marchés réglementés belges,

sauf en ce qui concerne leurs missions de nature publique;

16° les personnes établies en Belgique qui exécutent, à titre professionnel, des opérations d'achat ou de vente au comptant de devises sous forme d'espèces ou de chèques libellés en devises ou par l'utilisation d'une carte de crédit ou de paiement, visées à l'article 102, alinéa 3, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

17° les courtiers en services bancaires et d'investissement visés à l'article 4, 4°, de la loi du 22 mars 2006 relative à l'intermédiation en services bancaires et en services d'investissement et à la distribution d'instruments financiers, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

18° les planificateurs financiers indépendants visés à l'article 3, § 1er, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des planificateurs financiers indépendants et à la fourniture de consultations en planification financière par des entreprises réglementées, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

19° les intermédiaires d'assurances visés à la partie 6 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, qui exercent leurs activités professionnelles, en dehors de tout contrat d'agence exclusive, dans une ou plusieurs branches d'assurance-vie visées à l'annexe II à la loi du 13 mars 2016 précitée, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

20° les prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique, qui sont établis en Belgique et exercent les activités de crédit à la consommation ou de crédit hypothécaire

sauf en ce qui concerne leurs missions de nature publique;

16° les personnes établies en Belgique qui exécutent, à titre professionnel, des opérations d'achat ou de vente au comptant de devises sous forme d'espèces ou de chèques libellés en devises ou par l'utilisation d'une carte de crédit ou de paiement, visées à l'article 102, alinéa 3, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

17° les courtiers en services bancaires et d'investissement visés à l'article 4, 4°, de la loi du 22 mars 2006 relative à l'intermédiation en services bancaires et en services d'investissement et à la distribution d'instruments financiers, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

18° les planificateurs financiers indépendants visés à l'article 3, § 1er, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des planificateurs financiers indépendants et à la fourniture de consultations en planification financière par des entreprises réglementées, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

19° les intermédiaires d'assurances visés à la partie 6 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, qui exercent leurs activités professionnelles, en dehors de tout contrat d'agence exclusive, dans une ou plusieurs branches d'assurance-vie visées à l'annexe II à la loi du 13 mars 2016 précitée, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

20° les prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique, qui sont établis en Belgique et exercent les activités de crédit à la consommation ou de crédit hypothécaire

visées au livre VII, titre 4, chapitres 1er et 2, du même Code, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

21° les personnes visées à l'article 2, § 1er, de l'arrêté royal n° 55 du 10 novembre 1967 organisant le statut juridique des entreprises pratiquant la location-financement, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

22° les personnes physiques ou morales, établies en Belgique, qui exercent au moins l'une des activités visées à l'article 4, alinéa 1er, 2) à 12), 14) et 15), de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit, sans être déjà assujetties à ce titre sous l'un des points 4° à 21°, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre, qui sont désignées par le Roi;

23° les personnes physiques ou morales qui exercent des activités en Belgique et qui sont enregistrées ou inscrits au registre public tenu par l'Institut des Réviseurs d'Entreprises, conformément à l'article 10 de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises, les personnes physiques stagiaires réviseurs d'entreprises externes visées à l'article 11, § 3, de la loi précitée, ainsi que les cabinets d'audit et quiconque exerce la profession de contrôleur légal des comptes;

24° les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables certifiés, telle que visée à l'article 2, 1°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité de conseillers fiscaux certifiés, telle que visée à l'article 2, 2°, de la loi précitée, ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une

visées au livre VII, titre 4, chapitres 1er et 2, du même Code, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

21° les personnes visées à l'article 2, § 1er, de l'arrêté royal n° 55 du 10 novembre 1967 organisant le statut juridique des entreprises pratiquant la location-financement, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

22° les personnes physiques ou morales, établies en Belgique, qui exercent au moins l'une des activités visées à l'article 4, alinéa 1er, 2) à 12), 14) et 15), de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit, sans être déjà assujetties à ce titre sous l'un des points 4° à 21°, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre, qui sont désignées par le Roi;

23° les personnes physiques ou morales qui exercent des activités en Belgique et qui sont enregistrées ou inscrits au registre public tenu par l'Institut des Réviseurs d'Entreprises, conformément à l'article 10 de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises, les personnes physiques stagiaires réviseurs d'entreprises externes visées à l'article 11, § 3, de la loi précitée, ainsi que les cabinets d'audit et quiconque exerce la profession de contrôleur légal des comptes;

24° les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables certifiés, telle que visée à l'article 2, 1°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité de conseillers fiscaux certifiés, telle que visée à l'article 2, 2°, de la loi précitée, ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une

des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi précitée;

25° les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables, telle que visée à l'article 2, 4°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité d'experts-comptables fiscalistes, telle que visée à l'article 2, 5°, de la loi du 17 mars 2019 précitée ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi du 17 mars 2019 précitée;

25° /1 les conseillers fiscaux non réglementés, à savoir les personnes physiques ou morales non inscrites dans le registre public visé à l'article 29, § 1er, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, qui s'engagent à fournir, directement ou par le truchement d'autres personnes auxquelles cette autre personne est liée, une aide matérielle, une assistance ou des conseils en matière fiscale comme activité économique ou professionnelle principale;

26° les notaires;

27° les huissiers de justice;

28° les avocats:

a) lorsqu'ils assistent leur client dans la préparation ou la réalisation d'opérations concernant:

i) l'achat ou la vente de biens immeubles ou d'entreprises commerciales;

ii) la gestion de fonds, de titres ou d'autres actifs appartenant au client;

iii) l'ouverture ou la gestion de comptes bancaires ou de portefeuilles;

des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi précitée;

25° les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables, telle que visée à l'article 2, 4°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité d'experts-comptables fiscalistes, telle que visée à l'article 2, 5°, de la loi du 17 mars 2019 précitée ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi du 17 mars 2019 précitée;

25° /1 les conseillers fiscaux non réglementés, à savoir les personnes physiques ou morales non inscrites dans le registre public visé à l'article 29, § 1er, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, qui s'engagent à fournir, directement ou par le truchement d'autres personnes auxquelles cette autre personne est liée, une aide matérielle, une assistance ou des conseils en matière fiscale comme activité économique ou professionnelle principale;

26° les notaires;

27° les huissiers de justice;

28° les avocats:

a) lorsqu'ils assistent leur client dans la préparation ou la réalisation d'opérations concernant:

i) l'achat ou la vente de biens immeubles ou d'entreprises commerciales;

ii) la gestion de fonds, de titres ou d'autres actifs appartenant au client;

iii) l'ouverture ou la gestion de comptes bancaires ou de portefeuilles;

iv) l'organisation des apports nécessaires à la constitution, à la gestion ou à la direction de sociétés;

v) la constitution, la gestion ou la direction de sociétés, de fiducies ou de trusts, de sociétés, de fondations ou de structures similaires;

b) ou lorsqu'ils agissent au nom de leur client et pour le compte de celui-ci dans toute opération financière ou immobilière;

29° les prestataires de services aux sociétés visés à l'article 3, 1°, de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés;

30° les agents immobiliers visés à l'article 2, 5° et 7°, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, qui sont inscrits au tableau ou à la liste visés à l'article 3 de la même loi ou au tableau ou à la liste visés à l'article 3 de la loi du 11 mai 2003 créant des conseils fédéraux des géomètres-experts;

31° les commerçants en diamants visés à l'article 169, § 3, de la loi-programme du 2 août 2002;

31° /1 les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces oeuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros, et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;

Les intermédiaires incluent les galeries d'art, les maisons de vente aux enchères et les organisateurs de foires et salons;

Lorsque l'intermédiaire est une maison de vente aux enchères, le prix de mise en vente visé à l'alinéa 1er correspond à l'estimation maximale par celle-ci;

iv) l'organisation des apports nécessaires à la constitution, à la gestion ou à la direction de sociétés;

v) la constitution, la gestion ou la direction de sociétés, de fiducies ou de trusts, de sociétés, de fondations ou de structures similaires;

b) ou lorsqu'ils agissent au nom de leur client et pour le compte de celui-ci dans toute opération financière ou immobilière;

29° les prestataires de services aux sociétés visés à l'article 3, 1°, de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés;

30° les agents immobiliers visés à l'article 2, 5° et 7°, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, qui sont inscrits au tableau ou à la liste visés à l'article 3 de la même loi ou au tableau ou à la liste visés à l'article 3 de la loi du 11 mai 2003 créant des conseils fédéraux des géomètres-experts;

31° les commerçants en diamants visés à l'article 169, § 3, de la loi-programme du 2 août 2002;

31° /1 les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces oeuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros, et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;

Les intermédiaires incluent les galeries d'art, les maisons de vente aux enchères et les organisateurs de foires et salons;

Lorsque l'intermédiaire est une maison de vente aux enchères, le prix de mise en vente visé à l'alinéa 1er correspond à l'estimation maximale par celle-ci;

31° /2 les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et oeuvres uniquement et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;

31° /3 les clubs de football professionnels de haut niveau;

31° /4 les agents sportifs dans le secteur du football;

31° /5 l'ASBL Union royale belge des sociétés de football-association;

31° /6 les loueurs de coffres-forts qui sont tenus de notifier leur activité conformément à l'article 1021, dernier alinéa, du Code des droits de succession et qui ne sont pas déjà assujettis sous l'un des points 1° à 21°;

32° les entreprises de gardiennage visées à l'article 4 de la loi du 2 octobre 2017 réglementant la sécurité privée et particulière, qui exercent des activités de surveillance visées à l'article 3, 3°, a), b) ou c), de la même loi;

33° les personnes physiques ou morales qui exploitent un ou plusieurs jeux de hasard visés à l'article 2 de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, à l'exclusion des personnes physiques ou morales visées aux articles 3 et 3bis de la même loi.

Pour les besoins de l'application de l'alinéa 1er, 14° /1 et 14° /2, sont également considérés comme établis en Belgique, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et les prestataires de services de portefeuilles de conservation qui ont installé sur le territoire belge des infrastructures électroniques par le

31° /2 les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et oeuvres uniquement et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;

31° /3 les clubs de football professionnels de haut niveau;

31° /4 les agents sportifs dans le secteur du football;

31° /5 l'ASBL Union royale belge des sociétés de football-association;

31° /6 les loueurs de coffres-forts qui sont tenus de notifier leur activité conformément à l'article 1021, dernier alinéa, du Code des droits de succession et qui ne sont pas déjà assujettis sous l'un des points 1° à 21°;

32° les entreprises de gardiennage visées à l'article 4 de la loi du 2 octobre 2017 réglementant la sécurité privée et particulière, qui exercent des activités de surveillance visées à l'article 3, 3°, a), b) ou c), de la même loi;

33° les personnes physiques ou morales qui exploitent un ou plusieurs jeux de hasard visés à l'article 2 de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, à l'exclusion des personnes physiques ou morales visées aux articles 3 et 3bis de la même loi.

Pour les besoins de l'application de l'alinéa 1er, 14° /1 et 14° /2, sont également considérés comme établis en Belgique, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et les prestataires de services de portefeuilles de conservation qui ont installé sur le territoire belge des infrastructures électroniques par le

biais desquelles ils offrent les services précités.

Il est interdit aux personnes physiques ou morales relevant du droit d'un pays tiers d'offrir ou de fournir, sur le territoire belge, à titre d'activité professionnelle habituelle, même complémentaire ou accessoire, des services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, pris sur avis de la FSMA, les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès de la FSMA, des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et des prestataires de services de portefeuilles de conservation, ainsi que les conditions d'exercice de ces activités et le contrôle qui leur sont applicables.

Ces règles doivent notamment exiger des personnes chargées de la direction effective des prestataires de services visés à l'alinéa précédent qu'ils possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire et l'expertise adéquate pour exercer leurs activités. Ils ne peuvent se trouver dans l'un des cas définis à l'article 20 de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit.

Le Roi fixe également la forme et les conditions dans lesquelles les demandes d'inscription sont envoyées à la FSMA, ainsi que les informations et documents que le demandeur doit fournir, à l'appui de sa demande, afin de prouver que les conditions d'inscription sont remplies.

L'inscription de la société est refusée si les personnes qui détiennent directement ou indirectement dans le capital de la société une participation, conférant le droit de vote ou non, de cinq pourcent au moins, ou les personnes qui exercent le contrôle sur le prestataire de services au sens du Code des sociétés et des associations, ne présentent pas les qualités nécessaires au regard du

biais desquelles ils offrent les services précités.

Il est interdit aux personnes physiques ou morales relevant du droit d'un pays tiers d'offrir ou de fournir, sur le territoire belge, à titre d'activité professionnelle habituelle, même complémentaire ou accessoire, des services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, pris sur avis de la FSMA, les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès de la FSMA, des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et des prestataires de services de portefeuilles de conservation, ainsi que les conditions d'exercice de ces activités et le contrôle qui leur sont applicables.

Ces règles doivent notamment exiger des personnes chargées de la direction effective des prestataires de services visés à l'alinéa précédent qu'ils possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire et l'expertise adéquate pour exercer leurs activités. Ils ne peuvent se trouver dans l'un des cas définis à l'article 20 de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit.

Le Roi fixe également la forme et les conditions dans lesquelles les demandes d'inscription sont envoyées à la FSMA, ainsi que les informations et documents que le demandeur doit fournir, à l'appui de sa demande, afin de prouver que les conditions d'inscription sont remplies.

L'inscription de la société est refusée si les personnes qui détiennent directement ou indirectement dans le capital de la société une participation, conférant le droit de vote ou non, de cinq pourcent au moins, ou les personnes qui exercent le contrôle sur le prestataire de services au sens du Code des sociétés et des associations, ne présentent pas les qualités nécessaires au regard du

besoin de garantir une gestion saine et prudente de la société.

Le Roi peut prévoir que l'inscription est refusée, révoquée ou suspendue si les personnes visées à l'alinéa 4 ne satisfont pas aux conditions précitées ou aux autres conditions qu'il détermine.

La FSMA tient un registre des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et un registre des prestataires de services de portefeuilles de conservation. Ces registres mentionnent, pour chaque prestataire:

1° les données nécessaires à son identification;

2° le cas échéant, s'il s'agit d'une entreprise réglementée, son (ses) autre(s) statut(s) réglementé(s).

Les registres tenus par la FSMA peuvent contenir une rubrique spécifique pour les entreprises réglementées.

La FSMA publie également les modifications apportées aux registres au cours des douze derniers mois.

Pour les besoins de l'application des alinéas 9 à 11, il convient d'entendre par "entreprise réglementée", une entreprise qui dispose d'un statut réglementé visé à l'article 36/2, § 1er de la loi du 22 février 1998 ou à l'article 45, § 1er, 2°, de la loi du 2 août 2002 à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou d'un statut équivalent dans un autre Etat membre et qui a l'intention de prêter, ou qui prête, en Belgique, des services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation, pour autant que l'exercice de ce type d'activité soit autorisé par ce statut.

Le Roi détermine les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès du Service Public Fédéral Economie, P.M.E, Classes moyennes et Energie pour:

besoin de garantir une gestion saine et prudente de la société.

Le Roi peut prévoir que l'inscription est refusée, révoquée ou suspendue si les personnes visées à l'alinéa 4 ne satisfont pas aux conditions précitées ou aux autres conditions qu'il détermine.

La FSMA tient un registre des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et un registre des prestataires de services de portefeuilles de conservation. Ces registres mentionnent, pour chaque prestataire:

1° les données nécessaires à son identification;

2° le cas échéant, s'il s'agit d'une entreprise réglementée, son (ses) autre(s) statut(s) réglementé(s).

Les registres tenus par la FSMA peuvent contenir une rubrique spécifique pour les entreprises réglementées.

La FSMA publie également les modifications apportées aux registres au cours des douze derniers mois.

Pour les besoins de l'application des alinéas 9 à 11, il convient d'entendre par "entreprise réglementée", une entreprise qui dispose d'un statut réglementé visé à l'article 36/2, § 1er de la loi du 22 février 1998 ou à l'article 45, § 1er, 2°, de la loi du 2 août 2002 à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou d'un statut équivalent dans un autre Etat membre et qui a l'intention de prêter, ou qui prête, en Belgique, des services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation, pour autant que l'exercice de ce type d'activité soit autorisé par ce statut.

Le Roi détermine les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès du Service Public Fédéral Economie, P.M.E, Classes moyennes et Energie pour:

1° les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces oeuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros; et

2° les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et oeuvres uniquement;

3° les conseillers fiscaux non réglementés, visés à l'alinéa 1er, 25° /1.

Ces règles doivent notamment exiger des personnes physiques ou morales visés à l'alinéa précédent qu'elles possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire pour exercer leurs activités. Elles doivent répondre aux conditions d'honorabilité suivantes:

1° ne pas être privés de leurs droits civils et politiques;

2° ne pas avoir été déclarés en faillite sans avoir obtenu la réhabilitation;

3° ne pas avoir encouru en Belgique ou dans un autre Etat membre de l'Union européenne l'une des peines suivantes:

a) une peine criminelle;

b) une peine d'emprisonnement sans sursis de six mois au moins pour l'une des infractions mentionnées à l'article 1er de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités;

c) une amende pénale de 2 500 euros au moins, avant application des décimes additionnels, pour infraction à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution.

1° les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces oeuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros; et

2° les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'oeuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et oeuvres uniquement;

3° les conseillers fiscaux non réglementés, visés à l'alinéa 1er, 25° /1.

Ces règles doivent notamment exiger des personnes physiques ou morales visés à l'alinéa précédent qu'elles possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire pour exercer leurs activités. Elles doivent répondre aux conditions d'honorabilité suivantes:

1° ne pas être privés de leurs droits civils et politiques;

2° ne pas avoir été déclarés en faillite sans avoir obtenu la réhabilitation;

3° ne pas avoir encouru en Belgique ou dans un autre Etat membre de l'Union européenne l'une des peines suivantes:

a) **une peine de niveau 7 ou 8;**

b) une peine d'emprisonnement sans sursis de six mois au moins pour l'une des infractions mentionnées à l'article 1er de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités;

c) **une amende pénale de 20.000 euros au moins ou une peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de**

l'infraction, pour infraction à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution.

(...)

(...)

Art. 83

§ 1er. Sous réserve de l'application des articles 79 à 82, des communications visées aux paragraphes 2 et 3, et hors le cas où ils sont appelés à rendre témoignage en justice, ou devant une commission d'enquête parlementaire, les membres de la CTIF et de son personnel, les membres des services de police et les autres fonctionnaires détachés auprès d'elle, ainsi que les experts externes auxquels elle a recours, ne peuvent divulguer, même dans le cas visé par l'article 29 du Code d'Instruction criminelle et nonobstant toute disposition contraire, les informations recueillies dans l'exercice de leurs fonctions.

La divulgation d'une information visée à l'alinéa 1er par un membre de la CTIF ou de son personnel, un membre des services de police ou un autre fonctionnaire détaché auprès d'elle, ainsi que par un expert externe auquel elle a recours, est punie des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

§ 2. Le paragraphe 1er ne s'applique pas aux communications faites:

1° dans le cadre d'une collaboration mutuelle, en vertu de traités internationaux auxquels la Belgique est partie ou, moyennant réciprocité, à des CRF remplissant des fonctions similaires et soumises à des obligations de secret analogues à celles de la CTIF, en vue de l'accomplissement de leur mission;

2° entre la CTIF et l'Office européen de lutte anti-fraude de la Commission européenne, dans le cadre de l'application de l'article 325 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne;

3° entre la CTIF et les autorités de contrôle, en application de l'article 121, § 2, de toutes

§ 1er. Sous réserve de l'application des articles 79 à 82, des communications visées aux paragraphes 2 et 3, et hors le cas où ils sont appelés à rendre témoignage en justice, ou devant une commission d'enquête parlementaire, les membres de la CTIF et de son personnel, les membres des services de police et les autres fonctionnaires détachés auprès d'elle, ainsi que les experts externes auxquels elle a recours, ne peuvent divulguer, même dans le cas visé par l'article 29 du Code d'Instruction criminelle et nonobstant toute disposition contraire, les informations recueillies dans l'exercice de leurs fonctions.

La divulgation d'une information visée à l'alinéa 1er par un membre de la CTIF ou de son personnel, un membre des services de police ou un autre fonctionnaire détaché auprès d'elle, ainsi que par un expert externe auquel elle a recours, est punie des peines prévues à l'article 352 du Code pénal.

§ 2. Le paragraphe 1er ne s'applique pas aux communications faites:

1° dans le cadre d'une collaboration mutuelle, en vertu de traités internationaux auxquels la Belgique est partie ou, moyennant réciprocité, à des CRF remplissant des fonctions similaires et soumises à des obligations de secret analogues à celles de la CTIF, en vue de l'accomplissement de leur mission;

2° entre la CTIF et l'Office européen de lutte anti-fraude de la Commission européenne, dans le cadre de l'application de l'article 325 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne;

3° entre la CTIF et les autorités de contrôle, en application de l'article 121, § 2, de toutes

les informations utiles pour ces autorités à l'exercice de leurs compétences de contrôle et de sanction, en vertu de la présente loi;

4° entre la CTIF et la Sûreté de l'Etat, le Service général du Renseignement et de la Sécurité des Forces armées et l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace, dans le cadre de la lutte contre le processus de radicalisation, le terrorisme, son financement et les activités de blanchiment qui pourraient y être liées;

5° entre la CTIF et Europol dans le cadre des demandes motivées d'informations financières et d'analyses financières qu'Europol adresse directement à la CTIF, au cas par cas, dans les limites de ses compétences et pour l'accomplissement de ses missions conformément aux articles 3 et 4 du règlement 2016/794. Lorsque la CTIF reçoit une telle demande, elle y répond dans les plus brefs délais en fonction du degré d'urgence et de la nature de la demande et en tenant compte des garanties prévues à l'article 84, § 1er de la présente loi et à l'article 7, paragraphes 6 et 7, du règlement 2016/794. Les échanges d'informations se font par le biais de FIU.net ou son successeur;

6° entre la CTIF et l'Administration générale de la Trésorerie du SPF Finances dans le cadre de la mise en oeuvre des sanctions financières, embargos et mesures restrictives qui sont prises par les Nations Unies, l'Union européenne ou la Belgique vis-à-vis de pays, de personnes ou d'entités dans l'objectif de mettre fin aux violations de la paix et la sécurité internationales comme le terrorisme, les violations des droits de l'homme, la déstabilisation des Etats souverains et la prolifération d'armes de destruction massive.

De même, le paragraphe 1er ne s'applique pas lorsque, la CTIF ayant transmis au procureur du Roi ou au procureur fédéral, en application des articles 80, § 2, et 82, § 2, des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'une infraction pour laquelle une autorité de contrôle, visée à l'article 85, possède une compétence

les informations utiles pour ces autorités à l'exercice de leurs compétences de contrôle et de sanction, en vertu de la présente loi;

4° entre la CTIF et la Sûreté de l'Etat, le Service général du Renseignement et de la Sécurité des Forces armées et l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace, dans le cadre de la lutte contre le processus de radicalisation, le terrorisme, son financement et les activités de blanchiment qui pourraient y être liées;

5° entre la CTIF et Europol dans le cadre des demandes motivées d'informations financières et d'analyses financières qu'Europol adresse directement à la CTIF, au cas par cas, dans les limites de ses compétences et pour l'accomplissement de ses missions conformément aux articles 3 et 4 du règlement 2016/794. Lorsque la CTIF reçoit une telle demande, elle y répond dans les plus brefs délais en fonction du degré d'urgence et de la nature de la demande et en tenant compte des garanties prévues à l'article 84, § 1er de la présente loi et à l'article 7, paragraphes 6 et 7, du règlement 2016/794. Les échanges d'informations se font par le biais de FIU.net ou son successeur;

6° entre la CTIF et l'Administration générale de la Trésorerie du SPF Finances dans le cadre de la mise en oeuvre des sanctions financières, embargos et mesures restrictives qui sont prises par les Nations Unies, l'Union européenne ou la Belgique vis-à-vis de pays, de personnes ou d'entités dans l'objectif de mettre fin aux violations de la paix et la sécurité internationales comme le terrorisme, les violations des droits de l'homme, la déstabilisation des Etats souverains et la prolifération d'armes de destruction massive.

De même, le paragraphe 1er ne s'applique pas lorsque, la CTIF ayant transmis au procureur du Roi ou au procureur fédéral, en application des articles 80, § 2, et 82, § 2, des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'une infraction pour laquelle une autorité de contrôle, visée à l'article 85, possède une compétence

d'enquête, elle informe celle-ci de cette transmission.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant du trafic d'êtres humains, de la traite des êtres humains ou de la fraude sociale, la CTIF communique à l'auditeur du travail une copie du rapport transmis au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'infractions pour lesquelles l'Administration générale des Douanes et Accises exerce l'action publique, la CTIF communique à celle-ci, une copie du rapport transmis au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'infractions pouvant avoir des répercussions en matière de fraude fiscale grave, organisée ou non, hors les cas prévus à l'alinéa qui précède, la CTIF transmet au ministre des Finances les informations pertinentes en ces matières issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant de la commission d'une infraction pouvant avoir des répercussions en matière de fraude sociale, la CTIF transmet au Service d'information et de recherche sociale, institué par l'article 3 du Code pénal social du 6 juin 2010, les informations pertinentes pour ce service issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant de la commission d'une infraction liée aux compétences d'enquête du Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, la CTIF transmet au ministre de l'Economie, les

d'enquête, elle informe celle-ci de cette transmission.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant du trafic d'êtres humains, de la traite des êtres humains ou de la fraude sociale, la CTIF communique à l'auditeur du travail une copie du rapport transmis au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'infractions pour lesquelles l'Administration générale des Douanes et Accises exerce l'action publique, la CTIF communique à celle-ci, une copie du rapport transmis au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'infractions pouvant avoir des répercussions en matière de fraude fiscale grave, organisée ou non, hors les cas prévus à l'alinéa qui précède, la CTIF transmet au ministre des Finances les informations pertinentes en ces matières issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant de la commission d'une infraction pouvant avoir des répercussions en matière de fraude sociale, la CTIF transmet au Service d'information et de recherche sociale, institué par l'article 3 du Code pénal social du 6 juin 2010, les informations pertinentes pour ce service issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant de la commission d'une infraction liée aux compétences d'enquête du Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, la CTIF transmet au ministre de l'Economie, les

informations pertinentes en ces matières issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations pour lesquelles la Sûreté de l'Etat ou le Service général du renseignement et de la sécurité des Forces armées ont communiqué des renseignements à la CTIF, celle-ci les informe de cette transmission.

Lorsque cette transmission concerne des informations pour lesquelles la direction générale des Etablissements pénitentiaires du Service Public Fédéral Justice a communiqué des renseignements à la CTIF, celle-ci l'informe de cette transmission.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'infractions à l'égard desquelles l'Autorité des services et marchés financiers dispose de compétences d'enquête et de contrôle, la CTIF transmet à cette dernière les informations pertinentes en ces matières issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Le paragraphe 1er ne s'applique pas à la transmission d'information vers les banques de données communes visée à l'article 44/11/3bis de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, auxquelles la CTIF a un accès direct. Lorsque la CTIF a transmis des informations aux banques de données communes conformément l'article 44/11/3ter, § 4, de la loi précitée, toutes les informations pertinentes peuvent être communiquées à tous les services qui, en vertu de cette loi, ou ses arrêtés d'exécution, ont accès direct à toutes ou à une partie des données à caractère personnel et des informations incluses dans ces banques de données communes. Ces informations ne peuvent être utilisées par ces services qu'aux fins pour lesquelles ils ont accès aux banques de données communes.

§ 3. Par dérogation au paragraphe 1er, et dans les limites du droit de l'Union européenne, la

informations pertinentes en ces matières issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Lorsque cette transmission concerne des informations pour lesquelles la Sûreté de l'Etat ou le Service général du renseignement et de la sécurité des Forces armées ont communiqué des renseignements à la CTIF, celle-ci les informe de cette transmission.

Lorsque cette transmission concerne des informations pour lesquelles la direction générale des Etablissements pénitentiaires du Service Public Fédéral Justice a communiqué des renseignements à la CTIF, celle-ci l'informe de cette transmission.

Lorsque cette transmission concerne des informations relatives au blanchiment de capitaux provenant d'infractions à l'égard desquelles l'Autorité des services et marchés financiers dispose de compétences d'enquête et de contrôle, la CTIF transmet à cette dernière les informations pertinentes en ces matières issues de la transmission du dossier au procureur du Roi ou au procureur fédéral en vertu de l'article 82, § 2.

Le paragraphe 1er ne s'applique pas à la transmission d'information vers les banques de données communes visée à l'article 44/11/3bis de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, auxquelles la CTIF a un accès direct. Lorsque la CTIF a transmis des informations aux banques de données communes conformément l'article 44/11/3ter, § 4, de la loi précitée, toutes les informations pertinentes peuvent être communiquées à tous les services qui, en vertu de cette loi, ou ses arrêtés d'exécution, ont accès direct à toutes ou à une partie des données à caractère personnel et des informations incluses dans ces banques de données communes. Ces informations ne peuvent être utilisées par ces services qu'aux fins pour lesquelles ils ont accès aux banques de données communes.

§ 3. Par dérogation au paragraphe 1er, et dans les limites du droit de l'Union européenne, la

CTIF peut donner accès à des informations confidentielles à l'Autorité de protection des données, dans la mesure où ces informations sont nécessaires à l'exercice des tâches de ladite autorité.

CTIF peut donner accès à des informations confidentielles à l'Autorité de protection des données, dans la mesure où ces informations sont nécessaires à l'exercice des tâches de ladite autorité.

Art. 89

§ 1er. Hors le cas où ils sont appelés à rendre témoignage en justice en matière pénale, les autorités de contrôle visées à l'article 85, § 1er, 2°, les membres et anciens membres de leurs organes et de leur personnel qui interviennent dans l'exercice du contrôle prévu par la présente loi, ou les personnes désignées à cet effet, sont tenus au secret professionnel et ne peuvent divulguer à quelque personne ou autorité que ce soit les informations confidentielles dont ils ont eu connaissance en raison de l'exercice des compétences de contrôle en vertu de la présente loi.

§ 1er. Hors le cas où ils sont appelés à rendre témoignage en justice en matière pénale, les autorités de contrôle visées à l'article 85, § 1er, 2°, les membres et anciens membres de leurs organes et de leur personnel qui interviennent dans l'exercice du contrôle prévu par la présente loi, ou les personnes désignées à cet effet, sont tenus au secret professionnel et ne peuvent divulguer à quelque personne ou autorité que ce soit les informations confidentielles dont ils ont eu connaissance en raison de l'exercice des compétences de contrôle en vertu de la présente loi.

Hors le cas où ils sont appelés à rendre témoignage en justice en matière pénale, l'autorité de contrôle visée à l'article 85, § 1er, 5°, les membres et anciens membres de son personnel qui interviennent dans l'exercice du contrôle prévu par la présente loi, ou les personnes désignées à cet effet, sont tenus au secret professionnel et ne peuvent divulguer à quelque personne ou autorité que ce soit les informations confidentielles qui leur ont été communiquées par une autre autorité de contrôle dans le cadre de l'exercice des compétences de contrôle en vertu de la présente loi.

Hors le cas où ils sont appelés à rendre témoignage en justice en matière pénale, l'autorité de contrôle visée à l'article 85, § 1er, 5°, les membres et anciens membres de son personnel qui interviennent dans l'exercice du contrôle prévu par la présente loi, ou les personnes désignées à cet effet, sont tenus au secret professionnel et ne peuvent divulguer à quelque personne ou autorité que ce soit les informations confidentielles qui leur ont été communiquées par une autre autorité de contrôle dans le cadre de l'exercice des compétences de contrôle en vertu de la présente loi.

§ 2. Le paragraphe 1er ne porte pas préjudice à la communication d'informations confidentielles ou secrètes à des tiers dans les cas prévus par la loi.

§ 2. Le paragraphe 1er ne porte pas préjudice à la communication d'informations confidentielles ou secrètes à des tiers dans les cas prévus par la loi.

§ 3. Les autorités de contrôle visées au paragraphe 1er et les membres ou anciens membres de leurs organes et de leur personnel sont exonérées de l'obligation visée à l'article 29 du Code d'Instruction criminelle.

§ 3. Les autorités de contrôle visées au paragraphe 1er et les membres ou anciens membres de leurs organes et de leur personnel sont exonérées de l'obligation visée à l'article 29 du Code d'Instruction criminelle.

§ 4. Les infractions au présent article sont punies des peines prévues par l'article 458 du Code pénal. Les dispositions du livre 1er du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions au présent article.

§ 4. Les infractions au présent article sont punies des peines prévues par l'article 352 du Code pénal.

Art. 91/1

Les rapports d'inspection et plus généralement tous les documents émanant de la Banque dont elle indique qu'ils sont confidentiels ne peuvent être divulgués par les entités assujetties sans le consentement exprès de la Banque.

Les rapports d'inspection et plus généralement tous les documents émanant de la Banque dont elle indique qu'ils sont confidentiels ne peuvent être divulgués par les entités assujetties sans le consentement exprès de la Banque.

Le non-respect de cette obligation est puni des peines prévues par l'article 458 du Code pénal.

Le non-respect de cette obligation est puni des peines prévues par l'**article 352** du Code pénal.

Art. 91/2

La Banque peut charger le commissaire ou le réviseur agréé auprès de l'entité assujettie concernée d'établir des rapports spéciaux portant sur le respect par cette dernière des dispositions de la présente loi ou des arrêtés et règlements pris pour son exécution, des mesures d'exécution de la directive 2015/849, du Règlement européen relatif aux transferts de fonds ou des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers et, notamment, sur la mise en œuvre des injonctions visées à l'article 93, § 1er. Les frais d'établissement de ces rapports sont supportés par l'entité assujettie en question.

La Banque peut charger le commissaire ou le réviseur agréé auprès de l'entité assujettie concernée d'établir des rapports spéciaux portant sur le respect par cette dernière des dispositions de la présente loi ou des arrêtés et règlements pris pour son exécution, des mesures d'exécution de la directive 2015/849, du Règlement européen relatif aux transferts de fonds ou des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers et, notamment, sur la mise en œuvre des injonctions visées à l'article 93, § 1er. Les frais d'établissement de ces rapports sont supportés par l'entité assujettie en question.

Dans le cas des entités assujetties qui n'ont pas de commissaire ou de réviseur ayant la qualité de réviseur agréé au sens du Règlement de la Banque nationale de Belgique du 21 décembre 2012 concernant l'agrément des réviseurs et des sociétés de réviseurs, la Banque peut désigner un tel

Dans le cas des entités assujetties qui n'ont pas de commissaire ou de réviseur ayant la qualité de réviseur agréé au sens du Règlement de la Banque nationale de Belgique du 21 décembre 2012 concernant l'agrément des réviseurs et des sociétés de réviseurs, la Banque peut désigner un tel

réviseur afin d'établir les rapports spéciaux visés à l'alinéa 1er.

Les réviseurs agréés visés aux alinéas 1er et 2 agissent sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément aux règles de la profession et aux instructions de la Banque.

Les rapports visés au présent article ne peuvent être communiqués à des tiers que moyennant l'accord préalable de la Banque et ce, aux conditions fixées par celle-ci. Toute communication effectuée en violation du présent alinéa est passible des peines prévues par l'article 458 du Code pénal.

Les réviseurs agréés visés aux alinéas 1er et 2 peuvent effectuer les vérifications qui s'imposent afin d'établir les rapports spéciaux dont ils sont chargés auprès des succursales à l'étranger de l'entité assujettie concernée.

réviseur afin d'établir les rapports spéciaux visés à l'alinéa 1er.

Les réviseurs agréés visés aux alinéas 1er et 2 agissent sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément aux règles de la profession et aux instructions de la Banque.

Les rapports visés au présent article ne peuvent être communiqués à des tiers que moyennant l'accord préalable de la Banque et ce, aux conditions fixées par celle-ci. Toute communication effectuée en violation du présent alinéa est passible des peines prévues par l'article 352 du Code pénal.

Les réviseurs agréés visés aux alinéas 1er et 2 peuvent effectuer les vérifications qui s'imposent afin d'établir les rapports spéciaux dont ils sont chargés auprès des succursales à l'étranger de l'entité assujettie concernée.

Art. 136

Pour l'application de la présente loi et des arrêtés et règlements pris pour son exécution, sont punis ceux qui font obstacle aux inspections et vérifications des autorités de contrôle auxquelles ils sont tenus dans le pays ou à l'étranger ou qui refusent de donner des renseignements qu'ils sont tenus de fournir en vertu de la présente loi ou qui donnent sciemment des renseignements inexacts ou incomplets:

1° pour les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 4° à 10°, avec les peines prévues à l'article 36/20, § 1er, de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique;

2° pour les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 11° à 20°, avec les peines prévues à l'article 87, § 1er, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

3° pour les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 1° à 3° et 21° à 33°, avec une amende de 150 euros à 5 000 euros.

Pour l'application de la présente loi et des arrêtés et règlements pris pour son exécution, sont punis ceux qui font obstacle aux inspections et vérifications des autorités de contrôle auxquelles ils sont tenus dans le pays ou à l'étranger ou qui refusent de donner des renseignements qu'ils sont tenus de fournir en vertu de la présente loi ou qui donnent sciemment des renseignements inexacts ou incomplets:

1° pour les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 4° à 10°, avec les peines prévues à l'article 36/20, § 1er, de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique;

2° pour les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 11° à 20°, avec les peines prévues à l'article 87, § 1er, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

3° pour les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 1° à 3° et 21° à 33°, avec une amende de 150 euros à 5 000 euros.

Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10 000 euros, ou d'une de ces peines seulement, ceux qui exercent l'activité de prestataire de services d'échange entre monnaie virtuelle et monnaie légale ou de prestataires de services de portefeuille de conservation sans être inscrit conformément aux dispositions prises en exécution de l'article 5, § 1er, alinéa 4, ou après avoir renoncé à cette inscription, ou s'être vu radier cette inscription, ainsi que ceux qui contreviennent à l'article 5, § 1er, alinéa 3.

Sont punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**, ceux qui exercent l'activité de prestataire de services d'échange entre monnaie virtuelle et monnaie légale ou de prestataires de services de portefeuille de conservation sans être inscrit conformément aux dispositions prises en exécution de l'article 5, § 1er, alinéa 4, ou après avoir renoncé à cette inscription, ou s'être vu radier cette inscription, ainsi que ceux qui contreviennent à l'article 5, § 1er, alinéa 3.

Art. 137

Sont punis d'une amende de 250 à 225 000 euros:

Sont punis d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 1.800.000 euros**:

1° ceux qui contreviennent aux dispositions de l'article 66, § 2, alinéa 1er, ou de l'article 67. L'amende ne peut néanmoins pas excéder dix pour cent du paiement ou du don;

1° ceux qui contreviennent aux dispositions de l'article 66, § 2, alinéa 1er, ou de l'article 67. L'amende ne peut néanmoins pas excéder dix pour cent du paiement ou du don;

2° par dérogation à l'article 136, ceux qui, volontairement, empêchent ou entravent l'exécution de la mission des fonctionnaires de police ou des agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique lorsqu'ils agissent dans le cadre des compétences de contrôle attribuées au Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie par l'article 85, § 3, de la présente loi;

2° par dérogation à l'article 136, ceux qui, **délibérément**, empêchent ou entravent l'exécution de la mission des fonctionnaires de police ou des agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique lorsqu'ils agissent dans le cadre des compétences de contrôle attribuées au Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie par l'article 85, § 3, de la présente loi;

3° ceux qui, sans être inscrits à cet effet conformément à la procédure déterminée par le Roi, exercent une des activités visées à l'article 5, § 1er, alinéa 13.

3° ceux qui, sans être inscrits à cet effet conformément à la procédure déterminée par le Roi, exercent une des activités visées à l'article 5, § 1er, alinéa 13.

Les agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique peuvent adresser au contrevenant un avertissement, conformément à l'article XV.31 du même code ou lui proposer le paiement d'une

Les agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique peuvent adresser au contrevenant un avertissement, conformément à l'article XV.31 du même code ou lui proposer le paiement d'une

somme qui éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 dudit code.

Art. 138

§ 1er. Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, s'appliquent aux infractions punies par le présent titre.

Abrogé

§ 2. Les personnes morales sont civilement responsables des amendes pénales auxquelles sont condamnés les membres de leur organe légal d'administration, les personnes en charge de la direction effective ou les mandataires en application du présent titre.

§ 2. Les personnes morales sont civilement responsables des amendes pénales auxquelles sont condamnés les membres de leur organe légal d'administration, les personnes en charge de la direction effective ou les mandataires en application du présent titre.

§ 3. Toute information du chef d'une infraction définie au présent titre doit être portée à la connaissance de l'autorité de contrôle compétente en vertu de l'article 85 par l'autorité judiciaire ou administrative qui en est saisie.

§ 3. Toute information du chef d'une infraction définie au présent titre doit être portée à la connaissance de l'autorité de contrôle compétente en vertu de l'article 85 par l'autorité judiciaire ou administrative qui en est saisie.

Toute action pénale du chef d'une infraction visée au présent titre doit être portée à la connaissance de l'autorité de contrôle compétente en vertu de l'article 85 à la diligence du ministère public.

Toute action pénale du chef d'une infraction visée au présent titre doit être portée à la connaissance de l'autorité de contrôle compétente en vertu de l'article 85 à la diligence du ministère public.

§ 4. L'autorité de contrôle compétente en vertu de l'article 85 est habilitée à intervenir à toutes les étapes de la procédure devant la juridiction répressive saisie d'une infraction punie par le présent titre, sans qu'elle ait à justifier d'un quelconque préjudice. L'intervention suit les règles applicables à la partie civile.

§ 4. L'autorité de contrôle compétente en vertu de l'article 85 est habilitée à intervenir à toutes les étapes de la procédure devant la juridiction répressive saisie d'une infraction punie par le présent titre, sans qu'elle ait à justifier d'un quelconque préjudice. L'intervention suit les règles applicables à la partie civile.

Loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l'occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d'autrui

Art. 12

§ 1er. Dans les cas visés à l'article 442/1, § 1er, du Code pénal, le procureur du Roi peut, à la

§ 1er. Dans les cas visés à l'article 350 du Code pénal, le procureur du Roi peut, à la demande

demande du détenteur d'un droit ou d'un titre sur le bien concerné, ordonner l'évacuation du bien concerné après autorisation du juge d'instruction, à l'égard des personnes trouvées dans le bien.

Le procureur du Roi adresse au juge d'instruction une demande motivée qui contient au moins les données suivantes:

1° une description du lieu concerné par la mesure et l'indication de l'adresse du bien qui fait l'objet de l'ordonnance;

2° tous les documents et renseignements desquels il ressort que le recours à ce moyen est nécessaire;

3° l'identité des occupants du bien concerné dans la mesure où celle-ci peut être retrouvée.

Il mentionne dans sa demande les circonstances susceptibles de justifier l'ordonnance d'évacuation.

Le juge d'instruction décide dans un délai de septante-deux heures maximum après réception de la demande. Le juge d'instruction peut rejeter la demande si elle est manifestement non fondée. Le juge d'instruction apprécie au moins la légalité et la proportionnalité de l'autorisation au regard des faits. Il entend les personnes qui se trouvent dans le bien et contre lesquelles une ordonnance d'évacuation est visée, sauf si cela n'est pas possible en raison des circonstances particulières de l'affaire. La décision du juge d'instruction est motivée. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours.

Si le juge d'instruction accorde l'autorisation, le procureur du Roi prend l'ordonnance d'évacuation en la motivant et dans le respect de la présomption d'innocence. L'ordonnance implique l'évacuation dans un délai de huit jours à compter de la notification visée au paragraphe 2, alinéa 2, faite aux personnes qui se trouvent dans le bien.

du détenteur d'un droit ou d'un titre sur le bien concerné, ordonner l'évacuation du bien concerné après autorisation du juge d'instruction, à l'égard des personnes trouvées dans le bien.

Le procureur du Roi adresse au juge d'instruction une demande motivée qui contient au moins les données suivantes:

1° une description du lieu concerné par la mesure et l'indication de l'adresse du bien qui fait l'objet de l'ordonnance;

2° tous les documents et renseignements desquels il ressort que le recours à ce moyen est nécessaire;

3° l'identité des occupants du bien concerné dans la mesure où celle-ci peut être retrouvée.

Il mentionne dans sa demande les circonstances susceptibles de justifier l'ordonnance d'évacuation.

Le juge d'instruction décide dans un délai de septante-deux heures maximum après réception de la demande. Le juge d'instruction peut rejeter la demande si elle est manifestement non fondée. Le juge d'instruction apprécie au moins la légalité et la proportionnalité de l'autorisation au regard des faits. Il entend les personnes qui se trouvent dans le bien et contre lesquelles une ordonnance d'évacuation est visée, sauf si cela n'est pas possible en raison des circonstances particulières de l'affaire. La décision du juge d'instruction est motivée. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours.

Si le juge d'instruction accorde l'autorisation, le procureur du Roi prend l'ordonnance d'évacuation en la motivant et dans le respect de la présomption d'innocence. L'ordonnance implique l'évacuation dans un délai de huit jours à compter de la notification visée au paragraphe 2, alinéa 2, faite aux personnes qui se trouvent dans le bien.

Un procès-verbal de notification, constitué d'une copie de l'ordonnance et indiquant la date et l'heure de la notification, est dressé et joint au dossier.

§ 2. L'ordonnance du procureur du Roi est consignée par écrit et contient entre autres:

1° une description du lieu concerné par la mesure et l'indication de l'adresse du bien qui fait l'objet de l'ordonnance;

2° les faits et circonstances qui ont donné lieu à l'ordonnance;

3° les nom, prénoms et domicile du requérant et une indication du droit ou du titre dont celui-ci se prévaut à l'égard du bien concerné;

4° le délai visé au paragraphe 1er, alinéa 5;

5° les sanctions qui pourront être imposées en cas de non-respect de cette ordonnance d'évacuation, notamment celles visées à l'article 442/1, § 2, du Code pénal;

6° la possibilité de recours et le délai dans lequel ledit recours doit être introduit.

Cette ordonnance est affichée à un endroit visible du bien concerné. Une copie de l'ordonnance est remise à titre de notification aux personnes qui se trouvent dans le bien concerné au moment de l'affichage. Une copie de l'ordonnance est transmise par le moyen de communication le plus approprié au chef de corps de la police locale de la zone de police au sein de laquelle se situe le bien concerné par l'ordonnance, ainsi qu'au détenteur du droit ou du titre sur le bien concerné et au Centre public d'action sociale compétent.

Le procureur du Roi se charge de l'exécution de l'ordonnance d'évacuation.

§ 3. Toute personne qui estime que ses droits sont lésés par l'ordonnance du procureur du Roi peut former un recours contre cette ordonnance par requête contradictoire motivée déposée au greffe de la justice de paix du canton où le bien concerné est situé

Un procès-verbal de notification, constitué d'une copie de l'ordonnance et indiquant la date et l'heure de la notification, est dressé et joint au dossier.

§ 2. L'ordonnance du procureur du Roi est consignée par écrit et contient entre autres:

1° une description du lieu concerné par la mesure et l'indication de l'adresse du bien qui fait l'objet de l'ordonnance;

2° les faits et circonstances qui ont donné lieu à l'ordonnance;

3° les nom, prénoms et domicile du requérant et une indication du droit ou du titre dont celui-ci se prévaut à l'égard du bien concerné;

4° le délai visé au paragraphe 1er, alinéa 5;

5° les sanctions qui pourront être imposées en cas de non-respect de cette ordonnance d'évacuation, notamment celles visées à l'article 351 du Code pénal;

6° la possibilité de recours et le délai dans lequel ledit recours doit être introduit.

Cette ordonnance est affichée à un endroit visible du bien concerné. Une copie de l'ordonnance est remise à titre de notification aux personnes qui se trouvent dans le bien concerné au moment de l'affichage. Une copie de l'ordonnance est transmise par le moyen de communication le plus approprié au chef de corps de la police locale de la zone de police au sein de laquelle se situe le bien concerné par l'ordonnance, ainsi qu'au détenteur du droit ou du titre sur le bien concerné et au Centre public d'action sociale compétent.

Le procureur du Roi se charge de l'exécution de l'ordonnance d'évacuation.

§ 3. Toute personne qui estime que ses droits sont lésés par l'ordonnance du procureur du Roi peut former un recours contre cette ordonnance par requête contradictoire motivée déposée au greffe de la justice de paix du canton où le bien concerné est situé

dans un délai de huit jours à compter de la notification de l'ordonnance par affichage visible sur le bien à évacuer ou de la remise de sa copie, et ce, à peine de déchéance. Le recours est suspensif. L'ordonnance du procureur du Roi ne peut pas être exécutée tant que le délai pour introduire ce recours court toujours.

Ce recours n'est pas suspendu pendant une action publique fondée en tout ou en partie sur les mêmes faits.

§ 4. Dans les vingt-quatre heures du dépôt de la requête, le juge de paix fixe les date et heure de l'audience au cours de laquelle la cause peut être instruite. L'audience a lieu au plus tard dans les dix jours qui suivent le dépôt de la requête. Par dérogation à l'article 1344*octies* du Code judiciaire, un certificat de résidence n'est pas requis pour le dépôt de la requête.

Par pli judiciaire, le greffier notifie sans délai le lieu, les date et heure de l'audience à la personne qui forme un recours contre l'ordonnance ainsi qu'au détenteur d'un droit ou d'un titre sur le bien. Il communique également les jour et heure de l'audience au procureur du Roi qui a pris l'ordonnance d'évacuation. Une copie de la requête est jointe au pli judiciaire.

Le juge de paix statue après avoir convoqué les parties présentes afin de les entendre et après avoir tenté une conciliation entre elles. Sauf disposition contraire, la procédure se déroule comme déterminé à l'article 1344*octies* du Code judiciaire. Le juge de paix statue sur le bien-fondé de l'ordonnance d'évacuation et sur le droit ou le titre invoqué. En cas de circonstances exceptionnelles et graves visées notamment à l'article 1344*decies*, alinéa 1er, du Code judiciaire, le juge de paix peut, par décision motivée, fixer un délai plus long que le délai prévu dans l'ordonnance du procureur du Roi. Lorsque le titre ou le droit appartient à une personne physique ou une personne morale de droit privé, ce délai ne peut pas être supérieur à un mois. Lorsque le titre ou le droit appartient à une personne morale de

dans un délai de huit jours à compter de la notification de l'ordonnance par affichage visible sur le bien à évacuer ou de la remise de sa copie, et ce, à peine de déchéance. Le recours est suspensif. L'ordonnance du procureur du Roi ne peut pas être exécutée tant que le délai pour introduire ce recours court toujours.

Ce recours n'est pas suspendu pendant une action publique fondée en tout ou en partie sur les mêmes faits.

§ 4. Dans les vingt-quatre heures du dépôt de la requête, le juge de paix fixe les date et heure de l'audience au cours de laquelle la cause peut être instruite. L'audience a lieu au plus tard dans les dix jours qui suivent le dépôt de la requête. Par dérogation à l'article 1344*octies* du Code judiciaire, un certificat de résidence n'est pas requis pour le dépôt de la requête.

Par pli judiciaire, le greffier notifie sans délai le lieu, les date et heure de l'audience à la personne qui forme un recours contre l'ordonnance ainsi qu'au détenteur d'un droit ou d'un titre sur le bien. Il communique également les jour et heure de l'audience au procureur du Roi qui a pris l'ordonnance d'évacuation. Une copie de la requête est jointe au pli judiciaire.

Le juge de paix statue après avoir convoqué les parties présentes afin de les entendre et après avoir tenté une conciliation entre elles. Sauf disposition contraire, la procédure se déroule comme déterminé à l'article 1344*octies* du Code judiciaire. Le juge de paix statue sur le bien-fondé de l'ordonnance d'évacuation et sur le droit ou le titre invoqué. En cas de circonstances exceptionnelles et graves visées notamment à l'article 1344*decies*, alinéa 1er, du Code judiciaire, le juge de paix peut, par décision motivée, fixer un délai plus long que le délai prévu dans l'ordonnance du procureur du Roi. Lorsque le titre ou le droit appartient à une personne physique ou une personne morale de droit privé, ce délai ne peut pas être supérieur à un mois. Lorsque le titre ou le droit appartient à une personne morale de

droit public, ce délai ne peut pas être supérieur à six mois.

Le juge de paix se prononce au plus tard dans les dix jours qui suivent l'audience.

La décision du juge de paix n'est susceptible d'aucun recours.

droit public, ce délai ne peut pas être supérieur à six mois.

Le juge de paix se prononce au plus tard dans les dix jours qui suivent l'audience.

La décision du juge de paix n'est susceptible d'aucun recours.

Loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données

Art. 88

Les mesures d'enquête prises en exécution de la présente loi ne peuvent donner lieu à l'application de l'article 550bis du Code pénal.

Les mesures d'enquête prises en exécution de la présente loi ne peuvent donner lieu à l'application **des articles 524 à 530** du Code pénal.

Loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation (appelée "loi OCSC")

Art. 3

Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, on entend par:

1° avoir patrimonial: bien, meuble ou immeuble, corporel ou incorporel, susceptible de saisie ou de confiscation, et dont la vente est licite;

2° gestion à valeur constante:

a) l'aliénation d'avoirs patrimoniaux saisis afin de leur subroger le produit obtenu;

b) la restitution d'avoirs patrimoniaux saisis moyennant paiement d'une somme d'argent, afin de leur subroger cette somme;

c) la conservation en nature d'avoirs patrimoniaux saisis en fonction des moyens disponibles avec ou sans cautionnement;

3° gestion obligatoire:

Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, on entend par:

1° avoir patrimonial: bien, meuble ou immeuble, corporel ou incorporel, susceptible de saisie ou de confiscation, et dont la vente est licite;

2° gestion à valeur constante:

a) l'aliénation d'avoirs patrimoniaux saisis afin de leur subroger le produit obtenu;

b) la restitution d'avoirs patrimoniaux saisis moyennant paiement d'une somme d'argent, afin de leur subroger cette somme;

c) la conservation en nature d'avoirs patrimoniaux saisis en fonction des moyens disponibles avec ou sans cautionnement;

3° gestion obligatoire:

a) la conservation de liquidités saisies sur un compte ouvert auprès d'une institution financière ou de la Caisse des Dépôts et Consignations; b) la conservation des soldes de comptes bancaires saisis transférés à l'Organe central sur un compte ouvert auprès d'une institution financière ou de la Caisse des Dépôts et Consignations; c) la conservation des sommes d'argent qui se sont substituées à des avoirs patrimoniaux qui faisaient l'objet d'une mesure de gestion à valeur constante; d) la conservation des valeurs virtuelles saisies; 4° gestion facultative: la gestion de titres et d'autres biens meubles et immeubles qui exigent une gestion spécialisée et qui ne font pas l'objet d'une mesure de gestion obligatoire; 5° restitution: a) la restitution d'avoirs patrimoniaux saisis au sens de l'article 44 du Code pénal; b) la mainlevée d'avoirs patrimoniaux saisis sur ordre du juge ou du ministère public; c) la mainlevée d'avoirs patrimoniaux saisis pour lesquels le ministère public ou le juge répressif n'a pas déterminé de destination, par décision du directeur de l'Organe central conformément à l'article 19; 6° services de renseignement et de sécurité: les services visés à l'article 2, § 1er, alinéa 1er, de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité.	a) la conservation de liquidités saisies sur un compte ouvert auprès d'une institution financière ou de la Caisse des Dépôts et Consignations; b) la conservation des soldes de comptes bancaires saisis transférés à l'Organe central sur un compte ouvert auprès d'une institution financière ou de la Caisse des Dépôts et Consignations; c) la conservation des sommes d'argent qui se sont substituées à des avoirs patrimoniaux qui faisaient l'objet d'une mesure de gestion à valeur constante; d) la conservation des valeurs virtuelles saisies; 4° gestion facultative: la gestion de titres et d'autres biens meubles et immeubles qui exigent une gestion spécialisée et qui ne font pas l'objet d'une mesure de gestion obligatoire; 5° restitution: a) la restitution d'avoirs patrimoniaux saisis au sens de l'article 67 du Code pénal; b) la mainlevée d'avoirs patrimoniaux saisis sur ordre du juge ou du ministère public; c) la mainlevée d'avoirs patrimoniaux saisis pour lesquels le ministère public ou le juge répressif n'a pas déterminé de destination, par décision du directeur de l'Organe central conformément à l'article 19; 6° services de renseignement et de sécurité: les services visés à l'article 2, § 1er, alinéa 1er, de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité.

Art. 14

§ 1er. Dans le cadre de la conservation visée à l'article 3, 2°, c), le ministère public ou le juge d'instruction peut confier la gestion au greffe, à un tiers ou au saisi, d'office ou à la demande	§ 1er. Dans le cadre de la conservation visée à l'article 3, 2°, c), le ministère public ou le juge d'instruction peut confier la gestion au greffe, à un tiers ou au saisi, d'office ou à la demande

de ce dernier, éventuellement moyennant cautionnement.

Par cautionnement, on entend le versement de valeurs par le saisi, par un tiers ou l'engagement d'un tiers en tant que caution, pour un montant et selon le mode accepté par le ministère public ou le juge d'instruction.

§ 2. Le cautionnement est attribué à l'Etat ou l'engagement du tiers devient exigible dès que le saisi ou le tiers est resté en défaut de présenter le bien saisi ou en garantie pour l'exécution de la confiscation.

Le défaut, par le saisi ou par le tiers, de présenter le bien saisi ou en garantie pour l'exécution de la confiscation est constaté, sur les réquisitions du ministère public, par le tribunal qui a prononcé la confiscation, le tiers-caution étant appelé à la cause.

Le jugement déclare, en même temps, le cautionnement acquis à l'Etat ou l'engagement du tiers exigible.

§ 3. Le saisi ou le tiers qui se défait de la chose dont il a la gestion est puni des peines prévues à l'article 507*bis* du Code pénal.

de ce dernier, éventuellement moyennant cautionnement.

Par cautionnement, on entend le versement de valeurs par le saisi, par un tiers ou l'engagement d'un tiers en tant que caution, pour un montant et selon le mode accepté par le ministère public ou le juge d'instruction.

§ 2. Le cautionnement est attribué à l'Etat ou l'engagement du tiers devient exigible dès que le saisi ou le tiers est resté en défaut de présenter le bien saisi ou en garantie pour l'exécution de la confiscation.

Le défaut, par le saisi ou par le tiers, de présenter le bien saisi ou en garantie pour l'exécution de la confiscation est constaté, sur les réquisitions du ministère public, par le tribunal qui a prononcé la confiscation, le tiers-caution étant appelé à la cause.

Le jugement déclare, en même temps, le cautionnement acquis à l'Etat ou l'engagement du tiers exigible.

§ 3. Le saisi ou le tiers qui se défait de la chose dont il a la gestion est puni des peines prévues à l'article 683 du Code pénal.

Art. 17

§ 1er. Le directeur de l'Organe central peut, pour la durée qu'il détermine, mettre à la disposition de la police fédérale ou des services de renseignement et de sécurité l'avoir patrimonial ayant fait l'objet d'une décision exécutoire d'aliénation en application des articles 28*octies* ou 61*sexies* du Code d'instruction criminelle, aux conditions suivantes:

1° soit l'avoir patrimonial est la propriété du suspect ou de l'inculpé, ou son propriétaire ne peut pas être identifié ou joint dans un délai raisonnable, soit l'avoir patrimonial a été mis à la disposition d'une organisation criminelle visée à l'article 324*bis* du Code pénal, ou des auteurs présumés des

§ 1er. Le directeur de l'Organe central peut, pour la durée qu'il détermine, mettre à la disposition de la police fédérale ou des services de renseignement et de sécurité l'avoir patrimonial ayant fait l'objet d'une décision exécutoire d'aliénation en application des articles 28*octies* ou 61*sexies* du Code d'instruction criminelle, aux conditions suivantes:

1° soit l'avoir patrimonial est la propriété du suspect ou de l'inculpé, ou son propriétaire ne peut pas être identifié ou joint dans un délai raisonnable, soit l'avoir patrimonial a été mis à la disposition d'une organisation criminelle visée à l'article 406 du Code pénal, ou des auteurs présumés des infractions

infractions visées à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4, du Code d'instruction criminelle;

2° l'avoir patrimonial a été saisi lors d'une instruction ou d'une information concernant des faits punissables qui ont été commis dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou concernant les infractions visées à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4, du Code d'instruction criminelle;

3° la police utilise l'avoir patrimonial en personne prudente et raisonnable dans le cadre de son fonctionnement, qui vise à lutter contre les infractions visées au 1° ou à les prévenir;

3/1° les services de renseignement et de sécurité utilisent l'avoir patrimonial en personne prudente et raisonnable dans le cadre de l'exercice de leurs missions légales relatives à la prévention et la lutte contre les menaces liées aux organisations criminelles et à la criminalité grave;

4° la police ne dispose pas encore d'avoirs patrimoniaux similaires ou ne dispose de tels avoirs que dans une mesure insuffisante, et l'avoir patrimonial mis à disposition est utile au fonctionnement visé au 3°;

4/1° les services de renseignement et de sécurité ne disposent pas encore d'avoirs patrimoniaux similaires ou ne disposent de tels avoirs que dans une mesure insuffisante, et l'avoir patrimonial mis à disposition est utile pour les missions visées au 3/1°.

Le directeur de l'Organe central notifie sa décision au magistrat qui a autorisé l'aliénation de l'avoir patrimonial mis à disposition.

§ 2. Le directeur général de la police judiciaire, ou son délégué, peut mettre à la disposition de la police locale, dans les conditions visées au paragraphe 1er, l'avoir patrimonial saisi qui a été mis à la disposition de la police fédérale. Le directeur général en informe le directeur de l'Organe central.

visées à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4, du Code d'instruction criminelle;

2° l'avoir patrimonial a été saisi lors d'une instruction ou d'une information concernant des faits punissables qui ont été commis dans le cadre d'une organisation criminelle visée à **l'article 406** du Code pénal, ou concernant les infractions visées à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4, du Code d'instruction criminelle;

3° la police utilise l'avoir patrimonial en personne prudente et raisonnable dans le cadre de son fonctionnement, qui vise à lutter contre les infractions visées au 1° ou à les prévenir;

3/1° les services de renseignement et de sécurité utilisent l'avoir patrimonial en personne prudente et raisonnable dans le cadre de l'exercice de leurs missions légales relatives à la prévention et la lutte contre les menaces liées aux organisations criminelles et à la criminalité grave;

4° la police ne dispose pas encore d'avoirs patrimoniaux similaires ou ne dispose de tels avoirs que dans une mesure insuffisante, et l'avoir patrimonial mis à disposition est utile au fonctionnement visé au 3°;

4/1° les services de renseignement et de sécurité ne disposent pas encore d'avoirs patrimoniaux similaires ou ne disposent de tels avoirs que dans une mesure insuffisante, et l'avoir patrimonial mis à disposition est utile pour les missions visées au 3/1°.

Le directeur de l'Organe central notifie sa décision au magistrat qui a autorisé l'aliénation de l'avoir patrimonial mis à disposition.

§ 2. Le directeur général de la police judiciaire, ou son délégué, peut mettre à la disposition de la police locale, dans les conditions visées au paragraphe 1er, l'avoir patrimonial saisi qui a été mis à la disposition de la police fédérale. Le directeur général en informe le directeur de l'Organe central.

§ 3. L'avoir patrimonial ne peut pas être mis à la disposition du service judiciaire central ou déconcentré, ni de la zone de police de la police locale qui a saisi l'avoir patrimonial concerné.

§ 4. Le directeur de l'Organe central fait établir une description de l'état du bien et en détermine la valeur avant que l'avoir patrimonial ne soit utilisé par le service de police ou les services de renseignement et de sécurité.

A la fin de la mise à disposition, le directeur de l'Organe central fait à nouveau procéder à une description de l'état et à une estimation de la valeur.

Le directeur fait verser au dossier répressif les rapports visés aux alinéas 1er et 2.

§ 5. L'exécution de la décision d'aliénation de l'avoir patrimonial saisi précité est suspendue jusqu'à la fin de la mise à disposition.

§ 6. Le recours visé aux articles 28^{sexies} et 61^{quater} du Code d'instruction criminelle ne peut être intenté que dans le mois de la notification de la décision d'aliénation visée au paragraphe 1er. Le requérant ne peut envoyer ni déposer de requête ayant le même objet avant l'expiration d'un délai d'un an, à compter soit du jour de la dernière décision concernant le même objet, soit du jour de l'expiration du délai d'un mois visé ci-dessus.

§ 7. En cas de restitution au propriétaire légitime ou de confiscation avec restitution ou attribution à la partie civile de l'avoir patrimonial mis à disposition, toute moins-value découlant de la mise à disposition de l'avoir patrimonial donne lieu, après compensation avec l'éventuelle plus-value, à une indemnisation à charge de l'Etat, de la commune ou de la zone pluricommunale, telle qu'estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4.

En cas de restitution, par dérogation à l'alinéa 1er, l'Etat, la commune ou la zone

§ 3. L'avoir patrimonial ne peut pas être mis à la disposition du service judiciaire central ou déconcentré, ni de la zone de police de la police locale qui a saisi l'avoir patrimonial concerné.

§ 4. Le directeur de l'Organe central fait établir une description de l'état du bien et en détermine la valeur avant que l'avoir patrimonial ne soit utilisé par le service de police ou les services de renseignement et de sécurité.

A la fin de la mise à disposition, le directeur de l'Organe central fait à nouveau procéder à une description de l'état et à une estimation de la valeur.

Le directeur fait verser au dossier répressif les rapports visés aux alinéas 1er et 2.

§ 5. L'exécution de la décision d'aliénation de l'avoir patrimonial saisi précité est suspendue jusqu'à la fin de la mise à disposition.

§ 6. Le recours visé aux articles 28^{sexies} et 61^{quater} du Code d'instruction criminelle ne peut être intenté que dans le mois de la notification de la décision d'aliénation visée au paragraphe 1er. Le requérant ne peut envoyer ni déposer de requête ayant le même objet avant l'expiration d'un délai d'un an, à compter soit du jour de la dernière décision concernant le même objet, soit du jour de l'expiration du délai d'un mois visé ci-dessus.

§ 7. En cas de restitution au propriétaire légitime ou de confiscation avec restitution ou attribution à la partie civile de l'avoir patrimonial mis à disposition, toute moins-value découlant de la mise à disposition de l'avoir patrimonial donne lieu, après compensation avec l'éventuelle plus-value, à une indemnisation à charge de l'Etat, de la commune ou de la zone pluricommunale, telle qu'estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4.

En cas de restitution, par dérogation à l'alinéa 1er, l'Etat, la commune ou la zone

pluricommunale peut, à la demande du directeur général de la police judiciaire ou du chef de corps du service de police qui utilise l'avoir patrimonial mis à disposition, décider de céder la propriété du bien à l'Etat, à la commune ou à la zone pluricommunale contre le paiement au propriétaire légitime d'une juste indemnité qui correspond à la valeur estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4. Après la cession de propriété, les biens sont utilisés pour combattre ou prévenir les infractions visées à l'article 90ter du Code d'instruction criminelle ou les faits commis dans le cadre d'une organisation criminelle, visée à l'article 324bis du Code pénal. Les biens appartenant à la victime ou au tiers de bonne foi n'entrent pas en ligne de compte pour la cession de propriété.

L'Etat, la commune ou la zone pluricommunale verse l'indemnité visée à l'alinéa 1er ou 2 sur le compte de l'Organe central, qui se charge du paiement à l'ayant-droit.

§ 8. En cas de confiscation par équivalent, cette condamnation peut être exécutée sur l'avoir patrimonial qui est encore mis à disposition ou sur la somme qui remplace l'avoir patrimonial aliéné.

Le produit de l'avoir patrimonial réalisé qui a été mis à disposition de la police ou des services de renseignement et de sécurité est augmenté du montant de la moins-value estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4. Au cas où l'avoir patrimonial mis à disposition a été aliéné au cours de la procédure pénale, la somme qui le remplace est augmentée du montant de la moins-value qui découle de la mise à disposition, estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4. Le paiement de la moins-value au fonctionnaire du Service Public Fédéral Finances qui est compétent pour le recouvrement de la confiscation par équivalent peut être mis à charge, le cas échéant, de l'Etat, de la commune ou de la zone pluricommunale.

pluricommunale peut, à la demande du directeur général de la police judiciaire ou du chef de corps du service de police qui utilise l'avoir patrimonial mis à disposition, décider de céder la propriété du bien à l'Etat, à la commune ou à la zone pluricommunale contre le paiement au propriétaire légitime d'une juste indemnité qui correspond à la valeur estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4. Après la cession de propriété, les biens sont utilisés pour combattre ou prévenir les infractions visées à l'article 90ter du Code d'instruction criminelle ou les faits commis dans le cadre d'une organisation criminelle, visée à l'article 406 du Code pénal. Les biens appartenant à la victime ou au tiers de bonne foi n'entrent pas en ligne de compte pour la cession de propriété.

L'Etat, la commune ou la zone pluricommunale verse l'indemnité visée à l'alinéa 1er ou 2 sur le compte de l'Organe central, qui se charge du paiement à l'ayant-droit.

§ 8. En cas de confiscation par équivalent, cette condamnation peut être exécutée sur l'avoir patrimonial qui est encore mis à disposition ou sur la somme qui remplace l'avoir patrimonial aliéné.

Le produit de l'avoir patrimonial réalisé qui a été mis à disposition de la police ou des services de renseignement et de sécurité est augmenté du montant de la moins-value estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4. Au cas où l'avoir patrimonial mis à disposition a été aliéné au cours de la procédure pénale, la somme qui le remplace est augmentée du montant de la moins-value qui découle de la mise à disposition, estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4. Le paiement de la moins-value au fonctionnaire du Service Public Fédéral Finances qui est compétent pour le recouvrement de la confiscation par équivalent peut être mis à charge, le cas échéant, de l'Etat, de la commune ou de la zone pluricommunale.

Par dérogation à l'alinéa 2, l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale peut, sur la proposition du directeur général de la police judiciaire ou du chef de corps du service de police qui utilise l'avoir patrimonial mis à disposition, décider de céder la propriété du bien à l'Etat, à la commune ou à la zone pluricommunale contre le paiement au propriétaire légitime d'une juste indemnité qui correspond à la valeur estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4.

Après la cession de propriété, les biens sont utilisés pour combattre ou prévenir les infractions visées à l'article 90ter du Code d'instruction criminelle ou les faits commis dans le cadre d'une organisation criminelle, visée à l'article 324bis du Code pénal. Les biens appartenant à la victime ou au tiers de bonne foi n'entrent pas en ligne de compte pour la cession de propriété.

L'Etat, la commune ou la zone pluricommunale verse l'indemnité visée à l'alinéa 2 ou 3 sur le compte de l'Organe central, qui se charge du paiement au Service Public Fédéral Finances, à concurrence du montant de la confiscation par équivalent à percevoir.

Par dérogation à l'alinéa 2, l'Etat, la commune ou la zone pluricommunale peut, sur la proposition du directeur général de la police judiciaire ou du chef de corps du service de police qui utilise l'avoir patrimonial mis à disposition, décider de céder la propriété du bien à l'Etat, à la commune ou à la zone pluricommunale contre le paiement au propriétaire légitime d'une juste indemnité qui correspond à la valeur estimée par le directeur de l'Organe central sur la base des rapports visés au paragraphe 4.

Après la cession de propriété, les biens sont utilisés pour combattre ou prévenir les infractions visées à l'article 90ter du Code d'instruction criminelle ou les faits commis dans le cadre d'une organisation criminelle, visée à l'article 406 du Code pénal. Les biens appartenant à la victime ou au tiers de bonne foi n'entrent pas en ligne de compte pour la cession de propriété.

L'Etat, la commune ou la zone pluricommunale verse l'indemnité visée à l'alinéa 2 ou 3 sur le compte de l'Organe central, qui se charge du paiement au Service Public Fédéral Finances, à concurrence du montant de la confiscation par équivalent à percevoir.

Art. 21

§ 1er. Sans préjudice des compétences du fonctionnaire du Service Public Fédéral Finances chargé du recouvrement de la confiscation, l'Organe central peut, pour apprécier la faisabilité d'une exécution effective de la confiscation, mener une enquête sur la solvabilité d'une personne condamnée. L'enquête de solvabilité est menée par un magistrat de l'Organe central.

§ 2. L'Organe central peut requérir tous les services administratifs de l'Etat fédéral, des communautés, des régions, des administrations locales et des entreprises publiques, y compris la Cellule de traitement des informations financières, de lui communiquer, dans le délai qu'il fixe, toutes

§ 1er. Sans préjudice des compétences du fonctionnaire du Service Public Fédéral Finances chargé du recouvrement de la confiscation, l'Organe central peut, pour apprécier la faisabilité d'une exécution effective de la confiscation, mener une enquête sur la solvabilité d'une personne condamnée. L'enquête de solvabilité est menée par un magistrat de l'Organe central.

§ 2. L'Organe central peut requérir tous les services administratifs de l'Etat fédéral, des communautés, des régions, des administrations locales et des entreprises publiques, y compris la Cellule de traitement des informations financières, de lui communiquer, dans le délai qu'il fixe, toutes

les informations qu'il juge utiles dans le cadre de cette enquête concernant des opérations accomplies par le condamné, ses avoirs et sur la composition et la localisation de son patrimoine. Ces services administratifs, les entreprises publiques et la Cellule de traitement des informations financières sont tenus de donner suite à cette réquisition.

La même réquisition peut également être adressée aux entreprises inscrites auprès de la Banque-Carrefour des Entreprises. Ces entreprises sont tenues de donner suite à cette réquisition, sauf si elles peuvent se prévaloir d'une obligation de secret prévue par la loi.

§ 3. Lorsque les informations du fonctionnaire compétent visé au paragraphe 1er au sujet de la solvabilité d'une personne condamnée sont insuffisantes, ou s'il existe des indices dont il ressort que le condamné tente de se soustraire à l'exécution de la décision judiciaire de confiscation, l'Organe central peut recueillir des informations sur la solvabilité de cette personne condamnée auprès des organismes et des personnes visés à l'article 5, § 1er, 1° à 22°, 29° à 32°, et § 3, alinéa 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces.

§ 4. Toute personne qui, bien que régulièrement requise par l'Organe central, sciemment et volontairement, sans motif légitime, refuse ou reste en défaut de communiquer les informations demandées dans le délai et de la manière déterminés par l'Organe central, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

§ 5. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance des réquisitions visées à cet article ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 6. L'Organe central peut également charger les services de police ou les fonctionnaires de police visés à l'article 36 de mener une

les informations qu'il juge utiles dans le cadre de cette enquête concernant des opérations accomplies par le condamné, ses avoirs et sur la composition et la localisation de son patrimoine. Ces services administratifs, les entreprises publiques et la Cellule de traitement des informations financières sont tenus de donner suite à cette réquisition.

La même réquisition peut également être adressée aux entreprises inscrites auprès de la Banque-Carrefour des Entreprises. Ces entreprises sont tenues de donner suite à cette réquisition, sauf si elles peuvent se prévaloir d'une obligation de secret prévue par la loi.

§ 3. Lorsque les informations du fonctionnaire compétent visé au paragraphe 1er au sujet de la solvabilité d'une personne condamnée sont insuffisantes, ou s'il existe des indices dont il ressort que le condamné tente de se soustraire à l'exécution de la décision judiciaire de confiscation, l'Organe central peut recueillir des informations sur la solvabilité de cette personne condamnée auprès des organismes et des personnes visés à l'article 5, § 1er, 1° à 22°, 29° à 32°, et § 3, alinéa 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces.

§ 4. Toute personne qui, bien que régulièrement requise par l'Organe central, sciemment et volontairement, sans motif légitime, refuse ou reste en défaut de communiquer les informations demandées dans le délai et de la manière déterminés par l'Organe central, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

§ 5. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance des réquisitions visées à cet article ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'**article 352** du Code pénal.

§ 6. L'Organe central peut également charger les services de police ou les fonctionnaires de police visés à l'article 36 de mener une

enquête sur la solvabilité d'une personne condamnée.

§ 7. L'Organe central peut transmettre au fonctionnaire compétent visé au paragraphe 1er les renseignements obtenus.

enquête sur la solvabilité d'une personne condamnée.

§ 7. L'Organe central peut transmettre au fonctionnaire compétent visé au paragraphe 1er les renseignements obtenus.

Article 22

§ 1er. Dans les cas visés à l'article 21, § 3, un magistrat de l'Organe central peut requérir, par décision motivée adressée aux organismes et aux personnes visés à l'article 5, § 1er, 1° à 22°, 29° à 32°, et § 3, alinéa 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, la communication des informations suivantes:

1° la liste des comptes bancaires, des coffres bancaires ou des instruments financiers tels que visés à l'article 2, 1°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, dont le condamné est le titulaire, le mandataire ou le véritable bénéficiaire et, le cas échéant, toutes les données utiles à ce sujet;

2° les transactions bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs de ces comptes bancaires ou instruments financiers, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur;

3° les données concernant les titulaires ou mandataires qui, pendant une période déterminée, ont ou avaient accès à ces coffres bancaires.

§ 1/1. Dans les cas visés à l'article 21, § 3, le magistrat de l'Organe central peut, par décision motivée, conformément à la loi du 8 juillet 2018 portant organisation d'un point de contact central des comptes et contrats financiers et portant extension de l'accès du fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt, demander toutes les

§ 1er. Dans les cas visés à l'article 21, § 3, un magistrat de l'Organe central peut requérir, par décision motivée adressée aux organismes et aux personnes visés à l'article 5, § 1er, 1° à 22°, 29° à 32°, et § 3, alinéa 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, la communication des informations suivantes:

1° la liste des comptes bancaires, des coffres bancaires ou des instruments financiers tels que visés à l'article 2, 1°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, dont le condamné est le titulaire, le mandataire ou le véritable bénéficiaire et, le cas échéant, toutes les données utiles à ce sujet;

2° les transactions bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs de ces comptes bancaires ou instruments financiers, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur;

3° les données concernant les titulaires ou mandataires qui, pendant une période déterminée, ont ou avaient accès à ces coffres bancaires.

§ 1/1. Dans les cas visés à l'article 21, § 3, le magistrat de l'Organe central peut, par décision motivée, conformément à la loi du 8 juillet 2018 portant organisation d'un point de contact central des comptes et contrats financiers et portant extension de l'accès du fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt, demander toutes les

informations disponibles en ce qui concerne le condamné au Point de contact central des comptes et contrats financiers tenu par la Banque nationale de Belgique.

§ 2. Le magistrat de l'Organe central spécifie dans sa requête écrite sous quelle forme et dans quel délai les données visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, doivent lui être communiquées.

§ 3. Si les informations communiquées à l'Organe central conformément aux paragraphes 1er, 1/1 et 2 révèlent l'existence d'avoirs dans le chef du condamné, le magistrat de l'Organe central peut requérir de manière écrite que les organismes et personnes visés au paragraphe 1er ne pourront plus se dessaisir des créances et engagements liés à ces comptes bancaires, à ces coffres bancaires ou à ces instruments financiers pour un délai qui ne peut excéder cinq jours ouvrables et qui prend cours le jour où l'Organe central effectue l'envoi de sa requête par envoi recommandé, par télécopie ou par courrier électronique.

La mesure prend fin d'office à l'expiration du délai de cinq jours ouvrables. Par jour ouvrable, on entend tous les jours à l'exception des samedis, des dimanches et des jours fériés légaux. Avant l'expiration de ce délai la mesure prend fin en cas de paiement volontaire de la somme due en vertu de la confiscation, ou lorsque le fonctionnaire compétent du Service Public Fédéral Finances a pris les mesures conservatoires nécessaires.

§ 4. L'Organe central peut charger les organismes et les personnes visés au paragraphe 1er de mettre gratuitement les avoirs patrimoniaux à sa disposition ou de les transférer sur un compte qu'il indique, ce afin d'acquitter le solde d'une confiscation exécutoire.

§ 5. Les organismes et les personnes visés au paragraphe 1er sont tenus de prêter leur concours aux réquisitions et mesures visées aux paragraphes 1er, 3 et 4.

informations disponibles en ce qui concerne le condamné au Point de contact central des comptes et contrats financiers tenu par la Banque nationale de Belgique.

§ 2. Le magistrat de l'Organe central spécifie dans sa requête écrite sous quelle forme et dans quel délai les données visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, doivent lui être communiquées.

§ 3. Si les informations communiquées à l'Organe central conformément aux paragraphes 1er, 1/1 et 2 révèlent l'existence d'avoirs dans le chef du condamné, le magistrat de l'Organe central peut requérir de manière écrite que les organismes et personnes visés au paragraphe 1er ne pourront plus se dessaisir des créances et engagements liés à ces comptes bancaires, à ces coffres bancaires ou à ces instruments financiers pour un délai qui ne peut excéder cinq jours ouvrables et qui prend cours le jour où l'Organe central effectue l'envoi de sa requête par envoi recommandé, par télécopie ou par courrier électronique.

La mesure prend fin d'office à l'expiration du délai de cinq jours ouvrables. Par jour ouvrable, on entend tous les jours à l'exception des samedis, des dimanches et des jours fériés légaux. Avant l'expiration de ce délai la mesure prend fin en cas de paiement volontaire de la somme due en vertu de la confiscation, ou lorsque le fonctionnaire compétent du Service Public Fédéral Finances a pris les mesures conservatoires nécessaires.

§ 4. L'Organe central peut charger les organismes et les personnes visés au paragraphe 1er de mettre gratuitement les avoirs patrimoniaux à sa disposition ou de les transférer sur un compte qu'il indique, ce afin d'acquitter le solde d'une confiscation exécutoire.

§ 5. Les organismes et les personnes visés au paragraphe 1er sont tenus de prêter leur concours aux réquisitions et mesures visées aux paragraphes 1er, 3 et 4.

§ 6. L'organisme ou la personne visé au paragraphe 1er qui, bien que régulièrement requis par l'Organe central, sciemment et volontairement, sans motif légitime, refuse ou reste en défaut de procéder à la communication des informations demandées ou à leur mise à disposition ou à leur transfert dans le délai et de la manière fixés par l'Organe central, est puni d'une amende de cent euros à trente mille euros.

§ 7. Les organismes et les personnes visés au paragraphe 1er, ou tout tiers, qui conservent ou gèrent des biens faisant l'objet d'une mesure visée aux paragraphes 3 et 4 et qui les font disparaître dans une intention frauduleuse, sont punis des peines prévues à l'article 507 du Code pénal.

§ 8. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance des réquisitions ou mesures visées à cet article ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 9. Les frais exposés dans le cadre des enquêtes visées aux articles 21 et 22 sont à charge du condamné ou de la partie civilement responsable. Ils sont taxés, liquidés et recouvrés conformément à la réglementation relative aux frais de justice en matière répressive.

§ 6. L'organisme ou la personne visé au paragraphe 1er qui, bien que régulièrement requis par l'Organe central, sciemment et volontairement, sans motif légitime, refuse ou reste en défaut de procéder à la communication des informations demandées ou à leur mise à disposition ou à leur transfert dans le délai et de la manière fixés par l'Organe central, est puni d'une amende de cent euros à trente mille euros.

§ 7. Les organismes et les personnes visés au paragraphe 1er, ou tout tiers, qui conservent ou gèrent des biens faisant l'objet d'une mesure visée aux paragraphes 3 et 4 et qui les font disparaître dans une intention frauduleuse, sont punis des peines prévues à l'**article 665** du Code pénal.

§ 8. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance des réquisitions ou mesures visées à cet article ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'**article 352** du Code pénal.

§ 9. Les frais exposés dans le cadre des enquêtes visées aux articles 21 et 22 sont à charge du condamné ou de la partie civilement responsable. Ils sont taxés, liquidés et recouvrés conformément à la réglementation relative aux frais de justice en matière répressive.

Art. 39

§ 1er. Toute personne qui prête son concours à l'accomplissement des missions de l'Organe central est tenue, en dehors de l'exercice de sa fonction, au secret au sujet de tout ce dont elle a eu connaissance dans l'exécution de sa mission ou de sa fonction. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 2. Dans le cadre de l'exécution des missions de l'Organe central, le personnel exerce sa fonction lorsqu'il communique avec des

§ 1er. Toute personne qui prête son concours à l'accomplissement des missions de l'Organe central est tenue, en dehors de l'exercice de sa fonction, au secret au sujet de tout ce dont elle a eu connaissance dans l'exécution de sa mission ou de sa fonction. Toute violation du secret est punie conformément à l'**article 352** du Code pénal.

§ 2. Dans le cadre de l'exécution des missions de l'Organe central, le personnel exerce sa fonction lorsqu'il communique avec des

institutions ayant des missions et des obligations analogues.

L'autorisation préalable du ministère public compétent ou du juge d'instruction est requise lorsque ces communications sont de nature à avoir une influence sur des dossiers judiciaires en cours.

institutions ayant des missions et des obligations analogues.

L'autorisation préalable du ministère public compétent ou du juge d'instruction est requise lorsque ces communications sont de nature à avoir une influence sur des dossiers judiciaires en cours.

La loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel

Art. 8

§ 1er. En exécution de l'article 9.2.g) du Règlement, les traitements ci-après sont considérés comme traitements nécessaires pour des motifs d'intérêt public important:

1° le traitement effectué par des associations dotées de la personnalité juridique ou par des fondations qui ont pour objet statutaire principal la défense et la promotion des droits de l'homme et des libertés fondamentales, en vue de la réalisation de cet objet, à condition que ce traitement soit autorisé par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avis de l'autorité de contrôle compétente. Le Roi peut prévoir des modalités de ce traitement;

2° le traitement géré par la fondation d'utilité publique "Fondation pour Enfants Disparus et Sexuellement Exploités" pour la réception, la transmission à l'autorité judiciaire et le suivi de données concernant des personnes qui sont suspectées, dans un dossier déterminé de disparition ou d'exploitation sexuelle, d'avoir commis un crime ou un délit;

3° le traitement de données à caractère personnel concernant la vie sexuelle, effectué par une association dotée de la personnalité juridique ou par une fondation, qui a pour objet statutaire principal l'évaluation, la guidance et le traitement des personnes dont le comportement sexuel peut être qualifié d'infraction, et qui est agréée et

§ 1er. En exécution de l'article 9.2.g) du Règlement, les traitements ci-après sont considérés comme traitements nécessaires pour des motifs d'intérêt public important:

1° le traitement effectué par des associations dotées de la personnalité juridique ou par des fondations qui ont pour objet statutaire principal la défense et la promotion des droits de l'homme et des libertés fondamentales, en vue de la réalisation de cet objet, à condition que ce traitement soit autorisé par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avis de l'autorité de contrôle compétente. Le Roi peut prévoir des modalités de ce traitement;

2° le traitement géré par la fondation d'utilité publique "Fondation pour Enfants Disparus et Sexuellement Exploités" pour la réception, la transmission à l'autorité judiciaire et le suivi de données concernant des personnes qui sont suspectées, dans un dossier déterminé de disparition ou d'exploitation sexuelle, d'avoir commis **une infraction**;

3° le traitement de données à caractère personnel concernant la vie sexuelle, effectué par une association dotée de la personnalité juridique ou par une fondation, qui a pour objet statutaire principal l'évaluation, la guidance et le traitement des personnes dont le comportement sexuel peut être qualifié d'infraction, et qui est agréée et

subventionné par l'autorité compétente en vue de la réalisation de cet objet. Ces traitements, qui doivent être destinés à l'évaluation, la guidance et le traitement des personnes visées dans le présent paragraphe et qui ne peuvent porter que sur des données à caractère personnel qui, pour autant qu'elles soient relatives à la vie sexuelle, concernent les personnes visées dans le présent paragraphe, sont soumis à une autorisation spéciale individuelle accordée par le Roi, dans un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, après avis de l'autorité de contrôle compétente.

L'arrêté visé à l'alinéa 1er, 3°, précise la durée de validité de l'autorisation, les modalités du traitement des données, les modalités de contrôle de l'association ou de la fondation par l'autorité compétente et la façon dont cette autorité informe l'autorité de contrôle compétente sur le traitement de données à caractère personnel effectué dans le cadre de l'autorisation accordée.

Sauf dispositions légales particulières, le traitement de données génétiques et biométriques aux fins d'identifier une personne physique de manière unique par ces associations et fondations est interdit.

§ 2. Le responsable du traitement et, le cas échéant, le sous-traitant établissent une liste des catégories de personnes, ayant accès aux données à caractère personnel avec une description de leur fonction par rapport au traitement des données visées. Cette liste est tenue à la disposition de l'autorité de contrôle compétente.

Le responsable du traitement et, le cas échéant, le sous-traitant veillent à ce que les personnes désignées soient tenues, par une obligation légale ou statutaire, ou par une disposition contractuelle équivalente, au respect du caractère confidentiel des données visées.

§ 3. La fondation visée au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, ne peut tenir un fichier de personnes suspectes d'avoir commis un crime ou un délit ou de personnes condamnées. Elle

subventionné par l'autorité compétente en vue de la réalisation de cet objet. Ces traitements, qui doivent être destinés à l'évaluation, la guidance et le traitement des personnes visées dans le présent paragraphe et qui ne peuvent porter que sur des données à caractère personnel qui, pour autant qu'elles soient relatives à la vie sexuelle, concernent les personnes visées dans le présent paragraphe, sont soumis à une autorisation spéciale individuelle accordée par le Roi, dans un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, après avis de l'autorité de contrôle compétente.

L'arrêté visé à l'alinéa 1er, 3°, précise la durée de validité de l'autorisation, les modalités du traitement des données, les modalités de contrôle de l'association ou de la fondation par l'autorité compétente et la façon dont cette autorité informe l'autorité de contrôle compétente sur le traitement de données à caractère personnel effectué dans le cadre de l'autorisation accordée.

Sauf dispositions légales particulières, le traitement de données génétiques et biométriques aux fins d'identifier une personne physique de manière unique par ces associations et fondations est interdit.

§ 2. Le responsable du traitement et, le cas échéant, le sous-traitant établissent une liste des catégories de personnes, ayant accès aux données à caractère personnel avec une description de leur fonction par rapport au traitement des données visées. Cette liste est tenue à la disposition de l'autorité de contrôle compétente.

Le responsable du traitement et, le cas échéant, le sous-traitant veillent à ce que les personnes désignées soient tenues, par une obligation légale ou statutaire, ou par une disposition contractuelle équivalente, au respect du caractère confidentiel des données visées.

§ 3. La fondation visée au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, ne peut tenir un fichier de personnes suspectes d'avoir commis **un crime ou un délit** ou de personnes

désigne également un délégué à la protection des données.

condamnées. Elle désigne également un délégué à la protection des données.

Art. 203

Le tiers de confiance est:

1° soumis au secret professionnel au sens de l'article 458 du Code pénal sous réserve d'autres dispositions de la présente loi et du Règlement;

2° indépendant du responsable du traitement initial et du traitement ultérieur.

Le tiers de confiance est:

1° soumis au secret professionnel au sens de l'article 352 du Code pénal sous réserve d'autres dispositions de la présente loi et du Règlement;

2° indépendant du responsable du traitement initial et du traitement ultérieur.

Art. 222

Le responsable du traitement ou le sous-traitant, son préposé ou mandataire, l'autorité compétente, visés aux titres 1er et 2, est puni d'une amende de deux cent cinquante euros à quinze mille euros lorsque:

1° les données à caractère personnel sont traitées sans base juridique conformément à l'article 6 du Règlement et aux articles 29, § 1er, et 33, § 1er, de la présente loi, y compris les conditions relatives au consentement et au traitement ultérieur;

2° les données à caractère personnel sont traitées en violation des conditions imposées par l'article 5 du Règlement et par l'article 28 de la présente loi par négligence grave ou avec intention malveillante;

3° le traitement ayant fait l'objet d'une objection conformément à l'article 21.1 du Règlement est maintenu sans raisons juridiques impérieuses;

4° le transfert de données à caractère personnel à un destinataire dans un pays tiers ou à une organisation internationale est effectué en violation des garanties, conditions ou exceptions prévues dans les articles 44 à 49 du Règlement ou des articles

Le responsable du traitement ou le sous-traitant, son préposé ou mandataire, l'autorité compétente, visés aux titres 1er et 2, est puni d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 120.000 euros** lorsque:

1° les données à caractère personnel sont traitées sans base juridique conformément à l'article 6 du Règlement et aux articles 29, § 1er, et 33, § 1er, de la présente loi, y compris les conditions relatives au consentement et au traitement ultérieur;

2° les données à caractère personnel sont traitées en violation des conditions imposées par l'article 5 du Règlement et par l'article 28 de la présente loi par négligence grave ou avec intention malveillante;

3° le traitement ayant fait l'objet d'une objection conformément à l'article 21.1 du Règlement est maintenu sans raisons juridiques impérieuses;

4° le transfert de données à caractère personnel à un destinataire dans un pays tiers ou à une organisation internationale est effectué en violation des garanties, conditions ou exceptions prévues dans les articles 44 à 49 du Règlement ou des articles

66 à 70 de la présente loi par négligence grave ou avec intention malveillante;	66 à 70 de la présente loi par négligence grave ou avec intention malveillante;
5° la mesure correctrice adoptée par l'autorité de contrôle visant la limitation temporaire ou définitive des flux conformément à l'article 58.2.f) du Règlement n'est pas respectée;	5° la mesure correctrice adoptée par l'autorité de contrôle visant la limitation temporaire ou définitive des flux conformément à l'article 58.2.f) du Règlement n'est pas respectée;
6° la mesure correctrice adoptée par l'autorité de contrôle au sens de l'article 58.2.d) du Règlement n'est pas respectée;	6° la mesure correctrice adoptée par l'autorité de contrôle au sens de l'article 58.2.d) du Règlement n'est pas respectée;
7° il a été fait obstacle aux missions légales de vérification et de contrôle de l'autorité de contrôle compétente, de ses membres ou de ses experts;	7° il a été fait obstacle aux missions légales de vérification et de contrôle de l'autorité de contrôle compétente, de ses membres ou de ses experts;
8° de la rébellion, dans le sens de l'article 269 du Code pénal, a été commise à l'encontre des membres de l'autorité de contrôle;	8° de la rébellion, dans le sens de l'article 644, alinéa 1er , du Code pénal, a été commise à l'encontre des membres de l'autorité de contrôle;
9° la certification visée à l'article 42 du Règlement est revendiquée ou des sceaux de certification en matière de protection des données sont utilisées publiquement alors que ces certifications, labels ou marques n'ont pas été délivrés par une entité accréditée ou ceux-ci sont utilisés après que la validité de la certification, du sceau ou de la marque a expiré;	9° la certification visée à l'article 42 du Règlement est revendiquée ou des sceaux de certification en matière de protection des données sont utilisées publiquement alors que ces certifications, labels ou marques n'ont pas été délivrés par une entité accréditée ou ceux-ci sont utilisés après que la validité de la certification, du sceau ou de la marque a expiré;
10° la certification visée à l'article 42 du Règlement a été obtenue sur la base de faux documents ou de documents erronés;	10° la certification visée à l'article 42 du Règlement a été obtenue sur la base de faux documents ou de documents erronés;
11° des tâches sont exécutées en tant qu'organisme de certification alors que celui-ci n'a pas été accrédité par l'organisme national d'accréditation compétent;	11° des tâches sont exécutées en tant qu'organisme de certification alors que celui-ci n'a pas été accrédité par l'organisme national d'accréditation compétent;
12° l'organisme de certification ne se conforme pas aux principes et aux tâches auxquels il est soumis tels que prévus aux articles 42 et 43 du Règlement;	12° l'organisme de certification ne se conforme pas aux principes et aux tâches auxquels il est soumis tels que prévus aux articles 42 et 43 du Règlement;
13° les tâches de l'organisme visée à l'article 41 du Règlement sont exécutées sans agrément par l'autorité de contrôle compétente;	13° les tâches de l'organisme visée à l'article 41 du Règlement sont exécutées sans agrément par l'autorité de contrôle compétente;

14° l'organisme agréé visé à l'article 41 du Règlement n'a pas pris les mesures appropriées en cas de violation du code de conduite tel que visé à l'article 41.4 du Règlement.

14° l'organisme agréé visé à l'article 41 du Règlement n'a pas pris les mesures appropriées en cas de violation du code de conduite tel que visé à l'article 41.4 du Règlement.

Art. 223

Est puni d'une amende de cinq cents euros à trente mille euros, le responsable du traitement visé au titre 1er, le sous-traitant ou la personne agissant sous leur autorité qui:

Est puni d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 240.000 euros**, le responsable du traitement visé au titre 1er, le sous-traitant ou la personne agissant sous leur autorité qui:

1° a, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, informé la personne concernée de l'existence d'une donnée à caractère personnel la concernant émanant d'une autorité visée au titre 3 en violation de l'article 11, alors qu'il connaissait l'origine de la donnée et qu'il ne se trouvait pas dans un des cas visés à l'article 11, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°;

1° a, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, informé la personne concernée de l'existence d'une donnée à caractère personnel la concernant émanant d'une autorité visée au titre 3 en violation de l'article 11, alors qu'il connaissait l'origine de la donnée et qu'il ne se trouvait pas dans un des cas visés à l'article 11, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°;

2° a, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, informé la personne concernée qu'une autorité visée au titre 3 est destinataire d'une de ses données à caractère personnel en violation de l'article 12.

2° a, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, informé la personne concernée qu'une autorité visée au titre 3 est destinataire d'une de ses données à caractère personnel en violation de l'article 12.

Art. 224

Est puni d'une amende de deux cents euros à dix mille euros, tout membre ou tout membre du personnel de l'autorité de contrôle compétente ou tout expert qui a violé l'obligation de confidentialité à laquelle il est astreint.

Est puni d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 80.000 euros**, tout membre ou tout membre du personnel de l'autorité de contrôle compétente ou tout expert qui a violé l'obligation de confidentialité à laquelle il est astreint.

Art. 225

En condamnant du chef d'infraction aux articles 222 ou 223, le tribunal peut ordonner l'insertion du jugement, intégralement ou par extraits, dans un ou plusieurs journaux, dans les conditions qu'il détermine, aux frais du condamné.

En condamnant du chef d'infraction aux articles 222 ou 223, le tribunal peut ordonner, **conformément à l'article 58 du Code pénal**, l'insertion du jugement, intégralement ou par extraits, dans un ou plusieurs journaux, dans les conditions qu'il détermine, aux frais du condamné.

Art. 226

Est puni d'une amende de cent euros à dix mille euros, le responsable du traitement ou la personne agissant sous l'autorité d'une autorité visée au titre 3 ou de son sous-traitant qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, n'a pas respecté une des obligations de confidentialité et de sécurité visées aux articles 83 à 86, 116 à 119, 149 à 152, 177 et 178.

Est puni d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 80.000 euros**, le responsable du traitement ou la personne agissant sous l'autorité d'une autorité visée au titre 3 ou de son sous-traitant qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, n'a pas respecté une des obligations de confidentialité et de sécurité visées aux articles 83 à 86, 116 à 119, 149 à 152, 177 et 178.

Art. 227

Est puni d'une amende de cent euros à vingt mille euros:

Est puni d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 160.000 euros**:

1° le responsable du traitement, le sous-traitant, la personne agissant sous l'autorité de l'autorité visée au titre 3 ou du sous-traitant ou le mandataire qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, qui traite des données à caractère personnel en dehors des cas prévus aux articles 74, 108, 140 et 170;

1° le responsable du traitement, le sous-traitant, la personne agissant sous l'autorité de l'autorité visée au titre 3 ou du sous-traitant ou le mandataire qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, qui traite des données à caractère personnel en dehors des cas prévus aux articles 74, 108, 140 et 170;

2° le responsable du traitement, le sous-traitant ou le mandataire qui traite des données à caractère personnel en infraction aux conditions du traitement imposées par les articles 75, 109, 141 et 170 et la personne agissant sous l'autorité d'une autorité visée au titre 3 ou du sous-traitant qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, traite des

2° le responsable du traitement, le sous-traitant ou le mandataire qui traite des données à caractère personnel en infraction aux conditions du traitement imposées par les articles 75, 109, 141 et 170 et la personne agissant sous l'autorité d'une autorité visée au titre 3 ou du sous-traitant qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, traite des

données à caractère personnel en infraction aux conditions imposées par les articles 75, 109, 141 et 170;

3° quiconque qui, pour contraindre une personne à lui donner son autorisation au traitement de données à caractère personnel la concernant, a usé à son égard de voies de fait, de violence ou menaces, de dons ou de promesses;

4° quiconque a transféré, fait ou laissé transférer, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, des données à caractère personnel vers un pays non membre de l'Union européenne ou à une organisation internationale sans qu'il ait été satisfait aux exigences prévues aux articles 93, 94, 126, 127, 159, 160, 182 et 183;

5° toute personne qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, a accès à des données à caractère personnel visées aux articles 99, 132 et 162 à des fins historiques, scientifiques ou statistiques, et qui traite ces données en violation des articles 102, 104, 135, 137, 165 ou 167.

données à caractère personnel en infraction aux conditions imposées par les articles 75, 109, 141 et 170;

3° quiconque qui, pour contraindre une personne à lui donner son autorisation au traitement de données à caractère personnel la concernant, a usé à son égard de voies de fait, de violence ou menaces, de dons ou de promesses;

4° quiconque a transféré, fait ou laissé transférer, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, des données à caractère personnel vers un pays non membre de l'Union européenne ou à une organisation internationale sans qu'il ait été satisfait aux exigences prévues aux articles 93, 94, 126, 127, 159, 160, 182 et 183;

5° toute personne qui, de sa propre négligence, pour autant qu'elle soit grave, ou avec une intention malveillante, a accès à des données à caractère personnel visées aux articles 99, 132 et 162 à des fins historiques, scientifiques ou statistiques, et qui traite ces données en violation des articles 102, 104, 135, 137, 165 ou 167.

Art. 230

Toutes les dispositions du livre 1er du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, s'appliquent aux infractions prévues par la présente loi ou par les arrêtés pris pour son exécution.

Abrogé

Art. 233

§ 1er. L'Organe de contrôle élabore son règlement d'ordre intérieur et peut définir sa propre organisation. Le règlement d'ordre intérieur est soumis à l'approbation de la Chambre des représentants.

Le président assure, dans le respect de la collégialité, la direction des réunions de L'Organe de contrôle et la gestion journalière

§ 1er. L'Organe de contrôle élabore son règlement d'ordre intérieur et peut définir sa propre organisation. Le règlement d'ordre intérieur est soumis à l'approbation de la Chambre des représentants.

Le président assure, dans le respect de la collégialité, la direction des réunions de L'Organe de contrôle et la gestion journalière

des activités. Il veille au bon fonctionnement de l'Organe de contrôle, à la bonne exécution de ses missions ainsi qu'à l'application du règlement d'ordre intérieur. Le règlement d'ordre intérieur précité détermine quel membre assume les missions du président en cas d'absence ou d'empêchement de ce dernier.

§ 2. Les membres de l'Organe de contrôle ne reçoivent ni cherchent dans les limites de leurs attributions, de façon directe ou indirecte, d'instructions de personne. Il leur est interdit d'être présents lors d'une délibération ou décision sur les dossiers pour lesquels ils ont un intérêt personnel ou direct ou pour lesquels leurs parents ou alliés jusqu'au quatrième degré ont un intérêt personnel ou direct.

§ 3. Les membres de l'Organe de contrôle et les membres de son personnel n'encourent aucune responsabilité civile en raison de leurs décisions, actes ou comportements dans l'exercice des missions légales de l'autorité de contrôle sauf en cas de dol ou de faute lourde.

§ 4. Les membres de l'Organe de contrôle sont tenus, durant et après l'exercice de leur mandat et contrat respectifs, de garder le secret à égard des faits, actes ou renseignements dont ils ont eu connaissance en raison de leurs fonctions. Toute violation du secret professionnel est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

des activités. Il veille au bon fonctionnement de l'Organe de contrôle, à la bonne exécution de ses missions ainsi qu'à l'application du règlement d'ordre intérieur. Le règlement d'ordre intérieur précité détermine quel membre assume les missions du président en cas d'absence ou d'empêchement de ce dernier.

§ 2. Les membres de l'Organe de contrôle ne reçoivent ni cherchent dans les limites de leurs attributions, de façon directe ou indirecte, d'instructions de personne. Il leur est interdit d'être présents lors d'une délibération ou décision sur les dossiers pour lesquels ils ont un intérêt personnel ou direct ou pour lesquels leurs parents ou alliés jusqu'au quatrième degré ont un intérêt personnel ou direct.

§ 3. Les membres de l'Organe de contrôle et les membres de son personnel n'encourent aucune responsabilité civile en raison de leurs décisions, actes ou comportements dans l'exercice des missions légales de l'autorité de contrôle sauf en cas de dol ou de faute lourde.

§ 4. Les membres de l'Organe de contrôle sont tenus, durant et après l'exercice de leur mandat et contrat respectifs, de garder le secret à égard des faits, actes ou renseignements dont ils ont eu connaissance en raison de leurs fonctions. Toute violation du secret professionnel est punie conformément à l'article 352 du Code pénal.

Art. 245

§ 1er. Sans préjudice des dispositions légales relatives aux immunités et aux privilèges de juridiction, les membres de l'Organe de contrôle et les membres du service d'enquête peuvent inviter, afin de l'entendre, toute personne dont ils estiment l'audition nécessaire. Les membres ou anciens membres des services de police sont tenus de donner suite à toute convocation écrite.

Les membres ou anciens membres des services de police peuvent faire une

§ 1er. Sans préjudice des dispositions légales relatives aux immunités et aux privilèges de juridiction, les membres de l'Organe de contrôle et les membres du service d'enquête peuvent inviter, afin de l'entendre, toute personne dont ils estiment l'audition nécessaire. Les membres ou anciens membres des services de police sont tenus de donner suite à toute convocation écrite.

Les membres ou anciens membres des services de police peuvent faire une

déclaration sur des faits couverts par le secret professionnel.

§ 2. Le président de l'Organe de contrôle peut faire citer des membres ou anciens membres des services de police par intervention d'un huissier de justice. Les membres ou anciens membres des services de police déposent après avoir prêté le serment prévu à l'article 934, alinéa 2, du Code judiciaire.

Les membres ou anciens membres des services de police révèlent à l'Organe de contrôle les secrets dont ils sont dépositaires, à l'exception de ceux qui concernent une information ou une instruction judiciaire en cours.

Si le membre ou l'ancien membre du service de police estime devoir garder le secret dont il est dépositaire parce que sa révélation risquerait de faire courir un danger physique à une personne, la question est soumise au président de l'Organe de contrôle ou le magistrat qui le remplace, qui statue.

Si le membre ou l'ancien membre du service de police estime devoir garder le secret dont il est dépositaire, la question est soumise au Commissaire général ou au chef de corps en fonction du service de police auquel l'intéressé appartient, qui statue.

§ 3. L'Organe de contrôle peut requérir la collaboration d'interprètes et d'experts. Ils prêtent le serment visé à l'article 290 du Code d'instruction criminelle. Les indemnités qui leurs sont dues sont réglées conformément au tarif des frais en matières pénales.

§ 4. L'article 9 de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires s'applique aux membres ou anciens membres des services de police qui sont entendus ou cités par l'Organe de contrôle à titre de témoins et aux experts et interprètes qui sont requis.

Les procès-verbaux constatant les infractions commises sont établis par un membre de l'Organe de contrôle ou un membre du service d'enquête et sont transmis au

déclaration sur des faits couverts par le secret professionnel.

§ 2. Le président de l'Organe de contrôle peut faire citer des membres ou anciens membres des services de police par intervention d'un huissier de justice. Les membres ou anciens membres des services de police déposent après avoir prêté le serment prévu à l'article 934, alinéa 2, du Code judiciaire.

Les membres ou anciens membres des services de police révèlent à l'Organe de contrôle les secrets dont ils sont dépositaires, à l'exception de ceux qui concernent une information ou une instruction judiciaire en cours.

Si le membre ou l'ancien membre du service de police estime devoir garder le secret dont il est dépositaire parce que sa révélation risquerait de faire courir un danger physique à une personne, la question est soumise au président de l'Organe de contrôle ou le magistrat qui le remplace, qui statue.

Si le membre ou l'ancien membre du service de police estime devoir garder le secret dont il est dépositaire, la question est soumise au Commissaire général ou au chef de corps en fonction du service de police auquel l'intéressé appartient, qui statue.

§ 3. L'Organe de contrôle peut requérir la collaboration d'interprètes et d'experts. Ils prêtent le serment visé à l'article 290 du Code d'instruction criminelle. Les indemnités qui leurs sont dues sont réglées conformément au tarif des frais en matières pénales.

§ 4. L'article 9 de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires s'applique aux membres ou anciens membres des services de police qui sont entendus ou cités par l'Organe de contrôle à titre de témoins et aux experts et interprètes qui sont requis.

Les procès-verbaux constatant les infractions commises sont établis par un membre de l'Organe de contrôle ou un membre du service d'enquête et sont transmis au

procureur du Roi dans le ressort duquel elles sont commises.

procureur du Roi dans le ressort duquel elles sont commises.

Les membres ou anciens membres des services de police qui refusent de témoigner devant l'Organe de contrôle et qui refusent leur collaboration sont punis d'un emprisonnement d'un mois à deux ans et d'une amende de cent euros à mille euros ou d'une de ces peines seulement.

Les membres ou anciens membres des services de police qui refusent de témoigner devant l'Organe de contrôle et qui refusent leur collaboration sont punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximum est de 8.000 euros.**

Loi du 15 octobre 2018 relative à l'interruption volontaire de grossesse, abrogeant les articles 350 et 351 du Code pénal et modifiant les articles 352 et 383 du même Code et modifiant diverses dispositions législatives

Art. 3

Celui qui aura fait avorter une femme qui y a consenti en dehors des conditions prévues à l'article 2 sera condamné à un emprisonnement de trois mois à un an et à une amende de cent euros à cinq cents euros.

Celui **qui aura délibérément fait** avorter une femme qui y a consenti en dehors des conditions prévues à l'article 2 sera condamné à **une peine de niveau 2.**

Celui qui tente d'empêcher une femme d'accéder librement à un établissement de soins pratiquant des interruptions volontaires de grossesse sera condamné à un emprisonnement de trois mois à un an et à une amende de cent euros à cinq cents euros.

Celui **qui tente délibérément** d'empêcher une femme d'accéder librement à un établissement de soins pratiquant des interruptions volontaires de grossesse sera condamné à **une peine de niveau 2.**

La femme qui, volontairement, aura fait pratiquer un avortement en dehors des conditions prévues à l'article 2 sera punie d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante euros à deux cents euros.

La femme qui délibérément aura fait pratiquer un avortement en dehors des conditions prévues à l'article 2 sera punie d'une peine de niveau 2.

Lorsque les moyens employés dans le but de faire avorter la femme auront causé la mort, celui qui les aura administrés ou indiqués dans ce but sera condamné à la réclusion de cinq ans à dix ans, si la femme a consenti à l'avortement, mais que l'intervention a été pratiquée en dehors des conditions prévues à l'article 2.

Lorsque les moyens employés dans le but de faire avorter la femme auront causé la mort, celui qui les aura administrés ou indiqués dans ce but sera condamné à **une peine de niveau 3**, si la femme a consenti à l'avortement, mais que l'intervention a été pratiquée en dehors des conditions prévues à l'article 2.

Les dispositions du livre Ier, y compris celles du chapitre VII et l'article 85 du Code pénal sont

Abrogé

d'application aux infractions visées par la présente loi.

Code des sociétés et des associations

Art. 1:36

Seront punis d'une amende de 50 euros à 5 000 euros, les membres de l'organe d'administration qui omettent de procéder aux formalités prévues à l'article 1:35, alinéas 1er et 2, dans le délai fixé dans cet article.

Seront punis d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est 40.000 euros**, les membres de l'organe d'administration qui omettent de procéder aux formalités prévues à l'article 1:35, alinéas 1er et 2, dans le délai fixé dans cet article.

Les sanctions administratives prévues à l'article 132, § 6, alinéas 1er et 2, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment d'argent et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces s'appliquent aux bénéficiaires effectifs qui ne respectent pas les obligations visées à l'article 1:35, alinéa 1er, deuxième phrase.

Les sanctions administratives prévues à l'article 132, § 6, alinéas 1er et 2, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment d'argent et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces s'appliquent aux bénéficiaires effectifs qui ne respectent pas les obligations visées à l'article 1:35, alinéa 1er, deuxième phrase.

Art. 1:37

Le livre 1er du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, est d'application aux infractions prévues par le présent code.

Abrogé

Art. 2:82

La société est liquidée par le liquidateur. Sous réserve de l'article 2:93, si plus d'un liquidateur sont nommés ou désignés, ceux-ci forment un collège qui délibère et prend des décisions conformément à l'article 2:41.

La société est liquidée par le liquidateur. Sous réserve de l'article 2:93, si plus d'un liquidateur sont nommés ou désignés, ceux-ci forment un collège qui délibère et prend des décisions conformément à l'article 2:41.

Si un liquidateur est une personne morale, l'article 2:55 est d'application par analogie.

Si un liquidateur est une personne morale, l'article 2:55 est d'application par analogie.

Ne peuvent en aucun cas être désignés comme liquidateurs, ni les personnes qui ont été condamnées pour infraction aux articles

Ne peuvent en aucun cas être désignés comme liquidateurs, ni les personnes qui ont été condamnées pour infraction aux **articles**

489 à 490bis du Code pénal ou pour vol, faux, concussion, escroquerie ou abus de confiance, ainsi que tout dépositaire, tuteur, administrateur ou comptable, qui n'a pas rendu et soldé son compte en temps utile. Cette interdiction ne vaut que pour un délai de dix ans, prenant cours à dater d'une décision définitive de condamnation ou de l'absence de reddition et solde de compte en temps utile.

489 à 493, 496 et 497 du Code pénal ou pour vol, faux, concussion, escroquerie ou abus de confiance, ainsi que tout dépositaire, tuteur, administrateur ou comptable, qui n'a pas rendu et soldé son compte en temps utile. Cette interdiction ne vaut que pour un délai de dix ans, prenant cours à dater d'une décision définitive de condamnation ou de l'absence de reddition et solde de compte en temps utile.

Art. 2:108

Seront punis d'une amende de cinquante euros à dix mille euros:

Seront punis d'une **peine de niveau 1** où, **par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**:

1° les liquidateurs qui contreviennent à l'une des obligations des articles 2:23, 2:24, 2:29, 2:33, 3:5 et 3:6;

1° les liquidateurs qui contreviennent à l'une des obligations des articles 2:23, 2:24, 2:29, 2:33, 3:5 et 3:6;

2° les liquidateurs qui négligent de soumettre à l'assemblée générale les comptes annuels ou les résultats de la liquidation, conformément aux articles 2:99 et 2:100;

2° les liquidateurs qui négligent de soumettre à l'assemblée générale les comptes annuels ou les résultats de la liquidation, conformément aux articles 2:99 et 2:100;

3° les liquidateurs qui négligent de transmettre au greffe du tribunal de l'entreprise du ressort dans lequel se trouve le siège de la société, l'état détaillé de la situation de la liquidation, conformément à l'article 2:96.

3° les liquidateurs qui négligent de transmettre au greffe du tribunal de l'entreprise du ressort dans lequel se trouve le siège de la société, l'état détaillé de la situation de la liquidation, conformément à l'article 2:96.

Si la violation des dispositions visées à l'alinéa 1er, 1°, a lieu dans un but frauduleux, ils peuvent en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou de ces deux peines cumulées.

Si la violation des dispositions visées à l'alinéa 1er, 1°, a lieu dans un but frauduleux, ils peuvent **être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Art. 2:119

S'il résulte de l'état résumant la situation active et passive établi conformément à l'article 2:110, § 2, alinéa 2, que toutes les créances ne pourront être payées intégralement, la nomination des liquidateurs dans les statuts ou par l'assemblée générale

S'il résulte de l'état résumant la situation active et passive établi conformément à l'article 2:110, § 2, alinéa 2, que toutes les créances ne pourront être payées intégralement, la nomination des liquidateurs dans les statuts ou par l'assemblée générale

ou par l'organe désigné par les statuts doit être soumise au président du tribunal pour confirmation. Le tribunal compétent est celui du ressort dans lequel l'ASBL ou l'AISBL a son siège le jour de la décision de dissolution. Si le siège de l'association a été déplacé dans les six mois précédant la décision de dissolution, le tribunal compétent est celui du ressort dans lequel l'association avait son siège six mois avant la décision de dissolution.

Le président du tribunal ne confirme la nomination qu'après s'être assuré que les liquidateurs offrent toutes les garanties de compétence et d'intégrité pour l'exercice de leur mandat.

Le président du tribunal statue également sur les actes que les liquidateurs ont éventuellement accomplis entre leur nomination par l'assemblée générale et la confirmation de cette nomination. Il peut les annuler s'ils constituent une violation manifeste des droits de tiers.

Ne peuvent en aucun cas être désignés comme liquidateurs, ni les personnes qui ont été condamnées pour infraction aux articles 489 à 490bis du Code pénal ou pour vol, faux, concussion, escroquerie ou abus de confiance, ainsi que tout dépositaire, tuteur, administrateur ou comptable, qui n'a pas rendu et soldé son compte en temps utile. Cette interdiction ne vaut que pour un délai de dix ans, prenant cours à dater d'une décision définitive de condamnation ou de l'absence de reddition et solde de compte en temps utile.

Ne peuvent davantage être nommées comme liquidateur, sauf homologation par le président du tribunal compétent, les personnes qui ont été déclarées en faillite sans avoir obtenu la réhabilitation et celles qui ont encouru une peine d'emprisonnement, même avec sursis, pour l'une des infractions mentionnées à l'article 1er de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités, pour une infraction au Livre III, Titre 3,

ou par l'organe désigné par les statuts doit être soumise au président du tribunal pour confirmation. Le tribunal compétent est celui du ressort dans lequel l'ASBL ou l'AISBL a son siège le jour de la décision de dissolution. Si le siège de l'association a été déplacé dans les six mois précédant la décision de dissolution, le tribunal compétent est celui du ressort dans lequel l'association avait son siège six mois avant la décision de dissolution.

Le président du tribunal ne confirme la nomination qu'après s'être assuré que les liquidateurs offrent toutes les garanties de compétence et d'intégrité pour l'exercice de leur mandat.

Le président du tribunal statue également sur les actes que les liquidateurs ont éventuellement accomplis entre leur nomination par l'assemblée générale et la confirmation de cette nomination. Il peut les annuler s'ils constituent une violation manifeste des droits de tiers.

Ne peuvent en aucun cas être désignés comme liquidateurs, ni les personnes qui ont été condamnées pour infraction aux **articles 489 à 493, 496 et 497** du Code pénal ou pour vol, faux, concussion, escroquerie ou abus de confiance, ainsi que tout dépositaire, tuteur, administrateur ou comptable, qui n'a pas rendu et soldé son compte en temps utile. Cette interdiction ne vaut que pour un délai de dix ans, prenant cours à dater d'une décision définitive de condamnation ou de l'absence de reddition et solde de compte en temps utile.

Ne peuvent davantage être nommées comme liquidateur, sauf homologation par le président du tribunal compétent, les personnes qui ont été déclarées en faillite sans avoir obtenu la réhabilitation et celles qui ont encouru une peine d'emprisonnement, même avec sursis, pour l'une des infractions mentionnées à l'article 1er de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités, pour une infraction au Livre III, Titre 3,

Chapitre 2 du Code de droit économique ou à ses arrêtés d'exécution, ou pour une infraction à la législation fiscale.

La décision de nomination des liquidateurs peut mentionner un ou plusieurs candidats liquidateurs alternatifs, éventuellement classés par ordre de préférence, pour le cas où la nomination d'un liquidateur n'est pas confirmée ou homologuée par le président du tribunal. Si le président du tribunal compétent refuse de procéder à l'homologation ou à la confirmation, il désigne un de ces candidats alternatifs comme liquidateur. Si aucun des candidats ne satisfait aux conditions décrites dans le présent article, le président du tribunal désigne lui-même un liquidateur.

Le président du tribunal est saisi par requête unilatérale de l'association, déposée conformément aux articles 1025 et suivants du Code judiciaire. La requête unilatérale est signée par les liquidateurs, par un avocat, par un notaire ou par un administrateur de l'association. Le président du tribunal statue au plus tard dans les cinq jours ouvrables du dépôt de la requête.

Ce délai est suspendu pour la durée de la remise accordée au requérant ou requise après une réouverture des débats. A défaut de décision dans ce délai, la nomination du premier liquidateur désigné est considérée comme confirmée ou homologuée.

Le président du tribunal peut également être saisi sur requête du ministère public ou de tout tiers intéressé, conformément aux articles 1034*bis* et suivants du Code judiciaire.

Chapitre 2 du Code de droit économique ou à ses arrêtés d'exécution, ou pour une infraction à la législation fiscale.

La décision de nomination des liquidateurs peut mentionner un ou plusieurs candidats liquidateurs alternatifs, éventuellement classés par ordre de préférence, pour le cas où la nomination d'un liquidateur n'est pas confirmée ou homologuée par le président du tribunal. Si le président du tribunal compétent refuse de procéder à l'homologation ou à la confirmation, il désigne un de ces candidats alternatifs comme liquidateur. Si aucun des candidats ne satisfait aux conditions décrites dans le présent article, le président du tribunal désigne lui-même un liquidateur.

Le président du tribunal est saisi par requête unilatérale de l'association, déposée conformément aux articles 1025 et suivants du Code judiciaire. La requête unilatérale est signée par les liquidateurs, par un avocat, par un notaire ou par un administrateur de l'association. Le président du tribunal statue au plus tard dans les cinq jours ouvrables du dépôt de la requête.

Ce délai est suspendu pour la durée de la remise accordée au requérant ou requise après une réouverture des débats. A défaut de décision dans ce délai, la nomination du premier liquidateur désigné est considérée comme confirmée ou homologuée.

Le président du tribunal peut également être saisi sur requête du ministère public ou de tout tiers intéressé, conformément aux articles 1034*bis* et suivants du Code judiciaire.

Art. 2:145

Les articles 5, 6, 7 et 8 du décret du 20 juillet 1831 sur la presse sont applicables aux imputations dirigées contre les membres d'un organe d'administration et commissaires des sociétés à responsabilité limitée, des sociétés coopératives, des sociétés anonymes, des sociétés

L'article 240, alinéa 3, du Code pénal est applicables aux imputations dirigées contre les membres d'un organe d'administration et commissaires des sociétés à responsabilité limitée, des sociétés coopératives, des sociétés anonymes, des sociétés

européennes et des sociétés coopératives européennes.

européennes et des sociétés coopératives européennes.

Art. 3:43

§ 1er. Seront punis d'une amende de cinquante à dix mille euros:

§ 1er. Seront punis d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**:

1° les membres de l'organe d'administration qui contreviennent aux articles 3:1, § 1er, alinéa 2, 3:10 et 3:12;

1° les membres de l'organe d'administration qui contreviennent aux articles 3:1, § 1er, alinéa 2, 3:10 et 3:12;

2° les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui sciemment contreviennent aux dispositions des arrêtés pris en application des articles 3:1, § 1er, alinéa 1er, 3:37 et 3:38;

2° les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui **délibérément** contreviennent aux dispositions des arrêtés pris en application des articles 3:1, § 1er, alinéa 1er, 3:37 et 3:38;

3° les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui sciemment contreviennent aux articles 3:21 à 3:32 et 3:36 et à leurs arrêtés d'exécution.

3° les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui **délibérément** contreviennent aux articles 3:21 à 3:32 et 3:36 et à leurs arrêtés d'exécution.

Dans les cas visés à l'alinéa 1er, 2° et 3°, ils seront punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

Dans les cas visés à l'alinéa 1er, 2° et 3°, ils seront punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

Les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés ne seront toutefois punis des sanctions prévues à l'alinéa 1er pour avoir méconnu l'article 3:1, § 1er, alinéa 1er, que si la société a été déclarée en faillite.

Les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés ne seront toutefois punis des sanctions prévues à l'alinéa 1er pour avoir méconnu l'article 3:1, § 1er, alinéa 1er, que si la société a été déclarée en faillite.

§ 2. Les sociétés seront civilement responsables des condamnations à l'amende prononcées en vertu du paragraphe 1er contre leurs membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires.

§ 2. Les sociétés seront civilement responsables des condamnations à l'amende prononcées en vertu du paragraphe 1er contre leurs membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires.

Art. 3:44

Seront punis de la réclusion de cinq ans à dix ans et d'une amende de vingt-six euros à deux mille euros:

1° ceux qui auront commis un faux, avec une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, dans les comptes annuels des sociétés, prescrits par la loi ou par les statuts:

- soit par fausses signatures;
- soit par contrefaçon ou altération d'écritures ou de signatures;
- soit par fabrication de conventions, dispositions, obligations ou décharges ou par leur insertion après coup dans les comptes annuels;
- soit par addition ou altération de clauses, de déclarations ou de faits que ces actes ont pour objet de recevoir et de constater;

2° ceux qui auront fait usage de ces faux.

Pour l'application de l'alinéa 1er, les comptes annuels existent dès qu'ils sont soumis à l'inspection des associés ou actionnaires.

Seront punis **d'une peine de niveau 3 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 6°, du Code pénal, l'amende maximale est 16.000 euros:**

1° ceux qui auront commis un faux, avec une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, dans les comptes annuels des sociétés, prescrits par la loi ou par les statuts:

- soit par fausses signatures;
- soit par contrefaçon ou altération d'écritures ou de signatures;
- soit par fabrication de conventions, dispositions, obligations ou décharges ou par leur insertion après coup dans les comptes annuels;
- soit par addition ou altération de clauses, de déclarations ou de faits que ces actes ont pour objet de recevoir et de constater;

2° ceux qui auront fait usage de ces faux.

Pour l'application de l'alinéa 1er, les comptes annuels existent dès qu'ils sont soumis à l'inspection des associés ou actionnaires.

Art. 3:45

Les membres d'un organe d'administration ainsi que les personnes chargées de la gestion d'un établissement en Belgique qui contreviennent à l'une des obligations visées aux articles 2:24, § 1er, 7°, § 2, 8°, et § 3, 2°, 3:5 et 3:6 seront punis d'une amende de cinquante euros à dix mille euros.

Si la violation de ces dispositions a lieu dans un but frauduleux, ils peuvent en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou de ces deux peines cumulées.

Les membres d'un organe d'administration ainsi que les personnes chargées de la gestion d'un établissement en Belgique qui contreviennent à l'une des obligations visées aux articles 2:24, § 1er, 7°, § 2, 8°, et § 3, 2°, 3:5 et 3:6 seront punis d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Si la violation de ces dispositions a lieu dans un but frauduleux, ils peuvent **être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Art. 3:45/1

§ 1er. Les membres d'un organe d'administration ainsi que les personnes chargées de la gestion d'un établissement en Belgique qui contreviennent à l'une des obligations visées aux articles 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 et 3:36/1 sont punis d'une amende de cinquante à dix mille euros.

Si la violation de ces dispositions est faite dans un but frauduleux, ils peuvent en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou des deux peines cumulées.

§ 2. Le tribunal de l'entreprise peut, à la demande du ministre qui a les Finances dans ses attributions, du ministre qui a l'Economie dans ses attributions, du ministère public ou de toute partie intéressée, ordonner à une filiale constituée ou à une succursale ouverte sur le territoire belge d'établir et de publier une déclaration d'informations relatives à l'impôt sur les revenus, s'il est établi que la filiale concernée a été constituée ou la succursale concernée a été ouverte en vue de contourner les obligations visées aux articles 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 ou 3:36/1.

§ 1er. Les membres d'un organe d'administration ainsi que les personnes chargées de la gestion d'un établissement en Belgique qui contreviennent à l'une des obligations visées aux articles 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 et 3:36/1 sont punis d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Si la violation de ces dispositions est faite dans un but frauduleux, ils peuvent **être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

§ 2. Le tribunal de l'entreprise peut, à la demande du ministre qui a les Finances dans ses attributions, du ministre qui a l'Economie dans ses attributions, du ministère public ou de toute partie intéressée, ordonner à une filiale constituée ou à une succursale ouverte sur le territoire belge d'établir et de publier une déclaration d'informations relatives à l'impôt sur les revenus, s'il est établi que la filiale concernée a été constituée ou la succursale concernée a été ouverte en vue de contourner les obligations visées aux articles 3:8/1, 3:8/2, 3:8/3, 3:12/1, 3:20/1, 3:20/2, 3:34/1 ou 3:36/1.

Art. 3:45/2

Les membres de l'organe d'administration d'une société, ainsi que les personnes chargées de la représentation d'une succursale en Belgique, qui contreviennent à l'une des obligations visées aux articles 3:6/3, 3:6/9, 3:20/5 et 3:32/2 seront punis d'une amende de cinquante euros à dix mille euros.

Si la violation de ces dispositions a lieu dans un but frauduleux, ils peuvent par ailleurs

Les membres de l'organe d'administration d'une société, ainsi que les personnes chargées de la représentation d'une succursale en Belgique, qui contreviennent à l'une des obligations visées aux articles 3:6/3, 3:6/9, 3:20/5 et 3:32/2 seront punis d'une **peine de niveau 1 où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Si la violation de ces dispositions a lieu dans un but frauduleux, ils peuvent **être punis d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à**

être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an ou de ces deux peines cumulées.

l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.

Art. 3:46

Sera punie des peines prévues à l'article 458 du Code pénal toute personne exerçant des fonctions à la Banque nationale de Belgique qui aura communiqué à une personne étrangère à celle-ci ou publié soit des renseignements individuels, transmis à la Banque nationale de Belgique en vertu de l'article 3:18, alinéa 1er, sans l'autorisation préalable du déclarant ou du recensé, soit des statistiques globales et anonymes qui ont été établies par la Banque nationale de Belgique en vertu de l'article 3:18 et dans lesquelles sont englobées des éléments qui ont été transmis à la Banque nationale de Belgique en application de l'article 3:18, alinéa 1er, mais qui n'ont pas encore fait l'objet d'une publication ni par la Direction générale Statistique - Statistics Belgium du Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie ni par la Banque nationale de Belgique.

Sera punie des peines prévues à **l'article 352** du Code pénal toute personne exerçant des fonctions à la Banque nationale de Belgique qui aura communiqué à une personne étrangère à celle-ci ou publié soit des renseignements individuels, transmis à la Banque nationale de Belgique en vertu de l'article 3:18, alinéa 1er, sans l'autorisation préalable du déclarant ou du recensé, soit des statistiques globales et anonymes qui ont été établies par la Banque nationale de Belgique en vertu de l'article 3:18 et dans lesquelles sont englobées des éléments qui ont été transmis à la Banque nationale de Belgique en application de l'article 3:18, alinéa 1er, mais qui n'ont pas encore fait l'objet d'une publication ni par la Direction générale Statistique - Statistics Belgium du Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie ni par la Banque nationale de Belgique.

Art. 3:69

Les commissaires qui constatent dans l'exercice de leur mission, des faits graves et concordants susceptibles de compromettre la continuité de l'activité économique de la société, en informent l'organe d'administration par écrit et de manière circonstanciée.

Les commissaires qui constatent dans l'exercice de leur mission, des faits graves et concordants susceptibles de compromettre la continuité de l'activité économique de la société, en informent l'organe d'administration par écrit et de manière circonstanciée.

Dans ce cas, l'organe d'administration doit délibérer sur les mesures qui devraient être prises pour assurer la continuité de l'activité économique de la société pendant une période minimale de douze mois.

Dans ce cas, l'organe d'administration doit délibérer sur les mesures qui devraient être prises pour assurer la continuité de l'activité économique de la société pendant une période minimale de douze mois.

Si dans un délai d'un mois à dater de la communication de l'information visée au premier alinéa, les commissaires n'ont pas été informés de la délibération de l'organe d'administration sur les mesures prises ou

Si dans un délai d'un mois à dater de la communication de l'information visée au premier alinéa, les commissaires n'ont pas été informés de la délibération de l'organe d'administration sur les mesures prises ou

envisagées pour assurer la continuité de l'activité économique pendant une période minimale de douze mois, ou s'ils estiment que ces mesures ne sont pas susceptibles d'assurer la continuité de l'activité économique pendant une période minimale de douze mois ils peuvent communiquer par écrit leurs constatations au président du tribunal de l'entreprise. Dans ce cas, l'article 458 du Code pénal n'est pas applicable.

envisagées pour assurer la continuité de l'activité économique pendant une période minimale de douze mois, ou s'ils estiment que ces mesures ne sont pas susceptibles d'assurer la continuité de l'activité économique pendant une période minimale de douze mois ils peuvent communiquer par écrit leurs constatations au président du tribunal de l'entreprise. Dans ce cas, **l'article 352** du Code pénal n'est pas applicable.

Art. 3:96

Seront punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros, ou d'une de ces peines seulement:

1° les personnes qui au cours d'une période de deux années prenant cours à la date de la cessation de leurs fonctions de commissaires acceptent un mandat d'administrateur, de gérant ou toute autre fonction auprès de la société qui était soumise à leur contrôle, ou auprès d'une personne liée à celle-ci au sens de l'article 1:20;

2° les administrateurs, gérants et commissaires qui contreviennent à l'article 3:63;

3° ceux qui font obstacle aux vérifications auxquelles ils sont tenus de se soumettre en vertu du présent titre ou refusent de donner les renseignements qu'ils sont tenus de fournir en vertu du même titre ou qui donnent sciemment des renseignements inexacts ou incomplets.

Seront punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros:**

1° les personnes qui au cours d'une période de deux années prenant cours à la date de la cessation de leurs fonctions de commissaires acceptent un mandat d'administrateur, de gérant ou toute autre fonction auprès de la société qui était soumise à leur contrôle, ou auprès d'une personne liée à celle-ci au sens de l'article 1:20;

2° les administrateurs, gérants et commissaires qui contreviennent à l'article 3:63;

3° ceux qui font obstacle aux vérifications auxquelles ils sont tenus de se soumettre en vertu du présent titre ou refusent de donner les renseignements qu'ils sont tenus de fournir en vertu du même titre ou qui donnent sciemment des renseignements inexacts ou incomplets.

Art. 3:97

§ 1er. Les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui sciemment contreviennent aux dispositions du chapitre 2 du présent titre relatif au contrôle légal des comptes annuels ou du chapitre 3 du présent titre relatif au contrôle légal des comptes consolidés sont

§ 1er. Les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui **délibérément** contreviennent aux dispositions du chapitre 2 du présent titre relatif au contrôle légal des comptes annuels ou du chapitre 3 du présent titre relatif au contrôle légal des comptes consolidés sont

punis d'une amende de cinquante à dix mille euros.

Ils seront punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

§ 1/1. Sans préjudice de l'article VIII.57/2 du Code de droit économique, les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui sciemment contreviennent aux dispositions du chapitre 2/1 du présent titre relatif à l'assurance de l'information en matière de durabilité ou du chapitre 3/1 du présent titre relatif à l'assurance de l'information consolidée en matière de durabilité sont punis d'une amende de cinquante à dix mille euros.

Ils seront punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

§ 2. Ceux qui, en qualité de commissaire, de réviseur d'entreprises, de cabinet d'audit enregistré ou d'expert indépendant, attestent ou approuvent des comptes, des comptes annuels, des bilans et des comptes de résultats de sociétés, lorsque les dispositions visées au paragraphe 1er ne sont pas respectées, soit en sachant qu'elles ne l'avaient pas été, soit en n'ayant pas accompli les diligences normales pour s'assurer qu'elles avaient été respectées, seront punis d'une amende de cinquante à dix mille euros.

Ils seront punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

punis d'une **peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Ils seront punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

§ 1/1. Sans préjudice de l'article VIII.57/2 du Code de droit économique, les membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires de sociétés qui **délibérément** contreviennent aux dispositions du chapitre 2/1 du présent titre relatif à l'assurance de l'information en matière de durabilité ou du chapitre 3/1 du présent titre relatif à l'assurance de l'information consolidée en matière de durabilité sont punis d'une **peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Ils seront punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

§ 2. Ceux qui, en qualité de commissaire, de réviseur d'entreprises, de cabinet d'audit enregistré ou d'expert indépendant, attestent ou approuvent des comptes, des comptes annuels, des bilans et des comptes de résultats de sociétés, lorsque les dispositions visées au paragraphe 1er ne sont pas respectées, soit en sachant qu'elles ne l'avaient pas été, soit en n'ayant pas accompli les diligences normales pour s'assurer qu'elles avaient été respectées, seront punis d'une **peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Ils seront punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

§ 2/1. Ceux qui, en qualité de commissaire, de réviseur d'entreprises ou de prestataire indépendant, attestent d'information en matière de durabilité ou d'information consolidée en matière de durabilité, ou des éléments de telles informations, lorsque les dispositions visées au paragraphe 1/1 ne sont pas respectées, soit en sachant qu'elles ne l'avaient pas été, soit en n'ayant pas accompli les diligences normales pour s'assurer qu'elles avaient été respectées, seront punis d'une amende de cinquante à dix mille euros.

Ils seront punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cinquante à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

§ 3. Les sociétés seront civilement responsables du paiement des amendes prononcées en vertu du paragraphe 1er contre leurs membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires.

§ 2/1. Ceux qui, en qualité de commissaire, de réviseur d'entreprises ou de prestataire indépendant, attestent d'information en matière de durabilité ou d'information consolidée en matière de durabilité, ou des éléments de telles informations, lorsque les dispositions visées au paragraphe 1/1 ne sont pas respectées, soit en sachant qu'elles ne l'avaient pas été, soit en n'ayant pas accompli les diligences normales pour s'assurer qu'elles avaient été respectées, seront punis d'une **peine de niveau 1, où, par dérogation aux articles 36 et 38 du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros.**

Ils seront punis **d'une peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**, s'ils ont agi avec une intention frauduleuse.

§ 3. Les sociétés seront civilement responsables du paiement des amendes prononcées en vertu du paragraphe 1er contre leurs membres de l'organe d'administration, directeurs ou mandataires.

Art. 5:158

Seront punis d'une amende de cinquante euros à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an:

1° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 5:7 ou 5:133;

2° les administrateurs visés à l'article 2:51 ou le commissaire qui auront fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

Seront punis d'une **peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7°, du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros:**

1° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 5:7 ou 5:133;

2° les administrateurs visés à l'article 2:51 ou le commissaire qui auront fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

3° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 5:142 ou l'article 5:143, alinéa 1er.

3° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 5:142 ou l'article 5:143, alinéa 1er.

Art. 6:128

Seront punis d'une amende de cinquante euros à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an:

Seront punis d'une **peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros:**

1° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 6:8 et 6:110;

1° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 6:8 et 6:110;

2° les administrateurs visés à l'article 2:51 ou le commissaire qui auront fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

2° les administrateurs visés à l'article 2:51 ou le commissaire qui auront fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

3° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 6:115 ou à l'article 6:116, alinéa 1er.

3° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 6:115 ou à l'article 6:116, alinéa 1er.

Art. 7:232

Seront punis d'une amende de cinquante à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an:

Seront punis d'une **peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros:**

1° les administrateurs au sens de l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 7:7, 7:10 et 7:197;

1° les administrateurs au sens de l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 7:7, 7:10 et 7:197;

2° les administrateurs au sens de l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 7:212 ou à l'article 7:213;

2° les administrateurs au sens de l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 7:212 ou à l'article 7:213;

3° tous ceux qui, comme administrateurs au sens de l'article 2:51 ou commissaire, auront

3° tous ceux qui, comme administrateurs au sens de l'article 2:51 ou commissaire, auront

fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

4° ceux qui transmettent sciemment à l'Autorité des services et marchés financiers des renseignements inexacts ou incomplets dans le dossier visé à l'article 7:193, § 2.

fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

4° ceux qui transmettent sciemment à l'Autorité des services et marchés financiers des renseignements inexacts ou incomplets dans le dossier visé à l'article 7:193, § 2.

Art. 16:32

Seront punis d'une amende de cinquante à dix mille euros et pourront en outre être punis d'un emprisonnement d'un mois à un an:

1° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 7:7 et 7:197;

2° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 7:212;

3° tous ceux qui, comme administrateurs visés à l'article 2:51 ou commissaires, auront fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

4° ceux qui ont contrevenu à l'article 4, § 12, du règlement n° 1435/2003.

Seront punis d'une **peine de niveau 2 où, par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 7° du Code pénal, l'amende maximale est de 80.000 euros**:

1° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui n'ont pas présenté le rapport spécial accompagné du rapport du commissaire ou du réviseur d'entreprises, ainsi que le prévoient les articles 7:7 et 7:197;

2° les administrateurs visés à l'article 2:51 qui ont contrevenu à l'article 7:212;

3° tous ceux qui, comme administrateurs visés à l'article 2:51 ou commissaires, auront fait, par un usage quelconque, aux frais de la société, des versements sur les actions ou admis comme faits des versements qui ne sont pas effectués réellement de la manière et aux époques prescrites;

4° ceux qui ont contrevenu à l'article 4, § 12, du règlement n° 1435/2003.

Loi du 23 mars 2019 concernant les frais de justice en matière pénale et les frais assimilés et insérant un article 648 dans le Code d'instruction criminelle

Art. 3

§ 1er. Les frais de justice en matière pénale sont les frais, soit, payés, soit, avancés en vue de leur recouvrement auprès d'une ou plusieurs parties condamnées, déclarées

§ 1er. Les frais de justice en matière pénale sont les frais, soit, payés, soit, avancés en vue de leur recouvrement auprès d'une ou plusieurs parties condamnées, déclarées

coupables ou civilement responsables, ou des parties civiles ayant succombé, par le Service Public Fédéral Justice.

Ces frais de justice sont générés lors de la désignation de prestataires de services à la demande d'un magistrat chargé de l'examen d'un dossier pénal, ou d'un membre compétent d'un service de police ou d'un service d'inspection, chargé de l'enquête d'un dossier pénal, repris ultérieurement par un magistrat.

La désignation de prestataires de services poursuit un ou plusieurs des objectifs suivants:

- 1° la recherche de la vérité;
- 2° l'estimation des éléments du dossier dépassant les connaissances personnelles du requérant à cause, entre autres, de leur nature technique;
- 3° l'examen et la clarification d'un dossier complexe;
- 4° la traduction du dossier ou de certaines parties du dossier à partir ou vers une langue utilisable pour la procédure, ou compréhensible pour la partie qui bénéficie de l'assistance judiciaire;
- 5° l'examen de l'état physique et/ou mental des personnes vivantes et décédées concernées par l'affaire;
- 6° tout examen spécialisé utile de biens mobiliers et immobiliers, matériels et immatériels et de documents;
- 7° l'analyse ou synthèse de dossiers fiscaux, sociaux, comptables, économiques, juridiques ou scientifiques;
- 8° l'exécution des opérations techniques nécessaires ou utiles en vue d'un traitement efficace du dossier;
- 9° l'octroi de l'assistance matérielle et humaine urgente à la victime, tel que le nettoyage du lieu de l'infraction ou la réparation des dommages causés à

coupables ou civilement responsables, ou des parties civiles ayant succombé, par le Service Public Fédéral Justice.

Ces frais de justice sont générés lors de la désignation de prestataires de services à la demande d'un magistrat chargé de l'examen d'un dossier pénal, ou d'un membre compétent d'un service de police ou d'un service d'inspection, chargé de l'enquête d'un dossier pénal, repris ultérieurement par un magistrat.

La désignation de prestataires de services poursuit un ou plusieurs des objectifs suivants:

- 1° la recherche de la vérité;
- 2° l'estimation des éléments du dossier dépassant les connaissances personnelles du requérant à cause, entre autres, de leur nature technique;
- 3° l'examen et la clarification d'un dossier complexe;
- 4° la traduction du dossier ou de certaines parties du dossier à partir ou vers une langue utilisable pour la procédure, ou compréhensible pour la partie qui bénéficie de l'assistance judiciaire;
- 5° l'examen de l'état physique et/ou mental des personnes vivantes et décédées concernées par l'affaire;
- 6° tout examen spécialisé utile de biens mobiliers et immobiliers, matériels et immatériels et de documents;
- 7° l'analyse ou synthèse de dossiers fiscaux, sociaux, comptables, économiques, juridiques ou scientifiques;
- 8° l'exécution des opérations techniques nécessaires ou utiles en vue d'un traitement efficace du dossier;
- 9° l'octroi de l'assistance matérielle et humaine urgente à la victime, tel que le nettoyage du lieu de l'infraction ou la réparation des dommages causés à

l'habitation de la victime, pour éviter la victimisation secondaire;

10° indemniser des dégâts matériels causés par l'exécution de missions policières légitimes;

11° remettre dans leur état d'origine des biens qui ont été endommagés ou dont la valeur a été diminuée par la préparation ou la commission d'un délit;

12° moyennant l'autorisation du ministre qui a la Justice dans ses attributions, acquérir des matériaux ou des moyens spécialisés et déterminés dont les chercheurs et les organisations auxquelles ils appartiennent ne disposent pas et qui sont indispensables pour la réussite d'une enquête spécifique.

Le Roi détermine les frais qui ne peuvent pas être considérés comme des frais de justice.

Afin d'atteindre les objectifs visés au paragraphe 1er, alinéa 3, il peut être fait usage des techniques scientifiques disponibles et de tout autre moyen dont la fiabilité a été démontrée.

(...)

l'habitation de la victime, pour éviter la victimisation secondaire;

10° indemniser des dégâts matériels causés par l'exécution de missions policières légitimes;

11° remettre dans leur état d'origine des biens qui ont été endommagés ou dont la valeur a été diminuée par la préparation ou la commission **d'une infraction**;

12° moyennant l'autorisation du ministre qui a la Justice dans ses attributions, acquérir des matériaux ou des moyens spécialisés et déterminés dont les chercheurs et les organisations auxquelles ils appartiennent ne disposent pas et qui sont indispensables pour la réussite d'une enquête spécifique.

Le Roi détermine les frais qui ne peuvent pas être considérés comme des frais de justice.

Afin d'atteindre les objectifs visés au paragraphe 1er, alinéa 3, il peut être fait usage des techniques scientifiques disponibles et de tout autre moyen dont la fiabilité a été démontrée.

(...)

Loi du 5 mai 2019 portant dispositions diverses en matière d'informatisation de la Justice, de modernisation du statut des juges consulaires et relativement à la banque des actes notariés

Art. 2

Pour l'application du présent titre et de ses arrêtés d'exécution, on entend par:

1° la loi du 12 janvier 2005: la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique interne des détenus;

2° peine privative de liberté: la réclusion, la détention, l'emprisonnement militaire, l'emprisonnement subsidiaire, la mise à

Pour l'application du présent titre et de ses arrêtés d'exécution, on entend par:

1° la loi du 12 janvier 2005: la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique interne des détenus;

2° peine privative de liberté: l'emprisonnement, l'emprisonnement subsidiaire, la mise à disposition du tribunal de l'application des peines;

disposition du tribunal de l'application des peines;

3° mesure privative de liberté: toute forme de privation de liberté basée sur d'autres fondements que ceux énoncés au 2°, y compris l'internement sur base de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement;

4° administration pénitentiaire: l'administration publique chargée de l'exécution de condamnations à des peines privatives de liberté et de mesures privatives de liberté dont l'autorité compétente a requis l'exécution;

5° établissement:

a) la prison visée à l'article 2, 15°, de la loi du 12 janvier 2005;

b) l'établissement ou la section de défense sociale organisé par l'autorité fédérale;

c) le centre communautaire pour mineurs dans lesquels ces derniers sont placés à la suite d'un dessaisissement au sens de l'article 57*bis* de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, a la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait;

6° détenu: la personne à l'égard de laquelle l'exécution d'une peine privative de liberté ou d'une mesure privative de liberté s'effectue en tout ou en partie dans un établissement;

7° [...]

8° le ministre: le ministre qui a la Justice dans ses attributions.

3° mesure privative de liberté: toute forme de privation de liberté basée sur d'autres fondements que ceux énoncés au 2°, y compris l'internement sur base de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement;

4° administration pénitentiaire: l'administration publique chargée de l'exécution de condamnations à des peines privatives de liberté et de mesures privatives de liberté dont l'autorité compétente a requis l'exécution;

5° établissement:

a) la prison visée à l'article 2, 15°, de la loi du 12 janvier 2005;

b) l'établissement ou la section de défense sociale organisé par l'autorité fédérale;

c) le centre communautaire pour mineurs dans lesquels ces derniers sont placés à la suite d'un dessaisissement au sens de l'article 57*bis* de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, a la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait;

6° détenu: la personne à l'égard de laquelle l'exécution d'une peine privative de liberté ou d'une mesure privative de liberté s'effectue en tout ou en partie dans un établissement;

7° [...]

8° le ministre: le ministre qui a la Justice dans ses attributions.

Art. 22

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, au traitement des données dans les banques de données visées aux articles 3, 10 et 15 ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. Celui qui viole cette disposition est puni des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, au traitement des données dans les banques de données visées aux articles 3, 10 et 15 ou a connaissance de telles données est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. Celui qui viole cette disposition est puni des peines prévues à l'article 352 du Code pénal.

Code civil

Art. 2.3.14

Attribution préférentielle en cas de divorce

§ 1er. Lorsque le régime matrimonial prend fin par le divorce sur la base de l'article 229 de l'ancien Code civil, par la séparation de corps ou par la séparation de biens judiciaire, chacun des époux peut au cours des opérations de liquidation, demander au tribunal de la famille de faire application à son profit des dispositions visées à l'article 2.3.13.

§ 2. Le tribunal statue en considération des intérêts que chacun des époux peut faire valoir et en tenant compte des capacités financières de celui qui, le cas échéant, devra payer la soulte.

Il est fait droit, sauf circonstances exceptionnelles, à la demande formulée par l'époux qui a été victime d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1er à 3 et 5, et 422bis du Code pénal ou d'une tentative de commission d'un fait visé aux articles 375, 393 à 397, 401, 404 et 409, § 4, du même Code, si l'autre époux a été reconnu coupable de ce chef comme auteur, coauteur ou complice par décision coulée en force de chose jugée.

Attribution préférentielle en cas de divorce

§ 1er. Lorsque le régime matrimonial prend fin par le divorce sur la base de l'article 229 de l'ancien Code civil, par la séparation de corps ou par la séparation de biens judiciaire, chacun des époux peut au cours des opérations de liquidation, demander au tribunal de la famille de faire application à son profit des dispositions visées à l'article 2.3.13.

§ 2. Le tribunal statue en considération des intérêts que chacun des époux peut faire valoir et en tenant compte des capacités financières de celui qui, le cas échéant, devra payer la soulte.

Il est fait droit, sauf circonstances exceptionnelles, à la demande formulée par l'époux qui a été victime d'un fait visé **aux articles 146, 5e tiret, 201 206 à 208, 210, 211 et 299 du Code pénal ou d'une tentative de commission d'un fait visé aux articles 101, 146, 5e tiret, et 209 du même Code, si l'autre époux a été reconnu coupable de ce chef comme auteur ou participant** par décision coulée en force de chose jugée.

Art. 2.3.24

Sont propres:

1° les dettes contractées par l'un des époux dans l'intérêt exclusif de son patrimoine propre;

2° les dettes résultant d'une sûreté personnelle ou réelle donnée par un des époux dans un intérêt autre que celui du patrimoine commun;

Sont propres:

1° les dettes contractées par l'un des époux dans l'intérêt exclusif de son patrimoine propre;

2° les dettes résultant d'une sûreté personnelle ou réelle donnée par un des époux dans un intérêt autre que celui du patrimoine commun;

3° les dettes provenant de l'exercice par l'un des époux d'une profession qui lui a été interdite en vertu de l'article 216 de l'ancien Code civil ou d'actes que l'un des époux ne pouvait accomplir sans le concours de son conjoint ou l'autorisation de justice;

4° les dettes résultant d'une condamnation pénale ou d'un délit ou quasi-délit commis par un des époux.

3° les dettes provenant de l'exercice par l'un des époux d'une profession qui lui a été interdite en vertu de l'article 216 de l'ancien Code civil ou d'actes que l'un des époux ne pouvait accomplir sans le concours de son conjoint ou l'autorisation de justice;

4° les dettes résultant d'une condamnation pénale ou **d'un acte illicite** commis par un des époux.

Art. 2.3.26

§ 1er. Le paiement d'une dette propre à l'un des époux ne peut être poursuivi que sur son patrimoine propre et ses revenus, sans préjudice des paragraphes 2 à 4.

§ 2. Le paiement des dettes propres à l'un des époux en vertu de l'article 2.3.23 peut être poursuivi sur le patrimoine commun dans la mesure où il s'est enrichi par l'absorption de biens propres au débiteur.

La preuve de l'enrichissement, qui incombe au créancier, peut être faite par tous modes de preuve.

§ 3. Le paiement des dettes provenant de l'exercice par un des époux d'une profession qui lui a été interdite par application de l'article 216 de l'ancien Code civil ou d'actes que l'un des époux ne pouvait accomplir sans le concours de son conjoint ou l'autorisation de justice, ne peut être poursuivi sur le patrimoine commun que dans la mesure du profit qu'il a tiré de cette activité ou de ces actes.

La preuve du profit, qui incombe au créancier, peut être faite par tous modes de preuve.

§ 4. Les mêmes règles valent pour les dettes résultant d'une condamnation pénale prononcée contre un seul des époux ou d'un délit ou quasi-délit commis par lui.

En outre, en cas d'insuffisance du patrimoine propre de l'époux débiteur, le paiement de ces dettes pourra être poursuivi sur le

§ 1er. Le paiement d'une dette propre à l'un des époux ne peut être poursuivi que sur son patrimoine propre et ses revenus, sans préjudice des paragraphes 2 à 4.

§ 2. Le paiement des dettes propres à l'un des époux en vertu de l'article 2.3.23 peut être poursuivi sur le patrimoine commun dans la mesure où il s'est enrichi par l'absorption de biens propres au débiteur.

La preuve de l'enrichissement, qui incombe au créancier, peut être faite par tous modes de preuve.

§ 3. Le paiement des dettes provenant de l'exercice par un des époux d'une profession qui lui a été interdite par application de l'article 216 de l'ancien Code civil ou d'actes que l'un des époux ne pouvait accomplir sans le concours de son conjoint ou l'autorisation de justice, ne peut être poursuivi sur le patrimoine commun que dans la mesure du profit qu'il a tiré de cette activité ou de ces actes.

La preuve du profit, qui incombe au créancier, peut être faite par tous modes de preuve.

§ 4. Les mêmes règles valent pour les dettes résultant d'une condamnation pénale prononcée contre un seul des époux ou **d'un acte illicite** commis par lui.

En outre, en cas d'insuffisance du patrimoine propre de l'époux débiteur, le paiement de ces dettes pourra être poursuivi sur le

patrimoine commun à concurrence de la moitié de son actif net.

patrimoine commun à concurrence de la moitié de son actif net.

Art. 2.3.88

§ 1er. Les données inscrites au registre central des conventions matrimoniales sont accessibles:

1° aux notaires, missions diplomatiques et postes consulaires belges à l'étranger, huissiers de justice et greffiers et magistrats auprès des juridictions, dans l'exercice de leur fonction;

2° aux autorités publiques, organismes d'intérêt public et institutions d'intérêt général lorsque la prise de connaissance de la convention matrimoniale d'une personne est nécessaire pour l'exercice de leurs missions légales;

3° aux parties elles-mêmes;

4° à toute personne qui peut indiquer un intérêt actuel et légitime. L'intérêt du demandeur est actuel et légitime lorsque ses droits et obligations actuels sont ou peuvent être affectés par le régime matrimonial ou par la convention visée à l'article 1478 de l'ancien Code civil de la personne qui fait l'objet de la recherche; l'intérêt actuel et légitime est mentionné dans la demande de consultation.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données inscrites dans le registre central des conventions matrimoniales à d'autres personnes que celles qui y ont accès comme déterminé au paragraphe 1er.

Sans préjudice des dispositions légales visant à la protection des données à caractère personnel, quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'article 2.3.84, ou a connaissance de ces données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

§ 1er. Les données inscrites au registre central des conventions matrimoniales sont accessibles:

1° aux notaires, missions diplomatiques et postes consulaires belges à l'étranger, huissiers de justice et greffiers et magistrats auprès des juridictions, dans l'exercice de leur fonction;

2° aux autorités publiques, organismes d'intérêt public et institutions d'intérêt général lorsque la prise de connaissance de la convention matrimoniale d'une personne est nécessaire pour l'exercice de leurs missions légales;

3° aux parties elles-mêmes;

4° à toute personne qui peut indiquer un intérêt actuel et légitime. L'intérêt du demandeur est actuel et légitime lorsque ses droits et obligations actuels sont ou peuvent être affectés par le régime matrimonial ou par la convention visée à l'article 1478 de l'ancien Code civil de la personne qui fait l'objet de la recherche; l'intérêt actuel et légitime est mentionné dans la demande de consultation.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données inscrites dans le registre central des conventions matrimoniales à d'autres personnes que celles qui y ont accès comme déterminé au paragraphe 1er.

Sans préjudice des dispositions légales visant à la protection des données à caractère personnel, quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'article 2.3.84, ou a connaissance de ces données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

§ 3. L'accès aux données du registre central des conventions matrimoniales est gratuit.

Le gestionnaire du registre peut autoriser la consultation en ligne pour les parties intéressées visées au paragraphe 1er qui en font la demande, dans les limites de leurs droits de consultation. Les prestations du gestionnaire ainsi que les frais supplémentaires supportés par celui-ci dans l'exercice de cette mission seront facturés aux personnes ayant consulté le registre.

L'article 352 du Code pénal leur est applicable.

§ 3. L'accès aux données du registre central des conventions matrimoniales est gratuit.

Le gestionnaire du registre peut autoriser la consultation en ligne pour les parties intéressées visées au paragraphe 1er qui en font la demande, dans les limites de leurs droits de consultation. Les prestations du gestionnaire ainsi que les frais supplémentaires supportés par celui-ci dans l'exercice de cette mission seront facturés aux personnes ayant consulté le registre.

Art. 4.6

§ 1er. Est indigne de venir à la succession par la loi, et, comme tel, exclu de la succession:

1° celui qui est reconnu coupable d'avoir, comme auteur, coauteur ou complice, commis sur la personne du défunt, un fait ayant entraîné sa mort, tel que visé aux articles 376, 393 à 397, 401, 404 et 409, § 4, du Code pénal, de même que celui qui est reconnu coupable d'avoir tenté de commettre un tel fait;

2° celui qui est déclaré indigne parce qu'il a commis ou tenté de commettre un fait visé au 1°, mais qui, parce qu'il est décédé entretemps, n'a pas été condamné pour ce fait;

3° celui qui est déclaré indigne parce qu'il a été reconnu coupable d'avoir commis, comme auteur, coauteur ou complice, sur la personne du défunt un fait tel que visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1er à 3 et 5, et 422bis du Code pénal.

§ 2. L'indignité visée au paragraphe 1er, 1°, est une sanction civile qui produit ses effets par

§ 1er. Est indigne de venir à la succession par la loi, et, comme tel, exclu de la succession:

1° celui qui est reconnu coupable d'avoir, **comme auteur ou participant, commis sur la personne du défunt, un fait ayant entraîné sa mort, tel que visé aux articles 96 à 102, 209, 139, 197 et 198, 4°, 199, 4°, 200, 4°, 201, 4° et 202, 4°**, du Code pénal, de même que celui qui est reconnu coupable d'avoir tenté de commettre un tel fait;

2° celui qui est déclaré indigne parce qu'il a commis ou tenté de commettre un fait visé au 1°, mais qui, parce qu'il est décédé entretemps, n'a pas été condamné pour ce fait;

3° celui qui est déclaré indigne parce qu'il a été reconnu coupable d'avoir commis, **comme auteur ou participant, sur la personne du défunt un fait tel que visé aux articles 138, 139, 2e tiret, 140, alinéa 1er, 2e tiret, 141, 2e tiret, 142, 5ème tiret, 143, 5e tiret, 144, 5e tiret, 145, 5e tiret, 146, 5e tiret, 147, alinéa 2, 5e tiret, 148, 5e tiret, 149, 5e tiret, 194 à 196, 198, 1° à 3°, 199, 1° à 3°, 200, 1° à 3°, 201, 1° à 3°, 202, 1° à 3°, 206 à 208, 210, 211, 299, 300 et 305** du Code pénal.

§ 2. L'indignité visée au paragraphe 1er, 1°, est une sanction civile qui produit ses effets par

le seul fait pour le successible d'avoir été reconnu coupable.

L'indignité visée au paragraphe 1er, 2°, est une sanction civile, prononcée par le tribunal sur la réquisition du procureur du Roi.

L'indignité visée au paragraphe 1er, 3°, est une sanction civile que peut prononcer le juge pénal qui reconnaît le successible coupable d'avoir commis un des faits qui y sont mentionnés. Le juge pénal peut également prononcer cette sanction civile à l'égard de celui qu'il a reconnu coupable d'avoir tenté de commettre un tel fait.

le seul fait pour le successible d'avoir été reconnu coupable.

L'indignité visée au paragraphe 1er, 2°, est une sanction civile, prononcée par le tribunal sur la réquisition du procureur du Roi.

L'indignité visée au paragraphe 1er, 3°, est une sanction civile que peut prononcer le juge pénal qui reconnaît le successible coupable d'avoir commis un des faits qui y sont mentionnés. Le juge pénal peut également prononcer cette sanction civile à l'égard de celui qu'il a reconnu coupable d'avoir tenté de commettre un tel fait.

Art. 4.131

§ 1er. A l'exception des données visées à l'article 4.127, § 1er, 1° /1, les données figurant dans le registre central successoral sont accessibles:

1° aux notaires, aux huissiers de justice, aux avocats, aux greffiers et aux magistrats dans les juridictions, dans le cadre de l'exercice de leur fonction;

2° aux autorités publiques, aux organismes d'intérêt public, si la prise de connaissance est nécessaire à l'accomplissement de leurs missions légales;

3° à toute personne, pour autant qu'elle puisse justifier un intérêt actuel et légitime. L'intérêt du demandeur est actuel et légitime lorsque ses droits et obligations actuels sont affectés par le décès du défunt ou par les options héréditaires des successibles. L'intérêt actuel et légitime est mentionné dans la demande de consultation.

Les données visées à l'article 4.127, § 1er, 1° /1, sont uniquement accessibles au gestionnaire de la Banque des actes notariés visée à l'article 18 de la loi du 25 Ventôse An XI contenant organisation du notariat, en vue de permettre l'accès des héritiers aux actes de leur prédécesseur en droit.

§ 1er. A l'exception des données visées à l'article 4.127, § 1er, 1° /1, les données figurant dans le registre central successoral sont accessibles:

1° aux notaires, aux huissiers de justice, aux avocats, aux greffiers et aux magistrats dans les juridictions, dans le cadre de l'exercice de leur fonction;

2° aux autorités publiques, aux organismes d'intérêt public, si la prise de connaissance est nécessaire à l'accomplissement de leurs missions légales;

3° à toute personne, pour autant qu'elle puisse justifier un intérêt actuel et légitime. L'intérêt du demandeur est actuel et légitime lorsque ses droits et obligations actuels sont affectés par le décès du défunt ou par les options héréditaires des successibles. L'intérêt actuel et légitime est mentionné dans la demande de consultation.

Les données visées à l'article 4.127, § 1er, 1° /1, sont uniquement accessibles au gestionnaire de la Banque des actes notariés visée à l'article 18 de la loi du 25 Ventôse An XI contenant organisation du notariat, en vue de permettre l'accès des héritiers aux actes de leur prédécesseur en droit.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données inscrites dans le registre central successoral à d'autres personnes que celles qui y ont accès comme déterminé au paragraphe 1er.

Sans préjudice des dispositions légales visant à la protection des données à caractère personnel, quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'article 4.127, ou a connaissance de ces données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

§ 3. L'accès aux données du registre central successoral est gratuit.

Le gestionnaire du registre peut autoriser la consultation en ligne pour les parties intéressées visées au paragraphe 1er qui en font la demande, dans les limites de leurs droits de consultation. Les prestations du gestionnaire ainsi que les frais supplémentaires supportés par celui-ci dans l'exercice de cette mission seront facturés aux personnes ayant consulté le registre.

§ 2. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données inscrites dans le registre central successoral à d'autres personnes que celles qui y ont accès comme déterminé au paragraphe 1er.

Sans préjudice des dispositions légales visant à la protection des données à caractère personnel, quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées à l'article 4.127, ou a connaissance de ces données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 352 du Code pénal leur est applicable.

§ 3. L'accès aux données du registre central successoral est gratuit.

Le gestionnaire du registre peut autoriser la consultation en ligne pour les parties intéressées visées au paragraphe 1er qui en font la demande, dans les limites de leurs droits de consultation. Les prestations du gestionnaire ainsi que les frais supplémentaires supportés par celui-ci dans l'exercice de cette mission seront facturés aux personnes ayant consulté le registre.

Art. 4.174

Révocation pour cause d'ingratitude

§ 1er. La donation ne peut être révoquée pour cause d'ingratitude que dans les cas suivants:

1° si le donataire a attenté à la vie du donateur;

2° s'il s'est rendu coupable envers lui de sévices, délits ou injures graves;

3° s'il lui refuse des aliments.

§ 2. Les donations en faveur du mariage ne sont pas révocables pour cause d'ingratitude.

Révocation pour cause d'ingratitude

§ 1er. La donation ne peut être révoquée pour cause d'ingratitude que dans les cas suivants:

1° si le donataire a attenté à la vie du donateur;

2° s'il s'est rendu coupable envers lui de sévices, **infractions** ou injures graves;

3° s'il lui refuse des aliments.

§ 2. Les donations en faveur du mariage ne sont pas révocables pour cause d'ingratitude.

Art. 4.175

Action en révocation pour cause d'ingratitude

La demande en révocation pour cause d'ingratitude doit être formée dans l'année, à compter du jour du délit imputé par le donateur au donataire, ou du jour où le délit a pu être connu par le donateur.

Le donateur peut demander la révocation contre le donataire, et, après le décès de celui-ci, contre ses héritiers.

Les héritiers du donateur ne peuvent demander la révocation que si:

1° le donateur avait déjà intenté l'action;

2° le donateur est décédé dans l'année à compter soit du jour du délit, soit du jour où il a pu connaître le délit; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour du délit, soit du jour où le donateur a pu connaître le délit;

3° le donateur est décédé sans avoir pu connaître le délit; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour du décès, soit du jour où ils ont pu connaître le délit, soit du jour où ils ont pu connaître la donation.

Action en révocation pour cause d'ingratitude

La demande en révocation pour cause d'ingratitude doit être formée dans l'année, à **compter du jour de l'infraction imputée par le donateur au donataire, ou du jour où l'infraction a pu être connue** par le donateur.

Le donateur peut demander la révocation contre le donataire, et, après le décès de celui-ci, contre ses héritiers.

Les héritiers du donateur ne peuvent demander la révocation que si:

1° le donateur avait déjà intenté l'action;

2° le donateur est décédé dans l'année à compter soit du jour de l'infraction, soit du jour où il a pu connaître l'infraction; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour de l'infraction, soit du jour où le donateur a pu connaître l'infraction;

3° le donateur est décédé sans avoir pu connaître **l'infraction**; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour du décès, soit du jour où ils ont pu connaître **l'infraction**, soit du jour où ils ont pu connaître la donation.

Art. 4.218

Inexécution ou ingratitude

§ 1er. Les mêmes causes qui, suivant l'article 4.173 et l'article 4.174, § 1er, 1° et 2°, autorisent la demande en résolution ou en révocation de la donation, sont admises pour la demande en résolution ou en révocation des dispositions testamentaires.

§ 2. Les héritiers ne peuvent demander la révocation pour cause d'ingratitude que si:

1° le testateur est décédé dans l'année à compter soit du jour du délit, soit du jour où

Inexécution ou ingratitude

§ 1er. Les mêmes causes qui, suivant l'article 4.173 et l'article 4.174, § 1er, 1° et 2°, autorisent la demande en résolution ou en révocation de la donation, sont admises pour la demande en résolution ou en révocation des dispositions testamentaires.

§ 2. Les héritiers ne peuvent demander la révocation pour cause d'ingratitude que si:

1° le testateur est décédé dans l'année à compter soit du jour de l'infraction, soit du

il a pu connaître le délit; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour du délit, soit du jour où le testateur a pu connaître le délit;

2° le testateur est décédé sans qu'il ait pu connaître le délit; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour du décès, soit du jour où ils ont pu connaître le délit, soit du jour où ils ont pu connaître le legs.

§ 3. Si cette demande est fondée sur une injure grave faite à la mémoire du testateur, elle doit être intentée dans l'année, à compter du jour du délit ou du jour où les héritiers ont pu connaître le délit.

jour où il a pu connaître l'infraction; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour de l'infraction, soit du jour où le testateur a pu connaître l'infraction;

2° le testateur est décédé sans qu'il ait pu connaître **l'infraction**; les héritiers doivent alors intenter l'action dans l'année à compter soit du jour du décès, soit du jour où ils ont pu connaître **l'infraction**, soit du jour où ils ont pu connaître le legs.

§ 3. Si cette demande est fondée sur une injure grave faite à la mémoire du testateur, elle doit être intentée dans l'année, à compter du jour **de l'infraction ou du jour où les héritiers ont pu connaître l'infraction.**

Art. 4.247

Révocation de la renonciation

Lorsque le pacte successoral emporte, dans le chef des signataires, une renonciation à des droits dans une succession non ouverte, ladite renonciation peut être révoquée par le renonçant dans les cas suivants:

1° si le bénéficiaire de la renonciation a attenté à la vie du renonçant;

2° si le bénéficiaire s'est rendu coupable envers lui de sévices, délits ou injures graves.

Sauf disposition contraire contenue dans le pacte, la révocation n'a d'effet qu'à l'égard de la renonciation effectuée par le renonçant au profit du bénéficiaire.

La révocation n'a jamais lieu de plein droit. La demande de révocation est formée dans l'année, à compter du jour du fait imputé par le renonçant au bénéficiaire de la renonciation ou du jour où le fait a pu être connu par le renonçant et, au plus tard, au jour de la clôture de la liquidation-partage de la succession.

Révocation de la renonciation

Lorsque le pacte successoral emporte, dans le chef des signataires, une renonciation à des droits dans une succession non ouverte, ladite renonciation peut être révoquée par le renonçant dans les cas suivants:

1° si le bénéficiaire de la renonciation a attenté à la vie du renonçant;

2° si le bénéficiaire s'est rendu coupable envers lui de sévices, **infractions** ou injures graves.

Sauf disposition contraire contenue dans le pacte, la révocation n'a d'effet qu'à l'égard de la renonciation effectuée par le renonçant au profit du bénéficiaire.

La révocation n'a jamais lieu de plein droit. La demande de révocation est formée dans l'année, à compter du jour du fait imputé par le renonçant au bénéficiaire de la renonciation ou du jour où le fait a pu être connu par le renonçant et, au plus tard, au jour de la clôture de la liquidation-partage de la succession.

Art. 4.266

Consultation

§ 1er. L'inscription doit rester secrète du vivant du testateur, comme il est prévu à l'article 8 de la Convention.

Après le décès du disposant, toute personne pourra, sur présentation d'un extrait de l'acte de décès ou de tout autre document justifiant du décès, obtenir uniquement les renseignements suivants:

1° les nom et prénom(s) du disposant ou du donateur;

2° la date et le lieu de sa naissance;

3° son domicile ou la résidence habituelle;

4° la dénomination et la date de l'acte inscrit au registre;

5° le nom et l'adresse du notaire, de l'autorité publique ou de la personne qui a reçu l'acte ou le détient en dépôt.

§ 2. Les données inscrites dans le registre central des testaments ne sont dès lors accessibles, du vivant du disposant, que pour:

1° la personne dont les données sont reprises dans le registre conformément à l'article 4.262, § 1, 1° à 3°, en ce qui concerne les données la concernant et les données de l'acte;

2° les notaires, ainsi qu'aux missions diplomatiques et aux postes consulaires belges à l'étranger, pour les données des actes qui ont été inscrites dans le registre par leur intermédiaire.

§ 3. En ce qui concerne les pactes successoraux, le registre central des testaments peut cependant aussi être consulté du vivant des parties au pacte successoral, par les parties mêmes, par le futur défunt, par le notaire qui a reçu le pacte

Consultation

§ 1er. L'inscription doit rester secrète du vivant du testateur, comme il est prévu à l'article 8 de la Convention.

Après le décès du disposant, toute personne pourra, sur présentation d'un extrait de l'acte de décès ou de tout autre document justifiant du décès, obtenir uniquement les renseignements suivants:

1° les nom et prénom(s) du disposant ou du donateur;

2° la date et le lieu de sa naissance;

3° son domicile ou la résidence habituelle;

4° la dénomination et la date de l'acte inscrit au registre;

5° le nom et l'adresse du notaire, de l'autorité publique ou de la personne qui a reçu l'acte ou le détient en dépôt.

§ 2. Les données inscrites dans le registre central des testaments ne sont dès lors accessibles, du vivant du disposant, que pour:

1° la personne dont les données sont reprises dans le registre conformément à l'article 4.262, § 1, 1° à 3°, en ce qui concerne les données la concernant et les données de l'acte;

2° les notaires, ainsi qu'aux missions diplomatiques et aux postes consulaires belges à l'étranger, pour les données des actes qui ont été inscrites dans le registre par leur intermédiaire.

§ 3. En ce qui concerne les pactes successoraux, le registre central des testaments peut cependant aussi être consulté du vivant des parties au pacte successoral, par les parties mêmes, par le futur défunt, par le notaire qui a reçu le pacte

successoral, et par le notaire qui est chargé de l'établissement soit d'une donation, soit d'un pacte successoral, soit d'une disposition de dernière volonté, pour le même futur défunt.

Peuvent également consulter le registre central des testaments du vivant des parties à ce pacte, les héritiers présomptifs en ligne directe descendante d'une partie au pacte successoral, mais uniquement pour les données qui concernent cette partie au pacte successoral, en cas de décès de cette partie au pacte successoral avant le futur défunt dont la succession est visée par le pacte successoral.

§ 4. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données inscrites dans le registre central des testaments à d'autres personnes que celles qui y ont accès comme déterminé aux paragraphes 1er, 2 et 3.

Sans préjudice des dispositions légales visant à la protection des données à caractère personnel, quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées aux paragraphes précédents, ou a connaissance de ces données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

§ 5. L'accès aux données du registre central des testaments est gratuit.

Le gestionnaire du registre peut autoriser la consultation en ligne pour les parties intéressées visées aux paragraphes 1er et 2 qui en font la demande, dans les limites de leurs droits de consultation.

Les prestations du gestionnaire ainsi que les frais supplémentaires supportés par celui-ci dans l'exercice de cette mission seront facturés aux personnes ayant consulté le registre.

successoral, et par le notaire qui est chargé de l'établissement soit d'une donation, soit d'un pacte successoral, soit d'une disposition de dernière volonté, pour le même futur défunt.

Peuvent également consulter le registre central des testaments du vivant des parties à ce pacte, les héritiers présomptifs en ligne directe descendante d'une partie au pacte successoral, mais uniquement pour les données qui concernent cette partie au pacte successoral, en cas de décès de cette partie au pacte successoral avant le futur défunt dont la succession est visée par le pacte successoral.

§ 4. Le gestionnaire n'est pas autorisé à communiquer les données inscrites dans le registre central des testaments à d'autres personnes que celles qui y ont accès comme déterminé aux paragraphes 1er, 2 et 3.

Sans préjudice des dispositions légales visant à la protection des données à caractère personnel, quiconque participe, à quelque titre que ce soit, à la collecte, au traitement ou à la communication des données visées aux paragraphes précédents, ou a connaissance de ces données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel.

L'article 352 du Code pénal leur est applicable.

§ 5. L'accès aux données du registre central des testaments est gratuit.

Le gestionnaire du registre peut autoriser la consultation en ligne pour les parties intéressées visées aux paragraphes 1er et 2 qui en font la demande, dans les limites de leurs droits de consultation.

Les prestations du gestionnaire ainsi que les frais supplémentaires supportés par celui-ci dans l'exercice de cette mission seront facturés aux personnes ayant consulté le registre.

Loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal et relative à la compétence d'ester en justice, en ce qui concerne le droit pénal sexuel

Art. 115/1

Sans préjudice de l'article 17, alinéa 2, du Code judiciaire ou d'autres lois particulières, toute fondation d'utilité publique et toute personne morale peuvent ester en justice dans les procédures auxquelles donnerait lieu l'application des articles 417/25 à 417/41 et 417/43 à 417/47, 433quinquies, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code pénal en cas de victime mineure, aux conditions suivantes:

1° leur statut prévoit de lutter contre la traite des êtres humains à des fins d'exploitation sexuelle commise sur des mineurs, l'exploitation sexuelle des mineurs et contre les images d'abus sexuels de mineurs, et

2° elles remplissent les conditions visées à l'article 17, alinéa 2, 1° à 3°, du Code judiciaire.

Cependant, le droit d'ester en justice par une personne morale autre qu'une fondation d'utilité publique, ne peut être exercé que si elle a été agréée par le Roi qui fixe les modalités de cet agrément.

Sans préjudice de l'article 17, alinéa 2, du Code judiciaire ou d'autres lois particulières, toute fondation d'utilité publique et toute personne morale peuvent ester en justice dans les procédures auxquelles donnerait lieu l'application des **articles 152 à 168, 170 à 174 177 à 179 et 258, § 1er, alinéa 1er, 1°**, du Code pénal en cas de victime mineure, aux conditions suivantes:

1° leur statut prévoit de lutter contre la traite des êtres humains à des fins d'exploitation sexuelle commise sur des mineurs, l'exploitation sexuelle des mineurs et contre les images d'abus sexuels de mineurs, et

2° elles remplissent les conditions visées à l'article 17, alinéa 2, 1° à 3°, du Code judiciaire.

Cependant, le droit d'ester en justice par une personne morale autre qu'une fondation d'utilité publique, ne peut être exercé que si elle a été agréée par le Roi qui fixe les modalités de cet agrément.

Loi du 4 mai 2023 relative au Registre central des interdictions de gérer

Art. 15

Les personnes qui, dans l'exercice de leurs fonctions, interviennent dans l'enregistrement, la conservation, l'exploitation et la communication des données visées à l'article 7 sont tenues au secret professionnel. L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

Elles prennent toutes mesures utiles afin d'assurer la sécurité des données enregistrées et empêchent notamment

Les personnes qui, dans l'exercice de leurs fonctions, interviennent dans l'enregistrement, la conservation, l'exploitation et la communication des données visées à l'article 7 sont tenues au secret professionnel. **L'article 352** du Code pénal leur est applicable.

Elles prennent toutes mesures utiles afin d'assurer la sécurité des données enregistrées et empêchent notamment

qu'elles soient déformées, endommagées, ou communiquées à des personnes qui n'ont pas obtenu l'autorisation d'en prendre connaissance.

Elles veillent à la régularité de la transmission des données.

qu'elles soient déformées, endommagées, ou communiquées à des personnes qui n'ont pas obtenu l'autorisation d'en prendre connaissance.

Elles veillent à la régularité de la transmission des données.

Loi du 13 juillet 2023 sur la prévention et la lutte contre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences

Art. 13

§ 1er. Le Comité Scientifique est une structure de concertation organisée au sens de l'article 458ter du Code pénal qui a pour but de prévenir et de combattre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences qui les précèdent. Les membres du comité et les invités sont tenus au secret professionnel en ce qui concerne les informations confidentielles communiquées dans le cadre de la concertation.

Toute communication éventuelle d'informations confidentielles s'inscrit dans le cadre de l'objectif prédéterminé et selon les modalités établies par le Comité Scientifique. Tous les participants en sont informés avant de prendre part au Comité Scientifique.

§ 2. Le Comité Scientifique demande au Parquet-Général de lui transmettre sans frais une copie des actes d'instruction et de procédure et de lui fournir tous les éléments utiles à l'examen du cas individuel qui doit être analysé par le Comité scientifique.

§ 1er. Le Comité Scientifique est une structure de concertation organisée au sens de l'**article 353, § 2**, du Code pénal qui a pour but de prévenir et de combattre les féminicides, les homicides fondés sur le genre et les violences qui les précèdent. Les membres du comité et les invités sont tenus au secret professionnel en ce qui concerne les informations confidentielles communiquées dans le cadre de la concertation.

Toute communication éventuelle d'informations confidentielles s'inscrit dans le cadre de l'objectif prédéterminé et selon les modalités établies par le Comité Scientifique. Tous les participants en sont informés avant de prendre part au Comité Scientifique.

§ 2. Le Comité Scientifique demande au Parquet-Général de lui transmettre sans frais une copie des actes d'instruction et de procédure et de lui fournir tous les éléments utiles à l'examen du cas individuel qui doit être analysé par le Comité scientifique.

Loi du 15 janvier 2024 relative à l'approche administrative communale, à la mise en place d'une enquête d'intégrité communale et portant création d'une Direction chargée de l'Évaluation de l'Intégrité pour les Pouvoirs publics

Art. 22

§ 1er. Les catégories de données à caractère personnel auxquelles ont accès la DEIPP, sur la base de l'article 21, et la commune, sur la base de l'article 23, sont les suivantes:

1° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 1°: les catégories de données à caractère personnel visées à l'article 44/5 de la loi sur la fonction de police, à l'exception de celles visées au § 1er, 1°, § 3, 3°, 4°, 7° et 9° et du § 4, 1°;

2° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 2°: les informations relatives:

- a) à des condamnations à des peines de nature criminelle, correctionnelle ou policière;
- b) à des arrêtés de grâce;
- c) à des jugements d'internement;
- d) à des décisions rendues en matière pénale prises par des juridictions étrangères à l'égard de Belges ou de personnes morales ayant leur siège social ou leur siège d'exploitation en Belgique;
- e) à des peines principales, peines accessoires, peines de substitution et mesures de sécurité;
- f) à des condamnations par simple déclaration de culpabilité et à une transaction pénale élargie;

3° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 3°: les informations relatives au blanchiment d'argent et au financement du terrorisme, pour les données qui ont été transmises au ministère public sur la base de l'article 82, § 2, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces;

4° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 4°: les dettes fiscales, les constatations d'infractions qui ont donné lieu à des poursuites ainsi que les procédures de sanctions judiciaires et administratives;

5° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 5°: les dettes sociales, les constatations

§ 1er. Les catégories de données à caractère personnel auxquelles ont accès la DEIPP, sur la base de l'article 21, et la commune, sur la base de l'article 23, sont les suivantes:

1° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 1°: les catégories de données à caractère personnel visées à l'article 44/5 de la loi sur la fonction de police, à l'exception de celles visées au § 1er, 1°, § 3, 3°, 4°, 7° et 9° et du § 4, 1°;

2° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 2°: les informations relatives:

- a) à des condamnations à des peines;
- b) à des arrêtés de grâce;
- c) à des jugements d'internement;
- d) à des décisions rendues en matière pénale prises par des juridictions étrangères à l'égard de Belges ou de personnes morales ayant leur siège social ou leur siège d'exploitation en Belgique;
- e) à des peines principales, peines accessoires, **peines subsidiaires** et mesures de sécurité;
- f) à des condamnations par simple déclaration de culpabilité et à une transaction pénale élargie;

3° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 3°: les informations relatives au blanchiment d'argent et au financement du terrorisme, pour les données qui ont été transmises au ministère public sur la base de l'article 82, § 2, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces;

4° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 4°: les dettes fiscales, les constatations d'infractions qui ont donné lieu à des poursuites ainsi que les procédures de sanctions judiciaires et administratives;

5° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 5°: les dettes sociales, les constatations

d'infractions qui ont donné lieu à des poursuites ainsi que les procédures de sanctions judiciaires et administratives;

6° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 6° à 9°: les constatations d'infractions qui ont donné lieu à des poursuites ainsi que les procédures de sanctions judiciaires et administratives.

Les données à caractère personnel peuvent uniquement concerner les faits punissables visés à l'article 119ter, § 10, alinéa 5, de la Nouvelle Loi communale.

Seules les données à caractère personnel traitées au cours de la période de cinq années précédant la demande d'avis sont traitées par la DEIPP et la commune requérante.

§ 2. Le Roi peut préciser davantage les catégories de données à caractère personnel qui sont traitées.

d'infractions qui ont donné lieu à des poursuites ainsi que les procédures de sanctions judiciaires et administratives;

6° dans le cadre de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, 6° à 9°: les constatations d'infractions qui ont donné lieu à des poursuites ainsi que les procédures de sanctions judiciaires et administratives.

Les données à caractère personnel peuvent uniquement concerner les faits punissables visés à l'article 119ter, § 10, alinéa 5, de la Nouvelle Loi communale.

Seules les données à caractère personnel traitées au cours de la période de cinq années précédant la demande d'avis sont traitées par la DEIPP et la commune requérante.

§ 2. Le Roi peut préciser davantage les catégories de données à caractère personnel qui sont traitées.

Art. 30

§ 1er. Sous réserve de dispositions contraires, les membres du personnel de la DEIPP sont tenus au secret professionnel visé à l'article 458 du Code pénal et ne peuvent divulguer ou communiquer aucune forme d'information ou de données à caractère personnel. Le secret professionnel demeure même lorsque les membres du personnel ont quitté la DEIPP ou ont mis fin à la collaboration.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er et sans préjudice de l'article 24, § 2, la DEIPP communique de sa propre initiative à l'Organe de Coordination pour l'Analyse de la Menace, à la Sûreté de l'Etat, au Service Général du Renseignement et de la Sécurité des Forces armées, à la Cellule de traitement des informations financières et à la police intégrée visée par la loi du 7 décembre 1998 portant organisation d'un service de police intégré, structuré à deux niveaux, toutes les constatations dont la DEIPP dispose dans le cadre de l'extrémisme, du terrorisme et du financement du terrorisme ou qui pourraient

§ 1er. Sous réserve de dispositions contraires, les membres du personnel de la DEIPP sont tenus au secret professionnel visé à l'**article 352** du Code pénal et ne peuvent divulguer ou communiquer aucune forme d'information ou de données à caractère personnel. Le secret professionnel demeure même lorsque les membres du personnel ont quitté la DEIPP ou ont mis fin à la collaboration.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er et sans préjudice de l'article 24, § 2, la DEIPP communique de sa propre initiative à l'Organe de Coordination pour l'Analyse de la Menace, à la Sûreté de l'Etat, au Service Général du Renseignement et de la Sécurité des Forces armées, à la Cellule de traitement des informations financières et à la police intégrée visée par la loi du 7 décembre 1998 portant organisation d'un service de police intégré, structuré à deux niveaux, toutes les constatations dont la DEIPP dispose dans le cadre de l'extrémisme, du terrorisme et du financement du terrorisme ou qui pourraient

être utiles pour l'exécution de la mission de ces services.

être utiles pour l'exécution de la mission de ces services.

Par dérogation au paragraphe 1er et sans préjudice de l'article 24, § 2, la DEIPP communique, à la demande des services de renseignement et de sécurité, de la Cellule de traitement des informations financières et de l'Organe de Coordination pour l'Analyse de la Menace, toutes les données qui pourraient être utiles pour l'exécution de leurs missions.

Par dérogation au paragraphe 1er et sans préjudice de l'article 24, § 2, la DEIPP communique, à la demande des services de renseignement et de sécurité, de la Cellule de traitement des informations financières et de l'Organe de Coordination pour l'Analyse de la Menace, toutes les données qui pourraient être utiles pour l'exécution de leurs missions.

Par dérogation au paragraphe 1er et sans préjudice de l'article 24, § 2, la DEIPP communique à la demande des autorités judiciaires les données demandées dans le cadre de l'information, de l'instruction ou de l'enquête pénale d'exécution. La DEIPP communique de sa propre initiative aux autorités judiciaires toutes les données qui pourraient être utiles pour l'exécution de leurs missions.

Par dérogation au paragraphe 1er et sans préjudice de l'article 24, § 2, la DEIPP communique à la demande des autorités judiciaires les données demandées dans le cadre de l'information, de l'instruction ou de l'enquête pénale d'exécution. La DEIPP communique de sa propre initiative aux autorités judiciaires toutes les données qui pourraient être utiles pour l'exécution de leurs missions.

Loi du 29 février 2024 en vue d'insérer en vue d'insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société

Art. 2

La mesure de sûreté pour la protection de la société est une mesure de sûreté destinée à protéger la société contre les personnes condamnées à une peine d'emprisonnement ou une réclusion d'au moins cinq ans assortie, à titre complémentaire, facultatif ou obligatoire, d'une mise à disposition du tribunal de l'application des peines chez lesquelles, au moment de la condamnation, est diagnostiqué un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace et qui n'est pas de nature à abolir le jugement ou le contrôle de ses actes, mais qui a pour effet d'établir un danger grave et continu de commettre un nouveau crime ou délit qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner une peine

La mesure de sûreté pour la protection de la société est une mesure de sûreté destinée à protéger la société contre les personnes condamnées à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans assortie, à titre complémentaire, facultatif ou obligatoire, d'une mise à disposition du tribunal de l'application des peines chez lesquelles, au moment de la condamnation, est diagnostiqué un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace et qui n'est pas de nature à abolir le jugement ou le contrôle de ses actes, mais qui a pour effet d'établir un danger grave et continu de commettre **une nouvelle infraction** qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner **une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur**.

d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde.

Seule la chambre de protection sociale peut faire exécuter la mesure de sûreté sous les conditions visées à l'article 11.

Seule la chambre de protection sociale peut faire exécuter la mesure de sûreté sous les conditions visées à l'article 11.

Art. 5.

§ 1er. Une expertise psychiatrique médico-légale en vue de prononcer ou non une mesure de sûreté pour la protection de la société peut être ordonnée:

- si le juge estime, sur la base du dossier répressif, que les faits doivent être punis d'un emprisonnement correctionnel principal de minimum cinq ans ou d'une peine plus lourde et envisage d'imposer, à titre complémentaire, facultatif ou obligatoire, une mise à disposition du tribunal de l'application des peines ou s'il est tenu d'imposer une mise à disposition du tribunal de l'application des peines obligatoire; et

- si, sur la base du dossier répressif, il dispose d'éléments permettant de croire qu'une personne souffre d'un trouble psychiatrique grave qui n'est pas de nature à abolir le jugement ou le contrôle de ses actes, mais qui a pour effet l'existence d'un danger grave et continu de commettre un nouveau crime ou délit qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner une peine d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde.

§ 2. Dans son rapport d'expertise, le psychiatre médico-légal désigné doit au moins vérifier:

1° si la personne souffrait au moment des faits d'un trouble psychiatrique grave, pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, qui n'est pas de nature à annuler le jugement ou le contrôle de ses actes;

§ 1er. Une expertise psychiatrique médico-légale en vue de prononcer ou non une mesure de sûreté pour la protection de la société peut être ordonnée:

- si le juge estime, sur la base du dossier répressif, que les faits doivent être punis **d'une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur** et envisage d'imposer, à titre complémentaire, facultatif ou obligatoire, une mise à disposition du tribunal de l'application des peines ou s'il est tenu d'imposer une mise à disposition du tribunal de l'application des peines obligatoire; et

- si, sur la base du dossier répressif, il dispose d'éléments permettant de croire qu'une personne souffre d'un trouble psychiatrique grave qui n'est pas de nature à abolir le jugement ou le contrôle de ses actes, mais qui a pour effet l'existence d'un danger grave et continu de commettre **une nouvelle infraction** qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner **une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur**.

§ 2. Dans son rapport d'expertise, le psychiatre médico-légal désigné doit au moins vérifier:

1° si la personne souffrait au moment des faits d'un trouble psychiatrique grave, pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, qui n'est pas de nature à annuler le jugement ou le contrôle de ses actes;

2° s'il existe un danger grave et continu qu'à la suite d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, le cas échéant, combinée avec d'autres facteurs de risque, la personne commette un nouveau crime ou délit qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers.

§ 3. L'expertise psychiatrique médico-légale est réalisée sous la conduite et la responsabilité d'un expert, porteur d'un titre professionnel de psychiatre médico-légal, qui satisfait aux conditions fixées en vertu de la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé.

L'expertise peut également être réalisée en collège ou avec l'assistance d'autres spécialistes en sciences comportementales, toujours sous la conduite de l'expert précité.

§ 4. L'expert rédige, à partir de ses constatations, un rapport circonstancié, conformément aux modèles fixés par le Roi.

L'instance requérante peut, si elle l'estime nécessaire, demander une actualisation de l'expertise.

L'expert perçoit les honoraires visés à l'article 5, § 5, de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement.

2° s'il existe un danger grave et continu qu'à la suite d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, le cas échéant, combinée avec d'autres facteurs de risque, la personne commette **une nouvelle infraction** qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers.

§ 3. L'expertise psychiatrique médico-légale est réalisée sous la conduite et la responsabilité d'un expert, porteur d'un titre professionnel de psychiatre médico-légal, qui satisfait aux conditions fixées en vertu de la loi coordonnée du 10 mai 2015 relative à l'exercice des professions des soins de santé.

L'expertise peut également être réalisée en collège ou avec l'assistance d'autres spécialistes en sciences comportementales, toujours sous la conduite de l'expert précité.

§ 4. L'expert rédige, à partir de ses constatations, un rapport circonstancié, conformément aux modèles fixés par le Roi.

L'instance requérante peut, si elle l'estime nécessaire, demander une actualisation de l'expertise.

L'expert perçoit les honoraires visés à l'article 5, § 5, de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement.

Art. 9

§ 1er. Les juridictions de jugement peuvent prononcer une mesure de sûreté pour la protection de la société à l'égard d'une personne qui remplit les conditions cumulatives suivantes:

1° une peine d'emprisonnement ou de réclusion d'au moins cinq ans assortie, à titre complémentaire, facultatif ou obligatoire, d'une mise à disposition du tribunal de l'exécution des peines est prononcée;

2° une expertise psychiatrique médico-légale a établi que la personne condamnée est

§ 1er. Les juridictions de jugement peuvent prononcer une mesure de sûreté pour la protection de la société à l'égard d'une personne qui remplit les conditions cumulatives suivantes:

1° une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans assortie, à titre complémentaire, facultatif ou obligatoire, d'une mise à disposition du tribunal de l'exécution des peines est prononcée;

2° une expertise psychiatrique médico-légale a établi que la personne condamnée est

atteinte d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe jusqu'à présent aucun traitement suffisamment efficace, et qui n'est pas de nature à abolir sa capacité de discernement ou le contrôle de ses actes;

3° il existe un danger grave et continu qu'à la suite du trouble psychiatrique grave, le cas échéant combiné à d'autres facteurs de risque, la personne concernée commette un nouveau crime ou délit qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner une peine d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde.

§ 2. Le juge prend sa décision après qu'a été effectuée l'expertise psychiatrique médico-légale visée à l'article 5.

atteinte d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe jusqu'à présent aucun traitement suffisamment efficace, et qui n'est pas de nature à abolir sa capacité de discernement ou le contrôle de ses actes;

3° il existe un danger grave et continu qu'à la suite du trouble psychiatrique grave, le cas échéant combiné à d'autres facteurs de risque, la personne concernée commette **une nouvelle infraction** qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner **une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur**.

§ 2. Le juge prend sa décision après qu'a été effectuée l'expertise psychiatrique médico-légale visée à l'article 5.

Art. 11

§ 1er. Si la personne condamnée à une mesure de sûreté pour la protection de la société se trouve à un an de la fin de la période de mise à disposition du tribunal de l'application des peines et subit une privation de liberté sans qu'aucune modalité d'exécution de la peine soit mise en œuvre, le directeur de l'établissement dans lequel se trouve la personne condamnée porte l'affaire devant la chambre de protection sociale par simple lettre et le greffe en remet une copie au ministère public, au condamné et à son avocat. La chambre de protection sociale ordonne immédiatement une expertise psychiatrique médico-légale qui répond aux conditions des articles 5, 7 et 8 qui examine au moins:

1° si la personne souffre encore d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace et qui n'est pas de nature à abolir le jugement ou le contrôle de ses actes;

2° s'il existe un danger grave et continu que, en raison d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, le cas

§ 1er. Si la personne condamnée à une mesure de sûreté pour la protection de la société se trouve à un an de la fin de la période de mise à disposition du tribunal de l'application des peines et subit une privation de liberté sans qu'aucune modalité d'exécution de la peine soit mise en œuvre, le directeur de l'établissement dans lequel se trouve la personne condamnée porte l'affaire devant la chambre de protection sociale par simple lettre et le greffe en remet une copie au ministère public, au condamné et à son avocat. La chambre de protection sociale ordonne immédiatement une expertise psychiatrique médico-légale qui répond aux conditions des articles 5, 7 et 8 qui examine au moins:

1° si la personne souffre encore d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace et qui n'est pas de nature à abolir le jugement ou le contrôle de ses actes;

2° s'il existe un danger grave et continu que, en raison d'un trouble psychiatrique grave pour lequel il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, le cas

échéant, combiné avec d'autres facteurs de risque, la personne concernée commette un nouveau crime ou délit qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner une peine d'emprisonnement ou de réclusion de cinq ans ou une peine plus lourde;

3° s'il y a lieu, même s'il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, d'imposer une surveillance spécialisée susceptible d'apporter à l'intéressé la structure et le soutien nécessaires.

§ 2. Dans le mois de la réception du rapport final d'expertise, le ministère public rédige un avis motivé, le transmet à la chambre de protection sociale et le communique en copie au condamné, à son avocat et au directeur de l'établissement dans lequel se trouve la personne condamnée.

échéant, combiné avec d'autres facteurs de risque, la personne concernée commette **une nouvelle infraction** qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers et qui peut entraîner **une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur**;

3° s'il y a lieu, même s'il n'existe pas encore de traitement suffisamment efficace, d'imposer une surveillance spécialisée susceptible d'apporter à l'intéressé la structure et le soutien nécessaires.

§ 2. Dans le mois de la réception du rapport final d'expertise, le ministère public rédige un avis motivé, le transmet à la chambre de protection sociale et le communique en copie au condamné, à son avocat et au directeur de l'établissement dans lequel se trouve la personne condamnée.

Art. 17

§ 1er. Le directeur ou le responsable des soins, selon l'établissement où le condamné séjourne, adresse un avis au greffe du tribunal de l'application des peines au moment défini par la chambre de protection sociale, après avoir entendu la personne condamnée.

§ 2. L'avis du directeur ou du responsable des soins contient un rapport multidisciplinaire psychiatrique et psychosocial actualisé et une proposition motivée d'octroi ou de refus du transfèrement et des modalités prévues aux articles 20, 21, 23 à 25 et 28 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement et, le cas échéant, les conditions particulières qu'il estime nécessaire d'imposer au condamné. Si cela est nécessaire pour la rédaction de son avis sur l'octroi des modalités d'exécution visées aux articles 20, § 2, 1° et 3°, 21 et 23 à 25 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement, le directeur ou le responsable des soins peut charger le service compétent des communautés de rédiger un rapport d'information succinct ou d'effectuer une enquête sociale, en vue d'obtenir les

§ 1er. Le directeur ou le responsable des soins, selon l'établissement où le condamné séjourne, adresse un avis au greffe du tribunal de l'application des peines au moment défini par la chambre de protection sociale, après avoir entendu la personne condamnée.

§ 2. L'avis du directeur ou du responsable des soins contient un rapport multidisciplinaire psychiatrique et psychosocial actualisé et une proposition motivée d'octroi ou de refus du transfèrement et des modalités prévues aux articles 20, 21, 23 à 25 et 28 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement et, le cas échéant, les conditions particulières qu'il estime nécessaire d'imposer au condamné. Si cela est nécessaire pour la rédaction de son avis sur l'octroi des modalités d'exécution visées aux articles 20, § 2, 1° et 3°, 21 et 23 à 25 de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement, le directeur ou le responsable des soins peut charger le service compétent des communautés de rédiger un rapport d'information succinct ou d'effectuer une enquête sociale, en vue d'obtenir les

informations nécessaires sur le milieu d'accueil dans lequel la modalité d'exécution sera exécutée. Il porte cette demande à la connaissance du service compétent des communautés par le moyen de communication écrit le plus rapide, accompagnée, pour autant que ce service n'en dispose pas encore, du dossier qui contient au moins les documents suivants: la copie des jugements et arrêts, les rapports de l'expertise, la copie de la fiche d'écrou et l'extrait du casier judiciaire.

Si l'intéressé a été condamné pour des faits visés aux articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50, 417/52, 417/54 et 417/55 du Code pénal, l'avis du directeur ou du responsable des soins contient également l'avis motivé appréciant la nécessité d'imposer une guidance ou un traitement lequel est rédigé par un service ou une personne spécialisée dans l'expertise diagnostique des délinquants sexuels.

§ 3. Une copie de l'avis du directeur ou du responsable des soins est adressée au ministère public, au condamné et à l'avocat de celui-ci.

informations nécessaires sur le milieu d'accueil dans lequel la modalité d'exécution sera exécutée. Il porte cette demande à la connaissance du service compétent des communautés par le moyen de communication écrit le plus rapide, accompagnée, pour autant que ce service n'en dispose pas encore, du dossier qui contient au moins les documents suivants: la copie des jugements et arrêts, les rapports de l'expertise, la copie de la fiche d'écrou et l'extrait du casier judiciaire.

Si l'intéressé a été condamné pour des faits visés **aux articles 134 à 149, 151 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 pour autant que la condamnation concerne de contenus à caractère extrêmement pornographique et 185** du Code pénal, l'avis du directeur ou du responsable des soins contient également l'avis motivé appréciant la nécessité d'imposer une guidance ou un traitement lequel est rédigé par un service ou une personne spécialisée dans l'expertise diagnostique des délinquants sexuels.

§ 3. Une copie de l'avis du directeur ou du responsable des soins est adressée au ministère public, au condamné et à l'avocat de celui-ci.

Art. 26

Dans le cadre de procédures en cours, la chambre de protection sociale peut, d'office ou sur réquisition du ministère public ou à la demande du condamné, ordonner la levée définitive si la personne condamnée ne souffre plus d'un trouble psychiatrique grave, de sorte qu'il n'y ait raisonnablement plus à craindre qu'elle commette un nouveau crime ou délit qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers.

Dans le cadre de procédures en cours, la chambre de protection sociale peut, d'office ou sur réquisition du ministère public ou à la demande du condamné, ordonner la levée définitive si la personne condamnée ne souffre plus d'un trouble psychiatrique grave, de sorte qu'il n'y ait raisonnablement plus à craindre qu'elle commette **une nouvelle infraction** qui porte atteinte ou menace gravement l'intégrité physique ou psychique de tiers.

Art. 31

Les dispositions concernant les poursuites en matière criminelle et correctionnelle sont applicables aux procédures prévues par la présente loi, sauf les dérogations qu'elle établit.

Les dispositions concernant les poursuites **en matière pénale** sont applicables aux procédures prévues par la présente loi, sauf les dérogations qu'elle établit.

Loi du 29 mars 2024 portant création de la banque de données commune "Terrorisme, Extrémisme, processus de Radicalisation" ("T.E.R.") et modifiant la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel, la loi du 30 juillet 2018 portant création de cellules de sécurité intégrale locales en matière de radicalisme, d'extrémisme et de terrorisme et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police

Art. 2

Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, il faut entendre par:

(...)

9° "extrémistes potentiellement violents": les personnes physiques qui ont un lien avec la Belgique et qui remplissent les critères cumulatifs suivants:

a) elles ont des conceptions extrémistes qui justifient l'usage de la violence ou de la contrainte comme méthode d'action en Belgique;

b) il existe des indications fiables qu'elles ont l'intention de recourir à la violence, et ce en relation avec les conceptions mentionnées en a);

c) elles répondent au minimum à une des conditions suivantes augmentant le risque de violence:

i. elles entretiennent systématiquement des contacts sociaux au sein de milieux extrémistes;

ii. elles ont des problèmes psychiques constatés par un professionnel compétent en la matière;

Pour l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, il faut entendre par:

(...)

9° "extrémistes potentiellement violents": les personnes physiques qui ont un lien avec la Belgique et qui remplissent les critères cumulatifs suivants:

a) elles ont des conceptions extrémistes qui justifient l'usage de la violence ou de la contrainte comme méthode d'action en Belgique;

b) il existe des indications fiables qu'elles ont l'intention de recourir à la violence, et ce en relation avec les conceptions mentionnées en a);

c) elles répondent au minimum à une des conditions suivantes augmentant le risque de violence:

i. elles entretiennent systématiquement des contacts sociaux au sein de milieux extrémistes;

ii. elles ont des problèmes psychiques constatés par un professionnel compétent en la matière;

iii. elles ont commis des actes ou présentent des antécédents qui peuvent être considérés comme soit a) un crime ou un délit portant atteinte à ou menaçant l'intégrité physique ou psychique de tiers; soit b) des instructions ou des formations relatives à la fabrication ou l'utilisation d'explosifs, d'armes à feu ou d'autres armes ou substances nocives ou dangereuses, ou pour d'autres méthodes et techniques spécifiques en vue de commettre des infractions terroristes visées à l'article 137 du Code pénal; soit c) des agissements en connaissance de cause constituant un soutien matériel en faveur d'une organisation ou d'un réseau terroriste/extrémiste; soit d) des agissements dont la nature indique un niveau de vigilance préoccupant de l'individu à l'égard de la sécurité;

10° "personnes condamnées pour terrorisme": les personnes physiques qui ont un lien avec la Belgique et qui remplissent les deux critères cumulatifs suivants:

a) i. elles ont été condamnées par un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée pour une infraction terroriste visée au livre II, titre I^{ter} du Code pénal ou elles ont été condamnées à l'étranger par un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée pour des faits qui peuvent être qualifiés d'infractions terroristes visées au livre II, titre I^{ter}, du Code pénal ou,

ii. elles ont fait l'objet d'une mesure de protection passée en force de chose jugée prise par un tribunal de jeunesse ou une cour pour des faits qualifiés d'infractions terroristes visées au livre II, titre I^{ter} du Code pénal ou elles ont fait l'objet d'une telle mesure ou ont été condamnées définitivement à l'étranger pour des faits qui peuvent être qualifiés d'infraction terroriste sur la base du livre II, titre I^{ter}, du Code pénal ou,

iii. elles ont fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement passée en force de chose jugée, pour une infraction terroriste visée au livre II, titre I^{ter}, du Code pénal, ou ont fait l'objet d'une telle mesure à l'étranger

iii. elles ont commis des actes ou présentent des antécédents qui peuvent être considérés comme soit a) **une infraction** portant atteinte à ou menaçant l'intégrité physique ou psychique de tiers; soit b) des instructions ou des formations relatives à la fabrication ou l'utilisation d'explosifs, d'armes à feu ou d'autres armes ou substances nocives ou dangereuses, ou pour d'autres méthodes et techniques spécifiques en vue de commettre des infractions terroristes visées à **l'article 371** du Code pénal; soit c) des agissements en connaissance de cause constituant un soutien matériel en faveur d'une organisation ou d'un réseau terroriste/extrémiste; soit d) des agissements dont la nature indique un niveau de vigilance préoccupant de l'individu à l'égard de la sécurité;

10° "personnes condamnées pour terrorisme": les personnes physiques qui ont un lien avec la Belgique et qui remplissent les deux critères cumulatifs suivants:

a) i. elles ont été condamnées par un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée pour **une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal ou elles ont été condamnées à l'étranger par un jugement ou un arrêt passé en force de chose jugée pour des faits qui peuvent être **qualifiés d'infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal ou,

ii. elles ont fait l'objet d'une mesure de protection passée en force de chose jugée prise par un tribunal de jeunesse ou une cour pour des faits qualifiés **d'infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal ou elles ont fait l'objet d'une telle mesure ou ont été condamnées définitivement à l'étranger pour des faits qui peuvent être qualifiés **d'infraction sur la base du livre II, titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal ou,

iii. elles ont fait l'objet d'une décision judiciaire d'internement passée en force de chose jugée, pour **une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal, ou ont fait l'objet d'une telle mesure à l'étranger

pour des faits qui peuvent être qualifiés d'infraction terroriste sur la base du livre II, titre I^{ter}, du Code pénal;

b) l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace leur a attribué un niveau de la menace "Niveau 2 ou MOYEN", "Niveau 3 ou GRAVE" ou "Niveau 4 ou TRES GRAVE" conformément à l'article 11, paragraphe 6, de l'arrêté royal du 28 novembre 2006 portant exécution de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace;

(...)

pour des faits qui peuvent être qualifiés **d'infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal;

b) l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace leur a attribué un niveau de la menace "Niveau 2 ou MOYEN", "Niveau 3 ou GRAVE" ou "Niveau 4 ou TRES GRAVE" conformément à l'article 11, paragraphe 6, de l'arrêté royal du 28 novembre 2006 portant exécution de la loi du 10 juillet 2006 relative à l'analyse de la menace;

(...)

Art. 18

Les services de base et les services partenaires qui bénéficient d'un droit de lecture et d'un droit d'écriture sont tenus respectivement de consulter la banque de données commune T.E.R. et d'y introduire d'office leurs propres données à caractère personnel et les informations pertinentes. Ces données à caractère personnel et informations sont enregistrées dans la banque de données commune T.E.R., sous leur responsabilité et suivant leurs procédures internes de validation.

Les données à caractère personnel et informations enregistrées dans la banque de données commune T.E.R. en application de l'alinéa 1er proviennent des données à caractère personnel et informations qui sont à disposition des services de base et des services partenaires dans le cadre de leurs missions respectives et des finalités qui y sont liées.

L'article 458 du Code pénal ne peut être invoqué lorsque les services de base ou les services partenaires exercent leur droit d'écriture dans la banque de données commune T.E.R. conformément à la présente section.

Les services de police saisissent les données à caractère personnel et les informations visées à l'alinéa 1er, conformément aux

Les services de base et les services partenaires qui bénéficient d'un droit de lecture et d'un droit d'écriture sont tenus respectivement de consulter la banque de données commune T.E.R. et d'y introduire d'office leurs propres données à caractère personnel et les informations pertinentes. Ces données à caractère personnel et informations sont enregistrées dans la banque de données commune T.E.R., sous leur responsabilité et suivant leurs procédures internes de validation.

Les données à caractère personnel et informations enregistrées dans la banque de données commune T.E.R. en application de l'alinéa 1er proviennent des données à caractère personnel et informations qui sont à disposition des services de base et des services partenaires dans le cadre de leurs missions respectives et des finalités qui y sont liées.

L'article 352 du Code pénal ne peut être invoqué lorsque les services de base ou les services partenaires exercent leur droit d'écriture dans la banque de données commune T.E.R. conformément à la présente section.

Les services de police saisissent les données à caractère personnel et les informations visées à l'alinéa 1er, conformément aux

spécifications supplémentaires énoncées dans une directive du Collège des procureurs généraux visant à sauvegarder le secret de l'instruction tel que visé aux articles 28^{quinquies} et 57 du Code d'instruction criminelle et l'exercice de l'action publique.

spécifications supplémentaires énoncées dans une directive du Collège des procureurs généraux visant à sauvegarder le secret de l'instruction tel que visé aux articles 28^{quinquies} et 57 du Code d'instruction criminelle et l'exercice de l'action publique.

Art. 31

En vue d'assurer l'enrichissement des données à caractère personnel et informations relatives aux entités validées et aux entités en pré-enquêtes enregistrées dans la banque de données commune T.E.R. ainsi que le suivi et la prise de mesures à l'égard des entités validées dans la banque de données commune T.E.R., des données à caractère personnel et des informations enregistrées dans la banque de données commune T.E.R. ainsi que d'autres données à caractère personnel et informations pertinentes, y compris les informations classifiées au sens de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, attestations de sécurité, avis de sécurité et au service public réglementé, sont échangées au sein d'une ou plusieurs plateformes de concertation créées auprès de chaque arrondissement judiciaire, appelée Task force locale, dénommée ci-après "TFL", sauf si cet échange peut compromettre une enquête, l'exercice de l'action publique ou la sécurité de personnes.

La TFL est une structure de concertation au sens de l'article 458ter du Code pénal.

En vue d'assurer l'enrichissement des données à caractère personnel et informations relatives aux entités validées et aux entités en pré-enquêtes enregistrées dans la banque de données commune T.E.R. ainsi que le suivi et la prise de mesures à l'égard des entités validées dans la banque de données commune T.E.R., des données à caractère personnel et des informations enregistrées dans la banque de données commune T.E.R. ainsi que d'autres données à caractère personnel et informations pertinentes, y compris les informations classifiées au sens de la loi du 11 décembre 1998 relative à la classification, aux habilitations de sécurité, attestations de sécurité, avis de sécurité et au service public réglementé, sont échangées au sein d'une ou plusieurs plateformes de concertation créées auprès de chaque arrondissement judiciaire, appelée Task force locale, dénommée ci-après "TFL", sauf si cet échange peut compromettre une enquête, l'exercice de l'action publique ou la sécurité de personnes.

La TFL est une structure de concertation au sens de l'article 353, § 2, du Code pénal.

Loi du 15 mai 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses II

Art. 141

§ 1er. Les ministres des cultes et les délégués dont les traitements et les pensions sont à charge de l'Etat, conformément à l'article 181 de la Constitution, n'ont droit à ce traitement

§ 1er. Les ministres des cultes et les délégués dont les traitements et les pensions sont à charge de l'Etat, conformément à l'article 181 de la Constitution, n'ont droit à ce traitement

que s'ils produisent l'extrait du casier judiciaire visé à l'article 596, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, sans condamnations incompatibles avec l'exercice d'une fonction de ministre du culte ou de délégué, et le service moral des personnes.

Sont considérées comme incompatibles avec l'exercice d'une fonction de ministre du culte ou de délégué, et du service moral aux personnes, les condamnations suivantes:

1° livre II, titre Ier, du Code pénal concernant des crimes et des délits contre la sûreté de l'Etat;

2° livre II, titre Ier *bis*, du même Code concernant des violations grave du droit international humanitaire;

3° livre II, titre Ier *ter*, du même Code concernant des infractions terroristes;

4° livre II, titre II, du même Code concernant des atteintes portées par des fonctionnaires publics aux droits garantis par la Constitution;

que s'ils produisent l'extrait du casier judiciaire visé à l'article 596, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, sans condamnations incompatibles avec l'exercice d'une fonction de ministre du culte ou de délégué, et le service moral des personnes.

Sont considérées comme incompatibles avec l'exercice d'une fonction de ministre du culte ou de délégué, et du service moral aux personnes, les condamnations portant sur les infractions suivantes:

1° au titre 1er du livre II du Code pénal concernant les violations graves du droit international humanitaire;

2° au titre 3 du livre II du même Code concernant les infractions contre la personne;

3° au titre 4 du livre II du même Code:

- dans le chapitre 1er concernant le terrorisme;

- dans le chapitre 2 concernant les attentats et complots contre la paix civile;

- dans le chapitre 3 concernant la constitution de groupes armés et la participation à de tels groupes, les articles 393 et 398 à 402;

- dans le chapitre 4 concernant l'association en vue de commettre une infraction et l'organisation criminelle;

- dans le chapitre 5 concernant la protection physique des matières nucléaires et des autres matières radioactives;

- dans le chapitre 6 concernant la violation de zones portuaires ou l'intrusion dans un véhicule;

4° au titre 5 du livre II du même Code concernant les faux;

5° livre II, titre III, du même Code concernant des crimes et des délits contre la foi publique;

5° au titre 6 du livre II du même Code:

- dans le chapitre 1er concernant les infractions relatives à l'appropriation frauduleuse de biens;
- dans le chapitre 2 concernant les infractions relatives à la dégradation et la destruction de biens;

6° livre II, titre IV, chapitre 8, du même Code concernant des crimes et des délits contre l'ordre public, commis par des personnes qui exercent une fonction publique ou par des ministres des cultes dans l'exercice de leur ministère;

6° au titre 8 du livre II du même Code:

- dans le chapitre 1er concernant les infractions contre la structure de l'État;
- dans le chapitre 2 concernant les infractions contre la défense nationale et les intérêts essentiels de la Belgique;
- dans le chapitre 4 concernant les forfaitures;
- dans le chapitre 5 concernant les infractions contre l'administration de la justice, les articles 644 à 652, 657 à 665, 668, 677 à 688.

7° livre II, titre V, chapitres 1 et 2, du même Code concernant des crimes et des délits contre l'ordre public commis par des particuliers;

~~7° livre II, titre V, chapitres 1 et 2, du même Code concernant des crimes et des délits contre l'ordre public commis par des particuliers;~~

8° livre II, titre VI, du même Code concernant des crimes et des délits contre la sécurité publique;

~~8° livre II, titre VI, du même Code concernant des crimes et des délits contre la sécurité publique;~~

9° livre II, titre VIbis, du même Code relatifs à la prise d'otages;

~~9° livre II, titre VIbis, du même Code relatifs à la prise d'otages;~~

10° livre II, titre VII, du même Code concernant des crimes et des délits contre l'ordre des familles;

~~10° livre II, titre VII, du même Code concernant des crimes et des délits contre l'ordre des familles;~~

11° livre II, titre VIII, du même Code concernant des crimes et des délits contre les personnes;

~~11° livre II, titre VIII, du même Code concernant des crimes et des délits contre les personnes;~~

12° livre II, titre IX, du même Code concernant des crimes et des délits contre les propriétés.

~~12° livre II, titre IX, du même Code concernant des crimes et des délits contre les propriétés.~~

§ 2. A cette fin, l'organe représentatif des ministres des cultes et des délégués dont les traitements et les pensions sont à charge de l'Etat, conformément à l'article 181 de la Constitution, demande un extrait du casier judiciaire, visé à l'article 596, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle.

§ 2. A cette fin, l'organe représentatif des ministres des cultes et des délégués dont les traitements et les pensions sont à charge de l'Etat, conformément à l'article 181 de la Constitution, demande un extrait du casier judiciaire, visé à l'article 596, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle.

L'organe représentatif demande cet extrait lors de l'engagement des ministres des cultes et des délégués, puis tous les cinq ans.

L'organe représentatif demande cet extrait lors de l'engagement des ministres des cultes et des délégués, puis tous les cinq ans.

Si le ministre du culte ou le délégué visé au paragraphe 1, a séjourné à l'étranger au cours des dix dernières années, l'organe représentatif demande, outre l'extrait belge, un extrait du casier judiciaire, équivalent à celui visé à l'article 596, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, du lieu ou des lieux où le ministre du culte ou le délégué concerné a eu sa résidence principale au cours des dix dernières années.

Si le ministre du culte ou le délégué visé au paragraphe 1, a séjourné à l'étranger au cours des dix dernières années, l'organe représentatif demande, outre l'extrait belge, un extrait du casier judiciaire, équivalent à celui visé à l'article 596, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, du lieu ou des lieux où le ministre du culte ou le délégué concerné a eu sa résidence principale au cours des dix dernières années.

§ 3. Lorsque certaines condamnations ont été effacées du casier judiciaire de la personne concernée, l'organe représentatif peut demander à nouveau que la personne concernée reçoive un traitement conformément à l'article 181 de la Constitution.

§ 3. Lorsque certaines condamnations ont été effacées du casier judiciaire de la personne concernée, l'organe représentatif peut demander à nouveau que la personne concernée reçoive un traitement conformément à l'article 181 de la Constitution.

§ 4. L'organe représentatif est le responsable du traitement des données visées dans cet article. L'organe représentatif ne traite ces données que dans la limite de ce qui est nécessaire pour atteindre la finalité de cette loi, qui est vérifier si une personne est apte à recevoir un traitement conformément à l'article 181 de la Constitution.

§ 4. L'organe représentatif est le responsable du traitement des données visées dans cet article. L'organe représentatif ne traite ces données que dans la limite de ce qui est nécessaire pour atteindre la finalité de cette loi, qui est vérifier si une personne est apte à recevoir un traitement conformément à l'article 181 de la Constitution.

Le délai de conservation des extraits est cinq ans.

Le délai de conservation des extraits est cinq ans.